

ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

โดย
นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ แบบ 2.1

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ
จังหวัดอุดรธานี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ แบบ 2.1
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

POTENTIAL SUSTAINABLE MICE DEVELOPMENT FOR INTERNATIONAL EVENTS
IN UDON THANI PROVINCE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy TOURISM, HOTEL AND EVENT MANAGEMENT

Academic Year 2024

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงาน
	อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
โดย	นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ
สาขาวิชา	การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ แบบ 2.1
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิโรจน์ เกษภูาลักษณ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกิดศิริ เจริญวิศาล

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย สุธะนันท์)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจน์ภา พงศ์พนรัตน์ เชี่ยวชาญ)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิโรจน์ เกษภูาลักษณ์)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกิดศิริ เจริญวิศาล)
.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติธร ภูริภักดี)
.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ดร. วงศ์ลัดดา วีระไพบุลย์)

651230027 : การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ แบบ 2.1

คำสำคัญ : เมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน, การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

นางสาว ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ: ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสถานการณ์และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี 2) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี และ 3) เพื่อนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้วยการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้เทคนิค EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ในรอบที่ 1 และสอบถามความคิดเห็นในรอบที่ 2 เพื่อยืนยันผลการให้ข้อมูล และนำไปพัฒนาเป็นแบบสอบถามกับผู้ให้ข้อมูล จำนวน 454 คน และทำการวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี จากนั้นนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี โดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน

ผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม 2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน 3) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ 5) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด 6) ด้านความพร้อมของสถานที่ และ 7) ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล เพื่อสร้างศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

651230027 : Major TOURISM, HOTEL AND EVENT MANAGEMENT

Keyword : Sustainable MICE, International Events

MISS Siriwan SANANAUE : Potential Sustainable MICE Development for International Events in Udon Thani Province Thesis advisor : Assistant Professor Dr. Viroj Jadesadalug

The purpose of this study were 1) to explore the situation and potential sustainable MICE development for international event in Udon Thani Province 2) to examine confirmatory factor analysis of potential sustainable MICE development for international event in Udon Thani Province and 3) to present potential sustainable MICE development for international event in Udon Thani Province. This research was using mixed method both qualitative and quantitative. The research methodology used EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) technique. The data collected consists of 17 experts with in-depth interviews. The results of interviews with key informants (EDFR round 1) were the tendency for making a questionnaire (EDFR round 2) to confirm their opinions and the questionnaire was distributed to 454 key MICE stakeholders and examine confirmatory factor analysis of potential sustainable MICE development for international event in Udon Thani Province. The components of sustainable MICE city development towards international event organization in Udon Thani Province were analyzed. The potential of sustainable MICE city development towards international event organization in Udon Thani Province. Then presented to the potential sustainable MICE development for international event in Udon Thani Province with 17 experts.

The results shows that to the potential sustainable MICE development for international event in Udon Thani Province consists of 7 components; 1) Resource and Environmental Management 2) Community Participation 3) Supportive from Stakeholders 4) Awareness of International Events 5) Distinctive City Identity 6) Venue Readiness and 7) Festival Economy to create the potential sustainable MICE development for international event in Udon Thani Province.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร.เกตุศิริ เจริญวิศาล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เป็นอย่างสูง สำหรับการสนับสนุน ให้คำชี้แนะ และความเอาใจใส่งานวิจัยเล่มนี้เป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย ทั้งด้านวิชาการและการปฏิบัติ ทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะต่างๆ อย่างมากมาย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความเมตตาของท่านที่ทำให้ผู้วิจัยก้าวผ่านอุปสรรคต่างๆ จนสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ภา พงศ์พันธุ์พันธ์ เชี่ยวชาญ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติธร ภูริภักดี และอาจารย์ ดร.วงศ์ศักดิ์ดา วีระไพบุลย์ ผู้ทรงคุณวุฒิภายในที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และสละเวลาตรวจทานพร้อมทั้งให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขอันเป็นประโยชน์แก่วิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมถึงท่านคณาจารย์ในสาขาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรมและอีเวนต์ทุกท่าน ที่ได้มอบความรู้ ประสบการณ์และแนวคิดอันมีค่าให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา ทำให้ผู้วิจัยได้รับประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาตนเองและการทำงาน

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ทุกท่าน ตลอดถึงผู้ที่เกี่ยวข้องในเมืองไม่ช้อย จังหวัดอุดรธานี ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และคณะกรรมการไมซ์ประจำจังหวัดอุดรธานี ที่สนับสนุนให้ข้อมูล และได้เสียสละเวลาอันมีค่า ท่านมีส่วนสำคัญในการทำให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการพัฒนาอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เป็นอย่างยิ่งที่ได้มอบโอกาส และสนับสนุนทุนในการศึกษาต่อในครั้งนี้ การสนับสนุนที่มีค่ายิ่งของท่านเป็นแรงผลักดันสำคัญให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง และเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปใช้ในการทำงาน และการพัฒนาสังคมต่อไป

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่พริ้ง สนั่นเอื้อ และครอบครัวทุกคน ที่คอยให้กำลังใจ ส่งเสริมสนับสนุนผู้วิจัยตลอดระยะเวลาการศึกษา ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ และประสบความสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์เรื่องนี้จะเกิดประโยชน์ต่อการนำไปปรับใช้ในการพัฒนาเมืองไม่ช้อยให้มีความยั่งยืน เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ของประเทศไทยต่อไป

ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สาบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	13
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	13
ปัญหาในการวิจัย.....	20
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	21
ขอบเขตของการวิจัย.....	21
1. ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	21
2. ขอบเขตด้านพื้นที่	21
3. ขอบเขตด้านประชากร.....	22
4. ขอบเขตด้านเวลา.....	22
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	23
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	23
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	25
ตอนที่ 1 การสร้างกรอบทฤษฎีในการวิจัย (Theoretical Framework)	25
ตอนที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework).....	30
1. แนวคิดอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE Industry) ในประเทศไทย	31

ความหมายของคำว่าไมซ์ (MICE)	35
ความสำคัญของอุตสาหกรรมไมซ์ในประเทศไทย	37
2. แนวคิดเมืองไมซ์.....	38
ศักยภาพความพร้อมของเมืองไมซ์.....	40
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	109
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	1
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	93
รายการอ้างอิง	145
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล และตรวจ IOC.....	168
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม EDFR ในรอบที่ 2.....	191
ภาคผนวก ค แบบประเมิน IOC และผลประเมิน IOC ของแบบสอบถาม	198
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม.....	213
ภาคผนวก จ แบบสัมภาษณ์.....	221
ภาคผนวก ฉ แบบสนทนากลุ่ม	230
ภาคผนวก ช ภาพการเก็บข้อมูล.....	234
ภาคผนวก ซ ผลพิจารณาขอจริยธรรมวิจัยในมนุษย์	242
ประวัติผู้เขียน.....	245

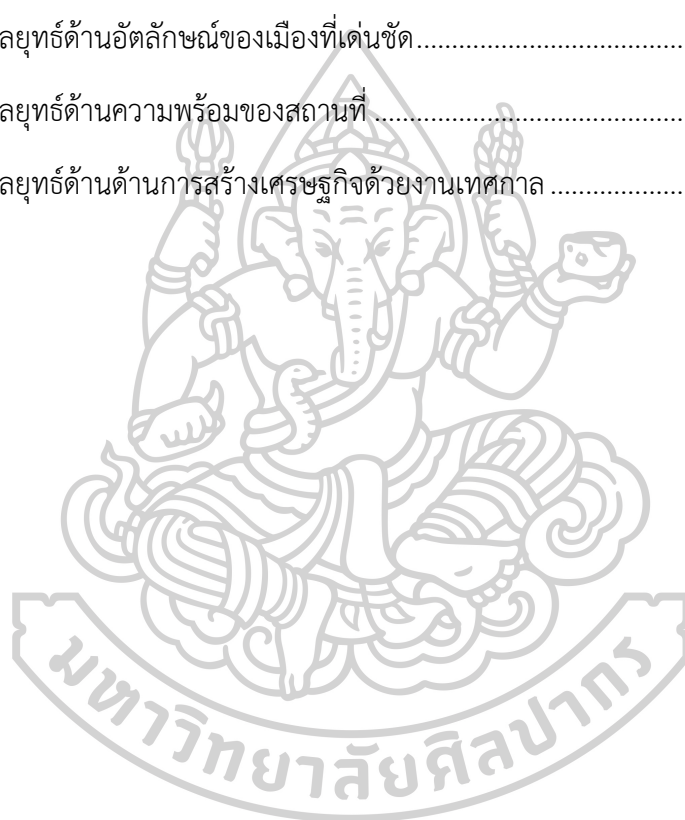
สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตัวอย่างของทรัพยากรและความได้เปรียบทางการแข่งขันของเมือง	59
ตารางที่ 2 แสดงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมไมซ์	67
ตารางที่ 3 แสดงผลกระทบเชิงบวก และผลกระทบเชิงลบต่อมิติต่างๆ	75
ตารางที่ 4 สรุปการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน	90
ตารางที่ 5 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	100
ตารางที่ 6 ผลของอัตราการลดลงของค่าความคลาดเคลื่อน (Error) น้อยที่สุดและคงที่ที่ระดับ 0.02	115
ตารางที่ 7 จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอ้อมเป็นผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจไมซ์ในพื้นที่.....	124
ตารางที่ 8 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงระดับองค์กรทั้งหมดเพื่อใช้ในการตอบแบบสอบถาม	124
ตารางที่ 9 ค่าสถิติการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน.....	130
ตารางที่ 10 สรุปสถานการณ์ในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี	10
ตารางที่ 11 แสดงจำนวนร้อยละขององค์กรผู้ให้ข้อมูลหลัก จำแนกตามประเภทองค์กร.....	38
ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลหลัก จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเมืองไมซ์หรือเคยเกี่ยวข้องกับการจัดงานในเมืองไมซ์	39
ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ให้ข้อมูลหลัก แนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต	40
ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	48

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี	52
ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	53
ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	54
ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	55
ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	56
ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด	57
ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของ ศักยภาพ ความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านความพร้อมของสถานที่	58
ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล	59
ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในองค์ประกอบของศักยภาพความพร้อมในการ พัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี	60
ตารางที่ 24 ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของศักยภาพความพร้อมในการ พัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี	61

ตารางที่ 25 ผลของโมเดลองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี	63
ตารางที่ 26 กลยุทธ์ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	77
ตารางที่ 27 กลยุทธ์ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	79
ตารางที่ 28 กลยุทธ์ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	80
ตารางที่ 29 กลยุทธ์ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	82
ตารางที่ 30 กลยุทธ์ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด	85
ตารางที่ 31 กลยุทธ์ด้านความพร้อมของสถานที่	87
ตารางที่ 32 กลยุทธ์ด้านด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล	90

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 เป้าหมาย SDGs ทั้ง 17 เป้าหมาย.....	49
ภาพที่ 2 รูปแบบการบูรณาการเมืองไมซ์ด้วยมิติของ SDGs และเกิดศิริ เจริญวิศาล (2567)	ที่มา : ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ 52
ภาพที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง เกณฑ์การประเมินเมืองไมซ์กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs .	53
ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย	107
ภาพที่ 5 แสดงกรอบแนวคิดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย.....	110
ภาพที่ 6 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์ อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี.....	62
ภาพที่ 7 โมเดลการพัฒนาเมืองไมซ์ที่ยั่งยืน SMD7s (Sustainable MICE City Development)...	76

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมไมซ์เป็นธุรกิจบริการที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยอย่างมาก เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโต จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาและลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ก่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้ไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ด้วยการผลักดันและส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ให้เป็นเส้นทางของการนำเงินเข้าสู่ประเทศได้อย่างมหาศาล โดยเฉพาะกลุ่มบริษัทที่รับงานจัดการท่องเที่ยว กลุ่มโรงแรม ศูนย์ประชุมขนาดใหญ่ รวมไปถึงกลุ่มธุรกิจร้านอาหารต่างๆ และกลุ่มธุรกิจมากมายที่เกี่ยวข้องอยู่ในอุตสาหกรรมไมซ์ นักธุรกิจที่เดินทางโดยจุดประสงค์เพื่อการประชุมสัมมนา หรือกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมไมซ์ ยังแฝงวัตถุประสงค์เพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งอุตสาหกรรมไมซ์ได้แนบแน่นอยู่กับธุรกิจการท่องเที่ยว (จิรภา สุขวนณิช, 2566)

โดยที่ผ่านมา รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมไมซ์ และมีนโยบายสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง อาทิ มาตรการยกเว้นวีซ่าให้แก่กลุ่มนักท่องเที่ยวในหลายประเทศ โดยเฉพาะวีซ่าให้แก่นักท่องเที่ยวจากประเทศจีนแบบถาวร ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2567 รวมทั้งมาตรการเกี่ยวกับวีซ่าหน้าด่าน (Visa on Arrival: VoA) ที่ให้สิทธิกับนักท่องเที่ยวหลายประเทศ/ดินแดนมากขึ้น อาทิ อินเดีย และไต้หวัน นอกจากนี้ ยังเห็นแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวระยะเร่งด่วน (Quick Win) รวมทั้งมาตรการทางภาษีเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยวหรือโลว์ซีซั่น และมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านงานเทศกาล และงานประจำปีในแต่ละจังหวัด ภาพรวมผลการดำเนินงานอุตสาหกรรมไมซ์ในปีงบประมาณ 2567 พบว่า มีจำนวนนักท่องเที่ยวไมซ์ทั้งสิ้น 25,350,288 คน เพิ่มขึ้น 43.47% จากปีงบประมาณ 2566 โดยเป็นนักท่องเที่ยวไมซ์ภายในประเทศ 24,189,719 คน และนักท่องเที่ยวไมซ์นานาชาติ 1,160,569 คน สร้างรายได้ให้แก่ประเทศรวมมูลค่า 148,341 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 41.27% ของรายได้ในปีงบประมาณ 2566 โดยแบ่งเป็นรายได้จากนักท่องเที่ยวไมซ์ในประเทศ 78,747 ล้านบาท และรายได้จากนักท่องเที่ยวไมซ์นานาชาติ 69,594 ล้านบาท (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2568) ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวไมซ์ที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ทำให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางในการจัดงานไมซ์ ตลอดจนเป็นการประชาสัมพันธ์ในบริบทความหลากหลายทางการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก

ศักยภาพการท่องเที่ยวของประเทศไทยนับว่ามีข้อได้เปรียบเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งชั้น ด้วยทำเลที่ตั้งที่เป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาค ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และความมีอัธยาศัยไมตรีของคนไทย โดยในปี 2567 สภาเศรษฐกิจโลกได้จัดอันดับ ดัชนีการพัฒนากการเดินทางและการท่องเที่ยว ประจำปี 2567 ซึ่งประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 41 จาก 119 ประเทศ และอันดับที่ 4 จาก 8 ประเทศในกลุ่มอาเซียนที่ได้รับการจัดอันดับ รองจากสิงคโปร์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย โดยในปี 2567 พบว่า มีการพิจารณาจาก 5 มิติ ได้แก่ 1) สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย อยู่ในอันดับที่ 66 2) นโยบายด้านการเดินทางและการท่องเที่ยวและเงื่อนไขที่เอื้ออำนวย อยู่ในอันดับที่ 45 3) โครงสร้างพื้นฐานและการบริการ อยู่ในอันดับที่ 49 4) ทรัพยากรด้านการเดินทางและการท่องเที่ยว อยู่ในอันดับที่ 20 และ 5) ความยั่งยืนด้านการเดินทางและการท่องเที่ยว อยู่ในอันดับที่ 107 จากผลการจัดอันดับดัชนีการพัฒนาด้านการเดินทางท่องเที่ยว ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 47 จาก 119 ประเทศ คิดเป็นคะแนน 4.12 คะแนน ปรับอันดับลดลง 12 อันดับจากการจัดอันดับ ปี 2564 ที่เคยได้ 4.28 คะแนน โดยปรับลดลงทั้ง 5 มิติ โดยเฉพาะมิติด้านความยั่งยืนด้านการเดินทางและการท่องเที่ยว มิติด้านนโยบายและเงื่อนไขการเดินทางและการท่องเที่ยว และมิติด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งรายงาน TTDI (TRAVEL AND TOURISM DEVELOPMENT INDEX) ฉบับนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นไปได้และความพร้อมของประเทศในการพัฒนากการเดินทางและการท่องเที่ยวด้านอุปทาน (Supply Side) และชี้ให้เห็นถึงประเด็นท้าทายที่ประเทศไทยต้องขับเคลื่อนและพัฒนาเพื่อนำไปประกอบการจัดทำนโยบายด้านการเดินทางและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2567)

โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนกลยุทธ์หมุดหมายที่ 2 ให้ความสำคัญว่าประเทศไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566) สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการ 5 ปี (2566-2570) สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ TCEB (TCEB: Thailand Convention and Exhibition Bureau) ภายใต้ยุทธศาสตร์ TCEB Go ที่กระตุ้นเศรษฐกิจและขับเคลื่อนประเทศไทยสู่จุดหมายปลายทางไมซ์ระดับโลก ด้วยนวัตกรรมและการสร้างความยั่งยืนร่วมกัน ซึ่งจะดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านที่ 1) T: Thailand As Global MICE Leader มุ่งผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมไมซ์ระดับโลก ด้านที่ 2) C: Create Destination Competitiveness Through Diverse Local Identity ยกกระดับศักยภาพการรองรับกิจกรรมไมซ์ในแต่ละพื้นที่ ด้านที่ 3) E: Execute Innovative MICE Solution การส่งเสริมพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล

และนวัตกรรมด้านการบริการไมซ์ ด้านที่ 4) B: Build Agile and High Performance Organization มุ่งสู่การเป็นองค์กรสมรรถนะสูงที่คล่องตัวและทันโลก และด้านที่ 5) Go: Go for MICE Sustainability พลิกโฉมไมซ์ไทยด้วยความยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยในยุทธศาสตร์ด้านที่ 5 นั้น เน้นผลักดันให้จุดหมายปลายทางไมซ์ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านความยั่งยืนในระดับนานาชาติ Global Destination Sustainability Index และผลักดันให้องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดงานไมซ์ผ่านการรับรองมาตรฐาน ISO 20121 การจัดการและบริหารธุรกิจอีเวนต์อย่างยั่งยืน รวมถึงการพัฒนาระบบคำนวณคาร์บอนฟุตพริ้นท์ และการสนับสนุนการจัดงานแบบคาร์บอนเป็นกลาง (Carbon Neutral Event) (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2566)

ด้วยนโยบายเป้าหมายการพัฒนาประเทศของภาครัฐดังกล่าว การผลักดันเมืองให้มีการสอดรับกับนโยบายของประเทศด้วยการพัฒนาเมืองที่ยั่งยืนนั้นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ประกอบกับในอนาคตการขยายตัวของเมืองจะเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยคาดว่าจะในปี 2569 ประเทศไทย จะมีประชากรที่อยู่อาศัยในเขตเมืองเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 60 ส่งผลให้ความต้องการที่อยู่อาศัยและกิจกรรมต่างๆ เพิ่มขึ้น อีกทั้งแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินที่จะเปลี่ยนผ่านพื้นที่ชนบทให้ขยายตัวกลายเป็นเมืองเพิ่มสูงขึ้นจึงมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมืองซึ่งเป็นการเผชิญ กับการเปลี่ยนแปลงที่มาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศซึ่งนโยบายระดับชาติได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเชิงพื้นที่อย่างบูรณาการและมุ่งเน้นการพัฒนาที่สมดุลในทุกมิติเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต (กรมส่งเสริมคุณภาพและสิ่งแวดล้อม, 2566) สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นแนวคิดสำคัญที่ทั่วโลกผลักดันมาตั้งแต่หลังการประชุมสิ่งแวดล้อมโลกในปี 2535 ณ กรุงริโอ เดอจาเนโร ประเทศบราซิล โดยการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นเป้าหมายที่บรรลุได้สำหรับทุกคนในโลก ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ภูมิภาค หรือระดับนานาชาติก็ตาม นอกจากนี้ ยังตระหนักด้วยว่าการบูรณาการและสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในการตอบสนองความต้องการนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์บนโลกนี้ (สหประชาชาติ, 2566) และแนวคิดเมืองยั่งยืน (Sustainable Cities) ในการจัดการกับรูปแบบการใช้ทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพในเมืองต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าว เนื่องจากร้อยละ 80 ของ GDP มาจากเขตเมือง คุณภาพและประสิทธิภาพของเมืองจะเป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพการผลิตในระยะยาวและเสถียรภาพโดยรวมของภูมิภาค (โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ, 2566)

การพัฒนาเมืองสู่ความยั่งยืนยังเป็นความท้าทายที่สำคัญที่ประเทศต้องเผชิญปัญหาโดยตลอด ด้วยผลกระทบที่เกิดจากหลายปัจจัย ทั้งการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ปัญหาของโรคระบาด ภัยธรรมชาติ ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม ความยั่งยืนของเมืองจึงต้องมีกระบวนการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อเนื่อง เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างมนุษย์ ความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติ และเทคโนโลยี ซึ่งจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่สำคัญ อย่างไรก็ตามประเทศไทยได้มีความพยายามที่จะรับแนวคิดและหลักการที่เปลี่ยนไปตามกระแสโลกอยู่ตลอดเวลา แต่ในขณะเดียวกันการปรับเปลี่ยนไปตามกระแสอาจส่งผลดีและผลเสียต่อการพัฒนาของประเทศไทยกล่าวคือ ประเทศยังไม่รักษาสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไปพร้อมๆ กันได้ นำหนักจากความสำคัญจึงตกอยู่เพียงด้านใดด้านหนึ่ง ประกอบกับเมื่อนำแนวคิดการพัฒนาในประเด็นต่างๆ จากหลักสากลเข้ามาประยุกต์ใช้ ทำให้แนวทางการปฏิบัติเกิดความท้าทายในการนำมาปรับใช้ และยังไม่เห็นชัดเป็นรูปธรรม ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เกิดช่องว่างของการพัฒนาทั้งในบริบทของระดับประเทศที่ยังไม่เกิดความสมดุลของการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทำให้ขาดความเชื่อมโยงต่อการดำเนินการดำเนินงาน เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานใดที่มีบทบาทโดยตรงในการกำหนดทิศทางการพัฒนาแบบองค์รวม เพื่อตอบรับกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้การพัฒนาในทุกๆ ด้านควบคู่กันไป การดำเนินการในด้านการปฏิบัติ ยังไม่เกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ทั้งทางแนวทางหรือนโยบายและแนวทางปฏิบัติที่ไปในทิศทางเดียวกัน (ฉันทิ์ สุขสำราญ, 2561) โดยการพัฒนาเมืองที่มีศักยภาพความพร้อม และความเหมาะสมในการพัฒนา อย่างเมืองไมซ์ (Mice City) ที่สร้างเศรษฐกิจ สร้างรายได้ให้กับประเทศ แต่หากขาดแนวทางในการพัฒนาเมืองอย่างสมดุล อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรและความยั่งยืนที่มีในเมืองได้

เมืองไมซ์ (Mice City) คือ เมืองที่มีศักยภาพในการรองรับการจัดการประชุม การเดินทาง เพื่อเป็นรางวัล การจัดประชุมวิชาชีพ และงานแสดงสินค้าในประเทศไทย ประกอบด้วย 10 เมืองคือ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ พัทยา ภูเก็ต ขอนแก่น นครราชสีมา อุตรธานี สงขลา สุราษฎร์ธานี และพิษณุโลก โดยการพัฒนาเมืองไมซ์ของประเทศไทยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดนั้น มีการวางระดับการพัฒนาเมืองไมซ์ออกเป็น 3 อันดับได้แก่ ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ที่เหมาะสมกับศักยภาพ การเติบโต จำนวนกิจกรรม และความพร้อมของสถานที่และบุคลากรของอุตสาหกรรมไมซ์ทั้งในระดับภายในประเทศและต่างประเทศ และเหมาะสมกับศักยภาพในการรองรับความต้องการจัดงานของพื้นที่เป้าหมาย โดยการเป็นเมืองไมซ์จะนำมาซึ่งการยกระดับงานไมซ์ที่มีอยู่แล้วให้เป็นมาตรฐานสากล และเพิ่มเติมงานไมซ์ที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมหลักของพื้นที่ (สำนักงาน

ส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2561) นอกจากนั้น เมืองไมซ์จะต้องคำนึงถึงการจัดงานอย่างยั่งยืน (Sustainable Events) ที่มีการจัดงาน การวางแผนบริหาร และดำเนินงานตามแนวคิดการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน เพื่อลดผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อม และก่อให้เกิดประโยชน์ระยะยาวสู่ชุมชนเจ้าภาพและทุกภาคส่วน (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2566) การพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนจึงเป็นการพัฒนาเมืองที่มีต้นทุนด้านศักยภาพความพร้อมของเมือง ตลอดจนมีการผลักดันเมืองให้จัดกิจกรรมต่างๆ อย่างการจัดงานอีเวนต์ ที่ช่วยสร้างเศรษฐกิจ และรายได้ให้เกิดขึ้นในเมือง (Festival Economy) ควบคู่กับการพัฒนาเมือง ด้วยแนวคิดเป้าหมายการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน (SDGs) ประกอบกับการมีส่วนร่วมของคนในเมืองทุกภาคส่วน (Participation) ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ดังนั้นการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน จึงควรมีแนวทางการพัฒนาเมืองที่ชัดเจน และเป็นแนวทางที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างแท้จริง ซึ่งแนวทางข้างต้นสามารถนำมาพิสูจน์ในกรณีศึกษาของจังหวัดอุดรธานี

จังหวัดอุดรธานี เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งเรื่องของทำเลที่ตั้ง มีการค้าขายแดนส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากมีศูนย์รวบรวมน้ำ และกระจายสินค้า ผัก และผลไม้ที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีห้างสรรพสินค้า โมเดิร์นเทรดขนาดใหญ่ในการรองรับผู้ซื้อจากประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเป็นลาว เวียดนาม และยังเป็นศูนย์กลางการคมนาคม และการท่องเที่ยว สามารถเดินทางสะดวกทั้งทางเครื่องบิน ทางรถยนต์ รถโดยสารประจำทาง และรถไฟ มีศักยภาพความพร้อมทางด้านที่พัก ร้านอาหาร และศูนย์การค้า มีความโดดเด่นทางด้านประวัติศาสตร์ และแหล่งอารยธรรมบ้านเชียง มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งทางด้านธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น ประกอบกับแผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ. 2566-2570) ในประเด็น เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด เมืองอัจฉริยะ ศูนย์กลางการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และไมซ์ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (สำนักงานจังหวัดอุดรธานี, 2566) นอกจากนั้น จังหวัดอุดรธานียังได้รับการประกาศให้เป็นเมืองไมซ์ ในปี 2563 ลำดับที่ 7 จากทั้งหมด 10 เมือง (กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ พัทยา ภูเก็ต ขอนแก่น นครราชสีมา อุดรธานี สงขลา สุราษฎร์ธานี และพิษณุโลก) (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2564) และในปี 2569 จังหวัดอุดรธานี ได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก เป็นงานแลนด์มาร์คอีเวนต์ครั้งแรกในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง โดยประเทศไทยเคยเป็นเจ้าภาพการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกมาแล้ว จำนวน 2 ครั้ง ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2549 (ระดับ A1) ได้รับรางวัลเหรียญทอง (Gold Medal) และครั้งที่ 2 ที่จังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. 2554 (ระดับ B) ซึ่งประเทศไทยประสบความสำเร็จเป็น

อย่างมากในการจัดงาน จนเป็นที่ประจักษ์และได้รับความชื่นชมจากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศไทยก้าวขึ้นสู่ความเป็นผู้นำในด้านพืชสวนโลกประเทศหนึ่งในเอเชีย เป็นที่รู้จักและยอมรับในระดับสากล สำหรับการจัดงานพืชสวนโลกในครั้งที่ 3 ประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกที่จังหวัดอุดรธานีใน (ระดับ B) ภายใต้แนวคิด วิถีชีวิต สายน้ำ และ พืชพรรณ (Diversity of Life: Connecting People, Water and Plants for Sustainable Living) ระยะเวลาจัดงานระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2569 – 14 มีนาคม 2570 (134 วัน) บริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำหนองแด ตำบลกุดสระ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี บนเนื้อที่ 1,030 ไร่ แบ่งเป็น พื้นน้ำ 400 ไร่ และพื้นดิน 630 ไร่ (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2566)

การจัดงานพืชสวนโลกจังหวัดอุดรธานีเป็นงานที่เกิดขึ้นครั้งแรกของภาคอีสาน ซึ่งเป็นการจัดงานในระดับนานาชาติ ที่คาดว่าจะมีผู้ร่วมงานถึง 3.6 ล้านคน และใช้งบประมาณสูงถึง 2,500 ล้านบาท (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2565) การจัดงานดังกล่าวจึงเป็นการสร้างงาน กระจายรายได้ กระตุ้นเศรษฐกิจ ให้กับเมืองตลอดถึงคนในพื้นที่ เป็นการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของเมือง ซึ่งมีศักยภาพดึงดูดนักท่องเที่ยว กระตุ้นการใช้จ่าย ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้างรายได้ให้ผู้ประกอบการในท้องถิ่น (Antchak et al., 2019) การจัดอีเวนต์นานาชาติ ยังเป็นการเพิ่มการค้าผ่านการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ สนับสนุนเครือข่ายธุรกิจและวิชาชีพ ดึงดูดนักลงทุนโดยการส่งเสริมภาพลักษณ์ของเมือง เกิดการฟื้นฟู ขยายตัว และการเติบโตของการเป็นจุดหมายปลายทางไมซ์ในระดับสากล เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการ อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่ความรู้ และส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ตลอดถึงกิจกรรมไมซ์ การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติจึงส่งผลต่อกระบวนการสร้างนวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติ เกิดการพัฒนาในธุรกิจไมซ์ ธุรกิจการท่องเที่ยว และการลงทุนทางธุรกิจในด้านอื่นๆ จึงเป็นการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองไมซ์ ดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ เพิ่มการค้าในระดับภูมิภาค และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถให้ธุรกิจบริการในพื้นที่ (Natalia, 2017)

ด้วยการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ เป็นการจัดงานขนาดใหญ่ ที่ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ควรได้รับการจัดการที่เหมาะสม สร้างความยั่งยืนให้กับเมือง เป็นประโยชน์ต่อสังคมและผลกระทบทางเศรษฐกิจได้อย่างถูกต้อง (Pereira et al, 2021) ประเด็นดังกล่าวเชื่อมโยงกับแนวคิด SDGs (SDG: Sustainable Development Goals) หรือเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ประการ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดงานเทศกาลและงานอีเวนต์อื่นๆ เพื่อสร้างความยั่งยืน โดยเฉพาะด้าน

เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม (Purvis, Mao and Robinson, 2019) ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่และสถานที่จัดกิจกรรมคือ สิ่งแวดล้อมด้านความยั่งยืน (Liang et al, 2016 ; Moyle et al, 2020) โดยที่การจัดเทศกาลและกิจกรรมมีประโยชน์ทางเศรษฐกิจสำหรับธุรกิจในพื้นที่จัดงาน (Xie and Sinwald, 2016) สอดคล้องกับแนวคิดของ Chenglin Gao (2020) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืนในการจัดงานฟิซสวนโลกนานาชาติจากมุมมองของเมืองพบว่า ในการจัดงานมุ่งเน้นการส่งเสริมการบูรณาการเชิงลึกของพลังงานใหม่ การประหยัดพลังงาน การปกป้องสิ่งแวดล้อม และอุปกรณ์อัจฉริยะเป็นหลัก ตลอดถึงระบบหมุนเวียนของทรัพยากรพลังงานแสงอาทิตย์ แหล่งน้ำที่มีชีวิต และน้ำจากธรรมชาติ สามารถนำมาใช้ในการสร้างพื้นที่เชิงนิเวศน์ ที่สามารถสร้างความยั่งยืนให้กับคนในพื้นที่ได้ในอนาคต

ดังนั้น จังหวัดควรให้ความสำคัญในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน มีความเหมาะสมในการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างคุ้มค่า ตลอดถึงมีศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาที่สามารถขับเคลื่อนเมืองสู่การจัดงานอีเวนต์ระดับนานาชาติได้ เนื่องจากเมืองต้องมีการเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาเยี่ยมชมงานเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการจัดการเตรียมความพร้อมที่เหมาะสม อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีได้ โดยการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า เป็นการศึกษาเชิงแนวคิดในการวิเคราะห์เกณฑ์การพัฒนาเมืองไม่เพื่อการนำเสนอการพัฒนาต้นแบบเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน รวมถึงมีการศึกษาการนำเสนอแนวทางความยั่งยืนสำหรับประเภทอุตสาหกรรมไม่ แต่ยังไม่พบการศึกษาที่สะท้อนถึงการนำเอาองค์ความรู้ที่ชัดเจนมากำหนดเป็นศักยภาพ ความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน และยังไม่พบการศึกษาโมเดลการพัฒนาเมืองไม่ เพื่อรองรับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

จากประเด็นช่องว่างการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าอนาคตความสำเร็จของการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติจะต้องมีความชัดเจน ประกอบกับจะต้องมีโมเดลการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน ที่คำนึงถึงการจัดการสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนในทุกมิติ เพื่อรองรับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ เกิดความคุ้มค่าในการจัดงาน เกิดการสร้างเศรษฐกิจ ที่กระจายรายได้สู่คนในชุมชน เป็นการสร้างประสบการณ์ที่ดีทั้งผู้จัดงานและผู้เข้าร่วมงาน เกิดภาพลักษณ์ที่ดี เป็นการสร้างแบรนด์ให้กับเมือง และเป็นการจัดงานที่สร้างความยั่งยืนให้กับเมืองได้อย่างแท้จริง โดยใช้พื้นที่ที่มีคุณลักษณะความเป็นเมืองไม่เชิงพาณิชย์ศึกษาเพื่อนำเสนอองค์ความรู้ใหม่ที่มีการบูรณาการในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน อีกทั้งยังสามารถเป็นแนวทางในการปรับปรุงเกณฑ์การประเมินเมืองใหม่ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งศึกษา

ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจ้างงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นแนวคิดหลักในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ นำไปสู่การพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจ (Economic Growth) ครอบคลุมทางสังคม (Social Inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (Environmental Protection) ที่คำนึงถึงประโยชน์ของคนรุ่นหลังต่อไปในอนาคต เพื่อให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน ที่มีความพร้อมในการรองรับการจ้างงานอีเวนต์นานาชาติ ด้วยการสร้างความยั่งยืนในทุกมิติ ลดผลกระทบต่อทรัพยากรในเมืองน้อยที่สุด คาดหวังว่าผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน และสามารถใช้เป็นศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาที่สามารถขับเคลื่อนเมืองสู่การจ้างงานอีเวนต์ระดับนานาชาติได้ต่อไป

ปัญหาในการวิจัย

การพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนเป็นการพัฒนาเมืองที่มีต้นทุนด้านศักยภาพของเมืองในการรองรับการจัดการประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล การจัดประชุมวิชาชีพ และงานแสดงสินค้า ตลอดจนถึงการผลักดันเมืองให้จัดกิจกรรมต่างๆ อย่างการจ้างงานอีเวนต์ที่ช่วยสร้างเศรษฐกิจ และรายได้ให้เกิดขึ้นในเมือง (Festival Economy) ควบคู่กับการพัฒนาเมือง ด้วยแนวคิดเป้าหมายการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน (SDGs) ประกอบกับการมีส่วนร่วมของคนในเมืองทุกภาคส่วน (Participation) ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยที่ผ่านมามีการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน ขาดความต่อเนื่อง และยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่นำไปสู่การพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน ประกอบกับจังหวัดอุดรธานีจะเป็นเจ้าภาพในการจัดงานพืชสวนโลก ในปี 2569 จังหวัดจึงต้องมีความพร้อมในการพัฒนาเมืองที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม ที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาเมืองที่สร้างความยั่งยืนได้อย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ในการหาคำตอบเชิงประจักษ์ในการตอบคำถาม การวิจัยดังนี้

1. ปัจจุบันสถานการณ์และข้อมูลด้านศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจ้างงานอีเวนต์นานาชาติ ของจังหวัดอุดรธานีเป็นอย่างไร
2. องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจ้างงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานีมีรายละเอียดอย่างไร
3. ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจ้างงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
3. เพื่อนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาถึง “ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี” นั้น ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

โดยผู้วิจัยกำหนดกรอบของเนื้อหาในการศึกษา ดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ ได้แก่ ตำรา เอกสารทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ วารสาร รายงานการวิจัย รวมทั้งชุดข้อมูลด้านสถิติ ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนศึกษาบทวนเอกสารและวรรณกรรม ทั้งทฤษฎี พื้นฐานและแนวคิดในการวิจัย ประกอบด้วย ทฤษฎีฐานทรัพยากร (Resource Base View: RBV) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ (Business Economics) แนวคิดอุตสาหกรรมไม่ซ์ (MICE Industry) ในประเทศไทย แนวคิดเมืองไม่ซ์ แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และแนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดคำถามการวิจัย สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละขั้นตอน รวมถึงการนำไปใช้ในการตรวจสอบหลักทฤษฎีสามเสา และอภิปรายผลการศึกษา

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาในงานวิจัยนี้กำหนดขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษา คือ เมืองไม่ซ์จังหวัดอุดรธานี

3. ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาในงานวิจัยนี้ มีผู้เกี่ยวข้องซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบไปด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษา โดยแบ่งขอบเขตด้านประชากรเป็น 2 กลุ่มใหญ่ดังนี้

3.1 กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง คือ ผู้จัดงานในพื้นที่ ได้แก่ คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดสู่ความเป็นเมืองไม่จังหวัดอุดรธานี และคณะกรรมการอำนวยการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วย สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวและโรงแรมในพื้นที่เมืองไมซ์ สภาอุตสาหกรรมที่จัดงานไมซ์ในพื้นที่เมืองไมซ์ คณะกรรมการประจำจังหวัด สำนักงานจังหวัด สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด หน่วยงานภาคการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประจำจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

3.2 กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอ้อม คือ ผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่ ได้แก่ ธุรกิจที่พัก โรงแรม ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจการท่องเที่ยว และธุรกิจขนส่ง

4. ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาในงานวิจัยแนวทางการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จัดทำโครงการวิจัย มีระยะเวลา 10 เดือน ตั้งแต่เดือน สิงหาคม 2567 - พฤษภาคม 2568

ขั้นตอนที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูล มีระยะเวลา 2 เดือน ตั้งแต่เดือน มิถุนายน - กรกฎาคม 2568

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย มีระยะเวลา 1 เดือน คือ กรกฎาคม 2568

ขั้นตอนที่ 4 ยืนยันองค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืน และนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี มีระยะเวลา 1 เดือน คือ เดือน กรกฎาคม 2568

นิยามศัพท์เฉพาะ

เมืองไมซ์ (MICE City) หมายถึง เมืองหรือจังหวัดที่มีศักยภาพเหมาะสม สามารถรองรับการจัดงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประชุมองค์กร (Meetings) การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentives) การประชุมวิชาชีพ (Conventions) และการแสดงสินค้า/นิทรรศการ (Exhibitions) และการจัดงานอีเวนต์ (Event) ได้ครบทุกกิจกรรม

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE Key Stakeholder) หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรภาครัฐและเอกชน ผู้ประกอบการธุรกิจ ที่มีส่วนช่วยในการกำกับดูแล ส่งเสริม สนับสนุน ประกอบกิจการหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชุม สัมมนา การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล งานแสดงสินค้าและงานอีเวนต์ แบ่งได้เป็น 2 ส่วนได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง และ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอ้อม

ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน (Potentiality for Sustainable MICE City Development) หมายถึง ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนที่สร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านสิ่งแวดล้อม ด้วยการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน

การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (International Events) หมายถึง การจัดกิจกรรมพิเศษ มีการวางแผน กำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน ที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ด้วยการทำให้กลุ่มคนมารวมตัวกัน เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ และความรู้ร่วมกัน โดยเจ้าภาพจัดงานต้องมีความพร้อมของเมืองเพื่อรองรับผู้ชมงานจากทั่วโลก

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

ประโยชน์ด้านการบริหารจัดการ

1. ผู้บริหารในเชิงนโยบายของจังหวัดอุดรธานี คณะกรรมการไมซ์ประจำจังหวัดอุดรธานี ได้แนวทางการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ไปใช้ในการวางแผน กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนเพื่อรองรับการจัดงานอีเวนต์ระดับนานาชาติ

2. จังหวัดที่เป็นเมืองไมซ์สามารถนำแนวทางการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติไปเป็นแนวทางพัฒนาเมืองไมซ์ได้ตามบริบทของพื้นที่

3. คณะกรรมการที่จัดทำเกณฑ์ประเมินเมืองไมซ์ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ สามารถนำแนวทางการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนไปพัฒนาเกณฑ์ประเมินเมืองไมซ์เพื่อเป็นต้นแบบในการกำหนดเกณฑ์ใหม่ที่จะนำไปพัฒนาเมืองไมซ์ให้สามารถสร้างความยั่งยืนได้

ประโยชน์เชิงวิชาการ

1. สามารถนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูล ค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ซึ่งการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีการนำแนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) มาเป็นฐานในการศึกษา เพื่อให้ได้องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนที่ชัดเจน มีความทันสมัย และสามารถเป็นต้นแบบโมเดลการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนให้กับเมืองไมซ์อื่นได้

2. สถานศึกษาสามารถนำผลการศึกษา ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ไปใช้ประกอบการเรียนการสอน ด้านการบูรณาการองค์ความรู้ใหม่สู่ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน และด้านแนวทางการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนได้

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี” ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งทฤษฎีพื้นฐานและแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การสร้างกรอบทฤษฎีในการวิจัย (Theoretical Framework) ประกอบด้วย ทฤษฎีฐานทรัพยากร (Resource Base View: RBV) และ ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ (Business economics) และ ตอนที่ 2 การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) ประกอบด้วย แนวคิดอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE Industry) ในประเทศไทย แนวคิดเมืองไมซ์ แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และแนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การสร้างกรอบทฤษฎีในการวิจัย (Theoretical Framework)

ผู้วิจัยทบทวนเอกสารและวรรณกรรม เชื่อมโยงทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาศักยภาพพื้นฐานของเมืองตามองค์ประกอบเมืองไมซ์ในประเทศไทย ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีฐานทรัพยากร (Resource Base View: RBV) เพื่อจะทำให้ทราบว่าศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติเมืองค้ประกอบอะไรบ้าง นอกจากนั้นผู้วิจัยยังต้องศึกษา ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงภายในจังหวัดหรือผู้จัดงานไมซ์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอ้อมที่เป็นผู้ประกอบการ เป็นกลไกสำคัญในการบริหารขับเคลื่อนพัฒนาเมืองไมซ์เพื่อให้เกิดความยั่งยืน จากการทบทวนแนวคิด และทฤษฎีในขั้นตอนที่ 1 สามารถนำไปต่อยอดพัฒนาเรื่องศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ที่สร้างความยั่งยืนให้กับเมืองไมซ์ได้อย่างแท้จริง โดยการสร้างกรอบทฤษฎีในการวิจัยประกอบด้วยดังนี้

1. ทฤษฎีฐานทรัพยากร (Resource Base View: RBV) หมายถึง ทรัพยากรขององค์กร เช่น ทรัพย์สินทั้งหมด ความสามารถในการทำงาน ขั้นตอนการทำงานขององค์กร ทักษะขององค์กร ข้อมูลองค์ความรู้ ที่สามารถควบคุมได้ในองค์กร และสามารถเพิ่มความสามารถในการแข่งขันขององค์กร (Porter, 1991) ทฤษฎีฐานทรัพยากรได้มีการนำเสนองานตีพิมพ์ใน Journal of Management ในปี 1991 (Barney, 1991) ทั้งนี้ Barney ได้เสนอแนวทางการสร้างทรัพยากรที่ก่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืนประกอบด้วยปัจจัยหลัก 4 ประการ คือ 1)

ทรัพยากรนั้นต้องมีคุณค่า (Valuable Resources) คือ การใช้จุดแข็งและจุดอ่อนในการหาผลประโยชน์จากโอกาสและลดผลเสียจากอุปสรรค ทรัพยากรต้องมีคุณค่าในการดำเนินธุรกิจขององค์กร 2) ทรัพยากรนั้นต้องหายาก (Rare Resources) องค์กรใดมีทรัพยากรที่หาได้ยากนั้นจะมีความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยใช้กลยุทธ์การสร้างมูลค่าที่องค์กรอื่นไม่สามารถทำได้ แม้ว่าทรัพยากรนั้นจะมีคุณค่ากับองค์กรมากเพียงใด แต่หากคู่แข่งทางธุรกิจสามารถหาทรัพยากรนั้นมาไว้ในครอบครองได้ทรัพยากรที่มีคุณค่านั้นก็就会被กลดทอนลงและด้อยค่าได้เช่นกัน 3) ทรัพยากรนั้นยากที่จะเลียนแบบได้ (Imitate Resources) หรือมีต้นทุนในการเลียนแบบสูงทำให้บริษัทอื่นไม่สามารถพัฒนาขึ้นได้โดยง่าย แม้ว่าบริษัทนั้นจะเข้าสู่อุตสาหกรรมเป็นเจ้าแรกแต่หากทรัพยากรนั้นสามารถลอกเลียนแบบได้ง่ายก็จะทำให้องค์กรหมดความได้เปรียบทางการแข่งขันจากการที่เกิดความเท่าเทียมทางทรัพยากรกับคู่แข่งทางการค้า และ 4) ทรัพยากรนั้นไม่สามารถทดแทนได้อย่างสมบูรณ์ (Non-substitutable Resources) คือความสามารถที่ไม่สามารถทดแทนได้ของทรัพยากร ซึ่งจะส่งผลต่อความได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน นอกจากนั้นทรัพยากรภายในองค์กรสามารถแบ่งได้เป็น 2 คุณลักษณะ คือทรัพยากรที่สามารถจับต้องได้ (Tangible Asset) เช่น วัตถุดิบ และทรัพยากรที่ไม่สามารถจับต้องได้ (Intangible Asset) เช่น การจัดการทรัพยากร ทั้งนี้ต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ ทรัพยากร (Resource) และความสามารถ (Capabilities) โดยทั้งสององค์ประกอบนั้นจะสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน (Grant, 1996) สอดคล้องกับแนวคิดของ Covin and Stevin (1991) เสนอว่า ทรัพยากร และความสามารถเป็นเงื่อนไขที่ทำให้องค์กรเกิดนวัตกรรม (Innovation) การริเริ่ม (Initiative) และความกล้าเสี่ยง (Risk-Taking) เพื่อทำให้เกิดผลการดำเนินงานขององค์กรที่มีความสามารถทางทรัพยากรทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ จะทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน (Wiklund and Shepherd, 2005)

หากพิจารณาองค์ประกอบทรัพยากรเมืองไมซ์ที่มีศักยภาพสามารถพัฒนาให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างยั่งยืนได้นั้น จากการศึกษางานวิจัยพบว่ามี 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 3) ด้านความมั่นคงและปลอดภัย 4) ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในท้องถิ่น 5) ด้านภาพลักษณ์และสิ่งดึงดูดใจ และ 6) ด้านบุคลากรด้านไมซ์ (อังเคน บุญเกิด, 2561; เสรี วงษ์มณฑาและคณะ, 2561; ดุษฎี ช่วยสุข และดลฤทัย โกวรรณกุล, 2558) นอกจากนั้น สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) ยังกล่าวถึงเกณฑ์พื้นฐานการเป็นเมืองไมซ์เอาไว้ 8 ด้าน คือ 1) ความสะดวกในการเข้าสู่เมืองและสถานที่จัดงาน (Accessibility) 2) การสนับสนุนการจัดงานไมซ์ของพื้นที่ (Local Support) 3)

กิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากการประชุม (Additional Activity Support) 4) ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก (Accommodation Facility) 5) สถานที่จัดงานและสิ่งอำนวยความสะดวก (Venue, Meeting Facility) 6) ภาพลักษณ์และชื่อเสียงของเมือง (City's Image) 7) สภาพแวดล้อมของเมือง (Site Environment) และ 8) ความเสี่ยงในการยกเลิกงานและความปลอดภัย (Risk and Security) (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2564)

ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์ที่สร้างขีดความสามารถทางทรัพยากรเมืองให้เป็นจุดหมายปลายทางอย่างยั่งยืนได้นั้น จำเป็นต้องให้ความสำคัญควบคู่กับการจัดงานไมซ์ ทั้งนี้ การจัดงานไมซ์ดังกล่าวจะต้องคำนึงถึงการมีแนวทางในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน ด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม และคุ้มค่า เพื่อลดผลกระทบที่จะส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมของเมืองเจ้าภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของ อนาวิน สวรรณะ และ ดลฤทัย โกวรรณกุล (2561) เรื่อง การพัฒนาต้นแบบเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน จังหวัดเชียงราย ที่ได้นำเสนอเกณฑ์ 10 ข้อ ในการพัฒนาเมืองต้นแบบไมซ์ที่ยั่งยืน ดังนี้ 1) มีการขนส่งคาร์บอนต่ำไปยังเมืองและสถานที่จัดงาน 2) การบริการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นไปตามมาตรฐาน 3) การใช้ที่พักและบริการจัดเลี้ยงอย่างยั่งยืน 4) กิจกรรมและงานต่างๆ เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเมือง 5) ส่งเสริมให้ธุรกิจแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม 6) ประสิทธิภาพที่ยอดเยี่ยมจะมอบให้กับผู้จัดงานและผู้เข้าร่วม 7) มีแผนการจัดการภัยพิบัติในเมืองและระเบียบปฏิบัติด้านความปลอดภัย 8) สนับสนุนคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น 9) การสร้างมรดกไมซ์ที่ยั่งยืนและความภาคภูมิใจให้กับคนรุ่นต่อไป และ 10) ส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน

ดังนั้นการวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นศึกษาศักยภาพความพร้อมในการขับเคลื่อนพัฒนาเมืองไมซ์ให้เกิดความยั่งยืนอย่างแท้จริง การทบทวนวรรณกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่าการเป็นเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนผ่านการจัดงานในพื้นที่ มีความเกี่ยวข้องกับฐานทรัพยากรเมืองไมซ์ด้วยการทำให้ทรัพยากรเมืองมีคุณค่าเพื่อสร้างจุดแข็งในความแตกต่างที่หายากไม่เหมือนใคร ทั้งในการเลียนแบบและการทดแทน ประกอบกับจะต้องพิจารณาองค์ประกอบทรัพยากรเมืองไมซ์ที่มีศักยภาพทั้งที่จับต้องได้ เช่น สถานที่จัดงานและสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ดึงดูดใจ ความสะดวกในการเข้าสู่เมือง และสถานที่จัดงาน โครงสร้างพื้นฐานของเมือง กิจกรรมสันทนาการต่างๆ สถานที่พัก และงบประมาณสนับสนุน และทรัพยากรเมืองไมซ์ที่จับต้องไม่ได้ เช่น ความสนับสนุนของพื้นที่จัดกิจกรรมไมซ์ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน เทคโนโลยี ภาพลักษณ์ของเมือง ประเพณี

วัฒนธรรม อันตรายหรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น สภาพแวดล้อมของเมือง และการจัดการทรัพยากรเมือง

จากการศึกษาทฤษฎีดังกล่าวจึงมีความเชื่อมโยงกับทรัพยากรเมืองไมซ์ ที่จะต้องมีการพัฒนาด้วยความสามารถในการเพิ่มคุณค่าของทรัพยากรสู่ความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยในทัศนะของ Barney ความมีคุณค่า กล่าวถึงการมีกลยุทธ์หรือแนวทางที่จะนำมาซึ่งประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และความสำเร็จในเรื่องการจัดการทรัพยากรอย่างเหมาะสม ใช้จุดแข็งในการหาประโยชน์จากโอกาส และลดผลเสียจากอุปสรรค (Barney, 1991) กล่าวคือ การมีความสามารถในการเพิ่มคุณค่าทรัพยากรด้วยการดำเนินการเพื่อสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันอย่างยั่งยืน ด้วยการสร้างขีดความสามารถการเป็นจุดหมายปลายทางอย่างยั่งยืนผ่านการจัดงานไมซ์ จำเป็นจะต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนที่สามารถเพิ่มคุณค่าทรัพยากรด้วยการดำเนินการสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันอย่างยั่งยืนโดยการบริหาร และดำเนินงานในการลดผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อม และก่อให้เกิดประโยชน์ระยะยาวสู่ชุมชนเจ้าภาพ และทุกภาคส่วน

จึงกล่าวสรุปได้ว่า ทฤษฎีฐานทรัพยากรมีความสำคัญโดยใช้เป็นกรอบแนวทางเพื่ออธิบายว่า การที่จะพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนนั้น ต้องอาศัยการเพิ่มคุณค่าและความสามารถของทรัพยากรเมืองไมซ์ ให้มีความแตกต่างจากคู่แข่งประกอบด้วย ความมีคุณค่า เป็นสิ่งที่หาได้ยากยากต่อการเลียนแบบ และไม่สามารถหาทดแทนได้ ส่งผลให้เกิดการสร้างความสามารถได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ซึ่งกล่าวได้ว่าฐานทรัพยากรในเมืองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับการพัฒนาเมืองไมซ์ที่สร้างความยั่งยืนได้อย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การจัดงานในระดับนานาชาติ ทั้งนี้ในการดำเนินการเรื่องศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ผู้วิจัยจึงต้องมีการศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ธุรกิจต่อไป

2. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ (Business Economics)

เศรษฐศาสตร์ (Economics) เป็นขอบเขตของการศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากรที่หายาก และมีอยู่อย่างจำกัด (Scarce Resources) ไปใช้ในทางเลือกต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ (Satisfy Human Wants) (Salvatore, 1997) หรือหมายถึง ศาสตร์ทางด้านสังคม ซึ่งศึกษาทางเลือกต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบุคคล ธุรกิจ รัฐบาล หรือสังคม ไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากร หรือ หมายถึง ศาสตร์ทางด้านสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรที่หายาก เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านเศรษฐกิจที่มีอย่างจำกัดของสังคมอย่างสูงสุด (McConnell and Brue, 2002) นอกจากนั้นเศรษฐศาสตร์ ยังมีความสัมพันธ์กับแนวคิด

เศรษฐกิจพอเพียงในการวิเคราะห์องค์ประกอบแต่ละส่วนและผลที่เกิดขึ้นในเชิงประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรอันเป็นสิ่งสำคัญที่สุดประการหนึ่งของการวิเคราะห์ในเชิงเศรษฐศาสตร์ โดยสามารถพิจารณาวิเคราะห์ แยกออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรก เป็นองค์ประกอบที่สร้างให้เกิดความยั่งยืนของการใช้ทรัพยากรในสถานการณ์ที่ปราศจากผลกระทบภายนอก (Deterministic Optimality) ซึ่งประกอบด้วยความปลอดภัย และความมีเหตุผล ส่วนที่สองเป็นองค์ประกอบที่เสริมประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรให้พร้อมต่อการรองรับผลกระทบจากภายนอก (Stochastic Optimality) อันได้แก่ การมีภูมิคุ้มกันในตัว (กลุ่มพัฒนากรอบแนวคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, 2546)

เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ เป็นการนำทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์ใช้ เพื่อประกอบการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาทางด้านธุรกิจขององค์กรต่างๆ ทั้งองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรและต้องการผลกำไร เพื่อให้สามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดไปใช้ในทางเลือกต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมที่สุดและสามารถบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เศรษฐศาสตร์ธุรกิจมีความสัมพันธ์กับเศรษฐศาสตร์จุลภาคและเศรษฐศาสตร์มหภาค เนื่องจากเศรษฐศาสตร์จุลภาคเกี่ยวข้องกับการศึกษาพฤติกรรมขององค์กรในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดไปใช้ในทางเลือกต่างๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาคหลายทฤษฎีสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจขององค์กร ในขณะเดียวกัน เศรษฐศาสตร์มหภาคจะเป็นการสะท้อนภาพรวมทางเศรษฐกิจ ทำให้องค์กรได้ทราบถึงสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ เมื่อภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป (สังวร ปัญญาติลล, วลัย ขวลิธอำรง และ สุพพตา ปิยะเกศิน, 2539; วราลี ศรีสมบัติ, 2555)

นอกจากนั้นเศรษฐศาสตร์ยังมีความเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวในเชิงอุปสงค์และอุปทาน (Demand and Supply) โดยอุปสงค์ของการท่องเที่ยวคือปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการ หรือตัดสินใจของนักท่องเที่ยวเป็นหลัก ได้แก่ รายได้ ราคา อัตราแลกเปลี่ยน จำนวนประชากร แนวโน้มฤดูกาล สำหรับอุปทาน ของการท่องเที่ยวมีความเฉพาะที่แตกต่างจากสินค้า หรือการบริการ ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยว บริษัททัวร์ สายการบิน โรงแรม ซึ่งอุปทานการท่องเที่ยวอาจมีความยืดหยุ่น และในระยะยาวสามารถสร้างประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นได้เพื่อจูงใจนักท่องเที่ยว เช่น การสร้างความสะดวกสบายในแหล่งท่องเที่ยว (Song, Witt and Jensen, 2003; Athiyaman, 1997; Chu, 1998; Kulendran and Witt, 2001; Burger, Dohnal, Kathrada and Law, 2001) ทั้งนี้ เศรษฐศาสตร์การท่องเที่ยว

ยังกล่าวถึง การจัดสรรทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ มีเสถียรภาพ มีความเป็นธรรม ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย และให้มีความยั่งยืน คือทรัพยากรการท่องเที่ยวจะสามารถเป็นมรดกตกถึงลูกหลานโดยไม่เสื่อมโทรมตลอดไป (มิ่งสรรพ ขาวสะอาด และคณะ, 2556)

จากการศึกษาทฤษฎีดังกล่าวสรุปได้ว่ามีความเชื่อมโยงกับการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนที่ให้ความสำคัญกับการจัดสรรทรัพยากรเมืองที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างเหมาะสมที่สุดและสามารถบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรอันเป็นสำคัญที่สุดผ่านการจัดงานไมซ์ ดังนั้นการพัฒนาเมืองไม่ซ้จึงต้องให้ความสำคัญที่มุ่งสู่ความยั่งยืน ด้วยการตัดสินใจเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและสามารถใช้ประโยชน์ได้หลายทาง มาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งทางด้านธุรกิจ ทางด้านสังคม และทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยผ่านการจัดงานไมซ์ สู่จุดหมายปลายทางไม่ซ้อย่างยั่งยืน

โดยสรุป จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ทฤษฎีฐานทรัพยากร และทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มีความเชื่อมโยงกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ที่ใช้ทรัพยากรเมืองไม่ซ้มาวิเคราะห์ เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันในเชิงพื้นที่ นอกจากนั้นยังต้องบริหารจัดการทรัพยากรให้มีความเหมาะสม โดยใช้ทรัพยากรเมืองที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด ตามหลักทฤษฎีฐานทรัพยากร เพื่อเป็นจุดหมายปลายทางเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน ผ่านการจัดงานไมซ์ที่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ตลอดถึงเป็นการขับเคลื่อนธุรกิจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเมืองไม่ซ้ ตามหลักทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เมืองไม่ซ้ในเชิงอุปสงค์และอุปทานนั้น มีความเกี่ยวข้องกับการจัดงานในเมืองไม่ซ้โดยตรง ทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการนำมาสู่ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาเมืองไม่ซ้ที่สร้างความยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

ตอนที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

จากการทบทวนทฤษฎีและแนวคิดจากตอนที่ 1 นำมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ แนวคิดอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE Industry) ในประเทศไทย แนวคิดเมืองไม่ซ้ แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และแนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน เพื่อสร้างองค์ประกอบจากแนวคิดนำไปพัฒนารอบแนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

1. แนวคิดอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE Industry) ในประเทศไทย

อุตสาหกรรมไมซ์เป็นธุรกิจบริการที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยอย่างมาก เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตขึ้น ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ในการพัฒนาและลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยก่อให้เกิดการสร้างงาน และกระจายรายได้ไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และทุกภูมิภาคทั่วประเทศ และที่สำคัญอุตสาหกรรมไมซ์ ก่อให้เกิดการส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น ปัจจุบันอุตสาหกรรมไมซ์ยังคงเติบโตและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง กระจาย การจัดงานไปทั่วประเทศ การมีเทคโนโลยี นวัตกรรมที่ทันสมัยและอาศัยการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้ทันยุคสมัย จะทำให้อุตสาหกรรมไมซ์ เป็นหนึ่งในธุรกิจหลักที่น่าจับตามองทั้งในปัจจุบันและอนาคต ในระดับประเทศและนานาชาติ (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2566) การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์จึงมุ่งเน้นความสอดคล้องของกิจกรรมไมซ์ที่เกิดขึ้นกับแผนพัฒนาของประเทศ โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เป็นแผนระดับที่ 2 ที่แปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติและกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ข้างหน้า ตั้งแต่ปี 2566-2570 แผนระดับชาติที่รัฐบาลยึดเป็นกรอบการผลักดัน การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ข้างหน้า มีเป้าหมายหลัก 5 ประการ ประกอบด้วย (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2567)

1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่ มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้ง ให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง และผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน ของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี 2593 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป็นศูนย์ภายในปี 2608

5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ กลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของ ภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

โดยแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ปรับปรุงโครงสร้างเศรษฐกิจไทยสู่การเป็นเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม คำนึงถึงการผลิตและบริโภคอย่างยั่งยืน และยกระดับความคุ้มครองทางสังคมแก่คนทุกช่วงวัย เป็นการต่อยอดจากต้นทุนเดิมที่ประเทศไทยมีอยู่ เพื่อมุ่งให้ไทยสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลกยุคใหม่ที่ต้องปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัล สิ่งแวดล้อม และสังคมสูงวัย สอดคล้องกับการกำหนดยุทธศาสตร์ของสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ ในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ไทยในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) โดยมีแนวคิดยุทธศาสตร์ (Strategic Theme) ที่สำคัญ คือ “ไมซ์ที่ยั่งยืนเพื่อทุกสรรพสิ่ง” (Sustainable MICE for All) และมีกรอบยุทธศาสตร์การดำเนินงาน คือ “TCEB-GO” ประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์ทั้งหมด 5 ด้าน โดยแต่ละด้านจะมีความสอดคล้อง สนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีสาระสำคัญต่อการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์อย่างเป็นระบบ ยุทธศาสตร์ดังกล่าว ประกอบด้วย (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2567)

1) T–Thailand as Global MICE Leader ประเทศไทยเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมไมซ์ระดับโลกเพื่อเพิ่มรายได้ และขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ คือ การพัฒนา ส่งเสริม และผลักดันให้ประเทศไทยยกระดับสู่การเป็นผู้นำการจัดกิจกรรมไมซ์ระดับโลก เพื่อเพิ่มรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากอุตสาหกรรมไมซ์

2) C–Create Destination Competitiveness Through Diverse Local Identity ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของจุดหมายปลายทาง ด้วยความหลากหลายของอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ และประสบการณ์ที่มีคุณค่า คือการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของไมซ์ซิตี้เป้าหมาย มุ่งเน้นการสร้างและยกระดับมาตรฐานในการจัดกิจกรรมไมซ์จากระดับประเทศสู่ระดับโลก รวมทั้งการสนับสนุนการขยายตัวของจุดหมายปลายทางด้วยการใช้อัตลักษณ์เชิงพื้นที่ และการสร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่นักเดินทางไมซ์

3) E–Execute Innovative MICE Solutions ขับเคลื่อนนวัตกรรม ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันไมซ์ไทยบนเวทีโลก คือการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไมซ์ไทย สู่ระดับโลกโดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินงาน

4) B–Build Agile and High -Performance Organization สร้างองค์การสมรรถนะสูงที่คล่องตัวและทันโลก คือการปรับโครงสร้างองค์การ กระบวนการดำเนินงาน และการพัฒนาบุคลากรให้พร้อมต่อการเป็นองค์การที่มีสมรรถนะสูง มีความคล่องตัว และทันการเปลี่ยนแปลงของโลก

5) GO–Go for MICE Sustainability พลิกโฉมไมซ์ไทยด้วยความยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คือการเปลี่ยนโฉมของอุตสาหกรรมไมซ์ไทยด้วยการยกระดับศักยภาพในการจัดงานไมซ์ให้อยู่บนพื้นฐานของการจัดการที่ยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) ได้กำหนดกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการที่มุ่งเน้นการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนของทุกภาคส่วน ให้สอดคล้องตามวิสัยยุทธศาสตร์ “ไมซ์ที่ยั่งยืนเพื่อทุกสรรพสิ่ง” (Sustainable MICE for All) และกรอบยุทธศาสตร์ “TCEB-GO” โดยมีเป้าประสงค์ของกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกัน คือ การพลิกโฉม (Go Transformer) อุตสาหกรรมไมซ์สู่ความเป็นเลิศ (Go Smarter) ในทุกมิติ สามารถสนองตอบความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีอาชีพ สร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ในการขับเคลื่อนนวัตกรรม เพื่อยกระดับ ขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไมซ์ไทยบน

เวทีโลก (Go Higher) รวมทั้ง เสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคมชุมชน (Go Stronger) อันจะนำไปสู่ การเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน (Go Together) (สำนักงานส่งเสริมการจัด ประชุมและนิทรรศการ, 2567)

ด้วยนโยบายและกลยุทธ์ในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญในการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ การนำเอารูปแบบการบริหารจัดการมาใช้ที่เหมาะสม จึงต้องอาศัยกระบวนการในการวางแผน อย่างชัดเจน รวมถึงการศึกษาองค์ประกอบอุตสาหกรรมไมซ์ เพื่อให้เมืองเป็นเป้าหมายทางการ ท่องเที่ยว และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับของเมือง ด้วยการบูรณาการการบริหาร จัดการในทุกภาคส่วน สอดคล้องกับแนวคิดของ เยาวลักษณ์ ชาวบ้านโพธิ์ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสามารถด้านการแข่งขันในอุตสาหกรรมไมซ์ของประเทศไทย ได้เสนอแนวคิดในการบูรณาการ กับอุตสาหกรรมไมซ์ว่า การบูรณาการเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการพัฒนา ความสามารถด้านการแข่งขันอุตสาหกรรมไมซ์ ซึ่งการบูรณาการร่วมกัน ของภาคราชการ ในการ ทำงานทั้งภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา สังคม และชุมชน ในลักษณะพาดผ่าน สายงานไปสู่ เป้าหมายแผนงาน หรือเรียกว่า “การบริหาร แบบประชารัฐ” สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ที่ กำหนด “นโยบายประชารัฐ” และมีการจัดตั้งคณะทำงาน สานพลังประชารัฐด้านส่งเสริมการ ท่องเที่ยวและไมซ์ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยเน้นให้การสนับสนุน กับหน่วยงานภาคี ที่ มีศักยภาพในการจัดประชุมสัมมนา สอดคล้องกับแนวคิดของ Natalia (2017) กล่าวว่า อุตสาหกรรม ไมซ์เป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เนื่องจากเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับการท่องเที่ยวและส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยว นอกจากนั้นยังมีนักวิชาการศึกษาวิจัยเรื่อง การบูรณาการแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมระดับโลก ได้เสนอแนวคิดการบูรณาการ แนวคิดความ รับผิดชอบต่อสังคมระดับโลก ประกอบด้วย 7 ประการคือ 1) การกำหนดแนวคิดความรับผิดชอบต่อ สังคมในการประกอบธุรกิจระดับโลก 2) ความรับผิดชอบต่อสินค้าและบริการ 3) ความรับผิดชอบต่อ การดำเนินการระดับโลก 4) ความรับผิดชอบต่อประชาคมโลก 5) ความรับผิดชอบต่อสังคมโลก 6) ความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจโลก และ 7) ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมโลกในเชิงนโยบายและ เชิงปฏิบัตินั้นควรคำนึงถึงบริบทโลกและบริบทของสังคมย่อย และกฎและกติการะดับสากลที่ เกี่ยวข้องและความต้องการของสังคม (รังสรรค์ ลีเปี้ยว, 2564)

จึงเห็นได้ว่าภาครัฐบาลมีแนวคิดและนโยบายในการวางแผนกลยุทธ์การขับเคลื่อน อุตสาหกรรมไมซ์ผ่านเมืองไมซ์ในเชิงนโยบาย ทั้งนี้จะต้องมีการลงมือปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวอย่าง จริงจังเพื่อให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ประกอบกับภาครัฐต้องมีการบูรณาการในการบริหาร

จัดการกับทุกภาคส่วน ทั้งภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปด้วย จึงจะเป็นการถ่ายทอดนโยบายที่สร้างความเข้มแข็งให้กับเมืองไมซ์ที่สร้างความยั่งยืนได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ในการประกาศนโยบายหลักของประเทศในการพัฒนาอุตสาหกรรมไมซ์ จำเป็นที่จะต้องเข้าใจในเรื่องความหมายของคำว่าไมซ์ (MICE) และความสำคัญของอุตสาหกรรมไมซ์ ซึ่งผู้วิจัย ได้ศึกษาความหมายของคำว่าไมซ์ และความสำคัญของอุตสาหกรรมไมซ์ จากการทบทวนวรรณกรรมและบทความที่เกี่ยวข้องดังนี้

ความหมายของคำว่าไมซ์ (MICE)

Foster (1985) ได้แบ่งการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ออกเป็น 9 รูปแบบ ได้แก่ การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุด เพื่อวัฒนธรรมและศาสนา เพื่อการศึกษา เพื่อกีฬาและความบันเทิงเพื่อศึกษาประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ เพื่องานอดิเรก เพื่อเยี่ยมญาติมิตร และ 2 กลุ่มสุดท้ายคือ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การท่องเที่ยวเพื่อประชุมและสัมมนา ในขณะที่ยังคงการท่องเที่ยวโลกกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ 2) การท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม และ 3) การท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ ซึ่งหมายถึงการท่องเที่ยวแบบให้รางวัล (Incentive Travel) และการท่องเที่ยวเพื่อการประชุม (MICE) (กลุ่มนโยบาย และแผนกองยุทธศาสตร์, 2562) โดยนิยามของคำว่า MICE ส่วนใหญ่แล้วทั่วโลกจะตีความรวมถึงการท่องเที่ยวธุรกิจทั้งหมด ในขณะที่ฝั่งเอเชียมักให้ความหมายว่าเป็นอุตสาหกรรมการจัดประชุมและแสดงสินค้า (Glenn McCartney, 2010) ทั้งนี้สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมนิทรรศการ (องค์การมหาชน) ได้นิยามคำว่า ไมซ์ (MICE) ประกอบด้วย 1) ธุรกิจการจัดประชุมองค์กร (Meetings: M) คือ การประชุมสัมมนาระดับองค์กร หรือศึกษาดูงานทั้งระดับกลุ่มบุคคลมาจากองค์กรเดียวกันหรือต่างองค์กร โดยจะเป็นการประชุมเฉพาะกิจหรือมีการวางแผนล่วงหน้า 2) ธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentives: I) คือการจัดการเดินทางเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงานหรือบุคคลที่ปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายขององค์กร 3) ธุรกิจการประชุมนานาชาติ (Conventions: C) คือการประชุมสมาคมวิชาชีพของสมาคมวิชาชีพเดียวกันหรือแตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่จะเป็นการจัดประชุมระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ไปจนถึงระดับนานาชาติ จัดโดยองค์กรสมาคมระดับชาติหรือรัฐบาล และ 4) การจัดแสดงสินค้า (Exhibitions: E) คือ การจัดงานแสดงสินค้าเพื่อกลุ่มเป้าหมายแต่ละอุตสาหกรรมและธุรกิจ โดยอาจจะเป็นการแสดงสินค้านี้ระหว่างคนทำธุรกิจด้วยกัน (Business – to - Business (B2B)) หรือ เปิดให้คนทั่วไปสามารถเข้าร่วมได้ (Business – to – Consumer (B2C)) โดยมีการจัดงาน

แสดงสินค้าระหว่างผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และผู้ประกอบการที่ควบคู่ไปกับผู้บริโภค (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2566)

สอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรมจากแนวคิดของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2554) กล่าวว่า ไมซ์ เป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งมุ่งเน้นการรวมกลุ่มกันของภาคธุรกิจทั้งผู้ผลิตสินค้า ผู้ให้บริการในภาคส่วนที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว ซึ่งคำว่าไมซ์ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายจากตัวอักษรย่อของภาษาอังกฤษที่ว่า MICE อันประกอบด้วย ธุรกิจการจัดประชุมองค์กร (Meetings: M) ธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentives: I) ธุรกิจการจัดประชุมนานาชาติ (Conventions: C) และธุรกิจจัดงานแสดงสินค้านานาชาติ (Exhibitions: E) โดยเรียกรวมกันว่า ไมซ์ (MICE) ซึ่งธุรกิจต่างๆ ที่กล่าวมานั้นมีความเกี่ยวเนื่องกันและสนับสนุนกัน อีกทั้งยังเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวก่อนเข้ากิจกรรมไมซ์ หรือการท่องเที่ยวหลังเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมไมซ์ กล่าวคือ ไมซ์เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชุมบริษัทข้ามชาติ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การประชุมนานาชาติ และการจัดนิทรรศการไมซ์เป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (สุนทรี ทับมาโนช, 2562) มีความแตกต่างจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั่วไปทางด้านวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ทางการตลาด กล่าวคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปต้องการเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการเป็นหลักแต่กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE Industry) เป็นนักธุรกิจพนักงานองค์กร สมาชิกสมาคมชมรมต่างๆ ที่เข้ามาด้วยวัตถุประสงค์หลัก ได้แก่ การประชุมเฉพาะกิจของกลุ่มบุคคลหรือองค์กรการจูงใจเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงานการประชุมโดยสมาคมและองค์การระดับนานาชาติ และการจัดงานแสดงสินค้า ส่วนการท่องเที่ยวเป็นวัตถุประสงค์รอง (เยาวลักษณ์ ชาวบ้านโพธิ์, 2560)

จากความหมายของไมซ์ทำให้ทราบว่าไมซ์เป็นธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญมากที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมไมซ์จะต้องให้ความสำคัญและมองเห็นประโยชน์และคุณค่าที่จะเกิดขึ้นกับการพัฒนาขับเคลื่อนเมืองให้เติบโตด้วยธุรกิจไมซ์ ช่วยส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ของสังคมในเมืองให้ดีขึ้น เพื่อสอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐที่เล็งเห็นความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศด้วยอุตสาหกรรมไมซ์ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมไมซ์ในประเทศไทยในลำดับต่อไป

ความสำคัญของอุตสาหกรรมไมซ์ในประเทศไทย

อุตสาหกรรมไมซ์มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก จากยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) ที่ได้บรรจุให้อุตสาหกรรมไมซ์เป็นส่วนหนึ่งในยุทธศาสตร์ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นเรื่องการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ โดยกำหนดเป้าหมายการดำเนินการเพื่อใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับไมซ์สร้างสิ่งจูงใจ และใช้เป็นเครื่องมือทำให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวคุณภาพ อีกทั้งส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการจัดประชุม และนิทรรศการนานาชาติของโลก อุตสาหกรรมไมซ์จึงเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีส่วนสำคัญต่อมูลค่าโดยรวม ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยภาครัฐได้มีการสนับสนุนส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ จากสถิติอุตสาหกรรมไมซ์ที่ผ่านมาพบว่า สร้างรายได้ให้กับประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยไมซ์ในระดับประเทศปี พ.ศ. 2566 (ต.ค.-ธ.ค. 2566) พบว่า มีผู้เดินทางกลุ่มไมซ์ รวมทั้งสิ้นประมาณ 7.97 ล้านคน ทำรายได้รวมประมาณ 39,399 ล้านบาท โดยเป็นนักเดินทางไมซ์ต่างประเทศ 226,149 คน สร้างรายได้ 14,108 ล้านบาท (ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 66,000 บาท/คน/ทริป) และนักเดินทางไมซ์ในประเทศ 7,746,544 คน สร้างรายได้ 25,108 ล้านบาท (ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 3,300 บาท/คน/ทริป) สำหรับไมซ์ในระดับภูมิภาคทั้ง 9 แห่ง ปี พ.ศ. 2566 (เชียงใหม่ สงขลา พัทลุง ขอนแก่น อุดรธานี ภูเก็ต นครราชสีมา สุราษฎร์ธานี และพิษณุโลก) ซึ่งไม่รวมถึงงานไมซ์ที่จัดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า มีรายได้มากกว่า 6,000 ล้านบาท สามารถกระตุ้นให้เกิดรายได้ในพื้นที่จากการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจที่ครอบคลุมทั้งการเดินทางเพื่อเป็นรางวัลการจัดประชุมการจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการทั่วประเทศ (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2567)

สอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรมจากแนวคิดของ ปาจริย์ ชัยชุมพล (2558) กล่าวว่า อุตสาหกรรมไมซ์ยังสร้างประโยชน์ที่ไม่สามารถวัดเป็นตัวเงินได้จากการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านนวัตกรรม ด้านเทคโนโลยี การสร้างเครือข่าย และพันธมิตรทางธุรกิจซึ่งรวมถึงประโยชน์ทางอ้อมที่เกิดจากการกระจายรายได้สู่ชุมชน การซื้อของจากรวญ การท่องเที่ยว และการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ประเทศ สอดคล้องกับแนวคิดของ เสรี วงษ์มณฑา และ วิทยานันท์ พ่อคำ (2560) กล่าวว่า ธุรกิจไมซ์ในประเทศไทยนั้น นอกจากจะส่งผลโดยตรงกับธุรกิจการท่องเที่ยวแล้ว ธุรกิจดังกล่าวยังช่วยกระจายรายได้ไปยังธุรกิจอื่นๆ ได้อีก จึงถือเป็นการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี เป็นการช่วยส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับบุคลากรภายในประเทศในหลากหลายธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม

ไมซ์ นอกจากธุรกิจต่างๆ ที่อยู่ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแล้ว กิจกรรมในอุตสาหกรรมไมซ์ ยังสร้างรายได้ให้กับองค์กรที่ทำหน้าที่ในการเสาะแสวงหาพื้นที่ในการจัดกิจกรรมไมซ์ ที่เรียกว่า Destination Management Organization-DMO องค์กรที่ทำหน้าที่จัดประชุม จัดการนำเที่ยวสำหรับพนักงานที่ได้รับรางวัล และองค์กรจัดงานนิทรรศการ ในขณะเดียวกันธุรกิจเหล่านี้ก็ต้องใช้บริการของธุรกิจจัดเวที ธุรกิจจัดแสงสีเสียง ธุรกิจกำกับเวที ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจการจัดอาหาร ธุรกิจการจัดการแสดง ธุรกิจนำเที่ยว และอื่นๆ อีกมากมาย การเติบโตของอุตสาหกรรมไมซ์ ยังเป็นการพัฒนาความเป็นมืออาชีพให้แก่บุคลากรของประเทศในทุกธุรกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมไมซ์ เช่น การประชาสัมพันธ์ การจัดดอกไม้ การจัดและตกแต่งสถานที่จัดงาน การกำกับเวที การออกแบบแสงและเสียง การจัดงานนิทรรศการ และการจัดประชุมระดับนานาชาติ

จึงเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมไมซ์ นอกจากมีความสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อมแล้ว ยังเกิดประโยชน์กับภาคธุรกิจต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งยังมีส่วนในการพัฒนาต่างๆ ภายในประเทศ รวมถึงการพัฒนาด้านบุคลากรไมซ์ เป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันที่เกิดประโยชน์ครอบคลุมในทุกมิติของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเมืองไมซ์นับว่าเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อพื้นที่โดยตรงซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงในลำดับต่อไป

2. แนวคิดเมืองไมซ์

เมืองไมซ์ (MICE City) หมายถึง เมืองที่มีความพร้อมและศักยภาพในการเป็นเมืองเจ้าภาพรองรับการจัดกิจกรรมไมซ์ (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2566) กิจกรรมไมซ์เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้าร่วมงานที่มีความสนใจในสิ่งเดียวกันมารวมตัวกันในสถานที่เดียวกัน เพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจ ได้แก่ Meeting, Incentive, Conventions และ Exhibitions ผู้จัดงานต้องแน่ใจว่าสถานที่ กิจกรรมหรือรายการแสดงต่างๆ ได้รับการจัดเตรียมไว้เป็นอย่างดี รวมถึงมีสิ่งอำนวยความสะดวกและมีพื้นที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เข้าร่วมงาน (Anas et al., 2020) สอดคล้องกับแนวคิดของดุขฎี ช่วยสุขและดลฤทัย โกวรรณะกุล (2558) ให้คำนิยามเมืองไมซ์ และรายละเอียดของปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้เมืองๆ หนึ่ง มีศักยภาพของการเป็นไมซ์ว่า เป็นเมืองที่มีศักยภาพและความพร้อมในการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวในรูปแบบ MICE โดยเมืองดังกล่าวนี้จะต้องมีศักยภาพ ในการรองรับการจัดกิจกรรม MICE ใน 4 กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง คือ การประชุม องค์กร การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การประชุมนานาชาติ และการแสดงสินค้า/นิทรรศการ รวมถึงสามารถรองรับผู้เข้าร่วมงาน ในแต่ละประเภทได้อย่างเต็มศักยภาพของเมืองเหล่านั้น

กล่าวโดยสรุปเมืองไมซ์ คือ เมืองที่มีศักยภาพความพร้อมในการรองรับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว ที่เจ้าภาพผู้จัดงานต้องมีความสามารถในการรองรับผู้เข้าร่วมงานเป็นอย่างดีเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดงาน ซึ่งองค์ประกอบตามศักยภาพความพร้อมของเมืองคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้การจัดงานสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองไมซ์ที่ดีได้อย่างมีมาตรฐาน สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการจึงได้กำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินศักยภาพและความพร้อมของเมืองตามองค์ประกอบสำคัญ 8 ด้าน ดังนี้ (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2564)

1. ความสะดวกในการเข้าสู่เมืองและสถานที่จัดงาน (Accessibility) โดยพิจารณาจากความสะดวกในการเข้าสู่เมืองหรือจังหวัด ทั้งทางถนน ทางเครื่องบิน หรือทางราง
2. การสนับสนุนการจัดงานไมซ์ของพื้นที่ (Local Support) เป็นการสนับสนุนการจัดงานไมซ์ จากหน่วยงานภาครัฐทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาคการศึกษา ที่ทำให้การจัดงานหรือกิจกรรมไมซ์ประสบความสำเร็จ
3. กิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากการประชุม (Additional Activity Support) เช่น ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว แหล่งบันเทิง ศูนย์การค้า แหล่งสันทนาการ สิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงโอกาสในการติดต่อทางธุรกิจ เป็นต้น
4. ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก (Accommodation Facility) การเข้ามาจัดงานไมซ์ต้องมีการพักค้างคืนเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานที่ผู้จัดงานพิจารณาในการเลือกพื้นที่จัดงาน
5. สถานที่จัดงานและสิ่งอำนวยความสะดวก (Venue, Meeting Facility) จำนวนของสถานที่จัดงานและความพร้อมของสถานที่จัดงานรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการจัดงาน
6. ภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของเมือง (City's Image) ผู้จัดงานจากต่างประเทศมักพิจารณาความมีชื่อเสียงของเมืองที่สอดคล้องกับงานหรือกิจกรรมที่จัดในพื้นที่เป็นสำคัญ
7. สภาพแวดล้อมของเมือง (Site Environment) ความเหมาะสมของสภาพภูมิอากาศในพื้นที่ สภาพแวดล้อมของพื้นที่จัดงาน โครงสร้างพื้นฐานของเมืองในการรองรับการจัดงาน รวมไปถึงอสังหาริมทรัพย์ของคนในพื้นที่
8. ความเสี่ยงในการยกเลิกงานและความปลอดภัย (Risk and Security) ความเสี่ยงในการที่จะยกเลิกการจัดงานเป็นอุปสรรคในการคัดเลือกพื้นที่เพื่อจัดงานไมซ์ของผู้จัดงาน

องค์ประกอบเมืองไมซ์ดังกล่าวเป็นเกณฑ์ที่ใช้สำหรับประเมินเมืองไมซ์ในประเทศไทย เท่านั้น โดยที่ผ่านมามีเมืองที่ผ่านเกณฑ์เมืองไมซ์ในประเทศไทยมีทั้งหมด 10 เมือง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร พัทยา เชียงใหม่ พิษณุโลก ขอนแก่น อุดรธานี นครราชสีมา สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต และสงขลา ซึ่งผู้วิจัยสนใจศึกษาเมืองไมซ์จังหวัดอุดรธานีด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานศักยภาพความพร้อมของเมืองตลอดถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังจะกล่าวในลำดับต่อไป

ศักยภาพความพร้อมของเมืองไมซ์

จังหวัดอุดรธานีเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งเรื่องของการทำเลที่ตั้งมีการค้าขายแดนส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากมีศูนย์รวบรวม และกระจายสินค้าผัก และผลไม้ที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีห้างสรรพสินค้า โมเดิร์นเทรดขนาดใหญ่ ในการรองรับผู้ซื้อจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ลาว เวียดนาม เป็นต้น และยังเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการท่องเที่ยว สามารถเดินทางสะดวกทั้งทางเครื่องบิน ทางรถยนต์ รถโดยสารประจำทาง และรถไฟ มีศักยภาพความพร้อมทางด้านที่พัก ร้านอาหาร และศูนย์การค้า มีความโดดเด่นทางด้านประวัติศาสตร์ และแหล่งอารยธรรมบ้านเชียง มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งทางด้านธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น (สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี, 2566)

จากศักยภาพดังกล่าวจึงทำให้จังหวัดอุดรธานีเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน อีกทั้งยังเป็นเมืองสปอร์ตซิตี เมืองไมซ์ เป็นศูนย์กลางในการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของภาคอีสานตอนบนมีท่าอากาศยานนานาชาติ มีระบบการขนส่งทางรถยนต์ และทางรถไฟ ซึ่งในอนาคตจะพัฒนาไปสู่รถไฟความเร็วสูงสามารถเชื่อมโยงการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวไปยังประเทศในภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงได้อย่างสะดวก ทั้งนี้จังหวัดได้กำหนดทิศทาง และแนวทางการพัฒนาจังหวัด ตามแผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2567) โดยมีเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้ (สำนักงานจังหวัดอุดรธานี, 2567)

1. วิสัยทัศน์ คือ “เมืองอัจฉริยะ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว และไมซ์ในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง”

2. พันธกิจ ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่

1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการยกระดับมาตรฐานแรงงาน สถานประกอบการ และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

2) พัฒนาการผลิตและการตลาด เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรมูลค่าสูง เกษตรอุตสาหกรรม และส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก

3) พัฒนาทุนมนุษย์ ด้านการศึกษาสาธารณสุข และพลังทางสังคม เพื่อพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต และลดความเหลื่อมล้ำ โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4) พัฒนาอุตสาหกรรมไมซ์ การกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยใช้ศักยภาพและอัตลักษณ์ของจังหวัด เพื่อเป็นเมืองศูนย์กลางไมซ์ กีฬาและการท่องเที่ยวของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

5) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำ การจัดการขยะเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าและการเติบโตอย่างยั่งยืน

6) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมเครือข่าย ทางสังคม และหลักประกันทางสังคม เพื่อให้เกิดความเสมอภาค ความยุติธรรม ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

7) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการจังหวัดให้มีเอกภาพด้วยการบูรณาการการทำงานกับทุกภาคส่วนตามแนวทางจังหวัดอัจฉริยะ เพื่อการบริการประชาชนและเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐ

3. ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่

1) การพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุนและระบบโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

2) การส่งเสริม และยกระดับการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและความมั่นคง ของเศรษฐกิจฐานราก

3) การยกระดับคุณภาพชีวิต การสาธารณสุข และการศึกษาเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและความเข้มแข็งให้สังคมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง

4) การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์ การกีฬา การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า โดยใช้ศักยภาพและอัตลักษณ์ของจังหวัดอุดรธานีรองรับการแข่งขันทุกรูปแบบ

5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

6) การเสริมสร้างสังคมที่เข้มแข็ง มั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

นอกจากนั้นจังหวัดอุดรธานียังมีศักยภาพจุดเด่นที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไม้ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม และนิทรรศการ, 2567)

1) จังหวัดอุดรธานีมีตำแหน่งที่ตั้งใกล้เคียงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดหนองคาย ซึ่งมีชายแดนติดกับเมืองเวียงจันทน์ และเป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ มีความพร้อมด้านกายภาพในหลายๆ ด้าน ทั้งการคมนาคม การแพทย์ และศูนย์การค้า โดยมีเส้นทางเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านผ่านถนนมิตรภาพ (ทางหลวงสาย AH12) ทำให้จังหวัดอุดรธานีเป็นศูนย์กลางการโลจิสติกส์ของภาคอีสานตอนบน โดยมีการเชื่อมต่อการเดินทาง และการขนส่งสินค้าครบวงจร ได้แก่ ทางรถยนต์ ทางรถไฟ และทางอากาศ ทั้งนี้ การเดินทางใช้เวลาเดินทางโดยรถยนต์จากเมืองเวียงจันทน์เพียง 1 ชั่วโมง 30 นาที ทำให้สะดวกต่อการเข้ามาของชาวต่างชาติ

2) มีประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่ยาวนาน มีประวัติความเป็นมาตั้งแต่สมัยอาณาจักรล้านช้าง โดยมีมรดกโลกที่สำคัญคือ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง ซึ่งเป็นหนึ่งในเมืองของกรอบสามเหลี่ยมมรดกโลก ประกอบด้วย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง (อุดรธานี) เมืองหลวงพระบาง (ลาว) และอ่าวฮาลองเบย์ (เวียดนาม)

3) มีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา ไม่ว่าจะเป็น วัด สถานปฏิบัติธรรม หรือพระเกจิอาจารย์ชื่อดัง เป็นอุทยานแห่งธรรมะ มีสถานที่ท่องเที่ยวทางพุทธศาสนาจำนวนมาก อีกทั้งมีวัดซึ่งมีทัศนียภาพสามารถเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยว เชิงธรรมชาติได้คือ วัดป่าภูก้อน ซึ่งตั้งอยู่ในเขตป่าสงวน โดยบริเวณโดยรอบมีทิวทัศน์ที่งดงามมองเห็นทิวเขาสลับซับซ้อนรายล้อมรอบและมิงงานเทศกาลที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา และความเชื่อท้องถิ่นต่างๆ มากมาย สอดคล้องกับแนวคิดของ กัลยรักษ์ ลิ้มโอภาสมณี (2567) กล่าวว่า ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานีมีความเชื่อมโยงกัน ด้วยสถานที่ และกิจกรรมการท่องเที่ยว เน้นการท่องเที่ยวชุมชนที่มีความโดดเด่นในมิติของความเชื่อและความศรัทธา

4) มีความโดดเด่นในเรื่องของสินค้าผ้าทอ โดยสินค้าผ้าทอที่ขึ้นชื่อคือ ผ้าหมี่ขิด บ้านนาข้าว ความโดดเด่นในเรื่องสินค้าหัตถกรรม โดยเฉพาะผ้าทอพื้นเมืองอุดรธานี ที่มีชื่อว่าผ้าหมี่ขิด อีกทั้งมีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ผ้าทอพื้นเมืองอุดรธานีเป็นลักษณะของศูนย์หัตถกรรมบ้านเม่น เพื่อพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ เป็นแหล่งรวมผ้าทอที่สำคัญของจังหวัด คือ ตลาดผ้าบ้านนาข้าว โดยเป็นหมู่บ้านที่มีการทอผ้าขิด และจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากผ้าขิดในราคาย่อมเยา และมีงานเทศกาลประจำปีเกี่ยวกับผ้าขิด เช่น งานประกวดผ้าโบราณ งานประกวดธิดาผ้าหมี่ขิด เป็นต้น

5) มีโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกที่พร้อมสำหรับการสนับสนุนอุตสาหกรรมไมซ์ เพื่อการเป็นไมซ์ซิตี้ระดับภูมิภาคได้ โดยมีสถาบันการศึกษา โรงแรมที่ได้รับมาตรฐาน และศูนย์การจัดแสดงสินค้าของจังหวัดที่สามารถรองรับการจัดประชุมสัมมนาและการแสดงสินค้าได้ อีกทั้งมีโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักธุรกิจและนักท่องเที่ยว เช่น ท่าอากาศยานนานาชาติอุดรธานี เส้นทางคมนาคมทางบกที่เชื่อมโยงไปยังประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และมีสิ่งที่น่าสนใจอีกหลายอย่างที่สามารถสนับสนุนการเป็นไมซ์ซิตี้ได้ทั้งในเชิงของแหล่งท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม และแหล่งการค้า

จังหวัดอุดรธานียังได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก ปี 2569 (International Horticultural Exhibition 2026) ซึ่งจะจัดขึ้นที่บริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำหนองแด ตำบลกุดสระ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2569 ถึง 14 มีนาคม 2570 ทั้งนี้ มหกรรมพืชสวนโลกปี 2569 ที่จังหวัดอุดรธานี จะเป็นงานแลนด์มาร์คอีเวนต์ครั้งแรกในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง เป็นการบอกถึงความพร้อมของจังหวัดในการจัดงานไมซ์ระดับโลก ภายใต้แนวคิด วิถีชีวิต สายน้ำ และพืชพรรณ (Diversity of Life: People, Water and Plants for Sustainable Living) ที่สะท้อนเอกลักษณ์ของพื้นที่ ความเชื่อมโยงของสายน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติ และผู้คนในท้องถิ่น คาดว่าจะมีผู้เข้าชมงาน 3.6 ล้านคนทั่วโลก จาก 30 ประเทศทั่วโลก เกิดการจ้างงานประมาณ 80,000 อัตรา สร้างรายได้ประมาณ 20,000 ล้านบาท (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2566) โดยการจัดงานพืชสวนโลกจังหวัดอุดรธานีมีเนื้อหาที่สำคัญ ดังนี้

1) ข้อมูลการจัดงานพืชสวนโลกจังหวัดอุดรธานี การจัดงานพืชสวนโลก หมายถึง มหกรรมการจัดแสดงด้านพืชสวนกลางแจ้ง มีการวางแผน กำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน ที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ด้วยการทำให้กลุ่มคนมารวมตัวกัน เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ และความรู้ร่วมกัน เจ้าภาพจัดงานจึงต้องมีศักยภาพความ

พร้อมของเมืองเพื่อรองรับผู้ชมงานจากทั่วโลก โดยประเทศไทยเคยเป็นเจ้าภาพการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกมาแล้ว จำนวน 2 ครั้ง ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2549 (ระดับ A1) ได้รับรางวัลเหรียญทอง (Gold Medal) และครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2554 (ระดับ B) ซึ่งประเทศไทยประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในการจัดงาน จนเป็นที่ประจักษ์และได้รับความชื่นชมจากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศไทยก้าวขึ้นสู่ความเป็นผู้นำในด้านพืชสวนโลกประเทศหนึ่งในเอเชีย เป็นที่รู้จักและยอมรับในระดับสากล สำหรับการจัดงานพืชสวนโลกในครั้งที่ 3 ประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกที่จังหวัดอุดรธานี ในปี พ.ศ. 2569 (ระดับ B) ภายใต้แนวคิด วิถีชีวิตสายน้ำและพืชพรรณ (Diversity of Life: Connecting People, Water and Plants for Sustainable Living) ระยะเวลาจัดงานระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2569 – 14 มีนาคม 2570 (134 วัน) บริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำหนองแคว ตำบลกุดสระ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี บนเนื้อที่ 1,030 ไร่ แบ่งเป็น พื้นน้ำ 400 ไร่ และพื้นดิน 630 ไร่ (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2566) ในการจัดงานดังกล่าวยังมีสมาคมพืชสวนระหว่างประเทศ (AIPH: International Association of Horticultural Produce) เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ โดยมีเป้าประสงค์การจัดงานพืชสวนโลก ดังนี้ (1) กระตุ้นความต้องการไม้ประดับ พืช และไม้ดอกทั่วโลกที่เพิ่มขึ้น (2) ปกป้องและส่งเสริมผลประโยชน์ของอุตสาหกรรม (3) เป็นศูนย์กลางระหว่างประเทศสำหรับข้อมูลอุตสาหกรรมและ การแลกเปลี่ยนความรู้ และ (4) เป็นผู้นำแนวปฏิบัติที่ดีในการผลิตไม้ดอก และไม้ประดับ โดยการจัดแสดงนิทรรศการพืชสวน สามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเภทคือ ระดับ A1 เป็นการจัดนิทรรศการพืชสวนนานาชาติขนาดใหญ่ ระดับ A2 เป็นการจัดนิทรรศการพืชสวนนานาชาติระยะเวลาสั้นๆ ระดับ B1 เป็นการจัดนิทรรศการพืชสวนที่มีส่วนร่วมระหว่างประเทศระยะเวลานาน ระดับ B2 เป็นการจัดนิทรรศการพืชสวนที่มีส่วนร่วมระหว่างประเทศระยะสั้นๆ และระดับ A1 / B1 เป็นการจัดนิทรรศการพืชสวนที่มีการมีส่วนร่วมระหว่างประเทศระยะยาว (สมาคมพืชสวนระหว่างประเทศ, 2566)

2) เกณฑ์ในการตรวจประเมินสถานที่สำหรับการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกประเภท B ก่อนการจัดงาน โดยก่อนการจัดงานจะต้องมีการประเมินเพื่อให้การจัดงานเป็นไปตามข้อกำหนดของ AIPH ประกอบด้วย ดังนี้ (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2566) (1) หมวดทั่วไป ได้แก่ ขั้นตอนการอนุมัติเป็นไปตามกระบวนการของระเบียบการจัดนิทรรศการ และสอดคล้องกับช่วงเวลาของ AIPH (2) องค์กร ได้แก่ ความก้าวหน้าการพัฒนางานองค์กรที่เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ (3) การวางแผน ได้แก่ การวางแผนโครงการไม่มีความเสี่ยงใดๆ ในช่วงวันเปิดงาน และการ

วางแผนสำหรับโครงการของเจ้าภาพไม่มีความเสี่ยงในช่วงวันเปิดงาน (4) แผนแม่บท ได้แก่ การพัฒนาแผนแม่บทสำหรับนิทรรศการภายในสอดคล้องกับระยะเวลาที่กำหนด (5) ภูมิทัศน์ และพืชพรรณ ได้แก่ การพัฒนาแผนการเพาะปลูกอย่างละเอียด (ไม้ต้น, ไม้พุ่ม, ไม้ยืนต้น, ไม้ล้มลุก, ไม้ดอก, ไม้กระถาง) สอดคล้องกับระยะเวลาที่เป็นตัวกำหนดการปรับภูมิทัศน์ และการปลูกเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด และแผนการบำรุงรักษาภูมิทัศน์ โดยคำนึงถึงการวิเคราะห์คุณภาพดิน และคุณภาพน้ำเมื่อถูกพัฒนา (6) การก่อสร้าง ได้แก่ งานก่อสร้างเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด และประกอบโครงการโครงสร้างพื้นฐานในเมืองเจ้าภาพสอดคล้องกับระยะเวลาที่กำหนด (7) ผู้เข้าร่วม ได้แก่ ค่าเชิญของผู้เข้าร่วมอย่างเป็นทางการระหว่างประเทศได้ส่งโดยรัฐบาล และเจ้าภาพได้ส่งค่าเชิญของการมีส่วนร่วมระดับชาติ (8) การจัดงาน (Event) ได้แก่ การพัฒนาโครงการการจัดงานอยู่ในช่วงตรงกับระยะเวลาที่กำหนด การจัดการโครงการและองค์กร แผนการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมและศิลปะ แผนการจัดประชุมและสัมมนา วางแผนสำหรับ B2B และการจับคู่ เป็นต้น (9) การดำเนินงาน ได้แก่ การพัฒนาการดำเนินงานและแนวคิดด้านความปลอดภัย สอดคล้องกับระยะเวลาที่กำหนด การจัดการโครงการและองค์กร แนวคิดด้านความปลอดภัย ความร่วมมือกับตำรวจ ความร่วมมือกับหน่วยดับเพลิง ความร่วมมือกับโรงพยาบาลในพื้นที่ ลูกค้าสัมพันธ์ และบริการแขก และการจัดการฝูงชน เป็นต้น (10) การสื่อสารการตลาด ได้แก่ มาตรการทางการตลาด และการประชาสัมพันธ์สอดคล้องกันด้วยแผนการตลาดที่วางไว้ และ (11) การขายตั๋ว และการจองตั๋ว ได้แก่ การได้มาซึ่งหุ้นส่วนโครงการและสปอนเซอร์เป็นไปตามวางแผนที่กำหนด และพัฒนาการรูปแบบตัว และแนวคิดการขายตั๋วสอดคล้องกับแผนที่วางไว้

จังหวัดอุดรธานีจึงเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพความพร้อมในการรองรับการจัดงานไมซ์ทั้งในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ และ สันติธร ภูริภักดี (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจความพร้อมของจังหวัดอุดรธานีกับการเป็นเจ้าภาพจัดงานพืชสวนโลกในปี 2569 โดยศักยภาพความพร้อมในการจัดงานพืชสวนโลกประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

- 1) ด้านสถานที่จัดงาน ร้านอาหาร โรงแรมและที่พัก ร้านของที่ระลึก และสถานที่ท่องเที่ยว
- 2) ด้านบุคลากร ความปลอดภัย การบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 3) ด้านโอกาสทางธุรกิจ และประโยชน์สู่ชุมชน
- 4) ด้านกระบวนการส่งเสริมการจัดงานจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และการสร้างการรับรู้กับภาคประชาชน

5) ด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานศักยภาพความพร้อมของเมืองตลอดถึงการศึกษา งานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง ศักยภาพความพร้อมของเมืองไมซ์ประกอบด้วย ดังนี้

1) ด้านศักยภาพทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยว เนื่องจากเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของเมือง คือปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเมืองไมซ์ ประกอบกับอุตสาหกรรมไมซ์เป็นกลไกหลักของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวที่มีความสำคัญต่อการสร้างรายได้และการจ้างงานให้แก่ประเทศ เพราะนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไมซ์มีเป้าหมายเฉพาะทางธุรกิจ มีอำนาจซื้อสูงและมีความต้องการสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ (วีระยุทธ เศรษฐเสถียร, 2560)

2) ด้านนโยบายและแผน คือแนวทางหรือวิธีการทำงานเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการ พัฒนาเมือง เมืองจึงต้องมีการวางแผนกลยุทธ์เพื่อสร้างความแตกต่างจากคู่แข่งในตลาด และ สอดคล้องกับทรัพยากร ที่มีอยู่ โดยต้องคำนึงถึงปัจจัยภายในและภายนอก (วรางคณา ผลประเสริฐ, 2554) ประกอบกับจะต้องมีการวิเคราะห์ประเมินสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก SWOT Analysis ซึ่งเป็นเครื่องมือในการประเมินสถานการณ์สำหรับองค์กร หรือโครงการซึ่งช่วยผู้บริหาร กำหนดจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weakness) จากสภาพแวดล้อมภายใน โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) จากสภาพแวดล้อมภายนอก (Barney, 1995)

3) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก สอดคล้องกับแนวคิดของ ดุษฎี ช่วยสุข และดลฤทัย โกววรรณกุล (2558) กล่าวว่า เมืองไมซ์คือพื้นที่ของเมืองที่มีศักยภาพความ พร้อม บางพื้นที่ เป็นศูนย์กลางในด้านการค้า การลงทุนการศึกษา และการบริการทางการแพทย์ และ ในภาพรวมของศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมไมซ์ พบว่า มีความพร้อมและสามารถรองรับการ เป็นไมซ์ซิตี้ของประเทศไทย และเพื่อให้พื้นที่ต่างๆ เป็นส่วนหนึ่งในอุตสาหกรรมไมซ์ของประเทศไทย ที่มีศักยภาพในการแข่งขันจึงควรที่จะพัฒนาให้พื้นที่ มีความพร้อมเป็นเมืองไมซ์ที่มีศักยภาพด้วยการ พัฒนาในเรื่อง บุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์การสร้างควม ร่วมมือในพื้นที่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ สิ่งอำนวยความสะดวก และการพัฒนาการท่องเที่ยว ในพื้นที่

4) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างศักยภาพทางการ แข่งขันการเป็นจุดหมายปลายทางไมซ์ สอดคล้องกับแนวคิด 3 กลยุทธ์การยกระดับอุตสาหกรรมไมซ์ ไทยด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีในแผน 5 ปี มุ่งยกระดับความสามารถทางการแข่งขันในตลาดไมซ์

โลกด้วยนวัตกรรม (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2566) ดังนี้

1) ศูนย์ข้อมูลและการให้คำปรึกษาด้านอุตสาหกรรมไมซ์ (Intelligence Center and Consultation Support) มุ่งถ่ายทอดข้อมูลและความรู้ การให้คำปรึกษาต่างๆ ด้านไมซ์ในส่วนที่เกี่ยวกับทิศทางของวงการที่กำลังเป็นที่จับตามอง ภาพรวมของอุตสาหกรรมไปจนถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติด้านธุรกิจไมซ์ การพัฒนากระบวนการมาตรฐานไมซ์ (MICE Standard Process Development) โดยมีการจัดทำดัชนีอุตสาหกรรมไมซ์ไทย หรือ Thailand MICE Index เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2) บริการนวัตกรรมเพื่อความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมไมซ์ (Innovation Service for MICE Advancement) ส่งเสริมให้เกิดการใช้นวัตกรรมแบบเปิด (Open Innovation) ในกระบวนการจัดงานไมซ์ของผู้ประกอบการร่วมกับผู้ให้บริการนวัตกรรมในรูปแบบการสนับสนุนด้วยคูปองนวัตกรรม (Inno-Voucher) รวมถึงการใช้ BizConnect ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันสำหรับการจัดงานไมซ์ เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพในทุกขั้นตอนของงานไมซ์

3) แพลตฟอร์มตลาดไมซ์ (MICE Marketplace Platform) มุ่งส่งเสริมไมซ์อีคอมเมิร์ซ พร้อมทั้งพัฒนาตลาดดิจิทัลและแคมเปญการตลาดต่างๆ ซึ่งปัจจุบันที่เสียมมีแพลตฟอร์ม Thai MICE Connect ที่รวบรวมข้อมูลสินค้าและบริการในทุกรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ถึง 12 กลุ่มธุรกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้จัดงานไมซ์สามารถเชื่อมโยงไปถึงผู้ให้บริการได้ในระบบ เพื่อจัดทำแผนการจัดงานไมซ์ ด้วยตนเองหรือผ่านระบบอัตโนมัติ (Auto Matching) โดยมีผู้ประกอบการกว่า 5,000 ราย ร่วมเปิดร้านค้าในรูปแบบออนไลน์ เพื่อนำเสนอสินค้าและบริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

จึงกล่าวสรุปได้ว่า จังหวัดอุดรธานีมีศักยภาพความพร้อมในการรองรับกิจกรรมไมซ์ และเป็นจุดหมายปลายทางไมซ์ที่สร้างโอกาสในการพัฒนาเมือง บนพื้นฐานศักยภาพความพร้อมของเมืองไมซ์ ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของเมือง ด้านนโยบายและแผน ด้านโครงสร้างพื้นฐานและ สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนเกิดการลงทุนในพื้นที่ ทั้งธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจบริการ และธุรกิจอื่นๆ เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจ และกระจายรายได้ให้กับคนในพื้นที่ เป็นการพัฒนาเมืองไมซ์ให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจได้ในอนาคต ทั้งนี้จังหวัดอุดรธานียังขาดเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาเมืองไมซ์ให้เกิดความยั่งยืนอย่างแท้จริง เพื่อเป็นจุดหมายปลายทางด้านการจัดงานไมซ์ระดับนานาชาติ ประกอบกับการพัฒนาเมืองไมซ์จะต้องมี

การบูรณาการร่วมกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมีฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นหลัก ซึ่งจะกล่าวในเนื้อหาต่อไป

3. แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

SDGs เป็นเป้าหมายการพัฒนาระดับโลกที่องค์การสหประชาชาติ (UN) เสนอขึ้นมาในช่วงปี 2015 และทุกประเทศ รวมถึงไทยได้ให้การรับรอง และให้คำมั่นว่าจะร่วมบรรลุเป้าหมายดังกล่าวในปี 2030 SDGs จึงเป็นเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงวิถีคิด และพัฒนาในระดับรากฐาน รวมถึงการพัฒนาอย่างสมดุล กล่าวคือต้องการให้ชีวิตคนมีความมั่นคง โดยเฉพาะคนเล็ก คนน้อย และคนเปราะบาง (จิรนนท์ นาคสมทรง, 2563) อีกประการที่สำคัญ SDGs มาจากเป้าหมายการพัฒนาชุดก่อนหน้านี้ คือ เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: MDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ UN คิดขึ้นและ ให้ประเทศกำลังพัฒนาดำเนินการ แต่พอสิ้นสุด ปี 2015 ปรากฏว่าประเทศที่นำ MDGs ไป ดำเนินการตั้งแต่ปี 2001-2015 หลายประเทศก็ทำได้ดี อย่างประเทศไทยสามารถสำเร็จได้หลายข้อ และเลยจากความเป็นประเทศกำลังพัฒนาไปแล้ว แต่ก็ยังมีความท้าทายหลายอย่าง เช่น ในระดับโลกยังมีความยากจน ความเท่าเทียมทางเพศ ประเด็นด้านสุขภาพ และด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งโลกต้องเจอปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่รุนแรงขึ้น และประเทศต่างๆ ก็ตระหนักถึงเรื่องนี้มากขึ้น (ไกรศร วันละ, 2564) นอกจากนั้น SDGs ยังให้ความสำคัญ และมีตัวชี้วัดกับสามเสาหลักในประเด็นด้านสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม โดยในเป้าหมาย 17 ประการ ประกอบด้วย 1) การแก้ไขปัญหาความยากจน 2) การแก้ไขปัญหาด้านอาหาร 3) การสร้างหลักประกันสุขภาพที่ดี 4) การศึกษาที่มีคุณภาพ 5) ความเสมอภาคระหว่างเพศและบทบาทสตรี 6) น้ำสะอาดและสุขาภิบาล 7) พลังงานสะอาด 8) การสร้างงานและ การเติบโตทางเศรษฐกิจ 9) นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน 10) การลดความไม่เสมอภาค 11) ชุมชนและเมืองที่ยั่งยืน 12) การบริโภคอย่างรับผิดชอบ 13) การปกป้องโลก 14) การอนุรักษ์ทางทะเล 15) การอนุรักษ์ทางบก 16) ความสงบสุขและความยุติธรรม และ 17) ความร่วมมือ ดังภาพที่ 1

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

ภาพที่ 1 เป้าหมาย SDGs ทั้ง 17 เป้าหมาย
ที่มา : SDGs Move Team (2567)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 เป้าหมายนับเป็นเป้าหมายสำคัญที่มีการกำหนดกรอบภาพรวมอันจะทำให้เกิดการพัฒนาที่เชื่อมทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกันใน 5 มิติ ประกอบด้วย ด้านสังคม (People) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1, 2, 3, 4, และ 5 ด้านเศรษฐกิจ (Prosperity) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7, 8, 9, 10, และ 11 ด้านสิ่งแวดล้อม (Planet) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6, 12, 13, 14 และ 15 ด้านสันติภาพ และสถาบัน (Peace) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16 และความร่วมมือทุกภาคส่วน (Partnership) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17 ภายใน พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) ประเทศไทย ในฐานะหนึ่งในประเทศสมาชิกสหประชาชาติ (United Nations: UN) ได้ลงนามและมีคำมั่นร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในการนำเป้าหมายดังกล่าวไปปรับใช้ โดยเป้าประสงค์ที่ 11 คือด้านการทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิ탄านและยั่งยืนนั้น เป็นหนึ่งใน 17 เป้าหมายที่มีความสำคัญ ต่อการพัฒนาเมืองและสังคมเมือง อย่างยิ่ง และยังมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อตกลงระหว่างประเทศหลายประการ เช่น วาระการพัฒนาเมืองใหม่ (New Urban Agenda) ความตกลงปารีส (Paris Agreement) และ กรอบการดำเนินงานเซนได (Sendai Framework for Disaster Risk Reduction) (วิจิตรบุษบา มารมย์, 2560) เป้าประสงค์ที่ 11 ยังเป็น การทำให้เมืองและการอยู่อาศัยของผู้นคนมีความปลอดภัย และฟื้นตัวได้อย่างยั่งยืน ซึ่งเมืองจะต้อง

เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทั้งด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมถึงการมีส่วนร่วมของคนในเมือง โดยมีเป้าหมายในการปรับปรุงคุณภาพชีวิต ประสิทธิภาพการดำเนินงานและการบริหารจัดการในเมือง สิ่งสำคัญคือการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ที่จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความยั่งยืนของเมือง เพื่อส่งเสริมการเติบโตด้านเศรษฐกิจ การสร้างความเท่าเทียมกันทางสังคม และ การจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องควบคู่กับการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ที่ต้องอาศัยภาครัฐ และภาคเอกชนเป็นตัวขับเคลื่อน (UN-Habitat et al., 2016)

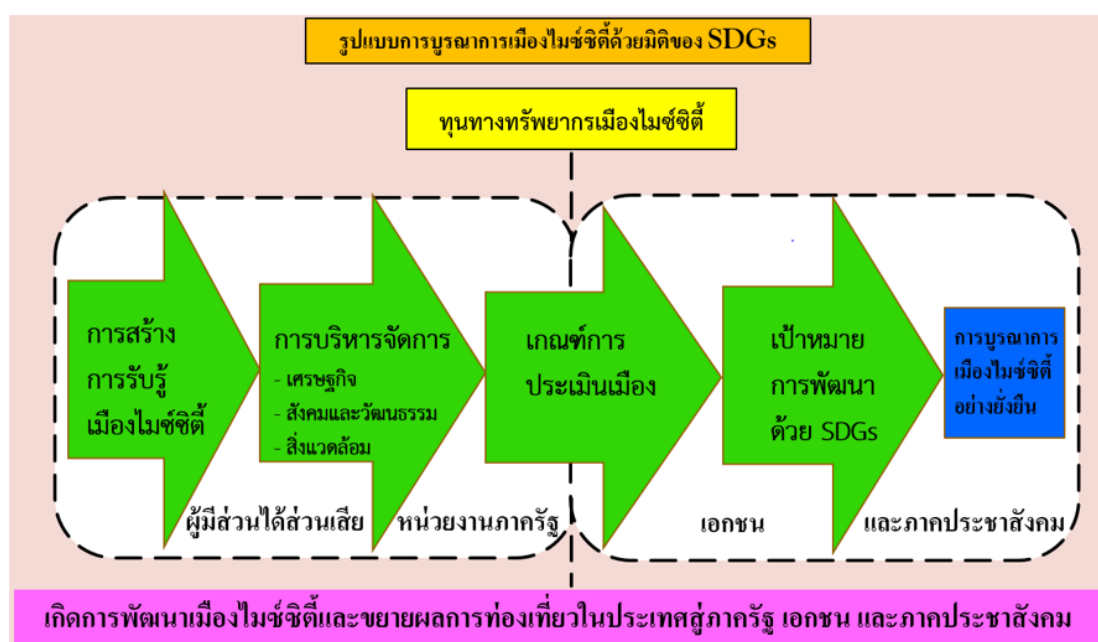
ทั้งนี้ กรอบของสหประชาชาติเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าประสงค์ที่ 11 ในการสร้างเมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ครอบคลุมความปลอดภัย การฟื้นตัวได้ โดยคาดการณ์ว่าประชากรโลกที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองภายในปี 2593 มีความจำเป็นเร่งด่วนในการประยุกต์ใช้แนวทางการวางผังเมืองที่ดีเพื่อสร้างชุมชนที่สามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืน ในสภาพแวดล้อมที่พวกเขาอาศัยและดูแลอยู่ ในขณะที่รัฐบาลและหน่วยงานวางแผนมีบทบาทสำคัญในการบรรลุผลลัพธ์ที่ดีขึ้นในการพัฒนาเมืองอย่างชัดเจน ด้วยการทำให้เมืองและชุมชนพึ่งพาบทบาทสำคัญของพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยให้ประโยชน์กับความยั่งยืน ที่มีความเกี่ยวข้องในการปรับปรุงคุณภาพอากาศและน้ำ การควบคุมอุณหภูมิ เพิ่มโอกาสในการพักผ่อนหย่อนใจ และผลประโยชน์ทางสังคม ตลอดถึงการมีพื้นที่สีเขียวสาธารณะที่มีความสำคัญต่อการเชื่อมต่อภูมิทัศน์และสิ่งมีชีวิตของระบบนิเวศ (Chris Russell, 2018) สอดคล้องกับแนวคิดของ Xiao Wei and Zhang Si (2017) กล่าวว่า การพัฒนาเศรษฐกิจทำให้เกิดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดร็อกไซด์อย่างกว้างขวาง เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกที่ผิดปกติ พืชสวนและพื้นที่สีเขียวจึงเป็นส่วนสำคัญของสภาพแวดล้อม ทางนิเวศและมีบทบาทสำคัญในวัฏจักรคาร์บอนของเมือง ดังนั้นการมีส่วนร่วมสาธารณะในเมืองที่มีคาร์บอนต่ำนำมาซึ่งโอกาสใหม่ในการพัฒนาเมือง ด้วยการออกแบบสวนสาธารณะในเมืองที่มีคาร์บอนต่ำเป็นการประยุกต์เทคโนโลยีคาร์บอนต่ำ ประกอบด้วย 1) การปรับระบบเชิงนิเวศน์ 2) การกำจัดขยะ 3) ภูเขาประดิษฐ์ 4) การออกแบบเมืองฟองน้ำ 5) การบำบัดน้ำ 6) การวางแผนของระบบน้ำ (ระบบน้ำรีไซเคิล) 7) การสร้างสถาปัตยกรรมและการจัดการคาร์บอนต่ำเชิงนิเวศน์ และ 8) การลดความต้องการพลังงานทั้งหมด ของสถาปัตยกรรม (การใช้พลังงานสะอาด การออกแบบบูรณาการ และ ผังเมืองภูมิปัญญา ได้แก่ สวนแบบโต้ตอบ การควบคุมอัจฉริยะ การขนส่งอัจฉริยะ บริการอัจฉริยะ)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ฐิติพร พันธุ์ท่าช้าง (2564) กล่าวว่า แนวทางในการพัฒนาเพื่อก้าวสู่เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ประการ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมในเรื่อง โครงสร้างพื้นฐาน ที่อยู่อาศัย การคมนาคมขนส่ง การให้

การบริการของภาครัฐ ไปจนถึง การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์การพัฒนาโดยมีองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อน คือ 1) รัฐบาลที่เป็นผู้บริหารประเทศ เป็นผู้ให้การส่งเสริมและกำหนดนโยบาย และพันธกิจหลักของประเทศเพื่อนำข้อกำหนดของการพัฒนาอย่างยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติผ่านการกำหนดนโยบาย รวมถึงความร่วมมือระหว่างประเทศในการบรรลุถึงเป้าหมาย 2) การส่งเสริมภาคธุรกิจ การลงทุนภายในประเทศ เพื่อความมั่นคงทางการเงิน 3) ความมั่นคงยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม 4) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และไม่สร้างสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อคนรุ่นหลัง 5) การสร้างจิตสำนึกของประชาชนสร้างความรู้ความเข้าใจ และการให้การศึกษา เพื่อบรรลุสู่เป้าประสงค์ของการพัฒนาอย่างยั่งยืน และ 6) ภาครัฐต้องใช้หลักธรรมาภิบาลและนิติธรรม ส่งเสริมให้มีความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาชน เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาได้อย่างยั่งยืนและก้าวไปอย่างมั่นคงในอนาคต

จากการทบทวนวรรณกรรมและบทความที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนยังมีความเชื่อมโยงกับการสร้างความยั่งยืนให้กับเมืองไมซ์ ที่กล่าวถึงการใช้มาตรการบางอย่างในการลดปริมาณคาร์บอน ของการจัดกิจกรรมไมซ์ เช่น สถานที่จัดงานอาจตั้งอยู่ใกล้สนามบินนานาชาติเพื่อลดภาระในการคมนาคม โดยผู้จัดงานไม่จำเป็นต้องเดินทางจากศูนย์กลางการคมนาคมไปยังสถานที่จัดงานไมซ์ ในส่วนของอาหารและเครื่องดื่ม ทางผู้จัดงานมักจะนำเสนออาหารท้องถิ่นบ้าง อย่างไรก็ตามผู้จัดงานได้จัดเตรียมเมนูอาหารระดับชาติไว้จำนวนมากให้กับผู้เข้าร่วมงาน ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับ การเดินทางเพื่อจูงใจผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเทียบกับผลกระทบทางเศรษฐกิจ เช่น ผู้จัดงานและผู้เข้าร่วมต้องเลือกการขนส่งคาร์บอนต่ำ ของที่ระลึก ขอบปั้ง และอาหารและเครื่องดื่ม มาตรการนี้ยังนำไปใช้กับการประชุมด้วยทั้งในการจัดงานนิทรรศการ กิจกรรมและการประชุมต่างๆ อาจให้ความสนใจมากขึ้นกับการขนส่งของผู้เข้าร่วมและผู้แสดงสินค้า การตกแต่งและการก่อสร้าง (Kitamura et al., 2020) สอดคล้องกับแนวคิดของ Tinnish and Mangal (2012) กล่าวว่า การสนับสนุนปัจจัยสำคัญที่ทำให้งานไมซ์ยั่งยืนประสบความสำเร็จ องค์กรควรมุ่งเน้นเชิงกลยุทธ์ไปที่ความยั่งยืนในกระบวนการวางแผนและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะผู้วางแผนควรจัดหาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและผลิตภัณฑ์ที่ได้รับมาตรฐานหรือได้รับการรับรอง และควรใช้วิธีการสื่อสารทั้งในรูปแบบออนไลน์และป้ายดิจิทัลในทุกที่ ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการได้รับการสนับสนุนจากสถานที่จัดงาน หน่วยงานภาครัฐ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม หรือสมาคมอื่นๆ ในการใช้ผลิตภัณฑ์จากการรีไซเคิล

นอกจากนั้นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ และเกิตศิริ เจริญวิศาล (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบูรณาการเมืองไม่ซ์ด้วยมิติของ SDGs ประกอบด้วยส่วนสำคัญ คือ 1) การสร้างการรับรู้เมืองไม่ซ์ 2) การบริหารจัดการ โดยในการบริหารจัดการต้องกระตุ้นด้านเศรษฐกิจ ที่ทำให้เกิดการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม 3) เกณฑ์การประเมินเมือง และ 4) เป้าหมายการพัฒนาด้วย SDGs โดยเกณฑ์การประเมินเมือง จะต้องผ่านการวิเคราะห์และพิจารณาข้อที่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายการพัฒนาด้วย SDGs 17 ประการ เพื่อให้ได้เกณฑ์ที่มีการปรับและบูรณาการทำให้เกิดความยั่งยืนในการสร้างเมืองไม่ซ์ที่ดี องค์ประกอบดังกล่าวคือทุนทางทรัพยากรเมืองไม่ซ์ ทำให้เกิดการสร้างเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืน และเกิดการพัฒนาเมืองไม่ซ์ ที่ขยายผลการท่องเที่ยวในประเทศสู่ภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม ดังภาพที่ 2

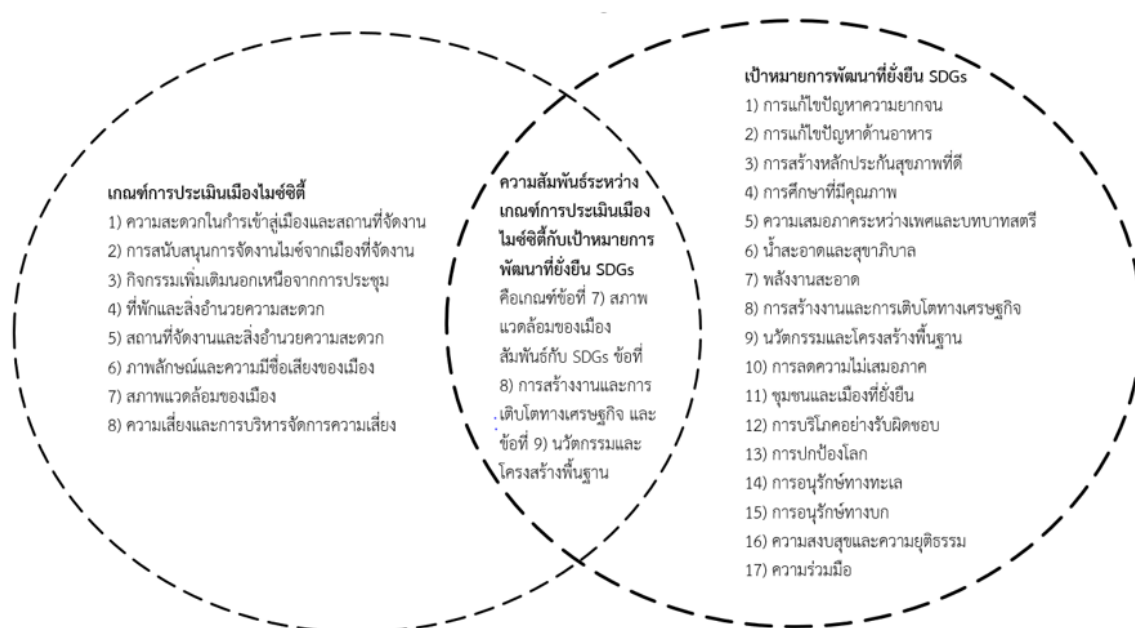

ภาพที่ 2 รูปแบบการบูรณาการเมืองไม่ซ์ด้วยมิติของ SDGs

ที่มา : ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ และเกิตศิริ เจริญวิศาล (2567)

หากพิจารณาเกณฑ์การประเมินเมืองไม่ซ์ ทั้ง 8 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความสะดวกในการเข้าสู่เมืองและสถานที่จัดงานประชุม 2) การสนับสนุนการจัดงานไม่ซ์ของพื้นที่ 3) กิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากการประชุม 4) ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก 5) สถานที่จัดงานและสิ่งอำนวยความสะดวก 6) ภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของเมือง 7) สภาพแวดล้อมของเมือง และ 8)

ความเสี่ยงในการยกเลิกงานและความปลอดภัย ความสัมพันธ์กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs 17 ประการ ประกอบด้วย 1) การแก้ไขปัญหาความยากจน 2) การแก้ไขปัญหาด้านอาหาร 3) การสร้างหลักประกันสุขภาพที่ดี 4) การศึกษาที่มีคุณภาพ 5) ความเสมอภาคระหว่างเพศและบทบาทสตรี 6) น้ำสะอาดและสุขาภิบาล 7) พลังงานสะอาด 8) การสร้างงานและการเติบโตทางเศรษฐกิจ 9) นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน 10) การลดความไม่เสมอภาค 11) ชุมชนและเมืองที่ยั่งยืน 12) การบริโภคอย่างรับผิดชอบ 13) การปกป้องโลก 14) การอนุรักษ์ทางทะเล 15) การอนุรักษ์ทางบก 16) ความสงบสุขและความยุติธรรม และ 17) ความร่วมมือ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง เกณฑ์การประเมินเมืองไม่ซ์กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs

ที่มา : ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ และเกิตศิริ เจริญวิศาล (2567)

จากภาพที่ 3 พบว่า มีเพียงเกณฑ์ข้อเดียวที่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs คือเกณฑ์ข้อที่ 7) สภาพแวดล้อมของเมือง สัมพันธ์กับข้อที่ 8) การสร้างงานและการเติบโตทางเศรษฐกิจ และ ข้อที่ 9) นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน ดังนั้นการบูรณาการเมืองไม่ซ์จึงต้องพัฒนาในเกณฑ์ที่เหลือ ได้แก่ 1) ความสะดวกในการเข้าสู่เมืองและสถานที่จัดงาน 2) การสนับสนุนการจัดงานไม่ซ์ของพื้นที่ 3) กิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากการประชุม 4) ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก 5) สถานที่จัดงานและสิ่งอำนวยความสะดวก 6) ภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของเมือง และ 8) ความเสี่ยงในการยกเลิกงานและความปลอดภัย โดยพิจารณาจากเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs 17 ประการ ได้แก่ 1) การแก้ไขปัญหาความยากจน 2) การแก้ไขปัญหาด้าน

อาหาร 3) การสร้างหลักประกันสุขภาพที่ดี 4) การศึกษาที่มีคุณภาพ 5) ความเสมอภาคระหว่างเพศ และบทบาทสตรี 6) น้ำสะอาดและสุขาภิบาล 7) พลังงานสะอาด 8) การสร้างงานและ การเติบโตทางเศรษฐกิจ และ ข้อที่ 9) นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน 10) การลดความไม่เสมอภาค 11) ชุมชนและเมืองที่ยั่งยืน 12) การบริโภคอย่างรับผิดชอบ 13) การปกป้องโลก 14) การอนุรักษ์ทางทะเล 15) การอนุรักษ์ทางบก 16) ความสงบสุขและความยุติธรรม และ 17) ความร่วมมือ เพื่อให้เมืองไม่ซ์เกิดการ บูรณาการที่ครอบคลุมในทุกมิติ คือ มิติด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสันติภาพและสถาบัน และด้านหุ้นส่วนการพัฒนา โดยเกณฑ์การประเมินเมืองจะต้องผ่านการ วิเคราะห์และพิจารณาข้อที่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายการพัฒนาด้วย SDGs 17 ประการ เพื่อให้ได้ เกณฑ์ที่มีการปรับและบูรณาการ ทำให้เกิดการยั่งยืนในการสร้างเมืองไม่ซ์ นำไปสู่แนวทางการพัฒนา เมืองไม่ซ์ให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

จึงกล่าวสรุปได้ว่าศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืน มีความ เชื่อมโยงกับแนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ประการ โดยในเป้าประสงค์ข้อที่ 11 คือการทำ ให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน มาพัฒนา เมืองให้เมืองน่าอยู่นั้น ควรมีการสร้างพื้นที่สีเขียวในเมือง ด้วยการลดพลังงานลง เช่น การลดปริมาณ คาร์บอน การสร้างระบบนิเวศในเมืองให้ดีขึ้น และการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นให้น้อย ที่สุด นอกจากนั้นการจัดกิจกรรมไม่ซ์ ควรใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากท้องถิ่น และจากการรีไซเคิล ประกอบกับการมีโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอและเหมาะสม นอกจากนั้น การพิจารณาวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายการพัฒนาเมือง 17 ประการกับเกณฑ์การประเมินเมืองไม่ซ์ 8 ด้าน จะทำให้เกิดการพัฒนาเกณฑ์การประเมินเมืองไม่ซ์ที่สร้างความยั่งยืนให้กับเมืองไม่ซ์ได้ ทั้งนี้การ พัฒนาดังกล่าวจะทำให้ส่งผลดีในระยะยาวที่เกิดการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้าน สิ่งแวดล้อม ควบคู่กับเกิดการกระจายรายได้ทำให้ชีวิตของคนในเมืองมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การพัฒนา ดังกล่าวต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเฉพาะการ กำหนดนโยบายของภาครัฐที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นที่อย่างจริงจังใน การสร้างความยั่งยืนให้กับเมืองไม่ซ์อย่างแท้จริง

4. แนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืน

การมีศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืนจำเป็นต้องอาศัยการ บริหารจัดการกระบวนการ และกลไกต่างๆ ในการจัดการเมือง โดยใช้แนวทางในระดับสากลประสาน กับบริบท ของเมือง เพื่อเป็นจุดหมายปลายทางในการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ นอกจากนั้นการจัด

การเมือง จุดหมายปลายทาง ยังต้องอาศัยองค์ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับไมซ์ เช่น การประมวลสิทธิ์การจัดงานไมซ์ การสนับสนุนการจัดกิจกรรมไมซ์ การลงทุนพัฒนาด้านการท่องเที่ยวตลอดถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทั้งนี้ต้องอาศัยการบริหารจัดการเกี่ยวกับไมซ์ ตลอดถึงการจัดการเมืองไมซ์ต่อคนในพื้นที่ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมไปถึง การส่งเสริมสนับสนุนให้เมืองไมซ์เติบโต ก้าวไปข้างหน้าอย่างมีเป้าหมายและสร้างความยั่งยืนที่คำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ (Economy) ด้านสังคม (Society) และด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างสมดุลระหว่างกันและกัน (ณฤทธิ์ เจียอาภา, 2562)

การจัดการเมืองไมซ์ คือกระบวนการ และกลไกต่างๆ ในการจัดการเมือง ที่ใช้แนวทางในระดับสากลประสานกับบริบทของเมือง โดยการจัดการเมืองจะต้องมีการสร้าง แบรนด์ของเมืองในการดึงดูดนักท่องเที่ยวผ่านการจัดกิจกรรมที่สะท้อนความเป็นตัวตน และเป็นการสร้างภาพลักษณ์ของเมือง นักวางแผนหรือผู้มีอำนาจตัดสินใจของเมืองจะต้องสร้างความเชื่อมโยงระหว่างลักษณะทางกายภาพของเมืองและประเภทของเทศกาล การจัดการเมืองจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากในบทบาททางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับเทศกาลต่างๆ หรือกิจกรรมทางวัฒนธรรม รวมไปถึงการจัดกิจกรรม ทางกีฬาขนาดใหญ่ ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกได้ เช่น การเป็นเจ้าภาพจัดงานโอลิมปิกฤดูร้อน โอลิมปิกฤดูหนาว หรือ FIFA World Cup ควรมั่นใจว่าตรงตามเงื่อนไข 3 ประการ (Rowe and McGuirk, 1999) คือ 1) เหตุการณ์เหล่านี้ก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ รวมถึงการพัฒนาขึ้นใหม่ของเมือง 2) เหตุการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองที่กำลังพัฒนาอุตสาหกรรมนำไปสู่หรือได้รับการเปลี่ยนแปลง ที่กำหนดไว้ในภาคการบริการของเมือง และ 3) กิจกรรมเหล่านี้ทำให้คนในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการสร้างภาพลักษณ์ของเมือง เกิดความสามัคคีที่สร้างขึ้นได้ในเชิงพื้นที่ นอกจากนี้ การจัดการเมืองจะต้องส่งเสริมธุรกิจการค้า เช่น ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึกที่มีสัญลักษณ์ของเมือง สินค้าเกี่ยวกับเมือง โดยเฉพาะเหตุการณ์ ที่เสริมสร้างความภาคภูมิใจของคนในพื้นที่ (Gilboa and Herstein, 2012) สำหรับแนวทาง รูปแบบการบริหารตลอดถึงเทคนิคเฉพาะด้านขององค์กร เช่น กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น ในการจัดการเมืองเพื่อการจัดงานอย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ และการลงทุนด้านเวลาและความสามารถในการพัฒนาเมือง

สำหรับแนวทาง รูปแบบการบริหารตลอดถึงเทคนิคเฉพาะด้านขององค์กร เช่น กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น ในการจัดการเมืองเพื่อการจัดงานอย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ และการลงทุนด้านเวลาและความสามารถ พื้นที่ของการพัฒนาเมือง

การรักษาและการดำเนินงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงเงื่อนไขของกระบวนการบริหารเมืองในการจัดงานที่สามารถตอบสนองและยืดหยุ่นมากขึ้น (Riza, 2015) ในการประเมินเมืองเป็นอีกกระบวนการหนึ่งของการจัดการ ถึงการคาดคะเนความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น เป็นหนึ่งในขั้นตอนที่มีความสำคัญในการประเมินผลลัพธ์ ดังนั้นการพัฒนาเมืองด้วยการบริหารจัดการเมืองที่ดีจึงเป็นการทำงานเพื่อจำกัดข้อผิดพลาดปัญหา หรือแนวโน้มที่เป็นไปได้ในอนาคต จากสิ่งที่คาดหวังจากการจัดการเมืองแบบใหม่ระดับนานาชาติ (Korstanje, et al., 2018)

ดังนั้นการมีศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือในเชิงกระบวนการ เพื่อที่จะสร้างเมืองให้สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และเอื้อประโยชน์ในเชิงธุรกิจที่เป็นแหล่งรวมนวัตกรรมและเทคโนโลยี แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงสามารถลดความเหลื่อมล้ำในสังคม นอกจากนั้นจะต้องสร้างประโยชน์ให้กับคนในเมืองได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ในส่วนของการบริหารจัดการเมืองมี 5 ศุภวรรณ ตีระรัตน์ และสันติธร ภูริภักดี (2564) ได้เสนอแนวคิด “SMART” คือ S-Safety & Hygiene ความปลอดภัยและมาตรฐาน M-Marketing PR and Image Building การตลาดประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์ A-Accessibility การเข้าถึงสถานที่สะดวก การสร้างโครงสร้างเครือข่ายพื้นฐาน R-Rooms ห้องพักและสถานที่จัดงาน และ T-Tourism Attractions แหล่งท่องเที่ยวโดดเด่นหลากหลายที่มีอัตลักษณ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ เสรี วงษ์มณฑา (2560) ในการพัฒนาเมืองมี “MICE” ได้แก่ M-Marketing strategy ต้องมียุทธศาสตร์ทางการตลาดที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กำหนดกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน I-Integration of all stakeholders ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรม MICE ทั้งภาครัฐ ผู้กำหนดนโยบายและการส่งเสริม ภาคเอกชนผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในอุตสาหกรรม MICE ภาคชุมชนที่จะเป็นเจ้าบ้านที่ดี และองค์กรด้านการพัฒนาเมืองให้เป็นเป้าหมาย C- Communications in the framework of content marketing strategy จะต้องมีการสื่อสารให้กลุ่มเป้าหมายได้รับรู้ด้วยกำหนดสาระที่จะนำเสนอเรื่องราว ของพื้นที่ ด้วยยุทธศาสตร์การสื่อสาร ที่มีประสิทธิผล และใช้ช่องทางที่เหมาะสมทั้งสื่อสารมวลชน สื่อสารบนพื้นที่ดิจิทัล และสื่อสารด้วยบุคคล เพื่อสร้างการรับรู้ สร้างภาพลักษณ์ และ E- Enablement of event organization พัฒนาปัจจัยต่างๆที่จะทำให้การจัดกิจกรรม ทั้ง 4 ประเภท (MICE : M- Meetings การประชุมองค์กร I- Incentives การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล C- Conventions การประชุมนานาชาติ และ E- Exhibitions and Events การจัดงานแสดงสินค้าและอีเวนต์) ให้เป็นไปได้โดยง่าย สะดวกและมีคุณภาพ ทั้งโครงสร้างพื้นฐานของพื้นที่ ธุรกิจที่จะรองรับ

การทำกิจกรรม MICE ทุกประเภท โดยกิจกรรมดังกล่าว มีความแตกต่างจากกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน ในประเด็นต่างๆ ดังนี้ (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2562)

1) ด้านค่าใช้จ่าย ผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว การท่องเที่ยวพักผ่อนนั้น นักท่องเที่ยวจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวทั้งหมดเอง ส่วนการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไมซ์ บริษัทหรือนายจ้างเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด

2) ด้านสถานที่ท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน นักท่องเที่ยวจะเป็นผู้กำหนดและตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวเอง ส่วนการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไมซ์ บริษัทหรือเจ้าของงานหรือกิจกรรมไมซ์ จะมีบทบาทในการกำหนดและเลือกสถานที่จัดงาน ทั้งนี้หมายรวมถึงการท่องเที่ยวที่พ่วงเข้ามาระหว่างก่อนและหลังการจัดงานโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นหลัก

3) ด้านช่วงเวลา การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ และวันหยุดเทศกาลประจำปี ส่วนการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไมซ์สามารถจัดได้ตลอดทั้งปี และนิยมจัดในช่วงวันทำงานคือวันจันทร์ถึงวันศุกร์

4) ระยะเวลาการจองล่วงหน้า การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน นักท่องเที่ยวจะมีการสำรอง การท่องเที่ยวล่วงหน้าน้อยกว่า การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไมซ์ ถ้าเป็นการจัดกิจกรรมไมซ์เช่นการจัดการประชุมในระดับนานาชาติ หรือการจัดงานแสดงสินค้า จะมีการจองล่วงหน้ามากกว่า 1 ปี ทำให้พื้นที่สามารถวางแผนในระยะยาวเพื่อรองรับนักเดินทางธุรกิจได้

5) ประเภทของผู้เดินทางไมซ์เข้าพื้นที่ การท่องเที่ยว ผู้เดินทางเข้าพื้นที่เพื่อพักผ่อน ส่วนนักเดินทางเชิงธุรกิจไมซ์นั้น เป็นผู้เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ทางธุรกิจเป็นหลัก

6) ประเภทของสถานที่ท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน ผู้เดินทางท่องเที่ยวสามารถเลือกสถานที่ท่องเที่ยวได้ทุกประเภทที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ ส่วนการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไมซ์ ผู้เดินทางท่องเที่ยวมักเลือกแหล่งท่องเที่ยวตามเมืองใหญ่ที่พร้อมและมีสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบคมนาคมขนส่งที่มีประสิทธิภาพ การเข้าถึงที่มีความสะดวกสบาย และสามารถจัดกิจกรรมไมซ์ตอบโจทย์วัตถุประสงค์ของนักเดินทางเชิงธุรกิจได้ (ชัยวัช เนียมศิริ, 2560)

การมีศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนจึงต้องมีการบริหารจัดการที่ดี ตลอดถึงการนำเอาศักยภาพอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของเมืองมาใช้ในการดึงดูดใจแก่นักเดินทางไมซ์ ผ่านการขับเคลื่อนเมืองด้วยการจัดงานเทศกาล รวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมไมซ์ ช่วยให้เกิด การกระจายโอกาสสู่ชุมชนเกิดความยั่งยืนทั้งในแง่เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม นอกจากนั้นการบริหารจัดการเมืองไมซ์ยังมีความเชื่อมโยงในการให้ความสำคัญกับการ

จัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของเมืองไมซ์ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการประเมินศักยภาพของเมืองที่จะส่งผลดีในการพัฒนาเมืองในระยะยาวได้อย่างยั่งยืน จากการทบทวนวรรณกรรม และบทความที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน ผู้วิจัยได้ศึกษา การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของชุมชน การสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ อัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด ความพร้อมของสถานที่และ การสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล ดังเนื้อหาต่อไปนี้

การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของเมืองไมซ์ ถือว่าเป็นปัจจัยหลักในการประเมินศักยภาพของเมืองซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่รวมถึงตัวแปรด้านความพร้อม ด้านทรัพยากรธรรมชาติ เช่น สภาพอากาศ สถานที่ท่องเที่ยวและแหล่งวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาดที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ศูนย์ประชุม ห้างสรรพสินค้า สถานบันเทิง โรงแรมห้าดาว เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนในด้านการบริการและการต้อนรับในการเข้าถึงสถานที่จัดงาน รวมถึงการเดินทาง และ ยังรวมถึงด้านสถานที่ตั้ง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ความปลอดภัย ราคาห้องพัก ภาพลักษณ์ของเมือง และความคุ้มค่า (จารุวรรณ สุวรรณศาสน์, 2564)

ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของเมืองไมซ์นอกจากมีความสำคัญในการประเมินศักยภาพของเมืองแล้วยังมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีฐานทรัพยากร (Resource-based view: RBV) ในการบูรณาการ ฐานทรัพยากรและความสามารถขององค์กรที่มีอยู่ในองค์กรเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน และผลการดำเนินงาน ที่ยั่งยืน มีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ 1) สิ่งที่มีคุณค่า 2) หายาก 3) ยากแก่การนำมามาทดแทน และ 4) ยากที่คู่แข่งจะลอกเลียนแบบได้ (Barney et al., 1991) นอกจากนี้ หากต้องการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการทรัพยากรของธุรกิจจะต้องดำเนินการอย่างเต็มประสิทธิภาพ ทั้งในกระบวนการบริหารจัดการ กระบวนการตัดสินใจ และการได้รับข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของกิจการ คือการให้คุณค่าต่อทรัพยากรขององค์กรจากระดับพื้นฐาน ซึ่งถือว่าเป็นการวิเคราะห์จากฐานทรัพยากรขององค์กรที่มีอยู่และใช้ประโยชน์สูงสุด (Bourne and Jenkins, 2013; Ozcelik et al., 2016; Voss et al., 2000) ประกอบกับการวิเคราะห์และตีความทรัพยากรขององค์กร เพื่อทำความเข้าใจว่าองค์กรจะบรรลุความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืนได้อย่างไร มุ่งเน้นไปที่แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ยากต่อการเลียนแบบขององค์กรในฐานะแหล่งที่มาของผลการดำเนินงานที่เหนือกว่า เป็นทรัพยากรที่ไม่สามารถโอนหรือซื้อได้โดยง่าย ซึ่งต้องใช้ช่วงระยะเวลาในการเรียนรู้หรือการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในองค์กร เป็นเอกลักษณ์

ขององค์กร ด้วยเหตุนี้คู่แข่งจึงเลียนแบบได้ยาก (Hamel and Prahalad, 1996) ทุกองค์กรมีทรัพยากรและความสามารถที่หลากหลาย เพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพยากรและเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาเมืองไม่ซีในการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน จึงยกตัวอย่างการจัดกลุ่มทรัพยากรออกเป็น 2 ประเภท คือ ทรัพยากรที่จับต้องได้ และทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตัวอย่างของทรัพยากรและความได้เปรียบทางการแข่งขันของเมือง

ประเภทของทรัพยากรและความสามารถ	
ทรัพยากรและความสามารถที่จับต้องได้	
แหล่งเงินทุน	- ความสามารถในการสร้างเงินทุนภายใน
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	- ที่ตั้งของเมือง สถานที่จัดงาน และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ - การเข้าถึงและช่องทางการติดต่อ
เทคโนโลยี	- การครอบครองสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ และความลับทางการค้า
เมือง/องค์กร	- การวางแผน นโยบาย คำสั่ง และระบบควบคุมอย่างเป็นทางการ - ระบบสารสนเทศการจัดการแบบบูรณาการ
ทรัพยากรและความสามารถที่จับต้องไม่ได้	
ทุนมนุษย์	- ความสามารถในการบริหารจัดการ - วัฒนธรรมองค์กร
นวัตกรรม	- ความสามารถในการวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และบริการใหม่ๆ - ความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงขององค์กร
ชื่อเสียง/ภาพลักษณ์	- การรับรู้ถึงคุณภาพ และความน่าเชื่อถือในหมู่นักท่องเที่ยว - ความสำเร็จในการสร้างแบรนด์ อัตลักษณ์ของเมือง และการวางตำแหน่งด้วยฐานลูกค้าที่พึงพอใจและภักดี - ชื่อเสียงในฐานะองค์กรที่รับผิดชอบต่อสังคม

ที่มา : ดัดแปลงจาก Jay Barney (1991), Richard Hall (1992)

จากตารางที่ 1 จึงสรุปได้ว่าทรัพยากรและความสามารถ คือ รากฐานที่สำคัญของความได้เปรียบในเชิงธุรกิจอย่างยั่งยืน ทรัพยากรที่มีคุณค่าเรียกว่าเป็นสินทรัพย์เชิงกลยุทธ์ที่ยืนยันว่าความเป็นเจ้าของและ การควบคุมสินทรัพย์เชิงกลยุทธ์ เป็นตัวกำหนดว่าองค์กรใดจะได้รับผลกำไรที่

เหนือกว่าและมีความได้เปรียบทางการแข่งขันเหนือองค์กรอื่น นอกจากนั้นคุณค่าของทรัพยากรถ้าใช้เพื่อลดต้นทุนขององค์กร ทรัพยากรนั้นก็จะถูกมองว่ามีคุณค่า (ทรัพยากรที่มีต้นทุนต่ำ) หากใช้ทรัพยากรเพื่อเพิ่มรายได้ขององค์กร ก็อาจจะถูกมองว่ามีคุณค่า (ทรัพยากรที่แตกต่างกัน) ทรัพยากรที่มีคุณค่าอาจถูกนำมาใช้เพื่อปรับใช้กลยุทธ์ใหม่เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผล หรือปรับปรุงความพึงพอใจของลูกค้า โดยพื้นฐานแล้วทรัพยากรจะมีคุณค่าหากนำไปช่วยองค์กรปรับปรุงประสิทธิภาพของการทำงานเพื่อเทียบกับคู่แข่ง แต่หากนำทรัพยากรไปใช้ประโยชน์อย่างไม่เหมาะสม อาจได้รับความเสียเปรียบทางการแข่งขัน เนื่องจากทรัพยากรนั้นไม่มีคุณค่า ต่อองค์กร ดังนั้นการจัดการทรัพยากรที่มีความถูกต้องเหมาะสมและเห็นถึงคุณค่าจึงมีความสำคัญสามารถนำไปพัฒนาเมืองโมซีให้มีความยั่งยืนได้

นอกจากนั้นการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของเมืองโมซีให้มีความยั่งยืน ยังรวมถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีของเมืองด้วย เนื่องจากทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) 13 ประการ ซึ่งมีจุดหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมของเมืองคือ หมายความว่า 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน หมายความว่า 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ และหมายความว่า 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาพรวมของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษ มีระบบการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบในระดับชุมชนและเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13, 2567)

การมีศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองโมซีให้มีความยั่งยืนจึงมีความเชื่อมโยงกับการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อเกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบแบบองค์รวม ที่ให้ความสำคัญกับความเชื่อมโยงแผนผังการพัฒนา ระบบการบริการ เศรษฐกิจ และสังคม โดยยึดประชาชนหรือพลเมืองผู้อยู่อาศัยเป็นฐานในการขับเคลื่อนร่วมกับภาคีส่วนต่างๆ บนฐานการบริหารจัดการเมืองที่ดี โดยการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของเมืองให้มีความยั่งยืน มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2565)

1. การจัดการพื้นที่สีเขียวและความหลากหลายทางชีวภาพ ได้แก่ การจัดการพื้นที่สีเขียวในเมือง การสร้างพื้นที่สีเขียวให้เป็นแหล่งนันทนาการและแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาพื้นที่สีเขียวควบคู่ไปกับการดูแลรักษาระบบนิเวศ และการปรับปรุงภูมิทัศน์เมือง

2. การจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ การจัดการขยะมูลฝอยที่ต้นทาง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อช่วยลดขยะ การแปรรูปขยะเป็นพลังงาน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการติดตามรถขยะ และ การส่งเสริมกลไกเครือข่ายในการจัดการขยะ

3. การจัดการคุณภาพอากาศ ได้แก่ การวางผังเมืองเพื่อควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ การเฝ้าติดตามคุณภาพอากาศ การใช้กฎหมายควบคุมกำกับการระบายมลพิษทางอากาศ และการปลูกต้นไม้เพิ่มและลดการตัดต้นไม้ในเมือง

4. การจัดการน้ำ ได้แก่ การจัดการน้ำและบำบัดน้ำเสียโดยวิธีทางธรรมชาติ การตรวจวัดปริมาณและคุณภาพน้ำอย่างสม่ำเสมอ การศึกษาความเหมาะสมในการออกแบบระบบในการจัดการน้ำเสีย การใช้ประโยชน์จากน้ำเสีย และการฟื้นฟูคลอง

5. การขยายผลการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง ได้แก่ การส่งเสริมอาหารปลอดภัย การจัดตั้งแหล่งรองรับผลผลิตจากชุมชนเพื่อช่วยกระจายรายได้ไปยังผู้บริโภค การส่งเสริมคาร์บอนเครดิตโดยการพัฒนาพลังงานทดแทน การส่งเสริมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการใช้พลังงานทางเลือก

จึงกล่าวสรุปได้ว่า การมีศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซีมีมีความยั่งยืนได้นั้น จะต้องให้ความสำคัญกับการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของเมือง เนื่องจากพื้นฐานของศักยภาพการเป็นเมืองไม่ขึ้นอยู่กับการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของเมืองให้มีความเพียงพอและเหมาะสม ทั้งนี้การจัดการทรัพยากรเมืองทั้งที่จับต้องได้ ได้แก่ แหล่งเงินทุน เทคโนโลยี การวางแผนนโยบายของเมือง และ ทรัพยากรเมือง ที่จับต้องไม่ได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ นวัตกรรม ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ เป็นต้น นอกจากนั้นในการจัดการสิ่งแวดล้อมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับระบบนิเวศของเมือง เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของเมืองให้น้อยที่สุด เช่น การจัดการพื้นที่สีเขียวของเมือง การจัดการขยะมูลฝอย การจัดการน้ำ และการขยายผลการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง เป็นต้น โดยการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจะเกิดความยั่งยืนได้ต้องได้รับความร่วมมือจากคนในพื้นที่ ในการสร้างความมั่นคงให้กับเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของเมือง

การมีส่วนร่วมของชุมชน

Cohen and Uphoff (1981) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนไว้ว่า สมาชิกของชุมชนต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องใน 4 มิติ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมตัดสินใจว่าควรทำอะไรและอย่างไร 2) การมีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนา รวมทั้งลงมือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจ 3) การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน และ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ สอดคล้องกับแนวคิด ของ รัถยานภิศ รัชตะวรรณและคณะ (2561) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนว่า หมายถึง กระบวนการ ในการดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือการดำเนินการใดๆ อย่างมีประสิทธิภาพตามสิทธิและหน้าที่ของชุมชน ที่มีเป้าหมายหลักในการตอบสนองความต้องการร่วมกันของประชาชนโดยให้สอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิต ค่านิยม ประเพณี และทัศนคติของบุคคลในชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมมือกันดำเนินการ ติดตามประเมินผล และร่วมรับผิดชอบหรือร่วมใช้ผลประโยชน์จากการดำเนินงานนั้น

การมีส่วนร่วมของชุมชนจึงหมายถึงประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางความคิด การตัดสินใจ การดำเนินการ และการติดตามประเมินผล ในการใช้ทรัพยากรในด้านต่างๆ ของชุมชนให้เกิดประโยชน์ต่อคนในพื้นที่ ทั้งนี้การพัฒนาเมืองไม่ให้เกิดความยั่งยืนได้นั้น ชุมชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วม ในการดำเนินการตลอดถึงการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน โดยองค์ประกอบสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชน มีดังนี้ 1) ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชน 2) ความเป็นตัวแทนของผู้เข้าร่วมของคนในชุมชน และ 3) แรงจูงใจให้ชุมชนเข้าร่วม (Al Hujran et al., 2013; Anttiroiko et al., 2014; Singh Kalsi and Kiran, 2013) นอกจากนี้ Goldsmith et al (1999) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการเมือง ว่าต้องร่วมกับภาคส่วนอื่นๆ ในการปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายและดำรงอัตลักษณ์ของชุมชน โดยหน่วยงานยังคงรักษาเป้าหมายของแต่ละหน่วยงานไว้ได้ เนื่องจากหลักการการบริหารจัดการแบบบูรณาการของชุมชน คือคุณภาพของบริการสาธารณะของชุมชน ด้วยการผนวกเอาหน่วยงานอื่นๆ มาร่วมปฏิบัติงานในเมือง โดยมีกระบวนการดำเนินการบริหารจัดการแบบบูรณาการประกอบด้วย 1) หน่วยงานหรือองค์กรหลัก 2) วัตถุประสงค์ร่วมหรือเป้าหมายร่วมกัน 3) การประชุมปรึกษาหารือของหน่วยงาน 4) ข้อตกลงร่วมกัน และ 5) แผนปฏิบัติการ โดยการบูรณาการดังกล่าวจะต้องอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน สอดคล้องกับแนวคิดการสร้างศักยภาพเมืองไม่ซ์ 6 ด้าน (ดุขฎฐิ ช่วยสุข และ ดลฤทัย โกวรรณะกุล, 2558) ดังนี้ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 3) ความมั่นคงและปลอดภัย 4) การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่อยู่ในท้องถิ่น 5) ภาพลักษณ์

และสิ่งดึงดูดใจ และ 6) บุคลากรด้านไมซ์ ทั้งนี้จะต้องมีการบูรณาการด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม และ ด้านสิ่งแวดล้อม เข้าด้วยกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ องค์การพัฒนาอุตสาหกรรมของสหประชาชาติ (United Nations Industrial Development Organization, 2002) ได้เน้นประเด็นความรับผิดชอบ (Focus of Accountability) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ประเด็นประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ บรรษัทภิบาล อิทธิพลทางการเมือง ชื่อเสียง การจัดการความเสี่ยง ทูตทางปัญญา ส่วนแบ่งตลาดห่วงโซ่อุปทาน และประสิทธิภาพเชิงนิเวศ 2) ประเด็นประสิทธิภาพด้านสังคม ได้แก่ การพัฒนาเศรษฐกิจ ความรับผิดชอบ ด้านการตลาด สภาพการทำงาน สิทธิมนุษยชน ความหลากหลาย 3) ประเด็นประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความหลากหลายทางชีวภาพ และการดูแลกระบวนการผลิต และ 4) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ นักลงทุน ลูกค้า สิ่งแวดล้อม ชุมชนที่ได้รับผลกระทบ คนรุ่นใหม่ในอนาคต ชัพพลายเออร์ แรงงาน และรัฐบาล

การมีส่วนร่วมของชุมชนจึงเป็นการเชื่อมโยงกับหน่วยงาน หรือองค์กรอื่นๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้วยการนำเสนอนวัตกรรมใหม่ๆ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ได้จากอุตสาหกรรมไมซ์ รวมถึงธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจร้านอาหาร เป็นต้น โดยที่ผลิตภัณฑ์คือประสบการณ์ที่ได้รับ ซึ่งตอบสนองความต้องการด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และ ให้ประโยชน์ที่สอดคล้องกัน (Xu, 2010) และเป็นการสร้างความเข้าใจร่วมกัน ในการถ่ายทอดความรู้เชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กับหน่วยงานจากภาคอุตสาหกรรมอื่นๆ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการทำงานร่วมกัน (Aldebert, Dang and Longhi, 2011) นอกจากนั้นความรู้ที่ได้จะต้องเป็นนวัตกรรมใหม่ เพื่อเสนอผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมไมซ์ ในการมอบประสบการณ์ระดับมืออาชีพและประสบการณ์ที่น่าจดจำ ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากมายสำหรับทั้งผู้เข้าร่วม ผู้จัดงาน และจุดหมายปลายทาง อย่างไรก็ตามจำเป็นที่จะต้องมีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ เพื่อเสนอความรู้ และนวัตกรรมเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของผลิตภัณฑ์สำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการผสมผสานขององค์ประกอบที่แตกต่างกัน การขับเคลื่อนเมืองไมซ์ในทุกพื้นที่ หนึ่งในปัจจัยสำคัญในการที่กิจกรรมไมซ์จะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องได้รับการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของทุกภาคส่วนที่อยู่ในพื้นที่

จึงกล่าวสรุปได้ว่า ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนจะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกัน ทั้งในการร่วมแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ การดำเนินการ และการติดตามประเมินผล เพื่อเกิดการบูรณาการร่วมกันทั้ง

หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ทำให้เกิดความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและ ด้านอื่นๆ ทำให้เกิดการพัฒนาร่วมกันได้อย่างยั่งยืน โดยการพัฒนาเมืองไมซ์จะต้องอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ในการเข้าไปร่วมกันพัฒนาในทุกขั้นตอน ทั้งในการระบุถึงปัญหา การแสดงความคิดเห็น รวมถึงการวางแผน และการดำเนินการ ซึ่งจะ เป็นวิธีการนำไปสู่เป้าหมายศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์ได้อย่างยั่งยืน เพื่อการเป็น จุดหมายปลายทางไมซ์ แต่ในการขับเคลื่อนดังกล่าวยังต้องได้รับ การสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในอุตสาหกรรมไมซ์เพื่อให้เกิดความสำเร็จได้ในระยะยาว

การสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของอุตสาหกรรมไมซ์จากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมี 2 ส่วน คือ 1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง คือ ผู้จัดงานในพื้นที่ และ 2) ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียโดยอ้อม คือ ผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่ (Lee and Lee, 2017; Reid and Arcodia, 2002; Petersen et al., 2005; Aurelie, 2009; สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2559; Nicolaidis, 2015; Omar, 2019)

Lee and Lee (2017) ได้สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ มี 2 ส่วน ดังนี้

1) ผู้จัดงานไมซ์ในสถานที่จัดงาน ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ สมาคมการส่งเสริมการประชุม สมาคมการค้า โดยพิจารณาจากคุณภาพของผู้จัดงาน พนักงาน และผู้รับเหมาบริการ มืองค์ประกอบ สำคัญคือ ทัศนคติของพนักงาน สิ่งอำนวยความสะดวก ป้ายบอกทาง ห้องน้ำ ห้องประชุม และ อินเทอร์เน็ตสาธารณะ

2) ธุรกิจที่เป็นจุดหมายปลายทางของสถานที่จัดงานไมซ์ ได้แก่ ผู้ประกอบการในพื้นที่ สถานที่ท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์ บริษัทหรือธุรกิจที่ให้บริการเกี่ยวกับการขนส่ง โรงแรม ที่พักแบบ โฮมสเตย์ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม และอื่นๆ

Reid and Arcodia (2002) ได้สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ มี 2 กลุ่ม คือ

1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก ได้แก่ พนักงาน อาสาสมัคร ผู้สนับสนุน ชัพพลายเออร์ ผู้ชม และผู้เข้าร่วม

2) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรอง ได้แก่ ชุมชนเจ้าภาพ บริการที่จำเป็น สื่อ การท่องเที่ยว องค์กร และธุรกิจต่างๆ

Petersen et all (2005) กล่าวว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมไมซ์ ได้แก่ ผู้จัดการ ชัพพลายเออร์ ผู้เข้าร่วมงาน ผู้ซื้อ ตัวแทนขายและสื่อกลาง หน่วยงานอื่นๆ เช่น สมาคมการค้า สื่อ เพื่อการค้าต่างๆ เป็นการบูรณาการการทำงานภายในห่วงโซ่อุปทานร่วมกัน ทั้งการบูรณาการภายใน ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดโครงสร้าง ขั้นตอนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภายในพื้นที่ ที่มี กระบวนการทำงานร่วมกัน และการบูรณาการภายนอก เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้จัดการ ภายในพื้นที่กับชัพพลายเออร์ โดยมีจุดมุ่งหมายในการแก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ร่วมกัน

Aurelie (2009) ได้มีการสรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ ดังนี้

- 1) ผู้ซื้อ ได้แก่ กลุ่มบริษัท กลุ่มสมาคม ประชาชนทั่วไป กลุ่มผู้ประกอบการ
- 2) ชัพพลายเออร์ (Supplier) ประกอบด้วย ชัพพลายเออร์ของเมืองที่เป็นจุดหมายปลายทางหรือพื้นที่จัดงาน สถานที่จัดงาน ที่พัก
- 3) ตัวแทนขายและสื่อกลาง ประกอบด้วย องค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยว (DMOs) ระดับชาติ ภูมิภาคและท้องถิ่น สมาคมส่งเสริมการประชุม (CVBs) Domestic Management Company (DMC) Professional Exhibition Organizer (PEO) Professional Conference Organizer (POC)
- 4) หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สมาคมการค้า สื่อเพื่อการค้าต่างๆ

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (2559) กล่าวว่า ไมซ์เป็นการรวมกลุ่มของผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ให้บริการ เพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์สู่สาธารณะ ทำให้เกิดการรับรู้และซื้อขาย แลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการนั้นๆ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมไมซ์ ได้แก่

- 1) ผู้ซื้อ (Buyer) ผู้เข้าร่วมงาน (Visitor/Attendee)
- 2) ผู้ขาย (Seller) ผู้เข้าร่วมแสดงสินค้า (Exhibitor)

3) เจ้าของงาน (Show Owner) บุคคลหรือองค์กรที่ทำงานแสดงสินค้าและนิทรรศการเกิดขึ้น องค์กรภาคเอกชน องค์กรภาครัฐ สมาคม

4) ผู้จัดงานแสดงสินค้าและนิทรรศการมืออาชีพ (Professional Exhibition Organizer :PEO) อาจจะเป็นเจ้าของงานแสดงสินค้าและนิทรรศการนั้นๆ เองหรือเป็นผู้รับจ้างจัดงานแสดงสินค้าและนิทรรศการโดยได้รับค่าตอบแทนในรูปแบบต่างๆ เนื่องจาก PEO มีประสบการณ์และมีเครือข่ายเชื่อมโยงทางการค้า กับองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวข้องประเภทต่างๆ เช่น ผู้รับเหมาบริการด้านต่างๆ เช่น ทางด้านก่อสร้าง ด้านไฟฟ้าและสาธารณูปโภค ด้านอุปกรณ์ รวมไปถึงกลุ่มโรงแรมที่พัก สายการบิน ผู้ให้บริการขนส่งและนำเที่ยว

นอกจากนี้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมไมซ์ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ (Nicolaidis, 2015; Omar, 2019)

1) กลุ่มหลัก ได้แก่ ผู้บริหารในพื้นที่ หน่วยงานในพื้นที่ บริษัทผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยว โรงแรม ร้านอาหาร นักท่องเที่ยวไมซ์ ผู้เข้าร่วมงาน

2) กลุ่มรอง ได้แก่ สมาคมการค้า สมาคมที่เกี่ยวข้องกับการจัดแสดงงาน กลุ่มชุมชน

3) กลุ่มอื่นๆ ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่ชุมชน พนักงาน

จากการทบทวนวรรณกรรมทั้งหมดสามารถสรุปธุรกิจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมไมซ์ ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมไมซ์

งานวิจัยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	Lee and Lee (2017)	Reid and Arcodia (2002)	Petersen et all (2005)	Aurelie (2009)	สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (2559)	Nicolaides,(2015) Omar, (2019)
เจ้าของงาน/ผู้จัดงาน	X	X	X		X	
หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่	X				X	
หน่วยงานภาครัฐนอกพื้นที่		X			X	
สมาคมต่างๆ	X	X	X	X	X	X
ผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่	X	X	X	X	X	X
ออแกไนเซอร์/ธุรกิจรับจัดงาน		X		X	X	
โรงแรม/ที่พัก	X			X	X	X
ธุรกิจขนส่ง	X				X	X
สถานที่จัดงาน				X		
ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม	X				X	X
ธุรกิจการท่องเที่ยว	X	X			X	X
ผู้เข้าร่วมงาน/ผู้ซื้อ		X	X	X	X	X

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมไมซ์ประกอบด้วย เจ้าของงาน/ผู้จัดงาน หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ หน่วยงานภาครัฐนอกพื้นที่ สมาคมต่างๆ ผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่ ออแกไนเซอร์/ธุรกิจรับจัดงาน โรงแรม/ที่พัก ธุรกิจขนส่ง สถานที่จัดงาน ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจการท่องเที่ยว ผู้เข้าร่วมงาน/ผู้ซื้อ และยังพบว่าส่วนใหญ่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคือ สมาคมต่างๆ และผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่ ทั้งนี้ธุรกิจที่เกี่ยวกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมไมซ์คือ ธุรกิจโรงแรม/ที่พัก ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม และธุรกิจการท่องเที่ยว

โดยการวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับเมืองไมซ์เป็นหลัก จากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง ได้แก่ เจ้าของงานไมซ์หรือเจ้าภาพในการจัดงานไมซ์ (Owner/initiators) คือผู้ที่ทำให้เกิดการจัดประชุม สัมมนา งานแสดงสินค้า และการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล โดยมีการกำหนดการจัดงานวัตถุประสงค์ของการจัดงาน เจ้าของงบประมาณในการจัดงาน และมีสิทธิ์ในงานไมซ์นั้นๆ อาจจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สมาคมหรือองค์กร สถาบันการศึกษา หรือเป็นผู้จัดงานเองหรือผ่านธุรกิจการรับจัดงานอย่างมืออาชีพ (Chloe, n.d.; Aurelie, 2009; บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2554; Roger, 2003; Thailand Convention and Exhibition Bureau, 2012)

2) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอ้อม ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่ สถานที่ท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์ บริษัทหรือธุรกิจที่ให้บริการเกี่ยวกับการขนส่ง โรงแรม ที่พักแบบโฮมสเตย์ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม และอื่นๆ (Lee and Lee, 2017; Reid and Arcodia, 2002; Nicolaidis, 2015; Omar, 2019)

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่คือผู้ที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมไมซ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ พิมพรรณ สุจารินพงศ์ (2553) กล่าวว่าธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมไมซ์ ประกอบด้วย 1) ธุรกิจที่พัก (Hotel) เป็นสถานที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวหรือนักธุรกิจกลุ่มไมซ์ ที่เปิดให้บริการระหว่างช่วงเวลาที่เขาเข้าร่วมงานหรือกิจกรรมไมซ์ ซึ่งต้องประกอบไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกไว้รองรับผู้เข้าพัก 2) ธุรกิจบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม (Restaurant and Catering) เป็นธุรกิจที่ให้บริการโดยตรงเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้าร่วมงานหรือกิจกรรมไมซ์ ทั้งระหว่างจัดงานหรือระหว่างการเดินทางไปทำกิจกรรมในที่ต่างๆ และ 3) ธุรกิจนำเที่ยว (Tour Operator) ซึ่งเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดงานหรือกิจกรรมไมซ์ โดยมีการนำเอาบริการท่องเที่ยว

เข้ามาผนวกร่วมกับการจัดงานหรือกิจกรรมไมซ์ เพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวในพื้นที่จัดงาน โดยมีการกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยว กำหนดราคาอย่างชัดเจน

นอกจากนั้นการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาเมืองไมซ์ได้อย่างยั่งยืนคือ การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ทั้งในส่วนกลาง ภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ที่สามารถส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมไมซ์ในพื้นที่ (Kim et al., 2022) การสนับสนุนจากภาครัฐยังมีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันของจุดหมายปลายทางเมืองไมซ์ (Lee, 2015; Moradi et al., 2023) ทั้งนี้การส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ของหน่วยงานภาครัฐ ควรมีการส่งเสริมในหลากหลายมิติ ครอบคลุมทั้งในแง่สถานที่การจัดกิจกรรม ยุทธศาสตร์ พัฒนาเชิงระบบและกลไก สร้างความร่วมมือ ทั้งระดับประเทศและระดับภูมิภาค พร้อมทั้งทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งต้องพัฒนาความเป็นมืออาชีพของบุคลากรให้มีทักษะ และความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถสร้างกิจกรรมให้มีความแตกต่างและประทับใจกับผู้ร่วมงานหรือนักท่องเที่ยวได้ตื่นตาตื่นใจ พร้อมทั้งสามารถรักษาเอกลักษณ์ของไทย และสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนไทย เพราะฉะนั้น ภาครัฐควรจะต้องมีนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ของหน่วยงานภาครัฐ อย่างจริงจัง ได้แก่ 1) การพัฒนามาตรฐานการจัดการประชุมและนิทรรศการในระดับนานาชาติ 2) การยกระดับการแข่งขันการจัดการประชุมและนิทรรศการในตลาดโลก 3) การสร้างและสนับสนุนความคิดเชิงสร้างสรรค์ด้วยนโยบายและการดำเนินการในแต่ละภูมิภาค 4) การสนับสนุนกับองค์กรต่างๆ เชิงระบบและกลไกทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสมาคม และ 5) การส่งเสริมและออกแบบกิจกรรมที่สามารถสร้างประสบการณ์แบบพิเศษในระดับท้องถิ่น (จิรภา สุขวนิช, 2566)

การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาเมืองไมซ์ให้มีความยั่งยืนจะต้องประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ 1) ความมุ่งมั่น โดยหน่วยงานภาครัฐจะต้องเข้ามาสนับสนุน ตลอดถึงให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไมซ์ในพื้นที่ ทั้งในส่วนภาครัฐในท้องถิ่น และส่วนกลาง (Islam, 2008; Chiabai et al., 2013; Portney and Berry, 2010; Royo et al., 2014; Nam and Pardo, 2011; Sorensen and Torfing, 2016; Hendriks, 2014) 2) การตอบสนอง คือการคำนึงถึงการตอบสนองของภาครัฐ ที่จำเป็นจะต้องสร้างความสัมพันธ์ในการลดช่องว่างระหว่างคนในพื้นที่ เพื่อทำให้เกิดการปรับปรุงประสิทธิภาพต่างๆ ของโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองไมซ์ได้อย่างต่อเนื่อง โดยภาครัฐท้องถิ่นควรมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่

เพื่อเป็นการรักษาความสัมพันธ์ที่จะทำให้เกิดความร่วมมือที่ดี ประสบผลสำเร็จได้อย่างยั่งยืน เนื่องจากจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและความไว้วางใจของหน่วยงานภาครัฐ (Kim and Lee, 2012; Zheng, 2015; Royo and Yetano, 2015) และ 3) การจัดการการปฏิบัติงาน คือพื้นฐานสำคัญในการเตรียมการ กำกับดูแล ตลอดจนการทำงานร่วมกัน ทั้งนี้ควรได้รับการสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมจากภาครัฐ ตลอดจนความพร้อมในทุกด้านที่มีความจำเป็นในการดำเนินงานไมซ์ ที่มีความครอบคลุมทั้งหมด ได้แก่ มาตรการ การดำเนินการ สิ่งอำนวยความสะดวก โดยจะต้องมีการบูรณาการที่ผสมผสานทั้งส่วนโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยี และสังคม และระบบของการจัดการเมืองไมซ์ ตลอดจนการเชื่อมโยงระหว่างขอบเขตของนโยบายต่างๆ และความสำคัญในการพัฒนาเมืองไมซ์ (Molinari, 2010; Nam and Pardo, 2011; Janowski, 2015; Laspidou, 2014; Karlsson, 2012)

การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐควรมีการจัดการกระบวนการ และการประสานงานของผู้นำในพื้นที่ ตลอดจนมีการออกแบบกระบวนการการมีส่วนร่วมที่มีแนวทางชัดเจนในการมีความเชื่อมโยงขั้นตอน การวางแผนเชิงกลยุทธ์ และการดำเนินการบนพื้นฐานของเครือข่ายระหว่างผู้ที่มีบทบาทภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่จะต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน สนับสนุนรูปแบบความร่วมมือที่นำไปสู่การสร้างการบริการสาธารณะในรูปแบบใหม่ ตลอดจนการสร้างให้เกิดการกระตุ้นการกำกับดูแลระหว่างคนในพื้นที่และองค์กรภาครัฐในท้องถิ่น เช่น ทรัพยากรในเมือง เงินทุน ระยะเวลา การอบรมให้ความรู้ การติดตามประเมินผล กระบวนการ และผลลัพธ์ การสนับสนุนและปกป้องดูแล เป็นต้น (Yetano and Royo, 2015; Lee et al., 2014; Sorensen and Torfing, 2016; Cimander, 2016)

จึงกล่าวสรุปได้ว่า การสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง คือ ผู้จัดงานไมซ์ในพื้นที่ ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐที่สนับสนุนการจัดงานในพื้นที่สมาคมต่างๆ เช่น หอการค้าประจำจังหวัด สมาอุตสาหกรรมจังหวัด เป็นต้น และ 2) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอ้อม คือ ผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่ ได้แก่ ธุรกิจที่พัก ธุรกิจบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจนำเที่ยว และธุรกิจขนส่ง ซึ่งเป็นธุรกิจสนับสนุนที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการจัดงานไมซ์ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียถือว่ามีความสำคัญมากในการพัฒนาเมืองไมซ์ให้มีความยั่งยืน สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่ ตลอดจนเป็นผู้สนับสนุนกิจกรรมไมซ์ให้เกิดขึ้น สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักเดินทางไมซ์ และยังสร้างขีดความสามารถในการเป็นเมืองไมซ์ได้อย่างมีศักยภาพ เพิ่มความเชื่อมั่นและสร้างอิทธิพลในการตัดสินใจให้กับนักเดินทางไมซ์และคนในพื้นที่ ทั้งนี้นโยบายของภาครัฐในการสนับสนุนเมืองไมซ์เพื่อให้เกิดความยั่งยืนเป็นสิ่งสำคัญที่ควรมีการพัฒนาที่มุ่งมั่นชัดเจนอย่าง

แท้จริงในการบริหารจัดการเป็นหลัก ซึ่งนโยบายส่วนใหญ่จากภาครัฐยังคงถือว่าประชาชนคนในพื้นที่เป็นเพียงผู้รับข้อมูลเท่านั้น ควรมีการพิจารณามุมมองที่หลากหลายของประชาชนในการตัดสินใจหรือให้ข้อเสนอแนะในกระบวนการมีส่วนร่วมที่ได้จากการสนับสนุนของภาครัฐ โดยสาเหตุหลักคือการขาดความเข้าใจ ขาดความสามารถ และความเชี่ยวชาญขององค์กรภาครัฐในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเป็นการขาดการให้อำนาจหน้าที่ในการนำมาใช้ดูแลประชาชนและการพัฒนาเมืองโมซีในพื้นที่ ประกอบกับการมีศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองโมซีอย่างยั่งยืน ต้องอาศัยการสร้างการรับรู้ การจัดงานอีเวนต์นานาชาติซึ่งจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

การสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

การสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ มีความสำคัญมากในการเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวมาส์ การสร้างการรับรู้เป็นการนำศักยภาพความพร้อมที่มีของเมือง ตลอดถึงการนำอัตลักษณ์ ความโดดเด่น มาสร้างเป็นแบรนด์ของเมืองเพื่อให้เกิดความดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมที่สะท้อนความเป็นตัวตน ด้วยการสร้างภาพลักษณ์ของเมืองผ่านการรับรู้ Solomon (1990) ได้อธิบายเกี่ยวกับการรับรู้ว่าการรับรู้จะเกิดขึ้นโดยที่มีสิ่งมากระตุ้น ทางความรู้สึกต่างๆ ได้แก่ ภาพ เสียง กลิ่น รส ลักษณะพื้นผิว โดยจัดว่าเป็นสิ่งกระตุ้นภายนอก ในกรณีที่เป็นสิ่งกระตุ้นทางด้านการตลาดจะหมายถึง ผลิตภัณฑ์ บริการการสื่อสารทางการตลาดต่างๆ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้ในเสน่ห์เมืองรองของประเทศไทยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในธุรกิจการประมงองค์กรและการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การรับรู้องค์ประกอบของคุณลักษณะในเสน่ห์เมืองรองส่งผลต่อความพึงพอใจในธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านความพร้อมและศักยภาพของเมืองรองมากที่สุด ด้านส่วนประสมทางการตลาด 8Ps และแนวทางการบริหารจัดการเมืองรองประเทศไทยเพื่อรองรับธุรกิจ โดยได้แนวคิดในรูปแบบ “SMART” คือ S-ความปลอดภัยและมาตรฐาน M-การตลาด ประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์ A-การเข้าถึงสถานที่สะดวก การสร้างโครงสร้างเครือข่ายพื้นฐาน R-ห้องพักและสถานที่จัดงาน T-แหล่งท่องเที่ยวโดดเด่นหลากหลายที่มีอัตลักษณ์ (ศุภวรรณ ตีระรัตน์ และสันติธร ภูมิภักดี, 2564) และสอดคล้องกับแนวคิดของ Baloglu and Love (2005) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่สำคัญของเมืองจำนวน 5 เมืองในสหรัฐอเมริกา โดยนักวางแผนจะต้องระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของเมืองและความสำคัญของมิติการรับรู้ในแง่ของการตลาด ตำแหน่ง และกลยุทธ์การสื่อสารการประเมินการรับรู้ระหว่างคุณลักษณะที่สำคัญและประสิทธิภาพของเมืองที่เป็นสถานที่จัดงานอีเวนต์นานาชาติ ผ่านการวิเคราะห์ (Nadkarni and Long, 2007) นอกจากนั้น McCartney (2008) ได้ศึกษาข้อควรพิจารณา

ในการรับรู้ที่สำคัญของการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ เปิดเผยว่าจำเป็นต้องมีการปรับภาพลักษณ์ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อความสำเร็จและความน่าดึงดูดใจในฐานะเป็นจุดหมายปลายทางไมซ์

นอกจากนั้น การสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติยังต้องได้รับความร่วมมือในการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐควบคู่ด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องการรับรู้ของหน่วยงานภาครัฐของจังหวัดนครราชสีมาที่มีต่ออุตสาหกรรมไมซ์และความสำคัญของปัจจัยตามเกณฑ์การประเมินเมืองไมซ์ (MICE City) ของสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) พบว่า 1) หน่วยงานภาครัฐมีการรับรู้ถึงอุตสาหกรรมไมซ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี แต่ประสบการณ์ส่วนบุคคลนั้นไม่มีผลต่อการรับรู้เรื่องอุตสาหกรรมไมซ์ และ 2) หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญเรื่องเกณฑ์การประเมินเมืองไมซ์ แบ่งเป็น 6 องค์ประกอบ คือ การสนับสนุนการจัดงานและสถานที่พักอาศัย สถานที่จัดงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดงาน กิจกรรมเพื่อความบันเทิงและการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์และสภาพแวดล้อมของเมือง ความสะดวกในการเข้าสู่เมืองหรือสถานที่จัดประชุม และความเสี่ยงในการยกเลิกการจัดงานและความปลอดภัยของเมือง (สุรัชธานี ทองมี และประสพชัย พสุนนท์, 2563)

ทั้งนี้ นักวางแผนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาเมืองจะต้องสร้างการรับรู้ด้วยการเชื่อมโยงระหว่างลักษณะทางกายภาพของเมืองและ การจัดกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องในเทศกาลต่างๆ หรือกิจกรรมทางวัฒนธรรม รวมไปถึงการจัดกิจกรรมทางกีฬาขนาดใหญ่ ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกได้ เช่น การเป็นเจ้าภาพจัดงานโอลิมปิกฤดูร้อน โอลิมปิกฤดูหนาว หรือ FIFA World Cup ควรมั่นใจว่าตรงตามเงื่อนไข 3 ประการ (Rowe and McGuirk, 1999) คือ 1) เหตุการณ์เหล่านี้ก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ รวมถึงการพัฒนาขึ้นใหม่ของเมือง 2) เหตุการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองที่กำลังพัฒนาอุตสาหกรรมนำไปสู่หรือได้รับการเปลี่ยนแปลงที่กำหนดไว้ในภาคการบริการของเมือง และ 3) กิจกรรมเหล่านี้ทำให้คนในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการสร้างภาพลักษณ์ของเมือง เกิดความสามัคคีที่สร้างขึ้นได้ในเชิงพื้นที่ นอกจากนี้การพัฒนาเมืองไมซ์จะต้องส่งเสริมธุรกิจการค้า เช่น ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึกที่มีสัญลักษณ์ของเมือง สินค้าเกี่ยวกับเมือง โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่เสริมสร้างความภาคภูมิใจของคนในพื้นที่ (Gilboa and Herstein, 2012)

การสร้างการรับรู้ในการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ยังต้องให้ความสำคัญกับความยั่งยืนควบคู่ไปด้วย เนื่องจากการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ เป็นการจัดกิจกรรมพิเศษ ที่มีการวางแผน กำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน ด้วยการทำให้กลุ่มคนมารวมตัวกัน เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ และความรู้ร่วมกัน ในการสร้างความสอดคล้องกับเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และ

สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยเจ้าภาพจัดงานต้องมีศักยภาพความพร้อมของเมืองเพื่อรองรับผู้ชมงานจากทั่วโลก โดยการจัดงานดังกล่าวอาจเป็นการจัดงานที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว หรือ เกิดขึ้นบ่อยๆ ภายในระยะเวลาที่จำกัด เปิดโอกาสให้แขกผู้เข้าร่วมงานได้รับประสบการณ์ทางนันทนาการและสังคมที่เหนือกว่าประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในทุกวัน (Jago and Shaw, 1998) สอดคล้องกับแนวคิดของ Csapo (2012) กล่าวว่า การยืนยันเชิงประจักษ์บางประการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดงานและเมืองที่สำคัญ เน้นความสามารถของการจัดงานในการสร้างประสบการณ์เชิงบวกให้กับนักท่องเที่ยวและทำให้จุดหมายปลายทางมีชีวิตชีวา ซึ่งช่วยเพิ่มศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ในการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างยั่งยืน ผู้มาเยือนยังต้องการประสบการณ์ที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว และพื้นที่เยี่ยมชม ปฏิบัติการของภาพลักษณ์ อัตลักษณ์ตัวตนของงานหรือสถานที่ในการจัดงาน ที่เรียกว่า “Brand DNA” ประกอบด้วย ความเข้มข้นของการจัดงาน หรือความหนาแน่นของผู้เข้าชมที่ไม่หยุดนิ่ง ความแตกต่างที่น่าหลงใหล ความหลากหลายที่เก๋เก๋ดึงดูดตัวความโดดเด่นที่กำลังเป็นกระแสนิยมที่มีความทันสมัย (The Hong Kong tourist board, 2017)

นอกจากนั้นการจัดงานอีเวนต์นานาชาติยังต้องมีการออกแบบ การวางแผน และการดำเนินการ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2565)

- 1) การตั้งเป้าหมายในการจัดงาน เป็นการกำหนดทิศทางที่เป็นเป้าหมายของการจัดงาน ช่วยให้ทีมงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน
- 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดงาน เช่น เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของจุดหมายปลายทางที่มีชื่อเสียงในระดับสากล เพื่อการพัฒนาสาธารณูปโภคของเมือง เป็นต้น
- 3) การตั้งงบประมาณของงาน ควรตั้งงบประมาณที่อยู่บนพื้นฐานความเป็นจริง ไม่สูงหรือต่ำจนเกินไป และต้องมีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และทบทวนงบประมาณการจัดงาน
- 4) การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ เป็นการกระจายงานให้กับฝ่ายหรือหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดงาน ทั้งนี้ควรมีการกำหนดขอบเขต ปริมาณงาน และระยะเวลาการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และต้องมีความยืดหยุ่น
- 5) การดำเนินงานระหว่างการจัดงาน แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

5.1 ช่วงก่อสร้างจัดเตรียมงาน คือช่วงที่ผู้จัดงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปดำเนินงาน ตามที่ได้วางแผนเอาไว้

5.2 ช่วงระหว่างที่มีงาน คือช่วงที่งานเปิดให้เข้าชมงาน เป็นช่วงที่สร้างประสบการณ์ ความประทับใจกับผู้ชมงาน

5.3 ช่วงจบงาน ผู้จัดงาน และ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปดำเนินงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย ตามกำหนด พร้อมคืนสถานที่ ปรับให้อยู่สภาพเดิม หรือมีการตกลงตามที่ระบุไว้ ตามแผนจัดงาน

6) การประเมินผลหลังการจัดงาน เป็นช่วงที่ผู้จัดงานทราบถึงข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อการปรับปรุงแก้ไขในการจัดงานครั้งต่อไป

การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ยังต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นทั้งในเชิงบวกและเชิงลบในระดับท้องถิ่นและในวงกว้าง และในระดับของผลกระทบขึ้นอยู่กับประเภทและขนาดของงานอีเวนต์ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจเป็นจุดเริ่มต้นของการวัดและการบริหารจัดการเนื่องจากความสำเร็จของการจัดงาน อีเวนต์เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและพื้นที่จัดงาน ในขณะที่เศรษฐกิจมีความสำคัญอย่างเห็นได้ชัด ผู้จัดงานและผู้เข้าร่วมงานก็ตระหนักถึงผลกระทบของงานอีเวนต์ในมิติที่กว้างขึ้น เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดงานสร้างผลกระทบเชิงลบน้อยที่สุด ขณะเดียวกันก็สร้างผลประโยชน์ในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุดจึงเกิดอีเวนต์สีเขียว หรืออีเวนต์รักษ์โลก (Green Event) เป็นการออกแบบการจัดงานอีเวนต์เพื่อลดผลกระทบเชิงลบด้านสิ่งแวดล้อม และมีศักยภาพเอื้อประโยชน์ ต่อสิ่งแวดล้อม (Holmes et al., 2015) การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ เป็นการจัดงานอีเวนต์ที่มีขนาดใหญ่ระดับโลก สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลกเดินทางมาสู่ประเทศเจ้าภาพย่อมก่อให้เกิดทั้งผลกระทบทางบวกและทางลบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง (Jago et al., 2010) งานเมกะอีเวนต์และเทศกาลนานาชาติช่วยสร้างประโยชน์ และเป็นต้นทุนของประเทศเจ้าภาพทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยผลกระทบเชิงบวก และเชิงลบของการจัดงานอีเวนต์นานาชาติมีต่อประเทศเจ้าภาพ ดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลกระทบเชิงบวก และผลกระทบเชิงลบต่อมิติต่างๆ

มิติของผลกระทบ	ผลกระทบเชิงบวก	ผลกระทบเชิงลบ
มิติทางเศรษฐกิจ	<u>ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ</u> • เพิ่มโอกาสในการจ้างงาน • เศรษฐกิจโตขึ้น • เพิ่มรายได้รัฐจากการเก็บภาษี • จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น • รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น • ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรม <u>ประโยชน์จากการลงทุน</u> • เพิ่มการลงทุนของภาคธุรกิจ • เพิ่มโอกาสทางธุรกิจ • เพิ่มการลงทุนสาธารณะ • เพิ่มกิจกรรมเชิงพาณิชย์	<u>การขึ้นราคา</u> • สินค้า/บริการมีราคาสูงขึ้น • อสังหาริมทรัพย์มีราคาสูงขึ้น <u>การเสียเงินลงทุน</u> • เพิ่มภาระผูกพันทางการเงิน • เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกที่สร้างแล้วไม่ได้ใช้งาน
มิติทางสิ่งแวดล้อม (ที่มนุษย์สร้างขึ้น และเกิดขึ้นตามธรรมชาติ)	<u>การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน</u> • ปรับปรุงหน้าตาของเมือง • ปรับปรุงสภาพถนน • เพิ่มและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัย <u>การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว</u> • เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการให้ข้อมูลการท่องเที่ยว <u>การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว</u> • เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	<u>การเกิดมลภาวะ</u> • เกิดมลภาวะทางเสียง • เกิดมลภาวะทางอากาศฝุ่นควัน • เกิดมลภาวะทางน้ำการปล่อยของเสีย • ขยะ/ของเสีย • มีขยะเพิ่มมากขึ้น • ปริมาณของ/วัสดุที่เหลือใช้ <u>ความแออัด</u> • เพิ่มความแออัดให้กับเมือง • การจราจรติดขัด

ตารางที่ 3 (ต่อ) แสดงผลกระทบเชิงบวก และผลกระทบเชิงลบต่อมิติต่างๆ

มิติของผลกระทบ	ผลกระทบเชิงบวก	ผลกระทบเชิงลบ
มิติทางสิ่งแวดล้อม (ที่มนุษย์สร้างขึ้น และเกิดขึ้นตามธรรมชาติ)	• เพิ่มจำนวนห้องพักโรงแรม <u>การปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรม</u> • เพิ่มความพยายามในการรักษาทรัพยากรทางธรรมชาติ • เพิ่มความพยายามในการรักษามรดกทางวัฒนธรรม • เพิ่มความพยายามในการฟื้นฟูอาคารทางประวัติศาสตร์ <u>การอนุรักษ์พลังงาน</u> • การส่งเสริมให้ใช้บริการของขนส่งสาธารณะ • การส่งเสริมการเดินและปั่นจักรยานในระยะทางสั้นๆ • การเพิ่มการใช้เคเบิลสตัและทรัพยากร	<u>การบริโภคพลังงานและทรัพยากร</u> • ปริมาณการใช้พลังงานน้ำไฟฟ้า เชื่อเพลิงเพิ่มมากขึ้น
มิติทางสังคม	<u>การพัฒนาชุมชน</u> • ส่งเสริมจิตสำนึกของชุมชน • ส่งเสริมความภาคภูมิใจของผู้อยู่อาศัย • ส่งเสริมการพัฒนาชุมชน • ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสาธารณะ <u>การบริการต้อนรับ</u> • ส่งเสริมสปิริตในการต้อนรับ • มาตรฐานการต้อนรับ • เพิ่มคุณภาพการบริการ • ส่งเสริมความพึงพอใจของลูกค้า <u>สวัสดิการสังคม</u> • ส่งเสริมคุณภาพชีวิต	<u>ปัญหาทางสังคม</u> • การก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม • การค้ายาเสพติด • การค้าเด็ก/หญิงประเวณี <u>ปัญหาทางด้านสุขภาพอนามัย</u> • การเกิดโรคระบาด • สุขภาพถดถอย

ตารางที่ 3 (ต่อ) แสดงผลกระทบเชิงบวก และผลกระทบเชิงลบต่อมิติต่างๆ

มิติของผลกระทบ	ผลกระทบเชิงบวก	ผลกระทบเชิงลบ
มิติทางสังคม	• ส่งเสริมโอกาสด้านความบันเทิง • เพิ่มงานอีเวนต์และกิจกรรม • ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรม • เพิ่มความพึงพอใจที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวก	

ที่มา : ดัดแปลงจาก Liang et al (2016), สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (2565)

การจัดงานอีเวนต์นานาชาติเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในเมืองไมซ์ จะต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน ที่สร้างความสมดุลหลักทั้งสามด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ผู้จัดงานต้องมั่นใจว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นต้องอยู่ภายในขอบเขตที่ยอมรับได้ กล่าวคือเกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ ภัยทางสังคม และความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมในพื้นที่จัดงานน้อยที่สุด

จึงกล่าวสรุปได้ว่า การสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ คือปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาเมืองไมซ์ ทั้งในด้านภาพลักษณ์ของเมือง กิจกรรมของเมือง เพื่อให้เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวไมซ์ นอกจากนั้นการสร้างการรับรู้ยังต้องมีหน่วยงานภาครัฐเข้ามาส่งเสริม และสนับสนุน โดยเฉพาะในเรื่องเกณฑ์การประเมินเมืองไมซ์ รวมถึงเกณฑ์ในการเป็นเจ้าภาพจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาเมืองไมซ์ ทั้งนี้การสร้างการรับรู้ยังเป็นการสร้างความน่าดึงดูดใจผ่านการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ที่สามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน โดยการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ นอกจากจะสร้างการรับรู้แล้วยังต้องมีการสร้างอัตลักษณ์ของเมืองที่มีความเด่นชัด ดังจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

อัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด

การมีอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด สามารถนำไปสู่การเป็นจุดหมายปลายทางอย่างยั่งยืนของนักท่องเที่ยวไมซ์ทั่วโลกได้ ด้วยการสร้างความเข้มแข็งให้กับแบรนด์ จุดหมายปลายทางที่เป็นเอกลักษณ์ (Aitken, 2002) ซึ่งการเป็นเมืองไมซ์ที่มีความยั่งยืน มีองค์ประกอบที่สำคัญในการกำหนดคุณค่าของ

อุตสาหกรรมไมซ์ สาม ประการคือ ประการแรก ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเมืองไมซ์โดยตรง ได้แก่ ปริมาณการค้าที่เพิ่มขึ้นการมีบทบาทสำคัญในการมีเงินตราต่างประเทศเข้ามา และการพัฒนา อุตสาหกรรมไมซ์ ประการที่สอง ผลกระทบที่เกิดทางอ้อมนำมาซึ่งการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น เช่น ภายในโรงแรม การจัดจำหน่าย และการท่องเที่ยว ประการที่สาม ผลกระทบที่จับต้องไม่ได้ ได้แก่ การยกระดับแบรนด์ระดับนานาชาติหรือระดับเมือง และการสร้างอุตสาหกรรมใหม่ๆ (Korea National Tourism Organization, 2019) ด้วยเหตุนี้จึงควรให้ความสำคัญอย่างมากต่อการมีกลยุทธ์ที่สร้างความยั่งยืนด้วยการมีอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด และการมีโครงสร้างทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสังคมของจุดหมายปลายทาง (Presbury and Edwards, 2005)

การจัดงานไมซ์ที่สร้างอัตลักษณ์และได้รับการยอมรับทั่วโลก เช่น งาน CES (Consumer Electronics Show) ในลาสเวกัส ประเทศสหรัฐอเมริกา และงาน MWC (Mobile World Congress) ในเมืองบาเซโลนา ประเทศสเปน ได้สร้างความสำเร็จที่ยั่งยืนด้วยเอกลักษณ์ของแบรนด์ที่เข้มแข็ง อย่างไรก็ตามงานไมซ์จำนวนมากล้มเหลวในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ยั่งยืนและหายไปจากตลาด (Lim, 2016) อัตลักษณ์ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานสำหรับการสร้างสภาพแวดล้อมของตลาดที่ยั่งยืนในธุรกิจ (Balmer, 2008) ปัจจัยสำคัญในการสร้างการตลาดที่ยั่งยืนคือบุคคลที่อยู่ในธุรกิจ และการบรรลุเป้าหมายเดียวกัน หากผู้ประกอบการ ร้านค้า และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดอยู่ใกล้กัน สถานที่จัดงานไมซ์มีเป้าหมายและอัตลักษณ์ที่คล้ายคลึงกัน และหากงานไมซ์ได้รับการจัดตั้งขึ้นบนพื้นฐานของอัตลักษณ์ที่เข้มแข็ง ผู้เข้าร่วมงานทุกคนก็จะได้รับแรงบันดาลใจในการปรับปรุงพัฒนาความยั่งยืนของสภาพแวดล้อมเมืองไมซ์ นอกจากนี้คนในพื้นที่จะต้องแบ่งปันอัตลักษณ์ร่วมกัน และเป้าหมายที่คล้ายกันจะเพิ่มประสิทธิภาพในกิจกรรมการจัดงานไมซ์ และกิจกรรมการให้บริการ (Lim, 2016) นอกจากนั้นการประมาณการของคนในพื้นที่ที่เชื่อมโยงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม มีผลต่อความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมไมซ์ และยังมีผลต่อความสำเร็จของการจัดงานไมซ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ Kim and Lee (2014) กล่าวว่า การรับรู้ถึงแบรนด์และภาพลักษณ์ของเมืองไมซ์ มีผลเชิงบวกต่ออุตสาหกรรมไมซ์ โดยการจัดการแบรนด์นับว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อการเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้า และส่งผลโดยตรงต่อการสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกและความแตกต่างของแบรนด์สำหรับสถานที่จัดงานเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถานที่ และเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมเมืองไมซ์ที่ยั่งยืนด้วยคนในพื้นที่เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของแบรนด์ในการรับผิดชอบต่อสังคม การสร้างภาพลักษณ์ของแบรนด์ถือเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการพัฒนาเมืองไมซ์ที่ยั่งยืน

การสร้างอัตลักษณ์ของเมืองไมซ์คือการสร้างความสม่ำเสมอในการระบุตัวตนของเมือง เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของเมืองในการจัดงานไมซ์ โดยอัตลักษณ์ทางสังคมของคนในพื้นที่มาจากการเห็นคุณค่าของตนเอง และช่วยกันพัฒนาอัตลักษณ์ (Ashforth and Mael, 1989) สอดคล้องกับแนวคิดของ Abrams, Hogg and Abrams (1988) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจในตนเองสามารถเพิ่มขึ้นได้ด้วยการสร้างความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นอกจากนี้แรงจูงใจจะกลายเป็นแหล่งที่มาของอัตลักษณ์ทางสังคมคือการรักษาภาพลักษณ์ของตนเอง ซึ่งทำให้คนในพื้นที่ที่มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง การระบุตัวตนและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีได้ ในขณะที่ Shamir (1990) กล่าวว่า การระบุตัวตนส่งผลเชิงบวกต่อความเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน โดยกลุ่มทางสังคมประกอบด้วยคนจำนวนมากที่รู้สึกว่าคุณอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และอยู่ในกลุ่มอื่น แต่เมื่อคนในพื้นที่รู้สึกว่าคุณอยู่ในกลุ่มของตน พวกเขาจะพยายามเข้าสังคมและปฏิบัติตามองค์กร การกระทำเหล่านี้ทำให้เกิดการพัฒนาเอกลักษณ์ทางสังคม นอกจากนี้ Albert and Whetten (1985) กล่าวว่า สมาชิกองค์กรมีเอกลักษณ์ ตรีภาคที่มีความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแก่นแท้ ลักษณะเฉพาะที่ถาวรขององค์กร อัตลักษณ์นี้สามารถนำไปใช้ในหมู่สมาชิกและสามารถสะท้อนให้เห็นค่านิยม ความเชื่อ เป้าหมาย โครงสร้าง และสภาพแวดล้อมที่มีร่วมกัน ยิ่งคุณลักษณะขององค์กรชัดเจนและ มีเสถียรภาพมากขึ้น และมีความสอดคล้องภายในมากขึ้นเท่าใด การทำให้เกิดอัตลักษณ์ภายในก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ในมุมมองของสังคมวิทยาและจิตวิทยา จากรายงานจำนวนมากได้สรุปว่าความภาคภูมิใจในตนเอง และความคล้ายคลึงกันระหว่างกลุ่มเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอัตลักษณ์ของเมืองไมซ์ (Ashforth, 1985)

นอกจากนั้นการให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่ม มีผลต่ออุตสาหกรรมไมซ์ ตัวอย่างเช่น มีการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของอัตลักษณ์ ซึ่งผู้คนสามารถระบุตัวตนในกลุ่มและนอกกลุ่มได้อย่างง่ายดาย เช่น กลุ่มที่สนใจการสัก งานแฟนมีตติ้ง หรือภายในผู้เข้าร่วมการประชุม ผลการวิจัยพบว่ามีความสอดคล้องกันของอัตลักษณ์ระหว่างอัตลักษณ์ส่วนบุคคล และอัตลักษณ์กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค และความพึงพอใจของสมาชิกองค์กร โดยการสร้างศูนย์ประชุมขนาดใหญ่แม้จะช่วยดึงดูดผู้เข้าชมได้มากขึ้น โรงแรมที่ดีจะทำให้ลูกค้าพักนานขึ้น และกิจกรรมอื่นๆ เช่น ร้านอาหาร ศูนย์การค้า และโรงละคร จะสร้างความทรงจำที่ดีของการเดินทางเพื่อธุรกิจ ในทางกลับกันเมืองไมซ์ไม่สามารถอยู่ได้แม้ว่าจะสร้างอัตลักษณ์ทางสังคมภายในอย่างมั่นคงแล้วก็ตาม แต่เมืองไมซ์ยังต้องการการสนับสนุนจากคนในพื้นที่ด้วยเช่นกัน (Clark, 2004) สอดคล้องกับแนวคิด

Kim and Ko (2020) กล่าวว่า การสร้างอัตลักษณ์ของเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนประกอบด้วย 3 องค์ประกอบดังนี้

1) ควรดำเนินการอย่างเหมาะสมเมื่อวางแผนสร้างสถานที่จัดงานไมซ์ในพื้นที่ ที่ต้องคำนึงถึงคือการสร้างสภาพแวดล้อมไมซ์ที่ยั่งยืน เกี่ยวข้องกับชื่อแบรนด์และกิจกรรมไมซ์ ตลอดถึงอัตลักษณ์ของเมือง ที่ได้รับความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ประกอบการ ดังนั้นอัตลักษณ์ของเมืองจึงสะท้อนให้เห็นถึงสถานที่และกิจกรรม

2) การสร้างสภาพแวดล้อมที่ยั่งยืน การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียถือเป็นสิ่งสำคัญ ตลอดถึงการฝึกอบรมพนักงานในการบริการไมซ์ ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของสภาพแวดล้อมทางการตลาดที่ยั่งยืนโดยการสร้างอัตลักษณ์ที่เข้มแข็งของเมืองไมซ์

3) ปรับปรุงและพัฒนาอัตลักษณ์ที่สร้างขึ้น โดยการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรหน่วยงานภาครัฐคนในพื้นที่ ผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจด้านการสร้างความยั่งยืนของเมืองไมซ์

จากการทบทวนวรรณกรรมและบทความเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเมืองไมซ์ ยังมีความเชื่อมโยงกับด้านทุนวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่นอย่างสร้างสรรค์ของทรัพยากรเมือง สอดคล้องกับการศึกษาของ พงษธร เครือฟ้า (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การออกแบบเรขศิลป์ สำหรับงานอีเวนต์โดยประยุกต์ใช้ทุนวัฒนธรรม กรณีศึกษา จังหวัดราชบุรี พบว่า จากศักยภาพของความเป็นเมืองรองของจังหวัดราชบุรีมีวัฒนธรรมความเป็นมาอย่างยาวนาน อีกทั้งมีกิจกรรมอีเวนต์ และการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ หลากหลาย มีทุนทางวัฒนธรรมประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ 1) ทุนทางวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดง 2) ทุนทางวัฒนธรรมด้านงานช่างฝีมือดั้งเดิม 3) ทุนทางวัฒนธรรมด้านแนวทางปฏิบัติทางสังคมพิธีกรรมและงานเทศกาล 4) ทุนทางวัฒนธรรมด้านโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ผู้วิจัยพบว่าทุนทางวัฒนธรรมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏอยู่ใน 10 แหล่งประเภททุนทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 1) ศิลปะการแสดงหนังใหญ่วัดขนอน 2) การทอผ้าขึ้นตีนจก 3) การปั้นโอ่งมังกร 4) เทศกาลการแห่ข้าวแช่ 5) เทศกาลการละเล่นสะบ้ามอญ 6) วัดมหาธาตุวรวิหาร 7) วัดถ้ำฤๅษีเขาสูง 8) วัดอรุณญิกาวาส 9) วัดคงคาราม 10) วัดโกสินารายณ์ ผู้วิจัยได้นำผลไปแปรเปลี่ยนเป็นแนวทางการออกแบบทางเรขศิลป์สำหรับงานอีเวนต์ 4 ปัจจัย ได้แก่ การใช้แรงจูงใจ (Appeal) ปรากฏ 32 ประเภท การใช้สไตล์ (Style) ปรากฏ 31 ประเภท การใช้รูปแบบของสี (Color Principles) ปรากฏ 9 ประเภท และ การใช้รูปทรง (Shape) ปรากฏ 8 ประเภท แล้วนำไปประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญ

ทางด้านการออกแบบเรขศิลป์ จนได้ข้อสรุปเป็น 10 เกณฑ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเรขศิลป์ให้เหมาะสมกับแนวคิดที่ประยุกต์ใช้ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดราชบุรีสำหรับการจัดอีเวนต์ต่างๆ ต่อไป

จึงกล่าวสรุปได้ว่า การสร้างอัตลักษณ์ของเมืองไมซ์ที่มีความชัดเจนด้วยการมีสภาพแวดล้อมที่ยั่งยืน การมีแบรนด์ที่แข็งแกร่ง การมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงคนในพื้นที่ เป็นการสร้างอัตลักษณ์ของเมืองได้อย่างมั่นคงและแข็งแกร่ง การจัดงานไมซ์จึงจะสามารถจัดขึ้นได้อย่างประสบความสำเร็จและดำเนินต่อไปอย่างยั่งยืน ตลอดถึงการกระตุ้นให้คนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมทำให้เมืองไมซ์มีความยั่งยืน ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถานที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดงานไมซ์ในระดับนานาชาติ

ความพร้อมของสถานที่

การมีศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน จะต้องให้ความสำคัญกับการมีสถานที่ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวไมซ์ได้ทั่วโลก ด้วยการจัดงานอีเวนต์นานาชาติเป็นหนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภาคการบริการและการท่องเที่ยวอย่างเข้มแข็งในเมืองไมซ์ โดยมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม (Alananzeh, 2019) ขนาดผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากอุตสาหกรรมมีขนาดกว้าง เนื่องจากส่วนสำคัญอื่นๆ ของการท่องเที่ยวและการบริการ เช่น ที่พัก อาหารและเครื่องดื่ม การขนส่ง ตัวแทนท่องเที่ยวในท้องถิ่น ร้านค้าปลีก และสถานประกอบการอื่นๆ ได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรมไมซ์ในพื้นที่ (Elston, 2012) ดังนั้นเพื่อเพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสร้างโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจของจุดหมายปลายทาง เมืองไมซ์จึงต้องลงทุนในการสร้างสถานที่จัดงานและการประชุม หรือสถานที่จัดงานและการประชุมที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะ เนื่องจากเป็นการลงทุนทางการเงินเป็นจำนวนมากในสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องมีสำนักงานการส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการที่จัดกิจกรรมต่างๆ ตลอดทั้งปี และดึงดูดผู้จัดงานและผู้เข้าร่วมงาน ตลอดถึงผู้เข้าร่วมประชุมที่มีศักยภาพมายังสถานที่จัดงาน ไม่เพียงแต่เพื่อผลตอบแทนจากการลงทุนที่เป็นเชิงบวกเท่านั้นแต่ยังเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจที่สำคัญที่สถานที่นั้นมอบให้กับเมืองได้ อย่างไรก็ตามเมื่อการเติบโตของการบริการและการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น การแข่งขันในจุดหมายปลายทางที่แตกต่างกันเข้มข้นมากขึ้น จุดหมายปลายทางทั่วโลกต่างแข่งขันกันเพื่อเลือกเป็นสถานที่สำหรับจัดงานประเภทต่างๆ เช่น การประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล การจัดนิทรรศการ และการประชุมนานาชาติ (DiPietro et al., 2008) ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะเข้าใจ

ลักษณะของสถานที่และคุณลักษณะเฉพาะที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้จัดงาน และความตั้งใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม (Wo, 2005)

นอกจากนั้นการลงทุนหลักที่รัฐบาลมุ่งเน้น คือ การก่อสร้างศูนย์ประชุมระดับภูมิภาคและระดับเมือง (Alananzeh, 2019) รัฐบาลท้องถิ่นลงทุนเงินจำนวนมากในการสร้างสถานที่จัดงานเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือนมากขึ้น (Crouch et al., 2019) แม้ว่าสถานที่จัดงานใหม่ที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์จะมีผลกระทบเชิงบวก แต่ก็ยังมีข้อกังวลบางประการ เช่น อุบัติเหตุล้นตลาด และความสามารถในการทำกำไร ซึ่งถือว่าเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรง ของซัพพลายเออร์ในพื้นที่ (Sanders, 2005) สอดคล้องกับแนวคิดของ Carlsen (2005) กล่าวถึงประเด็นต่างๆ ที่เมืองต้องเผชิญและควรพิจารณาเมื่อมีการวางแผน โดยมีปัจจัยสำคัญคือ 1) ความเป็นไปได้และเงินทุน 2) การออกแบบที่ตั้ง และการก่อสร้าง และ 3) การดำเนินงาน การจัดการ และการตลาด Fenich (2002) กล่าวว่านอกจากการให้ความสำคัญกับขนาดของสถานที่แล้ว ยังเน้นย้ำถึงความเชี่ยวชาญด้านการจัดการซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญสำหรับความสำเร็จของสถานที่ โดยทั่วไปศูนย์การประชุมจะเป็นของรัฐหรือบริษัทเอกชน ศูนย์การประชุมขนาดใหญ่ส่วนใหญ่จะได้รับการจัดการโดยโครงสร้างกึ่งสาธารณะที่พยายามสร้างสมดุลระหว่างความต้องการของคนในพื้นที่กับความต้องการของผู้ใช้ในอุตสาหกรรมและซัพพลายเออร์

การเป็นจุดหมายปลายทางไม่ใช่อะไรที่ยั่งยืนเข้ามามีบทบาทอย่างรวดเร็วด้วยการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรับประโยชน์จากธุรกิจดังกล่าว การได้รับและรักษาความได้เปรียบ ในการแข่งขันในสภาพแวดล้อมเมืองไม่ถือเป็นสิ่งสำคัญ เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวจุดหมายปลายทางไม่ซ้ และนักการตลาดจะต้องตระหนักถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของจุดหมายปลายทางของตน เพื่อให้สามารถเตรียมและใช้กลยุทธ์ทางการตลาดที่เหมาะสมได้ การทำความเข้าใจว่าคุณลักษณะใดของจุดหมายปลายทางและศูนย์การประชุมและนิทรรศการที่มีอิทธิพลต่อผู้จัดงาน และการตัดสินใจของผู้เข้าร่วมเป็นสิ่งสำคัญที่สุด (Crouch, 2019) โดยคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดของจุดหมายปลายทางอาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับลักษณะ ของสถานที่ (Fenich and Bordelon, 2008) ซึ่งผู้จัดงานและผู้เข้าร่วมประชุมจะต้องให้ความสำคัญต่อความพร้อมของสถานที่จัดงาน ได้แก่ ความพร้อมของห้องพัก คุณภาพการบริการของโรงแรม ความปลอดภัย ความสะอาด ความน่าดึงดูดใจ ขนาดห้องประชุม ตำแหน่งของห้อง ค่าใช้จ่าย ภาพและเสียงที่ทันสมัย ระบบสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความบันเทิง สภาพอากาศ แสงสว่างที่สวยงาม และการสนับสนุนการส่งเสริม การขาย (Fenich, 2002)

นอกจากนี้ความพร้อมของสถานที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทีมผู้บริหารศูนย์การประชุมและนิทรรศการต้องเข้าใจความสำคัญและประสิทธิภาพของคุณสมบัติการเลือกสถานที่จัดงาน เพราะในช่วงเวลานี้การแข่งขันระดับโลกเข้มข้นขึ้น ในขณะที่สิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง และเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกสถานที่จัดงานไมซ์ นักวางแผนการจัดงานไมซ์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีมุมมองที่สอดคล้องกันที่จะต้องคำนึงถึงต้นทุนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกสถานที่ ผู้จัดงานไมซ์มีอาชีพจึงให้ความสำคัญ กับต้นทุนและราคามากที่สุด นอกจากนี้สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ได้รับความสะดวกก็คือ แนวปฏิบัติที่ยั่งยืนในแง่ของการท่องเที่ยวทั่วไป ความยั่งยืนจึงกลายเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ทั้งนี้การเลือกสถานที่ยังขึ้นอยู่กับค่าเช่าที่สมเหตุผล ต้นทุนโดยรวม คุณภาพการบริการที่เสนอโดยผู้รับเหมา ความใกล้ชิดของสถานที่ใกล้กับสถานที่ให้บริการในพื้นที่ และความพร้อมในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต สำหรับการปรับปรุงคุณภาพการบริการสามารถดำเนินการด้วยการจัดฝึกอบรมพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมไมซ์ ตลอดถึงทีมผู้บริหารในการพิจารณาเรื่องต้นทุน ลักษณะการบริการและจุดหมายปลายทางไมซ์ หากผู้จัดงาน และผู้เข้าร่วมงานพอใจกับการบริการดังกล่าวก็จะทำให้กลายเป็นสถานที่ปลายทางในการจัดงานไมซ์ยอดนิยม เกิดความคุ้มค่าของผู้เข้าร่วมงาน (Jaeyoung, Hany and Dongkeun, 2021)

จึงกล่าวสรุปว่า ความพร้อมของสถานที่มีความสำคัญอย่างมากในการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ เนื่องจากสถานที่ที่มีอิทธิพลทำให้นักเดินทางไมซ์ตัดสินใจที่จะเลือกเป็นจุดหมายปลายทาง ประกอบกับเป็นการแสดงถึงความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ของสถานที่ ตลอดถึงธุรกิจการบริการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ความพร้อมของห้องพัก คุณภาพการบริการของโรงแรม ความปลอดภัย ความสะอาด ความน่าดึงดูดใจ ขนาดห้องประชุม ตำแหน่งของห้อง ค่าใช้จ่าย ภาพและเสียงที่ทันสมัย ระบบสิ่งอำนวยความสะดวกด้านความบันเทิง สภาพอากาศ แสงสว่างที่สวยงาม และการสนับสนุนการส่งเสริมการขาย เป็นต้น ดังนั้นการจัดงานไมซ์จึงต้องมีความพร้อมของสถานที่ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจ และอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวแล้ว ยังส่งเสริมภาพลักษณ์ และศักยภาพของเมืองไมซ์ซิตี้ให้มีความยั่งยืน เกิดการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

การสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล

การสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล (Festival Economy) หมายถึง การจัดงานเทศกาลระดับนานาชาติ ที่สามารถสร้างงาน กระจายรายได้ กระตุ้นเศรษฐกิจ ให้กับเมืองตลอดถึงคนในพื้นที่ เป็นการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของเมือง เช่น งานเทศกาลดนตรี งานเทศกาลอาหาร งานเทศกาลวัฒนธรรม ซึ่งมีศักยภาพดึงดูดนักท่องเที่ยว กระตุ้นการใช้จ่าย ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้าง

รายได้ให้ผู้ประกอบการในท้องถิ่น นอกจากนั้นการพัฒนาเมืองด้วยการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ยังต้องมีการสร้างโปรแกรมเมืองขึ้นมาซึ่งถือว่า มีความสำคัญ หรือการแสดงผลงานของกิจกรรมสามารถส่งผลกระทบต่อตลาดและการสร้างแบรนด์ ของเมือง เทศกาลยังดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ใช้จ่ายสูงกว่าสถานที่ท่องเที่ยวที่ตายตัว ซึ่งแสดงว่าเทศกาลอาจมีผลในการกระตุ้นเศรษฐกิจ (Antchak et al., 2019) การคำนึงถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสังคมที่เชื่อมโยงกับเทศกาล ทำให้เมืองได้มีการพัฒนา เมืองที่มีความสำคัญ หรือรวมเทศกาลวัฒนธรรมเป็นรากฐานที่สำคัญของการแสดงผลงานกิจกรรม (Richards & Palmer, 2010) การสร้างสรรค์เศรษฐกิจของเมืองจำเป็นต้องสร้างภาพลักษณ์ หรืออัตลักษณ์ของเมือง โดยเครื่องมือที่ใช้ในการแสดงภาพลักษณ์ที่น่าสนใจของเมืองคือวัฒนธรรมของเมือง ซึ่งถือว่าการสร้างการตลาดและเป็นโอกาสใหม่สำหรับเมืองที่จะได้ความนิยมมากขึ้น ดึงดูดผู้ชมมากขึ้นและกระตุ้นเศรษฐกิจ (Hawary, 2018) เนื่องจากภาพลักษณ์เป็นพื้นฐานที่ช่วยสร้างสถานที่ทำให้เกิดธุรกิจ แหล่งท่องเที่ยว จึงสร้างโอกาสในการยกระดับและสร้างเอกลักษณ์ (Edrees, 2016) ทำให้เกิดโอกาสในการเป็นเมืองสร้างสรรค์ ผ่านประสบการณ์เกี่ยวกับสถานที่ เช่น งานอีเวนต์ งานกีฬา กิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรม และบริบทเฉพาะด้าน โดยแนวทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการสร้างคุณค่าผ่านกิจกรรมเนื่องจากกิจกรรมสร้างมูลค่าโดยรวมมากกว่ามูลค่าทางเศรษฐกิจ ทำหน้าที่เป็นตัวกระตุ้นสำหรับการพัฒนาประสบการณ์ ค่านิยม และวิสัยทัศน์ร่วมกันรอบๆ เมือง โดยทำหน้าที่เป็นจุดรวมพลของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ (Bramadat, 2021)

การจัดงานเทศกาลที่สร้างความยั่งยืนในรูปของการจัดกิจกรรม โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ด้วยการจัดการเมืองที่ครอบคลุมการอนุรักษ์แบบบูรณาการ ปรากฏในช่วงศตวรรษที่ 20 ซึ่งรวมถึงรูปแบบใหม่สำหรับการอนุรักษ์ และการจัดการเมืองในการอนุรักษ์มรดกเมืองตามมุมมองการจัดการเมืองแบบบูรณาการที่สามารถบูรณาการทั้งสามมิติของการพัฒนาที่ยั่งยืน (เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม) สามารถมองได้ว่าเป็นการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองในสภาพแวดล้อมประวัติศาสตร์ของเมือง (Zainab, 2017) ด้วยเหตุนี้ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาลจึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างความรู้สึกถึงเอกลักษณ์ที่รับประกันด้วยชุมชนในการรักษาไว้ เช่น เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ องค์ประกอบ แหล่งกำเนิดความเชื่อ ขนบธรรมเนียมและประเพณี (Mohammed et al., 2021) นอกจากนั้นในการจัดงานอีเวนต์นานาชาติจะต้องคำนึงถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะได้รับผลกระทบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเสริมสร้างความตระหนักในการป้องกันขยะ ด้วยมาตรการของการป้องกันขยะ และกำหนดนโยบายสำหรับหลักการของเสียเป็นศูนย์

ในการจัดงาน (Martinho et al., 2018) การจัดงานที่เกี่ยวกับเทศกาลยังสามารถเสริมสร้างเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมและความเป็นชาติ มีการนำเอาทฤษฎีนิเวศวิทยาที่รวมถึงทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ความต้องการและการประเมิน โดยความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเทศกาล มีการประเมินความยั่งยืน เช่น เทศกาลโคมไฟใน 34 ภูมิภาคของจีน การวิจัยพบว่าด้านสิ่งแวดล้อม และการสนับสนุนของหน่วยงานท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเทศกาล (Zou et al., 2021)

การจัดงานเทศกาลนานาชาติ ยังเป็นการเพิ่มการค้าผ่านการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ สนับสนุนเครือข่ายธุรกิจและวิชาชีพ ดึงดูดนักท่องเที่ยวโดยการส่งเสริมภาพลักษณ์ของเมือง เกิดการฟื้นฟู ขยายตัว และการเติบโตของการเป็นจุดหมายปลายทางไม่ซ้ำในระดับสากล เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการ อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่ความรู้ และส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ การจัดงานเทศกาล ตลอดถึงกิจกรรมไม่ซ้ำจึงส่งผลต่อการสร้างนวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจ และสังคม และวัฒนธรรม ก่อให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติ เกิดการพัฒนาในธุรกิจไม่ซ้ำ ธุรกิจการท่องเที่ยว และการลงทุน จึงเป็นการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองไม่ซ้ำ ดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ เพิ่มการค้าในระดับภูมิภาค และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถให้ธุรกิจบริการในพื้นที่ (Natalia, 2017)

นอกจากนี้การสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล เป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ผลักดันให้ประเทศเป็นจุดหมายปลายทางในการจัดงานและเทศกาลนานาชาติ ทั้งนี้จำเป็นต้องทำควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพของเมือง โครงสร้างพื้นฐาน และบุคลากร ตัวอย่างเช่น ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล จากการจัดงานคอนเสิร์ตของศิลปินระดับโลก แม้ว่าจะมีภูมิประเทศเป็นเกาะขนาดเล็ก ไม่ได้มีทรัพยากรและจุดเด่นด้านวัฒนธรรมที่เด่นชัดมากนัก แต่ด้วยการสนับสนุนและความร่วมมือของรัฐบาลและภาคเอกชน สามารถผลักดันให้สิงคโปร์มีงานเทศกาลเกิดขึ้นตลอดทั้งปี ทั้งทางการแข่งขันด้านกีฬา การจัดแสดงสินค้านานาชาติ รวมไปถึงการจัดงานคอนเสิร์ตของศิลปินระดับโลก (สำนักงานส่งเสริมการจัด ประชุม และนิทรรศการ , 2567) ด้วยการใช้เทศกาลเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น และการพัฒนาเมืองเพื่อเป็นจุดหมายปลายทางที่ยั่งยืน สอดคล้องกับแนวคิด เศรษฐกิจองค์รวม 3 มิติ (BCG Model) ที่เป็นการพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืน ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการบูรณาการเชิงลึกของพลังงานใหม่การประหยัดพลังงาน การปกป้องสิ่งแวดล้อม และอุปกรณ์อัจฉริยะเป็นหลัก ตลอดถึงระบบหมุนเวียน ของทรัพยากรพลังงาน แสงอาทิตย์ แหล่งน้ำที่มีชีวิต และน้ำจากธรรมชาติ สามารถนำมาใช้ในการสร้างพื้นที่เชิงนิเวศน์ โดย

เป็นโมเดลในการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวมที่มุ่งเน้นการพัฒนา 3 เศรษฐกิจ ไปพร้อมกัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และ เศรษฐกิจ สีเขียว (Green Economy) โดยใช้ประโยชน์จากจุดแข็งของประเทศในด้านความหลากหลายทางชีวภาพและความมั่งคั่งทางวัฒนธรรม รวมถึงใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเปลี่ยนแปลงประเทศไทย ให้เป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยคุณค่าและนวัตกรรมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และมุ่งเน้นยกระดับความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนให้กับ 4 อุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-curves) ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมพลังงานและวัสดุ อุตสาหกรรมสุขภาพ และการแพทย์ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ (ฤทัย อ่อนพุทธา, 2567) นอกจากนี้ การประยุกต์ใช้หลัก เศรษฐกิจหมุนเวียน คือหนึ่งในกลไกของ โมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy) มาผสมเข้ากับแนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และปรับรูปแบบกิจกรรมในการจัดงานไม่ซ์ ให้เกิดการลดการใช้ (Reduce) ชดเชยคาร์บอน (Carbon Offset) ด้วยวิธีต่างๆ เพื่อลดการปล่อยคาร์บอน (Decarbonization) ซึ่งช่วยลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ รวมถึงส่งเสริมการจัดงานไม่ซ์อย่างใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มมูลค่าของงานอีเวนต์ (Value Added Event) ขณะเดียวกัน ผู้จัดงานไม่ซ์ทั่วโลกได้เริ่มนำแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนและคอนเซ็ปต์เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาปรับใช้ในการจัดงาน โดยแนวคิดนี้ไม่เพียงแต่จะสามารถสร้างภาพลักษณ์ในเชิงบวก แต่ยังช่วยลดต้นทุนการจัดงานได้อีกทางหนึ่ง (กรุงเทพธุรกิจ, 2566)

สอดคล้องกับแนวคิดของ Hazel and Mason (2020) กล่าวว่า ควรมีการสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับ การสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เข้าร่วมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ตระหนักถึงคุณค่าความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของการจัดงาน ในการพัฒนาเมือง และนิเวศวิทยาเมืองในการพัฒนาที่ประสานกันของสังคม เศรษฐกิจ ธรรมชาติ ตลอดจนระบบนิเวศโดยรวม นั่นคือการตระหนักถึงรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนของการพัฒนาที่กลมกลืน และอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ ตรงกันข้ามกับงานสำคัญประเภทอื่นๆ อย่างงานเอ็กซ์โปมีความสัมพันธ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ การพัฒนาพื้นที่สีเขียวในเมือง เนื่องจากการนำระบบเชิงนิเวศวิทยา เทคโนโลยี และรูปแบบการออกแบบใช้พื้นที่สีเขียวมากที่สุด การเลิกใช้สิ่งที่เป็นผลเสียในการวางแผนพื้นที่ โครงสร้างพื้นฐานในเมืองส่งผลกระทบต่อรับรู้ของพื้นที่สีเขียวในสวนสาธารณะในเมืองขนาดใหญ่และพื้นที่สีเขียวขนาดเล็กทั่วไป (Zhan et al., 2012) โดยอาศัยเหตุการณ์จัดพื้นที่การวางแผนสามารถฟื้นฟูที่ดินที่ปนเปื้อนในเมือง และใช้ประโยชน์จากที่ดินที่ถูกทิ้งร้าง เพื่อรักษาพื้นที่สีเขียวขนาดใหญ่สำหรับเมืองหลังการจัดนิทรรศการ ซึ่งเป็นการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของเมือง เพิ่มมูลค่าการพัฒนาของ

ภูมิภาคนั้น และยังส่งเสริมการวางผังโครงสร้างของเมืองทั้งเมืองอีกด้วย การพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน ส่วนใหญ่มุ่งเน้นที่การดำเนินการสร้างพื้นที่สีเขียวประเภทสวนในเมือง ซึ่งส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่การใช้ที่ดินในเมือง และรูปแบบเชิงพื้นที่เพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรฐานหลักของการไล่ตามรูปแบบและความรู้สึกทางสุนทรียภาพ (Yang, 2011) ทั้งนี้การจัดงานทั้งหมดสามารถวิเคราะห์ได้เป็น 3 ประการ คือ ประการที่หนึ่ง การเปลี่ยนสวนสาธารณะให้เป็นสวนสนุกสำหรับการพัฒนาและการใช้ประโยชน์ ประการที่สองการให้บริการชาวเมืองในลักษณะสวนสาธารณะในเมืองหรือพื้นที่สีเขียวในเมือง ประการที่สามพื้นที่สุดท้ายเป็นการพัฒนาและการใช้ประโยชน์อย่างครอบคลุม ซึ่งรักษาพื้นที่ส่วนหนึ่งของงานให้เป็นสีเขียวในเมือง จากมุมมองของ การพัฒนาเมืองอย่างครอบคลุม ในการนำเสนอการจัดการรูปแบบใหม่เพื่อส่งเสริมการผสมผสานระหว่างเมืองและงาน (Leping and Jingxiang, 2008)

นอกจากนี้สามารถนำเอาแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG มาบูรณาการด้วยการนำเทคโนโลยีมาต่อยอดกับการจัดงานอย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือการคำนวณคาร์บอนฟุตพริ้นท์ พร้อมทั้งพัฒนาหลักสูตรการชดเชยคาร์บอนที่ปล่อยไปจากการจัดงานให้แก่ผู้ประกอบการไมซ์และภาคการศึกษา รวมถึงสนับสนุนให้มีเส้นทางสายไมซ์สุดสร้างสรรค์แบบคาร์บอนต่ำหรือคาร์บอนเป็นศูนย์สำหรับนักเดินทางไมซ์ จึงเป็นอีกหนึ่งมิติใหม่ที่สำคัญกับความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดที่ยั่งยืนต่อไป ทั้งนี้ การจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับโมเดลเศรษฐกิจ BCG อย่างต่อเนื่องจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในทิศทางที่ดีขึ้น อีกทั้งยังสามารถรับมือกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของยุควิถีใหม่ในประเด็นที่สังคมโลกให้ความสำคัญ และทำให้เห็นถึงศักยภาพความพร้อมในการเป็นจุดหมายปลายทางด้านการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกรูปแบบ (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2567) สอดคล้องกับแนวคิดของ ภัทรธมนต์ พลรงค์ จิตพนธ์ ชุมเกตุ และ เกิดศิริ เจริญวิศาล (2565) กล่าวว่า การนำแนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวมาประยุกต์ใช้ในการจัดงานอีเวนต์คือ การดำเนินการตั้งแต่การออกแบบกิจกรรม ได้แก่ การใช้พลังงานจากชีวมวลการใช้สินค้าที่ผลิตจากทรัพยากรชีวภาพในท้องถิ่น การคัดแยกและการจัดการขยะ การกรองน้ำเสียกลับมาใช้ใหม่ การลดการใช้พลังงาน การใช้พลังงานหมุนเวียน และการจัดกิจกรรมการชดเชยคาร์บอนเครดิต มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้หลักการ 3R ประกอบด้วย ลดการใช้ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ และลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสร้างผลกระทบเชิงบวกด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ ทั้งนี้การปรับตัวของผู้จัดงานนับเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างความยั่งยืนในการจัดงานอีเวนต์

และเพื่อให้ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายในการให้ความสำคัญกับการดำเนินงาน

แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG ยังสามารถนำมาใช้กับธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมได้ โดยมุ่งเน้นเศรษฐกิจใน 3 ด้าน คือ 1) เศรษฐกิจชีวภาพที่มุ่งสร้างมูลค่าเพิ่มของทรัพยากรชีวภาพ 2) เศรษฐกิจหมุนเวียน โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่าหรือยาวนานที่สุด และ 3) เศรษฐกิจสีเขียวที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจโดยคำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และจะต้องมีการปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมใน 3 ด้าน คือ 1) การหาโอกาสเพิ่มรายได้ จับเทรนด์ใหม่ให้ทันและปรับตัวให้เร็ว 2) ความสามารถในการบริหารต้นทุน และ 3) การฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว ภายใต้สถานการณ์ที่ยากลำบาก (ฉันทน์ทิพย์ สมบูรณ์รัตน์ และ ชัยณรงค์ ชัยจินดา, 2567) สอดคล้องกับแนวคิดของ ปาณิธร พึ่งเหี่ยว (2564) กล่าวว่า ธุรกิจโรงแรมยุคใหม่ในปัจจุบันจะต้องเร่งมือในการปรับตัวเพื่อให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดได้ เพื่อที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหลายแห่ง มีการปรับตัวและใช้แนวทางการบริหารองค์กรที่สอดคล้องกับ BCG Economy Model เช่น การรณรงค์ประหยัดไฟฟ้า และน้ำอย่างจริงจัง มากขึ้น หรือเปลี่ยนมาใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เช่น หลอดประหยัดไฟแบบ LED หรือใช้ก๊อกน้ำแบบอัตโนมัติ มีการจัดการขยะที่ดีขึ้น มีการนำเศษอาหารหรือเศษขยะที่ย่อยได้ไปทำปุ๋ย รวมถึงมีการลดทรัพยากรที่สิ้นเปลืองหรือการใช้วัสดุทดแทน มีการบำบัดน้ำเสียหรือการใช้พลังงานทดแทน เช่น ระบบ Solar Cell ผลิตไฟฟ้าใช้ในโรงแรมเองเพื่อลดค่าใช้จ่าย รวมถึงมีการปรับมาตรฐานความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อลดการเกิดผลกระทบกับชุมชน และสังคม

จึงกล่าวสรุปได้ว่า การสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ที่ผ่านงานเทศกาลหลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นงานเทศกาลดนตรี งานเทศกาลอาหาร งานเทศกาลวัฒนธรรม และอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งมีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ทั้งนี้ นอกเหนือจากความสนุกสนาน และความประทับใจ ที่ผู้เข้าร่วมงานได้รับ ความสำเร็จของงานเทศกาลยังสามารถวัดได้จากมูลค่าทางเศรษฐกิจที่จับต้องได้ และรายได้จำนวนมากที่กระจายไปยังผู้ประกอบการในท้องถิ่น เพิ่มโอกาสในการพัฒนาศักยภาพในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการเป็นสถานที่จัดงานที่ครอบคลุมทุกประเภท ช่วยเสริมสร้างแรงขับเคลื่อนให้นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น กระตุ้นเศรษฐกิจ และเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไม่ชั้ระดับโลก

นอกจากนั้น การสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาลให้เกิดความยั่งยืนในเมืองไมซ์ ยังมีความเชื่อมโยงกับแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG ในการบูรณาการกับความหลากหลายทางชีวภาพและความมั่นคงทางวัฒนธรรม และ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจให้เกิดการขับเคลื่อนด้วยคุณค่าและนวัตกรรม ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม 3 เศรษฐกิจ ไปพร้อมกัน ประกอบด้วย เศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) มุ่งสร้างมูลค่าเพิ่มของทรัพยากรชีวภาพ เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) คำนึงถึงการใช้ทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่าหรือยาวนานที่สุด และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) การพัฒนาเศรษฐกิจโดยคำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เป็นการให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดที่ยั่งยืน แนวคิดดังกล่าวยังนำมาบูรณาการกับธุรกิจบริการทั้งธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจไมซ์และอีเวนต์ โดยธุรกิจไมซ์และอีเวนต์มุ่งให้การจัดกิจกรรมต่างๆ ลดการใช้คาร์บอน และกระทบกับสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ทั้งนี้การบูรณาการกับแนวคิดดังกล่าวยังเป็นการช่วยลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ รวมถึงส่งเสริมการจัดงานไมซ์อย่างใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มมูลค่าของงานอีเวนต์ เพื่อให้เกิดการพัฒนาเมืองไมซ์ได้อย่างยั่งยืน

จากการทบทวนวรรณกรรมทั้งหมดสามารถสรุปแนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ดังตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 สรุปการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน

ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน	งานวิจัยศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน
การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	Barney et al (1991), Bourne and Jenkins (2013) Ozcelik et al (2016), Voss et al (2000), Hamel and Prahalad (1996), จารุวรรณ สุวรรณศาสน์ (2564), กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (2565)
การมีส่วนร่วมของชุมชน	Cohen and Uphoff (1981), Al Hujran et al (2013), Stratigea et al (2015) Anttiroiko et al (2014), Singh Kalsi and Kiran (2013), Goldsmith et al (1999), Xu (2010), Aldebert, Dang & Longhi (2011), ดุษฎี ชัยสุข และ ดลฤทัย โกวรรณกุล (2558)
การสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	Lee and Lee (2017), Aurelie (2009), Petersen et all (2005), Nicolaides (2015), Omar (2019), ศูนย์พัฒนาธุรกิจเพื่อความยั่งยืน (2567) สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (2559), สุรัชธานี ทองมี (2565) Islam (2008), Chiabai et al (2013), Portney and Berry (2010), Royo et al (2014) Nam and Pardo (2011), Sorensen and Torfing (2016) Hendriks (2014) Kim and Lee (2012) Zheng (2015) Royo and Yetano (2015) Molinari, (2010) Nam and Pardo (2011) Janowski (2015), Lapidou (2014) Karlsson (2012), Yetano and Royo (2015) Lee et al (2014) Sorensen and Torfing (2016) Cimander (2016), จิรภา สุขวนิช (2566)
การสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	Solomon (1990), Baloglu and Love (2005), Nadkarni and Long (2007), McCartney (2008), Rowe and McGuirk (1999), Gilboa and Herstein (2012) ศุภวรรณ ตีระรัตน์ และสันติธร ภูริภักดี (2564), สุรัชธานี ทองมี และประสพชัย พสุนนท์ (2563)
อัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด	Aitken (2002), Korea National Tourism Organization (2019), Presbury and Edwards (2005), Lim (2016), Balmer (2008), Kim and Lee (2014), Ashforth and Mael (1989), Abrams, Hogg and Abrams (1988), Shamir (1990), Ashforth (1985), Clark (2004), Kim and Ko (2020)

ตารางที่ 4 (ต่อ) สรุปการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน

ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน	งานวิจัยศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน
ความพร้อมของสถานที่	Alananzeh (2019), Elston (2012), DiPietro et al.(2008), Wo, (2005), Alananzeh (2019), Crouch et al.(2019), Sanders, (2005), Carlsen (2005), Fenich (2002), Crouch, (2019), Fenich and Bordelon (2008), Fenich (2002), Jaeyoung, Hany and Dongkeun (2021)
การสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล	Antchak et al. (2019), Richards & Palmar (2010), (Hawary, 2018), Edrees (2016), Paul Bramadat (2021), Zainab Hussein Ra'ouf (2017), Mohammed, Abdul-Kadhum, Al-Ghiyadh and Saba J. Neamah Al-Khafaji (2021), Martinho, et al. (2018), Zou et al. (2021), สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม และนิทรรศการ (2567)

ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ควรให้ความสำคัญกับเรื่อง การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ การสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ อัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด ความพร้อมของสถานที่ และการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล ทั้งนี้การมีศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนดังกล่าว ควรมีการบูรณาการร่วมกัน โดยมีพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไป นอกจากนี้ ผู้จัดงานผู้บริหารระดับสูง ต้องขับเคลื่อนด้วยการบูรณาการความยั่งยืนกับการจัดกิจกรรมไมซ์ เพื่อเป็นการสร้างจุดหมายปลายทางไมซ์ที่ยั่งยืน สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน สร้างความมั่นคงให้กับทรัพยากรไมซ์ ตลอดจนการสร้างเชื่อมั่นให้ผู้มีโอกาสเป็นลูกค้าในระดับนานาชาติ ทั้งนี้ควรมุ่งไปที่ การมีศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนที่สร้างความสมดุลให้กับสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนอย่างแท้จริง ประกอบกับการจัดงานจะต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม และผลกระทบในด้านอื่นๆ ในขณะเดียวกันก็สร้างประโยชน์ให้กับเมืองทั้งด้าน

เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่สร้างความยั่งยืน เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สร้างโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจของเมืองไม่ซ้ำได้

จึงกล่าวสรุปได้ว่าศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้ำอย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติจังหวัดอุดรธานี มีองค์ประกอบที่สำคัญประกอบด้วย 7 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม 2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน 3) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ 5) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด 6) ด้านความพร้อมของสถานที่ และ 7) ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล ด้วยการขับเคลื่อนเมืองไม่ซ้ำให้เกิดความยั่งยืนทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ขององค์การสหประชาชาติ ทั้งหมด 17 เป้าหมาย ประกอบด้วย 1) การแก้ไขปัญหามลพิษ 2) การแก้ไขปัญหาด้านอาหาร 3) การสร้างหลักประกันสุขภาพที่ดี 4) การศึกษาที่มีคุณภาพ 5) ความเสมอภาคระหว่างเพศและบทบาทสตรี 6) น้ำสะอาดและสุขาภิบาล 7) พลังงานสะอาด 8) การสร้างงานและการเติบโตทางเศรษฐกิจ 9) นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน 10) การลดความไม่เสมอภาค 11) ชุมชนและเมืองที่ยั่งยืน 12) การบริโภคอย่างรับผิดชอบ 13) การปกป้องโลก 14) การอนุรักษ์ทางทะเล 15) การอนุรักษ์ทางบก 16) ความสงบสุขและความยุติธรรม และ 17) ความร่วมมือ จากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs ในการศึกษาเรื่อง “ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้ำอย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติจังหวัดอุดรธานี” สามารถสรุปองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้ำอย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ดังนี้

1. ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (สอดคล้องกับ SDG ข้อ 1, 2, 3, 6, 7, 11, 12, 13, 14 และ 15)
2. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (สอดคล้องกับ SDG ข้อ 1, 2, 3, 11 และ 16)
3. ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (สอดคล้องกับ SDG ข้อ 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16 และ 17)
4. ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (สอดคล้องกับ SDG ข้อ 8 และ 11)
5. ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด (สอดคล้องกับ SDG ข้อ 10, 11 และ 16)
6. ด้านความพร้อมของสถานที่ (สอดคล้องกับ SDG ข้อ 6, 7, 8, 9, 11 และ 12)
7. ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล (สอดคล้องกับ SDG ข้อ 8, 9, 11 และ 17)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Narendra Ramgulam, Koshina Raghunandan-Mohammed and Moolchand Raghunandan (2012) ได้ศึกษาเรื่อง “Exploring the Dynamics of Socio-Cultural Sustainability in Trinidad’s Mice Market” ผลการศึกษาเป็นการให้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไมซ์และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างยั่งยืนทางสังคมวัฒนธรรม โดยจะตรวจสอบความสำคัญและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกันซึ่งใช้ในการอธิบายผลกระทบทางสังคมวัฒนธรรมที่สังเกตได้และผลกระทบภายนอก และยังกล่าวถึงแนวคิดของการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไมซ์ และรวบรวมผลกระทบทางสังคมวัฒนธรรมของตลาดเฉพาะกลุ่มโดยตรวจสอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของออสเตรเลีย และพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญเพื่อการพัฒนาและ มีการวิเคราะห์ว่าตรินิแดดสามารถเปรียบเทียบกับออสเตรเลียในพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญเหล่านี้ได้อย่างไร จากการศึกษาเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เฉพาะเรื่อง พบว่าการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไมซ์มีความยั่งยืนทางสังคมและวัฒนธรรม และควรได้รับการติดตามในฐานะภาคส่วนย่อยในการกระจายเศรษฐกิจของตรินิแดดและโตเบโก ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ามีประโยชน์ที่เป็นไปได้เมื่อประเทศต่างๆ ดำเนินธุรกิจไมซ์และธุรกิจ การท่องเที่ยวอย่างเข้มข้นโดยสอดคล้องกับแนวปฏิบัติและสังคมวัฒนธรรมที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นยังอ้างและยอมรับแนวคิดเรื่องความยั่งยืนเพื่อเป็นแนวทางในการก้าวไปข้างหน้าในอนาคตได้อย่างมั่นคง

Xiao Weia and Zhang Si (2016) ได้ศึกษาเรื่อง “Green darning city, taking the tenth China (Wuhan) international garden EXPO design as examples” ผลการศึกษาเป็นการนำการออกแบบ Chaina (Wuhan) International Garden EXPO ครั้งที่ 10 มาเป็นตัวอย่างในการสรุปทิศทางการพัฒนาสวนสาธารณะคาร์บอนต่ำในประเทศจีน และเน้นการใช้เมืองฟองน้ำ และการออกแบบสถาปัตยกรรมสวนสีเขียว และการแนะนำภาพรวมกรณีการออกแบบของงานเอ็กซ์โป จากนั้นจะเป็นการอธิบายเป้าหมายของการออกแบบเมืองคาร์บอนต่ำอย่างละเอียด โดยอธิบายถึงการประยุกต์ใช้ทางเทคนิคที่มีคาร์บอนต่ำของงานเอ็กซ์โป เช่น การออกแบบที่ครอบคลุมโดยอาศัยการประสานงานโดยรวมและการหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง การวางผังเมืองอัจฉริยะ เทคโนโลยีการประมวลผลของพื้นที่ฝังกลบที่มีอยู่ การดำเนินงานสมดุลในสถานที่สำหรับงานดิน การวางแผนระบบการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ การสร้างสถาปัตยกรรมที่มีคาร์บอนต่ำในระบบนิเวศ นอกจากนี้สวนสาธารณะยังใช้หลักการออกแบบเมืองฟองน้ำ เพื่อใช้เป็นพื้นที่ทางระบบนิเวศ และเพื่อให้ประชาชนได้เยี่ยมชม

กันหา พุทธิพงษ์ศกร, กนกวรรณ เกาะคุ, ทิพวรรณ สำเภารอด และ พนิดา โถทอง (2563) ได้ศึกษาเรื่อง “แนวทางในการพัฒนาเมืองไมซ์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมอุตสาหกรรม” ทุกเมืองใหญ่ ในโลกมีการสร้างศูนย์ประชุมของตนเพื่อรองรับการประชุมอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE Industry) เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีการเจริญเติบโตสูงสุดของประเทศไทย และเป็นส่วนสำคัญต่อมูลค่าโดยรวมของอุตสาหกรรมการที่ผู้บริโภคสามารถมีส่วนร่วมโดยตรงกับการนำเสนอหรือสาธิต ผลิตภัณฑ์ ทำให้ธุรกิจการแสดงสินค้าเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการทางการตลาดแบบพบผู้บริโภคโดยตรงของผู้ผลิตหรือบริษัทต่างๆ ที่ออกงานแสดงสินค้า และนิทรรศการในการเป็นเครื่องมือสื่อสารทางการตลาดที่มีประสิทธิภาพและให้ประสิทธิผลที่สุทธระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค “MICE” (Meeting, Incentive, Convention & Exhibition) สื่อถึง ธุรกิจที่ได้พัฒนามาจากธุรกิจนำเที่ยว แต่นำเสนอบริการเป็นการจัดประชุมงานแสดงสินค้าต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (Business Tourism) ในบทความนี้จึงเสนอแนวทางในการพัฒนา เมืองไมซ์ (MICE City) ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมอุตสาหกรรม (SWOT) โดยกำหนดให้วิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนในด้านระบบการขนส่งมวลชน ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นและด้านความพร้อม ของบุคลากรที่รับผิดชอบและคนในพื้นที่และให้วิเคราะห์โอกาส และอุปสรรคด้านทำเลที่ตั้ง ด้านเศรษฐกิจและ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ที่เป็นทางธรรมชาติทางศิลปวัฒนธรรมและทางประวัติศาสตร์ ซึ่งช่วยให้จังหวัดที่ต้องการพัฒนาเป็นเมืองไมซ์ (MICE City) เข้าใจถึงองค์ประกอบที่สำคัญอย่างชัดเจน อีกทั้งผู้ประกอบการไทย ได้ศึกษาแนวโน้มการเติบโตของตลาดการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเพื่อโอกาสขยายธุรกิจของตน โดยหาช่องทางในการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) ของธุรกิจการจัดการประชุม การโรงแรม การให้บริการ รวมถึงการจำหน่ายสินค้าส่งผลต่อการสร้างโอกาสการค้าและการลงทุนในอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE Industry) ในระยะยาวต่อไป

อนาวิน สุวรรณะ และ ดลฤทัย โกวรรณะกุล (2561) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาต้นแบบเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน จังหวัดเชียงราย” ผลการศึกษา บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เกณฑ์การพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน และนำเสนอเมืองต้นแบบไมซ์ที่ยั่งยืนเพื่อการพัฒนาจังหวัดเชียงราย ได้นำเสนอเกณฑ์ 10 ข้อ ในการพัฒนาเมืองต้นแบบไมซ์ที่ยั่งยืน ดังนี้ 1) มีการขนส่งคาร์บอนต่ำไปยังเมืองและสถานที่ จัดงาน 2) การบริการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นไปตามมาตรฐาน 3) การใช้ที่พักและบริการจัดเลี้ยงอย่างยั่งยืน 4) กิจกรรมและงานต่างๆ เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเมือง 5) ส่งเสริมให้ธุรกิจ แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม 6)

ประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยมจะมอบให้กับผู้จัดงานและผู้เข้าร่วม 7) มีแผนการจัดการภัยพิบัติในเมืองและระเบียบปฏิบัติด้านความปลอดภัย 8) สนับสนุนคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น 9) การสร้างมรดกไมซ์ที่ยั่งยืนและความภาคภูมิใจให้กับคนรุ่นต่อไป และ 10) ส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน ผลการศึกษานี้สามารถนำไปสู่การเสนอนโยบายการดำเนินการที่ผลักดันการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนในระดับนานาชาติ

ภัทรธมนต์ พลรงค์, จิตพนธ์ ชุมเกต และ เกิดศิริ เจริญวิศาล (2565) ได้ศึกษาเรื่อง “การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวกับการจัดงานอีเวนต์” ผลการศึกษา บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวกับการจัดงานอีเวนต์ เนื่องจากแนวคิดทั้งสามมีแนวทางที่สอดคล้องกันในด้านสิ่งแวดล้อม มีศักยภาพสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ และตอบโจทย์นโยบายโมเดลเศรษฐกิจของรัฐบาล เป็นการรับมือกับปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรปัญหาขยะ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งอุตสาหกรรมอีเวนต์สร้างผลกระทบโดยตรงต่อปัญหาเหล่านี้ การนำแนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวมาประยุกต์ใช้ในการจัดงานอีเวนต์คือ การดำเนินการตั้งแต่การออกแบบกิจกรรมได้แก่ การใช้พลังงานจากชีวมวลการใช้สินค้าที่ผลิตจากทรัพยากรชีวภาพในท้องถิ่น การคัดแยกและการจัดการขยะ การกรองน้ำเสียกลับมาใช้ใหม่ การลดการใช้พลังงาน การใช้พลังงานหมุนเวียน และการจัดกิจกรรมการชดเชยคาร์บอนเครดิต มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้หลักการ 3R ประกอบด้วย ลดการใช้ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ และลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสร้างผลกระทบเชิงบวกด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ ทั้งนี้การปรับตัวของผู้จัดงานนับเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างความยั่งยืนในการจัดงานอีเวนต์ และเพื่อให้ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายในการให้ความสำคัญกับการดำเนินงาน

เปมณีย์ จันทรสอกลิน (2021) ได้ศึกษาเรื่อง “กรุงเทพมหานครกับการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน” ผลการศึกษาเป็นการนำเสนอและวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครและเป้าหมาย ในการวางแผนเพื่อการพัฒนาเมืองตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2556-2575) โดยใช้มิติการวางแผนที่ (Jeffrey R Kenworthy, 2006) เป็นผู้เสนอแนวทางการวางแผนพัฒนาเมืองเพื่อนำไปสู่การเป็นเมืองยั่งยืน เป็นกรอบในการพิจารณา ทั้งนี้การวิเคราะห์ครอบคลุมประเด็นต่างๆ ในการจัดการและพัฒนาเมืองจำนวน 10 มิติ ประกอบด้วย 1) การเป็นเมือง

กะทัดรัดและใช้พื้นที่ภายในเมืองให้เกิดประโยชน์สูงสุด 2) เมืองเต็มไปด้วยสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ 3) การเน้นโครงสร้างระบบขนส่งมวลชนทางเท้า และ ทางจักรยาน 4) การใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้เห็นวัฒนธรรม ความเป็นชุมชน ความเป็นธรรม และหลักธรรมาภิบาล 7) โครงสร้างทางกายภาพและสภาพแวดล้อมของเมืองเหมาะสมและตอบสนองความต้องการของประชาชน 8) การเพิ่มประสิทธิภาพของเศรษฐกิจและการจ้างงาน 9) การวางแผนสำหรับการจัดการเมืองเป็นกระบวนการที่มาจากกรอบวิสัยทัศน์และตัดสินใจร่วมกัน และ 10) การตัดสินใจบนพื้นฐาน ของความยั่งยืนโดยบูรณาการระหว่างสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่าในภาพรวมกรุงเทพมหานครยังไม่ผ่านหลักเกณฑ์ของมิติการวางแผนและการขนส่งเพื่อการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนรวมทั้งยังไม่ประสบผลสำเร็จในการพัฒนากรุงเทพมหานครตามที่วางเอาไว้

เสรี วงษ์มณฑา และ วิทยานันท์ พ่อคำ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง “แนวทางการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศไทยให้เป็นเมืองเป้าหมายของไมซ์ (MICE)” ผลการศึกษาประเทศไทยมีความพยายามผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการจัดประชุม สัมมนา การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การแสดงสินค้าและนิทรรศการนานาชาติ (Meeting, Incentive, Convention, Exhibition: “MICE”) เนื่องจากธุรกิจด้านนี้ทำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมากและช่วยกระจายรายได้ไปยังภาคธุรกิจอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ศูนย์ประชุม ศูนย์จัดแสดงสินค้า เป็นต้น MICE มีความแตกต่างจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั่วไปทางด้านวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ทางการตลาด กล่าวคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปต้องการเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการเป็นหลัก แต่กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของอุตสาหกรรม MICE เป็นนักธุรกิจ พนักงานองค์กร สมาชิกสมาคม ชมรมต่างๆ ที่เข้ามาด้วย 4 วัตถุประสงค์หลัก คือ การประชุมเฉพาะกิจของกลุ่มบุคคลหรือองค์กร การจัดงานเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงาน การประชุมโดยสมาคมและองค์กรระดับนานาชาติ และการจัดงานแสดงสินค้า ส่วนการท่องเที่ยวเป็นวัตถุประสงค์รอง นอกจากนี้ธุรกิจ MICE ยังสร้างรายได้ต่อหัวมากกว่าธุรกิจการท่องเที่ยวทั่วไป สถิติด้านรายจ่ายของนักท่องเที่ยวทั่วไปต่อคนต่อวันประมาณ 4,000-4,500 บาท แต่นักท่องเที่ยว MICE จะมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าเนื่องจาก MICE เป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพให้ประเทศไทยเป็นเมืองเป้าหมายของกิจกรรม MICE

ฐิติพร พันธุ์ท่าช้าง (2564) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน กรณีศึกษากรุงเทพฯ และเมืองชัยปุระ สาธารณรัฐอินเดีย” ผลการศึกษาตามที่สหประชาชาติได้ตั้งเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนไว้ 17 ประการซึ่งเป้าหมายดังกล่าวได้รับการรับรองจากกลุ่มประเทศสมาชิกของ

สหประชาชาติ เพื่อสร้างเป้าหมายการพัฒนาเมืองที่ยั่งยืนสำหรับมวลมนุษยชาติ สหประชาชาติได้กำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องบรรลุสู่เป้าหมายดังกล่าวภายในปี ค.ศ. 2030 สาธารณรัฐอินเดียนั้นเป็นหนึ่งในประเทศที่มีบทบาทสำคัญที่ได้นำเป้าหมายดังกล่าวไปใช้เพื่อการพัฒนาเมือง เนื่องจากสาธารณรัฐอินเดียนั้นมีพื้นที่ขนาดใหญ่และจำนวนของประชากรเป็นอันดับสองของโลก ด้วยเหตุนี้สาธารณรัฐอินเดียจึงมีการวางแผนในการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน โดยการแก้ปัญหาเชิงระบบ รวมถึงการนำเทคโนโลยี มาใช้ในการวางแผนพัฒนาเมือง อีกทั้งการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมเศรษฐกิจภายในประเทศ และการสร้างจิตสำนึกของประชาชน โดยมีการกำหนดพันธกิจหลัก 5 ด้านเพื่อนำไปสู่การพัฒนาเมือง อันได้แก่ โครงการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ โครงการปรับปรุงคุณภาพชีวิตชาวเมือง โครงการปรับปรุงพัฒนาเมืองมรดกวัฒนธรรม โครงการสร้างอินเดียให้สะอาด และโครงการพัฒนาด้านการขนส่ง บทความนี้ได้ศึกษาและวิเคราะห์พันธกิจทั้ง 5 ด้านและโครงการที่กำลังดำเนินการจากพันธกิจและกิจกรรมดังกล่าวสามารถนำมาเป็นกรณีศึกษา เพื่อเป็นแนวทางสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะนำแนวทางดังกล่าวไปพัฒนาประเทศให้บรรลุตามเป้าหมายของสหประชาชาติภายในปี ค.ศ. 2030

จิรภา สุขนวนิช (2566) ได้ศึกษาเรื่อง “นโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ของหน่วยงานภาครัฐ” ผลการศึกษาอุตสาหกรรมไมซ์ หรือ MICE (M: Meeting, I: Incentive, C: Convention, E: Exhibition, Event) อุตสาหกรรมไมซ์เป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับความนิยมอย่างมากในหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยที่พึ่งให้ความสำคัญและส่งเสริมการจัดกิจกรรมในระดับนานาชาติ เพราะการผลักดันและส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์เป็นเส้นทางของการนำเงินเข้าสู่ประเทศได้อย่างมหาศาลโดยเฉพาะกลุ่มบริษัทที่รับงานจัดการท่องเที่ยว กลุ่มโรงแรม ศูนย์ประชุมขนาดใหญ่ รวมไปถึงกลุ่มธุรกิจร้านอาหารต่างๆ และกลุ่มธุรกิจมากมายที่เกี่ยวข้องอยู่ในอุตสาหกรรมไมซ์ นักธุรกิจที่เดินทางโดยจุดประสงค์เพื่อการประชุมสัมมนาหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมไมซ์ ยังแฝงวัตถุประสงค์เพื่อการท่องเที่ยวอีกด้วย อุตสาหกรรมไมซ์จึงแนบแน่นอยู่กับธุรกิจการท่องเที่ยว ทั้งนี้การส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ของหน่วยงานภาครัฐ ควรมีการส่งเสริมในหลากหลายมิติครอบคลุมทั้งในแง่สถานที่การจัดกิจกรรม ยุทธศาสตร์ พัฒนาเชิงระบบและกลไก สร้างความร่วมมือทั้งระดับประเทศและระดับภูมิภาคพร้อมทั้งทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งต้องพัฒนาความเป็นมืออาชีพของบุคลากรให้มีทักษะ และความรอบรู้ในด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถสร้างกิจกรรมให้มีความแตกต่างและประทับใจกับผู้ร่วมงานหรือนักท่องเที่ยวได้ ตื่นตาตื่นใจ พร้อมทั้งสามารถรักษาเอกลักษณ์ของไทยและสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนไทย

เพราะฉะนั้น ภาครัฐควรจะต้องมีนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ของหน่วยงานภาครัฐอย่างจริงจัง ได้แก่ 1) การพัฒนามาตรฐานการจัดการประชุมและนิทรรศการในระดับนานาชาติ 2) การยกระดับการแข่งขันการจัดการประชุมและนิทรรศการในตลาดโลก 3) การสร้างและสนับสนุนความคิดเชิงสร้างสรรค์ ด้วยนโยบายและการดำเนินการ ในแต่ละภูมิภาค 4) การสนับสนุนกับองค์กรต่างๆ เชิงระบบและกลไก ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสมาคม และ 5) การส่งเสริมและออกแบบกิจกรรมที่สามารถสร้างประสบการณ์แบบพิเศษในระดับท้องถิ่น

วิชชุตา มาชู (2564) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพเมืองไมซ์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี สู่การเป็นเมืองไมซ์ของประเทศไทย” ผลการศึกษา งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิตามหลักเกณฑ์การประเมินเมืองไมซ์ 2) วิเคราะห์ศักยภาพการเป็นเมืองไมซ์ และ 3) เสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพการเป็นเมืองไมซ์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการทำวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิและปฐมภูมิ ข้อมูลทุติยภูมิเก็บรวบรวมจากเอกสารของหน่วยงานภาครัฐ ข้อมูลปฐมภูมิเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการจัดสนทนากลุ่มย่อย ผู้ให้ข้อมูลหลักรวมทั้งสิ้น 65 คน จากกลุ่มผู้ให้บริการและผู้สนับสนุน จำนวน 51 คน และ ผู้ใช้บริการไมซ์จำนวน 14 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และเทคนิคการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมอุตสาหกรรม ผลการศึกษาพบว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีศักยภาพ ในการเป็นเมืองไมซ์ในทุกด้านได้แก่ การเดินทางเข้าสู่เมือง การสนับสนุนการจัดงานไมซ์ของเมือง กิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากการประชุม ที่พัก สถานที่จัดงานภาพลักษณ์ สภาพแวดล้อม และความปลอดภัย จุดแข็งที่สำคัญคือ การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจในเขตภาคใต้ตอนบน รวมทั้งการมีฐานทรัพยากร ด้านการท่องเที่ยวที่เอื้อต่อการพัฒนาเป็นเมืองไมซ์ จุดอ่อนของจังหวัด คือระบบการคมนาคมภายในเมือง ที่ยังไม่หลากหลาย รวมทั้งคุณภาพของบุคลากรและ ผู้ให้บริการไมซ์ โอกาสที่สำคัญคือการสนับสนุนในเชิงนโยบายจากภาครัฐทั้งจากส่วนกลางและในท้องถิ่น ในขณะที่อุปสรรคต่อการพัฒนา คือ สถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 และงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐที่มีความจำกัด สุดท้ายในส่วนของแนวทางการพัฒนาควรมีแผนการพัฒนาระยะสั้น-กลาง คือ การพัฒนาคุณภาพผู้ให้บริการไมซ์การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน การตลาดและประชาสัมพันธ์ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลไมซ์ ส่วนแผนงานระยะยาวคือ การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในเมือง

ศิวพร กลิ่นมัลย์ และ พริตร แก้วลาย (2567) ได้ศึกษาเรื่อง “เกณฑ์การประเมิน และคัดเลือกจุดหมายปลายทางไมซ์” ผลการศึกษา อุตสาหกรรมการประชุม สิ่งจูงใจ การประชุม และนิทรรศการไมซ์ มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว สร้างรายได้และเกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจอย่างมากใน

ระดับชาติ หลายเมืองจึงตั้งเป้าที่จะเป็นจุดหมายปลายทางการประชุมนานาชาติ หรือจุดหมายปลายทางไมซ์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในการประเมิน และเกณฑ์การคัดเลือกจุดหมายปลายทางไมซ์ในประเทศไทย วิธีการนี้เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เอกสารเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการศึกษาพบว่าการคัดเลือกและประเมินชุดต่างๆ มากมาย เกณฑ์สำหรับจุดหมายปลายทาง และศูนย์การประชุมไมซ์ได้รับการกำหนดโดยบุคคลระดับชาติและองค์กรระหว่างประเทศ บทความนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะเสนอชุดเกณฑ์สังเคราะห์ที่จะนำเสนอใช้ได้กับบริบทไทย และสามารถประยุกต์ได้ตั้งแต่ขนาดเมืองไปจนถึงขนาดพื้นที่ศูนย์การประชุม การศึกษาเผยให้เห็นว่าเป็นปัจจัยสำคัญบางประการสามารถพบได้ภายในเกณฑ์การประเมินทั้งหมด ตรวจสอบจุดหมายปลายทางไมซ์ ได้แก่ การเข้าถึง สถานที่จัดงานไมซ์ บริบท และที่พัก แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาการก่อสร้างศูนย์การประชุมจะต้องควบคู่ไปกับการพัฒนาทางกายภาพอื่นๆ ของเมือง เช่น โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวไมซ์ ตลอดจนการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน

สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษา และการทบทวนเอกสารวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ที่ผู้วิจัยแบ่งเป็นการสร้างกรอบทฤษฎีในการวิจัย (Theoretical Framework) ซึ่งเป็นการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีฐานทรัพยากร (Resource Base View: RBV) และ ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ (Business economics) และ การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) เป็นการศึกษา และตรวจสอบเกี่ยวกับ แนวคิดอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE Industry) ในประเทศไทย แนวคิดเมืองไมซ์ แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และแนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำไปพัฒนาเป็นโมเดลศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี นั้น ผู้วิจัยจึงได้สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์ อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ เพื่อใช้เป็นแนวทางการศึกษา และการใช้ประโยชน์จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

ผู้แต่ง/ชื่อเรื่อง/องค์ประกอบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ						
	การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	การมีส่วนร่วมของชุมชน	การสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	การสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	อัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด	ความพร้อมของสถานที่	การสร้างเศรษฐกิจกิจด้วยงานเทศกาล
วีระยุทธ เศรษฐเสถียร (2560) “ศักยภาพและความพร้อมของเมืองเชียงใหม่กับธุรกิจการจัดประชุมไมซ์” 1) ด้านคุณภาพของสถานที่ในการจัดประชุม 2) ด้านการเข้าถึงสถานที่จัดการประชุม 3) ด้านโครงสร้างพื้นฐานการจัดการประชุม 4) ด้านการสนับสนุนของรัฐ 5) ด้านกิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากการประชุม 6) ด้านภาพลักษณ์ และความมีชื่อเสียงของเมือง 7) ด้านบุคลากรด้านไมซ์ 8) ด้านความมั่นคงปลอดภัย			✓		✓	✓	
ศุภวรรณ ตีระรัตน์ และ ประสพชัย พสุนนท์ (2563) “การวิเคราะห์ปัจจัยความพร้อมของเมืองรองรับการตัดสินใจจัดงานไมซ์ของประเทศไทย :	✓	✓	✓	✓		✓	✓

ตารางที่ 5 (ต่อ) สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่
อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

ผู้แต่ง/ชื่อเรื่อง/องค์ประกอบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ						
	การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	การมีส่วนร่วมของชุมชน	การสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	การสร้างรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	อัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด	ความพร้อมของสถานที่	การสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล
มุมมองผู้ประกอบการกิจการกลางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้” 1) ด้านศักยภาพและกาสนับสนุนของเมือง 2) ด้านอุปสงค์และอุปทาน 3) ด้านสถานที่จัดงานและที่พัก 4) ด้านกระบวนการส่งเสริมการจัดงาน 5) ด้านการอำนวยความสะดวกจากภาครัฐ 6) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 7) ด้านการบริการและประโยชน์สู่ชุมชน 8) ด้านโอกาสทางธุรกิจ 9) ด้านสถานที่จัดงานมีอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ							
ดุชนิ ช่วยสุข และดลฤทัย โกวรรณะกุล (2558) “การพัฒนา ศักยภาพอุตสาหกรรมไม่			✓		✓	✓	

ตารางที่ 5 (ต่อ) สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่
อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

ผู้แต่ง/ชื่อเรื่อง/องค์ประกอบงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง	ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ						
	การ จัดการ ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อม	การมี ส่วน ร่วม ของ ชุมชน	การ สนับสนุน จากผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย	การ สร้าง การรับรู้ การจัด งาน อีเวนต์ นานาชาติ	อัต ลักษณ์ ของ เมืองที่ เด่นชัด	ความ พร้อม ของ สถาน ที่	การ สร้าง เศรษฐกิจ กิจด้วย งาน เทศกาล
ในจังหวัดขอนแก่นเพื่อรองรับการเป็น ไมซ์ซิตี้ของประเทศไทย” 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 3) ด้านความมั่นคง และปลอดภัย 4) ด้านการสนับสนุนจากหน่วย งาน ภาครัฐ และเอกชนในท้องถิ่น 5) ด้านภาพลักษณ์ และสิ่งดึงดูดใจ 6) ด้านบุคลากรด้านไมซ์							
สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและ นิทรรศการ (2564) “เกณฑ์การ ประเมินเมืองไมซ์” 1) ความสะดวกในการเข้าสู่เมืองและ สถานที่จัดงาน 2) การสนับสนุนการจัดงานไมซ์ของ พื้นที่ 3) กิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือ จาก การประชุม	✓		✓		✓	✓	

ตารางที่ 5 (ต่อ) สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่
อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

ผู้แต่ง/ชื่อเรื่อง/องค์ประกอบงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง	ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัด งานอีเวนต์นานาชาติ						
	การ จัดการ ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อม	การ มีส่วนร่วม ของ ชุมชน	การ สนับสนุน จากผู้ มีส่วน ได้ส่วน เสีย	การ สร้าง การรับรู้ การจัด งาน อีเวนต์ นานาชาติ	อัต ลักษณ์ ของ เมืองที่ เด่นชัด	ความ พร้อม ของ สถาน ที่	การ สร้าง เศรษฐกิจ กิจด้วย งาน เทศกาล
4) ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก 5) สถานที่จัดงานและสิ่งอำนวยความสะดวก 6) ภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของเมือง 7) สภาพแวดล้อมของเมือง 8) ความเสี่ยงในการยกเลิกงานและความปลอดภัย							
อนาวิน สุวรรณะ และ ดลฤทัย โก วรรณะกุล (2561) “การพัฒนาต้นแบบ เมืองไม่อย่างยั่งยืน จังหวัดเชียงราย” 1) ด้านมีการขนส่งคาร์บอนต่ำไปยัง เมืองและสถานที่จัดงาน 2) ด้านการบริการสถานที่และสิ่ง อำนวยความสะดวกเป็นไปตามมาตรฐาน 3) ด้านการใช้ที่พักและบริการจัดเลี้ยง อย่างยั่งยืน	✓	✓	✓		✓	✓	✓

ตารางที่ 5 (ต่อ) สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่
อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

ผู้แต่ง/ชื่อเรื่อง/องค์ประกอบ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัด งานอีเวนต์นานาชาติ						
	การ จัดการ ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อม	การ มีส่วนร่วม ของ ชุมชน	การ สนับสนุน จาก ผู้มี ส่วนได้ ส่วนเสีย	การ สร้าง การรับรู้ การจัด งาน อีเวนต์ นานาชาติ	อัต ลักษณ์ ของ เมืองที่ เด่นชัด	ความ พร้อม ของ สถาน ที่	การ สร้าง เศรษฐกิจ กิจด้วย งาน เทศกาล
4) ด้านกิจกรรมและงานต่างๆ เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม เมือง 5) ด้านส่งเสริมให้ธุรกิจแสดง ความรับผิดชอบต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อม 6) ด้านประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยม จะมอบให้กับผู้จัดงานและผู้เข้าร่วม 7) ด้านมีแผนการจัดการภัยพิบัติ ในเมืองและระเบียบปฏิบัติด้าน ความปลอดภัย 8) ด้านสนับสนุนคุณภาพชีวิตและ ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนใน ท้องถิ่น 9) ด้านการสร้างมรดกไม่ที่ยั่งยืน และความภาคภูมิใจให้กับคนรุ่น ต่อไป							

ตารางที่ 5 (ต่อ) สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่
อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

ผู้แต่ง/ชื่อเรื่อง/องค์ประกอบ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัด งานอีเวนต์นานาชาติ						
	การ จัดการ ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อม	การมี ส่วน ร่วม ของ ชุมชน	การ สนับสนุน จากผู้มี ส่วนได้ ส่วนเสีย	การ สร้าง การรับรู้ การจัด งาน อีเวนต์ นานาชาติ	อัต ลักษณ์ ของ เมืองที่ เด่นชัด	ความ พร้อม ของ สถาน ที่	การ สร้าง เศรษฐกิจ กิจด้วย งาน เทศกาล
10) ด้านส่งเสริมให้เกิดการจัดงาน ไม่อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน							
Nursiah Fitri (2019) “Strategic Development Plan for MICE Destinations to Increase Comparative Advantage using the Cooper Method” 1) ด้านการเข้าถึง 2) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจ 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ด้านบริการเสริมอื่นๆ						✓	
Pirmohammadzadeh et al, (2021) “Strategic Planning and Sociology in Improving the Quality of Life and	✓		✓			✓	✓

ตารางที่ 5 (ต่อ) สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์ อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

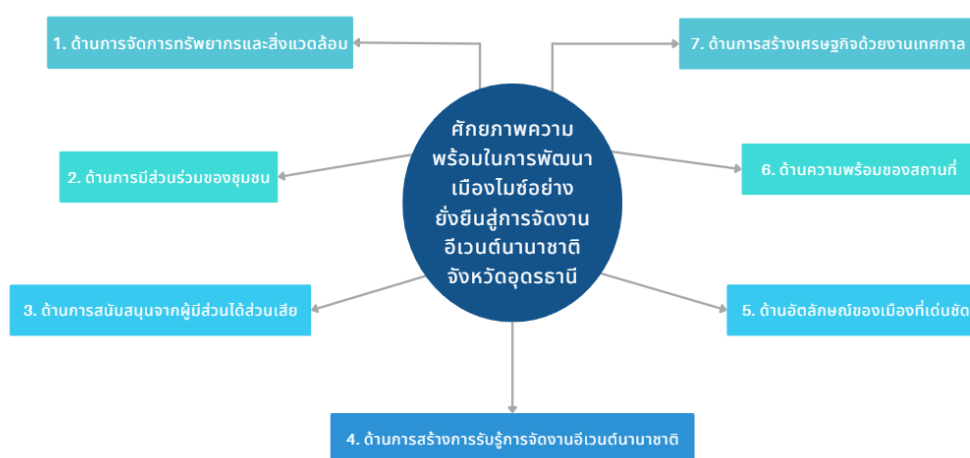
ผู้แต่ง/ชื่อเรื่อง/องค์ประกอบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ						
	การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	การมีส่วนร่วมของชุมชน	การสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	การสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	อัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด	ความพร้อมของสถานที่	การสร้างเศรษฐกิจกิจด้วยงานเทศกาล
Sustainable Development of Cities in Arid Regions Climates with Emphasis on MICE Tourism using Meta-SWOT and SOAR Techniques” 1) ด้านนโยบายของภาครัฐ 2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 3) ด้านอันตรายจากธรรมชาติ 4) ด้านเศรษฐกิจ							

ที่มา : การสังเคราะห์จากผู้วิจัย

จากการสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์ อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติพบว่า องค์ประกอบหลักส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาศักยภาพความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ เนื่องจากเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เมืองไมซ์จะต้องมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ตลอดถึงนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่ รวมถึงด้านการมีความพร้อมในสถานที่จัดงานที่ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับการศึกษาของ อนาวิน สวรรณะ และ ดลฤทัย โกวรรณกุล (2561) ได้ศึกษาเรื่อง“การพัฒนา

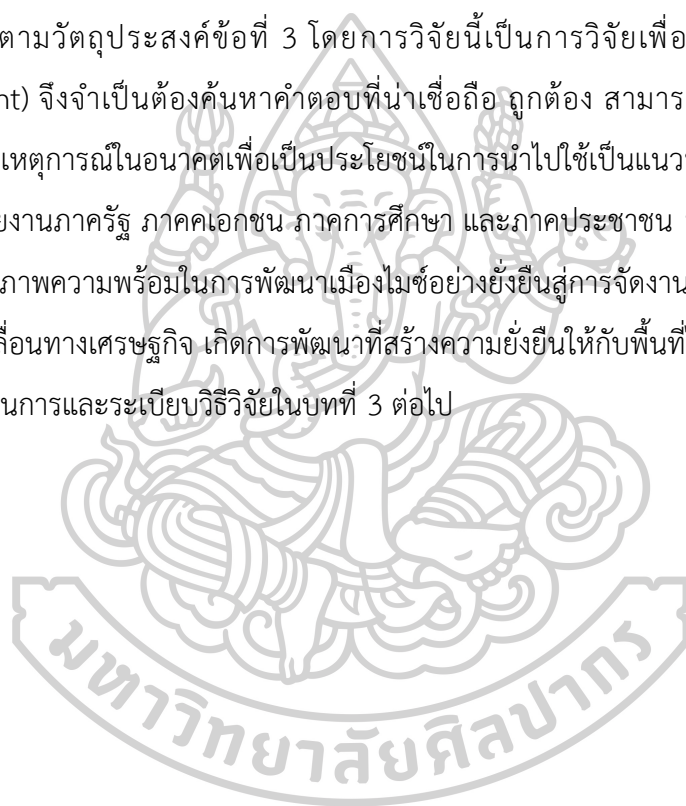
ต้นแบบเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน จังหวัดเชียงราย” ได้กล่าวถึงการสร้างความยั่งยืนให้กับเมืองไมซ์ ที่ให้ความสำคัญในเรื่องของการขนส่งคาร์บอนต่ำ ด้านการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ด้านการสร้างมรดกไมซ์ที่ยั่งยืน ด้านการบริการสถานที่และ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน ฯลฯ จะเห็นได้ว่าการศึกษาดังกล่าวให้ความสำคัญกับการสร้างความยั่งยืนให้กับเมืองไมซ์ และยังให้ความสำคัญในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ซึ่งการศึกษานี้มาจากการสังเคราะห์ข้างต้นยังพบว่ามีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบ 7 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด ด้านความพร้อมของสถานที่ และด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล ทั้งนี้ยังไม่พบการศึกษาวิจัยที่มุ่งศึกษาศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติจังหวัดอุดรธานี โดยการศึกษาดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการวางแผนกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนในการรองรับการจัดงานอีเวนต์ระดับนานาชาติ สามารถนำไปเป็นแนวทางพัฒนาเมืองไมซ์ได้ตามบริบทของพื้นที่ ตลอดจนการนำไปพัฒนาเกณฑ์ประเมินเมืองไมซ์เพื่อเป็นต้นแบบในการกำหนดเกณฑ์ใหม่ที่จะนำไปพัฒนาเมืองไมซ์ให้สามารถสร้างความยั่งยืนได้อย่างแท้จริง ทำให้เกิดเป็นศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน ที่สามารถนำไปใช้พัฒนาเมืองไมซ์ได้ในอนาคต ผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดทางการวิจัยที่ได้จากการศึกษา และทบทวนวรรณกรรม ดังภาพที่ 4

ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดองค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน ดังกล่าวเป็นกรอบแนวทางในการศึกษาวิจัยเพื่อตอบคำถามงานวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อศึกษาสถานการณ์และข้อมูลด้านการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน และ เพื่อเป็นแนวทางการตั้งประเด็นข้อความการสนทนากลุ่มตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 โดยการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนา (Research for Development) จึงจำเป็นต้องค้นหาคำตอบที่น่าเชื่อถือ ถูกต้อง สามารถอธิบายปรากฏการณ์รวมถึงพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาเมืองไม่ชีตลอดถึงหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และภาคประชาชน ที่เกี่ยวข้องตามบริบทในพื้นที่ด้วยศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ เกิดการพัฒนาที่สร้างความยั่งยืนให้กับพื้นที่ได้อย่างแท้จริง การวิจัยครั้งนี้มีกระบวนการและระเบียบวิธีวิจัยในบทที่ 3 ต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

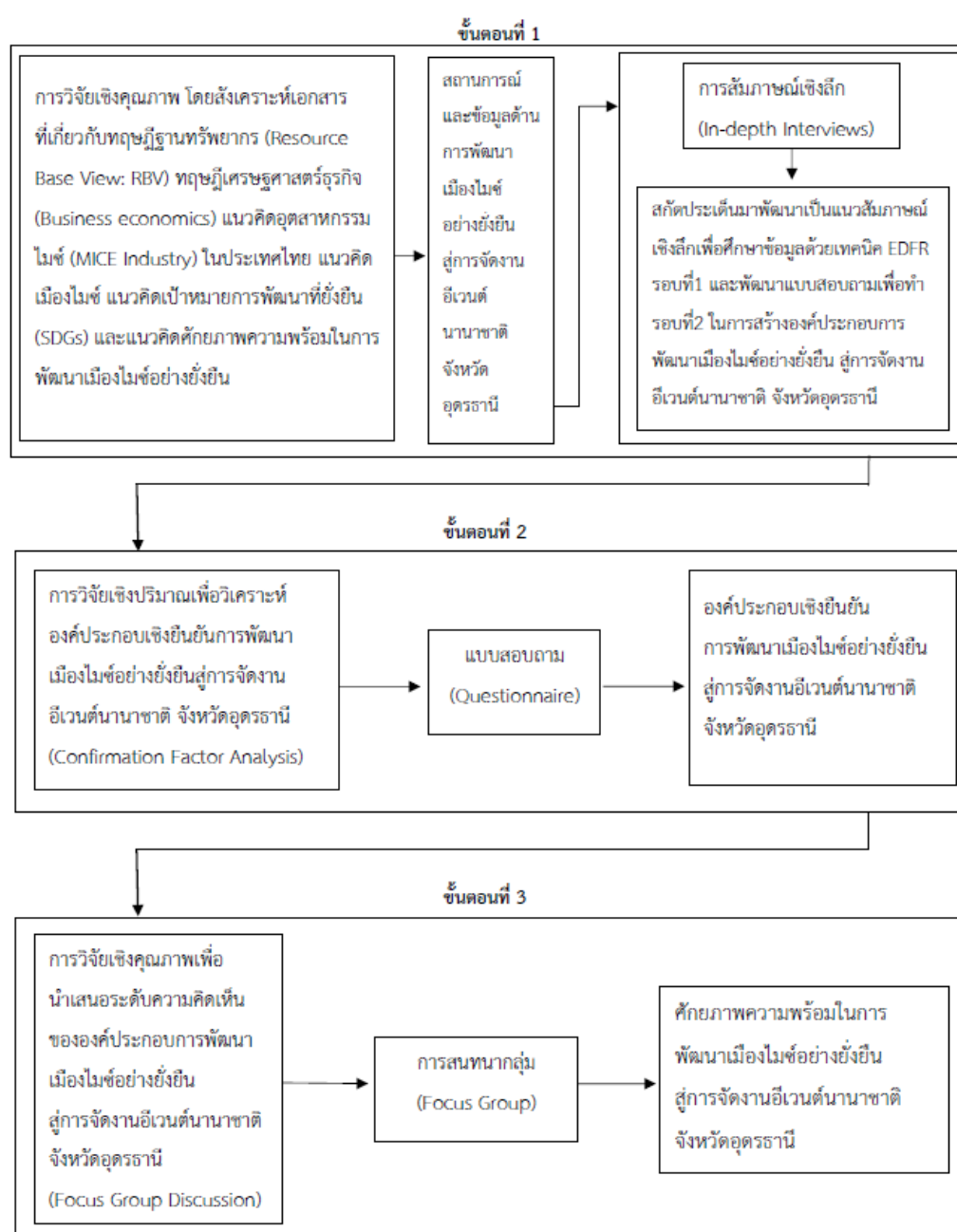
การวิจัยเรื่อง ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนา (Research for Development) โดยผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการทำวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
3. เพื่อนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ดังนั้นเพื่อให้การวิจัยนี้ได้มาซึ่งคำตอบในเชิงประจักษ์ และตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอนได้แก่

1. ขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสารงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาสถานการณ์และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในขั้นตอนนี้ได้ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้เทคนิค EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) เพื่อวิเคราะห์ศึกษาสถานการณ์และข้อมูลด้านการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
2. ขั้นตอนการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ด้วยการใช้ข้อมูลผลการศึกษาสถานการณ์และข้อมูลด้านการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยวิธีวิทยาการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

3. ขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ 3 ด้วยการใช้ข้อมูลผลการศึกษา ระดับความคิดเห็นขององค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อได้ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาของเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี โดยสามารถแสดงกรอบแนวคิดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยภาพที่ 5 ดังนี้

ภาพที่ 5 แสดงกรอบแนวคิดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องร่วมกับการวิจัยโดยใช้เทคนิค EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research)

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีฐานทรัพยากร (Resource Base View: RBV) แนวคิดอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE Industry) ในประเทศไทย แนวคิดเมืองไมซ์ แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และแนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน เพื่อศึกษาสถานการณ์และข้อมูลด้านการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี โดยเทคนิคการวิจัยแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) เพื่อหาองค์ประกอบแนวทางการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ซึ่งการวิจัยขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินการวิจัย เพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 โดยมีวิธีวิจัยคือ การวิจัยเอกสารและ การวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Research)

1. การวิจัยเอกสาร

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Technique) ด้วยวิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ และสังเคราะห์ผลงานวิจัย ผลงานวิชาการ และบทความที่เกี่ยวข้องกับเมืองไมซ์ในประเทศไทย แนวคิดเมืองไมซ์ และแนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นเทคนิคการวิจัย (Research Technique) เพื่อใช้อธิบายถึงเป้าหมาย (Objective) และจำนวนของเนื้อหา (Content) ของการสื่อสารที่เห็นได้เด่นชัดอย่างเป็นระบบ ซึ่งกระบวนการในการตีความเพื่อการวิเคราะห์เนื้อหามี 3 แนวทาง ดังนี้

1) Theory หมายถึง ทฤษฎี หรือองค์ความรู้หลักที่ใช้เป็นฐานในการพิสูจน์ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยได้

ศึกษาทฤษฎีและแนวคิด ได้แก่ ทฤษฎีฐานทรัพยากร (Resource Base View: RBV) แนวคิดอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE Industry) ในประเทศไทย แนวคิดเมืองไมซ์ แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และแนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน เพื่อศึกษาสถานการณ์ และข้อมูลด้านการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

2) Synthesis หมายถึง ขั้นตอน การสังเคราะห์ วิเคราะห์ คิดและตีความ ในส่วนนี้เมื่อได้รวบรวมแนวคิดที่ได้จากการศึกษาทฤษฎีแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์ วิเคราะห์ คิดและ

ตีความ เพื่อนำไปสู่การสกัดเป็นแนวทางการศึกษาและใช้ประโยชน์จากทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2

3) Antithesis หมายถึง ขั้นตอนการสรุปผลที่ได้ว่าขัดแย้งหรือสอดคล้องกับทฤษฎี และแนวคิด ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้จัดทำตารางที่สกัดแนวทางการศึกษาและใช้ประโยชน์จากทฤษฎีแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับกำหนดเป็นกรอบการศึกษาของการวิจัยนี้

1.2 เกณฑ์สำหรับการคัดเลือกเอกสารมาใช้ในการวิจัยข้อมูล เพื่อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย การคัดเลือกเอกสารเพื่อนำมาวิเคราะห์จึงเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเด็นวิจัยมีไม่มากนัก เพราะว่าเป็นเรื่องใหม่ทั้งในต่างประเทศและในเมืองไทย อีกทั้งมีความซับซ้อนของข้อมูลสูง จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีเกณฑ์สำหรับการคัดเลือกเอกสารมาเทียบเคียงใช้ในการวิจัย ซึ่งเกณฑ์ที่สำคัญประกอบด้วย (Scott, 1990)

1) ความจริง (Authenticity) ผู้วิจัยคัดเลือกเอกสารที่เป็นเอกสารที่แท้จริง (Origin) การพิจารณาว่าเอกสารนั้นเป็นเอกสารที่ให้ข้อมูลแท้จริงหรือไม่นั้นผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้เขียนหรือหน่วยงานที่เขียนเอกสารว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่ อย่างไร อีกทั้งมีความสอดคล้องกับข้อมูลที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่เขียนเอกสารนั้นอย่างไร

2) ความถูกต้องน่าเชื่อถือ (Credibility) ผู้วิจัยคัดเลือกเอกสารด้วยการพิจารณาว่าเอกสารนั้นต้องไม่มีข้อมูลที่ผิดพลาด บิดเบือนหรือคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง โดยเอกสารบางประเภท มีการใส่ความคิดและข้อคิดเห็นของผู้เขียนเข้าไปด้วยจึงต้องพิจารณาความถูกต้องและความตีความ เพื่อนำไปสู่การสกัดเป็นแนวทางการศึกษาและใช้ประโยชน์จากทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2

3) การเป็นตัวแทน (Representativeness) ในการคัดเลือกเอกสาร ผู้วิจัยพิจารณาว่าเอกสารนั้นสามารถใช้แทน ข้อมูลที่อยู่ในเอกสารนั้นเป็นข้อมูลประเภทเดียวกันหรือไม่ อีกทั้งข้อมูลนั้นเป็นตัวแทนของประชากรที่สามารถนำมาวิเคราะห์ต่อยอดได้หรือไม่

4) ความหมาย (Meaning) การคัดเลือกเอกสารที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย และสื่อความหมายได้ครบถ้วน ทั้งนี้ต้องเป็นข้อมูลที่มีความหมายในเชิงของข้อเท็จจริง สรุปสาระสำคัญและ มีความหมายที่ครอบคลุม โดยสามารถตีความข้อมูลที่เป็นนัยยะความหมายที่ซ่อนอยู่ การตีความหมายแฝงที่ซ่อนอยู่นั้นต้องใช้ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้วิจัยเข้ามาร่วมด้วย เพื่อให้ความหมายที่ได้นั้นถูกต้องตรงตามสิ่งที่ควรจะเป็น

2. การวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research)

มีการให้ความหมายของการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ว่า การวิจัยเชิงอนาคตนั้นเป็นวิธีศึกษาแสวงหาคำตอบ โดยมุ่งหมายการทำนายเหตุการณ์คาดคะเนหรือพยากรณ์ สิ่งที่จะทำในอนาคต โดยวางแผนและกำหนดนโยบายอย่างเป็นระบบโดยการอิงข้อมูลในอดีต ปัจจุบันเพื่อได้แนวทางหรือทางเลือกในการดำเนินงานในอนาคตรูปแบบต่างๆ หลายๆ ทาง ตามแนวทางที่พึงประสงค์ที่เป็นไปได้หรือน่าจะเหมาะสมสำหรับกลุ่มสังคมใดกลุ่มหนึ่ง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การวิจัยเชิงอนาคตเป็นวิธีการศึกษาโดยวางแผนและกำหนดนโยบาย ตลอดจนแนวทางในการดำเนินงานในอนาคตอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการทำนายเหตุการณ์คาดคะเนทางเลือกในอนาคต โดยจะอิงข้อมูลในอดีต ปัจจุบัน เพื่อที่จะพิจารณาถึงแนวโน้มหรือทางเลือกหลายทางที่จะเป็นไปได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (วิโรจน์ สารัตนะ, 2553) สอดคล้องกับ ดวงนภา มกรานุรักษ์ (2554) ได้กล่าวว่า การวิจัยอนาคตอยู่ที่การสำรวจและศึกษาแนวโน้มที่เป็นไปได้ พิจารณาทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์เพื่อหาทางทำให้แนวโน้มที่พึงประสงค์นั้นเกิดขึ้นในขณะเดียวกันหาทางป้องกันหรือขจัด แนวโน้มที่ไม่พึงประสงค์ให้หมดไปด้วยการเริ่มลงมือทำตั้งแต่ปัจจุบัน

สรุปเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR นั้น เป็นงานวิจัยที่สื่อถึงแนวคิด การวางแผนการสำรวจ กำหนดนโยบายและแนวทางวิธีการทำงาน ซึ่งคาดแนวโน้มเหตุการณ์อนาคตที่มีความเป็นไปได้ ซึ่งเป็นเทคนิคการวิจัยอนาคตที่ตอบสนองจุดมุ่งหมายและความเชื่อพื้นฐานของการวิจัยอนาคตมากที่สุดวิธีหนึ่งในปัจจุบัน (จุมพล พลภัทรชีวิน, 2559) โดยอิงพื้นฐานข้อมูลและข้อค้นพบจากอดีตถึงปัจจุบัน สร้างกระบวนการศึกษา สรุปผลข้อมูลและสามารถวาดภาพพิจารณาถึงแนวโน้มที่จะเกิดเหตุการณ์ในภายหน้าที่สามารถหาวิธีทางเพื่อรองรับหรือป้องกัน ซึ่งมีประโยชน์ตรงต่อการวางแผนการกำหนดนโยบาย แนวทางการพัฒนาการตัดสินใจจนถึงเรื่องการกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategy) และกลวิธี (Tactic) ที่ใช้ในอนาคตได้ ดังนั้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 นี้ ผู้วิจัยเน้นการศึกษาเพื่อคาดการณ์สกัดออกมาเป็นองค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ซ้ำอย่างยั่งยืน เพื่อพัฒนาเป็นศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้ำอย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานีสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 กำหนดและเตรียมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้วิจัยมั่นใจว่าผู้ให้ข้อมูลนั้นมีความรู้ความเข้าใจ และ ให้ความร่วมมือเพื่อตอบคำถาม ซึ่งมีการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง (Purposive

Sampling) โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ในการศึกษาจำนวน 17 คน ตามหลักการวิจัย อนาคตแบบ EDFR (Macmillan, 1971) โดยมีเกณฑ์การเลือกผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

2.1.1 เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ประจำเมืองไมซ์ใน จังหวัดอุดรธานีในเชิงนโยบายทั้งทางตรงและทางอ้อม จำนวน 5 คน ได้แก่ 1) ผู้อำนวยการสำนัก ส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ ภาคกลาง 2) ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม ไมซ์ สสพ. 3) ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4) รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี และ 5) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกุดสระ อำเภอเมือง จังหวัด อุดรธานี

2.1.2 เป็นผู้จัดงานในพื้นที่เป้าหมาย และเป็นกรรมการไมซ์ประจำจังหวัด จำนวน 5 คน ได้แก่ 1) ประธานสภาอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี 2) นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ พิเศษ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุดรธานี 3) ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัด อุดรธานี 4) หัวหน้าสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด และ 5) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและ พัฒนาการเกษตรอุดรธานี

2.1.3 เป็นผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่เป้าหมาย และร่วมขับเคลื่อนไมซ์ในพื้นที่ เป้าหมายทั้งทางตรงและทางอ้อม ประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้จัดการ หจก. ทินกร ทัวร์ 2) ผู้จัดการโรงแรมเจริญโฮเต็ลอุดรธานี และ 3) ผู้จัดการ หจก. ชัชวาลทัวร์

2.1.4 เป็นนักวิชาการที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ และ ร่วมขับเคลื่อนไมซ์ในพื้นที่เป้าหมายทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 4 คน ได้แก่ 1) รองผู้อำนวยการศูนย์ความเป็นเลิศด้านไมซ์ การท่องเที่ยวและการบริการ คณะวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุดรธานี 2) อาจารย์สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 3) ผู้อำนวยการศูนย์ความเป็นเลิศอุตสาหกรรม ไมซ์และอีเวนต์เชิงธุรกิจ (CEMBIE) จังหวัดขอนแก่น และ 4) ผู้อำนวยการโครงการบริษัทเอ็ม.ซี.ซี. เอ็กซิปปัน ออกาไนเซอร์ จำกัด และอนุกรรมการฝ่ายการศึกษา และพัฒนาสมาคมการแสดงสินค้า (ไทย)

สรุปรายละเอียดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ทั้งสิ้นจำนวน 17 คน เมื่อพิจารณาและพบเป็น จำนวน มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแนวคิดของแมคมิลแลน (Macmillan, 1971) ที่ได้นำเสนอไว้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีจำนวนตั้งแต่ 17 – 21 คน ขึ้นไปเป็นระดับที่ให้ผลอัตราลดลง ของค่าความคลาดเคลื่อน (Error) คงที่ที่ระดับ 0.02 ตามตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 ผลของอัตราการลดลงของค่าความคลาดเคลื่อน (Error) น้อยที่สุดและคงที่ที่ระดับ 0.02

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ	ระดับความคลาดเคลื่อน	อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อน
1 – 5	1.20 – 0.70	0.5
5 – 9	0.70 – 0.58	0.12
9 – 13	0.58 – 0.54	0.04
13 – 17	0.54 – 0.50	0.04
17 – 21	0.50 – 0.48	0.02
21 – 25	0.48 – 0.46	0.02
25 – 29	0.46 – 0.44	0.02

ที่มา: Thomas T. Macmillan. (1971). The Delphi Technique, Paper Presented at the annual meeting of the California Junior Colleges Associations Committee on Research and Development. Monterey: California.

จากตารางที่ 6 แสดงจำนวนผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ตามคุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูลหลักในข้อที่ 2.1.1-2.1.4 เพื่อนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเข้า-ออก รวมทั้งสิ้นจำนวน 17 คน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นัดหมายวันเวลาก่อนการสัมภาษณ์ โดยจะต้องดำเนินการส่งแบบสัมภาษณ์ล่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์ พร้อมการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2.2 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน จังหวัดอุดรธานี ตลอดจนวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยมีลักษณะแบบปลายเปิด (Opened-ended Question) เพื่อพัฒนาแนวสัมภาษณ์จากแนวคิดทฤษฎี

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 2 ประเภท

1) แนวสัมภาษณ์ (EDFR รอบที่ 1) เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi structured Interview) โดยใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตอบและแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อสร้างเป็นเครื่องมือโดยใช้กรอบการสัมภาษณ์ดังนี้

- สถานการณ์ และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี เป็นอย่างไร

2) แบบสอบถาม (EDFR รอบที่ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิด มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบลิเคิร์ต Likert Scale ที่วิเคราะห์และสังเคราะห์คำตอบที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญจากการเก็บข้อมูลรอบที่ 1 แล้วนำมาแยกประเด็น เพื่อสร้างแบบสอบถามปลายปิด โดยมีข้อคำถามที่ครอบคลุมประเด็นดังนี้

- ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี เป็นอย่างไร

2.4 การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

1) ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลขณะเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยตรวจสอบความแม่นยำตรงของข้อมูล (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของข้อมูลภาคสนามทุกครั้งที่เก็บข้อมูลด้วยการตรวจสอบวิธีการเก็บข้อมูลแบบสามเส้า (Methodology Triangulation) และการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีเก็บข้อมูล การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม ที่นำมาบันทึกรวมทั้งการทำทางพฤติกรรมบรรยากาศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้ข้อมูลเพื่อนำมาประกอบการแปลความหมายร่วมกับการถอดเทปบันทึกเสียงสัมภาษณ์ และมีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลแบบสามเส้า (Investigator Triangulation) นำกลับไปให้ผู้ให้ข้อมูลอ่านหรือกลับไปถามผู้ให้ข้อมูลซ้ำอีก (Reflecting) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงตามที่ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลไว้ เมื่อได้ข้อมูลและประเด็นที่ตรงกับผู้ใช้ข้อมูลในแต่ละครั้งแล้ววิเคราะห์และสังเคราะห์นำข้อมูลที่ผ่านขั้นตอนต่างๆ นี้เข้าปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นโดยมีการตรวจสอบสามเส้าด้านต่างๆ ดังนี้

2) ตรวจสอบด้านปริมาณ ตรวจสอบข้อมูลที่สังเกตและบันทึกว่าได้ปริมาณเพียงพอครอบคลุมทุกข้อในแนวคำถามและเพียงพอต่อการตอบวัตถุประสงค์หรือไม่หากข้อมูลไม่เพียงพอได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมอีกหลายครั้งจนข้อมูลถึงจุดอิ่มตัว

3) ตรวจสอบแหล่งข้อมูล (Data Triangulation) ตรวจสอบเรื่องเวลา และสถานที่ที่ได้ทำการสัมภาษณ์ เมื่อเวลาต่างกัน สถานที่ต่างกัน ผู้ให้ข้อมูลยังคงให้ข้อมูลตรงตามเดิมหรือไม่

4) ตรวจสอบข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลและผู้เกี่ยวข้องอื่น (Cross Check) โดยผู้วิจัยสอบถามซ้ำในประเด็นเดียวกัน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการตีความหมายของผู้วิจัยนั้นตรงกับข้อมูลที่ผู้ให้ข้อมูลนั้นได้ตอบมาเป็นการยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูลและการรายงานผลที่ถูกต้อง

5) ตรวจสอบซ้ำกับผู้วิจัยที่แตกต่างกัน (Investigator Triangulation) โดยมีการให้ผู้สังเกตท่านอื่นสอบถามข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลซ้ำเพื่อให้มั่นใจว่าได้คำตอบที่ตรงกัน

6) การตรวจสอบวิธีการเก็บข้อมูล (Methodology Triangulation) ตรวจสอบข้อมูลด้วยการรวบรวมข้อมูลหลายวิธีด้านเอกสาร สัมภาษณ์เจาะลึก และสังเกตแบบมีส่วนร่วม

2.5 การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล จากการดำเนินการสัมภาษณ์ที่ได้ดำเนินการในงานวิจัยนี้สามารถสรุปได้ ดังนี้

1) การสัมภาษณ์เชิงลึก ในขั้นตอนการ EDFR รอบที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการถอดเทปสัมภาษณ์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญจากการสัมภาษณ์รอบที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับ สภาพการณ์ความพร้อมปัจจุบันในการพัฒนาเป็นเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี มีอะไรบ้าง แนวโน้มการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้รหัส (Coding) รวมทั้งจัดหมวดหมู่ข้อมูล (Category) เพื่อนำไปพัฒนาเป็นแบบสอบถามเพื่อถามผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2

2) การสอบถามโดยใช้แบบสอบถามในขั้นตอนการ EDFR รอบที่ 2 โดยแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และสรุปโดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน จะได้รับรู้ข้อมูลป้อนกลับเชิงสถิติ (Statistical Feedbacks) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: I.R.) ของกลุ่มด้วยการผนวกเอาคำตอบเดิมของตนเอง และขอให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาคำตอบใหม่อีกครั้งหนึ่งเพื่อยืนยันคำตอบเดิมที่ให้ไว้ในรอบแรก โดยการคำนวณหาค่าความแตกต่างประเด็นที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และประเด็นที่มีความสอดคล้องกันของความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าพิสัยควอไทล์ไม่เกิน 1.50 (สมชาย วรภิเษมสกุล, 2554) หากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่คำนวณได้ของแนวโน้มใดที่มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกัน (Consensus) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของแนวโน้มใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนั้นไม่สอดคล้องกัน

การหาฉันทามติจากค่ามัธยฐาน (Median) มีค่าระดับแนวโน้มดังนี้

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ถึง 5.00 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าโอกาสที่แนวโน้มนั้นจะเกิดขึ้นมีมากที่สุด

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ถึง 4.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าโอกาสที่แนวโน้มนั้นจะเกิดขึ้นมีมาก

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 2.50 ถึง 3.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าโอกาสที่แนวโน้มนั้นจะเกิดขึ้นมีปานกลาง

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.50 ถึง 2.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าโอกาสที่แนวโน้มนั้นจะเกิดขึ้นมีน้อย

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.00 ถึง 1.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าโอกาสที่แนวโน้มนั้นจะเกิดขึ้นมีน้อยที่สุด

การหาฉันทามติจากพิสัยระหว่าง ควอไทล์ (Interquartile Range)

ผู้วิจัยคำนวณหาค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 1 กับ ควอไทล์ที่ 3 ถ้าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่คำนวณได้ของแนวโน้มใดมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวโน้มนั้นสอดคล้องกัน (Consensus) ถ้าพิสัยระหว่างควอไทล์ของแนวโน้มใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวโน้มนั้นไม่สอดคล้องกัน

- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

มัธยฐาน (Median) คำนวณหาค่ามัธยฐานของแต่ละข้อความจากสูตรดังนี้

$$\text{Mdn} = L + \frac{(N/2 - fc)}{fw} i$$

fw

เมื่อ Man แทน ค่ามัธยฐาน

L แทน ขอบเขตคะแนนขั้นต่ำของชั้นที่มีมัธยฐานตกอยู่

N แทน จำนวนคะแนนหรือจำนวนข้อมูลทั้งหมด

fc แทน ความถี่สะสมชั้นก่อนที่มีมัธยฐานตกอยู่

fw แทน ความถี่ของชั้นคะแนนที่มีมัธยฐานตกอยู่

i แทน อันตรภาคชั้น

การหาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) พิสัยระหว่างควอไทล์ คือ

ค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{พิสัยระหว่างควอไทล์ (IR)} = Q_3 - Q_1$$

สูตรการคำนวณหาค่าควอไทล์ที่ 3 (Q_3)

$$Q_3 = L + \left[\frac{\frac{3}{4}N - fc}{fw} \right] i$$

L = ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของชั้นคะแนนที่มีควอไทล์ที่ 3 ตกอยู่

i = อัตราภาพชั้นคะแนน

N = จำนวนความถี่ทั้งหมด

f_c = ความถี่ทั้งหมดของชั้นคะแนนที่อยู่ต่ำกว่าชั้นที่มีควอไทล์ที่ 3 ตกอยู่

f_w = ความถี่ของชั้นคะแนนที่มีควอไทล์ที่ 3 ตกอยู่

สูตรการ คำนวณควอไทล์ที่ 1 (Q_1)

$$Q_1 = L + \left(\frac{\frac{N}{4} - f_c}{f_w} \right) i$$

L = ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของชั้นคะแนนที่มีควอไทล์ที่ 1 ตกอยู่

i = อัตราภาพชั้นคะแนน

N = จำนวนความถี่ทั้งหมด

f_c = ความถี่ทั้งหมดของชั้นคะแนนที่อยู่ต่ำกว่าชั้นที่มีควอไทล์ที่ 1 ตกอยู่

f_w = ความถี่ของชั้นคะแนนที่มีควอไทล์ที่ 1 ตกอยู่

3) สกัดประเด็นจากผลการวิจัยจากการสอบถามในรอบที่ 2 เพื่อสรุปเป็นองค์ประกอบ
การพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

สำหรับจริยธรรมในการดำเนินงานวิจัยคุณภาพเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการวิจัย อาจ
มีปัญหาทางจริยธรรมเกิดขึ้นได้ เนื่องจากการเป็นกรวิจัยที่เกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวของบุคคล และการ
เผยแพร่ผลการวิจัย สู่สาธารณชนนั้นถือเป็นเรื่องที่ซับซ้อน จึงทำให้หลีกเลี่ยงการเข้าไปเกี่ยวข้องกับ
ประเด็นทางจริยธรรมไม่ได้ (Kvale & Brinkmann, 2009) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงดำเนินการขอจริยธรรม
การวิจัยในมนุษย์ทั้งตัวของผู้วิจัย และงานวิจัย เลขที่โครงการ REC 68.0324-060-2424 โดยผู้วิจัย
ต้องแจ้งและขออนุญาตต่อผู้ให้ข้อมูลหลัก ให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ ก่อนที่จะเริ่ม
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมายสถานที่ วันและเวลาก่อนการสัมภาษณ์ ในระหว่าง
การเริ่มสนทนาผู้วิจัยต้องสร้างบรรยากาศการสนทนา ที่ผ่อนคลาย โดยเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลหลัก
เกิดความเป็นส่วนตัว สามารถแสดงความเห็นโดยอิสระ แสดงหลักฐานที่ปกป้องรักษาความลับส่วน

บุคคล พร้อมยินยอมเข้าร่วมการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นต้นแบบตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา จากกระบวนการทั้งหมดของการดำเนินงานวิจัยเชิงคุณภาพในขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของการพัฒนาเมือง ไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากผลการศึกษาศาสนาการณและศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมือง ไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ของงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิค EDR (Ethnographic Delphi Futures Research) มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยวิธีวิทยาการ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) เพื่อวิเคราะห์ องค์ประกอบของการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ซึ่ง การศึกษาในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้มีการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดและทฤษฎีที่มีความเข้มแข็ง มีกรอบ ความคิดที่ชัดเจน และได้กำหนดจำนวนองค์ประกอบเอาไว้แล้ว จึงเป็นการพิสูจน์ความถูกต้องของ องค์ประกอบโมเดล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ ความหมายของตัวแปร ดังนี้

ENV	หมายถึง	การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
COM	หมายถึง	การมีส่วนร่วมของชุมชน
STK	หมายถึง	การสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
AWR	หมายถึง	การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานอีเวนต์
นานาชาติ		
CID	หมายถึง	อัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด
VEN	หมายถึง	ความพร้อมของสถานที่
ECO	หมายถึง	การสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล
env_energy	หมายถึง	ใช้พลังงานสะอาดในธุรกิจไมซ์
env_goal	หมายถึง	เป้าหมายพัฒนาที่คำนึงสิ่งแวดล้อม
env_waste	หมายถึง	การจัดการขยะครบวงจร
env_protect	หมายถึง	ป้องกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษ

env_green	หมายถึง	สร้างพื้นที่สีเขียว
env_product	หมายถึง	ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตร
env_transport	หมายถึง	การขนส่งลดคาร์บอน
comm_plan	หมายถึง	ชุมชนร่วมวางแผนจัดงานไม่ซ์
comm_action	หมายถึง	ชุมชนร่วมดำเนินการจัดงาน
comm_benefit	หมายถึง	แบ่งปันผลประโยชน์กับชุมชน
comm_eval	หมายถึง	ชุมชนร่วมประเมินผล
comm_collab	หมายถึง	ภาครัฐ/เอกชนร่วมกับชุมชน
comm_ready	หมายถึง	ชุมชนเตรียมพร้อมเป็นเจ้าบ้าน
stake_committee	หมายถึง	ตั้งคณะทำงานระดับพื้นที่
stake_support	หมายถึง	สนับสนุนเครือข่ายธุรกิจไม่ซ์
stake_event	หมายถึง	สนับสนุนการจัดงานไม่ซ์
stake_tourism	หมายถึง	สนับสนุนธุรกิจท่องเที่ยว
stake_identity	หมายถึง	ส่งเสริมงานตามอัตลักษณ์เมือง
stake_sustain	หมายถึง	ส่งเสริมความยั่งยืนในทุกภาคส่วน
stake_social	หมายถึง	ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม
stake_continue	หมายถึง	ส่งเสริมการจัดงานอย่างต่อเนื่อง
aware_sustain	หมายถึง	รับรู้เรื่องความยั่งยืนของงานไม่ซ์
aware_benefit	หมายถึง	รับรู้ประโยชน์จากงานไม่ซ์
aware_impact	หมายถึง	รับรู้ผลกระทบด้านลบ
aware_upcoming	หมายถึง	รับรู้การจัดงานที่จะเกิดขึ้น

aware_risk	หมายถึง	รับรู้ความเสี่ยง/ความปลอดภัย
aware_continue	หมายถึง	รับรู้ต่อเนื่องเกี่ยวกับงานไมซ์
aware_timing	หมายถึง	รับรู้ช่วงเวลาดำเนินงานชัดเจน
identity_local	หมายถึง	ผสมผสานอัตลักษณ์พื้นที่
identity_unique	หมายถึง	สร้างอัตลักษณ์ให้โดดเด่น
identity_micefit	หมายถึง	อัตลักษณ์เหมาะกับงานไมซ์
identity_consistent	หมายถึง	สม่ำเสมอในการระบุตัวตนเมือง
identity_value	หมายถึง	เห็นคุณค่าอัตลักษณ์เมือง
identity_protect	หมายถึง	พัฒนาและรักษาอัตลักษณ์
identity_culture	หมายถึง	ทุนวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์
identity_heritage	หมายถึง	การสืบทอดวัฒนธรรม
venue_standard	หมายถึง	สถานที่ได้มาตรฐานพร้อมจัดงาน
venue_variety	หมายถึง	มีหลากหลายขนาดให้เลือก
venue_facility	หมายถึง	มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ
venue_service	หมายถึง	การบริการระดับมืออาชีพ
venue_access	หมายถึง	เดินทางเข้าเมืองสะดวก
venue_environment	หมายถึง	สิ่งแวดล้อมเอื้อต่อกิจกรรม
venue_safety	หมายถึง	ปลอดภัยและเข้าถึงง่าย
econ_network	หมายถึง	ความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจ
econ_creativity	หมายถึง	งานสร้างสรรค์เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจ
econ_infra	หมายถึง	ยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน

econ_destination	หมายถึง	ส่งเสริมเมืองเป็นจุดหมายไม่
econ_services	หมายถึง	ส่งเสริมธุรกิจบริการอื่นร่วม
econ_target	หมายถึง	งานเหมาะกับพื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย
econ_allyear	หมายถึง	จัดงานได้ตลอดทั้งปี

การศึกษาขั้นตอนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. พื้นที่ในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่ในการศึกษาเป็น เมืองไมซ์จังหวัดอุดรธานี

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างระดับองค์กร (Unit of Analysis) มี 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

2.1 กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง คือ ผู้จัดงานในพื้นที่ ได้แก่ คณะกรรมการส่งเสริมและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ จังหวัดอุดรธานี และคณะกรรมการอำนวยการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกประจำจังหวัด ประกอบด้วย สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวและโรงแรมในพื้นที่เมืองไมซ์ สภาอุตสาหกรรมที่จัดงานไมซ์ในพื้นที่เมืองไมซ์ สำนักงานจังหวัด สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด หน่วยงานภาคการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยประจำจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นต้น รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 98 ราย (องค์การบริหารส่วนจังหวัด, 2568; สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุดรธานี, 2565)

2.2 กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอ้อม คือ ผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่ ได้แก่ ธุรกิจที่พัก โรงแรม ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจการท่องเที่ยว และธุรกิจขนส่ง เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างอธิบายได้ดังตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7 จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอ้อมเป็นผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจไมซ์ในพื้นที่

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอ้อม องค์กร	จำนวน
1. ธุรกิจที่พักแรม	102
2. ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม	117
3. ธุรกิจการท่องเที่ยว	31
4. ธุรกิจขนส่ง	106
รวม	356

ที่มา : Data for Thai, 2567

กล่าวโดยสรุป กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดในขั้นนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง คือ ผู้จัดงานในพื้นที่ ได้แก่ คณะกรรมการส่งเสริมและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์จังหวัดอุดรธานีคณะกรรมการอำนวยการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกประจำจังหวัด และ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอ้อม คือ ผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่ ประกอบด้วย 4 กลุ่มย่อย ได้แก่ ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจการท่องเที่ยว และธุรกิจขนส่ง รวมกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงระดับองค์กรทั้งหมดเพื่อใช้ในการตอบแบบสอบถาม 454 ราย ดังตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงระดับองค์กรทั้งหมดเพื่อใช้ในการตอบแบบสอบถาม

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	จำนวนองค์กร
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง	98
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอ้อม	
ธุรกิจที่พักแรม	102
ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม	117
ธุรกิจการท่องเที่ยว	31
ธุรกิจขนส่ง	106
รวมทั้งหมด	454

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้ชุดแบบสอบถาม (Questionnaires) ใช้ถามผู้ให้ข้อมูล 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยอ้อม ซึ่งมี 4 กลุ่มย่อย เพื่อใช้ยืนยันองค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ที่ได้จากการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิดมีแบบสอบถาม 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษากรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อกำหนดประเด็นคำถาม

4.2 สร้างเครื่องมือวิจัยให้ครอบคลุมประเด็นและวัตถุประสงค์ที่ศึกษา

4.3 ตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด (Index of Item Object Congruence: IOC) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์รวมทั้งหมด 5 คน ดังนี้

1) นักวิชาการ สาขาการท่องเที่ยวและการบริการไมซ์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

2) นักวิชาการ สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวและการบริการ คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

3) นักวิชาการ สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและบริการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

4) นักวิชาการ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง

5) นักวิชาการ สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับปรับปรุงข้อคำถามภายในแบบสอบถามให้เกิดความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัยและวัดความสอดคล้องของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์การวิจัย

โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ออกแบบและแก้ไขแบบสอบถามเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพและ ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถาม แต่ละข้อที่สอดคล้องความชัดเจนของการใช้ภาษาเพื่อให้แบบสอบถามมีความครอบคลุม เหมาะสมกับการวิจัย รวมไปถึงการพิจารณาถึงความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมเสนอข้อคิดเห็นต่างๆ แก่ผู้วิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับปรับปรุงข้อคำถามภายในแบบสอบถามให้เกิดความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ การวิจัย ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญจากการตรวจสอบข้อคำถามต่างให้ความสำคัญกับการใช้คำหรือความหมายที่มีความเหมาะสม สร้างความเข้าใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถามได้ตรงตามประเด็น ทั้งนี้ค่าดัชนีของเทคนิค IOC เป็นวิธีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของข้อคำถามในลักษณะการประเมิน 3 ระดับ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2560) โดยผู้วิจัยจะเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

คะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง สอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์

คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง

คะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง ยังไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้อง ไม่ตรง

มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

$\sum$ แทน ผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ

R แทน ผลรวมของผลการประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็น

สอดคล้องกัน

และให้ผลการประเมินเป็น +1

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

การเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปมาใช้ จึงถือว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนิยามศัพท์ สามารถนำมาใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถามได้ (Rovinelli & Hambleton, 1976) ส่วนข้อที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.5 นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือทั้งฉบับ ทั้งนี้ ผลการทดสอบคุณภาพมีค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามเท่ากับ 0.98

4.4 ดำเนินการปรับปรุงแบบสอบถามตามผู้ทรงคุณวุฒิให้คำแนะนำ

4.5 ดำเนินการจัดทำแบบสอบถาม Online หลังจากที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามแล้ว เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

4.6 นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดสอบกับกลุ่มอาสาสมัครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างหลัก (Try Out) จำนวน 30 ชุด เพื่อนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของข้อคำถาม (Reliability) นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ ทดสอบความเชื่อมั่นโดยวิธีการใช้โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) (ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ, 2554) มีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

n = จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนผู้ตอบแบบสอบถาม

ทั้งหมด

ผลการตรวจเพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .00 มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 (Cronbach, 1974) เมื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์แล้ว ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.97 ซึ่งมี > 0.90 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.54-0.76 แสดงว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความเชื่อมั่นสูงมากสามารถนา

แบบสอบถามชุดนี้ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (Bland & Altman, 1997) ผู้วิจัยจึงนำผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้งหมดมาเสนอให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาฯ เพื่อทำการปรับปรุงและแก้ไขให้เป็นไปตามที่เหมาะสมและถูกต้อง ผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนถัดไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยโปรแกรม Jamovi Modules Semi ในการคำนวณโดยเฉพาะ โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Statistics) : χ^2 ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม วิธีนี้โมเดลที่มีความสอดคล้อง คือ โมเดลที่มีค่าไคสแควร์ต่ำ และไม่นับสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ มีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 ขึ้นไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Seriation: SD) ด้วยโปรแกรม Jamovi Modules Semi

กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถามดังนี้ ($\bar{x}$)

ระดับความความสำคัญมากที่สุด	กำหนดให้ 5 คะแนน
ระดับความสำคัญมาก	กำหนดให้ 4 คะแนน
ระดับความสำคัญปานกลาง	กำหนดให้ 3 คะแนน
ระดับความสำคัญน้อย	กำหนดให้ 2 คะแนน
ระดับความความสำคัญน้อยที่สุด	กำหนดให้ 1 คะแนน

จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) โดยการหาค่าเฉลี่ยของระดับคะแนน แบ่งเป็น 5 ช่วง ตามระดับความสำคัญที่มีต่อปัจจัยต่างๆ ดังนี้ (ปรีชา อัสวเดชาบุตร, สรชัย พิศาลบุตร และเสาวรส ใหญ่สว่าง, (2550)

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง อยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	หมายถึง อยู่ในระดับความสำคัญมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	หมายถึง อยู่ในระดับความสำคัญปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	หมายถึง อยู่ในระดับความสำคัญน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80	หมายถึง อยู่ในระดับความสำคัญน้อยที่สุด

สำหรับส่วนของการแปลความหมายส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) กรณีมาตรฐานค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่ามากกว่า 1.75	หมายถึง มีความแตกต่างกันมาก
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างค่า 1.25-1.75	หมายถึง มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าน้อยกว่า 1.25	หมายถึง มีความแตกต่างกันน้อยหรือใกล้เคียงกัน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เป็นเทคนิคการหาค่าสถิติที่ใช้ในการยืนยันตัวแปรหรือโครงสร้างความสัมพันธ์ ของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนโมเดลองค์ประกอบยืนยัน ของการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้วยโปรแกรม Jamovi Modules Semi โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดล (Model Fit Index) ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด เชิงองค์ประกอบ (Composite Reliability: CR) ค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (Average Variance Extracted: AVE) และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Standardized Factor Loading) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน แสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าสถิติการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบ	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	อ้างอิง
χ^2	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ > 0.05	Byrne (2005)
Df	-	Byrne (2005)
p-value	$P > 0.05$	Byrne (2005)
χ^2 / df	$\chi^2 / df < 2$	Hair et al. (2010)
CFI	≥ 0.09	Hair et al. (2010)
TLI	≥ 0.09	Hair et al. (2010)
RMSEA	< 0.05	Lomax (2010)
SRMR	< 0.05	Lomax (2010)

5.1 ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square Statistics: χ^2) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความกลมกลืนระหว่างข้อมูลโมเดลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เก็บได้จริง หากค่าสถิติไค-สแควร์มีค่าสูงมากและ มีนัยสำคัญทางสถิติ คือมีค่าแตกต่างจาก 0 แปลว่าโมเดลยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งผู้วิจัยต้องปรับโมเดลต่อไปจนกว่าค่าสถิติไค-สแควร์ที่ทดสอบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่น กล่าวคือค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p-value) มีค่ามากกว่า 0.05 จึงแสดงว่าโมเดลมีความเหมาะสมและสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5.2 ค่าสถิติไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-Square Statistics: χ^2 / df) เป็นค่าสถิติที่ใช้ปรับลดอิทธิพลของขนาดตัวอย่างที่มีต่อค่าสถิติไค-สแควร์ หากค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 2 แสดงว่าโมเดลทางทฤษฎีมีความสอดคล้อง และหากค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าใกล้ 0 มากเท่าไรหรือค่าใกล้เคียงกับจำนวนองศาแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom: df) แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล เชิงประจักษ์มากขึ้นเท่านั้น

5.3 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 หากค่า CFI มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป แสดงว่าโมเดลนั้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล เชิงประจักษ์ในระดับดีมาก

5.4 ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมไม่อิงเกณฑ์ (Tucker Lewis Index: TLI) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 หากค่า TLI มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป แสดงว่าโมเดลนั้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในระดับดีมาก

5.5 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 หากค่า RMSEA มีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าโมเดลนั้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดีมาก

5.6 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 หากค่า SRMR มีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าโมเดลนั้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดีมาก

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

จากผลระดับความคิดเห็นขององค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานีในขั้นตอนที่ 2 ลำดับต่อมา ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิจัยแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มได้มีการตอบโต้ พร้อมกับการแสดงความคิดเห็นต่อกันในเรื่อง ที่ยกมาเป็นประเด็นคำถาม โดยข้อมูลที่ติดจะได้มาจากการอภิปรายตอบโต้กันด้วยวิธีสนทนากลุ่ม (Stewart & Shamdasani, 2015) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักสำหรับการสนทนากลุ่ม ออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. เป็นผู้ที่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ประจำเมืองไม่ขึ้นในจังหวัดอุดรธานี ในเชิงนโยบายทั้งทางตรงและทางอ้อม จำนวน 5 คน ได้แก่ 1) รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี 2) หัวหน้าสำนักงานจังหวัดอุดรธานี 3) ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 4) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี และ 5) ท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี

2. เป็นผู้จัดงานในพื้นที่เป้าหมาย และเป็นกรรมการไมซ์ประจำจังหวัด จำนวน 5 คน ได้แก่ 1) ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุดรธานี 2) ประธานหอการค้าจังหวัดอุดรธานี 3) ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี 4) ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี และ 5) นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี

3. เป็นผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่เป้าหมาย และร่วมขับเคลื่อนไมซ์ในพื้นที่เป้าหมายทั้งทางตรงและทางอ้อม ประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ประธานสมาคมโรงแรมไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนอุดรธานี 2) ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชัชวาลทัวร์ และ 3) ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทินกรทัวร์

4. เป็นนักวิชาการที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์และร่วมขับเคลื่อนไมซ์ในพื้นที่เป้าหมายทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 4 คน ได้แก่ 1) รองผู้อำนวยการศูนย์ความเป็นเลิศด้านไมซ์อุดรธานี 2) นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 3) นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว อาชีวศึกษาอุดรธานี และ 4) นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว วิทยาลัยการอาชีพอุดรธานี

รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งสิ้น 17 คน ซึ่งเป็นขนาดกลุ่มที่อยู่ในเกณฑ์ที่พอเหมาะ ทำให้ผู้ร่วมสนทนามีส่วนร่วมในการอภิปรายได้อย่างทั่วถึง (Macmillan, 1971) โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมสนทนากลุ่มกับผู้ให้ข้อมูลหลักอย่างละเอียด รวมถึงมีการแจ้งเวลาและสถานที่ในการจัดสนทนากลุ่มให้ทราบล่วงหน้า รวมทั้งการอำนวยความสะดวกในเรื่องการเดินทางให้กับผู้ให้ข้อมูลหลักทุกคน ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มโดยใช้แนวคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Question) เป็นเครื่องมือในการสนทนากลุ่ม ด้วยการนำเสนอประเด็นศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติจังหวัดอุดรธานี เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือโต้แย้งกันในประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องบันทึกเสียงบันทึกการสนทนากลุ่มไว้ทั้งหมด ซึ่งได้ขออนุญาตจากผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกคนไว้ล่วงหน้า เมื่อเสร็จสิ้นการสนทนากลุ่มแล้วผู้วิจัยจึงนำมาถอดเทป แยกเป็นประเด็น จัดระเบียบข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ และหาข้อสรุปร่วมจากการสนทนากลุ่ม จากนั้นผู้วิจัยจึงนำผลการศึกษามาตรวจสอบด้วยเทคนิคการตรวจสอบแบบสามเส้าด้านแนวคิดทฤษฎี (Theoretical Triangulation) จากการใช้แนวคิดทฤษฎีที่ต่างกันเข้ามาพิจารณาผลการศึกษจากการสนทนากลุ่ม และนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี โดยในการสนทนากลุ่ม ที่จะได้ข้อมูลที่ครอบคลุมประเด็นและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประเด็นคำถามจะเป็นเพียงเค้าโครงของคำถามเท่านั้น ดังนั้นแล้วลักษณะของคำถามที่ใช้ในการสนทนากลุ่มสามารถสรุปได้ ดังนี้

- 1) ใช้แนวคำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions) เป็นคำถามในลักษณะที่เปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลตอบได้อย่างเสรีตามความพอใจ
- 2) ใช้แนวคำถามที่ไม่เป็นการถามนำหรือเสนอแนะให้ผู้ให้ข้อมูลตอบ ไปในแนวทางที่วางไว้
- 3) ใช้แนวคำถามที่จะไม่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความรู้สึกไม่อยากตอบ หรือทำให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความเสียเปรียบหรืออับอาย

4) ใช้แนวคำถามที่เน้นในเรื่องความคิดเห็นหรือเหตุผล เป็นการอธิบายรายละเอียดกลุ่มเล็ก และ มีความหมายมากกว่าที่จะเน้นในเรื่องปริมาณ

5) ไม่ควรถามคำถามที่เป็นความรู้ทางวิชาการมากเกินไป หากผู้ให้ข้อมูลตอบไม่ได้จะรู้สึกกลัว ที่จะตอบหรือพูดสนทนาต่อไป

6) ใช้คำถามที่มีลักษณะกระตุ้นให้ได้แสดงความคิดเห็นอธิบายความให้กว้างขวางขึ้น หากยังเจ็บบควรถามคำถามอื่นๆ ต่อไป

โดยขั้นตอนการดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยนำไปดำเนินการศึกษาและ วิเคราะห์ซึ่งนำไปสู่การรายงานผลสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 ต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลเก็บรวบรวมข้อมูล และขอรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากข้อมูลที่ได้ศึกษาวัตถุประสงค์ในการศึกษาทั้ง 3 วัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสถานการณ์ และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาศถานการณ์ในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ขั้นตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้เชี่ยวชาญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 เพื่อนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ผลวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 ศึกษาสถานการณ์ในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

เพื่อศึกษาศถานการณ์ในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาศถานการณ์ในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

จังหวัดอุดรธานี ได้กำหนด เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดภายในปี พ.ศ. 2585 ให้เป็น "เมืองเศรษฐกิจก้าวหน้า และการพัฒนาอย่างยั่งยืน" โดยในช่วงระยะเวลา ปี พ.ศ. 2576 – 2580 จังหวัดอุดรธานีมีเป้าหมายในการสร้างรายได้จากธุรกิจใหม่ ท่องเที่ยวและกีฬา มากกว่าร้อยละ 5 ต่อปี ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมและยกระดับการท่องเที่ยวมูลค่าสูงของจังหวัดอุดรธานี จึงจำเป็นต้องมีการ

ดำเนินการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) อย่างจริงจัง เพื่อส่งเสริมและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ จังหวัดอุดรธานี ให้เป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูง มีการกระจายรายได้สู่พื้นที่ และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในทุกมิติ โดยเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2563 จังหวัดอุดรธานีได้ผ่านการประเมินให้เป็นเมืองไมซ์ ลำดับที่ 8 จากทั้งหมด 10 เมือง ของประเทศไทย ซึ่งจังหวัดอุดรธานีได้มีการพัฒนาและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์มาโดยตลอด และกำลังเติบโตเป็นศูนย์กลางการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) ที่สำคัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้วยศักยภาพด้านต่างๆ เช่น สถานที่จัดงานที่ทันสมัย โรงแรม มีมาตรฐาน จำนวนห้องพักที่เพียงพอ และการคมนาคมที่สะดวกสบาย ทำให้จังหวัดอุดรธานีได้รับความสนใจจากทั้งผู้จัดงาน และผู้เข้าร่วมงานจากทั่วโลก ซึ่งจังหวัดอุดรธานีมีเป้าหมายในการสร้างรายได้จากธุรกิจไมซ์ ท่องเที่ยวและกีฬา เป็นศูนย์กลางของเมืองไมซ์ ในภูมิภาค (แผนขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี ปี พ.ศ. 2568-2569, 2567)

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16 ที่กล่าวถึงศักยภาพของจังหวัดอุดรธานีในการพัฒนาให้เป็นเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน พบว่า “อุดรธานีมีศักยภาพมีความโดดเด่นโดยเฉพาะการจัดงานนิเวศงานเอ็กโปที่ผ่านมา มีการยกระดับการจัดงานทั้งศรีเมือง งานบ้านเชียง หรืองานภูพระบาททางสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการได้เข้ามาให้คำแนะนำเพื่อยกระดับ ทำให้เราได้เห็นว่ามีความศักยภาพ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่ 6 ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า “ส่วนความยั่งยืนในเรื่องของสิ่งแวดล้อม อุดรธานีมีการขับเคลื่อนในแผนของจังหวัดในการจัดงานหรือกิจกรรมแบบลดปริมาณการใช้คาร์บอน คือการใช้ปริมาณก๊าซเรือนกระจกในบริษัทใหญ่ๆ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

นอกจากนั้นจังหวัดอุดรธานี ยังมีแผนแม่บทเมืองไมซ์ (MICE City) พ.ศ. 2567 โดยมีวิสัยทัศน์ คือ “เมืองไมซ์ซิตี้ ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนในกลุ่มอนุภูมิภาคน้ำโขง (GMS)” มีวัตถุประสงค์การตลาดในเชิงพื้นที่คือ 1) เพื่อยกระดับสินค้า บริการ และกิจกรรมไมซ์ให้สามารถเป็นหนึ่งในเครื่องมือสำหรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดได้ 2) เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของจังหวัดให้มีความโดดเด่น ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั้งในและต่างประเทศ 3) เพื่อผลักดันให้จังหวัดเป็นที่รู้จักในฐานะการเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไมซ์ของประเทศ และ 4) เพื่อเพิ่มศักยภาพของจังหวัดในการรองรับการจัดงานไมซ์ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ โดยมีประเด็นการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว จังหวัดอุดรธานี ดังนี้ (แผนขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี ปี พ.ศ. 2568-2569, 2567)

ประเด็นพัฒนาที่ 1 ยกระดับและพัฒนา เส้นทาง สถานที่ สินค้า และบริการ ที่ได้มาตรฐาน และเอกลักษณ์อุดรธานีเมืองไมซ์ ได้แก่ 1) ส่งเสริมและจัดการเชื่อมโยงเส้นทางการเดินทางอย่างมีประสิทธิภาพ สู่อุดรธานี เมืองไมซ์ 2) พัฒนาและยกระดับการจัดการสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ สถานที่จัดงาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่สะท้อนเอกลักษณ์อุดรธานีเมืองไมซ์ 3) พัฒนาและยกระดับสินค้าทางการท่องเที่ยวอุดรธานีเมืองไมซ์ และ 4) พัฒนาและยกระดับคุณภาพ บริการทางการท่องเที่ยว บริการด้านสุขภาพอุดรธานีเมืองไมซ์

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 พบว่า “อุดรมีความพร้อมมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสภาพทางเศรษฐกิจก็เห็นผู้คนจับจ่ายใช้สอยอย่างมาก มีการก่อสร้างมากมาย ทั้งทางสาธารณูปโภค ซึ่งอุดรมีความได้เปรียบในเรื่องของการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน การพัฒนาในเรื่องของสถานที่อุดรมีสถานที่จัดประชุม อุดรจะมีในเรื่องของจุดหมายปลายทางสถานที่ท่องเที่ยว ที่สามารถทำการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลได้ เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกของไมซ์ ซึ่งอุดรมีครบ เช่น มีสนามบิน ทางอากาศ ทางบก ทางรถ ทางราง รถไฟ แต่ไม่มีทางน้ำ ทางโรงแรม โครงสร้างพื้นฐานทางอุดรไมซ์ มีครบ สถานีรถไฟ การขนส่ง รถสาธารณะ มีแกร็บคาร์ แท็กซี่ สองแถว รถทัวร์ ดังนั้นโครงสร้างพื้นฐานคือมีครบหมดแล้ว” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

ประเด็นพัฒนาที่ 2 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยอัตลักษณ์ของเมือง ได้แก่ 1) การจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและรูปธรรม คือ การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ ผ่านการจัดประชุมและอบรม เพื่อรวบรวมและบูรณาการข้อมูลในการพัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยวที่เป็นระบบ และเสริมสร้างการรับรู้และการเข้าถึงฐานข้อมูลที่ถูกจัดทำขึ้นให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2) การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้อัตลักษณ์ของเมืองเพื่อการท่องเที่ยว คือ การส่งเสริมการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เน้นการใช้ อัตลักษณ์ของเมือง 3) พัฒนางานไมซ์ และงานอีเวนต์กระตุ้นเศรษฐกิจของเมืองให้เติบโตและสร้างภาพลักษณ์ที่ดี คือ การสร้างและพัฒนากิจกรรมไมซ์ภายในจังหวัดให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งปี การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวด้วยอัตลักษณ์ของเมือง การจัดกิจกรรมไมซ์ การสร้างการรับรู้อัตลักษณ์ของเมือง ผ่านแพลตฟอร์มต่างๆ ทั้งออฟไลน์ ออนไลน์ และการส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวทั้งในด้านบุคลากร สถานที่ และการบริการ

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 พบว่า “อุดรธานีมีศักยภาพเพราะว่าตอนนี้เป็นเมืองที่จะได้รับการจัดงานพีชสวนโลก ในปี 2569 เป็นเมืองที่ได้รับการยกย่องว่ามีทั้งเรื่องอัตลักษณ์และมีการลงทุนทางด้านการค้า เพราะฉะนั้นจะมีสิ่งเชื่อมโยง ซึ่งมันตรงไปกับเกณฑ์การประเมินเมือง และที่สำคัญอุดรธานียังเป็นเมืองที่ตอนนี้ชูเรื่องการท่องเที่ยวที่เป็นวัฒนธรรม ด้านศาสนา ด้านสาขามู คือเมืองมีชื่อเสียง เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ในขณะที่เมืองเป็นแหล่งท่องเที่ยวแล้วมีไมซ์ ดึงนักท่องเที่ยว

คุณภาพสูง ความยั่งยืนในมิติอื่นๆ อาจจะต้องมีในเรื่อง ของการพัฒนาให้เกิดขึ้นเช่นจะอย่างไรให้มีการขับเคลื่อนทางไมซ์ซิตี้ด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

ประเด็นพัฒนาที่ 3 ส่งเสริมกิจกรรมการตลาดและการประชาสัมพันธ์อุดรธานีไมซ์ซิตี้ ได้แก่ 1) พัฒนาสื่อการตลาดและการประชาสัมพันธ์เมืองอุดรธานีในด้านไมซ์ และ 2) สร้างและพัฒนาช่องทางในการนำเสนอและขับเคลื่อนอุดรธานีไมซ์ซิตี้

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10 พบว่า “การประชาสัมพันธ์มีหลายวิธี บางอย่างไม่ต้องใช้งบประมาณ ก็ทุกคนช่วยกันคนละไม้คนละมือ คือทางด้านงบประมาณก็จะเป็นภาครัฐ ส่วนเอกชนก็เป็นเรื่องของการประชาสัมพันธ์ เขาก็มีเป้าหมายอยู่แล้วในเรื่องของการขายตัวขายอะไรได้ แต่ถ้าประชาสัมพันธ์ในแง่ของจังหวัด ผมมองว่ายังน้อยอยู่ ยังไม่เข้มข้น ยังไม่เป็นที่รับรู้ได้มากพอ ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11 แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า “จังหวัดอุดรธานีมีการประชาสัมพันธ์งานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นงานเล็กงานใหญ่ งานนานาชาติ อุดรธานีมีช่องทางประชาสัมพันธ์เยอะมาก โดยเฉพาะภาคเอกชน ภาคราชการก็มีการนำเสนอปกติ เช่น ประชาสัมพันธ์จังหวัด หรือ เว็บไซต์ของจังหวัด มีช่องทาง ในการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมต่างๆ ค่อนข้างเยอะ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

ประเด็นพัฒนาที่ 4 เสริมสร้างความพร้อมของอุดรธานีรองรับการจัดงานไมซ์ที่ได้มาตรฐาน ได้แก่ 1) สร้างกลไกการบริหารจัดการในการขับเคลื่อนอุดรธานีไมซ์ซิตี้ 2) ยกระดับบุคลากรและผู้ประกอบการในพื้นที่เพื่อรองรับการจัดกิจกรรมอุดรธานีไมซ์ซิตี้ และ 3) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อรองรับการจัดกิจกรรมไมซ์ที่ได้มาตรฐาน

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7 พบว่า “จังหวัดต้องมีนโยบายเพื่อสร้างคณะทำงาน เพราะว่าการทำงานไม่ใช่แค่ในภาพของจังหวัดอย่างเดียวแต่สิ่งที่คุณจะต้องทำงานก็คือ คุณจะต้องมีการวางกลยุทธ์ คณะทำงานก็เป็นคณะทำงานที่พิจารณาคน คณะทำงานที่ดูแลเรื่องการบริหาร การประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวในเชิงการบูรณาการเชื่อมโยง จังหวัดจะต้องมีนโยบายให้ชัดเจนแล้วก็มอบหมายหน้าที่ ให้คนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียในการเป็นตัวหลัก ในการบริหารจัดการ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13 แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า “โดยศักยภาพของเมืองอุดรมันเป็นไปได้ คือเป็นจังหวัดที่ใหญ่จังหวัดหนึ่งในภาคอีสานตอนบน คือตอนนี้ศักยภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การคมนาคม เศรษฐกิจ สิ่งต่างๆที่เกี่ยวกับเรื่องไมซ์ เรื่องของการเชื่อมโยงในจังหวัดต่างๆ ของภาคอีสานตอนบน เรื่องของสนามบิน สามารถเชื่อมโยงไปในจังหวัดต่างๆ ข้ามภาค

ไม่ว่าจะเป็นภาคใต้ สายการบินอุดร-ภูเก็ต ภาคเหนือ สายการบินอุดร-เชียงใหม่” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13)

นอกจากนั้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมไมซ์ของจังหวัดอุดรธานี ยังทำให้จังหวัดอุดรธานีมีรายได้จากการเป็นเมืองไมซ์ จากรายงาน THAILAND MICE Economic & Social Impact Summary 2023 พบว่าจังหวัดอุดรธานี มีนักเดินทางไมซ์ จำนวน 164,488 คน สูงเป็นอันดับที่ 6 ของประเทศไทย มีรายได้จากไมซ์ อยู่ที่ 508.69 ล้านบาท และมีจำนวนงานไมซ์ อยู่ที่ 1,544 งาน ประกอบกับจังหวัดอุดรธานีมีปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจในปี 2567 ดังนี้ (แผนขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี ปี พ.ศ. 2568-2569, 2567)

1. การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวจากมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดอุดรธานีสู่เมืองไมซ์ เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ การค้า การลงทุน เชื่อมโยงกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
2. การดำเนินการขับเคลื่อนตามแผนการฟื้นฟูเศรษฐกิจของภาครัฐ ในด้านการใช้จ่าย การลงทุนภาครัฐและมาตรการต่างๆ ของภาครัฐ จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการกระตุ้นเศรษฐกิจ ทั้งการบริโภคและการท่องเที่ยวภายในจังหวัดได้
3. มาตรการของภาครัฐ ในการเพิ่มประสิทธิภาพและเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณของส่วนราชการภายในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ทำให้เงินหมุนเวียนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจจังหวัดได้เร็วขึ้น
4. การรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร เพื่อรักษาระดับรายได้ของเกษตรกรให้เพียงพออย่างต่อเนื่องเช่น โครงการประกันรายได้เกษตรกรของพืชเกษตรหลักที่สำคัญของจังหวัด เป็นต้น
5. การส่งเสริมธุรกิจ SMEs เข้าสู่ระบบการค้ากับภาครัฐ เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงตลาดภาครัฐและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ ซึ่งส่งผลให้กลุ่มธุรกิจ SMEs มีรายได้และเงินหมุนเวียนเพิ่มขึ้น

ประกอบกับจังหวัดอุดรธานียังได้รับเป็นเจ้าภาพการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก ในปี 2569 ซึ่งเป็นการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ครั้งแรกในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง เพื่อยกระดับภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็นที่รู้จักและปักหมุดหมายใหม่ลงบนแผนที่โลกถ่ายทอดวิถีชีวิตสายน้ำและพืชพรรณ ผ่านการจัดกิจกรรมในงานอิมมัลการจัดงาน คือ Harmony of Life บนพื้นที่ชุ่มน้ำหนองแด รวมพื้นที่ 975 ไร่ เป็นพื้นน้ำ 400 ไร่ และพื้นดิน 575 ไร่ หากได้เป็นเจ้าภาพการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก คาดว่าจะผลักดันและยกระดับฐานราก ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรม จะมีผู้เข้าชมงานมากถึง 3.6 ล้านคน เป็นชาวไทย ร้อยละ 70 และ ชาวต่างประเทศ ร้อยละ 30

ประชากรในจังหวัดอุดรธานี มีมากถึง 1.5 ล้านคน มีจำนวนประเทศที่จะเข้าร่วมงานไม่น้อยกว่า 20 ประเทศ อีกทั้งประชากร 6 จังหวัด ที่มีพื้นที่ติดกับจังหวัดอุดรธานี มีจำนวนประชากรรวมมากถึง 6 ล้านคน สามารถมาเที่ยวงานได้อย่างสะดวกสบาย ด้วยการวางผังเมืองที่เอื้อต่อการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ การจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกจึงเป็นความท้าทาย พลิกโฉมหน้าภาคอีสาน ตามนโยบาย ขับเคลื่อนภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอบโจทย์การพัฒนาเชิงพื้นที่แก้ไขปัญหาความยากจน โดยใช้ งานเทศกาลระดับนานาชาติ บูรณาการทุกภาคส่วนเชื่อมโยงทั่วภาคอีสาน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ร่วมแรงร่วมใจผลักดันภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ก้าวไกล ร้อยใจเป็นหนึ่งในหากจังหวัด อุดรธานีได้จัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จะทำให้เกิดรายได้สะพัดมากถึง 32,000 ล้านบาท มูลค่า GDP 20,000 ล้านบาท สามารถสร้างงานได้มากถึง 80,000 กว่าอัตรา ที่สำคัญรัฐบาลจะมีรายได้จากการ จัดเก็บภาษีเกือบ 8,000 ล้านบาท ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อนการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน เศรษฐกิจ และส่งผลต่อการกระตุ้นผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดอุดรธานีได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเป็นการพัฒนา พื้นที่ในทุกมิติ เพื่อรองรับการเป็นเจ้าภาพจัดงานระดับโลกในอนาคต (แผนขับเคลื่อนอุตสาหกรรม ไมซ์และการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี ปี พ.ศ. 2568-2569, 2567)

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10 พบว่า “อุดรธานีค่อนข้างพร้อม เราได้เมืองไมซ์ ปี 2563 ก็ ได้มีการจัดประชุมแล้วจัดงานเข้ามาเรื่อยๆ หลายๆ งาน แล้วเราก็ดึงงานระดับนานาชาติเข้ามา ก็ อย่างเช่น งานพืชสวนโลก ปี 2569 ตรงนี้ก็จะเป็งานอีเวนต์ระดับนานาชาติ แม้จะมีระยะเวลา 134 วัน แต่ในกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในช่วงงานก็มีการประชุมวิชาชีพในด้านพืชสวน มีทั้งการประกวด ระดับ นานาชาติ กระทรวงเกษตรเองเป็นเจ้าภาพ เขาก็จัดการประชุมทางด้านพืชสวน หน่วยงานที่เป็น สมาชิกใน AIPH ของเขาเนี่ย นอกจากการจัดพืชสวนในพื้นที่ แล้วเขาก็จะมีการประชุมวิชาการเกิดขึ้น ด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11 แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า “การเป็นเจ้าภาพการจัดงาน พืชสวนโลกในปี 2569 อุดรธานีมีความโชคดีอย่างหนึ่งคือทางภาครัฐ ภาคเอกชนเขาจับมือกันเขา ทำงานกันอย่างเป็นระบบแล้วเป็นทีมเดียวกัน เอกชนก็จะเตรียมความพร้อมในส่วนของเขา เขาก็จะ พัฒนาคุณภาพการให้บริการสินค้าหรือควบคู่พัฒนากับภาครัฐในส่วนที่จะต้องรองรับนักท่องเที่ยว เพื่อที่จะเข้ามาเที่ยว พัฒนาส่งเสริมผู้ประกอบการไม่ว่าจะเป็น ภาครัฐภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องให้มี คุณภาพ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13 แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า “ภาพรวมอุดรธานีมีความ สะดวกสบาย อุดรเป็นเมืองไมซ์ได้ก็คือมาจากการร่วมมือของทุกภาคส่วน ทั้งภาคประชาชนร่วมกัน ขับเคลื่อน เรื่องของไมซ์ก็คือการประชุม การแสดงสินค้า และถ้าจะจัดพืชสวนโลกสายการบินต่างๆ ก็

จะมีเข้ามาเพิ่มอีก เรื่องของศักยภาพ ก็สามารถรองรับการท่องเที่ยว เรื่องธุรกิจ การค้าการลงทุนได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13)

ผลจากการวิจัยยังพบว่าจังหวัดอุดรธานีมีจุดเด่น 5 ด้าน สามารถสรุปได้ ดังนี้ (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2567)

1. จังหวัดใกล้เคียงและเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน จังหวัดอุดรธานีมีโครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคม ที่เชื่อมโยงจากขอนแก่นและหนองคาย จึงทำให้ง่ายต่อการเดินทางคมนาคมขนส่งต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้าน คือ เมืองเวียงจันทน์ เมืองหลวงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และมีการประกาศเป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นเมืองท่าแห่งการค้าและการบริการ มีความพร้อมทางด้านกายภาพภายใน การแพทย์ และศูนย์การค้า ทำให้ดึงดูดประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียง โดยเฉพาะประชาชนลาวให้เดินทางเข้ามาใช้จ่ายในพื้นที่

2. มีประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่ยาวนาน รวมทั้งเป็นแหล่งรวมศิลปนิมอลำ เป็นจังหวัดที่มีมรดกโลกถึงสองแห่ง ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง และอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท เป็นหนึ่งในเมืองของกรอบสามเหลี่ยมมรดกโลก ซึ่งประกอบด้วย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง (จังหวัดอุดรธานี) เมืองหลวงพระบาง (ลาว) และอ่าวฮาลองเบย์ (เวียดนาม) นอกจากนี้จังหวัดอุดรธานียังเป็นศูนย์รวมของชาติพันธุ์ไท คือ ไทพวน และลาวพวน ทำให้มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย ทั้งวัฒนธรรมของชาติพันธุ์ไท วัฒนธรรมจีน และวัฒนธรรม ทางลุ่มแม่น้ำโขงตอนล่าง อีกทั้งในจังหวัดอุดรธานียังมีศิลปนิมอลำที่มีชื่อเสียงเป็นจำนวนมาก

3. มีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา จังหวัดอุดรธานีเป็นอุทยานแห่งธรรมมะ มีสถานที่ทางพุทธศาสนาจำนวนมาก ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมเพื่อดึงดูดผู้ที่สนใจทางด้านพุทธศาสนาได้เป็นจำนวนมาก

4. มีความโดดเด่นในเรื่องของสินค้าผ้าทอสินค้าหัตถกรรม โดยเฉพาะผ้าทอพื้นเมืองอุดรธานี ที่มีชื่อว่า ผ้าหมี่ขิด มีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ผ้าทอพื้นเมืองอุดรธานี เพื่อพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ แหล่งรวมผ้าทอที่สำคัญของจังหวัดคือตลาดผ้าบ้านนาข่า ลวดลายผ้าทอแบบขิดของจังหวัดอุดรธานีมีความสวยงาม และหลากหลาย เช่น ลายกุหลาบพันปี ลายไทยดอกแก้ว ลายกำมปูสลับใบบุญ ลายมรดกโลก ลายสมเด็จ และลายโบว์สลับดอกแก้ว เป็นต้น

5. ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนาต่อยอดทางการตลาดของเมืองไมซ์ โดยจังหวัดอุดรธานีมีโครงสร้างพื้นฐานพร้อมสำหรับการสนับสนุนอุตสาหกรรมไมซ์ เนื่องจากจังหวัดอุดรธานีมีทั้งสถาบันการศึกษา โรงแรมที่ได้รับมาตรฐาน และศูนย์การจัดแสดงสินค้าของจังหวัดที่สามารถรองรับการจัดประชุม สัมมนาและการแสดงสินค้าได้ มีโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภค

และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักธุรกิจและนักท่องเที่ยว เช่น ท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดอุดรธานี เส้นทางคมนาคมทางบก ทางรางที่เชื่อมโยงกับเมืองหลวงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากการศึกษาสภาพการณ์ในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานีพบว่า จังหวัดอุดรธานีสามารถยกระดับขึ้นสู่เมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน ที่สามารถรองรับการจัดงานอีเวนต์ในระดับนานาชาติได้ ทั้งนี้ต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพขั้นพื้นฐาน โดยจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมไมซ์ ดังนี้ (แผนขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี ปี พ.ศ. 2568-2569, 2567)

ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจ ในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมไมซ์ ประกอบด้วย

1. สถานการณ์ภัยธรรมชาติทั้งภัยแล้งและอุทกภัย ส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตและราคาสินค้าเกษตรซึ่งเกษตรกรมีความเสี่ยงในด้านต้นทุนราคาผลผลิตที่ปรับตัวสูงขึ้น และจะส่งผลกระทบต่อรายได้เกษตรกรในระยะถัดไป
2. การเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อจากราคาพลังงานและราคาสินค้าอุปโภคบริโภค ส่งผลให้ค่าครองชีพที่ยังทรงตัวอยู่ในระดับสูง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริโภคของภาคครัวเรือน
3. ความสามารถในการชำระหนี้ของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน ยังเปราะบางและอ่อนไหวต่อค่าครองชีพและภาระหนี้สูงขึ้น ตามแนวโน้มของอัตราดอกเบี้ยอยู่ในช่วงขาขึ้น
4. ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ที่ยังมีความเสี่ยงจากผลของการส่งผ่านนโยบายการเงิน ที่เข้มงวดของธนาคารหลัก รวมถึงความขัดแย้งระหว่างชาติมหาอำนาจด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังยืดเยื้อ ส่งผลกระทบต่อนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการค้า การลงทุนระหว่างประเทศและภายในประเทศ

ปัญหาและอุปสรรค ในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมไมซ์ ประกอบด้วย

1. ระบบขนส่งสาธารณะไปยังแหล่งท่องเที่ยวยังไม่ครอบคลุมในหลายพื้นที่
2. ขาดแคลนป้ายบอกทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะเวอร์ชันภาษาอังกฤษ ภาษาจีน
3. การจัดงานอีเวนต์ และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ขาดการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

4. การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวไม่ครอบคลุมทุกภาษา ส่งผลให้เกิดข้อจำกัดในการดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัด

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 พบว่า “จุดเด่นสองมรดกโลก จากเดิมที่เราเป็นไมซ์ซิตี้ เราก็จะต้อง จัดการชุมชนด้วยกิจกรรมไมซ์ อันนี้คือเป็นตัวหนึ่งในการสร้างความยั่งยืน ชุมชนเขามีส่วนร่วมแล้วก็ได้ประโยชน์ ภาครัฐก็เป็นหน่วยสนับสนุน ส่วนคนที่ขับเคลื่อนจริงๆ มองว่าเอกชนสำคัญที่สุด คือ หอการค้า สมาอุตสาหกรรม รวมถึงทางสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ ถ้าเขามาสนับสนุนมันควรจะต้องต่อเนื่อง ไม่ใช่หายไป คือการพัฒนามันต้องต่อเนื่อง คือทำเสร็จจบแล้วก็ไป คนมีการเปลี่ยน มีการถ่ายเท มีการโอน มีการเคลื่อนย้าย เพราะฉะนั้นการพัฒนาจะต้องมีการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง เล็ก ใหญ่ คือมันจะต้องต่อเนื่องเพื่อสร้างกระบวนการรับทราบต่อเนื่อง มันถึงจะเกิดความยั่งยืน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13 ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า “การประชาสัมพันธ์ยังน้อยอยู่ หน่วยงานแต่ละภาคส่วนก็ต้องเข้ามาคุย เรื่องของการประชาสัมพันธ์ อย่างการจัดงานพีชสวนโลก คือพีชสวนโลกมาเขาจะได้อะไร บางคนตื่นรู้เขาก็ทราบว่าต้องทำอะไร อย่างในภาคการท่องเที่ยว ก็ได้เชิญผู้มีความรู้ด้านการจัดอีเวนต์เข้ามาให้ความรู้ทั้งชุมชน ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และเทศบาลเองก็ได้ให้ชุมชนเข้ามาคุยด้วยเช่นกันอย่างเรื่องการรับรู้เมื่อพีชสวนโลกจะมา ซึ่งการเตรียมพร้อมในเมืองก็เกิดขึ้นมากมาย รวมถึงการกระจายเม็ดเงินก็เกิดขึ้นมหาศาล เช่น ด้านการก่อสร้าง ถนนหนทาง คือก็มองว่านักท่องเที่ยวมาเขาต้องกินต้องอยู่ต้องใช้ ซึ่งก็ให้เราได้เตรียมตัวอย่างร้านอาหารก็ต้องเตรียมให้พร้อมทั้งคนที่สร้างในพื้นที่การจัดงาน เส้นทางไมซ์ เกิดขึ้นเอาเรื่องของการรักษาสภาพเข้ามา เพื่อให้เกิดความยั่งยืน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13)

ผลจากการวิเคราะห์สถานการณ์ในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี จากการศึกษาสะท้อนให้เห็นภาพแนวโน้มที่ชัดเจนว่าสามารถยกระดับขึ้นสู่เมืองไมซ์อย่างยั่งยืน ที่สามารถรองรับการจัดงานอีเวนต์ในระดับนานาชาติได้ ทั้งนี้ภาครัฐจะต้องมีการกำหนดแผนและนโยบายในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่มีความชัดเจนเป็นรูปธรรม ที่ครอบคลุมในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ประกอบกับแนวทางการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนดังกล่าว ภาครัฐจะต้องมีการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องกับทุกภาคส่วน ทั้งภาคเอกชน ผู้ประกอบการ หน่วยงานต่างๆ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ตลอดถึงภาคประชาชน เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนสามารถสรุปสถานการณ์ในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 สรุปสถานการณ์ในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ปี พ.ศ.	สถานการณ์ในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
2563	ผ่านการประเมินให้เป็นเมืองไม่ซ์ ลำดับที่ 8 จากทั้งหมด 10 เมือง ของประเทศไทย
2566	มีนักเดินทางไม่ซ์ จำนวน 164,488 คน สูงเป็นอันดับที่ 6 ของประเทศไทย มีรายได้จากไม่ซ์ อยู่ที่ 508.69 ล้านบาท และมีจำนวนงานไม่ซ์ อยู่ที่ 1,544 งาน
2567	มีวิสัยทัศน์ คือ “เมืองไม่ซ์ที่ดี ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS)”
2567	ปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจ ได้แก่ 1) การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว 2) การดำเนินการขับเคลื่อนตามแผนการฟื้นฟูเศรษฐกิจของภาครัฐ 3) มาตรการของภาครัฐ ในการเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณ 4) การรักษาสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร และ 5) การส่งเสริมธุรกิจ SMEs
2568-2569	มีแผนขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไม่ซ์และการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี ได้แก่ 1) ยกระดับสินค้าบริการ และกิจกรรมไม่ซ์ 2) การสร้างอัตลักษณ์ของจังหวัดให้มีความโดดเด่น 3) ผลักดันให้จังหวัดเป็นที่รู้จักในฐานะ การเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไม่ซ์ของประเทศ และ 4) การเพิ่มศักยภาพของจังหวัดในการรองรับการจัดงานไม่ซ์ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ
2568-2569	ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจ ในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมไม่ซ์ ได้แก่ 1) สถานการณ์ภัยธรรมชาติทั้งภัยแล้งและอุทกภัย 2) การเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อจากราคาพลังงานและราคาสินค้าอุปโภคบริโภค 3) ความสามารถในการชำระหนี้ของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนบางส่วน และ 4) ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก
2568-2569	ปัญหาและอุปสรรค ในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมไม่ซ์ ได้แก่ 1) ระบบขนส่งสาธารณะไปยังแหล่งท่องเที่ยวยังไม่ครอบคลุมในหลายพื้นที่ 2) ขาดแคลนป้ายบอกทางเข้า แหล่งท่องเที่ยว 3) การจัดงานอีเวนต์ขาดการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และ 4) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวไม่ครอบคลุมทุกภาษา
2569	เป็นเจ้าภาพการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก
2576 – 2580	มีเป้าหมายในการสร้างรายได้จากธุรกิจไม่ซ์ ท่องเที่ยวและกีฬา มากกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต ในด้านต่างๆ ทั้ง 7 ด้าน ในขั้นตอนที่ 2 เพื่อ

นำไปสู่การขับเคลื่อน การพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานีต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี 7 ด้าน ในอนาคตว่ามีแนวโน้มจะเป็นอย่างไร ประกอบด้วย 1) ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม 2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน 3) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ 5) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด 6) ด้านความพร้อมของสถานที่ และ 7) ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล โดยการสัมภาษณ์รอบที่ 1 กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ตามแนว EDFR ได้ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่มีความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และไม่สร้างสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อคนรุ่นหลังของเมือง โดยมีการสร้างพื้นที่สีเขียวในเมือง ด้วยการลดพลังงาน การลดปริมาณคาร์บอน การคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง การสร้างระบบนิเวศในเมือง มีการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนมีการขนส่งคาร์บอนต่ำไปยังเมืองและสถานที่จัดงานไม่ซ์ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ดังนี้

“เรื่องพื้นที่สีเขียวเรื่องเมืองมันต้องเริ่มจากการวางผังเมือง ความจริงแล้วผังเมืองเราอยากให้มีพื้นที่สีเขียว เรื่องความเป็นเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หมายถึงว่ามีแผนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

“ส่วนความยั่งยืนในเรื่องของสิ่งแวดล้อม เข้าใจว่าอุดรธานีก็มีการขับเคลื่อนในแผนของจังหวัดในการจัดงานหรือกิจกรรมแบบ Low carbon คือการใช้ คาร์บอนฟุตพริ้นท์ในบริษัทใหญ่ๆ หรือองค์กรใหญ่ๆ ที่จะต้องรักษาโลกเวลาเราปล่อยคาร์บอนฟุตพริ้นท์มา เราจะต้องมีการจัดการ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“ในส่วนของพื้นที่จัดงานในเมืองกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ก็ได้มีการจัดทำแผน คือ 1) คือ ให้งานนั้นเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพสำเร็จ 2) ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14)

“เรื่องสิ่งแวดล้อมในการจัดงาน มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ว่าทำลายระบบนิเวศน์ใหม่ ก็ได้หารือกันในที่ประชุม ระบบนิเวศน์ดั้งเดิมที่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ ยังคงไว้หรือไม่ พืชพรรณท้องถิ่นเราทั้งหลายไหม บัว ปลา นก หนู พืชพื้นถิ่นต่างๆ มันเป็นการปรับปรุงสิ่งที่ได้มากับสิ่งที่เสียไปให้มีความสอดคล้องกัน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

“ในส่วนของการท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด Low carbon tourism เนื่องจากเป็นนโยบายของรัฐบาลในทุกมิติ เช่น เทียวลดคาร์บอนทำอย่างไรได้บ้าง มีการใช้กิจกรรมหรือว่าส่งเสริมเรื่องไหนในการลดคาร์บอน ลดก๊าซเรือนกระจก” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการสร้างพื้นที่สีเขียวให้กับเมือง ด้วยการปลูกต้นไม้ในพื้นที่สาธารณะ เพื่อลดปริมาณคาร์บอน การสร้างความตระหนักในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในเมือง ดังนี้

“อุดรสร้างพื้นที่สีเขียวขึ้นมีต้นไม้ มีสวนสาธารณะ มีการดูแลต้นไม้มากขึ้น และก็มีป่าไม่มีอุทยาน เกี่ยวกับเรื่องของป่าไม้ มีต้นน้ำ คิดว่าเรื่องสิ่งแวดล้อมก็น่าจะไปได้ เพียงแต่ว่าต้องช่วยกันสร้างความตระหนักให้มาก” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญในเรื่องของพื้นที่สีเขียว อย่างในการปลูกต้นไม้ให้เกิดพื้นที่สีเขียวเพื่อลดคาร์บอน อย่างเรื่องการท่องเที่ยวการทำทัวร์ คือเที่ยวอย่างไรให้รักษ์โลก ในโรงแรมก็ตระหนักเรื่องนี้อยู่แล้วซึ่งเขาก็ทำอยู่เรื่อยๆ ซึ่งอุดรกับความยั่งยืนสามารถที่จะพัฒนาไปได้ด้วยดี เริ่มที่จะเข้าใจ ซึมซับ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการจัดการทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนมีการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง การใช้ถุงผ้า การลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติก ดังนี้

“การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้รักษาสิ่งแวดล้อม ควรมีทางเลือกให้เขา เช่น การใช้ถุงผ้า แทนถุงพลาสติก เช่น การจัดงานอีเวนต์ภายในงานจะไม่มีถุงพลาสติก โฟม แต่ถ้าเป็นในเมืองก็จะเป็นการสนับสนุนพฤติกรรมของคนในเมืองในการลดใช้ถุงพลาสติก คือไม่อนุญาตให้ใช้ถุงพลาสติกในเมือง สิ่งเหล่านี้ก็จะเป็นการลดพฤติกรรมของคนในพื้นที่ได้ เช่น การแยกขยะ ซึ่งการเปลี่ยนพฤติกรรมของคนในพื้นที่จะต้องมีความรัดกุม” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

“อุดรธานีเราเคยได้รับรางวัลจังหวัดสะอาด เราก็พยายามรักษาความยั่งยืนตรงนี้ไว้ มีการจัดการขยะตั้งแต่ขยะต้นทาง กลางทาง ปลายทาง สารสำคัญมันอยู่ที่ต้นทาง เราให้รู้จักการคัดแยกขยะเพื่อไม่ให้มีขยะล้น” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

“ในเรื่องของการจัดการสิ่งแวดล้อมก็มองถึงเรื่องขยะ แต่ก็เห็นได้ว่าในส่วนของภาครัฐก็มีวิธีในการกำจัดขยะ การท่องเที่ยวแบบ Low carbon เช่น การจัดอาหารเป็นเซต เข้าเป็นข้าวเหนียวห่อใบตอง ขวดน้ำแจกเป็นขวดก็สามารถนำไปขายได้ การแยกขยะ เปียก ขยะแห้ง เป็นอาหารก็จะใช้เป็นใบตอง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

นอกจากนั้นผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการจัดการทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการขนส่งคาร์บอนต่ำไปยังเมือง และสถานที่จัดงานไมซ์ ด้วยการใช้บริการรถขนส่งสาธารณะ การใช้บริการรถขนส่งไฟฟ้า ดังนี้

“เรามีรถให้บริการที่มีความปลอดภัย มีกล้องวงจรปิด เป็นรถขนส่งไฟฟ้า ถ้าใช้รถสาธารณะขนส่งไฟฟ้าก็ลดการปล่อยก๊าซลง ซึ่งก็ประหยัดค่าใช้จ่าย โดยการขนส่งคาร์บอนต่ำก็จะเริ่มในปี 2568 ในการรองรับการจัดกิจกรรมไมซ์ โดยจะเห็นอุดรมีการเปลี่ยนแปลง แต่เป็นภาคเอกชน ที่เขาเข้าไปนำเสนอการขนส่งในการยกระดับเมือง โดยจะใช้รถ 2 สายก่อน ลงทุนถึงร้อยล้าน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“อุดรธานีให้ความสำคัญในเรื่องสภาพสิ่งแวดล้อมเพราะเป็นนโยบายรัฐบาล เพราะฉะนั้นขนส่งเองเรามีโครงการเรื่องของรถโดยสารไฟฟ้า และมีแล้วเพียงแต่ว่าตอนนี้มันอยู่ในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างเชื่อว่าปี 2568 จะมีรถโดยสารไฟฟ้าบริการผู้โดยสาร บริการนักท่องเที่ยวตั้งแต่สนามบินไปจนถึงบึงกิ้ง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

“การรณรงค์ส่งเสริมให้ใช้รถสาธารณะ ก็ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจส่งเสริมในเรื่องดังกล่าว เช่น รถไฟฟ้า รถไฮบริด หรือการขนส่งคาร์บอนต่ำในเมือง ซึ่งก็ไปดำเนินการในเรื่องของข้อกฎหมายให้ชัดเจนในการให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

2. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์ของชุมชน ทั้งการมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดงานไมซ์ การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการจัดงานไมซ์ การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานไมซ์ของชุมชน และการดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์ ของชุมชน ดังนี้

“ถ้าคำว่าชุมชนเขามีส่วนร่วมในระดับหนึ่ง เข้ามาทำแผนจังหวัด ก็มีการพูดถึงเมืองไมซ์มีการทำแผนมีการปรับตัว เตรียมความพร้อม สิ่งนี้คือภาคราชการมีการเชิญชุมชน เป็นตัวแทนชุมชน เป็นตัวแทนนักธุรกิจ เป็นตัวแทนวัยรุ่น เป็นตัวแทนผู้ประกอบการร้านค้าโรงแรม ชุมชนที่พร้อมแล้วมีศักยภาพที่จะเสนอเป็นตัวแทน ในเวทีนี้มีกลุ่มนี้อยู่ด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

“ในการประชุมแต่ละครั้งในการวางแผนการจัดกิจกรรมไมซ์ก็จะมีผู้นำชุมชน หรือชาวบ้าน เข้ามาร่วม แสดงความคิดเห็น และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ส่วนใหญ่ที่พบจะเป็นกลุ่มเดิมที่ประสบความสำเร็จ หรือเป็นที่ยอมรับของชุมชนในการขายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“เวลาจัดประชุมวางแผนทำกิจกรรมต่างๆ ของจังหวัด ประชาชนเริ่มเข้ามามีส่วนร่วมจริง แต่จะเป็นกลุ่มประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียจริงๆ ในกิจกรรมนั้นๆ หรือพื้นที่นั้นๆ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 12)

“งานการประชุม วางแผนอะไรต่างๆ ที่เกิดขึ้นประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมน้อย แต่ประชาชนก็ไม่ได้หมายถึงว่าเป็นประชาชนที่เขาทำเกษตรกรรม เป็นภาคเอกชน ก็เป็นพ่อค้า ประชาชนภาคอุตสาหกรรมภาคสื่อมวลชน ซึ่งก็พยายามตระหนักในเรื่องนี้ก็พยายามเข้ามามีส่วนร่วมแล้วก็การจัดกิจกรรมต่างๆ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนเกี่ยวกับการดำเนินการจัดงานไมซ์ โดยชุมชนจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เพื่อให้ได้เห็นศักยภาพของชุมชน ตลอดจนเป็นการแสดงสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน เป็นการแสดงออกถึงวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และเอกลักษณ์ของชุมชน ดังนี้

“อุดรมีศักยภาพโดยที่มีแหล่งท่องเที่ยวเป็นที่ตั้ง และกระจายสู่ชุมชนเหมือนบ้านเชียง มีอาหารที่พักให้นักท่องเที่ยวได้มาเพื่อหาประสบการณ์ในชุมชนที่ยาวมรดกโลก ซึ่งชุมชนก็ได้จัดงานไม่ว่าจะเป็นวิถีของวัฒนธรรมของชุมชนเอง อัตลักษณ์ของชุมชนเอง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“ถ้าเราจัดแบบให้พี่น้องประชาชนเยาวชนเขามาร่วมออกแบบด้วยความคิดของเขา คือพื้นที่เขาต้องการอะไร ภาพเขียนสีอะไรต่างๆ ที่เกิดขึ้นก็ให้เขาเขียนเองงานฝีมืออะไรต่างๆ พวกนี้ ร้านกาแฟ กาแฟท้องถิ่น สินค้าต่างๆ ในพื้นที่ที่เขามามีส่วนร่วมอันนี้ก็เป็นเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

“ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สามารถนำมารวมกิจกรรมได้ เช่น ผลิตภัณฑ์ของชุมชนอย่างด้านสมุนไพรก็มีลูกประคบ อย่างจัดงานก็จะมีออแกไนซ์มา ก็เข้ามาจัด และคนทั่วไปก็เข้าไปซื้อ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“ในส่วนที่เกี่ยวกันอาจจะเป็นงานไมซ์ที่ไปลงชุมชน เช่น เส้นทางกิจกรรมเกี่ยวกับไมซ์หรือ การเอาชุมชนเข้ามาจัดในงานไมซ์ ที่ผ่านมาก็เห็นการนำเอาชุมชนเข้ามา เช่น การปลูกผักออแกนิก ผลไม้ ชา ที่เขาทำในชุมชนมาเสนอในงานไมซ์ ซึ่งอันนี้เป็นบทบาทของชุมชนแล้วก็ทำได้ดี แล้วเขาก็นำเสนอสินค้าได้น่าสนใจ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 15)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนเกี่ยวกับการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการจัดงานไมซ์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดกิจกรรมไมซ์ ทำให้ชุมชนสามารถสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ และทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง เกิดความยั่งยืนสู่ชุมชน ดังนี้

“ทางเราก็รณรงค์ในวิถีของชุมชนในเรื่องสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านที่จะเป็นตัวของเราที่จะก่อให้เกิดรายได้ของชุมชนเรา ชุมชนเราจะมีโอกาสได้ใช้สินค้า ได้ค้าขาย ที่พัก สถานที่อาหารการกินของพื้นถิ่นเราจะมีโอกาสมีเวที มีการจัดบูท” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

“การมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การมีส่วนร่วมด้วยที่เราจะได้นำความต้องการว่าคนในพื้นที่ต้องรู้บริบทของคนในพื้นที่มากที่สุด และการได้ผลประโยชน์ จากการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14)

“ในการมีส่วนร่วมของชุมชน ต้องให้ตรงเป้าหมายกับความต้องการของคนในพื้นที่ก่อน คือ ถ้าคนในพื้นที่ต้องการความยั่งยืนในมิติที่ทำให้ชุมชนเกิดรายได้ ทำให้เมืองเกิดรายได้ กระจายรายได้สู่ท้องถิ่น อันนี้คือสิ่งที่จะต้องดำเนินการก่อน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานไมซ์ของชุมชน คือ หลังจากการจัดกิจกรรมไมซ์เรียบร้อย ชุมชน หรือประชาชน สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินการจัดกิจกรรมไมซ์ได้ ดังนี้

“เวลาจัดกิจกรรม จัดงานอะไรก็จะเริ่มมีการถามกันว่าชาวบ้านว่าไง ชุมชนนี้ว่าไง ต้องเอาใครเข้ามาเป็น ผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำกิจกรรมบ้างมี แต่พอผลลัพธ์มันออกมาอย่างนี้มันสะท้อนว่า มันไม่มากพอ มันเกิดปัญหา แต่ดีขึ้นไหม ดีขึ้น แต่มันยังไม่ถึงระดับที่มีประสิทธิภาพ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 12)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนเกี่ยวกับการดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ด้วยการเข้าไปสนับสนุนชุมชนในการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการเข้าไปให้ความรู้ในด้านการจัดกิจกรรมไมซ์ต่างๆ ดังนี้

“ชุมชนสามารถทำงานร่วมกับสถานประกอบการได้ในการที่จะผลักดันไม่ให้เกิดความยั่งยืน เพราะเดี๋ยวนี้ ในหลายกิจกรรมก็จะอ้างอิงถึงชุมชนตลอดเพราะในหลายกิจกรรมก็จะอ้างอิงถึงชุมชน พาไปเที่ยวสถานที่ที่เป็นของชุมชน ไปดูงานในชุมชน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“หน่วยงานภาครัฐจะต้องเข้าไปส่งเสริมชุมชน ไปสนับสนุน ไปต่อยอดเขา ไม่ใช่ทำให้เขาทำเองแต่เราจะต้องไปให้การศึกษา ความรู้ ซึ่งก็ต้องมีมาตรฐานการจัดงานก็ไล่ดูมาตรฐานการจัดงาน คือก็มีความพร้อม เพราะทำอยู่แล้ว ก็ทำกว้างไว้อยู่ ก็ต่อยอด คือมันต้องพัฒนาขึ้นเป็นขั้นบันได คือต้องยกขึ้นเรื่อยๆ แล้วก็มีการสืบทอดกัน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“ภาครัฐจะต้องช่วยส่งเสริมกัน คือจะต้องเข้าไปให้องค์ความรู้ ให้ประสบการณ์ รวมถึงเรื่องของงบประมาณ แต่ก็อยากจะให้โอกาสชุมชนที่ไม่ค่อยได้ออกมาจัดงาน ได้เข้ามาทำกิจกรรมด้วยการมีโฮมสเตย์ ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชน เกิดการร่วมกันของชุมชน คือต้องให้หน่วยงานนำเข้ามาด้วยงบประมาณ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“การเป็นเจ้าของภาพพืชสวนโลกจะมีตัวแทนของชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม รวมถึงเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการเป็นคณะกรรมการในการพิจารณาให้ความคิดเห็น เพราะฉะนั้นชุมชนเข้าไปแต่ละในหลายๆ เรื่องกับการตัดสินใจ การให้ข้อคิดเห็นในการขับเคลื่อนงานของบริบทจังหวัดอุดร” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

“เราอยากให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม คือการท่องเที่ยวของเราเรายังมีมิติในเรื่องของธรรมชาติเพราะฉะนั้นที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม อย่างมัคคุเทศก์ก็ไปดูที่พิพิธภัณฑ์วัดป่าบ้านตาด ก็เป็นพี่น้องประชาชน ที่เขาไปมีส่วนร่วมเพราะฉะนั้นในเรื่องของวิถีของวัดป่าประชาชนเขาก็เข้ามามีส่วนร่วม” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16, 11 ธันวาคม 2567)

“ชุมชนได้ร่วมกับท่องเที่ยวและกีฬา โดยใช้วัตถุดิบจากชุมชน ทั้งในเรื่องของคุณภาพและความยั่งยืนก็เริ่มมากขึ้น ชุมชนเองก็เริ่มเอาสินค้าเข้ามา เวลาที่มีทัวร์เข้ามาก็จะมีการเตรียมเรื่องอาหาร เรื่องท่องเที่ยวเราก็เอา ความยั่งยืนเข้ามาด้วย ก็ได้เข้าไปพัฒนาชุมชนให้ชุมชนได้ตระหนักทำให้ยั่งยืนตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13)

“ภาครัฐเมื่อเข้าไปร่วมกับชุมชนในการจัดกิจกรรมไม่ซ้ำ จะต้องมีการดูแลต่อเนื่องตลอดเวลา ไม่ใช่จัดไปแล้วหลังจากเสร็จงานไปแล้วหรือหลังเสร็จงานปีสองปีแล้วเงียบหายไป มันเป็นการลงทุนที่เปล่าประโยชน์” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14)

3. ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีเครือข่าย

เชื่อมโยงกับองค์กรธุรกิจไมซ์ มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดงานไมซ์ในพื้นที่ สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ และการบริการด้านการท่องเที่ยวกับการจัดงานหรือกิจกรรมไมซ์ ส่งเสริมในการจัดกิจกรรมและงานต่างๆ เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง ทำให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน ตลอดทั้งมีส่วนร่วมในการทำให้ธุรกิจไมซ์แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องเกี่ยวกับการมีเครือข่ายเชื่อมโยงกับองค์กรธุรกิจไมซ์ ดังนี้

“ซึ่งธุรกิจไมซ์ ก็ครอบคลุมไปหมด อย่างบริษัททัวร์ สมาคมธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร ชมรมสปานวดแผนไทยแต่ยังไม่ชัดคือมันต้องรวมกลุ่มก้อนกัน ชมรมรถสองแถว พวกนี้เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับธุรกิจไมซ์อย่างสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวก็รวมกันหมดเลย ทุกสายอาชีพที่เกี่ยวข้องกัน สมาคมผู้ประกอบการมัคคุเทศก์ ชมรมมัคคุเทศก์ ชมรมรถตุ้ ซึ่งอุดรต้องใช้เวลาอีกเยอะในการสร้างเครือข่ายร่วมกันเพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“ในฐานะของอุดรก็มีการร่วมมือผู้มีส่วนได้เสียกับการจัดกิจกรรมไมซ์อยู่แล้วไม่ว่าจะเป็นโรงแรมที่พักกลุ่มวิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐองค์กรท้องถิ่น สถาบันการศึกษา ก็มีส่วนร่วมอยู่แล้วเพียงแต่ว่า ทำยังไงให้ต่อเนื่องแล้วรักษามาตรฐาน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของอุดรมีความเข้มแข็งโดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐ ส่วนหน่วยงานภาคเอกชนก็มีความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มกัน เช่น สมาคมอุตสาหกรรมจังหวัด ที่เขามีการตั้งบริษัทเกิดขึ้นเองด้วย จากการที่เมื่อก่อนเขาไปเขาก็มองเห็นโอกาสที่มีบริษัทของคนในพื้นที่เข้ามา เวลาที่มีการจ้างงานก็ได้รับความร่วมมือจากภาคเอกชนเป็นอย่างดี” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 15)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดงานไมซ์ในพื้นที่ ซึ่งเป็นการสนับสนุนของภาครัฐและเอกชน มีส่วนร่วมในการจัดงานไมซ์ โดยจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จัดในช่วงเวลาที่เหมาะสม และมีการเตรียมพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งในส่วนที่พัก โรงแรม การขนส่งสาธารณะ ดังนี้

“กระบวนการการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดีขึ้นมาก หน่วยงานหลักเลยถ้าถามว่าใครเป็นตัวตั้งตัวตี คือให้เอกชนก่อน ผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มแรก ตั้งต้นภาครัฐแน่นอนไมซ์ แต่การต่อเนื่องเพื่อให้ได้ใช้คำว่าไมซ์คือภาคเอกชน มันขับเคลื่อนไปได้มันทำให้เห็นภาพแล้วก็บรรยากาศของการเป็นเมืองของการประชุม” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 12)

“ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีสิทธิมีเสียงมีข้อเสนอร่วมกัน อย่างการปฏิบัติงานของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมจังหวัด เราก็ไม่ได้มองที่อุดรอย่างเดียวก็มองตามอีเวนต์งาน อย่างถ้าเกิดมีงานทุ่งศรี

เมืองเราก็เอาไปใช้ในการจัดช่วงเวลา คือถ้าไปเที่ยวทุ่งศรีเมืองก็ไปงานมรดกโลก ไปบ้านเชียง คือจัดช่วงเวลาให้มีความเหมาะสม และสามารถเชื่อมโยงการจัดงานไม่ซ้ำรบกวนกัน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14)

“การสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชนดีมาก ส่วนเรื่องการขนส่งสาธารณะอะไรต่างๆ พวกนี้เข้ามาโดยภาครัฐ ก็ทำให้เกิดผู้ประกอบการ โรงแรมที่พัก การยกระดับเรื่องธุรกิจท่องเที่ยว ในเรื่องของการจัดงานกิจกรรมต่างๆ เราก็มีการพูดคุยกันอย่างสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวก็เข้ามาพูดคุยกับเรา ในส่วนของการจัดกิจกรรมต่างๆ ภาครัฐก็เข้าไปสนับสนุนกิจกรรมที่เกิดขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ และการบริการด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการจัดงานหรือกิจกรรมไม่ซ้ำ ซึ่งปัจจัยสำคัญในการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคือความเข้มแข็งของกลุ่ม ในการแก้ปัญหา หรือพร้อมกับการรับมือกับปัญหา หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ดังนี้

“ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนหลักๆ อย่างสมาคมท่องเที่ยว อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สภาหอการค้า สภาอุตสาหกรรม ก็เป็นเฟืองใหญ่ๆ ที่มีธุรกิจเชื่อมโยงกับการจัดกิจกรรมไม่ซ้ำ ก็มีการรวมตัวกัน อย่างสมาคมโรงแรมมารวมตัวกันได้ก็เพราะเกิดสถานการณ์โควิด คือถ้าเจอสถานการณ์อะไรก็เกิดการรวมตัวกัน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“เครือข่ายเชื่อมโยงกับองค์กรธุรกิจไม่ซ้ำอุดรมีเยะทำงานกันเป็นทีมหลังๆ เริ่มมีการปรับเปลี่ยน แต่ก็ช่วยงานกันดี การมีส่วนร่วมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ที่ดี เช่น โมโค มณฑาทิพย์ก็ให้การสนับสนุนในพื้นที่มาตลอด องค์การบริหารส่วนจังหวัด มหาวิทยาลัย ก็ให้การสนับสนุนอย่างดีมาก ชมรมไม่ซ้ำ สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เราาร่วมกันตลอดเวลา มีการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจและบริการไม่ซ้ำร่วมกัน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“การรวมกลุ่มกันของสมาคมท่องเที่ยวก่อน ถัดมาก็จะเป็นชมรมมัคคุเทศก์อีสานตอนบนที่ได้ร่วมกันคราวนี้สมาคมก็จะมีโรงแรมเป็นหลัก โรงแรมก็ เจริญโฮเต็ล สยามแกรนด์ พรณรายน์ นี่ก็จัดเป็นหลักเลย หลายโครงการมากถ้าจำไม่ผิด 20 โครงการ อันนี้เราเห็นได้ว่าผู้มีส่วนได้เสีย ได้ช่วยกันขับเคลื่อน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 12)

“กำลังเริ่มที่จะตั้งทีมงานในการทำงานร่วมกัน อย่างเช่นร้านอาหาร แอพพลิเคชั่นเรียกรถ คือกำลังตั้งทีมขึ้นมาแล้วก็จะเอาน้องๆ รุ่นใหม่ไฟแรงมาช่วยทำงาน เช่น แอพเรียกรถ มีทั้ง 5 ค่าย เชียว ชมพู เหลือง ก็ให้ บุรณาการว่าถ้าอยู่โรงแรมก็สามารถที่จะเรียกรถมาที่จุดรับรถได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

“ส่งเสริมเครือข่ายธุรกิจไมซ์กับธุรกิจท่องเที่ยว ด้วยการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และถูกต้องกับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ เพื่อเตรียมพร้อมหรือรองรับการจัดงาน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการส่งเสริมในการจัดกิจกรรมและงานต่างๆ ให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง โดยจังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงวัฒนธรรมที่โดดเด่น จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการได้รับการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้เสียในการจัดกิจกรรมไมซ์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและนักลงทุนเข้ามาในพื้นที่ ดังนี้

“ด้วยอุดรธานีเป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็น คำชะโนด ภูฝอยลม คีรีวงกต ทางวัฒนธรรม ก็จะมีภูพระบาทและบ้านเชียงที่เป็นมรดกโลก การรองรับในเรื่องไมซ์ของอุดรคิดว่าเป็นไปได้สูง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13)

“โครงข่ายเราก็อาร่วมกับท่องเที่ยว กระทรวงวัฒนธรรมเพื่อหาที่ท่องเที่ยวรองรับ นอกจากพืชสวนโลกแล้วบ้านเรามีอะไรที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านเรายามู พญานาค วัดตรงไหนที่น่าศรัทธาเลื่อมใสวัดตรงไหนที่มีตำนานก็ช่วยกันหาเพิ่มเติมในระแวกบ้านเรา ก็โยงกับเส้นทางคมนาคม จะไปคำชะโนดเป็นอย่างไร ทางลัดของชุมชนก็มีออกไปอำเภอเพี้ย ออกไปบ้านดุง ผ่านกุดสระ วัดไหนจะไปภูก่อนจะไปเส้นทางไหนของกุดสระเราก็มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเราก็มีหลายที่” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

“เราจะต้องขายทุนวัฒนธรรมเชิงอัตลักษณ์ซึ่งมีความโดดเด่นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นต้องค้นหาเจ้าของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับมรดกโลก มหาวิทยาลัย ในฐานะที่จัดงานอยู่บ่อยๆ เราจะต้องเอาตัวเองเป็นเจ้าภาพ คือวางแผนมาจัด พาตัวเองให้ดึงคนเข้ามาเสนอตัวให้ตัวเองเป็นเจ้าภาพในการจัดงานนานาชาติใหญ่ๆ เป็น Big impact แล้วก็ยั่งยืนด้วย คือทุนวัฒนธรรม ขายสิ่งที่ตัวเองมี เพราะฉะนั้นมันจะง่ายในการที่จะสร้างให้อุดรธานีเป็นเมืองในการจัดงานระดับนานาชาติ เพราะเราดึงคนต่างประเทศเข้ามาได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน โดยมีส่วนร่วมในการจัดงานไมซ์ให้ สะดวก สะอาด ปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงเชื่อมโยงเส้นทางสองมรดกโลกที่สร้างความยั่งยืนให้กับชุมชน ตลอดจนจะต้องมีองค์ความรู้ในการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนได้ ดังนี้

“มันจะมีในส่วนของ Safety zone พื้นที่สีขาว ของกรมการท่องเที่ยวเขาก็ประเมินในการจัดงานUD ทาวน์ หมายถึงจัดงานแล้วปลอดภัย ในส่วนของตำรวจก็จะเป็น Smart city ที่มีกล้องวงจรปิด รวมถึงเทศบาลด้วย เพราะฉะนั้นหลักการในการจัดงานจะต้องเน้น ความสะดวก สะอาด ปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“กรมการท่องเที่ยวก็มาตรวจเรื่องนี้ คือกรมการท่องเที่ยวให้ความสำคัญ เนื่องจากเป็นนโยบายของรัฐบาลในทุกมิติเช่น เทียวลดคาร์บอนทำยังไงได้บ้าง แล้วก็มาทำเส้นทางเชื่อมโยง 2 จังหวัด จะมีอุดร หนองคาย ในส่วนเราเชาบอกว่าเขาไปจัดเส้นทางบ้านเชียง ภูพระบาท เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการจัดกิจกรรมไมซ์” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

“การส่งเสริมการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืน ควรจะต้องมีองค์ความรู้ว่าการจัดงานไมซ์เป็นอย่างไรและจะสร้างความยั่งยืนใหม่ ซึ่งถ้าเกิดการมีส่วนร่วมก็เป็นเรื่องที่ดีในทุกภาคส่วน ซึ่งถ้าภาครัฐมีนโยบายอยู่ก็จริงแต่ถ้ามีการปรับเปลี่ยนผู้นำ อาจจะมีการส่งเสริมไม่มีความชัดเจน ซึ่งถ้าส่งเสริมโดยภาคเอกชนก็มีความพร้อมมากกว่า ในการจัดงาน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“เรื่องการทำให้เกิดความยั่งยืน เราต้องคิดว่าคนมาเที่ยวอุดร แวะไปชมงานพืชสวนโลกครึ่งวัน แล้วไปเที่ยวที่อื่นต่อในพื้นที่ใกล้เคียง ใช้บริการที่พัก ร้านอาหาร คือเมืองใช้ประโยชน์จากเมืองจะทำให้เกิดความยั่งยืนได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำให้ธุรกิจไมซ์ที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยจะต้องให้ความสำคัญในการจัดงานที่ไม่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นตัวชี้วัดในการเป็นพื้นที่ที่จัดงานมีมาตรฐานด้านความยั่งยืน ตลอดจนสามารถมีวิธีในการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการจัดงานไมซ์ ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของเมือง ดังนี้

“ในส่วนของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือผู้มีส่วนได้เสียเค้าต้องตระหนัก เพราะมันคือตัวชี้วัด หมายถึงว่าเทศบาลเขาได้รับรางวัล เทศบาลสีขาวย ก็ได้รับรางวัลเป็นการ์ตูนดี อุดรก็ได้รับรางวัลเมืองสะอาด ส่วนของตำรวจก็ได้รับรางวัล Safety zone เพราะฉะนั้นทุกภาคส่วนเขามีรางวัลเป็นการ์ตูนดี มีรางวัลในการรองรับ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“ผู้มีส่วนได้เสียถ้าเป็นการท่องเที่ยวในชุมชนก็จะเป็นการกระทบกับสิ่งแวดล้อมในชุมชน แต่ในส่วนนี้จะมีการแก้ไขปัญหาอย่างไร ก็เป็นเรื่องของหน่วยงานเข้าไปให้ความรู้ เช่น ขยะ เข้ามาเยอะวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดขยะเยอะ ไม่ให้เกิดมลภาวะสิ่งแวดล้อมทำอย่างไร การบอบซ้ำของพื้นที่เมื่อมีคนเข้ามาเยอะแล้วมันจะต้องมีการดูแลปรับปรุงหรือว่าต้องพักไหม คือต้องมีวิธีแก้ปัญหาและพร้อมในการรับมือ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

“ผู้มีส่วนได้เสียเริ่มมีความเข้าใจมากขึ้น เสร็จงานทุกครั้งก็จะประเมินว่าเราสามารถประหยัดคาร์บอนได้เท่าไร ใช้คาร์บอนหรือประหยัดไปเท่าไร ก็คือเป็นการสร้างความตระหนักให้กับผู้เข้าร่วมด้วย รวมถึงเจ้าของสถานที่ด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 12)

ผู้วิจัยยังพบว่าผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งจะต้องมีการวางแผนจัดตั้งให้มีตัวแทนหลัก หรือองค์กรหลัก ผู้ที่ทำหน้าที่ในการพัฒนาอุตสาหกรรมไมซ์ในจังหวัด ผู้ที่จะสามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานทุกองค์กรของจังหวัด หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ของจังหวัดให้มีความยั่งยืนได้ในอนาคต ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ดังนี้

“จังหวัดจะต้องมีนโยบายให้ชัดเจนแล้วก็มอบหมายหน้าที่ ให้คนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้เสีย เป็นตัวหลัก คือทำหน้าที่หลัก ในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไมซ์ของจังหวัด” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

“ถ้าจะส่งเสริมให้เป็นไมซ์ของอุดรจริงๆ ก็ควรที่ต้งหรือมีหน่วยงานของอุดรไมซ์ขึ้นมาจริงๆ คือถ้าเรามีหน่วยงานภาครัฐที่เห็นความสำคัญเรื่องไมซ์ ก็จะสามารถตอบโจทย์เศรษฐกิจได้ ตอบโจทย์หน่วยงานที่วางจากระบบจริงๆ ทำตลาดเชิงรุก ทำไปให้นอกพื้นที่รู้จักเรา ถ้าภาครัฐเข้าใจแล้วทุ่มกำลังทำอย่างจริงจัง อุดรก็จะมีโอกาส ถ้าเราบริหารจัดการได้ดีก็จะสร้างความยั่งยืน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“ถ้าเป็นภาครัฐ ก็ยังไม่มีความรู้สึกว่าจะมีใครเป็นตัวหลัก ในการตั้ง คือพอพูดถึงไมซ์ก็มาหาคนนี้ ไม่ชัด ในขณะที่เดียวกันเราก็มีศูนย์ไมซ์ แต่ยังไม่มีการสร้างองค์กรที่ชัดเจน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ยังไม่ชัดเจนอยากให้มีเจ้าภาพหลักจริงๆ ระดับจังหวัดก่อน คือหน่วยงานรัฐจะต้องมีประจำที่ ซึ่งควรจะเป็นใคร แต่คนนี้จะต้องแม่นยำ เข้มแข็ง รวมถึงเข้าใจภาพของการจัดไมซ์ทั้งหมด ดิวกับ สสพ. ได้อย่างชัดเจน คือมีตัวหลักที่สามารถรันงานได้อย่างต่อเนื่องอยู่ที่สำนักงาน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 12)

4. ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานไมซ์ และการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินเมืองไมซ์ มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่กับการจัดงานไมซ์และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของเมือง สภาพแวดล้อมของเมือง และความสะดวกในการเข้าสู่เมืองหรือสถานที่จัดงาน รวมถึงมีการจัดการความเสี่ยงในการยกเลิกการจัดงาน และ ความปลอดภัยของเมือง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องเกี่ยวกับการสร้างการรับรู้การจัดงานไมซ์และงานอีเวนต์นานาชาติ ดังนี้

“ให้คนอุดรได้เห็นประโยชน์ของการจัดงานอีเวนต์นานาชาติเป็นอย่างไร คือ ทำให้เขาเห็นประโยชน์ของการมีส่วนร่วมเขาก็สามารถเข้ามาทำได้ อีกด้านถ้าเป็นในเชิงลบก็อาจจะมองถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการจัดงาน ก็ขึ้นอยู่กับว่าจะเป็นในเชิงไหน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“การสร้างการรับรู้ในระดับนานาชาติควรเริ่มต้นในการเปิดตัวที่ดีจริงๆ อุดรเริ่มต้นที่ดีแล้ว เรามีงานนานาชาติเข้ามาเยอะพอสมควร เรามีงานพืชสวนโลกที่จะเกิดขึ้นอีกปีหนึ่ง เพราะฉะนั้นการสร้างการรับรู้ในระดับเมกะอีเวนต์ในระดับนานาชาติที่สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการมีส่วนส่งเสริม และสนับสนุน ในการจัดงานเข้ามาอันนั้นเป็นประตุ เขาเรียกเป็นประตุชัย ในการที่จะทำให้อุดรธานีอวดสู่สายตาโลก” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“การประชาสัมพันธ์ค่อนข้างน้อย คืออยู่ในวงแคบ อย่างการจัดงานพืชสวนโลกบางพื้นที่ก็ยังไม่รู้ คือประชาสัมพันธ์น้อยเกินไปไม่ต่อเนื่อง คือมีจำกัดแค่วงการ เพราะฉะนั้นการสร้างการรับรู้ประชาสัมพันธ์จะต้องทำ คือทำต่อเนื่อง แล้วก็ต้องทำให้กระจาย ให้รับรู้ร่วมกันว่าอุดรเราเป็นเมืองไมซ์ซิตี้ เราเป็นเจ้าภาพพืชสวนโลก เรามีกิจกรรมอะไรในระดับนานาชาติ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“การประชาสัมพันธ์ไม่มีเจ้าภาพในการรับเรื่องที่ผ่านมาการประชาสัมพันธ์ได้ดีคือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สองคือเอกชนที่เขาต้องทำของตัวเอง อันนี้ทำได้ดี สามคือสมาคมก็ขึ้นอยู่กับผู้นำ คือเจ้าภาพหลักต้องเป็นตัวที่กระจายทุกข้อมูลที่ได้รับมาให้มันเป็นอันหนึ่งอันเดียว คือให้ฟังคนนี้ คนทั้งเมืองต้องรู้ว่าข่าวจากนี้คือจริง แต่ตอนนี้ยังไม่ค่อยประชาสัมพันธ์เท่าที่ควร” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 12)

“การสร้างการรับรู้ยังน้อยอยู่ หน่วยงานแต่ละภาคก็ต้องเข้ามาคุย เรื่องของการประชาสัมพันธ์ คือพืชสวนโลกมาเขาจะได้อะไร บางคนตื่นรู้เขาก็ทราบว่าต้องทำอะไร” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13)

“ตอนนี้ยังไม่เห็นเด่นชัด จะเห็นหลักๆ คือสื่อทางเฟสบุ๊ค หรือทางที่สืบเอง หรือว่าโอเคจะมี การจัดงานพืชสวนโลก แต่สื่อที่จะประชาสัมพันธ์จริงๆ แล้วทำการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเลย ตรงนี้ต้องยอมรับว่ายังไม่เคยเห็นและยังไม่เกิดการจดจำเท่าไร ตกลงมันจัดงานปีไหนแน่เพราะมันจะสับสนว่าอุดรกับโคราช คนก็จะยังงงๆ ว่าปีไหน งานเป็นอย่างไร อะไรเป็นสัญลักษณ์ของงาน อาจจะช่วยในเรื่องนี้ได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 15)

“ทำมานานแต่ได้ผลไม่มากก็คงต้องสร้างการรับรู้ต่อไป ประชาชนส่วนใหญ่มักรับรู้ในสิ่งผิดๆ ชาวตึกก็ไปช้ำมาก แต่ที่รับรู้คือ เขาเลื่อนหรือเขาเลิกหรือ ถ้ามีสิ่งที่ไม่ดีเกิดขึ้นก็รับรู้เร็ว แต่เราก็ไม่ได้ ความสะดวกพยายาม ทุกคนรู้ว่าพืชสวนโลกจะจัดขึ้นแต่ยังลังเลว่าจะจัดหรือไม่จัด มันก็ต้องสร้างความเชื่อมั่นการสร้างการรับรู้ก็เป็นเรื่อง ที่สำคัญ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

“ปัญหาตอนนี้อุดรยังไม่เป็นที่รู้จักขนาดนั้น เนื่องจากไม่มีจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวลงมา แล้วคนไม่ค่อยรู้จักตรงนี้เป็นตัวสำคัญเลยทำไปถึงจะให้อุดรเป็นที่รู้จัก ทำอย่างไรอุดรธานีจึงจะ

ได้รับให้มีการปึกหมุดการจัดกิจกรรมไมซ์ในระดับนานาชาติ ให้เขาเห็นว่า มีอุดรธานี ทำอย่างไร ลำพังแค่ภาคเอกชนก็ทำได้ไม่ดี ก็ต้องมีภาครัฐเข้ามาช่วย แต่ว่าภาครัฐ เท่าที่มองก็ยังไม่เต็มที่” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“ศูนย์ไมซ์เราสร้างการรับรู้การจัดงานไมซ์ไปแล้วเกือบทุกจังหวัดในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ทุกคนรู้แล้วว่าไมซ์คืออะไร งานพีชสวนโลกคืออะไร เราได้มีการสร้างการรับรู้ให้คนรู้จัก ให้คนได้ตระหนัก ให้คนได้รู้ว่าประโยชน์ที่จะเกิดคืออะไร” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“ประชาสัมพันธ์ในแง่ของจังหวัด ยังน้อยอยู่ ยังไม่เข้มข้น ยังไม่เป็นที่รับรู้ได้มากพอ ซึ่งตอนนี้ก็ยังไม่รู้ว่าใครจะเป็นเจ้าภาพดี ที่จะทำให้เห็นภาพชัดเจนในการจัดงานพีชสวนโลกที่อุดร” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

“จังหวัดอุดรธานีมีการประชาสัมพันธ์งานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นงานเล็กงานใหญ่ งานนานาชาติ หรือกระทั่งงานในจังหวัด อุดรธานีมีช่องทาง ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้เยอะมาก โดยเฉพาะภาคเอกชน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติเกี่ยวกับการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินเมืองไมซ์ เพื่อให้เมืองเกิดความภาคภูมิใจ และมีความพร้อมในการจัดงาน ดังนี้

“สร้างการรับรู้เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน เช่น ให้ประเมินการจัดงานได้ คือมีส่วนสำคัญในการสร้างการรับรู้ในเรื่องของเกณฑ์การประเมินเมืองเพื่อความภาคภูมิใจ เช่น อุดรได้เป็นเมืองไมซ์ แต่ทำไมจังหวัดอื่นไม่ได้ เช่น อาจจะจัดให้มีการพูดคุยกัน การลงบทความ การส่งเสริมของคนในพื้นที่ คือเขาสามารถจัดการอะไรได้บ้าง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“อุดรธานีมีความพร้อมตามเกณฑ์ประเมินเมืองไมซ์ชุดที่ 8 ด้าน ด้านที่อุดรธานีมีความพร้อมมากที่สุดคืออุดรธานีมีสนามบิน ที่จะมาเชื่อมโยงกับกรุงเทพ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่กับการจัดงานไมซ์และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ โดยเป็นการรวมกลุ่มกันเพื่อมีส่วนร่วมในการจัดงาน เพื่อให้เป็นที่รู้จัก และยกระดับการเป็นเจ้าภาพจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ดังนี้

“ผู้ประกอบการจะต้องมีการรวมตัวกันในการพาจังหวัดไปออกงานที่เป็นระดับนานาชาติ อย่างเช่น งานไมซ์ หรือมีงานทางด้านการท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นอุดรธานีต้องจัดการในเรื่องของการ

นำสิ่งที่มีไปขายในต่างประเทศโดยการนำของภาคเอกชนเป็นหลักคือเวลาเราขาย เราขายแค่อุดร หรือขายแค่ประเทศไทย แล้วก็เจาะว่าเป็นอีสาน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“แต่ในเรื่องของงานอะไรต่างๆ ไม่ใช่แค่พืชสวนโลก งานไมซ์ อย่างการจัดงานอีสานวินเทอร์ วันเดอร์แลนด์การสร้างการรับรู้คนมาประมาณ ห้าหมื่นกว่าคน นี่ก็ให้ทราบว่าวิธีการสร้างการรับรู้ สมัยใหม่การจัดงานที่ยกระดับขึ้น รวมถึงงานมหกรรมกีฬาคนก็เข้ามามีส่วนร่วม งานทุ่งศรีเมือง การก่อตั้งเมืองอุดร เทศกาลตรุษจีน เทศกาลของอำเภอต่างๆ หรือเทศกาลของต่างจังหวัด เทศกาลที่เลย หนองบัวลำภู บึงกาฬ หนองคาย” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

“เมื่อพืชสวนโลกมา ก็เกิดการสร้างงานเยอะแยะมากมาย มีตลาดกลุ่มไมซ์เข้ามาก็จะมี บริษัทเกิดขึ้นอีกหลายแห่ง บริษัทอีเวนต์เกิดขึ้นอีกหลายเจ้า พวกที่ทำงานเกี่ยวกับการแปล เป็นล่าม เกิดอาชีพไกด์อีกมากมายมหาศาล เด็กก็จะไม่ไปไหนเขาก็จะกลับมาอยู่ ก็ทำประโยชน์ต่อ เกิดการสร้างงานอีกมากมาย” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติเกี่ยวกับการส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของเมือง ซึ่งการสร้างการรับรู้ดังกล่าวจะต้องมีความต่อเนื่อง ตระหนักรู้ในการเป็นเจ้าบ้านที่ดีรวมถึงมีความพร้อมด้านสาธารณูปโภค และการบริการ ดังนี้

“ควรมีเรื่องของการสร้างความตระหนักการเป็นเจ้าบ้านที่ดี เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีในการต้อนรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาร่วมกิจกรรมไมซ์” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“การเป็นเจ้าภาพที่ดีจะต้องต่อเนื่อง ซึ่งก็จะส่งผลให้นักท่องเที่ยวเขาได้รับทราบข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ในการเข้าร่วมกิจกรรมในอุดร และอยากจะกลับมาเที่ยวใหม่” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของอุดร คือความพร้อม โรงแรมเราก็มีพร้อม ในระดับมาตรฐาน 4 ดาว 5 ดาว ห้องประชุมใหญ่ๆ เราก็มีย สนามบินเราก็มีย รถไฟก็มี รถบริการ สาธารณูปโภคเราก็มีความปลอดภัยเราก็มีย โรงพยาบาลเราก็มีย โรงพยาบาลในระดับสากลเราก็มีย แหล่งท่องเที่ยวระดับโลกก็มี และมีมรดกโลกทั้งสองแห่งบ้านเชียง ภูพระบาท แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติสวยๆ ทะเลบัวแดง ก็ติดอันดับโลก” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“การสร้างภาพลักษณ์ของเมือง สภาพแวดล้อมของเมืองก็มีการปรับปรุงมีการทำถนน เอาสายไฟลงดิน ปรับปรุงไปเยอะ โครงสร้างพื้นฐานของเมืองก็พร้อม” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“อุดรธานีมีพื้นที่ๆ มีความได้เปรียบเพราะมีพื้นที่ติดกับประเทศลาว เวียดนามที่สามารถเดินทางได้ และระบบการจัดการของเมือง ความมีชื่อเสียงของเมือง ถ้าจะดูการจัดอันดับอุดรเป็นเมืองเศรษฐกิจที่ดีพอสมควร และเป็นเมืองที่มีการค้าการขายที่มีศักยภาพเชื่อมโยงกับกลุ่ม CLMV

และความพร้อมอย่างอื่นเช่นความพร้อมเรื่องของการร่วมมือ ของภาครัฐและเอกชนก็มีความพร้อม” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของเมือง และความสะดวกในการเข้าสู่เมืองหรือสถานที่จัดงาน ซึ่งโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกคือปัจจัยหนึ่งในด้านความพร้อมในการจัดงานไมซ์ในพื้นที่ ดังนี้

“เรื่องการรับรู้เมื่อพืชสวนโลกจะมา ซึ่งการเตรียมพร้อมในเมืองก็เกิดขึ้นมากมาย รวมถึงการกระจายเม็ดเงินก็เกิดขึ้นมหาศาล เช่น ด้านการก่อสร้าง ถนนหนทาง คือก็มอ่งว่านักท่องเที่ยวมาเขาต้องกินต้องอยู่ต้องใช้ซึ่งก็ให้เราเตรียมตัว อย่างร้านอาหารก็ต้องเตรียมให้พร้อมทั้งคนที่สร้างในพื้นที่การจัดงาน เส้นทางไมซ์เกิดขึ้น เอาเรื่องของการรักษารักษาโลกเข้ามา เพื่อให้เกิดความยั่งยืน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13)

“การเป็นเจ้าของบ้านที่ดีคืออาจจะอิงเกณฑ์ 8 ด้าน อัตลักษณ์คนอุดรคืออะไร คือต้องเข้าไปแนะนำเขา การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในเมือง ถนนหนทาง ไฟฟ้า สิ่งอำนวยความสะดวก เมื่องานเสร็จแล้วทำได้แล้วก็จะทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี ถ้าภาพลักษณ์ในการจัดงานที่ดีก็ส่งผลให้ผู้จัดงานจัดงานออกมาดีด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“การจะขับเคลื่อนเมืองไมซ์ได้ดีจึงต้องมีต้นทุนทางทรัพยากรบุคคล ต้นทุนจากสถานที่ต่างๆ ที่อยู่โครงสร้างพื้นฐาน หอประชุม สถานที่จัดงาน หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดงาน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“การจัดงานพืชสวนโลก รถไฟความเร็วสูงที่จะวิ่งเชื่อมต่อ ตรงนี้คือองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยทำให้อุดรสามารถพัฒนาขึ้นไปในระดับไมซ์นานาชาติมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“คือการจัดงานมันควรจะเริ่มต้นที่การจัดงานที่มีมาตรฐานในระดับชาติก่อนแล้วยกระดับงานระดับนานาชาติ ซึ่งมาตรฐานตัวนั้นมันมีมาตรฐานเยอะแยะมากมายอยู่แล้วซึ่ง สสบน. ก็มีการทำมาตรฐานแสดงสินค้า มาตรฐานการจัดงานประชุมเพราะฉะนั้นออกไกด์ไลน์เซอร์ หรือคนที่เป็นเจ้าของงานก็ต้องพัฒนางานให้มีมาตรฐาน ถึงจะสามารถดึงคนเข้ามาในงานได้ ถึงจะสามารถสร้างงานให้มีความยั่งยืน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติเกี่ยวกับการจัดการ ความเสี่ยงในการยกเลิกการจัดงาน และความปลอดภัยของเมือง โดยจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องมาตรฐานความปลอดภัยในด้านต่างๆ เพื่อเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของการจัดงาน และลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ตั้งแต่เริ่มจัดงาน ระหว่างงาน และจัดงานเสร็จ ดังนี้

“การจัดการความเสี่ยง ความปลอดภัย ในมุมมองของเมืองอาจจะทำอะไรไม่ได้ ถ้ามีการยกเลิกงานความปลอดภัย มีการเตรียมพร้อมการช่วยเหลือฉุกเฉิน การมีหน่วยงานช่วยเมื่อเกิดเหตุ มักุเทศกในการขมงานเข้าร่วมงานประสพการณในการร่วมงานที่ดี คู่มือ การตอบสนองเหตุการณ์ฉุกเฉิน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“การจัดการความเสี่ยงผู้ว่ารองผู้ว่าหรือผู้ที่รับผิดชอบก็มีความตระหนักเรื่องนี้พยายามบริหารความเสี่ยง ไม่ให้มีความเสี่ยง ยกเว้นว่ามันเกิดปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ถ้าเกิดจากการกระทำหรือมีระบบรักษาความปลอดภัย มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำจุด คือพยายามไม่ให้มีความเสี่ยงคือบริหารจัดการความเสี่ยงให้เป็นศูนย์ ร้อยเปอร์เซ็นต์” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“การจัดการความเสี่ยง ความปลอดภัยของเมือง เรามีแนวทางองค์ประกอบในการจัดการความเสี่ยงซึ่งเราให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยเป็นหลัก” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

5. ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านอัตลักษณ์ของเมือง ที่เด่นชัด ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับเมืองมีการสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไมซ์ มีการสร้างความสม่ำเสมอในการระบุตัวตนของเมือง ด้วยการเห็นคุณค่าของตนเอง และช่วยกันพัฒนาอัตลักษณ์ของเมืองคนในพื้นที่มีเป้าหมายการแสดงอัตลักษณ์ของเมืองที่คล้ายกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกิจกรรมการจัดงานไมซ์ ตลอดถึงเมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องเกี่ยวกับเมืองมีการสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไมซ์ ดังนี้

“หลายเมืองก็พยายามสร้างหรือหาอะไรใหม่ๆ ถ้าเราต้องการความยั่งยืนเราต้องเอาอัตลักษณ์ของเราออกมา เช่น ลายโอบ้านเชียง ลองดูว่าจะเอาไปใช้ประโยชน์อย่างไร ซึ่งอัตลักษณ์ของอุดรมีเยอะมาก มีซัดมาก เก้าแก่ที่สุดบ้านเชียง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“อัตลักษณ์ของอุดรคือไลฟ์สไตล์ คือวิถีชีวิตที่มันหาที่จังหวัดอื่นไม่ได้ คือคุณจะทำแบบไหนก็ได้หมด เก้าก็มี โมเดิร์นก็ได้ อาหารได้หลายรูปแบบ ทั้งอาหารพื้นถิ่น ทั้งมีชลิน การลงทุน สังคมแบบเมืองก็มี สังคมแบบชนบทก็มี คือพูดง่ายๆ บรรยากาศแบบอุดรมันหาที่จังหวัดอื่นไม่ได้ คิดว่าไลฟ์สไตล์ต่างหากคือวิถี วิถีอุดรเป็นเมืองที่มีสีสัน เป็นเมืองเฟสดีวัล” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 12)

“ความมีชื่อเสียงพื้นที่ก่อนประวัติศาสตร์บ้านเชียงที่มีชื่อเสียงมานาน แต่ถ้าเป็นร่วมสมัยหน่อยก็เป็นน้องเบ็ดเหลียงที่เป็นไอคอนของเมือง ส่วนภาพลักษณ์ที่จะเป็นตัวแทนพืชสวนระดับโลกตอนนี้ต้องยอมรับว่าจะต้องสร้างตรงนี้อีกเยอะเพราะว่ายังไม่เห็นว่าอุดรมีพืชอะไรที่เป็นลักษณะของพืชสวนที่ทำไม้อุดรเขาถึงได้งานนี้ จุดเด่นของเขามีอะไร อันนี้จะต้องเพิ่มอัตลักษณ์ในประเด็นที่ว่าเรา

ตั้งงานมาได้เพราะอะไร ให้กับผู้ที่เข้าร่วมงานหรือว่าใครก็ตามที่มีส่วนร่วมในงานให้ทราบมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 15)

“อัตลักษณ์ของเมืองอุดรธานีคือการเป็นบัวแดง คืออยากขายแหล่งท่องเที่ยว ทุกสิ้นปีอย่าลืม มาดูบัวแดงบัวแดงบานแค่ 3 เดือนเท่านั้น เพราะฉะนั้นคนก็จะม่วนไปดูบัวแดง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัดเกี่ยวกับการสร้างความสม่ำเสมอในการระบุตัวตนของเมือง โดยระบุตัวตนอัตลักษณ์ของเมืองทั้งในมุมมองของนักท่องเที่ยว และ มุมมองของนักวิชาการ การระบุตัวตนด้านสถานที่ท่องเที่ยว รวมไปถึงด้านวัฒนธรรม ดังนี้

“อัตลักษณ์ของจังหวัดจะมี 2 มุม คือมุมมองนักท่องเที่ยวกับมุมวิชาการ ในส่วนของข้าราชการ คำจะต้องมีที่มาที่ไป ทำไมถึงเลือกอันนี้ เพราะมันไม่ฟันธงว่ามุมไหนผิดถูก ไม่ใช่ เพราะมี 2 มุม แต่ถ้าจะให้พูดว่า อัตลักษณ์ของจังหวัดอุดรธานีคืออะไร ตอนนี้น่าจะตอบคือคุณทองโบราณ เพราะมันทรงคุณค่า ชื่อนี้พระราชทานมาจากในหลวงรัชการที่ 9 แต่มองที่นักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมาอุดร อยากถ่ายรูปกับแปด” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

“อัตลักษณ์ควบคู่กับแลนด์มาร์คเรื่องของธรรมะอุดรธานี เป็นสถานที่มีความเป็นเมือง ธรรมะ พิพิธภัณฑสถานวัดป่าบ้านตาดถือว่าเป็นแลนด์มาร์ค หรือพิพิธภัณฑสถานวัดป่าบ้านค้อ หรือวัดป่านาคำ น้อย หรือสถานที่ วัดวาอารามต่างๆ ที่เกิดขึ้นมากมายทุกอำเภอ น่าจะเป็นแลนด์มาร์คของเมือง ธรรมะ สองเมืองธรรมชาติแลนด์มาร์คที่เราไม่ได้สร้างขึ้นคือทะเลบัวแดง ภูผายลหรือสถานที่อุทยาน ต่างๆ สามคือแลนด์มาร์คทางวัฒนธรรมที่คนโบราณสร้างขึ้นมาที่บ้านเชียง กับอุทยานประวัติศาสตร์ ภูพระบาท เป็นแหล่งมรดกโลก” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

“อัตลักษณ์ด้านวัฒนธรรมที่โดดเด่น คือ อาหาร ความเชื่อ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม อุดร มีทุนทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นมาก คือ บ้านเชียง และมีมรดกโลกแห่งที่ 2 เพิ่มขึ้นมา” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัดเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าของตนเอง และช่วยกันพัฒนาอัตลักษณ์ของเมือง โดยปัจจัยสำคัญคือการนำเอาการถ่ายทอดภูมิปัญญาของคนรุ่นเก่ามารวมเข้ากับคนรุ่นใหม่ เพื่อสร้างคุณค่าด้านอัตลักษณ์ของเมือง ดังนี้

“เด็กรุ่นใหม่กับคนรุ่นเก่า ต้องคุยกันให้มากขึ้น มีหลายเวทีที่เอาคนรุ่นใหม่กับรุ่นเก่ามาพูดคุย เขาก็เข้าใจนะ เขาก็พยายามเอาอัตลักษณ์ที่เป็นชุมชนของเขามาประยุกต์ใช้ อย่างการทำลายเสื้อบ้านเชียง หรือเอามาทำเป็นเครื่องประดับ ถ้าถามว่าอัตลักษณ์ของเราคืออะไรก็ต้องกลับไปดูที่รากเหง้าของเรา” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“อย่างงานพืชสวนโลกที่ออกแบบงานส่วนใหญ่ก็เป็นคนรุ่นใหม่ที่เขาออกแบบเก่งๆ แต่คนเก่าๆ ก็บอกเล่าว่าที่บ้านเชียงมีเรื่องราวแบบนี้ เขาก็มาเก็บข้อมูล ทำวิจัย พวกนี้ก็เอาลายบ้านเชียง เอาสีดอกบัวมาทำเป็นโลโก้ ซึ่งก็เป็นการอ้างอิงเอามาจากประวัติศาสตร์ คือพื้นที่ท้องถิ่น” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัดเกี่ยวกับคนในพื้นที่มีเป้าหมายการแสดงอัตลักษณ์ของเมืองที่คล้ายกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกิจกรรมการจัดงานไมซ์ดังนี้

“อุดรเป็นเมืองสงบถึงแม้เราจะมีหลากหลายวัฒนธรรม หลายเชื้อชาติ ไทย จีน เวียดนาม แล้วก็ม้งเลยด้วย อุดรเป็นเมืองธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม แล้วก็พลัส ก็มีคนหลายๆ วัย ก็บอกว่าอุดรเป็นเมืองสงบเพราะคนมาไหว้พระ มาในเรื่องของธรรมะ คือมาแล้วสบายใจ ก็น่าจะคำว่า Hilling มาแล้วได้บำบัดทางจิตใจ ทุกคนก็มาคำตอบนี้ว่าอุดรเรามีอัตลักษณ์ทั้งหมด มาแล้วก็มาทำให้เกิดความสบายใจ สงบจิตสงบใจ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

“อุดรมีอัตลักษณ์ของเมืองที่มีความเก่าแก่ร้อยกว่าปี แต่ก็มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย ทางธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม บ้านเรามีมรดกโลก บ้านเชียง ภูพระบาท หลายเรื่องเรื่องอัตลักษณ์โดยผู้นำต้องประชาสัมพันธ์” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัดเกี่ยวกับเมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งทุนวัฒนธรรมมีความหลากหลายที่สามารถนำมาประยุกต์รวมกันได้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

“อัตลักษณ์ของอุดรคือ ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม และอารยธรรม เราเสนอ 4 ตัวนี้มา โดยตลอดเรามีมรดกโลก 2 มรดกโลก ทางวัฒนธรรมก็น่าจะชูได้ คือต้องสร้างการรับรู้ให้กับมรดกโลก หรือพื้นที่ท่องเที่ยวต่างๆ คือต้องสร้างให้เกิดความตื่นตัว สร้างกระแสให้มีอยู่ตลอด เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยว เช่น การบวงสรวง พญาศรีนาคราชต้องมีการบวงสรวง วันที่ 7 เดือน 7 สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องสร้างขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“สัญลักษณ์การจัดงานพืชสวนโลก มีลายเส้น ลายไห ลายสี สีเหลืองราชินี สีชมพูมาจากทะเลบัวแดง แล้วก็มียลายเส้น ลายไห วัฒนธรรมก็เพิ่ม 2 มรดกโลก มาอุดรเที่ยว 2 มรดกโลก กินหมั่นเมือง มีลายไหที่มาจากบ้านเชียง มีความชัดเจน ภูพระบาท หอนางอุสา ทำเพลงเอาอัตลักษณ์สร้างภาพจำให้อุดรธานี ผ่านบทเพลง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

6. ด้านความพร้อมของสถานที่ ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความพร้อมของสถานที่ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับสถานที่จัดงานไมซ์ได้มาตรฐานในการจัดงาน มีความแตกต่างและมีให้เลือกมากมายหลากหลายขนาดตามความต้องการของผู้จัดงาน มีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ที่จัดงานอย่างมีมาตรฐาน มีการบริการในสถานที่จัดงานไมซ์มีมาตรฐานอย่างมืออาชีพ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องเกี่ยวกับสถานที่จัดงานไมซ์ได้มาตรฐานในการจัดงาน ดังนี้

“มาตรฐานการจัดงานไมซ์ โรงแรม มหาลัย ต้องเอาจุดแข็งเข้ามาสร้างประโยชน์อย่าง ความพร้อม สิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน ความเพียงพอของสถานที่ที่มีมาตรฐาน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“มาตรฐานความพร้อมของการจัดงาน ก็มีหลายแห่ง เช่น มณฑาทิพย์ เซนทารา เซนทรัล ที่ได้รับการรับรอง โรงแรม เราต้องหาสถานที่จัดงานไมซ์ที่เป็นที่พิเศษขึ้นมา ที่อุดรธานีมีสถานที่ เยอะมาก จะมีในส่วนที่พิพิธภัณฑ์เมือง มหาลัยก็ยื่นเป็นวังแดง ศาลเจ้าปู่ย่า หนองประจักษ์” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“ที่พักสถานที่รองรับในการจัดประชุมที่มีความพร้อมแล้วใหญ่ ได้รับมาตรฐาน ต่างประเทศที่เป็นอินเตอร์มาแล้วเขาเชื่อมั่นเชื่อใจว่ามาแล้วได้คุณภาพ เห็นชัดเลยว่าอุดรธานีพร้อมในทุกด้านจริงๆ แล้วบวกกับ จริงๆ อุดรธานีจัดงานค่อนข้างเยอะ แล้วเร็วๆ นี้ ยกตัวอย่างก็จะมิงาน เลอแต็บัน จักรยาน ที่นานาชาติจะมาขึ้น ซึ่งครั้งนี้เป็นครั้งที่ 2 แล้ว อุดรธานีมีความพร้อมในเรื่องสถานที่รองรับการจัดงาน จัดไม่ว่าจะเป็นงานมหกรรม เทศกาล หรือว่าการประชุม ที่มันใหญ่ระดับประเทศ ระดับโลก เนี่ยเราสามารถทำได้เลย” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านความพร้อมของสถานที่เกี่ยวกับสถานที่จัดงานมีความแตกต่าง และมีให้เลือกมากมายหลากหลายขนาดตามความต้องการของผู้จัดงาน ดังนี้

“ตอนการทำประเมินเมืองไมซ์ 8 ด้าน เราผ่าน จุดนี้ทั้งหมด โครงสร้างพื้นฐานจุดที่ขยายการรองรับ กลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยวของไมซ์ที่จะเข้ามาในพื้นที่ สิ่งอำนวยความสะดวกของเมืองเรามีครบ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ศูนย์ประชุม แต่ศูนย์ประชุมก็ได้มาตรฐาน คือมีหลายแห่ง สิ่งอำนวยความสะดวกครบ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“ศักยภาพการรองรับการจัดงานนานาชาติ จะเห็นว่าศูนย์ประชุมที่ประชุม หรือแม้กระทั่งสถานที่พัก รองรับสำหรับผู้เข้าร่วมประชุมที่ มาในจำนวนมากๆ หรือนานาชาติมา อุดรธานีพร้อมในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นการคมนาคม การรองรับนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ หรือมาทางสายการบินหรืออาศัยรถโดยสารมาก็ดี เข้าถึงทุกที่ทุกแหล่ง ในส่วนของจังหวัดอุดรธานี เมื่อเทียบกับจังหวัดที่อื่นๆ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านความพร้อมของสถานที่เกี่ยวกับสถานที่จัดงานมีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ที่จัดงานอย่างมีมาตรฐาน ซึ่งรวมถึงการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในสถานที่จัดงาน ตลอดจน ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดความสะดวกสบายแก่ผู้มาร่วมงาน ดังนี้

“อุดรธานีพร้อมจัดงานระดับนานาชาติ แต่ถ้าเป็นหอประชุม ยูดีทาว์น ก็ับันจุคนได้ 4,000 คน แต่มีข้อจำกัดในเรื่องของสนามบิน บินข้ามภูมิภาค ส่วนสถานที่จัดงานมีความพร้อม ได้มาตรฐาน เรื่องของไอที ศูนย์ข้อมูลของมหาวิทยาลัยอุดร ทั้งสถานที่จัดงาน การให้ความรู้ด้านภาษา” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“เรื่องของความพร้อมของอุดรธานีคือการคมนาคม อีกอย่างเที่ยวบินเรามีเยอะมากที่สุดในภาคอีสาน รถยนต์ รถขนส่ง รถไฟ รถบัส รถตู้ ก็สามารถรองรับการคมนาคมขนส่งได้ คิดว่าอนาคตข้างหน้าจะมีการเชื่อมโยงเส้นทางการคมนาคมขนส่งมากขึ้น แล้วเรื่องที่พักก็คิดว่าสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ นอกจากนั้นเรายังมีโรงแรมที่สามารถรองรับได้ รอบนอกรองรับได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“เอาภาพรวมอุดรธานีมีความสะดวกสบาย อุดรเป็นเมืองไมซ์ได้ก็มาจากการร่วมมือของทุกภาคส่วน ทั้งภาคประชาชนร่วมกันขับเคลื่อน เรื่องของไมซ์ก็คือการประชุม การแสดงสินค้า โดยศักยภาพของเมืองอุดรเป็นไปได้ คือเป็นจังหวัดที่ใหญ่จังหวัดหนึ่งในภาคอีสานตอนบน คือตอนนี้ศักยภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การคมนาคม เศรษฐกิจ สิ่งต่างๆที่เกี่ยวกับเรื่องไมซ์” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13)

“โครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกไปยังสถานที่จัดงาน ซึ่งอุดรมีครบ เช่น มีสนามบิน ทางอากาศ ทางบก ทางรถ ทางราง รถไฟ ทางโรงแรม โครงสร้างพื้นฐานทางอุดรไมซ์ มีครบ สถานที่รถไฟ การขนส่งรถสาธารณะ มีแกร็บคา แท็กซี่ สองแถว รถทัวร์ ดังนั้นโครงสร้างพื้นฐานคือมีครบหมด” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“สถานที่จัดงานไมซ์มีสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์มีมาตรฐาน อุดรมีพร้อมรองรับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“โดยรวมสิ่งอำนวยความสะดวกในการรองรับการจัดงานคือดีแล้ว ระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ครบหมดแล้ว ไฟฟ้าส่องสว่าง กล้องวงจรปิด ในเมืองก็ไม่มีปัญหา” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 12)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นด้านความพร้อมของสถานที่เกี่ยวกับการบริการในสถานที่จัดงานไมซ์มีมาตรฐานอย่างมืออาชีพ รวมถึงการยกระดับมาตรฐานการบริการด้านภาษาต่างประเทศ ดังนี้

“การให้บริการไมซ์มีมาตรฐาน ส่วนใหญ่ให้บริการแค่คนไทย ส่วนปิดไปการสร้างรถไฟความเร็วสูงเสร็จ จะมีคนจีนเข้ามาเกือบล้านคน ซึ่งจะต้องมีการยกระดับมาตรฐานเข้ามาโดยเฉพาะเรื่องของภาษา ซึ่งจะต้องเตรียมตัวเป็นอย่างมากก่อนการจัดงานฟิชสวนโลก” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“อุดรมีการบริการที่มีมาตรฐานการจัดงานอย่างมืออาชีพ และเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดสามารถรองรับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

7. ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการจัดงานไมซ์ด้วยความคิดสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่าของงานอีเวนต์ และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ มีการส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไมซ์ ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่ มีการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ ส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงาน เพื่อเพิ่มการค้าในระดับภูมิภาค ตลอดจนเมืองมีการ เพิ่มขีดความสามารถให้ธุรกิจบริการอื่นๆ ในพื้นที่ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดงานไมซ์ด้วยความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของงานอีเวนต์ และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ดังนี้

“งานที่มีมาตรฐานก็จะสร้างงานที่มีคุณภาพให้ประชาชนในพื้นที่ได้ เพราะฉะนั้นมันก็จะเป็วงจรของการจัดงานได้แบบยั่งยืน คำว่ายั่งยืนไม่ได้หมายความว่าจัดงานที่ลดโลกร้อน ยั่งยืนหมายถึงการตอบโจทย์งานให้คนในเมืองได้จริงๆ มันก็ไม่หนีไปไหน คนในเมืองก็มีงานทำ สถานประกอบการก็มีรายได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“การยกระดับเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล ก็มีการส่งเสริม มี 3 โครงการ คือที่ มรดกโลกบ้านเชียง ค่ายรามสูรย์ ภูพระบาท ที่ศูนย์ไมซ์ก็จะไปเอาความคิดสร้างสรรค์ มาเพิ่มมูลค่าให้งานอีเวนต์” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“การจัดงานก็มีความสำคัญ ซึ่งเขาก็พยายามให้มีการจัดงานอยู่ตลอดทุกเดือน และมีงานย่อยๆ และมีงานใหญ่ๆ แทรกด้วยเป็นช่วงๆ มีดนตรีแจ๊ส งานพลุ ฉลองเมือง ตอนนี้ทุกคนก็เริ่มมีการตื่นตัว เทศบาลก็เริ่มมีการพัฒนารูปแบบต่างๆ ที่ทุ่งศรีเมืองให้มีสากลมากขึ้น งานฉลองมรดกโลกบ้านเชียง ภูพระบาท งานทะเลบัวแดง โอกาสที่จะดีก็มีแน่นอนและการเป็นเมืองไมซ์ก็ช่วยได้เยอะ ที่จะเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยการจัดงานในพื้นที่” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“การจัดงานทำให้เศรษฐกิจเรามันก็เกิดขึ้น ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทางมากกว่าเกิดรายได้ เกิดกับเกือบทุกกลุ่มอาชีพ ที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงถามว่าธุรกิจการค้าส่งออกมันก็เกิดขึ้น ขอเพียงแต่เรากระตุ้นให้เป็นเมืองไมซ์ การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า การจัดประชุม การจัดนิทรรศการ ขอให้มีคนเข้ามาแล้วเราดูแลเขาดี เมื่อเขาเข้ามาเขาจะพักที่ไหน อาหารการกินเป็นยังไง การเดินทางเป็นยังไง ความปลอดภัยดีไหม คือ เราต้องให้ความสำคัญ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

“อุดรมีศักยภาพมากตรงนี้ คืออุดรคือเมืองวาไรตี้ ความครบ แล้วคนอุดรชอบงานอีเวนต์ ชอบเฟสติวล แต่อย่างทีบอกควรจะคุยกันหลายๆ หน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพว่าใครจะจัดวันไหน เพราะว่าเงินสะพัดเยอะมาก อย่างงานอีสานวันเด้อเฟสติวล ล่าสุด คนเกือบแสน ในแต่ละวัน คือจัดสามวัน วันแรก สี่หมื่น วันที่สอง หกหมื่น คน วันสุดท้ายเยอะมาก ก็คือคนอุดรชอบ นี่แหละไลฟ์สไตล์คนอุดร ได้กินได้เที่ยว ได้พักผ่อน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 12)

“ในส่วนของอุดรธานีในการจัดงานพีชสวน ก็ต้องไปดูหลักในเรื่องของผลกระทบทางด้านบวกและด้านลบ ด้านบวก ไม่ว่าจะเป็น เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ก็ต้องไปดูให้ครบทุกด้านว่าตรงส่วนนี้ผลกระทบทั้งด้านบวกและลบคืออะไร แน่นนอนรายได้มีแน่นอนที่จะเข้าไป ส่วนของสิ่งแวดล้อมก็สำคัญการที่คนไปเยอะขนาดนี้ตัวเมืองเองก็ต้องมีการทำการประเมินผลกระทบเป็นก่อน และหลัง ว่าคาดว่าจะเกิดผลกระทบด้านใดบ้าง ต้องทำอย่างไร อันนี้คือเป็นสิ่งที่ถ้าหากายที่จะต้องเตรียมงานล่วงหน้า” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 15)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล เกี่ยวกับการส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไมซ์ ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่ โดยจะต้องจัดงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจของเมืองเพิ่มขึ้น ดังนี้

“ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องเข้าไปศึกษาคู่แข่ง จังหวัดเพื่อนบ้าน ต้องสร้างแนวทางให้ได้ในการส่งเสริมแนวคิดสร้างสรรค์ด้วยงานเทศกาล ต้องมีการส่งเสริมธุรกิจร่วมกัน สื่อสารกันให้เยอะๆ ความร่วมมือจะเป็นเรื่องที่สร้างความแข็งแกร่งให้กับเมืองอุดร จับมือกันตั้งแต่ต้นจนจบ สร้างความน่าเชื่อถือของจังหวัด” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“เราก็จะเห็นว่ามียุทธศาสตร์มากขึ้น หน่วยงานท่องเที่ยว ท่องเที่ยวกีฬา ก็เอากีฬาแห่งชาติมาลง กีฬามหาวิทยาลัยมาลง เราก็จะเห็นว่าเมืองมีหลากหลายกิจกรรม เพราะฉะนั้นหลายภาคส่วนก็อยากช่วยงาน แล้วมันก็เกิดผลดีกับเมือง เพียงแต่ว่าเราก็ต้องพยายามเดินหน้าและหมุนไปเรื่อยๆ ไม่หยุด เมืองก็จะโตเกิดการลงทุน ในพื้นที่” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“เรื่องของรายได้เรื่องของอื่นๆ ที่มันเกิดจากการจัดงานไมซ์ เช่น การจัดงานเรื่องกีฬา ก็เกิดรายได้ ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง เรื่องของการท่องเที่ยว เรื่องของสินค้าของที่ระลึก เรื่องอาหารการ

กินเรื่องอะไรต่างๆ เรื่องของที่พัก รวมถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่มันเกิดขึ้น ต่อหัวที่เราคูณกัน ค่าใช้จ่ายต่างๆ มีรายได้มหาศาล คนท่องเที่ยวอุดรปีหนึ่ง 4 ล้านบาท ชาวต่างประเทศประมาณ 1 ล้าน ชาวลาว เวียดนามที่เข้ามา สิ่งเหล่านี้สร้างรายได้ให้กับเมือง และเกิดการลงทุนในพื้นที่” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

“ในเรื่องของภาคการท่องเที่ยว เมื่อมีการจัดกิจกรรมไมซ์ มีนักท่องเที่ยวเข้ามา มีการค้าเข้ามา มีการลงทุนเข้ามา ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรม อีเวนต์งานนานาชาติ รายได้มันเกิดขึ้นแน่นอน เพราะการเป็นเมืองไมซ์เป็นเรื่องของความเป็นอินเตอร์เนชั่นแนล เพราะฉะนั้นเรามีความพร้อมในการจัดงาน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล เกี่ยวกับการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ เกิดการพัฒนาเมืองทางด้านเศรษฐกิจ เมืองก็จะมีความพร้อมในการรองรับการจัดงาน ดังนี้

“ถ้าเราเป็นเมืองไมซ์ซิตี้แล้วเราควร ยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน ยกระดับงานในท้องถิ่นเรา หรือเรายกระดับให้เป็นงานระดับประเทศ เป็นงานระดับภูมิภาค ยกระดับให้เป็นระดับนานาชาติมันจะทำให้คนในพื้นที่ได้ เพราะมันจะได้รับผลดีทางเศรษฐกิจในวงกว้าง ก็จะเป็นผลตอบแทนจากการลงทุน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“อุดรก็จะมี การจัดงานตลอด งานมรดกบ้านเชียง และมีการจัดกิจกรรม อย่างการแข่งขันกีฬานานาชาติ ฟุตบอล ฟุตบอล ฟุตบอล กิจกรรมที่จัดงานอีเวนต์ต่างๆ ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คือก็จะมีโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มขึ้นมาเรื่อยๆ มีการจัดกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น ก็เริ่มมีความพร้อมของเมือง มีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก ขึ้นพื้นฐานขึ้น ทำให้เกิดธุรกิจการลงทุนใหม่ๆ เพราะฉะนั้นการจัดงานจึงมีความสำคัญ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล เกี่ยวกับส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงาน เพื่อเพิ่มการค้าในระดับภูมิภาค ดังนี้

“การยกระดับโครงสร้างของเมืองดึงดูดการลงทุน คือ อุดรก็มีการสร้างเรื่อยๆ และส่งผลต่ออุตสาหกรรมอื่นๆ ได้ การส่งเสริมการเป็นจุดหมายปลายทาง การเชิญชวนการเป็นผู้นำธุรกิจ สร้างความมั่นใจในการจัดงานอุดร ช่วยทำให้ธุรกิจดีขึ้นก็จะมีการลงทุนเรื่องดังกล่าวได้ดี อาจจะเพิ่มความถี่ ความมีประโยชน์ความน่าสนใจให้เพิ่มมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“คือพยายามที่จะสร้างแม่เหล็กให้เกิงานเทศกาล เป็นประจำสำหรับอุดร จริงๆ ก็เริ่มตกผลึกเป้าหมายเดียวกันแต่ก็ยังไม่ชัดเจนอย่างงานเทศกาลก็เป็นงานอัตลักษณ์ของเราก็จะทำให้ทุกคน

อยากจะมาและเป็นທີ່จดจำ จริงๆ อุดมมีความโดดเด่นเรื่องผ้า แล้วเราก็เป็นนักขายของ เมืองเทรด เมืองค้าขาย ตลาดผ้าก็มีผ้าหลายชนิดด้านการเกษตรก็เป็นตลาดเมืองทองตลาดภาคการเกษตรที่ใหญ่ มาก มีการซื้อขายกันมาที่นี่ แล้วก็มีไมซ์ เป็นเครื่องมือ เป็นกลไก ให้เกิดการประชุม เกิดผลทาง เศรษฐกิจในวงกว้างต่อเนื่องไปเพราะไมซ์ก็มีคนมาจับจ่าย ใช้สอยคือคนที่มาจับจ่าย 2-3 เท่า กว่า การมาท่องเที่ยว” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

“มีการวางแผนตามไทม์ไลน์ของกิจกรรมอุดรเลย อย่างเข้าพรรษา ลอยกระทง การแสดง คณะเอ็งกอ เช่น นำคณะเอ็งกอ เดินแห่ตามสถานที่ต่างๆ เพื่อดึงดูดให้มาเข้าร่วมการจัดงานพืชสวน โลก นอกจากนั้นก็ยังเป็นช่วงเทศกาล อย่างช่วงวันลอยกระทง ก็เอาการแสดงศิลปวัฒนธรรมต่างๆ รวมถึงการจัดทำของที่ระลึก คือให้มีกิจกรรมต่อเนื่อง มาอุดรมีงานพืชสวนโลก ไปนอนหนองคาย ไป ผังลาว ก็มองที่ประเทศข้างเคียงด้วย อย่างในการอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยว ก็อยากให้ มีกิจกรรมเกิดขึ้นในช่วงหัวเวลายี่จัดงาน 134 วัน ก่อนหรือหลังการจัดงาน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14)

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล เกี่ยวกับการเพิ่มขีด ความสามารถในการธุรกิจบริการอื่นๆ ในพื้นที่ ดังนี้

“ถ้าเรามองงานมีการจัดกิจกรรมคือทั่วไป เราชินกับการประกวดธิดา ชินกับการประกวดร้อง เพลง การจัดนิทรรศการ การประกวดควายอะไรต่างๆ ทั้งนี้ทั้งนั้นมันตอบสนองที่รัฐบาลพูดถึงเรื่อง ซอฟทาวเวอร์ เพราะฉะนั้นถ้าถามว่าอะไรที่สร้างรายได้ให้กับพี่น้องประชาชน ก็คือเสื้อผ้า ผ้าหมี่ชนิดนี้ ก็มีส่วนที่ทำให้พี่น้องประชาชนมีรายได้ และเป็นราคาที่ยั่งยืนจับต้องได้ เครื่องจักรสานก็ส่วนหนึ่ง รวมทั้งเรื่องของเครื่องใช้อะไรต่างๆ ที่สร้างรายได้ ก็จะเป็นในเรื่องของอาหาร อาหารชาวอุดร การจัด กิจกรรมต่างๆ จึงช่วยยกระดับขีดความสามารถในด้านธุรกิจสินค้า และผลิตภัณฑ์ของชุมชนขึ้นมา” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยให้รหัส Coding และจัดทำหมวดหมู่ข้อมูล ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้ของการวิเคราะห์บท สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. แนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์ นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้เชี่ยวชาญ โดยสามารถสรุปแบ่ง ออกเป็น 7 ด้านหลัก และ 51 ประเด็นย่อย ดังนี้

1) ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- การใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจไมซ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทางของเมือง
- การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
- การไม่สร้างสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อคนรุ่นหลังของเมือง
- การสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการลดการใช้พลังงาน
- การสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- การขนส่งคาร์บอนต่ำไปยังเมืองและสถานที่จัดงานไมซ์

2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

- การมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์ของชุมชน
- การมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชน
- การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการจัดงานไมซ์ของชุมชน
- การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานไมซ์ของชุมชน
- การดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน
- การเตรียมความพร้อมของชุมชนในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี

3) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีเครือข่ายเชื่อมโยงกับองค์กรธุรกิจไมซ์
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดงานไมซ์ในพื้นที่
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ และการบริการด้านการท่องเที่ยวกับการจัดงานหรือกิจกรรมไมซ์

- ส่งเสริมในการจัดกิจกรรมและงานต่างๆ เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง
- ส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน
- ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำให้ธุรกิจไมซ์ที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

- การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ชัดเจน

- ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมไมซ์ที่สร้างความยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง

4) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

- การสร้างการรับรู้ในการพัฒนาเมืองไมซ์ที่ยั่งยืน

- การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์และผลกระทบของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

- การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานไมซ์

- การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่กับการจัดงานไมซ์และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

- การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของเมือง สภาพแวดล้อมของเมือง และความสะดวกในการเข้าสู่เมืองหรือสถานที่จัดงาน

- การจัดการความเสี่ยงในการยกเลิกการจัดงาน และความปลอดภัยของเมือง

- การสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างต่อเนื่อง

5) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด

- การผสมผสานตัวอัตลักษณ์พื้นถิ่น

- การสร้างอัตลักษณ์ของจังหวัดให้มีความโดดเด่น และชัดเจน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั้งในและต่างประเทศ

- การสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไมซ์

- การสร้างความสม่ำเสมอในการระบุตัวตนของเมือง

- การเห็นคุณค่าของตนเอง และช่วยกันพัฒนาอัตลักษณ์ของเมือง

- คนในพื้นที่ที่มีการแบ่งปันอัตลักษณ์ร่วมกัน

- เมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์

- การส่งต่อทุนวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่น

6) ด้านความพร้อมของสถานที่

- สถานที่จัดงานไม่ซีได้มาตรฐานในการจัดงาน
- สถานที่จัดงานไม่ซีมีความแตกต่าง และมีให้เลือกมากมายหลากหลายขนาดตามความต้องการของผู้จัดงาน

- สถานที่จัดงานไม่ซีมีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์จัดงานอย่างมีมาตรฐาน

- สถานที่จัดงานไม่ซีมีการบริการที่มีมาตรฐานอย่างมืออาชีพ

- สถานที่จัดงานไม่ซีมีความพร้อม และพอเพียงในการจัดงาน

- สถานที่จัดงานไม่ซีมีความสะดวกในการเข้าสู่เมือง

- สถานที่จัดงานไม่ซีมีสิ่งอำนวยความสะดวกเรื่องที่พัก

- สถานที่จัดงานไม่ซีมีความปลอดภัย

7) ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล

- การส่งเสริมการจัดงานไม่ซีด้วยความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของงานอีเวนต์ และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

- การส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไม่ซี ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่

- การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ

- การส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงาน เพื่อเพิ่มการค้าในระดับภูมิภาค

- การส่งเสริมธุรกิจไม่ซีร่วมกันในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเมือง

- การจัดกิจกรรมไม่ซีให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่ และกลุ่มเป้าหมายเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

- การส่งเสริมการจัดกิจกรรมไม่ซีในพื้นที่ให้มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปีเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวไม่ซี

โดยผลการศึกษาแนวโน้มที่เป็นไปได้ทั้งหมดจะนำไปจัดทำแบบสอบถามในการทำ EDFR ในรอบที่ 2 ต่อไป

การวิจัยอนาคตแบบ EDFR รอบที่ 2 เป็นผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจากการเก็บข้อมูลในรอบที่ 1 และผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม 17 คน ประเมินความเหมาะสมของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

โดยข้อมูลทั่วไปประเภทองค์กรของผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ให้ข้อมูลหลักอยู่ในอุตสาหกรรมไม่ซ์ และเป็นผู้เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนไม่ซ์ในจังหวัดอุดรธานี ได้ผลดังตารางที่ 11 และประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเมืองไม่ซ์หรือเคยเกี่ยวข้องกับการจัดงานในเมืองไม่ซ์ ได้ผลดังตารางที่ 12

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนร้อยละขององค์กรผู้ให้ข้อมูลหลัก จำแนกตามประเภทองค์กร

(n=17)

ประเภทองค์กร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาครัฐ/องค์การมหาชน/องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	5	29.41
ภาคการศึกษา : มหาวิทยาลัย/ศูนย์บริการทางวิชาการ	4	23.53
ภาคเอกชนในพื้นที่เมืองไม่ซ์	3	17.65
ผู้จัดงาน/กิจกรรมไม่ซ์ที่นำงานเข้าสู่พื้นที่เป้าหมายเมืองไม่ซ์	5	29.41
รวม	17	100

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักที่ให้สัมภาษณ์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้ที่ดำเนินเกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไม่ซ์ในเชิงนโยบายคือภาครัฐในเมืองไม่ซ์ ภาคองค์การมหาชน และภาคท้องถิ่น และ ผู้จัดงาน/กิจกรรมไม่ซ์ที่นำงานเข้าสู่พื้นที่เป้าหมายเมืองไม่ซ์ จำนวน 5 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 29.41 ภาคการศึกษานักวิชาการ มหาวิทยาลัย และศูนย์บริการทางวิชาการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 23.53 และภาคเอกชนในพื้นที่เมืองไม่ซ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ คือ 17.65

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลหลัก จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเมืองไมซ์หรือเคยเกี่ยวข้องกับการจัดงานในเมืองไมซ์

ประสบการณ์ในการขับเคลื่อนเมืองไมซ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2 ปี	2	11.76
3-4 ปี	2	11.76
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	13	76.47
รวม	17	100

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่ให้สัมภาษณ์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การขับเคลื่อนเมืองไมซ์มากกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 และมีประสบการณ์การขับเคลื่อนเมืองไมซ์ 1-2 ปี และ 3-4 ปี เท่ากันที่จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละเท่ากันคือ 11.76 ตามลำดับ

ผลความคิดเห็นที่เกี่ยวกับแนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต ทั้ง 7 ด้าน จากการวิเคราะห์ประเด็นการสัมภาษณ์ในรอบที่ 1 และการสอบถามในรอบที่ 2 ผู้วิจัยยังคงกำหนดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นกลุ่มเดียวกัน และนำแนวโน้มหัวข้อหลักทั้ง 7 ด้าน และประเด็นย่อยมาสร้างแบบสอบถาม และนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ ซึ่งกำหนดแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเพื่อหาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range หรือค่า $Q3-Q1$) เป็นรายชื่อ เพื่อพิจารณาเลือกแนวโน้มที่เป็นไปได้ในระดับมากขึ้นไป กล่าวคือ แนวโน้มที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป และแนวโน้มที่มีความสอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าพิสัยควอไทล์ไม่เกิน 1.5 และเป็นแนวโน้มที่พึงประสงค์ต้องมีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป เพื่อพิจารณาคัดเลือกองค์ประกอบที่เหมาะสมในการนำไปพัฒนาเป็นแบบสอบถาม เพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ที่ 2 สรุปได้ดังนี้

แนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าด้านแนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต มีโอกาสเป็นไปได้จริงในทุกประเด็น โดยสามารถพิจารณาค่า มัธยฐานตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ไม่เกิน 1.5 ทุกข้อ จำนวนทั้งสิ้น 7 หัวข้อหลัก และ 51 ประเด็นย่อย ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ให้ข้อมูลหลัก แนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต

(n=17)

แนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติจังหวัดอุดรธานี ในอนาคต		ความเหมาะสม		มัธยฐาน (Md.) ≥ 3.5	ฐานนิยม (Mo.)	Q3-Q1 ≤ 1.5	ความเป็นไปได้	ความเหมาะสม	ความสอดคล้องของความคิดเห็น
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม						
1) ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม									
1	การใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจไมซ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	100.00	-	5.00	5.00	0.50	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
2	การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทางของเมือง	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
3	การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
4	การไม่สร้างสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อคนรุ่นหลังของเมือง	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
5	การสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการลดการใช้พลังงาน	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง

6	การสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การบูรณาการความ ยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
---	---	--------	---	------	------	------	-----------	---------	----------

ตารางที่ 13 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ให้ข้อมูลหลัก แนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนา

เมืองไม่ช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต

(n=17)

แนวโน้มนศักยภาพความพร้อมในการ พัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ใน อนาคต		ความเหมาะสม		มัธย ฐาน (Md.) ≥ 3.5	ฐาน นิยม (Mo.)	Q3- Q1 ≤ 1.5	ความ เป็นไปได้	ความ เหมาะสม	ความ สอดคล้อง ของความ คิดเห็น
		เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม						
7	การขนส่งคาร์บอนต่ำไปยังเมือง และสถานที่จัดงานไม่ช้	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน									
8	การมีส่วนร่วมในการวางแผนการ จัดงานไม่ช้ของชุมชน	100.00	-	5.00	5.00	0.50	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
9	การมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัด งานไม่ช้ของชุมชน	100.00	-	4.00	5.00	1.00	มาก	เหมาะสม	สอดคล้อง
10	การมีส่วนร่วมในการแบ่งปัน ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการจัด งานไม่ช้ของชุมชน	100.00	-	4.00	5.00	1.50	มาก	เหมาะสม	สอดคล้อง
11	การมีส่วนร่วมในการประเมินผล การดำเนินงานไม่ช้ของชุมชน	100.00	-	4.00	5.00	1.00	มาก	เหมาะสม	สอดคล้อง
12	การดำเนินการจัดงานไม่ช้ของ ชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
13	การเตรียมความพร้อมของชุมชนใน การเป็นเจ้าบ้านที่ดี	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
3) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย									
14	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีเครือข่าย เชื่อมโยงกับองค์กรธุรกิจไม่ช้	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
15	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการ สนับสนุนการจัดงานไม่ช้ในพื้นที่	100.00	-	5.00	5.00	0.50	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ให้ข้อมูลหลัก แนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนา
เมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต

(n=17)

แนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนา เมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์ นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต		ความเหมาะสม		มัธย ฐาน (Md.) ≥ 3.5	ฐาน นิยม (Mo.)	Q3- Q1 ≤ 1.5	ความ เป็นไปได้	ความ เหมาะสม	ความ สอดคล้อง ของความ คิดเห็น
		เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม						
16	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถ เชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ และการ บริการด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการ จัดงานหรือกิจกรรมไม่ซ์	100.00	-	5.00	5.00	0.50	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
17	ส่งเสริมในการจัดกิจกรรมและงาน ต่างๆ เป็นไปตามอัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรมของเมือง	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
18	ส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไม่ซ์ อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
19	ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำให้ ธุรกิจไม่ซ์ที่แสดงความรับผิดชอบ ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	100.00	-	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
20	การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ชัดเจน	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
21	ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมไม่ซ์ที่สร้าง ความยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
4) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ									
22	การสร้างการรับรู้ในการพัฒนา เมืองไม่ซ์ที่ยั่งยืน	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
23	การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับ ประโยชน์และผลกระทบของการ จัดงานไม่ซ์ และการจัดงาน อี	100.00	-	5.00	5.00	0.50	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง

	เวนต์นานาชาติ								
24	การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานไมซ์	100.00	-	5.00	5.00	0.50	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ให้ข้อมูลหลัก แนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต

(n=17)

แนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต		ความเหมาะสม		มัธยฐาน (Md.) ≥ 3.5	ฐานนิยม (Mo.)	Q3-Q1 ≤ 1.5	ความเป็นไปได้	ความเหมาะสม	ความสอดคล้องของความคิดเห็น
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม						
25	การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่กับการจัดงานไมซ์และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	100.00	-	5.00	5.00	0.50	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
26	การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของเมือง สภาพแวดล้อมของเมือง และความสะดวกในการเข้าสู่เมืองหรือสถานที่จัดงาน	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
27	การจัดการความเสี่ยงในการยกเลิกการจัดงาน และความปลอดภัยของเมือง	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
28	การสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างต่อเนื่อง	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
5) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด									
29	การผสมผสานตัวอัตลักษณ์พื้นถิ่น	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
30	การสร้างอัตลักษณ์ของจังหวัดให้มีความโดดเด่น และชัดเจน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั้งในและต่างประเทศ	100.00	-	5.00	5.00	0.50	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
31	การสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไมซ์	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
32	การสร้างความสม่ำเสมอในการระบุตัวตนของเมือง	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง

33	การเห็นคุณค่าของตนเอง และ ช่วยกันพัฒนาอัตลักษณ์ของเมือง	100.00	-	5.00	5.00	0.50	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
----	--	--------	---	------	------	------	-----------	---------	----------

ตารางที่ 13 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ให้ข้อมูลหลัก แนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต (ต่อ)

(n=17)

แนวโน้มนศักยภาพความพร้อมในการ พัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืน สู่การจัด งานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต		ความเหมาะสม		มัธย ฐาน (Md.) ≥ 3.5	ฐาน นิยม (Mo.)	Q3- Q1 ≤ 1.5	ความ เป็นไปได้	ความ เหมาะสม	ความ สอดคล้อง ของความ คิดเห็น
		เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม						
34	คนในพื้นที่มีการแบ่งปันอัต ลักษณ์ร่วมกัน	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
35	เมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่น อย่างสร้างสรรค์	100.00	-	4.00	5.00	1.00	มาก	เหมาะสม	สอดคล้อง
36	การส่งต่อทุนวัฒนธรรมจากรุ่นสู่ รุ่น	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
6) ด้านความพร้อมของสถานที่									
37	สถานที่จัดงานไม่ขัดได้มาตรฐาน ในการจัดงาน	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
38	สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีความ แตกต่าง และมีให้เลือกมากมาย หลากหลายขนาดตามความ ต้องการของผู้จัดงาน	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
39	สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์จัด งานอย่างมีมาตรฐาน	100.00	-	5.00	5.00	0.50	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
40	สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีการบริการ ที่มีมาตรฐานอย่างมืออาชีพ	100.00	-	5.00	5.00	0.50	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
41	สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีความพร้อม และพอเพียงในการจัดงาน	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
42	สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีความ สะดวกในการเข้าสู่เมือง	100.00	-	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
43	สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีสิ่งอำนวยความสะดวกเรื่องที่พัก	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
44	สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีความ	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มาก	เหมาะสม	สอดคล้อง

	ปลอดภัย						ที่สุด		
--	---------	--	--	--	--	--	--------	--	--

ตารางที่ 13 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ให้ข้อมูลหลัก แนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต

(n=17)

แนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต		ความเหมาะสม		มัธยฐาน (Md.) ≥ 3.5	ฐานนิยม (Mo.)	Q3-Q1 ≤ 1.5	ความเป็นไปได้	ความเหมาะสม	ความสอดคล้องของความคิดเห็น
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม						
7) ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล									
45	การส่งเสริมการจัดงานไม่ช้ด้วยความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของงานอีเวนต์ และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ	100.00	-	5.00	5.00	0.50	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
46	การส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไม่ช้ ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
47	การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
48	การส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงาน เพื่อเพิ่มการค้าในระดับภูมิภาค	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
49	การส่งเสริมธุรกิจไม่ช้ร่วมกันในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเมือง	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
50	การจัดกิจกรรมไม่ช้ให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่ และกลุ่มเป้าหมายเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวไม่ช้	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง
51	การส่งเสริมการจัดกิจกรรมไม่ช้ในพื้นที่ให้มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวไม่ช้	100.00	-	5.00	5.00	1.00	มากที่สุด	เหมาะสม	สอดคล้อง

ผลวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการวิจัยเพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิค EDRF ตามวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยจึงนำผลที่ค้นพบเข้าสู่กระบวนการในขั้นตอนที่ 2 เริ่มจากการนำร่างองค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี มาพัฒนาเป็นแบบสอบถาม โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงและโดยอ้อมระดับองค์กรทั้งหมด จำนวน 454 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนของขนาดกลุ่มตัวอย่างที่พบโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัย เพื่อนำข้อมูลจากแบบสอบถามไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 454 คน เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมาคือเพศหญิง จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 44 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่อยู่อายุระหว่าง 36 – 45 ปี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมา คือ 25 – 35 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 ช่วงอายุ 46 – 55 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 23 อายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 และอายุมากกว่า 55 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ตามลำดับ

ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 รองลงมาคือ ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 และสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 ตามลำดับ

ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมาจากองค์กรภาคเอกชนในพื้นที่เมืองไม่ช้ จำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 รองลงมาคือ ภาครัฐ/องค์กรมหาชน/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 ผู้จัดงาน/กิจกรรมไม่ช้ที่ทำงานเข้าสู่พื้นที่เป้าหมายเมืองไม่ช้ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 และภาคการศึกษา: มหาวิทยาลัย/ศูนย์บริการทางวิชาการ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่ธุรกิจในพื้นที่เมืองไมซ์ประเภทธุรกิจที่พักแรมคือโรงแรมศูนย์กลางเมือง จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 รองลงมาคือ โรงแรมที่พักต่างอากาศ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 โรงแรมริมทางหลวง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และโรงแรมประจำสนามบิน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่ธุรกิจในพื้นที่เมืองไมซ์ประเภทธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มคือ ธุรกิจประเภทคอฟฟี่ช็อป จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมาคือ ธุรกิจบุฟเฟต์ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ธุรกิจอาหารไทย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 ธุรกิจอาหารจานด่วน จำนวน 80 คน คิดเป็น 17.6 และธุรกิจอาหารเฉพาะกลุ่มเชื้อชาติ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่ธุรกิจในพื้นที่เมืองไมซ์ประเภทธุรกิจการท่องเที่ยวคือ ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 รองลงมาคือ ธุรกิจนำเที่ยวเข้าประเทศ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 และธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่ธุรกิจในพื้นที่เมืองไมซ์ประเภทธุรกิจขนส่งคือ ธุรกิจขนส่งนำเที่ยว จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมาคือ ธุรกิจขนส่งรถยนต์ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 ธุรกิจขนส่งรถตู้ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 ธุรกิจขนส่งรถประจำทาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และธุรกิจขนส่ง อื่นๆ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

ในภาพรวมประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเมืองไมซ์หรือเคยเกี่ยวข้องกับการจัดงานในเมืองไมซ์คือ 3 – 4 ปี จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 41.6 รองลงมาคือ 1 – 2 ปี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 และมากกว่า 5 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ตามลำดับ

ในภาพรวมประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมไมซ์ที่เคยเข้าร่วมคือ การจัดงานอีเวนต์ จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 รองลงมาคือ การจัดงานเทศกาล จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 20 การจัดงานแสดงสินค้า จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 การจัดประชุมนานาชาติ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 การจัดประชุมองค์กร จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 7 และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	253	0.55	15.88	56
หญิง	201	0.44	14.15	44
รวม	454	0.49	1.22	100
อายุ				
ต่ำกว่า 25 ปี	70	0.15	4.18	15.4
25 – 35 ปี	117	0.25	5.40	25.7
36 – 45 ปี	149	0.32	6.10	33.9
46 – 55 ปี	105	0.23	5.12	23
มากกว่า 55 ปี	13	0.02	1.80	3
รวม	454	0.19	1.66	100
ระดับการศึกษา				
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	256	0.56	11.30	56.4
ระดับปริญญาตรี	135	0.29	8.21	29.7
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	63	0.13	5.60	13.9
รวม	454	0.32	2.85	100
องค์กรภาคเอกชนในพื้นที่เมืองไมซ์				
ภาครัฐ/องค์กรมหาชน/องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	53	0.11	4.20	11.6
ภาคการศึกษา: มหาวิทยาลัย/ศูนย์บริการทางวิชาการ	22	0.04	2.71	4.8
ภาคเอกชนในพื้นที่เมืองไมซ์	343	0.75	10.68	75.7
ผู้จัดงาน/กิจกรรมไมซ์ที่นำงานเข้าสู่พื้นที่เป้าหมายเมืองไมซ์	36	0.07	3.46	7.9
รวม	454	0.24	3.66	100
ประเภทของธุรกิจในพื้นที่เมืองไมซ์ ธุรกิจที่พักแรม				
โรงแรมริมทางหลวง	52	0.11	4.16	11.4
โรงแรมที่พักต่างอากาศ	94	0.20	5.59	20.7

ตารางที่ 14 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ
โรงแรมศูนย์กลางของเมือง	301	0.66	10.01	66.4
โรงแรมประจำสนามบิน	7	0.01	1.53	1.5
รวม	454	0.24	3.54	100
ประเภทของธุรกิจในพื้นที่เมืองไมซ์ ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม				
ธุรกิจอาหารจานด่วน	80	0.17	4.47	17.6
ธุรกิจอาหารบุฟเฟต์	120	0.26	5.47	26.3
ธุรกิจประเภทคอฟฟี่ช็อป	130	0.28	5.70	28.8
ธุรกิจอาหารเฉพาะกลุ่มเชื้อชาติ	21	0.04	2.29	4.6
ธุรกิจอาหารไทย	103	0.22	5.07	22.6
รวม	454	0.19	1.37	100
ประเภทของธุรกิจในพื้นที่เมืองไมซ์ ธุรกิจการท่องเที่ยว				
ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ	285	0.62	11.92	62.9
ธุรกิจนำเที่ยวเข้าประเทศ	103	0.22	7.17	22.6
ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ	66	0.14	5.74	14.5
รวม	454	0.32	3.23	100
ประเภทของธุรกิจในพื้นที่เมืองไมซ์ ธุรกิจขนส่ง				
ธุรกิจขนส่งรถตู้	86	0.18	4.63	18.9
ธุรกิจขนส่งรถยนต์	94	0.20	4.84	20.7
ธุรกิจขนส่งรถนำเที่ยว	154	0.33	6.20	34
ธุรกิจขนส่งรถประจำทาง	72	0.15	4.24	15.8
ธุรกิจขนส่งอื่นๆ	48	0.10	3.46	10.5
รวม	454	0.19	1.00	100
ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเมืองไมซ์หรือเคยเกี่ยวข้องกับการจัดงานในเมืองไมซ์				
1 – 2 ปี	160	0.35	8.93	35.1
3 – 4 ปี	188	0.41	9.68	41.6
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	106	0.23	7.27	23.3
รวม	454	0.33	1.23	100

ตารางที่ 14 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมไมซ์ที่เคยเข้าร่วม				
การจัดประชุมองค์กร	32	0.07	2.31	7
การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล	66	0.14	3.31	14.6
การจัดประชุมนานาชาติ	45	0.09	2.73	9.8
การจัดงานแสดงสินค้า	78	0.17	3.60	17.1
การจัดงานอีเวนต์	121	0.26	4.49	26.9
การจัดงานเทศกาล	91	0.20	3.88	20
การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	21	0.04	1.87	4.6
รวม	454	0.13	0.91	100

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี จากกลุ่มตัวอย่าง 454 คน ด้วยแบบสอบถาม โดยมีข้อคำถาม จำนวน 41 ข้อคำถาม จาก 51 ข้อคำถามเดิมในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งเมื่อนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแล้ว จำนวนตัวบ่งชี้ของข้อคำถามมีจำนวนลดลง เนื่องจากเมื่อนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่า ค่าองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ไม่ผ่านเกณฑ์ คือจะต้องได้ 0.7 ขึ้นไป (Young and Pearce, 2013) สะท้อนให้เห็นความสอดคล้องของตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยกับองค์ประกอบ ดังนั้นจึงต้องตัดออกเพื่อเพิ่มความถูกต้องแม่นยำในการวิเคราะห์โมเดล โดยตัวบ่งชี้ที่ตัดออกนั้นประกอบด้วย การจัดการขยะครบวงจร (env_waste) แบ่งปันผลประโยชน์กับชุมชน (comm_benefit) สนับสนุนเครือข่ายธุรกิจไมซ์ (stake_support) รับรู้ช่วงเวลาดำเนินงานชัดเจน (aware_timing) สม่่าเสมอในการระบุตัวตนเมือง (identity_consistent) เดินทางเข้าเมืองสะดวก (identity_consistent) มีห้องพักอำนวยความสะดวก (venue_accom) สิ่งแวดล้อมเอื้อต่อกิจกรรม (venue_environment) งานสร้างสรรค์เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจ (econ_creativity) และ งานเหมาะสมกับพื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย (econ_target) หาก

พิจารณาผลจากการตอบแบบสอบถามของผู้ประกอบการพบว่า ตัวบ่งชี้ที่ถูกตัดออกส่วนใหญ่คือเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง สะท้อนความคิดเห็นของผู้ประกอบการว่าเป็นเรื่องที่จังหวัดอุดรธานีมีเพียงพออยู่แล้วจึงทำให้ผลการศึกษาของตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันน้อย

โดยข้อคำถามทั้งหมด 41 ตัวบ่งชี้ แบ่งออกเป็นองค์ประกอบทั้งหมด 7 ด้าน คือ ด้านการจัดการทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด ด้านความพร้อมของสถานที่ และด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล โดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรองค์ประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล ($\bar{X} = 4.23$; S.D.=0.60) เป็นองค์ประกอบที่มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความพร้อมของสถานที่ ($\bar{X} = 4.17$; S.D.=0.61) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด ($\bar{X} = 4.03$; S.D.=0.65) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($\bar{X} = 3.95$; S.D.=0.71) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ($\bar{X} = 3.81$; S.D.=0.72) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ($\bar{X} = 3.81$; S.D.=0.71) และด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.23$; S.D.=0.72) ตามลำดับ โดยแต่ละตัวแปรนั้นมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ยังพบว่าทุกตัวแปรองค์ประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี มีค่าน้อยกว่า 1.25 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามนั้น มีความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือมีความแตกต่างกันน้อย ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับที่
ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	3.23	0.72	7
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	3.81	0.71	6
ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.95	0.71	4
ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	3.81	0.72	5
ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด	4.03	0.65	3
ด้านความพร้อมของสถานที่	4.17	0.61	2
ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล	4.23	0.60	1

เมื่อพิจารณาผลจากการวิเคราะห์เฉลี่ยความคิดเห็น เกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความทั้ง 6 ข้อคำถาม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.04 – 3.75 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ยโดยรวมทั้งหมดคือ 3.23 โดยมีข้อคำถาม “มีการใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจไมซ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเมือง” มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ในขณะที่ข้อคำถาม “มีการสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการปลูกต้นไม้และใช้พลังงานทดแทน” มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวประกอบประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (EVN)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับที่
มีการใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจไมซ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเมือง	4.04	0.65	1
มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม	3.88	0.76	3
มีการป้องกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อเมืองและคนรุ่นหลัง	3.79	0.76	5
มีการสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการปลูกต้นไม้และใช้พลังงานทดแทน	3.75	0.70	6
มีการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	3.90	0.72	2
มีการขนส่งโดยคำนึงถึงการลดคาร์บอนในเมืองและสถานที่จัดงานไมซ์	3.82	0.77	4
คะแนนเฉลี่ยโดยรวม	3.23		

โดยผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวประกอบประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคำถามทั้ง 5 ข้อคำถาม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.93 – 3.71 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างจากค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้งหมด คือ 3.95 โดยมีข้อคำถาม “ชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี” ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในขณะที่ข้อคำถาม “ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์” มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (COM)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับที่
ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไม่ซ์	3.71	0.72	5
ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดงานไม่ซ์	3.77	0.76	4
ชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดงานไม่ซ์	3.80	0.71	3
ชุมชนมีการดำเนินการจัดงานไม่ซ์ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน	3.85	0.71	2
ชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี	3.93	0.65	1
คะแนนเฉลี่ยโดยรวม		3.95	

ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการสนับสนุน จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับคำถามทั้ง 7 ข้อคำถาม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.01 – 3.91 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยค่อนข้างแตกต่างจากค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้งหมด คือ 3.81 โดยข้อคำถาม “ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำให้ธุรกิจไม่ซ์แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม” เป็นตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ในขณะที่ข้อคำถาม “ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไม่ซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน” มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตัวแปรด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (STK)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ลำดับ ที่
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งคณะทำงาน/คณะกรรมการระดับพื้นที่เพื่อสนับสนุนงานไม่ช้อย่างเป็นรูปธรรม	3.94	0.63	5
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดงานไม่ช้อยในพื้นที่	4.00	0.73	2
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว	3.95	0.78	3
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมในการจัดกิจกรรมและงานต่างๆให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง	3.93	0.83	6
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไม่ช้อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน	3.91	0.67	7
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำให้ธุรกิจไม่ช้อยแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	4.01	0.65	1
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้จัดกิจกรรมไม่ช้อยที่สร้างความยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง	3.95	0.71	4
คะแนนเฉลี่ยโดยรวม	3.81		

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความ คิดเห็นเกี่ยวข้องกับคำถามทั้ง 6 ข้อคำถาม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.89 – 3.74 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่าง จากค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้งหมด คือ 3.81 โดยมีข้อคำถาม “มีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไม่ช้อย และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างต่อเนื่อง” ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ในขณะที่ข้อคำถาม “มีการสร้าง การรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดงานไม่ช้อย และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ” มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

ตัวแปรด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์ นานาชาติ (AWR)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ลำดับ ที่
มีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่สร้างความยั่งยืน	3.76	0.75	4
มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	3.74	0.75	6
มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบด้านลบของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	3.75	0.75	5
มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่	3.87	0.71	3
มีการสร้างการรับรู้ในการจัดการความเสี่ยง และความปลอดภัยของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	3.89	0.70	2
มีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างต่อเนื่อง	3.89	0.71	1
คะแนนเฉลี่ยโดยรวม	3.81		

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับ คำถามทั้ง 7 ข้อคำถาม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.06 – 4.02 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างจากค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้งหมด คือ 4.03 โดยมีข้อคำถาม “มีการเห็นคุณค่าอัตลักษณ์ของเมือง” ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ในขณะที่ข้อคำถาม “มีการช่วยกันพัฒนา และรักษา อัตลักษณ์ของเมือง” มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด

ตัวแปรด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด (IDE)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ลำดับ ที่
มีการผสมผสานตัวอัตลักษณ์พื้นถิ่นในเมือง	4.02	0.59	6
มีการสร้างอัตลักษณ์ของเมืองให้มีความโดดเด่น และ ชัดเจน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งใน และต่างประเทศ	4.06	0.60	2
มีการสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไมซ์	4.04	0.69	4
มีการเห็นคุณค่าอัตลักษณ์ของเมือง	4.06	0.69	1
มีการช่วยกันพัฒนา และรักษาอัตลักษณ์ของเมือง	4.00	0.70	7
เมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์	4.05	0.64	3
คนในพื้นที่มีการสืบทอดวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่นเพื่อสร้าง ความเข้มแข็งด้านอัตลักษณ์ของเมือง	4.04	0.64	5
คะแนนเฉลี่ยโดยรวม	4.03		

ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านความพร้อมของสถานที่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับคำถามทั้ง 5 ข้อคำถาม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.21 – 4.11 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างจากค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้งหมด คือ 4.17 โดยมีข้อคำถาม “สถานที่จัดงานไมซ์มีมาตรฐานการบริการอย่างมืออาชีพ” ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ในขณะที่ข้อคำถาม “สถานที่จัดงานไมซ์มีให้เลือกมากมายหลากหลายขนาดตามความต้องการของผู้จัดงาน” มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านความพร้อมของสถานที่

ตัวแปรด้านความพร้อมของสถานที่ (VEN)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับที่
สถานที่จัดงานไม่ซ้ำได้มาตรฐาน และมีความพร้อมในการจัดงาน	4.14	0.55	4
สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีให้เลือกมากมายหลากหลายขนาดตามความต้องการของผู้จัดงาน	4.11	0.59	5
สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์จัดงานที่มีมาตรฐาน	4.20	0.64	2
สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีมาตรฐานการบริการอย่างมืออาชีพ	4.21	0.71	1
สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีความปลอดภัย และเข้าถึงง่าย	4.19	0.59	3
คะแนนเฉลี่ยโดยรวม	4.17		

โดยผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคำถามทั้ง 5 ข้อคำถาม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.27 – 4.20 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างจากค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้งหมด คือ 4.23 โดยมีข้อคำถาม “มีการส่งเสริมการจัดงานไม่ซ้ำในพื้นที่ให้มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี” ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ในขณะที่ข้อคำถาม “มีการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ” มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวแปรองค์ประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล

ตัวแปรด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล (ECO)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับที่
มีการส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไมซ์ ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่	4.23	0.56	3
มีการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ	4.20	0.62	4
มีการส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไมซ์ เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของเมือง	4.24	0.66	2
มีการส่งเสริมธุรกิจไมซ์ร่วมกับธุรกิจบริการอื่นๆ ในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจของเมือง	4.21	0.61	5
มีการส่งเสริมการจัดงานไมซ์ในพื้นที่ที่มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี	4.27	0.59	1
คะแนนเฉลี่ยโดยรวม	4.23		

3. ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในองค์ประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในองค์ประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) มีค่าระหว่าง 0 ถึง ± 1 ซึ่งเป็นขั้นตอนก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรว่ามีความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ($P < 0.01$) โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.48-0.89 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรแฝงทั้ง 7 ตัว ได้แก่ ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (EVN) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (COM) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (AWR) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (STK) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด (IDE) ด้านความพร้อมของสถานที่ (VEN) และด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล (ECO) มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในระดับปานกลางถึงสูง

โดยเฉพาะคู่ระหว่าง ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (EVN) กับ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (COM) ($r = 0.89$) ด้านความพร้อมของสถานที่ (VEN) กับ ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล (ECO) ($r = 0.89$) และ ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (AWR) กับ ด้านความพร้อมของสถานที่ (VEN) ($r = 0.73$) สะท้อนถึงการสนับสนุนซึ่งกันและกันขององค์ประกอบในโมเดลโดยรวม ดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในองค์ประกอบของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

Correlations							
	EVN	COM	AWR	STK	IDE	VEN	ECO
EVN	1	0.89**	0.86**	0.48**	0.56**	0.64**	0.60**
COM		1	0.89**	0.55**	0.60**	0.68**	0.67**
AWR			1	0.58**	0.67**	0.73**	0.67**
STK				1	0.80**	0.70**	0.69**
IDE					1	0.79**	0.76**
VEN						1	0.89**
ECO							1
**Correlation is significant at the .001 level							

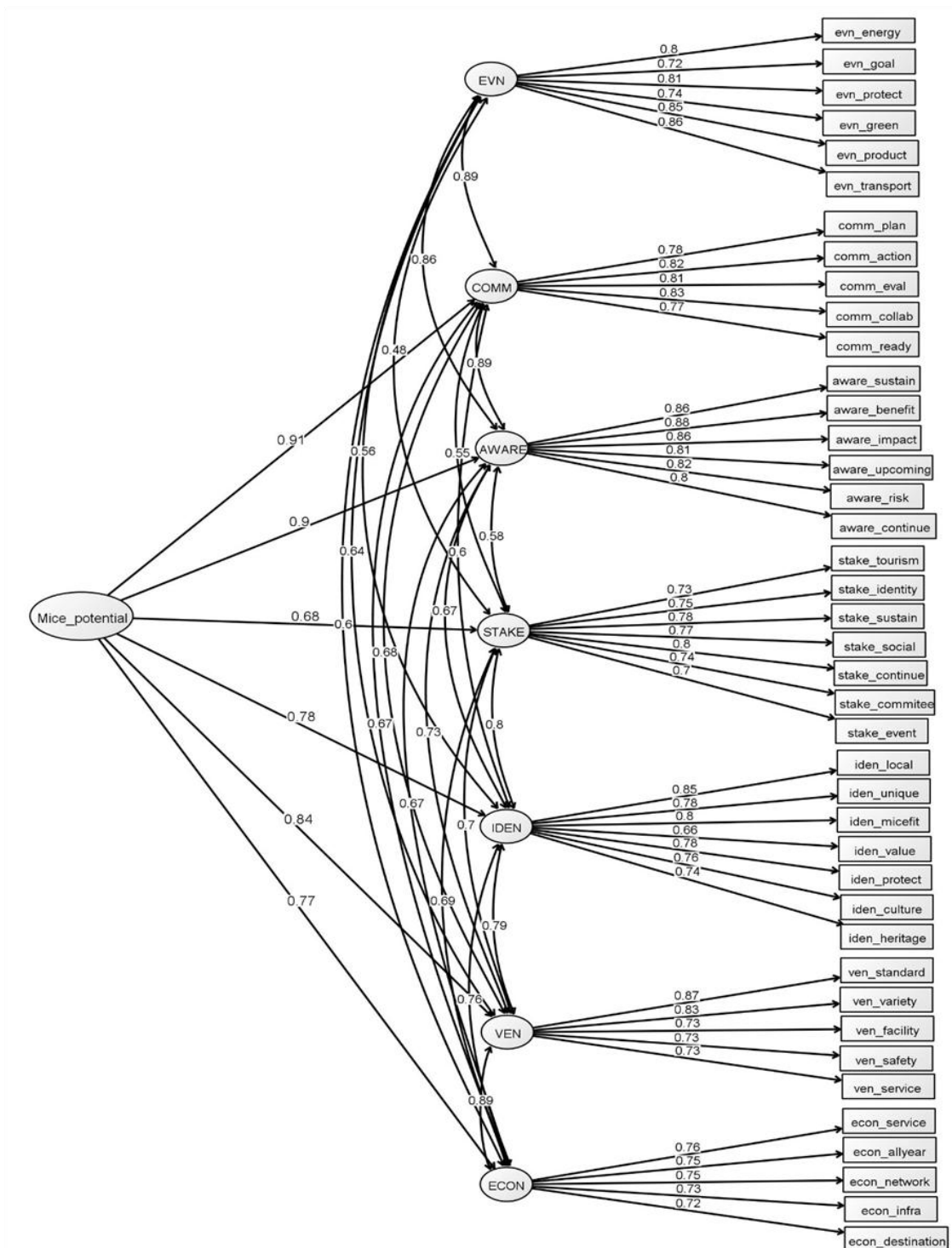
4. ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ผู้วิจัยตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนโมเดลองค์ประกอบยืนยันของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี มีทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (EVN) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (COM) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ (AWR) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (STK) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด (IDE) ด้านความพร้อมของสถานที่ (VEN) และด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล (ECO) รวม 41 ตัวบ่งชี้ ดังตารางที่ 23

ตารางที่ 24 ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ดัชนี	เกณฑ์อ้างอิง	ค่า	ผลลัพธ์
χ^2	-	2180.55	
df	-	744	
p-value	$p > 0.05$	0.053	ผ่านเกณฑ์
χ^2 / df	≤ 3.00	$2180.55 / 744$ ≈ 2.93	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.90	0.91	ผ่านเกณฑ์
TLI	≥ 0.90	0.90	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	≤ 0.08	0.07	ผ่านเกณฑ์
SRMR	≤ 0.08	0.06	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ที่ประกอบด้วย 7 ตัวแปรแฝง และ 41 ตัวบ่งชี้ พบว่าโมเดลมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ทุกตัว โดยค่า $p\text{-value} = 0.053$, $CFI = 0.91$, $TLI = 0.90$ และ $RMSEA = 0.07$ แสดงถึงระดับความสอดคล้องที่ดีระหว่างโครงสร้างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ ค่า $SRMR = 0.06$ และค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) อยู่ที่ประมาณ 2.93 ซึ่งถือว่าอยู่ในช่วงที่เหมาะสม สะท้อนว่าโมเดลมีคุณภาพในเชิงการวัดและความเที่ยงตรงในระดับที่น่าเชื่อถือ ดังภาพที่ 6

Chi-square=2180.55, df=744, p-value = .053, χ^2/df = 2.93, CFI= 0.91, TLI= 0.90,
RMSEA= 0.07, SRMR= 0.06

ภาพที่ 6 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองมอซ์
อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ตารางที่ 25 ผลของโมเดลองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การ
จัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ (b)	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ มาตรฐาน (β)	SE	Z	R ²	CR	AVE
EVN	evn_energy	1.00**	0.80**	0.00	20.16	0.64	0.913	0.637
	evn_goal	1.06**	0.72**	0.06	17.43	0.52		
	evn_protect	1.19**	0.81**	0.06	20.53	0.66		
	evn_green	1.00**	0.74**	0.06	18	0.55		
	evn_product	1.18**	0.85**	0.06	22.14	0.72		
	evn_transport	1.28**	0.86**	0.06	22.45	0.74		
COM	comm_plan	1.00**	0.78**	0.00	19.31	0.61	0.9	0.644
	comm_action	1.11**	0.82**	0.04	20.88	0.67		
	comm_eval	1.03**	0.81**	0.05	20.52	0.66		
	comm_collab	1.06**	0.83**	0.05	21.33	0.69		
	comm_ready	0.89**	0.77**	0.05	18.89	0.59		
AWR	aware_sustain	1.00**	0.86**	0.00	22.86	0.74	0.943	0.704
	aware_benefit	1.02**	0.88**	0.03	23.56	0.77		
	aware_impact	1.00**	0.86**	0.04	22.45	0.74		
	aware_upcoming	0.88**	0.81**	0.04	20.6	0.66		
	aware_risk	0.89**	0.82**	0.04	20.92	0.67		
	aware_continue	0.88**	0.80**	0.04	20.48	0.64		
STK	stake_tourism	1.00**	0.73**	0.00	17.88	0.53	0.877	0.587
	stake_identity	1.09**	0.75**	0.06	18.65	0.56		
	stake_sustain	0.92**	0.78**	0.06	19.94	0.61		
	stake_social	0.88**	0.77**	0.05	19.46	0.59		
	stake_continue	0.99**	0.80**	0.06	20.63	0.64		
	stake_committee	0.80**	0.74**	0.05	17.62	0.54		
	stake_event	0.99**	0.70**	0.06	16.42	0.49		
IDE	iden_local	1.00	0.85**	0.00	23.12	0.72	0.91	0.591
	iden_unique	0.94**	0.78**	0.04	20.01	0.61		
	iden_micefit	1.10**	0.80**	0.05	20.65	0.64		
	iden_value	0.91**	0.66**	0.06	16.02	0.44		

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ (b)	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ มาตรฐาน (β)	SE	Z	R ²	CR	AVE
	iden_protect	1.08**	0.78**	0.05	20.56	0.61		
	iden_culture	0.97**	0.76**	0.05	19.9	0.58		
	iden_heritage	0.94**	0.74**	0.05	19.32	0.55		
VEN	ven_standard	1.00**	0.87**	0.00	25.34	0.76	0.882	0.6
	ven_variety	1.03**	0.83**	0.04	23.48	0.69		
	ven_facility	0.97**	0.73**	0.05	19.6	0.53		
	ven_safety	0.90**	0.73**	0.05	19.66	0.53		
	ven_service	1.10**	0.73**	0.06	18.37	0.53		
ECO	econ_services	1.00**	0.76**	0.00	23.06	0.58	0.86	0.551
	econ_allyear	0.98**	0.75**	0.06	22.45	0.56		
	econ_network	0.96**	0.75**	0.06	22.37	0.56		
	econ_infra	0.95**	0.73**	0.07	21.03	0.53		
	econ_destination	1.03**	0.72**	0.07	15.42	0.51		

จากตารางที่ 25 โครงสร้างองค์ประกอบที่ถูกพัฒนาในงานวิจัยนี้ประกอบด้วยตัวแปรแฝงจำนวน 7 องค์ประกอบ ซึ่งได้แก่ ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (EVN) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (COM) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (AWR) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (STK) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด (IDE) ด้านความพร้อมของสถานที่ (VEN) และด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล (ECO) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 41 ตัว อยู่ระหว่าง 0.80-1.28 และค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ทุกค่า (R²) อยู่ระหว่าง 0.44-0.77 และค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) อยู่ระหว่าง 0.551-0.704 จัดว่ามีความเหมาะสม (AVE $\geq$ 0.50) (Fornell & Larcker, 1981; Hair et al., 2010) ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเชิงองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.86-0.943 จัดว่ามีความเหมาะสม (CR $\geq$ 0.70) (Bagozzi & Yi, 1988; Hair et al., 2010) เมื่อพิจารณาโมเดลองค์ประกอบ พบว่า

องค์ประกอบการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (EVN) ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักมาตรฐานสูงที่สุดคือ env_transport (β = 0.86) คิดเป็นสัดส่วน 17.99% ขององค์ประกอบนี้ สะท้อนว่า มีการขนส่งโดยคำนึงถึงการลดคาร์บอนในเมืองและสถานที่จัดงานไม่ซ์เป็นมิติสำคัญที่สุดในองค์ประกอบนี้ รองลงมาคือ env_product (β = 0.85, 17.78%) ซึ่งหมายถึง มีการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม มีบทบาทสำคัญอย่างมากเช่นกัน ตัวบ่งชี้ env_protect ($\beta = 0.81, 16.95\%$) สื่อถึงการป้องกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อเมืองและคนรุ่นหลัง องค์ประกอบสำคัญถัดมา ขณะที่ env_energy มีค่า $\beta = 0.80 (16.74\%)$ บ่งชี้ว่ามีการใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจไมซ์ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเมืองยังมีน้ำหนักสูง env_green ($\beta = 0.74, 15.48\%$) สะท้อนถึงมีการสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการปลูกต้นไม้และใช้พลังงานทดแทน และสุดท้าย env_goal มีค่าน้อยที่สุด ($\beta = 0.72, 15.06\%$) แต่ยังถือว่าสำคัญในระดับที่สูง และค่า AVE = 0.637 และ CR = 0.913 ยืนยันว่าองค์ประกอบนี้มีความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก สามารถวัดมิติสิ่งแวดล้อมของเมืองมิชได้อย่างครอบคลุม

องค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชน (COM) ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ โดยมีค่าถ่วงน้ำหนักมาตรฐาน (β) อยู่ในช่วง 0.77 – 0.83 ตัวบ่งชี้ที่เด่นชัดที่สุดคือ comm_collab ($\beta = 0.83, 20.90\%$) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าชุมชนมีการดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน เป็นหัวใจหลักของการมีส่วนร่วม รองลงมาคือ comm_action ($\beta = 0.82, 20.65\%$) ซึ่งแสดงถึงความสำคัญของชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดงานไมซ์ comm_eval ($\beta = 0.81, 20.40\%$) สะท้อนถึงชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดงานไมซ์ ในขณะที่ comm_plan ($\beta = 0.78, 19.64\%$) บ่งชี้ว่าชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์ ส่วน comm_ready มีค่าน้อยที่สุด ($\beta = 0.77, 18.42\%$) แสดงถึงชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดีซึ่งยังคงสำคัญแต่ไม่เทียบเท่ามิติอื่น และค่า AVE = 0.644 และ CR = 0.900 สะท้อนคุณภาพขององค์ประกอบที่ดีเยี่ยม มีความเสถียรและความเที่ยงตรงในการวัดองค์ประกอบด้านความร่วมมือชุมชน

องค์ประกอบการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (AWR) มีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 6 ตัว โดยค่าถ่วงน้ำหนักมาตรฐานเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทุกตัว ตัวบ่งชี้ที่เด่นชัดที่สุดคือ aware_benefit ($\beta = 0.88, 17.16\%$) ซึ่งบ่งบอกว่า มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ รองลงมาคือ aware_sustain และ aware_impact ซึ่งมีค่าเท่ากัน ($\beta = 0.86, 16.76\%$) แสดงถึงมีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่สร้างความยั่งยืน และมีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบด้านลบของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ aware_risk ($\beta = 0.82, 15.97\%$) บ่งชี้ว่ามีการสร้างการรับรู้ในการจัดการความเสี่ยง และความปลอดภัยของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ส่วน aware_upcoming ($\beta = 0.81, 15.77\%$) และ aware_continue ($\beta = 0.80, 15.55\%$) แสดงถึงมีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ และมีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างต่อเนื่อง และค่า AVE = 0.704 และ CR = 0.943 ยืนยันว่าองค์ประกอบนี้มีความน่าเชื่อถือเชิงโครงสร้างในระดับสูงสุดโมเดล

องค์ประกอบการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (STK) ประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ ซึ่งมีค่าถ่วงน้ำหนักมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.70 – 0.80 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าสูงสุดคือ stake_continue ($\beta = 0.80, 15.24\%$) แสดงถึงความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้จัดกิจกรรมไมซ์ที่สร้างความยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือ stake_sustain ($\beta = 0.78, 14.86\%$) และ stake_social ($\beta = 0.77, 14.67\%$) ที่สะท้อนถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำให้ธุรกิจไมซ์แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม stake_identity ($\beta = 0.75, 14.29\%$) และ stake_tourism ($\beta = 0.73, 13.90\%$) ซึ่งถึงบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมในการจัดกิจกรรมและงานต่างๆ ให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว ส่วน stake_event ($\beta = 0.72, 13.71\%$) และ stake_committee ($\beta = 0.70, 13.33\%$) แม้มีค่าต่ำที่สุดแต่ยังอยู่ในระดับยอมรับได้ แสดงว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดงานไมซ์ในพื้นที่และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งคณะทำงาน/คณะกรรมการระดับพื้นที่เพื่อสนับสนุนงานไมซ์อย่างเป็นรูปธรรมในระดับที่สมเหตุสมผล และค่า AVE = 0.587 และ CR = 0.877 สะท้อนว่ามิติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความน่าเชื่อถือและครอบคลุมความสัมพันธ์กับชุมชนอย่างรอบด้าน

องค์ประกอบอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด (IDE) มี 7 ตัวบ่งชี้ ค่าถ่วงน้ำหนักมาตรฐานสูงสุดคือ identity_local ($\beta = 0.85, 15.90\%$) ซึ่งสะท้อนถึงมีการผสมผสานตัวอัตลักษณ์พื้นถิ่นในเมือง รองลงมาคือ identity_micefit ($\beta = 0.80, 14.96\%$) และ identity_unique / identity_protect ($\beta = 0.78, 14.58\%$) แสดงถึงการมีเอกลักษณ์เฉพาะมีการสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไมซ์ การมีการสร้างอัตลักษณ์ของเมืองให้มีความโดดเด่นและชัดเจนเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ และ มีการช่วยกันพัฒนา และรักษาอัตลักษณ์ของเมือง ตัวบ่งชี้ identity_culture ($\beta = 0.76, 14.22\%$) และ identity_heritage ($\beta = 0.74, 13.85\%$) แสดงถึงเมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์และคนในพื้นที่มีการสืบทอดวัฒนธรรม จากรุ่นสู่รุ่น เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านอัตลักษณ์ของเมือง ตัวที่มีค่าน้อยที่สุดคือ identity_value ($\beta = 0.66, 12.34\%$) ค่า AVE = 0.591 และ CR = 0.910 แสดงว่าองค์ประกอบนี้มีคุณภาพในระดับดี เหมาะสมต่อการวัดความชัดเจนของเมืองในบริบทไมซ์

องค์ประกอบความพร้อมของสถานที่ (VEN) ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ โดยมีค่าถ่วงน้ำหนักมาตรฐานในช่วง 0.73 – 0.87 ซึ่งอยู่ในระดับสูงทุกตัว ตัวบ่งชี้ venue_standard มีค่าสูงสุด ($\beta = 0.87, 22.36\%$) แสดงถึงสถานที่จัดงานไมซ์ได้มาตรฐานและมีความพร้อมในการจัดงาน รองลงมาคือ venue_variety ($\beta = 0.83, 21.34\%$) สะท้อนความสำคัญของสถานที่จัดงานไมซ์มีให้เลือกมากมาย

หลากหลายขนาดตามความต้องการของ ผู้จัดงาน ส่วน venue_facility, venue_safety และ venue_services มีค่าเท่ากัน ($\beta = 0.73$, 18.77%) สะท้อนความสำคัญของสถานที่จัดงานไม่ซ้ำสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์จัดงานที่มีมาตรฐานและสถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีความปลอดภัยและเข้าถึงง่าย และสถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีมาตรฐานการบริการอย่างมืออาชีพ และค่า AVE = 0.600 และ CR = 0.882 ยืนยันว่าองค์ประกอบนี้มีความเที่ยงตรงเชิงรวมสูง และสามารถใช้อธิบายโครงสร้างเชิงสถานที่ได้อย่างครอบคลุม

องค์ประกอบเศรษฐกิจจากกิจกรรมไม่ซ้ำ (ECO) มี 5 ตัวบ่งชี้ ซึ่งมีค่าถ่วงน้ำหนักมาตรฐานในช่วง 0.73 – 0.76 โดยตัวที่มีค่าสูงสุดคือ econ_services ($\beta = 0.76$, 20.49%) หมายถึงมีการส่งเสริมธุรกิจไม่ซ้ำร่วมกับธุรกิจบริการอื่นๆ ในพื้นที่เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจของเมือง รองลงมาคือ econ_allyear และ econ_network ($\beta = 0.75$, 20.21%) ที่มีความสำคัญใกล้เคียงกันในแง่ของการส่งเสริมการจัดงานไม่ซ้ำในพื้นที่ให้มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี และมีการส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไม่ซ้ำ ธุรกิจบริการท่องเที่ยวและการลงทุนในพื้นที่ econ_infra ($\beta = 0.73$, 19.68%) คือมีการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ ตัวที่มีค่าน้อยที่สุดคือ econ_destination ($\beta = 0.72$, 19.41%) มีการส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไม่ซ้ำเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของเมืองซึ่งยังคงอยู่ในระดับที่ดี และค่า AVE = 0.551 และ CR = 0.860 ยืนยันว่าองค์ประกอบนี้มีความสอดคล้องและสามารถวัดมิติเศรษฐกิจได้อย่างเพียงพอ โดยเน้นบทบาทของบริการและโครงสร้างพื้นฐานในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไม่ซ้ำ

ผลการวิเคราะห์วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้ำอย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เมื่อได้ข้อมูลจากการสังเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้ำอย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ในขั้นตอนที่ 2 เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงเข้าสู่กระบวนการในขั้นตอนที่ 3 เริ่มจากจัดทำร่างองค์ประกอบ และตัวชี้วัด จากนั้นนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้ำอย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี เพื่อการประเมินและปรับปรุงตัวชี้วัด และทำการสรุปศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้ำอย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี โดยผลจากการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับ

ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี มีข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การสรุปประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 7 ด้าน คือ

1.1 ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (Resource and Environmental Management) จากการสนทนากลุ่มของผู้ให้ข้อมูลในประเด็นเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ผู้ให้ข้อมูลสรุปร่วมกันว่า การจัดการเรื่องของสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่สำคัญมากกับความเป็นเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน ทั้งในเรื่องของการใช้พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การสร้างพื้นที่สีเขียวขึ้นในเมือง การขนส่งโดยคำนึงถึงการลดคาร์บอน การสนับสนุนให้คนในพื้นที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบูรณาการความยั่งยืน ในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการป้องกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อคนรุ่นหลัง รวมถึงมีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในเมือง ดังตัวอย่างคำพูดต่อไปนี้

“เราให้ความสำคัญในเรื่องของพลังงานสะอาดแล้วก็ระบบขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เรากำลังคุยกันอยู่พยายามที่จะใช้อะไรก็ได้ที่จะไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อม ลดมลพิษให้กับเมือง เรื่องของการขนส่งต่างๆ แล้วก็โชคดีว่าในตัวเมืองอุดรธานีเองเราก็มีพื้นที่สาธารณะหลายที่ยังเป็นปอดของคนอุดรอยู่” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 17)

“การรณรงค์ส่งเสริมให้จังหวัดอุดรใช้รถสาธารณะ รวมถึงส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจส่งเสริมในเรื่องการใช้พลังงานสะอาดดังกล่าว เช่น การใช้รถไฟฟ้า รถไฮบริด หรือการขนส่งคาร์บอนต่ำในเมือง” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 1)

“การจัดการเมืองให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เน้นการใช้พลังงานสะอาดเข้ามาเป็นพลังงานเสริม เช่น อุดรเรามีโครงการบำบัดน้ำเสีย และมีเครื่องระบบบำบัดน้ำเสีย และนำมารดน้ำต้นไม้ ทำให้เกิดการประหยัดน้ำและการใช้ทรัพยากรหมุนเวียน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“อุดรธานีเราเคยได้รับรางวัลจังหวัดสะอาด เราก็พยายามรักษาความยั่งยืนตรงนี้ไว้ รวมถึงเรื่องพื้นที่สีเขียวในเมือง เรื่องการขนส่งรถสาธารณะที่เป็นรถไฟฟ้า ก็จะมีรถโดยสารของอุดรธานีเป็นรถไฟฟ้า อันนี้เราเคยไปแล้ว สายสีแดงกับสายสีส้มที่จะเกิดขึ้นตรงนี้ตอบโจทย์ที่เราจะเน้นในเรื่องคาร์บอนต่ำในเมือง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

“พื้นที่สีเขียวในตัวจังหวัดอุดรธานี เช่น หนองประจักษ์ สามารถบริหารจัดการได้ดี เพราะไม่ต้องมีรั้วมีอะไร คนก็รู้สึกปลอดภัยในการไปทำกิจกรรมที่ตรงนั้น จุดต่างๆ ก็ไม่น่าจะมีปัญหา ส่วนด้านสิ่งแวดล้อม ของสถานที่จัดงานก็สะอาดดี” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 15)

1.2 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Participation) จากการสนทนากลุ่มของผู้ให้ข้อมูลหลักในประเด็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้ให้ข้อมูลสรุปร่วมกันว่าการให้ชุมชนเข้ามา มีส่วนร่วมกับกิจกรรมไม่ซ์เป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนจะต้องช่วยกัน และเห็นถึงความสำคัญ ทั้งในเรื่องของการที่จะให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนในการจัดงาน การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ตลอดถึงการประเมินผลหลังจัดงาน ทุกภาคส่วนจะต้องช่วยกัน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงการให้ชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าภาพที่ดี ดังตัวอย่างคำพูดต่อไปนี้

“ควรให้ความสำคัญกับคนในชุมชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมไม่ซ์อย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องการจัดทำแผนจังหวัด ก็จะทำให้เกิดความยั่งยืนกับเมือง และชุมชน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“ในการจัดงานที่อุดรแต่ละครั้ง ชุมชนก็เข้ามามีส่วนร่วม ภาครัฐก็ให้การส่งเสริมและสนับสนุนมาโดยตลอด อย่างการจัดงานที่มรดกโลกบ้านเชียง ชุมชนก็มีศักยภาพในการรองรับการจัดงานได้ ทั้งในเรื่องที่พัก ร้านอาหาร และการบริการ คือหน่วยงานภาครัฐก็เข้าไปส่งเสริมต่อยอดให้ความรู้ ก็ทำให้การจัดงานด้วยคนในชุมชนพัฒนามากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเรื่องที่สำคัญ คือชุมชนได้ประโยชน์ ภาครัฐก็เป็นหน่วยสนับสนุน ส่วนคนที่ขับเคลื่อนจริงๆ มองว่าเอกชนสำคัญที่สุด หอการค้า สภาอุตสาหกรรม รวมถึงทางที่เสียบ ถ้าเขามาสนับสนุนมันควรจะต้องต่อเนื่อง เพื่อสร้างกระบวนการรับทราบต่อเนื่องมันถึงจะเกิดความยั่งยืน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“ชุมชนก็เข้ามามีส่วนร่วมค่อนข้างเยอะ ในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของเมืองอุดร เช่น การนำผลิตภัณฑ์ชุมชนมาออกร้านขายของ อย่างผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ทำเกี่ยวกับสมุนไพร หรือผลิตภัณฑ์ทั่วไปของชุมชน ก็ทำให้เกิดรายได้กับชุมชน ซึ่งหน่วยงานภาครัฐก็ต้องเข้าไปให้องค์ความรู้ให้ประสบการณ์ รวมถึงเรื่องของงบประมาณแก่ชุมชน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“ในการจัดประชุมของจังหวัดแต่ละครั้งก็จะมีชาวบ้านชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมด้วย แต่ส่วนใหญ่ก็จะเป็นกลุ่มที่มีความเข้มแข็ง ซึ่งก็ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างกลุ่มชุมชนกลุ่มใหม่เพื่อเพิ่มโอกาสที่กระจายสู่ชุมชนกลุ่มอื่นๆ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

“เราให้ความสำคัญกับชุมชนในการเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในเรื่องการประชุมวางแผนการจัดงานการนำผลิตภัณฑ์ของชุมชน สินค้าหัตถกรรมต่างๆ เข้ามาขายในงาน ก็เป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“การจัดกิจกรรมท่องเที่ยวของเราในมิติเรื่องของธรรมชาติ ธรรมชาติและวัฒนธรรม ชุมชนก็เข้ามามีส่วนร่วม อย่างในเรื่องของธรรมชาติ ที่ทะเลบัวแดง ชุมชนก็เข้ามาจัดการร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งเราก็ต้องมาดูในแต่ละพื้นที่ว่าเขาต้องการอะไร ไม่ใช่จัดให้เขาหรือให้เขาจัดกันเอง ภาครัฐ และภาคเอกชนก็ต้องคอยสนับสนุน” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 12)

1.3 ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Supportive from Stakeholders) จากการสนทนากลุ่มของผู้ให้ข้อมูลหลักในประเด็นเกี่ยวกับการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ให้ข้อมูลสรุปร่วมกันว่า อุดมมีความเข้มแข็งโดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ที่เป็นส่วนสำคัญในการจัดงานในพื้นที่ที่มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมไมซ์ต่างๆ รวมถึงการสร้างเครือข่ายธุรกิจไมซ์ร่วมกับธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว และธุรกิจอื่น ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการจัดงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดังตัวอย่างคำพูดต่อไปนี้

“อุดมมีความเข้มแข็งโดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐ ส่วนหน่วยงานภาคเอกชนก็มีความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มกัน เช่น สภาอุตสาหกรรมจังหวัด ที่เขามีการตั้งบริษัทเกิดขึ้นเองด้วย เวลามีการจัดงานก็ได้รับ ความร่วมมือจากภาคเอกชนเป็นอย่างดี” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 15)

“ภาครัฐภาคเอกชนเข้ามาสนับสนุนในการจัดกิจกรรมไมซ์ตลอด ทั้งในเรื่องของการขนส่งสาธารณะ ซึ่งภาครัฐก็ทำให้เกิดผู้ประกอบการ โรงแรม ที่พัก และยกระดับเรื่องธุรกิจไมซ์ เรื่องกิจกรรมต่างๆ รัฐก็เข้าไปสนับสนุนกิจกรรมให้เกิดขึ้น อย่างการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด เราก็ให้งบเพื่อไปส่งเสริมแม้จะเป็นภาพรวมทุกภาคส่วนก็ต้องได้ประโยชน์ไม่ใช่แค่ที่พัก 5 ดาว 4 ดาว 3 ดาว โฮมสเตย์ ที่พัก รวมไปถึงเราก็ยังคิดว่ามีหมู่บ้านพืชสวนโลกบางคนเขาก็มาอยู่หลายเดือน คือต้องสนับสนุนโดยภาครัฐ ภาครัฐก็ต้องดูในเรื่องของภาควิชาการ ในการแก้ปัญหา พื้นที่ประชาชน เพื่อที่จะต้องทำงานควบคู่กันไปทุกภาคส่วน” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 7)

“ความเข้มแข็งของภาคเอกชนในอุดรค่อนข้างชัดเจน ในการเข้าร่วมจัดกิจกรรมไมซ์ ตัวอย่างสภาหอการค้าอุตสาหกรรมไม่เกี่ยวข้องเลย แต่เขากำหนดโครงสร้างเข้ามาเลยที่จังหวัด สภาหอการค้าอุตสาหกรรมเป็นคณะกรรมการย่อยนะ ตั้งมาเองโดยที่ไม่ใช่คำสั่งของจังหวัด คำสั่งของราชการ เพื่อเอามาสอดคล้องกับงานตรงไหนที่เขาสามารถเสริมเติมได้ก็เข้ามาช่วยกัน” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 13)

“การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของอุดรดีขึ้นมาก คือเราประกาศเป็นเมืองไมซ์ และจะประเมินในในปีนี้ หน่วยงานหลักเลยคือเอกชนที่เข้ามาช่วยกัน ส่วนภาครัฐก็หนุนเสริม เพื่อให้การจัดงานที่สามารถขับเคลื่อนไปได้” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 17)

1.4 ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (Awareness of International Events) จากการสนทนากลุ่มของผู้ให้ข้อมูลหลักในประเด็นเกี่ยวกับการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ผู้ให้ข้อมูลสรุปร่วมกันว่า ในการสร้างการรับรู้ในการจัดงาน จะต้องให้ความสำคัญอยู่หลายอย่างทั้งเรื่องประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับการจัดงาน เรื่องผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้การจัดงานจะต้องไม่กระทบกับสิ่งแวดล้อม เรื่องความปลอดภัยต่างๆ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดงานจะต้องทำอย่างต่อเนื่อง ดังตัวอย่างคำพูดต่อไปนี้

“จังหวัดอุดรธานีมีการประชาสัมพันธ์งานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นงานเล็กงานใหญ่ งานนานาชาติ อุดรธานี มีช่องทางประชาสัมพันธ์เยอะมาก โดยเฉพาะภาคเอกชน ตอนนี้เขาทำ Map เมือง เขาทำโดยการเก็บข้อมูลที่มี ในจังหวัดอุดร แล้วก็ผู้ติดตามเยอะ แล้วก็มีการดึงข้อมูลสถานที่ เส้นทาง ท่องเที่ยว ข้อมูลธุรกิจ กิจกรรมอีเวนต์ อยู่ในนี้ คิวอาร์โค้ด ของเขา แล้วเขาก็ไปโรมทเป็นที่รู้จัก และมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 11)

“การประชาสัมพันธ์มีหลายวิธี บางอย่างไม่ต้องใช้งบประมาณ ก็ทุกคนช่วยกันคนละไม้คนละมือ คือทางด้านงบประมาณก็จะเป็นภาครัฐ ส่วนเอกชนก็เป็นเรื่องของการประชาสัมพันธ์ เขาก็มีเป่าอยู่แล้วในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ อีกอย่างการประชาสัมพันธ์ภาครัฐจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องของการสร้างการรับรู้เรื่องผลประโยชน์ หรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการจัดงาน เพื่อจะได้สามารถรองรับการจัดงานได้ ทำให้ลดปัญหาที่จะเกิดจากการจัดงานได้” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 13)

“ตอนนี้จังหวัดจะต้องตื่นตัวที่จะประกาศให้ชาวโลกได้ทราบว่าจะมีการจัดงานเกิดขึ้นอย่างงาน พืชสวนโลก การที่เราจะทำ International Communication เราต้องเข้าใจเรื่องของ Key Message ที่เราจะต้องเชิญชวนผู้สื่อข่าวหรือว่าหัวหน้าสื่อข่าวต่างๆ ในระดับนานาชาติเข้ามา นักข่าวต่างประเทศที่มีอยู่ในเมืองไทยจะต้องทำในรูปแบบคือชี้พาให้เค้าเขาไปทำงานเพื่อที่กระจายข่าวให้เรา ตลอดจนการสร้างการรับรู้ให้คนในพื้นที่ได้ทราบอย่างต่อเนื่อง” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 7)

“การสร้างการรับรู้ในระดับนานาชาติควรเริ่มต้นในการเปิดตัวที่ดีจริงๆ อุดรเริ่มต้นที่ดี แล้วเรามีนานาชาติเข้ามาเยอะพอสมควร เรามีงานพืชสวนโลกที่จะเกิดขึ้นอีปีหนึ่ง เพราะฉะนั้นการสร้างการรับรู้ในระดับ เมกะอีเวนต์ในระดับนานาชาติที่ TCEB มีส่วนส่งเสริม และสนับสนุนในการจัดงานเข้ามาอันนั้นเป็นประตุ เขาเรียกเป็นประตุชัยในการที่จะทำให้อุดรธานีอวดสู่สายตาโลก

แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างการรับรู้การจัดงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 3)

“ในส่วนของอุดรธานีในการจัดงานอย่างงานพิชสวนโลก ก็ต้องไปดูหลักๆ ในเรื่องของการสร้างการรับรู้ เกี่ยวกับ Impact ทางด้านบวกและด้านลบ ด้านบวก ไม่ว่าจะเป็น เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ก็ต้องไปดูให้ครบทุกด้านว่าตรงส่วนนี้ผลกระทบทั้งด้านบวกและลบคืออะไร แนนอนรายได้มีแน่นอนที่จะเข้าไป ส่วนของสิ่งแวดล้อมก็สำคัญการที่คนไปเยอะขนาดนี้ตัวเมืองเองก็ต้องมีการทำ Impact assessment เป็น Pre Impact ก่อนว่าคาดว่าจะเกิดผลกระทบด้านใดบ้าง ต้องทำอะไร อันนี้คือเป็นสิ่งที่ถ้าหายที่จะต้องเตรียมงานล่วงหน้า” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 9)

1.5 ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด (Distinctive City Identity) จากการสนทนากลุ่มของผู้ให้ข้อมูลหลักในประเด็นเกี่ยวกับด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด ผู้ให้ข้อมูลสรุปร่วมกันว่า การสร้างอัตลักษณ์ของเมืองให้เด่นชัด จะต้องมีการผสมผสานอัตลักษณ์ของเมืองเข้าด้วยกัน เพื่อให้มีความโดดเด่น เกิดความชัดเจนขึ้น ตลอดถึงการส่งเสริมให้คนในพื้นที่เห็นคุณค่า และสืบทอดวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของเมือง ดังตัวอย่างคำพูดต่อไปนี้

“เรื่องของอัตลักษณ์ของพื้นที่ ที่เรื่อบอกว่าอยากให้ชุมชน คนอุดรตระหนักในส่วนนี้ ก็เพื่อจะได้คง อัตลักษณ์ในพื้นที่เป็นอัตลักษณ์พื้นถิ่นเราไว้ คือคนเข้ามาเค้าก็อยากดูความเป็นอัตลักษณ์ของเมืองด้วย แล้วก็ในพื้นที่ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็ต้องพยายามดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นแต่อย่างไรก็ตาม การคงความเป็นอัตลักษณ์ไว้มันก็ต้องสอดคล้องเชื่อมโยงกับวิถีในปัจจุบัน มันก็ต้องนำเรื่องของเทคโนโลยีอะไรต่างๆ มาใช้ แต่ไม่ใช่มาหลอมพื้นที่ทั้งหมด อัตลักษณ์ควรจะต้องการนำเสนอออกไปในเชิงที่มันจะต้องเป็นไปตามพลวัตร ของสังคม เรื่องของระบบเทคโนโลยีเรื่องอะไรที่จะต้องออกมาประยุกต์ใช้ให้มันเกิดผลสัมฤทธิ์” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 1)

“อุดรมีอัตลักษณ์วัฒนธรรมที่โดดเด่น คือ อาหาร ความเชื่อ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม อุดรมีทุนทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นมากคือบ้านเชียง และมีมรดกโลกแห่งที่ 2 เพิ่มขึ้นมา คือที่ภูพระบาท อย่างบ้านเชียงที่ทราบกันว่าลายไหบ้านเชียง คนในพื้นที่ยกระดับขึ้นมาไม่ได้ เพราะเขาไม่มีความรู้ด้านธุรกิจ ภาครัฐก็ต้องเข้าไปสนับสนุนส่งเสริมให้อัตลักษณ์ให้มีความเด่นชัดขึ้นมา ” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 14)

“มีการถอดบทเรียนโดยภาครัฐเข้ามาช่วยอย่างทีเส็บ เข้ามาสนับสนุน อย่างที่บ้านเชียง มีความชัดเจนมีผลงานวิจัยชัดเจน มีลายเส้น ลายไห ลายสี สีควรจะเป็นแบบไหน สีเหลืองของราชินูงานพิชสวน สีชมพูมาจากทะเลบัวแดง แล้วก็ลายเส้น ลายไห วัฒนธรรมก็เพิ่ม 2 มรดกโลก มาอุดร

เที่ยว 2 มรดกโลก อันนี้เป็น Gimmick ก็มีความชัดเจนถ้าพูดถึงอุดร ด้านอาหารก็เหนียวเหนียว มีอัตลักษณ์ มีลายไผ่ที่มาจากบ้านเชียง มีความชัดเจน ภูพระบาท หอนางอุสา มีการทำเพลงเอาอัตลักษณ์สร้างภาพจำให้อุดรธานี ผ่านบทเพลง” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 7)

“อุดรมีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและเชื้อชาติ ความโดดเด่นที่เป็นอัตลักษณ์ เรื่องสถานที่ก็คือบ้านเชียง และภูพระบาท ซึ่งก็เคยมีทำเวิร์กช็อปไปครั้งหนึ่งประมาณช่วงกลางปี ได้คำตอบว่าอุดรเป็นเมืองสงบถึงแม้เราจะมีหลากหลายวัฒนธรรม หลายเชื้อชาติ ไทย จีน เวียดนาม แล้วก็ มี ทะเลบัวแดง เยอะ จนสรุปไม่ได้ ธรรมชาติ วัฒนธรรม แล้วก็ พัสต์ สุดท้ายในเวิร์กช็อปก็บอกว่าอุดรเป็นเมืองสงบเพราะคนมา ไหว้พระ มาในเรื่องของธรรมชาติ คือมาแล้วสบายใจ ก็น่าจะได้อะไร Healing มาแล้วได้บำบัดทางจิตใจ ทุกคนก็มาตอบนี้ว่าอุดรเรามีอัตลักษณ์ทั้งหมด มาแล้วก็มาทำให้เกิดความสบายใจ สงบจิตใจ” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 15)

1.6 ด้านความพร้อมของสถานที่ (Venue Readiness) จากการสนทนากลุ่มของผู้ให้ข้อมูลหลักในประเด็นเกี่ยวกับด้านความพร้อมของสถานที่ ผู้ให้ข้อมูลสรุปร่วมกันว่า จังหวัดอุดรธานีมีความพร้อมในการรองรับการจัดงาน ทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่จัดงานไมซ์ที่มีมาตรฐาน รวมถึงการบริการอย่างมืออาชีพ การเดินทางที่เข้าถึงเมืองได้ง่าย ตลอดจนเรื่องความปลอดภัยของสถานที่จัดงาน ดังตัวอย่างคำพูดต่อไปนี้

“ก็พยายามทำยังไงก็ได้ให้ผู้ประกอบการหรือนักลงทุนได้มองเห็นศักยภาพของจังหวัดอุดรธานีแล้วมาลงทุนในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดถึงที่พัก ที่สามารถรองรับการจัดงานหรือการจัดประชุมขนาดใหญ่ได้ซึ่งตอนนี้ถึงแม้เราจะมีก็ยังรองรับได้ไม่มากนัก ถ้าในอนาคตถ้าพื้นที่เรามีศักยภาพเป็นเรื่องโอกาสที่จะเกิดขึ้นอย่างมหัศจรรย์พิชชนโลก แต่ในภาพรวมอุดรธานีก็สามารถที่จะรองรับการจัดงานได้ค่อนข้างหลากหลาย เพราะมีความพร้อมเรื่องสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 10)

“อุดรธานีค่อนข้างพร้อม เราได้เมืองไมซ์ ปี 2563 ก็ได้มีการจัดประชุมแล้วจัดงานเข้ามาเรื่อยๆ หลายๆงาน การประชุมระดับประเทศของกระทรวง ของหน่วยงานราชการ ข้อมูลต่างๆ รวมถึงงานเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยราชภัฏจัดเองในหัวข้อของงานไมซ์ แล้วเราก็ดึงงานระดับนานาชาติเข้ามา ก็อย่างเช่น งานพิชชนโลกปี 2569 ตรงนี้ก็จะเป็งานอีเวนต์ระดับนานาชาติ นอกจากการจัดพิชชนในพื้นที่แล้วเขาก็จะมีการประชุมวิชาการเกิดขึ้นด้วย ก็เป็นหัวข้อของไมซ์ ซึ่งอุดรธานีมีความพร้อมเรื่องสถานที่จัดงานมากในทุกระดับ” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 11)

“ศักยภาพการรองรับการจัดงานของอุดรมีความพร้อมมาก ทั้งการจัดงานระดับนานาชาติ จะเห็นว่าศูนย์ประชุม ที่ประชุม หรือแม้กระทั่งสถานที่พัก รองรับสำหรับผู้เข้าร่วมประชุมที่มาใน

จำนวนมากๆ หรือนานาชาติมา อุดรธานีพร้อมในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นการคมนาคม การรองรับนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ แบ็คแพ็คมา หรือมาเอง หรือมาทางสายการบินหรืออาศัยรถโดยสารมา ก็สะดวกเข้าถึงทุกที่ทุกแห่ง” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 4)

“คิดว่าตรงนี้มีมากเลย ชาวอุดรจะต้องทราบว่าความพร้อมในตรงนี้ คือมันต้องมีการประเมินเมือง มาก่อน คิดว่าอุดรสามารถรองรับการจัดงานได้ในทุกระดับ ทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่จัดงานไมซ์ที่มีมาตรฐาน รวมถึงการบริการอย่างมืออาชีพ การเดินทางที่เข้าถึงเมืองสะดวกเข้าถึงได้ง่าย” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 7)

1.7 ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล (Festival Economy) จากการสนทนากลุ่ม ของผู้ให้ข้อมูลหลักในประเด็นเกี่ยวกับการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล ผู้ให้ข้อมูลสรุปร่วมกันว่า ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดอุดรธานีคือการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล โดยพื้นฐานในการส่งเสริมคือการสร้างเครือข่ายธุรกิจไมซ์ให้มีความเข้มแข็ง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมือง การส่งเสริมให้เมือง เป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไมซ์ ตลอดถึงการส่งเสริมให้เมืองสามารถจัดงานได้ตลอดทั้งปี เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของเมืองและดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ ดังตัวอย่างคำพูดต่อไปนี้

“อุดรธานีมีการก้าวกระโดดในเรื่องของเศรษฐกิจด้วยการจัดกิจกรรมไมซ์ เพราะถ้ากิจกรรมไมซ์ ในพื้นที่อย่างที่ว่า มันก็คือการดึงคนเข้ามาในพื้นที่ แต่ดึงคนเข้ามาไม่ใช่แค่อยู่ที่แค่อพาร์ตเมนต์หรือศูนย์ประชุมพักโรงแรมแล้วก็เที่ยวอยู่ในตัวเมืองแต่เป็นการที่จะสามารถสร้างศักยภาพในพื้นที่ตัวเองแล้วก็ดึงคนเหล่านี้ออกไปกระจายในแต่ละอำเภอในพื้นที่ที่สามารถรองรับ แล้วก็ทำยังไงให้มันเกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 8)

“อุดรก็พยายามที่จะดึงหรือให้มีการจัดอีเวนต์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งตอนนี้ก็ได้มีการพูดคุยหารือภาคเอกชนในเบื้องต้นว่าเราจะขับเคลื่อนยังไง เพราะฉะนั้นเราควรจะต้องมีปฏิทินตลอดทั้งปีว่าอีเวนต์หลักๆ ที่เราจะมีคืออะไร คือจะได้รู้ช่วงที่ชัดเจนว่าถ้าจะมาอุดรควรจะมาช่วงไหน” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 6)

“เราพยายามที่จะสร้างแม่เหล็กให้เกิดงานเทศกาล เป็นประจำสำหรับอุดร จริงๆ ก็เริ่มตกผลึกเป้าหมายเดียวกันแต่ก็ยังไม่ชัดเจน อย่างงานเทศกาลก็เป็นงานอัตลักษณ์ของเราก็จะทำให้ทุกคนอยากจะมา และเป็นที่ยึดจำ จริงๆ อุดรมีความโดดเด่นเรื่องผ้า เรื่องธรรมชาติ ที่เป็นจุดเด่น แล้วเราก็เป็นนักขายของ เมืองเทรด เมืองค้าขาย ตลาดผ้าก็มีผ้าหลายชนิด ด้านการเกษตรก็เป็นตลาดเมืองทองตลาดภาคการเกษตรที่ใหญ่มาก มีการซื้อขายกันมาที่นี่ แล้วก็ไมซ์นี่เป็นเครื่องมือ เป็นกลไก ให้

เกิดการประชุมเกิด Impact ทางเศรษฐกิจต่อเนื่องไปเพราะไมซ์ก็มีคนมาจับจ่ายใช้สอยคือคนที่มาจับจ่าย 2-3 เท่า กว่าที่มาท่องเที่ยว” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 5)

“อุตสาหกรรมภาพมากตรงนี้ คืออุตสาหกรรมเมืองวาไรตี้ ความครบ แล้วคนอุดรชอบงานอีเวนต์ ชอบเฟสติวัล แต่ต้องทำให้โดนให้ตรงกับการจัดงาน แต่อย่างทีบอกควรจะคุยกันในหลายๆ หน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพว่าใครจะจัดวันไหน เพราะว่าเงินสะพัดใหม่ต้องบอกว่าเยอะ อย่างงานอีสานวินเทอร์วันเดอร์แลนด์ล่าสุด คนเกือบแสน ในแต่ละวัน คือจัดสามวัน วันแรก 40,000 คน วันที่สอง 60,000 คน วันสุดท้ายเยอะมาก ก็คือคนอุดรชอบ นี่แหละไลฟ์สไตล์คนอุดร ได้กินได้เที่ยว ได้พักผ่อน ซึ่งนับว่าเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของเมืองได้เป็นอย่างดี” (ผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 14)

2. การพัฒนากลยุทธ์ระดับองค์กรเพื่อให้เกิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

การศึกษาความพร้อมของเมืองไมซ์จังหวัดอุดรธานี เป็นการศึกษาศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน เพื่อรองรับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ เนื่องจากการจัดงานจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรเมืองและทรัพยากรคนเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเมืองจึงต้องมีกลยุทธ์ระดับองค์กรเพื่อรองรับการจัดงานดังกล่าว จึงเป็นเรื่องที่ เป็นประโยชน์ และมีความสำคัญ โดยการมีแนวทางการปฏิบัติการในการวางแผน และเตรียมความพร้อมที่ดีจะช่วยทำให้การปฏิบัติงานทั้งในส่วนภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถบริหารจัดการรองรับการจัดงานไมซ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการพัฒนาเมืองไมซ์ที่สร้างความยั่งยืนเพื่อรองรับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติได้ต่อไปในอนาคต

กลยุทธ์ระดับองค์กรเพื่อให้เกิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี SMD7s (Sustainable MICE City Development) โมเดลการพัฒนาเมืองไมซ์ที่ยั่งยืน สามารถอธิบายกลยุทธ์ระดับองค์กรได้ ดังนี้

**ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
SMD7S (SUSTAINABLE MICE CITY DEVELOPMENT) โมเดลการพัฒนาเมืองไมซ์ที่ยั่งยืน**

ภาพที่ 7 โมเดลการพัฒนาเมืองไมซ์ที่ยั่งยืน SMD7s (Sustainable MICE City Development)

จากภาพที่ 7 แสดงถึงโมเดลการพัฒนาเมืองไมซ์ที่ยั่งยืน SMD7s (Sustainable MICE City Development) ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้านคือ 1) ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (Resource and Environmental Management) 2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Participation) 3) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Supportive from Stakeholders) 4) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (Awareness of International Events) 5) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด (Distinctive City Identity) 6) ด้านความพร้อมของสถานที่ (Venue Readiness) และ 7) ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล (Festival Economy) โดยโมเดลดังกล่าวสามารถนำมาเป็นกลยุทธ์ระดับองค์กรเพื่อให้เกิดศักยภาพความพร้อม ในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 กลยุทธ์ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (Resource and Environmental Management)

ตารางที่ 26 กลยุทธ์ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
1) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม	1. วางแผนการพัฒนาเมืองโดยมีแนวทาง ที่เน้นลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยกำหนดมาตรฐานการออกแบบอาคาร สนามกีฬา สถานที่จัดงาน และโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสิ่งแวดล้อม 2. เข้าร่วมเครือข่ายระหว่างเมืองไมซ์ทั่วโลกที่มีการแลกเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติที่ดีในด้านความยั่งยืนและนวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อม 3. มุ่งหวังให้สถานที่จัดงานและการดำเนินงานสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เช่น ISO 20121 (มาตรฐานการจัดการอีเวนต์ที่ยั่งยืน) ซึ่งสามารถยกระดับความน่าเชื่อถือและสร้างความร่วมมือในระดับนานาชาติ
2) การใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจ มิชส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเมือง	1. ใช้พลังงานสะอาดในสถานที่จัดงาน ด้วยการติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์บนหลังคา ศูนย์ประชุมหรือสถานที่จัดงานเพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้าใช้เอง 2. ใช้ระบบอัจฉริยะในการควบคุมพลังงาน เช่น ระบบควบคุมแสงสว่างอัตโนมัติ หรือระบบปรับอากาศอัจฉริยะที่ใช้พลังงานตามจำนวนคนในพื้นที่ และเปลี่ยนมาใช้ ไฟ LED ประหยัดพลังงาน ท่อบริเวณงาน 3. ออกแบบงานให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยการเลือกสถานที่ที่ได้รับใบรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม เช่น LEED หรือ ISO 20121
3) การป้องกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อเมืองและคนรุ่นหลัง	1. วางระบบการจัดการของเสียที่มีประสิทธิภาพ โดยการแบ่งแยกประเภทของเสียในแต่ละพื้นที่จัดงาน สร้างจุดรับของเสียที่สามารถรีไซเคิลได้ และจัดให้มีระบบขนส่งของเสียไปยังศูนย์รีไซเคิลอย่างต่อเนื่อง 2. ส่งเสริมการติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ และการใช้พลังงานทดแทนในสถานที่จัดงาน รวมไปถึงการออกแบบอาคารให้ประหยัดพลังงานและมีการระบายความร้อนที่ดี เพื่อลดการใช้แอร์ 3. ส่งเสริมการออกแบบเมืองและสถานที่จัดงานมิซ์ให้มี Green Infrastructure เช่น อาคารประหยัดพลังงาน การจัดการน้ำเสีย ระบบขนส่งสาธารณะลดการใช้รถยนต์ส่วนตัว

ตารางที่ 26 (ต่อ) กลยุทธ์ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
4) การสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการปลูกต้นไม้ และใช้พลังงานทดแทน	1. จัดสรรพื้นที่สีเขียวและพื้นที่ระบบนิเวศรอบพื้นที่ไมซ์เพื่อลดความร้อน ความแออัด และผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม 2. ส่งเสริมการอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับ “Green MICE” แก่บุคลากรในอุตสาหกรรมจัดงานและชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ทุกฝ่ายมีความรู้และเข้าร่วมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน 3. ส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ หรือระบบปรับอากาศที่ประหยัดพลังงาน
5) การสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	1. งานอีเวนต์และงานประชุมถูกวางแผนในรูปแบบที่ลดการปล่อยคาร์บอน เช่น การกำหนดนโยบาย “No Waste” สำหรับงานอีเวนต์ การเลือกใช้วัสดุที่สามารถ รีไซเคิลได้ และการบริการอาหารที่คำนึงถึงเศรษฐกิจสีเขียว เช่น อาหารออร์แกนิกและอาหารท้องถิ่น 2. กำหนดให้อาคารและสถานที่จัดงานถูกออกแบบให้สอดคล้องกับมาตรฐานสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้วัสดุก่อสร้างที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใช้แสงสว่างธรรมชาติ และระบบระบายอากาศที่ประหยัดพลังงาน 3. ลดการใช้วัสดุสิ้นเปลือง โดยใช้วัสดุรีไซเคิลหรือวัสดุชีวภาพ และใช้เทคโนโลยี Digital Event เพื่อลดการพิมพ์กระดาษ เช่น การใช้แอปสำหรับการลงทะเบียน ตารางงาน หรือแผนที่
6) การขนส่งโดยคำนึงถึงการลดคาร์บอนในเมืองและสถานที่จัดงานไมซ์	1. ใช้ระบบการจัดการพลังงานอัจฉริยะ ระบบขนส่งสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น รถไฟฟ้า รถเมล์ไฟฟ้า รวมถึงระบบจัดการของเสียอัตโนมัติและระบบรีไซเคิลที่ทันสมัย 2. ใช้ระบบขนส่งและการเดินทางที่ยั่งยืน ด้วยการส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมเดินทางโดยใช้ ระบบขนส่งสาธารณะ รถ EV หรือจักรยานเช่า และจัดเตรียม รถรับส่งพลังงานไฟฟ้า (EV Shuttle) สำหรับการเดินทางระหว่างที่พักกับสถานที่จัดงาน 3. มีมาตรการส่งเสริมธุรกิจไมซ์ที่มีแนวทางลดคาร์บอน เช่น อาคารเขียว พลังงานทดแทน และ สร้าง Smart MICE Platform และ ระบบจัดการคาร์บอนฟุตพริ้นท์

2.2 กลยุทธ์ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Participation)

ตารางที่ 27 กลยุทธ์ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
1) การมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์	1. ให้ชุมชนร่วมวางแผนในการออกแบบกิจกรรมไมซ์ที่เชื่อมโยงกับชุมชน เช่น CSR Tour กิจกรรมปลูกต้นไม้ เยี่ยมชมวิถีชีวิตท้องถิ่น 2. เชิญตัวแทนชุมชนเข้าร่วมในเวทีวางแผนเมืองไมซ์ เช่น เวทีสาธารณะ 3. ชุมชนร่วมวางแผนรายได้จากการจัดงานให้ถูกกระจายกลับไปยังชุมชนอย่างเป็นธรรม เช่น เรื่องกระจายรายได้ผ่านกิจกรรม ตลาดหัตถกรรมของท้องถิ่น (Local Craft Market) และโฮมสเตย์
2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดงานไมซ์	1. ให้ชุมชนมีบทบาทในการตัดสินใจเรื่องการเลือกสถานที่จัดงาน กิจกรรมร่วม หรือแนวทางการดูแลสิ่งแวดล้อม 2. ส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมไมซ์ เช่น การผลิตของที่ระลึก การจัดการทัวร์ท้องถิ่นแบบรักษาสี 3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่โดยเฉพาะเยาวชน ในการออกแบบหรือร่วมจัดกิจกรรมไมซ์
3) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดงานไมซ์	1. การใช้ KPI และ ESG Indicators ประเมินความสำเร็จทั้งด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม 2. ระบบ Feedback Loop เปิดรับฟังผู้จัดงาน/ผู้เข้าร่วมเพื่อนำมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง 3. เปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใส และพัฒนาแนวทางปรับปรุงการจัดงานในครั้งต่อไป ตามข้อเสนอแนะของชุมชน 4. ทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการออกแบบตัวชี้วัด
4) การดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน	1. ประสานการบริหารจัดการระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชนให้เกิดความเข้าใจร่วมกันและร่วมมือกันในการพัฒนาพื้นที่สำหรับจัดงานอีเวนต์ โดยใช้ข้อมูล และเทคโนโลยีสารสนเทศในการวางแผนร่วมกัน 2. จัดตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนไมซ์ระดับจังหวัด ให้เป็นหน่วยงานบูรณาการระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน 3. ส่งเสริมให้มี คณะกรรมการร่วมไมซ์ท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยภาครัฐ เอกชน และชุมชน

ตารางที่ 27 (ต่อ) กลยุทธ์ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
5) การเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี	- ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในกิจกรรมไมซ์ และการเป็นเจ้าบ้านที่ดี เช่น ชุมรดกทางวัฒนธรรม นำเสนอสินค้าท้องถิ่น อาหารพื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรม หรือสถานที่ท่องเที่ยวในงานไมซ์ - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในฐานะเจ้าบ้าน เช่น นำเที่ยว ทอผ้า ทำอาหาร นำชมวิถีชีวิตท้องถิ่น - พัฒนาทักษะด้านการเป็นเจ้าบ้าน การบริการ และนวัตกรรมไมซ์ในชุมชน - การพัฒนาบุคลากรไมซ์ที่เน้นเยาวชน นักศึกษาในพื้นที่ชุมชนให้มีทักษะไมซ์สมัยใหม่ เพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวไมซ์

2.3 กลยุทธ์ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Supportive from Stakeholders)

ตารางที่ 28 กลยุทธ์ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
1) ตั้งคณะกรรมการเพื่อสนับสนุนงานไมซ์อย่างเป็นรูปธรรม	- จัดตั้ง “คณะกรรมการบริหารเมืองไมซ์” หรือ “ศูนย์ประสานงานไมซ์” ที่รวมตัวแทนจากภาครัฐ เอกชน ชุมชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม - วางโครงสร้างการทำงานแบบ Public-Private-People Partnership (4Ps) เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีบทบาทร่วมกัน - จัดทำแผนแม่บทเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน โดยอิงจาก SDGs และ Green Eco - สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรไมซ์โลก เช่น ICCA, UFI, GDS-Index Global Destination Sustainability
2) สร้างความร่วมมือในการสนับสนุนการจัดงานไมซ์ในพื้นที่	- สนับสนุนงบประมาณหรือเงินทุนจากภาครัฐและเอกชนสำหรับกิจกรรมไมซ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - ออกกฎหมายหรือมาตรการจูงใจ เช่น การลดภาษีสำหรับผู้จัดงานที่ผ่านเกณฑ์สิ่งแวดล้อม - จัดตั้งกองทุนเพื่อส่งเสริมกิจกรรมไมซ์สีเขียว หรือให้เงินสนับสนุนการวิจัยนวัตกรรมด้านการจัดงานไมซ์ยั่งยืน

ตารางที่ 28 (ต่อ) กลยุทธ์ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
3) ยกระดับธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแนวทางไมซ์	1. ลงนาม MICE Sustainability MOU ระหว่างภาคีเครือข่าย เช่น องค์กรจัดงาน โรงแรม ท่องเที่ยว สมาคมธุรกิจ และหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อแสดงความมุ่งมั่นร่วมกัน 2. สนับสนุนให้โรงแรม ท่องเที่ยว สถานที่จัดงาน และธุรกิจบริการอื่นๆ ได้รับมาตรฐานไมซ์ยั่งยืน เช่น มาตรฐานสถานที่จัดงานไมซ์ประเทศไทย หรือ TMVS (Thailand MICE Venue Standard) และ Green Hotel 3. สนับสนุนให้ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร บริษัททัวร์ และรถรับส่งผ่านการรับรองมาตรฐาน เช่น Thailand MICE Venue Standard (TMVS), Green Hotel / Green Leaf Certification, ISO 20121: Sustainable Event Management
4) กำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดกิจกรรมและงานต่างๆ ให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง	1. ส่งเสริมนโยบายร่วมด้านวัฒนธรรมกับการจัดงานไมซ์ โดยภาครัฐ เช่น TCEB เทศบาล การท่องเที่ยว โดยกำหนดแนวทางชัดเจนว่า กิจกรรมไมซ์ต้องสะท้อนวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างเคารพและเหมาะสม และจัดทำแนวปฏิบัติการใช้วัฒนธรรมในงานไมซ์อย่างถูกต้อง เช่น การใช้สัญลักษณ์ศักดิ์สิทธิ์ การแต่งกายพื้นเมือง และการจัดพิธีการ เป็นต้น 2. ส่งเสริมบทบาทชุมชนท้องถิ่นเป็น “เจ้าของวัฒนธรรม” ที่แท้จริง โดยการเชิญชวนปราชญ์ท้องถิ่น ผู้นำศาสนา ช่างฝีมือ และเยาวชนในพื้นที่ เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการออกแบบและจัดกิจกรรม และสร้างรายได้ให้ชุมชนผ่านการแสดง การจำหน่ายของพื้นเมือง และกิจกรรมเวิร์กช็อปวัฒนธรรม 3. การให้แรงจูงใจแก่ผู้จัดงานที่ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรม ด้วยการมอบรางวัลหรือการรับรอง เช่น MICE Cultural Award สำหรับผู้จัดงานที่สามารถผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพ และให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือ เงินสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการไมซ์ที่ใช้บริการชุมชนหรือศิลปินท้องถิ่น
5) สนับสนุนให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน	1. จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับ แนวทางปฏิบัติสีเขียวสำหรับงานอีเวนต์ เช่น การลดการใช้พลังงาน น้ำ และพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว ในการจัดงานไมซ์ 2. จัดเวทีพบปะระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสม่ำเสมอเพื่อสนับสนุนการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืน เช่น MICE Town Hall, Sustainability Forum เป็นต้น 3. จัดให้มีการรับรองและรางวัลสำหรับองค์กรที่ปฏิบัติตามแนวทาง MICE for Sustainability

ตารางที่ 28 (ต่อ) กลยุทธ์ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
6) ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำให้ธุรกิจไม่ ซ์ แ ส ต ง ค ว า ม รับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม	1. สร้างความร่วมมือกับภาคธุรกิจบริการ ธุรกิจไม่ ซ์ และองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมในการจัดงานอีเวนต์อย่างยั่งยืน 2. พัฒนาองค์ความรู้เรื่อง “Sustainable MICE” ให้เป็นหลักสูตรฝึกอบรมทั้งในระดับผู้จัดงาน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 3. สนับสนุนการจัด CSR Activities หรือ การท่องเที่ยวของชุมชนที่ใช้บริการของธุรกิจท้องถิ่น เช่น โฮมสเตย์ ร้านอาหารพื้นบ้าน
7) ส่งเสริมให้ จัด กิจกรรมไม่ ซ์ที่สร้าง ความ ยั่งยืน อย่าง ต่อเนื่อง	1. พัฒนากิจกรรมเมืองไม่ ซ์โดยใช้แนวทาง เมืองอัจฉริยะและยั่งยืน (Smart & Sustainable City) อย่างต่อเนื่อง 2. ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในภาคอีสานเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ด้านการจัด กิจกรรมไม่ ซ์อย่างยั่งยืน 3. ผลักดันให้เมืองเข้าร่วมโครงการ การเคลื่อนไหวเพื่อความยั่งยืนของ จุดหมายปลายทางทั่วโลก (Global Destination Sustainability Movement) เพื่อยกระดับการจัดงานที่ยั่งยืนและโปร่งใสในระดับโลก

2.4 กลยุทธ์ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (Awareness of International Events)

ตารางที่ 29 กลยุทธ์ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
1) ยกระดับความเข้าใจและการรับรู้ในการจัดงานไม่ ซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่สร้างความยั่งยืน	1. สร้างแผนการสื่อสาร (Strategic Communication Plan) เรื่อง “ไม่ ซ์กับความยั่งยืน” ด้วยการวางแผนรณรงค์ให้ข้อมูลเรื่องไม่ ซ์อย่างถูกต้อง เช่น MICE คืออะไร ต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไปอย่างไร ไม่ ซ์มีผลต่อเศรษฐกิจเมืองอย่างไร การจัดไม่ ซ์ที่ยั่งยืนคืออะไร มีหลักการอย่างไร 2. พัฒนา “หลักสูตรไม่ ซ์และความยั่งยืน” ให้กับภาคีท้องถิ่น ด้วยการจัดอบรม/สัมมนาให้กับผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ประกอบการท่องเที่ยว หน่วยงานรัฐ โรงแรม มัคคุเทศก์ และเจ้าหน้าที่จัดงาน เป็นต้น 3. สร้างความเข้าใจว่า “ไม่ ซ์ไม่ใช่แค่จัดงาน” แต่เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 29 (ต่อ) กลยุทธ์ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
2) การสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้ผลกระทบด้านบวกของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	1. สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดงานไมซ์ที่ยั่งยืนผ่านสื่อสารสาธารณะในพื้นที่ โดยการจัดนิทรรศการแบบโต้ตอบ (Interactive) ในแหล่งชุมชน เช่น ห้าง ตลาด หรือสถานีรถไฟ 2. จัด Roadshow “ไมซ์เปลี่ยนเมือง” ร่วมกับมหาวิทยาลัย โรงเรียน และผู้ประกอบการ หรือ จัดเวทีพูดคุยกับชุมชน เช่น “ไมซ์กับบ้านเรา” หรือ “ไมซ์กับอาชีพใหม่ของคนในพื้นที่” 3. สื่อสารภาพรวมผลประโยชน์ของ MICE อย่างเป็นระบบ ด้วยการทำสื่อ Infographic/วิดีโอ/บทความที่อธิบายว่า งาน MICE คืออะไร มีผลต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และภาพลักษณ์ของเมืองอย่างไร โดยแยกประโยชน์เป็นระดับ เช่น ระดับบุคคล คือ โอกาสจ้างงาน การเรียนรู้ รายได้เพิ่ม ระดับชุมชน คือ การกระจายรายได้ การอนุรักษ์วัฒนธรรม และระดับเมือง/ประเทศ คือ การส่งเสริมภาพลักษณ์ การลงทุน การท่องเที่ยวระยะยาว 4. สื่อสารเชิงบวกผ่าน “ผู้นำทางความคิด” (Local Influencer / Community Leader) โดยใช้ผู้ทรงอิทธิพลในท้องถิ่น เช่น ครู ศิลปิน คนรุ่นใหม่ หรือผู้ประกอบการ มาเล่าเรื่องราว สนับสนุนให้เขาสื่อสารว่า ไมซ์มีส่วนในการพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และสร้างโอกาสใหม่ๆ ให้เมือง
3) การสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้ผลกระทบด้านลบของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	1. จัดให้มีระบบการประเมินและติดตามผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมก่อน ระหว่าง และหลังงานอีเวนต์ เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีความยั่งยืนมากขึ้นในอนาคต 2. สื่อสารเชิงสร้างสรรค์ (Constructive Communication) เช่น สื่อสารผลกระทบเพื่อให้เกิดการแก้ไข ไม่ใช่โจมตี โดยใช้แนวคิดการรับรู้เพื่อปรับปรุงแทนการวิจารณ์เพื่อปฏิเสธ โดยเน้นว่าไมซ์ยั่งยืนต้องเริ่มจากการรู้ปัญหา และร่วมมือกันแก้ไข 3. ผลกระทบด้านลบที่ควรสื่อสาร คือ 1) ด้านสิ่งแวดล้อม คือ ขยะจำนวนมาก จาก อีเวนต์ เช่น แก้วพลาสติก สื่อสิ่งพิมพ์ การใช้พลังงาน/น้ำ/ทรัพยากรจำนวนมาก และคาร์บอนฟุตพริ้นท์จากการเดินทางของผู้ร่วมงานจากต่างประเทศ 2) ด้านสังคม/วัฒนธรรม คือ การละเลยหรือบิดเบือนอัตลักษณ์ วัฒนธรรมเพื่อความบันเทิง การรบกวนวิถีชีวิตชุมชนโดยไม่ได้รับการมีส่วนร่วม การกระจุกตัวของรายได้ในกลุ่มทุนใหญ่ และ 3) ด้านเศรษฐกิจ คือ การเพิ่มต้นทุนชีวิตของประชาชนในเมือง

ตารางที่ 29 (ต่อ) กลยุทธ์ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
	เช่น ค่าที่พัก ค่าครองชีพ และการใช้พื้นที่/งบประมาณภาครัฐเพื่อกิจกรรมที่ประชาชนไม่ได้รับประโยชน์โดยตรง
4) สร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่	1. สร้างการรับรู้ให้คนในพื้นที่เป็นเจ้าภาพร่วม (Co-host) ของงานไมซ์ระดับนานาชาติ 2. ใช้สื่อท้องถิ่นหรือ Social Media เป็นเครื่องมือกระตุ้นความรู้สึกเป็นเจ้าของและความภาคภูมิใจในงานไมซ์ 3. ส่งเสริมให้งานไมซ์นานาชาติในเมืองเป็นเวทีเรียนรู้สาธารณะ ด้วยการเปิดพื้นที่ในงานให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เช่น จัดแสดงเมือง อาหาร วัฒนธรรม หรือการจัดเสวนาสาธารณะควบคู่กับงาน MICE ระดับโลก เช่น MICE Sustainability Forum หรือ Future of Local Events
5) สร้างการรับรู้ในการจัดการความเสี่ยง และความปลอดภัยของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	1. การให้ความรู้และสร้างความตระหนักรู้ (Awareness & Education) ด้วยการจัดอบรมและสัมมนาให้กับผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนเกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัยและการจัดการความเสี่ยงในงานไมซ์ และสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น คู่มือการจัดงานอย่างปลอดภัย วิดีโอ หรือแคมเปญออนไลน์ เพื่อให้ผู้มีส่วนร่วมเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของความปลอดภัย 2. การเสริมสร้างความร่วมมือ (Collaboration) ด้วยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่นในการดูแลความปลอดภัย โดยทำงานร่วมกับหน่วยงานความมั่นคงและหน่วยงานช่วยเหลือฉุกเฉิน เช่น ตำรวจ โรงพยาบาล และหน่วยกู้ภัย รวมถึงการประสานงานกับองค์กรระหว่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และมาตรฐานความปลอดภัยที่ทันสมัย 3. จัดทำแนวทางการบริหารความเสี่ยงในการจัดงาน เช่น การประเมินความเสี่ยงล่วงหน้า การวางแผนฉุกเฉิน และระบบแจ้งเตือนภัย และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีช่วยตรวจสอบและบริหารความปลอดภัย เช่น ระบบกล้องวงจรปิด ระบบเช็คอินออนไลน์เพื่อควบคุมจำนวนผู้เข้าร่วมงาน
6) สร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างต่อเนื่อง	1. บูรณาการสื่อท้องถิ่นและออนไลน์เพื่อสร้างการรับรู้ต่อเนื่อง ด้วยการทำความร่วมมือกับสื่อท้องถิ่น เช่น วิทยุชุมชน เคเบิลท้องถิ่น เว็บไซต์ข่าว จัดทำแคมเปญ “ไมซ์เมืองเรา” หรือ “MICEเพื่อคนรุ่นใหม่” โดยใช้ TikTok/YouTube และให้ Influencer หรือเยาวชนเป็นผู้นำเสนอ

ตารางที่ 29 (ต่อ) กลยุทธ์ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
	2. ออกแบบ “แผนสื่อสารการรับรู้รายปี (MICE Awareness Communication Plan)” ด้วยการกำหนดหัวข้อและเป้าหมายแต่ละไตรมาส เช่น Q1 ทำความรู้จักไมซ์ Q2 ไมซ์กับคนในเมือง Q3 วัฒนธรรมกับไมซ์ และ Q4 ไมซ์เพื่อสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน และใช้กลยุทธ์ตามแคมเปญ (Campaign-Based) เพื่อให้มีความสดใหม่และต่อเนื่อง 3. สร้างแพลตฟอร์มกลางด้านข้อมูลและเรื่องราวไมซ์ของเมือง เช่น เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน “MICE City Hub” ที่รวมปฏิทินอีเวนต์ ข่าวสาร กิจกรรม อบรม และโครงการ MICE CSR ที่ทำให้ประชาชนเห็นภาพรวมว่าไมซ์เกิดขึ้นในเมืองตลอดทั้งปี

2.5 กลยุทธ์ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด (Distinctive City Identity)

ตารางที่ 30 กลยุทธ์ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
1) บูรณาการผสมผสานอัตลักษณ์พื้นที่ในเมืองสู่การออกแบบกิจกรรมไมซ์	1. ใช้เรื่องราว ประเพณี สถาปัตยกรรม อาหาร ศิลปะ และภาษาเฉพาะถิ่นมาเป็นธีมหลักของงานไมซ์ เช่น งานประชุมระดับชาติที่ใช้ ผ้าไหมท้องถิ่นเป็นของ ทูระลิก หรือใช้ พิธีเปิดแบบพื้นเมือง ในงานนิทรรศการ 2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของศิลปิน ช่างฝีมือ และชุมชนวัฒนธรรมด้วยการเชิญชวนกลุ่มศิลปินพื้นบ้าน ช่างฝีมือ OTOP และวัด/ชุมชนประวัติศาสตร์ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในงาน เช่น ออกบูธเวิร์กช็อป การแสดงศิลปวัฒนธรรม 3. ออกแบบกิจกรรมไมซ์ตามบริบทพื้นที่ (Place-based MICE Design) ด้วยการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของเมือง เช่น ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาอาหาร ทรัพยากรธรรมชาติ
2) พัฒนาอัตลักษณ์ของเมืองให้มีความโดดเด่น ในเวทีโลก	1. พัฒนาแบรนด์เมืองไมซ์ในฐานะเมืองไมซ์ยั่งยืน เช่น “Green MICE City”, “Udon MICE: The Heart of Isan” 2. ผลักดันเมืองไมซ์ให้เป็น แบรินด์ระดับนานาชาติ ด้านการจัดงานไมซ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น “Udon Thani: Green MICE Hub” 3. ใช้วัฒนธรรมร่วมสมัยสร้างภาพลักษณ์สากล ด้วยการผสมผสานวัฒนธรรมพื้นถิ่นกับความร่วมสมัย เช่น อาหารฟิวชันจากวัตถุดิบพื้นถิ่นกับความร่วมสมัย เช่น

ตารางที่ 30 (ต่อ) กลยุทธ์ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
	อาหารฟิวชันจากวัตถุดิบพื้นถิ่น ดนตรี/ศิลปะพื้นบ้านกับเทคโนโลยี (AR/Mapping Show) การออกแบบชุดเจ้าภาพไมซ์จากผ้าทอพื้นเมือง เป็นต้น
3) การสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไมซ์	1. พัฒนาแนวทางจัดงานตามหลัก วัฒนธรรมที่ยั่งยืน (Cultural Sustainability) ด้วยการจัดทำคู่มือหรือเกณฑ์การจัดงานไมซ์ที่รักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรม เช่น หลีกเลี่ยงการใช้วัฒนธรรมผิดบริบท/ ไม่เหมาะสม 2. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับปฏิทินประเพณีของเมือง เช่น ร่วมกับ “เทศกาลสงกรานต์แบบพื้นถิ่น” หรือ “ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา” 3. สร้างประสบการณ์ไมซ์เชิงวัฒนธรรม (Cultural Experience MICE) ด้วยการจัดกิจกรรมเสริม เช่น MICE Cultural Tour, กิจกรรมแต่งกายพื้นเมือง ถ่ายภาพแบบโบราณ หรือเรียนรู้ภาษา/ขนบธรรมเนียมท้องถิ่น หรือการจัดงานเลี้ยงรับรอง (Gala Dinner) แบบมีการแสดงพื้นเมืองและการตกแต่งตามเอกลักษณ์วัฒนธรรมของเมือง
4) การเห็นคุณค่าอัตลักษณ์ของเมืองสู่การพัฒนาไมซ์อย่างยั่งยืน	1. สร้างความเข้าใจเรื่องอัตลักษณ์เมืองในทุกภาคส่วน ด้วยการจัดเวิร์กช็อป/นิทรรศการ/หลักสูตรอบรม ให้แก่ผู้ประกอบการไมซ์ หน่วยงานท้องถิ่น นักเรียน นักศึกษา และประชาชน และส่งเสริมให้คนในพื้นที่เข้าใจว่า “อัตลักษณ์” คืออะไร และเชื่อมโยงอย่างไรกับไมซ์ เช่น อาหาร ศิลปะ สถาปัตยกรรม ภาษา วิถีชีวิต 2. สร้างความภาคภูมิใจผ่านกิจกรรมเชิงสัญลักษณ์ ด้วยการจัดเทศกาล หรืองานไมซ์ที่เชิดชูอัตลักษณ์ เช่น “เทศกาลผ้าทอพื้นเมือง” “สัมมนาภูมิปัญญาท้องถิ่น” “งานประชุมโลกด้านชุมชนยั่งยืน” และการเชิญชวนคนในพื้นที่มีส่วนร่วม เช่น แสดงศิลปวัฒนธรรม บริการต้อนรับ ถ่ายทอดเรื่องเล่าในท้องถิ่น 3. สนับสนุนกิจกรรม MICE ที่สร้างมูลค่าจากอัตลักษณ์ ด้วยการให้ทุน/การส่งเสริมแก่ผู้ประกอบการไมซ์ที่ใช้สินค้า บริการ หรือแรงงานจากชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น 4. ส่งเสริมไมซ์เชิงสร้างสรรค์ (Creative MICE) ที่นำวัฒนธรรมพื้นถิ่นมาต่อยอดในรูปแบบร่วมสมัย เช่น นิทรรศการศิลป์ เสวนาภาษา/สำเนียงท้องถิ่น อาหารพื้นบ้านฟิวชัน เป็นต้น
5) พัฒนาแบรนด์เมืองไมซ์ และรักษาอัตลักษณ์ของเมือง	1. สร้างคำขวัญ โลโก้ และภาพลักษณ์เมืองที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรม เช่น “Udon Thani: MICE in Isan Style” และใช้สื่อการตลาด เช่น วิดีโอ แคมเปญออนไลน์ และนิทรรศการเผยแพร่วัฒนธรรมสู่เวทีนานาชาติ เป็นต้น

ตารางที่ 30 (ต่อ) กลยุทธ์ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
6) สร้างทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์	1. พัฒนาเส้นทางวัฒนธรรม/ธรรมชาติ เช่น เส้นทางผ้าทอ วัดป่าบ้านตาด 2. สร้างสื่อประชาสัมพันธ์แบบเล่าเรื่อง (Storytelling) ที่ผสมผสานวัฒนธรรมอีสาน 3. สร้างกิจกรรมเสริมแบบชุมชนมีส่วนร่วม (Community-based MICE Activities) ด้วยการเชื่อมโยงกิจกรรมไม่ซ้ำกับการท่องเที่ยวชุมชน เช่น เยี่ยมชมหมู่บ้านหัตถกรรม ท่องเที่ยวเรียนรู้วัฒนธรรม เช่น ทำนา ทำข้าวหลาม
7) ส่งเสริมการสืบทอดอัตลักษณ์วัฒนธรรมอย่างถูกต้องและร่วมสมัย	1. ส่งเสริมการประยุกต์วัฒนธรรมกับเทคโนโลยี เช่น Virtual Cultural Tour, AR/VR การแสดงวัฒนธรรมเสมือน เป็นต้น 2. ให้ความรู้กับผู้จัดงานและนักท่องเที่ยวไม่ซ้ำเรื่องความหมายของวัฒนธรรมที่ถูกร่วมใช้ในงาน เพื่อป้องกันความเข้าใจผิดหรือการบิดเบือน 3. ส่งเสริมอัตลักษณ์ผ่านการตกแต่ง สัญลักษณ์ และพิธีการ โดยการจัดงานควรมีเอกลักษณ์ เช่น การใช้ลวดลายพื้นเมืองกับเวที/Backdrop การแต่งกายของเจ้าภาพ/ผู้ดำเนินรายการแบบพื้นเมือง และ การใช้ภาษาท้องถิ่นควบคู่กับภาษาอังกฤษ (Bilingual MC) เป็นต้น

2.6 กลยุทธ์ด้านความพร้อมของสถานที่ (Venue Readiness)

ตารางที่ 31 กลยุทธ์ด้านความพร้อมของสถานที่

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
1) ยกระดับมาตรฐานสถานที่จัดงานไม่ซ้ำให้ได้มาตรฐานตามหลักสากล	1. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อาคารสถานที่ ห้องประชุม ระบบเสียง ระบบไฟฟ้า ระบบความปลอดภัย 2. สถานที่จัดงานไม่ซ้ำผ่านการรับรองมาตรฐาน เช่น ISO 20121 (ระบบบริหารงานอย่างยั่งยืน) มาตรฐานสถานที่จัดงานไม่ซ้ำประเทศไทย (TMVS: Thailand MICE Venue Standard) LEED (อาคารสีเขียว) 3. นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเสริมความพร้อมด้วยระบบ Smart MICE เช่น ระบบลงทะเบียนออนไลน์, AI Chatbot, ระบบวิเคราะห์ข้อมูลผู้เข้าร่วมงาน 4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล เช่น Wi-Fi ความเร็วสูง ระบบ AR/VR สำหรับการนำเสนอ การจัดงานในรูปแบบ Hybrid/Virtual และ ความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cybersecurity) เพื่อความปลอดภัยของข้อมูล และการดำเนินงาน

ตารางที่ 31 (ต่อ) กลยุทธ์ด้านความพร้อมของสถานที่

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
2) พัฒนาความหลากหลายของสถานที่จัดงานเพื่อการตอบโจทย์ตลาดไมซ์ทุกระดับ	1. เพิ่มความยืดหยุ่นในการรองรับงานไมซ์หลากหลายประเภท ได้แก่ 1) สถานที่ขนาดเล็ก (โรงแรม Co-working Space) เป็นกลุ่มธุรกิจ Startups กลุ่ม SMEs มีรูปแบบงาน เช่น เวิร์กช็อป การประชุมย่อย 2) สถานที่ขนาดกลาง (ศูนย์ประชุมระดับจังหวัด) เป็นกลุ่มสมาคม องค์กรระดับภูมิภาค มีรูปแบบงาน เช่น งานสัมมนา เทรนนิ่ง นิทรรศการท้องถิ่น และ 3) สถานที่ขนาดใหญ่ (Convention Center ระดับนานาชาติ) เป็นหน่วยงานรัฐบาล องค์กรระหว่างประเทศ มีรูปแบบงาน เช่น งานประชุมใหญ่ งานแฟร์นานาชาติ งานแสดงสินค้า 2. การยืดหยุ่นของสถานที่เพื่อความพร้อมต่อวิกฤตหรือเทรนด์ใหม่ โดยพื้นที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ (Modular/Convertible Spaces) และสามารถรองรับงานแบบ Hybrid/Virtual ได้อย่างราบรื่น 3. พัฒนาสถานที่ไมซ์อย่างยั่งยืน (Sustainable MICE Venue) ด้วยการออกแบบตามแนวคิด “อาคารสีเขียว” (Green Building) เช่น ระบบประหยัดพลังงาน แสงธรรมชาติ การจัดการน้ำเสีย ใช้วัสดุท้องถิ่นและวัสดุรีไซเคิล และ ลดการปล่อยคาร์บอน รวมถึงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกอัจฉริยะ (Smart Facilities) ที่ประหยัดทรัพยากร เช่น ไฟอัตโนมัติ ระบบจัดการขยะอัจฉริยะ
3) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐานสากล	1. จัดให้มีพื้นที่ใช้งานที่ รองรับการจัดงานหลากหลายประเภท เช่น ห้องประชุมหลากหลายขนาด Hall นิทรรศการ ห้องจัดเลี้ยง VIP Lounge 2. มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน เช่น ที่จอดรถขนาดใหญ่ ลิฟต์โดยสาร/สำหรับผู้พิการ ทางเดินเชื่อมอาคาร ห้องน้ำเพียงพอและสะอาด 3. อุปกรณ์จัดงานที่มีคุณภาพและเทคโนโลยีทันสมัย ด้วยการลงทุนในระบบ AV (Audio Visual) ที่ทันสมัย เช่น ระบบเสียง (Surround) คุณภาพสูง จอ LED / โปรเจคเตอร์ระดับ 4K ระบบแสงไฟปรับเปลี่ยนได้ตามธีมงาน และมีระบบ Live Streaming/Hybrid Event พร้อมรองรับผู้ชมทางไกล 4. ใช้เทคโนโลยี Smart เช่น ระบบลงทะเบียนอัตโนมัติ (Self Check-in) ระบบแปลภาษาแบบเรียลไทม์ ระบบติดตามผู้เข้าร่วมงาน (RFID, Beacon) และใช้อุปกรณ์ที่ประหยัดพลังงานและยั่งยืน เช่น ไมโครโฟนไร้สายแบบชาร์จไฟ อุปกรณ์แสดงผลพลังงานต่ำ

ตารางที่ 31 (ต่อ) กลยุทธ์ด้านความพร้อมของสถานที่

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
4) สถานที่จัดงานไมซ์มีมาตรฐานการบริการอย่างมืออาชีพ	1. สถานที่จัดงานมีมาตรฐานการรับรองจากองค์กรระดับโลก ด้วยการเข้ารับการประเมินจากหน่วยงาน เช่น Thailand MICE Venue Standard (TMVS) ISO 20121 (มาตรฐานการจัดงานอย่างยั่งยืน) LEED / WELL Certification (มาตรฐานอาคารเขียว) และผ่านเกณฑ์ของสมาคมระดับนานาชาติ เช่น ICCA, UFI, UIA เพื่อดึงดูดงานประชุมนานาชาติ 2. การพัฒนาบุคลากรด้านเทคนิคและบริการ ด้วยการฝึกอบรมพนักงานให้ใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีได้อย่างมืออาชีพ มีทีมดูแลระบบ IT และ AV พร้อมให้บริการตลอดงาน รวมถึงการพัฒนาบุคลากรให้มี Soft Skills ด้านบริการภาษาต่างประเทศ
5) สถานที่จัดงานไมซ์มีความปลอดภัย และเข้าถึงง่าย	1. ความปลอดภัยของสถานที่จัดงานไมซ์เกี่ยวกับระบบรักษาความปลอดภัยที่ครอบคลุมการติดตั้ง CCTV ครอบคลุมทั่วพื้นที่ พร้อมระบบบันทึกข้อมูล มีจุดตรวจความปลอดภัย (Security Checkpoint) บริเวณทางเข้า-ออก มีระบบตรวจจับวัตถุอันตรายและการเข้าถึงเฉพาะบุคคล (Access Control) 2. มีมาตรการรองรับภาวะฉุกเฉิน ด้วยการมีแผนเผชิญเหตุ (Emergency Response Plan) เช่น ไฟไหม้ ภัยพิบัติ เหตุฉุกเฉิน มีทางหนีไฟและอุปกรณ์ดับเพลิงตามมาตรฐาน และมีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมการอพยพและปฐมพยาบาลเบื้องต้น 3. สถานที่จัดงานเข้าถึงง่าย (Accessibility) ตั้งอยู่ใกล้ สนามบิน สถานีรถไฟฟ้า ทางด่วน หรือมี Shuttle Bus บริการ ระบบขนส่งสาธารณะรองรับผู้เข้าร่วมจำนวนมาก มีที่จอดรถเพียงพอ และระบบนำทางในอาคาร (Wayfinding) มีระบบนำทางและการสื่อสารหลายภาษา มีป้ายบอกทางเป็นภาษาไทย อังกฤษ และภาษาจีน/ญี่ปุ่น มีเจ้าหน้าที่บริการข้อมูล นักท่องเที่ยวหรืออาสาสมัครพูดได้หลายภาษา และ มีระบบแอปพลิเคชันหรือแผนที่ดิจิทัลที่ใช้งานง่าย

2.7 กลยุทธ์ด้านด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล (Festival Economy)

ตารางที่ 32 กลยุทธ์ด้านด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล

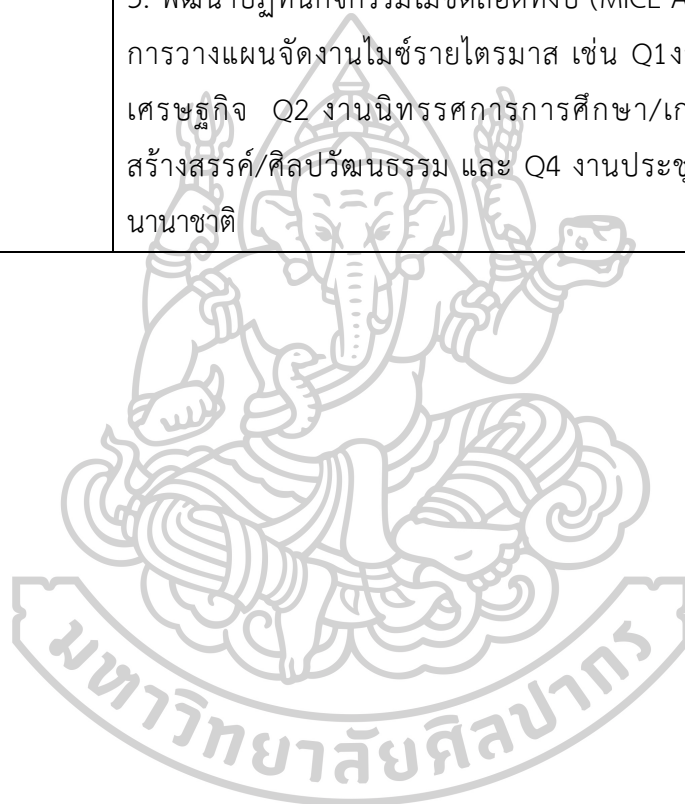
เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือธุรกิจไมซ์ ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่	1. จัดตั้งคณะกรรมการไมซ์ระดับจังหวัดหรือเมือง (MICE City Committee) ที่ประกอบด้วยภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม เพื่อส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการไมซ์ เช่น สมาคมธุรกิจโรงแรม สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว สมาคมรถรับส่ง และบริษัทอสังหาริมทรัพย์/อีเวนต เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการจัดงานทั้งในด้านการตลาด บริการ และประสบการณ์ 2. ฝสานความร่วมมือกับภาคธุรกิจบริการท่องเที่ยว ด้วยการพัฒนาแพ็คเกจ MICE + Tourism เช่น “ประชุมเช้า เที่ยวเย็น” หรือ “Study Trip” หลังงาน หรือ การสร้าง “MICE Route” เชื่อมโยงสถานที่จัดงานกับแหล่งท่องเที่ยว วัด ชุมชน และกิจกรรมท้องถิ่น 3. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระดับภูมิภาคและนานาชาติด้วยการเข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคมไมซ์สากล เช่น ICCA, UIA, UFI เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ และจัดงานประชุมนานาชาติเข้ามา
2) ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ	1. ส่งเสริมการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานไมซ์ในพื้นที่ ด้วยการส่งเสริมการลงทุนผ่านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP: Public-Private Partnership) เช่น รัฐสนับสนุนพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐาน เอกชนลงทุนด้านเทคโนโลยีและบริการ 2. ให้สิทธิพิเศษแก่นักลงทุนที่พัฒนา Green MICE Venues หรือสถานที่จัดงาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกายภาพให้พร้อมรับงานไมซ์ขนาดใหญ่ด้วยการยกระดับสถานที่จัดงาน (MICE Venues) ให้ได้มาตรฐานสากล เช่น ขยายขนาดศูนย์ประชุม/นิทรรศการ พัฒนาระบบเสียง แสง ภาพ และบริการ Smart Venue 4. ปรับปรุงระบบคมนาคมรอบเมือง เช่น ถนน ทางด่วน ทางเชื่อมสนามบิน-ศูนย์ประชุม ขนส่งมวลชนเชื่อมโยงศูนย์ไมซ์กับโรงแรม/เมืองเก่า และส่งเสริมการพัฒนา MICE District / MICE Zone เช่น โซนธุรกิจ โรงแรม ที่พัก และร้านอาหารในพื้นที่เดียวกัน

ตารางที่ 32 (ต่อ) กลยุทธ์ด้านด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
3) ส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไมซ์ เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของเมือง	1. สนับสนุนการจัดงานนานาชาติภายในเมืองด้วยการจัดทำ “MICE Incentive Program” เช่น สนับสนุนค่าจัดงานบางส่วน สนับสนุนค่าที่พักหรือเดินทางสำหรับผู้เข้าร่วมงานต่างชาติ ตลอดถึงการร่วมกับสมาคมวิชาชีพ/สมาคมธุรกิจผลักดัน การประมูล (Bidding) งานประชุมนานาชาติเข้าสู่เมือง 2. ส่งเสริมการจัดงานไมซ์รูปแบบ Hybrid, Net Zero หรือ Green Events เพื่อเสริมภาพลักษณ์ยั่งยืน และส่งเสริมเศรษฐกิจไมซ์ควบคู่กับชุมชนและสิ่งแวดล้อม เช่น ใช้สินค้า/บริการชุมชนในการจัดงานไมซ์ เช่น อาหารพื้นถิ่นของที่ระลึกจากชุมชน เป็นต้น จัดระบบ “Green Procurement” สำหรับงานอีเวนต์ เช่น ไม่มีพลาสติก ใช้พลังงานสะอาด 3. สร้างระบบสนับสนุนการลงทุนในธุรกิจไมซ์ด้วยการจัดตั้งหน่วยงาน “MICE Investment Promotion Office” ประจำเมือง และจัดทำนโยบายดึงดูดนักลงทุน เช่น ยกเว้นภาษีบางประเภทสำหรับโรงแรมหรือสถานที่จัดงานใหม่
4) สนับสนุนธุรกิจไมซ์ร่วมกับธุรกิจบริการอื่นๆ ในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจของเมือง	1. เชื่อมโยงธุรกิจไมซ์กับธุรกิจบริการในพื้นที่แบบครบวงจร (MICE Ecosystem) ด้วยการจัดตั้งให้เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเมืองไมซ์ (MICE Cluster) ในเมือง โดยบูรณาการระหว่างธุรกิจจัดงาน ออกแกลนเซอร์ ศูนย์ประชุม โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร รถเช่า การเดินทาง ทัวร์ท้องถิ่น ร้านค้าชุมชน และของที่ระลึก 2. สนับสนุนการพัฒนา “ไมซ์บริการ” เพื่อเสริมประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมงาน พัฒนาการบริการกลุ่มไมซ์ที่เป็นมิตร (MICE Friendly Services) เช่น ร้านอาหาร ที่มีเมนูหลายภาษา มีรถบริการสำหรับผู้เข้าร่วมงานไมซ์ มีแอปพลิเคชันแนะนำเมือง/City Guide เฉพาะสำหรับงานไมซ์ 3. ให้สิทธิประโยชน์และการสนับสนุนแก่ธุรกิจบริการที่ร่วมขับเคลื่อนไมซ์ สร้างโครงการสนับสนุนธุรกิจไมซ์ (MICE Business Support Program) ด้วยการอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรบริการให้เข้าใจไมซ์ และสนับสนุนการปรับตัวของธุรกิจบริการ เช่น ร้านอาหารติดป้าย MICE Friendly
5) ส่งเสริมการจัดงานไมซ์ในพื้นที่ที่มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี	1. พัฒนาศักยภาพพื้นที่จัดงานให้มีความยืดหยุ่นและทันสมัยสามารถรองรับการจัดงานทุกฤดูกาล ทั้ง indoor และ outdoor ร่วมกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี จัดงาน เช่น ระบบไฮบริดอีเวนต์ AR/VR สำหรับการแสดงสินค้าและระบบจัดการผู้เข้าร่วมงานอัตโนมัติ

ตารางที่ 32 (ต่อ) กลยุทธ์ด้านด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล

เป้าหมาย	แนวทางปฏิบัติ
	2. จัดเทศกาลไม่ซ้ำร่วมกับเทศกาลท่องเที่ยวในพื้นที่ด้วยการบูรณาการงานไม่ซ้ำกับงานท่องเที่ยว เช่น งานสัมมนาร่วมกับงานประเพณีท้องถิ่น งานแสดงสินค้าร่วมกับเทศกาลดนตรีหรืออาหาร ตลอดถึงการสนับสนุนให้ชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของงาน (Community Engagement) และส่งเสริมการท่องเที่ยวหลังประชุม (Post-Event Tourism) 3. พัฒนาปฏิทินกิจกรรมไม่ซ้ำตลอดทั้งปี (MICE Annual Calendar) ด้วยการวางแผนจัดงานไม่ซ้ำรายไตรมาส เช่น Q1งานสัมมนาเทคโนโลยี/เศรษฐกิจ Q2 งานนิทรรศการการศึกษา/เกษตร Q3 งานอีเวนต์สร้างสรรค์/ศิลปวัฒนธรรม และ Q4 งานประชุมองค์กร/งานเทศกาลนานาชาติ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 ผู้วิจัยสามารถนำไปสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ มุ่งศึกษาศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนา (Research for Development) มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์ และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
3. เพื่อนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

การวิจัยนี้ดำเนินการด้วยรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) หรือ Mixed Method มีรายละเอียดสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาสถานการณ์ และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

จากการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการวิจัยโดยใช้เทคนิค EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ด้วยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ลักษณะการสัมภาษณ์แบบปลายเปิดจนอิ่มตัว และนำไปพัฒนาสร้างเป็นเครื่องมือวิจัยโดยใช้แบบสอบถามปลายปิดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า แล้ววิเคราะห์คำตอบที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ให้ข้อมูล นำไปยืนยันตรวจสอบความแม่นยำของข้อมูลและความเชื่อถือได้ของข้อมูลภาคสนาม ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะได้รู้ข้อมูลป้อนกลับเชิงสถิติที่ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และขอให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาคำตอบใหม่อีกครั้งเพื่อยืนยันคำตอบเดิมที่ให้ไว้ในรอบแรก โดยการคำนวณหาค่าความแตกต่างประเด็นที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปและประเด็นที่มีความสอดคล้องกันของความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าพิสัยควอไทล์ไม่เกิน 1.50 ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

คือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ตามหลักการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (จุมพล พงษ์ทรชีวัน, 2548) ซึ่งประกอบด้วย ผู้ที่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ประจำเมืองไมซ์ในจังหวัดอุดรธานีในเชิงนโยบาย ทั้งทางตรงและทางอ้อม จำนวน 5 คน ผู้จัดงานในพื้นที่เป้าหมาย และเป็นกรรมการไมซ์ประจำจังหวัดจำนวน 5 คน ผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่เป้าหมาย และร่วมขับเคลื่อนไมซ์ในพื้นที่เป้าหมายทั้งทางตรงและทางอ้อม ประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน และนักวิชาการที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์และร่วมขับเคลื่อนไมซ์ในพื้นที่เป้าหมายทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 4 คน รวม 17 คน ผลการวิจัยนี้ตามวัตถุประสงค์ที่ 1 สรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาสถานการณ์ และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

จังหวัดอุดรธานี ได้กำหนด เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดภายในปี พ.ศ. 2585 ให้เป็น "เมืองเศรษฐกิจก้าวหน้า และการพัฒนาอย่างยั่งยืน" เพื่อเป็นการส่งเสริมและยกระดับการท่องเที่ยวมูลค่าสูงของจังหวัดอุดรธานี จึงจำเป็นต้องมีการดำเนินการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) อย่างจริงจัง เพื่อส่งเสริมและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ จังหวัดอุดรธานี ให้เป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน ยกระดับ การท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูง มีการกระจายรายได้สู่พื้นที่ และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในทุกมิติ ผู้วิจัยได้ศึกษาสถานการณ์เมืองไมซ์จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า สถานการณ์ในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี มีประเด็นหัวข้อหลักและย่อย สรุปได้ดังนี้

1. สถานการณ์ในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในปัจจุบันนั้น สามารถสรุปได้ 6 ประเด็นหลัก คือ

1.1 แผนแม่บทเมืองไมซ์ (MICE City) พ.ศ. 2567 โดยมีวิสัยทัศน์ คือ “เมืองไมซ์ซีดี ศูนย์กลาง การท่องเที่ยว การค้า การลงทุนในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS)” มีวัตถุประสงค์การตลาดในเชิงพื้นที่ ประกอบด้วย

- 1) เพื่อยกระดับสินค้า บริการ และกิจกรรมไมซ์ให้สามารถเป็นหนึ่งในเครื่องมือสำหรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดได้
- 2) เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของจังหวัดให้มีความโดดเด่น ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั้งในและต่างประเทศ
- 3) เพื่อผลักดันให้จังหวัดเป็นที่รู้จักในฐานะการเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไมซ์ของประเทศ
- 4) เพื่อเพิ่มศักยภาพของจังหวัดในการรองรับการจัดงานไมซ์ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ

1.2 ปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจในปี 2567 ประกอบด้วย

- 1) การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวจากมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดอุดรธานีสู่เมืองไมซ์
- 2) การดำเนินการขับเคลื่อนตามแผนการฟื้นฟูเศรษฐกิจของภาครัฐ ในด้านการใช้จ่าย การลงทุนภาครัฐและมาตรการต่างๆ ของภาครัฐ
- 3) มาตรการของภาครัฐ ในการเพิ่มประสิทธิภาพและเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณ ของส่วนราชการภายในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ทำให้เงินหมุนเวียนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจจังหวัดได้เร็วขึ้น
- 4) การรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร เพื่อรักษาระดับรายได้ของเกษตรกรให้เพียงพออย่างต่อเนื่อง
- 5) การส่งเสริมธุรกิจ SMEs เข้าสู่ระบบการค้ากับภาครัฐ

1.3 การเตรียมความพร้อมในการจัดงานพืชสวนโลก ปี 2569

จังหวัดอุดรธานีได้รับเลือกเป็นเจ้าภาพการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก ในปี 2569 ชื่อการจัดงาน คือ Harmony of Life บนพื้นที่ชุ่มน้ำหนองแตรวมพื้นที่ 975 ไร่ เป็นพื้นที่น้ำ 400 ไร่ และพื้นดิน 575 ไร่ หากได้เป็นเจ้าภาพการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก คาดว่าจะผลักดันและยกระดับฐานราก ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรม จะมีผู้เข้าชมงานมากถึง 3.6 ล้านคน เป็นชาวไทย ร้อยละ 70 และชาวต่างประเทศ ร้อยละ 30 ประชากรในจังหวัดอุดรธานี มีมากถึง 1.5 ล้านคน มีจำนวนประเทศที่จะเข้าร่วมงานไม่น้อยกว่า 20 ประเทศ อีกทั้งประชากร 6 จังหวัด ที่มีพื้นที่ติดกับจังหวัดอุดรธานี มีจำนวนประชากรรวมมากถึง 6 ล้านคน จะทำให้เกิดรายได้สะพัดมากถึง 32,000 ล้านบาท มูลค่า GPP 20,000 ล้านบาท สามารถสร้างงานได้มากถึง 80,000 กว่าอัตรา ที่สำคัญรัฐบาลจะมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีเกือบ 8,000 ล้านบาท ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อน การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน เศรษฐกิจ และส่งผลต่อการกระตุ้นผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด อุดรธานีได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเป็นการพัฒนาพื้นที่ในทุกมิติ เพื่อรองรับการเป็นเจ้าภาพจัดงานระดับโลกในอนาคต (แผนขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี ปี พ.ศ. 2568-2569, 2567)

1.4 จังหวัดอุดรธานีมีจุดเด่น 5 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) จังหวัดใกล้เคียงและเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
- 2) มีประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่ยาวนาน รวมทั้งเป็นแหล่งรวมศิลปินหมอลำ
- 3) มีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา
- 4) มีความโดดเด่นในเรื่องของสินค้าผ้าทอสินค้าหัตถกรรม
- 5) มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนาต่อยอดทางการตลาดของเมือง

ไมซ์

1.5 ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจ ในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และ
อุตสาหกรรมไมซ์

- 1) สถานการณ์ภัยธรรมชาติทั้งภัยแล้งและอุทกภัย
- 2) การเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อจากราคาพลังงานและราคาสินค้าอุปโภคบริโภค
- 3) ความสามารถในการชำระหนี้ของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน
- 4) ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก

1.6 ปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม
ไมซ์ ประกอบด้วย

- 1) ระบบขนส่งสาธารณะไปยังแหล่งท่องเที่ยวยังไม่ครอบคลุมในหลายพื้นที่
- 2) ขาดแคลนป้ายบอกทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะเวอร์ชันภาษาอังกฤษ
ภาษาจีน
- 3) การจัดงานอีเวนต์ และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว
ขาดการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
- 4) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวไม่ครอบคลุมทุกภาษา

2. ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ
จังหวัดอุดรธานี สามารถสรุปได้ 7 หัวข้อหลัก ได้แก่

2.1 ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- 1) การใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจไมซ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 2) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
- 3) การป้องกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อเมืองและคนรุ่นหลัง
- 4) การสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการปลูกต้นไม้และใช้พลังงานทดแทน
- 5) การสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่
เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

6) การขนส่งโดยคำนึงถึงการลดคาร์บอนในเมืองและสถานที่จัดงานไมซ์

2.2 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

- 1) ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์
- 2) ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดงานไมซ์

- 3) ชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดงานไมซ์
- 4) ชุมชนมีการดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน
- 5) ชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี

2.3 ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

- 1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งคณะทำงาน/คณะกรรมการระดับพื้นที่เพื่อสนับสนุนงานไมซ์อย่างเป็นรูปธรรม
- 2) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดงานไมซ์ในพื้นที่
- 3) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว
- 4) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมในการจัดกิจกรรมและงานต่างๆ ให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง
- 5) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน
- 6) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำให้ธุรกิจไมซ์แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 7) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้จัดกิจกรรมไมซ์ที่สร้างความยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง

2.4 ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

- 1) การสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่สร้างความยั่งยืน
- 2) การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ
- 3) การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบด้านลบของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

4) การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่

5) การสร้างการรับรู้ในการจัดการความเสี่ยง และความปลอดภัยของการจัดงานไมซ์ และ การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

6) การสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างต่อเนื่อง

2.5. ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด

- 1) การผสมผสานตัวอัตลักษณ์พื้นถิ่นในเมือง
- 2) การสร้างอัตลักษณ์ของเมืองให้มีความโดดเด่น และชัดเจน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งใน และต่างประเทศ
- 3) การสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไมซ์
- 4) การเห็นคุณค่าอัตลักษณ์ของเมือง
- 5) การช่วยกันพัฒนา และรักษาอัตลักษณ์ของเมือง
- 6) เมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์
- 7) คนในพื้นที่มีการสืบทอดวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่นเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านอัตลักษณ์ของเมือง

2.6 ด้านความพร้อมของสถานที่

- 1) สถานที่จัดงานไมซ์ได้มาตรฐาน และมีความพร้อมในการจัดงาน
- 2) สถานที่จัดงานไมซ์มีให้เลือกมากมายหลากหลายขนาดตามความต้องการของผู้จัดงาน
- 3) สถานที่จัดงานไมซ์มีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์จัดงานที่มีมาตรฐาน
- 4) สถานที่จัดงานไมซ์มีมาตรฐานการบริการอย่างมืออาชีพ
- 5) สถานที่จัดงานไมซ์มีความปลอดภัย และเข้าถึงง่าย

2.7 ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล

- 1) การส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไมซ์ ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่
- 2) การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ
- 3) การส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไมซ์ เพื่อส่งเสริมการค้า และการลงทุนของเมือง
- 4) การส่งเสริมธุรกิจไมซ์ร่วมกับธุรกิจบริการอื่นๆ ในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจของเมือง
- 5) การส่งเสริมการจัดงานไมซ์ในพื้นที่ที่มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ และ 41 ตัวบ่งชี้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.72 – 0.86 มีจำนวนตัวบ่งชี้ที่อธิบายองค์ประกอบ 6 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) มีการขนส่งโดยคำนึงถึงการลดคาร์บอนในเมืองและสถานที่จัดงานไมซ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.86 คิดเป็นสัดส่วน 17.99% 2) มีการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกระบวนการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.85 คิดเป็นสัดส่วน 17.78% 3) มีการป้องกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อเมืองและคนรุ่นหลัง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.81 คิดเป็นสัดส่วน 16.95% 4) มีการใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจไมซ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเมือง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.80 คิดเป็นสัดส่วน 16.74% 5) มีการสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการปลูกต้นไม้ และใช้พลังงานทดแทน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.74 คิดเป็นสัดส่วน 15.48% และ 6) มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.72 คิดเป็นสัดส่วน 15.06%

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.77 – 0.83 มีจำนวนตัวบ่งชี้ที่อธิบายองค์ประกอบ 5 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) ชุมชนมีการดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.83 คิดเป็นสัดส่วน 20.90% 2) ชุมชนมีส่วนร่วม ในการดำเนินการจัดงานไมซ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.82 คิดเป็นสัดส่วน 20.65% 3) ชุมชนมีส่วนร่วม ในการประเมินผลการจัดงานไมซ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ

คือ 0.81 คิดเป็นสัดส่วน 20.40% 4) ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.78 คิดเป็นสัดส่วน 19.64% และ 5) ชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.77 คิดเป็นสัดส่วน 18.42%

องค์ประกอบที่ 3 การสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.70 – 0.80 มีจำนวนตัวบ่งชี้ที่อธิบายองค์ประกอบ 7 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้จัดกิจกรรมไมซ์ที่สร้างความยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.80 คิดเป็นสัดส่วน 15.24% 2) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.78 คิดเป็นสัดส่วน 14.86% 3) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำให้ธุรกิจไมซ์แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.77 คิดเป็นสัดส่วน 14.67% 4) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมในการจัดกิจกรรมและงานต่างๆ ให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.75 คิดเป็นสัดส่วน 14.29% 5) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.73 คิดเป็นสัดส่วน 13.90% 6) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดงานไมซ์ในพื้นที่ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.72 คิดเป็นสัดส่วน 13.71% และ 7) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งคณะทำงาน/คณะกรรมการระดับพื้นที่เพื่อสนับสนุนงานไมซ์อย่างเป็นรูปธรรม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.70 คิดเป็นสัดส่วน 13.33%

องค์ประกอบที่ 4 การสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.80 – 0.88 มีจำนวนตัวบ่งชี้ที่อธิบายองค์ประกอบ 6 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ ของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.88 คิดเป็นสัดส่วน 17.16% 2) มีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่สร้างความยั่งยืน 3) มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบด้านลบของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ มีค่าเท่ากันคือ 0.86 คิดเป็นสัดส่วน 16.76% 4) มีการสร้างการรับรู้ในการจัดการความเสี่ยง และความปลอดภัยของการจัดงานไมซ์ และ การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.82 คิดเป็นสัดส่วน 15.97% 5) มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.81 คิดเป็นสัดส่วน 15.77% และ 6) มีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างต่อเนื่อง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.80 คิดเป็นสัดส่วน 15.55%

องค์ประกอบที่ 5 อัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.66 – 0.85 มีจำนวนตัวบ่งชี้ที่อธิบายองค์ประกอบ 7 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) มีการผสมผสานตัวอัตลักษณ์พื้นที่ถิ่นในเมือง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.85 คิดเป็นสัดส่วน 15.90% 2) มีการสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไมซ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.80 คิดเป็นสัดส่วน 14.96% 3) มีการ

สร้างอัตลักษณ์ของเมืองให้มีความโดดเด่น และชัดเจน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งใน และต่างประเทศ และ 4) คนในพื้นที่มีการสืบทอดวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่นเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านอัตลักษณ์ของเมือง มีค่าเท่ากับคือ 0.78 คิดเป็นสัดส่วน 14.58% 5) เมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.76 คิดเป็นสัดส่วน 14.22% 6) คนในพื้นที่ มีการสืบทอดวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่นเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านอัตลักษณ์ของเมือง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.74 คิดเป็นสัดส่วน 13.85% และ 7) มีการเห็นคุณค่าอัตลักษณ์ของเมือง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.66 คิดเป็นสัดส่วน 12.34%

องค์ประกอบที่ 6 ความพร้อมของสถานที่ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.73 – 0.87 มีจำนวนตัวบ่งชี้ที่อธิบายองค์ประกอบ 5 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) สถานที่จัดงานไม่ซีได้มาตรฐาน และมีความพร้อมในการจัดงาน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.87 คิดเป็นสัดส่วน 22.36% 2) สถานที่จัดงานไม่ซีมิให้เลือกมากมายหลากหลายขนาดตามความต้องการของผู้จัดงาน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.83 คิดเป็นสัดส่วน 21.34% 3) สถานที่จัดงานไม่ซีมีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์จัดงานที่มีมาตรฐาน 4) สถานที่จัดงานไม่ซีมีความปลอดภัย และเข้าถึงง่าย และ 5) สถานที่จัดงานไม่ซีมีมาตรฐานการบริการอย่างมืออาชีพ มีค่าเท่ากับคือ 0.73 คิดเป็นสัดส่วน 18.77%

องค์ประกอบที่ 7 การสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.73 – 0.76 มีจำนวนตัวบ่งชี้ที่อธิบายองค์ประกอบ 5 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) มีการส่งเสริมธุรกิจไม่ซีร่วมกับธุรกิจบริการอื่นๆ ในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจของเมือง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบคือ 0.76 คิดเป็นสัดส่วน 20.49% 2) มีการส่งเสริมการจัดงานไม่ซีในพื้นที่ให้มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี และ 3) มีการส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไม่ซี ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่ มีค่าเท่ากับคือ 0.75 คิดเป็นสัดส่วน 20.21% 4) มีการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ มีค่าเท่ากับคือ 0.73 คิดเป็นสัดส่วน 19.68% และ 5) มีการส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไม่ซี เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของเมือง ค่าเท่ากับคือ 0.72 คิดเป็นสัดส่วน 19.41%

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซีอย่างยั่งยืนสู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ผลการวิจัยพบว่า จากการสนทนากลุ่มของผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 17 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ที่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไม่ซีประจำเมืองไม่ซีในจังหวัดอุดรธานี ในเชิงนโยบายทั้งทางตรงและทางอ้อม จำนวน 5 คน ผู้จัดงานในพื้นที่เป้าหมาย และเป็นการรวมการไม่ซีประจำจังหวัด จำนวน 5 คน ผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่เป้าหมาย และร่วมขับเคลื่อนไม่ซีในพื้นที่เป้าหมายทั้งทางตรงและทางอ้อม ประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน และนักวิชาการที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไม่ซีและร่วมขับเคลื่อนไม่ซีใน

พื้นที่เป้าหมายทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 4 คน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 3 ซึ่งสามารถจำแนกศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ตามองค์ประกอบได้ดังนี้

1. กลยุทธ์ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (Resource and Environmental Management) ประกอบด้วย ดังนี้

1) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เป็นการวางแผนพัฒนาเมืองที่เน้นแนวทางที่ยั่งยืน ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ผ่านการกำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับอาคาร สนามกีฬา สถานที่จัดงาน และโครงสร้างพื้นฐาน พร้อมทั้งส่งเสริมให้สถานที่จัดงาน และการดำเนินงานต่างๆ เป็นไปตามมาตรฐานสากล เพื่อยกระดับความน่าเชื่อถือ และสร้างความร่วมมือในระดับนานาชาติ มีการเข้าร่วมเครือข่ายเมืองไม่ซีทั่วโลก เพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีด้านความยั่งยืนและนวัตกรรมสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

2) การใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจไม่ซีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเมือง คือสถานที่จัดงานถูกออกแบบและดำเนินการโดยคำนึงถึงความยั่งยืนด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม ที่ใช้พลังงานสะอาดผ่านการติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์บนหลังคาศูนย์ประชุมหรือสถานที่จัดงาน เพื่อผลิตไฟฟ้าใช้เอง ลดการพึ่งพาพลังงานจากภายนอก ควบคู่กับการนำระบบอัจฉริยะมาใช้ควบคุมการใช้พลังงาน รวมถึงเปลี่ยนมาใช้ไฟ LED ที่ประหยัดพลังงานทั่วทั้งพื้นที่จัดงาน มีสถานที่จัดงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และได้รับการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมระดับสากล

3) การป้องกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อเมืองและคนรุ่นหลัง คือการส่งเสริมการจัดงานไม่ซี และการพัฒนาเมืองให้สอดคล้องกับแนวคิดด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการจัดการของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการแยกประเภทของเสียในแต่ละพื้นที่ จัดตั้งจุดรับของเสียที่สามารถรีไซเคิลได้ และจัดระบบขนส่งของเสียไปยังศูนย์รีไซเคิลอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการใช้พลังงานสะอาด และพลังงานทดแทน พร้อมทั้งผลักดันให้มีการออกแบบเมืองและสถานที่จัดงานไม่ซีให้มี Green Infrastructure เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

4) การสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการปลูกต้นไม้และใช้พลังงานทดแทน เป็นการพัฒนาเมืองไม่ซีอย่างยั่งยืนที่ให้ความสำคัญกับทั้งสิ่งแวดล้อม พลังงาน และการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยมีการจัดสรรพื้นที่สีเขียวและพื้นที่พุ่มระบบนิเวศรอบพื้นที่ไม่ซี เพื่อลดความร้อน ความแออัด และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียน และระบบปรับอากาศที่ประหยัดพลังงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในพื้นที่จัดงาน และให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรและชุมชน เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเมืองไม่ซีให้เติบโตอย่างสมดุล และยั่งยืน

5) การสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม โดยการจัดงานอีเวนต์และงานประชุมในเมืองไม่ซ์ถูกออกแบบให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมุ่งลดการปล่อยคาร์บอนผ่านนโยบาย “No Waste” การเลือกใช้วัสดุที่สามารถรีไซเคิลหรือย่อยสลายได้ และการให้บริการอาหารที่คำนึงถึงเศรษฐกิจสีเขียว พร้อมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี Digital Event แทนการใช้กระดาษ ในขณะเดียวกัน อาคารและสถานที่จัดงานยังถูกออกแบบให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยใช้วัสดุก่อสร้างที่ยั่งยืน ใช้แสงธรรมชาติ และระบบระบายอากาศที่ประหยัดพลังงาน เพื่อสร้างระบบการจัดงาน ที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และยกระดับมาตรฐานความยั่งยืนของอุตสาหกรรมไม่ซ์

6) การขนส่งโดยคำนึงถึงการลดคาร์บอนในเมืองและสถานที่จัดงานไม่ซ์ คือการพัฒนาเมืองไม่ซ์มุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศที่ยั่งยืนผ่านการใช้เทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานอัจฉริยะ โดยนำระบบการจัดการพลังงานอัจฉริยะและระบบจัดการของเสียอัตโนมัติที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ พร้อมส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนและโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีการสนับสนุนระบบขนส่งสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ มีการพัฒนา Smart MICE Platform และระบบจัดการคาร์บอนฟุตพริ้นท์ เพื่อส่งเสริมให้ธุรกิจไม่ซ์มีแนวทางการดำเนินงานที่ลดคาร์บอนอย่างเป็นรูปธรรม ยกย่องเมืองไม่ซ์ให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

จึงสรุปได้ว่า การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่สำคัญมากกับความเป็นเมืองไม่ซ์จังหวัดอุดรธานี ทั้งในเรื่องของการใช้พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การสร้างพื้นที่สีเขียวขึ้นในเมือง การขนส่งโดยคำนึงถึงการลดคาร์บอน การสนับสนุนให้คนในพื้นที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการขนส่งโดยคำนึงถึงการลดคาร์บอนในเมืองและสถานที่จัดงานไม่ซ์

2. กลยุทธ์ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Participation) ประกอบด้วย ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไม่ซ์ เป็นการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืนให้มีความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในทุกกระบวนการ โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการวางแผนและออกแบบกิจกรรมไม่ซ์ที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่น เชิญตัวแทนชุมชนเข้าร่วมเวทีวางแผนเมืองไม่ซ์เพื่อสะท้อนความคิดเห็นและความต้องการของคนในพื้นที่อย่างแท้จริง พร้อมทั้งวางแผนการกระจายรายได้จากการจัดงาน ให้กลับคืนสู่ชุมชนอย่างเป็นธรรม เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมไม่ซ์กับชุมชนในระยะยาว

2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดงานไม่ซ์ โดยการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืนเน้นการสร้างความร่วมมือกับชุมชน โดยเปิดโอกาสให้คนในพื้นที่มีบทบาทในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกสถานที่จัดงานแนวทางการดูแลสิ่งแวดล้อม และกิจกรรมร่วมต่างๆ พร้อมส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม

โดยตรงในการจัดกิจกรรมไมซ์ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของเยาวชนในพื้นที่ โดยเปิดโอกาสให้เข้ามาออกแบบหรือร่วมจัดกิจกรรมไมซ์ เพื่อปลูกฝังความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนจากฐานรากของชุมชน

3) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดงานไมซ์ คือการบริหารจัดการเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับระบบการติดตาม ประเมินผล และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI) และดัชนี ESG (Environmental, Social, Governance) ในการประเมินผลกระทบทั้งด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม พร้อมทั้งจัดให้มีระบบ Feedback Loop เพื่อเปิดรับฟังความคิดเห็นจากผู้จัดงานและผู้เข้าร่วมงาน นำไปสู่การปรับปรุงในทุกกระบวนการอย่างต่อเนื่อง ยึดหลักความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูล และส่งเสริมให้ชุมชน มีบทบาทในการออกแบบตัวชี้วัด และร่วมประเมินผล เพื่อให้แนวทางการพัฒนาและจัดงานในอนาคตสอดคล้องกับความต้องการและบริบทของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

4) การดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน คือการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนที่ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน ผ่านการประสานความเข้าใจร่วมกัน และการใช้ข้อมูลรวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศในการวางแผนและพัฒนาพื้นที่สำหรับจัดงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนไมซ์ระดับจังหวัดเพื่อเป็นกลไกหลักในการประสานงานและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไมซ์ในพื้นที่ พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีคณะกรรมการร่วมไมซ์ท้องถิ่น ซึ่งเป็นเวทีความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่างๆ ในชุมชน เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงและพัฒนาอุตสาหกรรมไมซ์ให้เติบโตอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

5) การเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี คือการพัฒนาเมืองไมซ์เน้นส่งเสริมบทบาทของชุมชนในฐานะเจ้าบ้านที่ดีผ่านการนำเสนอวัฒนธรรมท้องถิ่น สินค้า อาหารพื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรม และสถานที่ท่องเที่ยวในงานไมซ์ รวมถึงส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมไมซ์ และพัฒนาทักษะด้านการเป็นเจ้าบ้าน การบริการ และนวัตกรรมไมซ์ในชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการส่งเสริมทักษะไมซ์สมัยใหม่ให้กับเยาวชนและนักศึกษาในพื้นที่ เพื่อเตรียมความพร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยวไมซ์ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนในระยะยาว

จึงสรุปได้ว่า การพัฒนาเมืองไมซ์เน้นการสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดงาน ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการจัดงาน ไปจนถึงการประเมินผล โดยชุมชนทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การจัดงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมของชุมชนในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ทั้งด้านการต้อนรับ การบริการ และการสร้าง

ประสบการณ์ที่ดีแก่นักเดินทางไมซ์ เพื่อส่งเสริมความยั่งยืนและความสำเร็จในระยะยาวของอุตสาหกรรมไมซ์

3. กลยุทธ์ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Supportive from Stakeholders) ประกอบด้วย ดังนี้

1) ตั้งคณะกรรมการเพื่อสนับสนุนงานไมซ์อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเมืองไมซ์ อย่างยั่งยืน คือจัดตั้งคณะกรรมการบริหารเมืองไมซ์ หรือศูนย์ประสานงานไมซ์ ที่รวมตัวแทนจากภาครัฐ เอกชน ชุมชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคมเข้าด้วยกัน ภายใต้โครงสร้างการทำงานแบบ Public-Private-People Partnership (4Ps) เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำแผนแม่บทเมืองไมซ์ที่ยั่งยืน โดยยึดหลักเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และแนวทาง Green Eco พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรไมซ์ระดับโลก เพื่อเชื่อมโยงองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดจากนานาชาติ

2) สร้างความร่วมมือในการสนับสนุนการจัดงานไมซ์ในพื้นที่ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมไมซ์ที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม โดยภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันสนับสนุนงบประมาณ และเงินทุนสำหรับโครงการที่เน้นความยั่งยืน พร้อมทั้งออกกฎหมายและมาตรการจูงใจ จัดตั้งกองทุนเฉพาะสำหรับส่งเสริมกิจกรรมไมซ์สีเขียว และสนับสนุนการวิจัยนวัตกรรมด้านการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืน เพื่อสร้างแรงจูงใจและเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมไมซ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในระยะยาว

3) ยกระดับธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแนวทางไมซ์ เพื่อสร้างความมุ่งมั่นร่วมกันในการพัฒนาไมซ์อย่างยั่งยืนกับภาคีเครือข่าย องค์กรจัดงาน โรงแรม ภาคธุรกิจท่องเที่ยว สมาคมธุรกิจ และหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมความร่วมมือ พร้อมสนับสนุนให้โรงแรม สถานที่จัดงาน และธุรกิจบริการอื่นๆ ผ่านการรับรองมาตรฐานไมซ์ยั่งยืน เพื่อยกระดับคุณภาพและความน่าเชื่อถือของอุตสาหกรรมไมซ์ไทยในระดับสากล และส่งเสริมการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง

4) กำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดกิจกรรมและงานต่างๆ ให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง เป็นการส่งเสริมไมซ์ที่สะท้อนและเคารพวัฒนธรรมท้องถิ่นถือเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติชัดเจนในการใช้วัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างเหมาะสมในการจัดงานไมซ์ พร้อมทั้งส่งเสริมบทบาทของชุมชนท้องถิ่นในฐานะ “เจ้าของวัฒนธรรม” เยวชนเข้าร่วมออกแบบกิจกรรม และสร้างรายได้ผ่านการแสดง การจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง และเวิร์กช็อปวัฒนธรรม นอกจากนี้ ยังมีกรมอบรางวัลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือเงินสนับสนุนแก่ผู้จัดงานและผู้ประกอบการไมซ์ ที่ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อสร้างแรงจูงใจและยกระดับคุณภาพงานไมซ์ ในเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

5) สนับสนุนให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน คือการส่งเสริมไมซ์อย่างยั่งยืนเน้นการให้ความรู้และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติสีเขียวในการจัดงาน พร้อมทั้งจัดเวทีพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด นอกจากนี้ยังมีการมอบการรับรองและรางวัลให้แก่หน่วยงานหรือองค์กรที่ดำเนินงานตามมาตรฐาน MICE for Sustainability เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรมในอุตสาหกรรมไมซ์

6) ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำให้ธุรกิจไมซ์แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม คือการส่งเสริมการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนเน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจบริการ ธุรกิจไมซ์ รวมถึงองค์กรภาครัฐและเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อขับเคลื่อนการจัดงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม พัฒนาองค์ความรู้เรื่อง “Sustainable MICE” ให้เป็นหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับผู้จัดงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วน สนับสนุนกิจกรรม CSR และการท่องเที่ยวเชิงชุมชนโดยใช้บริการจากธุรกิจท้องถิ่น เพื่อสร้างรายได้และส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่นควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรมไมซ์ที่ยั่งยืน

7) ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมไมซ์ที่สร้างความยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง โดยการพัฒนาเมืองไมซ์มุ่งเน้นการเป็นเมืองอัจฉริยะและยั่งยืน (Smart & Sustainable City) อย่างต่อเนื่อง โดยร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในภาคอีสาน เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ที่มีความรู้และทักษะด้านการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืน พร้อมทั้งสนับสนุนให้เมืองเข้าร่วมโครงการระดับโลก เช่น Global Destination Sustainability Movement เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดงาน ที่โปร่งใสและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเวทีสากล ต่อยอดความร่วมมือและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมไมซ์ในภูมิภาคและประเทศ

จึงสรุปได้ว่า การพัฒนาและสนับสนุนงานไมซ์ในพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม โดยตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนและสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่างๆ เพื่อสนับสนุนการจัดงานไมซ์ พร้อมทั้งยกระดับธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแนวทางไมซ์และกำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สะท้อนอัตลักษณ์ ทางวัฒนธรรมของเมืองอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ยังส่งเสริมการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน รวมถึงกระตุ้นให้ธุรกิจไมซ์แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความยั่งยืนและภาพลักษณ์ที่ดีในอุตสาหกรรมไมซ์ของเมืองอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ

4. กลยุทธ์ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (Awareness of International Events) ประกอบด้วย ดังนี้

1) ยกระดับความเข้าใจและการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่สร้างความยั่งยืน คือการส่งเสริมความรู้และสร้างความเข้าใจเรื่องไมซ์กับความยั่งยืน โดยการวางแผนสื่อสารเชิงกลยุทธ์ (Strategic Communication Plan) เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับไมซ์ เช่น

ความแตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป ผลกระทบต่อเศรษฐกิจเมือง และหลักการจัดงานไม่ใช้อย่างยั่งยืน พร้อมทั้งพัฒนาหลักสูตรอบรมและสัมมนาเกี่ยวกับไมซ์และความยั่งยืนให้กับภาคีท้องถิ่น อาทิ ผู้ประกอบการท่องเที่ยว หน่วยงานรัฐ โรงแรม และเจ้าหน้าที่จัดงาน เพื่อสร้างความเข้าใจว่าไมซ์ไม่ใช่แค่การจัดงาน แต่เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในพื้นที่

2) การสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้ผลกระทบด้านบวกของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

เป็นการสร้างความตระหนักรู้และสื่อสารประโยชน์ของงานไม่ใช้อย่างยั่งยืนในพื้นที่ผ่านหลากหลายช่องทาง เช่น การจัดนิทรรศการโต้ตอบในชุมชน การจัด Roadshow ร่วมกับสถานศึกษาและผู้ประกอบการ เพื่อให้ผู้คนเข้าใจบทบาทของไมซ์ที่ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และภาพลักษณ์ของเมืองอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ยังใช้ผู้นำทางความคิดในท้องถิ่น มาร่วมสื่อสารและเล่าเรื่องราวเชิงบวกเกี่ยวกับไมซ์ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและความร่วมมือในการพัฒนาไม่ใช้อย่างยั่งยืนในชุมชนและเมืองโดยรวม

3) การสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้ผลกระทบด้านลบของการจัดงานไมซ์และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ด้วยการจัดตั้งระบบประเมินและติดตามผลกระทบจากงานไมซ์ในทุกช่วงเวลา ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังงาน เพื่อพัฒนาการดำเนินงานให้ยั่งยืนมากขึ้น พร้อมสื่อสารผลกระทบเชิงสร้างสรรค์โดยเน้นการรับรู้และร่วมมือแก้ไขปัญหา แทนการโจมตีหรือวิจารณ์อย่างรุนแรง โดยเน้นการเปิดเผยผลกระทบด้านลบที่สำคัญ ได้แก่ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เช่น ขยะ พลังงานและน้ำที่ใช้มาก รวมถึงคาร์บอนฟุตพริ้นท์จากการเดินทาง ผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรม และผลกระทบทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความร่วมมือในการพัฒนาไมซ์ที่ยั่งยืน ในระยะยาว

4) สร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ คือส่งเสริมให้คนในพื้นที่ที่มีความรู้สึกเป็นเจ้าของงานไมซ์ระดับนานาชาติ ผ่านการใช้สื่อท้องถิ่นและโซเชียลมีเดียเป็นเครื่องมือกระตุ้นความภาคภูมิใจและการมีส่วนร่วม พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้งานไมซ์นานาชาติกลายเป็นเวทีเรียนรู้สาธารณะที่ประชาชนสามารถเข้าร่วมได้ เช่น การจัดแสดงวัฒนธรรม อาหารท้องถิ่น และการเสวนาสาธารณะควบคู่กับงาน เพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างชุมชนกับกิจกรรมระดับโลกอย่างยั่งยืน

5) สร้างการรับรู้ในการจัดการความเสี่ยง และความปลอดภัยของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ คือ การส่งเสริมความปลอดภัยในการจัดงานไม่ใช้อย่างยั่งยืนควรดำเนินการอย่างบูรณาการให้ความรู้และสร้างความตระหนักรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน ผ่านการอบรม สัมมนา และสื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อยกระดับความเข้าใจด้านมาตรฐานความปลอดภัย และการจัดการความเสี่ยง รวมถึง การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทุก

ระดับ ด้วยหน่วยงานด้านความมั่นคงและฉุกเฉิน ตลอดจนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้กับองค์กรระดับสากล และการจัดทำแนวทางบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน ครอบคลุมทั้งการประเมินล่วงหน้า แผนฉุกเฉิน และระบบแจ้งเตือนภัย พร้อมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี

6) สร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างต่อเนื่อง คือการสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้เรื่องไมซ์อย่างต่อเนื่องควรดำเนินการผ่านการบูรณาการสื่อทั้งในระดับท้องถิ่นและออนไลน์ โดยสร้างความร่วมมือกับวิทยุชุมชน สื่อเคเบิลท้องถิ่น เว็บไซต์ข่าว รวมถึงใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น TikTok และ YouTube ภายใต้แคมเปญสร้างสรรค์ ที่มีเยาวชนหรือ Influencer เป็นผู้สื่อสาร นอกจากนี้ควรออกแบบ “แผนสื่อสารการรับรู้รายปี” (MICE Awareness Communication Plan) โดยแบ่งหัวข้อการสื่อสารเป็นรายไตรมาส เพื่อให้การสื่อสารมีเป้าหมายและสดใหม่ตลอดปี และควรจัดตั้งแพลตฟอร์มกลาง เพื่อบรรวบรวมข้อมูล ปฏิทินกิจกรรม และข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับไมซ์ในเมือง เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมได้ตลอดเวลา

จึงสรุปได้ว่า ในการสร้างการรับรู้ในการจัดงานจะต้องให้ความสำคัญอยู่หลายอย่างทั้งเรื่องประโยชน์ ที่จะเกิดขึ้นกับการจัดงาน เรื่องผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้การจัดงานจะต้องไม่กระทบกับสิ่งแวดล้อม เรื่องความปลอดภัยต่างๆ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดงานจะต้องทำอย่างต่อเนื่อง

5. กลยุทธ์ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด (Distinctive City Identity) ประกอบด้วย ดังนี้

1) บูรณาการผสมผสานอัตลักษณ์พื้นถิ่นในเมืองสู่การออกแบบกิจกรรมไมซ์ คือการส่งเสริมงานไมซ์ด้วยมิติทางวัฒนธรรมสามารถดำเนินการได้โดยการนำเรื่องราว ประเพณี สถาปัตยกรรม อาหาร ศิลปะ แล ภาษาเฉพาะถิ่นมาเป็นธีมหลักของงาน นอกจากนี้ยังควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของศิลปิน ช่างฝีมือ ชุมชนวัฒนธรรม และชุมชนประวัติศาสตร์มาร่วมจัดแสดงผลงาน หรือเวิร์กช็อปภายในงาน พร้อมทั้งออกแบบกิจกรรมไมซ์ ให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ โดยอ้างอิงจากอัตลักษณ์ของเมืองในด้านต่างๆ เช่น ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อสร้างประสบการณ์ที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่นอย่างแท้จริง

2) พัฒนาอัตลักษณ์ของเมืองให้มีความโดดเด่น ในเวทีโลก โดยการพัฒนาเมืองไมซ์ให้มีความยั่งยืนและโดดเด่นในระดับนานาชาติสามารถทำได้ผ่านการสร้างแบรนด์เมือง เพื่อสะท้อนจุดแข็งด้านความยั่งยืนและ อัตลักษณ์ท้องถิ่น พร้อมทั้งผลักดันเมืองไมซ์ให้เป็นแบรนด์ระดับสากลในฐานะศูนย์กลางการจัดงานที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม เช่น “Udon Thani: Green MICE Hub” นอกจากนี้ การสร้างภาพลักษณ์ร่วมสมัยควรใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นฐาน โดยผสมผสานกับแนวคิดสมัยใหม่ร่วมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างความน่าสนใจ ในระดับสากล และยังคงรักษารากวัฒนธรรมของพื้นที่ไว้

3) การสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไมซ์ คือการจัดงานไมซ์เชิงวัฒนธรรม อย่างยั่งยืนควรดำเนินการตามแนวทางวัฒนธรรมที่ยั่งยืน (Cultural Sustainability) โดยเริ่มจากการพัฒนาแนวปฏิบัติหรือคู่มือที่ชัดเจน เพื่อรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับปฏิทินประเพณีของเมือง ทั้งนี้เพื่อเชื่อมโยงงานไมซ์เข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ ควรสร้างประสบการณ์ไมซ์เชิงวัฒนธรรม (Cultural Experience MICE) ผ่านกิจกรรมเสริมที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วม ได้สัมผัสและมีส่วนร่วมกับวัฒนธรรมของเมืองที่มีการแสดงศิลปวัฒนธรรมและการตกแต่งในบรรยากาศที่สะท้อนเอกลักษณ์ของพื้นที่อย่างแท้จริง

4) การเห็นคุณค่าอัตลักษณ์ของเมืองสู่การพัฒนาไมซ์อย่างยั่งยืน คือการส่งเสริมงานไมซ์ให้เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของเมืองสามารถดำเนินการได้ผ่านกระบวนการสร้างความเข้าใจและความภาคภูมิใจในท้องถิ่น โดยเริ่มจากการจัดเวิร์กช็อป นิทรรศการ หรือหลักสูตรอบรมให้กับผู้ประกอบการไมซ์ หน่วยงานท้องถิ่น นักเรียน นักศึกษา และประชาชน เพื่อให้เข้าใจว่า "อัตลักษณ์" คืออะไร และมีความเชื่อมโยงกับงานไมซ์อย่างไร นอกจากนี้ ควรจัดกิจกรรมเชิงสัญลักษณ์ที่เน้นการเฉลิมฉลองอัตลักษณ์ท้องถิ่น โดยเปิดโอกาสให้คนในพื้นที่มีส่วนร่วม ในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในรากเหง้าของตน และควรสนับสนุนกิจกรรมไมซ์ที่สร้างมูลค่าเพิ่ม จากอัตลักษณ์ของท้องถิ่น โดยให้ทุนหรือส่งเสริมผู้ประกอบการที่ใช้สินค้า บริการ หรือแรงงานจากชุมชนท้องถิ่น รวมถึงส่งเสริม “ไมซ์เชิงสร้างสรรค์” (Creative MICE) ที่นำวัฒนธรรมพื้นถิ่นมาต่อยอดในรูปแบบร่วมสมัย เพื่อให้เกิดความร่วมมือควบคู่กับการอนุรักษ์อัตลักษณ์

5) พัฒนาแบรนด์เมืองไมซ์ และรักษาอัตลักษณ์ของเมือง คือการสร้างแบรนด์เมืองไมซ์ที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ต้องเริ่มจากการกำหนดคำขวัญ โลโก้ และภาพลักษณ์ที่สะท้อนวัฒนธรรมท้องถิ่น พร้อมใช้สื่อการตลาดหลากหลายรูปแบบทั้งวิดีโอ แคมเปญออนไลน์ และนิทรรศการ เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมสู่เวทีนานาชาติ ในขณะเดียวกันควรส่งเสริมการสร้างสรรค์วัฒนธรรมร่วมสมัยที่ต่อยอดจากรากฐานดั้งเดิม หรือแฟชั่นโชว์ผ้าทอพื้นเมืองแบบโมเดิร์น เพื่อสร้างอัตลักษณ์ใหม่ที่น่าสนใจและตอบโจทย์ยุคสมัย และการสื่อสารแบรนด์และ อัตลักษณ์สู่ระดับสากลผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่เน้นความโดดเด่นของเมืองไมซ์ จะช่วยยกระดับภาพลักษณ์และสร้างการรับรู้ในวงกว้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6) สร้างทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์ คือการพัฒนาเส้นทางวัฒนธรรมและควบคู่กับการสร้างสื่อประชาสัมพันธ์แบบเล่าเรื่องที่ผสมผสานวัฒนธรรมอีสาน จะช่วยสร้างความน่าสนใจและเชื่อมโยงเรื่องราวท้องถิ่นเข้ากับงานไมซ์ นอกจากนี้ ควรส่งเสริมกิจกรรมไมซ์แบบมีส่วนร่วมกับชุมชน (Community-based MICE) โดยเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวชุมชน เช่น การเยี่ยมชมหมู่บ้านหัตถกรรม หรือเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างการทำนาหรือทำข้าวหลาม เพื่อสร้างประสบการณ์ที่ลึกซึ้งและยั่งยืน

7) ส่งเสริมการสืบทอดอัตลักษณ์วัฒนธรรมอย่างถูกต้องและร่วมสมัย คือการส่งเสริมงานไมซ์ ให้สะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมควรประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อสร้างประสบการณ์เสมือนจริง พร้อมให้ความรู้แก่ผู้จัดงานและนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับความหมายที่ถูกต้องของวัฒนธรรมที่นำมาใช้ เพื่อป้องกันความเข้าใจผิดหรือการบิดเบือน นอกจากนี้ ควรเน้นการสื่อสารอัตลักษณ์ผ่านการตกแต่งสัญลักษณ์ และพิธีการ รวมถึงการใช้ภาษาท้องถิ่นควบคู่กับภาษาอังกฤษในการดำเนินรายการ เพื่อสร้างเอกลักษณ์และบรรยากาศที่โดดเด่นในงานไมซ์

จึงสรุปได้ว่า การสร้างอัตลักษณ์ของเมืองให้เด่นชัด จะต้องมีการผสมผสานอัตลักษณ์ของเมืองเข้าด้วยกัน เพื่อให้มีความโดดเด่น เกิดความชัดเจนขึ้น ตลอดถึงการส่งเสริมให้คนในพื้นที่เห็นคุณค่า และสืบทอดวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของเมือง

6. กลยุทธ์ด้านความพร้อมของสถานที่ (Venue Readiness) ประกอบด้วย ดังนี้

1) ยกระดับมาตรฐานสถานที่จัดงานไมซ์ให้ได้มาตรฐานตามหลักสากล คือการพัฒนาเมืองไมซ์ต้องเริ่มจากการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทั้งอาคาร ห้องประชุม ระบบเสียง ไฟฟ้า และความปลอดภัย รวมถึงการรับรองมาตรฐานระดับสากล เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพสถานที่จัดงาน นอกจากนี้ ควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เสริมความพร้อมด้วยระบบ Smart MICE ระบบลงทะเบียนออนไลน์ และระบบวิเคราะห์ข้อมูลผู้เข้าร่วมงาน รวมถึงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่าง Wi-Fi ความเร็วสูง ระบบ AR/VR สำหรับงานแบบ Hybrid/Virtual และระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์ เพื่อรองรับการจัดงานที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัย

2) พัฒนาความหลากหลายของสถานที่จัดงานเพื่อการตอบโจทย์ตลาดไมซ์ทุกระดับ คือการพัฒนาสถานที่จัดงานไมซ์ต้องมีความยืดหยุ่นรองรับงานหลากหลายประเภท ตั้งแต่สถานที่ขนาดเล็กสำหรับกลุ่มธุรกิจ Startups และ SMEs ไปจนถึงสถานที่ขนาดกลางสำหรับสมาคมและองค์กรระดับภูมิภาค และสถานที่ขนาดใหญ่ระดับนานาชาติสำหรับงานประชุมใหญ่และงานแสดงสินค้า สถานที่ควรออกแบบให้ปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ง่าย และรองรับงานแบบ Hybrid/Virtual ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งพัฒนาตามแนวทางความยั่งยืน (Sustainable MICE Venue) ด้วยการใช้อาคารสีเขียว เช่น ระบบประหยัดพลังงาน แสงธรรมชาติการจัดการน้ำเสีย วัสดุรีไซเคิล และลดการปล่อยคาร์บอน รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอัจฉริยะที่ช่วยประหยัดทรัพยากร เพื่อให้เกิดความพร้อมและรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

3) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐานสากล คือ สถานที่จัดงานควรมีพื้นที่หลากหลายขนาด รองรับการจัดงานทั้งห้องประชุม ฮอลล์นิทรรศการ ห้องจัดเลี้ยง และ VIP Lounge พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ด้านอุปกรณ์ควรลงทุนในเทคโนโลยีทันสมัย เช่น ระบบเสียงคุณภาพสูง จอ LED/โปรเจคเตอร์ 4K ระบบแสงไฟปรับสีงาน และระบบ Live Streaming สำหรับงานแบบ Hybrid รวมถึงนำเทคโนโลยี Smart มาใช้ เช่น ระบบลงทะเบียนอัตโนมัติ ระบบแปลภาษา

เรียลไทม์ และระบบติดตามผู้เข้าร่วมงาน พร้อมเลือกใช้อุปกรณ์ที่ประหยัดพลังงานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับงานไมซ์ได้อย่างครบวงจรและยั่งยืน

4) สถานที่จัดงานไมซ์มีมาตรฐานการบริการอย่างมืออาชีพ คือ สถานที่จัดงานไมซ์ควรผ่านมาตรฐานรับรองระดับสากล เช่น TMVS, ISO 20121, LEED/WELL และเกณฑ์สมาคมนานาชาติ อย่าง ICCA, UFI, UIA เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและดึงดูดงานประชุมนานาชาติ พร้อมกับพัฒนาบุคลากรทั้งด้านเทคนิคและบริการผ่านการฝึกอบรมให้มีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยี IT และ AV มีทีมสนับสนุนตลอดงาน รวมถึงเสริมทักษะด้านการบริการและภาษาต่างประเทศ เพื่อสร้างประสบการณ์อย่างมืออาชีพที่ประทับใจแก่ผู้เข้าร่วมงาน

5) สถานที่จัดงานไมซ์มีความปลอดภัย และเข้าถึงง่าย คือสถานที่จัดงานไมซ์ต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยครบวงจร เช่น กล้อง CCTV ครอบคลุมทั่วพื้นที่ ระบบบันทึกข้อมูล จุดตรวจความปลอดภัย และระบบควบคุมการเข้าถึงเฉพาะบุคคล พร้อมมาตรการรองรับภาวะฉุกเฉินที่มีแผนเผชิญเหตุ ทางหนีไฟ อุปกรณ์ดับเพลิง และเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมด้านอพยพและปฐมพยาบาล นอกจากนี้ สถานที่ควรเข้าถึงง่าย ใกล้สนามบิน สถานีรถไฟฟ้า และมีระบบขนส่งสาธารณะรองรับ พร้อมทั้งจอดรถเพียงพอ รวมทั้งมีระบบนำทางและสื่อสารหลายภาษา เช่น ป้ายบอกทาง เจ้าหน้าที่ และแอปพลิเคชันดิจิทัล เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่ผู้เข้าร่วมงานอย่างเต็มที่

จึงสรุปได้ว่า การพัฒนาสถานที่จัดงานไมซ์ต้องยกระดับมาตรฐานให้เป็นไปตามหลักสากล พร้อมเพิ่มความหลากหลายของสถานที่เพื่อตอบโจทย์ตลาดไมซ์ทุกระดับ ทั้งในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันและได้มาตรฐาน รวมถึงการบริการที่มีอาชีพ ตลอดจนความปลอดภัยสูงสุดและความสะดวกในการเข้าถึง เพื่อรองรับและสร้างความพึงพอใจแก่ผู้จัดงานและผู้เข้าร่วมงานอย่างครบวงจร

7. กลยุทธ์ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล (Festival Economy) ประกอบด้วย ดังนี้

1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือธุรกิจไมซ์ ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่ คือ การส่งเสริมการพัฒนาไมซ์ในระดับจังหวัดหรือเมืองควรจัดตั้งคณะกรรมการไมซ์ที่รวมภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการไมซ์ในการตลาดบริการ และประสบการณ์พร้อมผสานความร่วมมือกับธุรกิจท่องเที่ยวโดยพัฒนาเส้นทางไมซ์เชื่อมโยงสถานที่จัดงานกับแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน นอกจากนี้ ควรขยายเครือข่ายความร่วมมือระดับภูมิภาคและนานาชาติผ่านการเป็นสมาชิกสมาคมไมซ์สากล เช่น ICCA, UIA, UFI เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และดึงดูดงานประชุมนานาชาติมายังพื้นที่

2) ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ คือส่งเสริมการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานไมซ์ในพื้นที่ผ่านความร่วมมือภาครัฐ เอกชน โดยรัฐสนับสนุนพื้นที่และโครงสร้าง

พื้นฐาน ส่วนเอกชนลงทุนเทคโนโลยีและบริการ พร้อมให้สิทธิพิเศษแก่นักลงทุนที่พัฒนา Green MICE Venues ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ต้องยกระดับสถานที่จัดงานไมซ์ให้ได้มาตรฐานสากลด้วยการขยายพื้นที่ศูนย์ประชุม พัฒนาระบบเสียง แสง ภาพ และบริการ Smart Venue รวมถึงปรับปรุงระบบคมนาคมรอบเมืองเชื่อมโยงสนามบิน ศูนย์ประชุม โรงแรม และเมืองเก่า พร้อมส่งเสริมการพัฒนา MICE District หรือโซนธุรกิจและที่พักในพื้นที่เดียวกัน เพื่อรองรับงานไมซ์ขนาดใหญ่ได้อย่างครบวงจร

3) ส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไมซ์ เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของเมือง คือส่งเสริมการจัดงานไมซ์นานาชาติในเมืองด้วย “MICE Incentive Program” ที่สนับสนุนค่าจัดงานค่าที่พัก และการเดินทางสำหรับผู้เข้าร่วมต่างชาติ พร้อมร่วมมือกับสมาคมวิชาชีพ และธุรกิจเพื่อผลักดัน การประชุมงานประชุมนานาชาติ นอกจากนี้ยังส่งเสริมงานไมซ์รูปแบบ Hybrid และ Green Events เพื่อสร้างภาพลักษณ์ความยั่งยืน พร้อมสนับสนุนการใช้สินค้าและบริการจากชุมชนในงาน รวมถึงจัดระบบ “Green Procurement” ลดการใช้พลาสติกและพลังงานสะอาด และสร้างระบบสนับสนุนการลงทุนผ่าน “MICE Investment Promotion Office” พร้อมนโยบายจูงใจนักลงทุน เช่น การยกเว้นภาษีสำหรับโรงแรมหรือสถานที่จัดงานใหม่

4) สนับสนุนธุรกิจไมซ์ร่วมกับธุรกิจบริการอื่นๆ ในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจของเมือง คือส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจไมซ์กับธุรกิจบริการในพื้นที่อย่างครบวงจร ผ่านการจัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมเมืองไมซ์ (MICE Cluster) ที่รวมทั้งอสังหาริมทรัพย์ ศูนย์ประชุม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทาง และชุมชนพร้อมสนับสนุนการพัฒนา “ไมซ์บริการ” ที่เป็นมิตรกับผู้เข้าร่วมงาน เช่น เมนูหลายภาษา รถรับส่ง และแอปพลิเคชันแนะนำเมืองเฉพาะสำหรับงานไมซ์ รวมถึงมอบสิทธิประโยชน์และจัดโครงการอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรธุรกิจบริการเพื่อรองรับตลาดไมซ์อย่างมืออาชีพ เช่น การติดป้ายร้านอาหาร MICE Friendly เพื่อส่งเสริมการเติบโตของธุรกิจในระบบนิเวศไมซ์อย่างยั่งยืน

5) ส่งเสริมการจัดงานไมซ์ในพื้นที่ที่มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี คือพัฒนาพื้นที่จัดงานให้มีความยืดหยุ่นและทันสมัย รองรับงานทั้งในและนอกอาคาร พร้อมใช้เทคโนโลยี เช่น ระบบไฮบริด AR/VR และระบบจัดการผู้เข้าร่วมงานอัตโนมัติ รวมทั้งผสมผสานงานไมซ์กับเทศกาลท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยส่งเสริมให้ชุมชน มีส่วนร่วมและสนับสนุนการท่องเที่ยวหลังงาน นอกจากนี้ ควรวางแผนจัดกิจกรรมไมซ์ตลอดทั้งปีตามปฏิทินกิจกรรมรายไตรมาส เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและส่งเสริมภาพลักษณ์เมืองไมซ์อย่างยั่งยืน

จึงสรุปได้ว่า การพัฒนาเมืองให้เป็นศูนย์กลางของการจัดงานไมซ์ควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจท้องถิ่นและการลงทุน เป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างเศรษฐกิจเมืองที่เข้มแข็งและยั่งยืน ประกอบกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล สร้างเครือข่ายธุรกิจไมซ์ให้มีความเข้มแข็ง ยกระดับ

โครงสร้างพื้นฐานของเมือง และส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไมซ์ รวมถึงการส่งเสริมให้เมืองจัดงานได้ตลอดทั้งปี เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของเมืองและดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาสถานการณ์ และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี พบว่า สถานการณ์ และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี มี 2 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. สถานการณ์ในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในปัจจุบัน ประกอบด้วย 6 ประเด็นหลัก คือ

1) แผนแม่บทเมืองไมซ์จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2567 คือการเป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) ยกระดับสินค้า บริการ และกิจกรรมไมซ์ให้เป็นเครื่องมือสำหรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด สร้างอัตลักษณ์ให้มีความโดดเด่น ผลักดันและเพิ่มศักยภาพการเป็นจุดหมายปลายทางในการรองรับการจัดงานไมซ์ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ซึ่งแผนแม่บทดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการบูรณาการเศรษฐกิจหลักทั้งในเรื่องการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การสร้างอัตลักษณ์ของเมืองให้มีความโดดเด่น และการเป็นจุดหมายปลายทางในการจัดงานไมซ์ โดยควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมไมซ์ในพื้นที่เพื่อสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ขณะเดียวกันการบูรณาการสร้างความร่วมมือกันทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน จะยังเป็นการเพิ่มศักยภาพความมั่นคงของพื้นที่ สามารถสร้างความยั่งยืนให้เกิดขึ้นกับเมืองไมซ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวลักษณ์ ชาวบ้านโพธิ์ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสามารถด้านการแข่งขันในอุตสาหกรรมไมซ์ของประเทศไทย ได้เสนอแนวคิดในการบูรณาการกับอุตสาหกรรมไมซ์ว่า การบูรณาการเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการแข่งขันอุตสาหกรรมไมซ์ ซึ่งการบูรณาการร่วมกัน ของภาคราชการ ในการทำงานทั้งภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา สังคม และชุมชน ในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและไมซ์ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยเน้นให้การสนับสนุน กับหน่วยงานภาคี ที่มีศักยภาพในการจัดประชุมสัมมนา และจากการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า จังหวัดอุดรธานีมีความพร้อมทางการแข่งขัน ทั้งเรื่องสภาพทางเศรษฐกิจ สาธารณูปโภค ซึ่งจังหวัดอุดรธานีมีความได้เปรียบในเรื่องของการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน การพัฒนาในเรื่องของสถานที่ มีสถานที่จัดประชุม และเป็นจุดหมายปลายทางด้านสถานที่ท่องเที่ยว สามารถทำการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และมีโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกของไมซ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Natalia

(2017) กล่าวว่า อุตสาหกรรมไมซ์เป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เนื่องจากการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวและส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยว

2) ปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจในปี 2567 คือ การส่งเสริมการท่องเที่ยว การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดอุดรธานีสู่เมืองไมซ์ การฟื้นฟูเศรษฐกิจของภาครัฐ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณราชการ การรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร และการส่งเสริมธุรกิจ SMEs ในขณะที่การสนับสนุนเศรษฐกิจของจังหวัดอุดรธานี เป็นตัวผลักดันให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของเมือง แต่การมีปัจจัยสนับสนุนด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี นวัตกรรม และการสร้างเครือข่าย จะทำให้เมืองไมซ์จังหวัดอุดรธานีมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจที่สร้างความยั่งยืนให้กับพื้นที่มากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ปาจารย์ ชัยชุมพล (2558) กล่าวว่า อุตสาหกรรมไมซ์ยังสร้างประโยชน์ที่ไม่สามารถวัดเป็นตัวเงินได้จากการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี การสร้างเครือข่าย และพันธมิตรทางธุรกิจซึ่งรวมถึงประโยชน์ทางอ้อมที่เกิดจากการกระจายรายได้สู่ชุมชน การซื้อของชาววัย การท่องเที่ยว และการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ประเทศ สอดคล้องกับแนวคิดของ เสรี วงษ์มณฑา และ วิทยานันท์ พ่อคำ (2560) กล่าวว่า ธุรกิจไมซ์ในประเทศไทยนั้น นอกจากจะส่งผลโดยตรงกับธุรกิจการท่องเที่ยวแล้ว ธุรกิจดังกล่าวยังช่วยกระจายรายได้ไปยังธุรกิจอื่นๆ ได้อีก จึงถือเป็นการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ของจังหวัดอุดรธานียังได้รับการส่งเสริมในด้านการยกระดับสถานที่ท่องเที่ยว อย่างสถานที่ท่องเที่ยวมรดกโลกของจังหวัด ด้วยการจัดกิจกรรมไมซ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า จังหวัดอุดรธานีมีศักยภาพ มีความโดดเด่น โดยเฉพาะการจัดงานอีเวนต์ งานเอ็กโป ที่ผ่านมามีการยกระดับการจัดงานทุ่งศรีเมือง งานบ้านเชียง งานภูพระบาท โดยทางสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการได้เข้ามาให้คำแนะนำเพื่อยกระดับ เพื่อแสดงให้เห็นว่าจังหวัดอุดรธานีมีศักยภาพในการจัดงาน ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ของจังหวัดยังต้องได้รับการส่งเสริมด้านนโยบายของภาครัฐ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิรภา สุขวนิช (2566) กล่าวว่า ภาครัฐควรจะต้องมีนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ของหน่วยงานภาครัฐอย่างจริงจัง ได้แก่ 1) การพัฒนามาตรฐานการจัดการประชุมและนิทรรศการในระดับนานาชาติ 2) การยกระดับการแข่งขันการจัดการประชุมและนิทรรศการในตลาดโลก 3) การสร้างและสนับสนุนความคิด เชิงสร้างสรรค์ ด้วยนโยบายและการดำเนินการในแต่ละภูมิภาค 4) การสนับสนุนกับองค์กรต่างๆ เชิงระบบและกลไก ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสมาคม และ 5) การส่งเสริมและออกแบบกิจกรรมที่สามารถสร้างประสบการณ์แบบพิเศษในระดับท้องถิ่น

3) การเตรียมความพร้อมในการจัดงานฟิซสวนโลก ปี 2569 จังหวัดอุดรธานีได้รับเลือกเป็นเจ้าภาพ การจัดงานมหกรรมฟิซสวนโลก ในปี 2569 คาดว่าจะผลักดันและยกระดับฐานราก ทั้ง

ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรม ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อนการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน เศรษฐกิจ และส่งผลต่อการกระตุ้นผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดอุดรธานี เป็นการพัฒนาพื้นที่ในทุกมิติ สามารถรองรับการเป็นเจ้าภาพจัดงานระดับโลกในอนาคต จากผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า จังหวัดอุดรธานีมีศักยภาพเนื่องจากเป็นเมืองที่จะได้รับการจัดงานพีชสวนโลก ในปี 2569 แล้ว ยังเป็นเมืองที่ได้รับการยกย่องว่ามีความโดดเด่นเรื่องอัตลักษณ์ เรื่องการค้าและการลงทุน และที่สำคัญจังหวัดอุดรธานียังให้ความสำคัญกับเรื่องการท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม ด้านศาสนา และด้านสายมูที่มีชื่อเสียง ในขณะที่เป็นเมืองที่มีแหล่งท่องเที่ยว ยังเป็นเมืองไมซ์ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง เกิดการส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจของเมือง อีกทั้งผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ และ สันติธร ภูริภักดี (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจความพร้อมของจังหวัดอุดรธานีกับการเป็นเจ้าภาพจัดงานพีชสวนโลกในปี 2569 โดยศึกษาความพร้อมในการจัดงานพีชสวนโลกประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ด้านสถานที่จัดงาน ร้านอาหาร โรงแรมและที่พัก ร้านของที่ระลึก และสถานที่ท่องเที่ยว 2) ด้านบุคลากร ความปลอดภัย การบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก 3) ด้านโอกาสทางธุรกิจ และประโยชน์สู่ชุมชน 4) ด้านกระบวนการส่งเสริมการจัดงานจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และการสร้างการรับรู้กับภาคประชาชน และ 5) ด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพยังพบว่าจังหวัดอุดรธานีมีความเข้มแข็งในด้านการร่วมมือกันของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ที่ทำงานกันอย่างเป็นระบบและเป็นทีมเดียวกันในการพัฒนาเมืองให้สามารถรองรับการจัดงานอีเวนต์ระดับนานาชาติได้

4) จังหวัดอุดรธานีมีจุดเด่น คือ เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน มีประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่ยาวนาน เป็นแหล่งรวมศิลปวัฒนธรรม มีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา มีความโดดเด่นในเรื่องของสินค้าผ้าทอ สินค้าหัตถกรรม และมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนาต่อยอดทางการตลาดของเมืองไมซ์ จากผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า จังหวัดอุดรธานีเป็นเมืองไมซ์ที่มีความสะดวกสบาย มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทั้งด้านการคมนาคม ด้านเศรษฐกิจและการค้า เป็นจังหวัดที่มีการเชื่อมโยงกับจังหวัดต่างๆ ของภาคอีสานตอนบน มีสนามบินที่ทันสมัยและเชื่อมโยงการเดินทางกับหลายจังหวัด มีความพร้อมในการรองรับการจัดกิจกรรมไมซ์ และมีแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น อย่างมรดกโลกบ้านเชียง และอุทยานภูพระบาท ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ กัลยรักษ์ ลิ้มโอภาสมณี (2567) กล่าวว่า ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานีมีความเชื่อมโยงกัน ด้วยสถานที่ และกิจกรรมการท่องเที่ยว เน้นการท่องเที่ยวชุมชนที่มีความโดดเด่นในมิติของความเชื่อและความศรัทธา และสอดคล้องกับแนวคิดของดุซงกี ช่วยสุข และดลฤทัย โกววรรณกุล (2558) กล่าวว่า เมืองไมซ์คือพื้นที่ของเมืองที่มีศักยภาพความพร้อม บางพื้นที่ เป็นศูนย์กลางในด้านการค้า การลงทุนการศึกษา และการบริการทางการแพทย์ และในภาพรวมของศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมไมซ์ พบว่า มีความพร้อมและสามารถรองรับการเป็นไมซ์ซิตี้ของ

ประเทศไทย และเพื่อให้พื้นที่ต่างๆ เป็นส่วนหนึ่งในอุตสาหกรรมไมซ์ของประเทศไทยที่มีศักยภาพในการแข่งขันจึงควรที่จะพัฒนาให้พื้นที่ มีความพร้อมเป็นเมืองไมซ์ที่มีศักยภาพด้วยการพัฒนาในเรื่อง บุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์การสร้างความร่วมมือในพื้นที่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ สิ่งอำนวยความสะดวก และการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่

5) ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจ ในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมไมซ์ คือ สถานการณ์ภัยธรรมชาติทั้งภัยแล้งและอุทกภัย การเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อจากราคาพลังงานและราคาสินค้าอุปโภคบริโภค ความสามารถในการชำระหนี้ของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน และ ขณะที่ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจทำให้เกิดผลกระทบในการพัฒนาอุตสาหกรรมไมซ์ในพื้นที่ แต่ในขณะเดียวกันการมีนโยบายหรือแนวทางในการป้องกันและรับมือกับปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจก็เป็นเรื่องที่สำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ ผลประเสริฐ (2554) กล่าวว่า แนวทางหรือวิธีการทำงานเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการพัฒนาเมือง เมืองจึงต้องมีการวางแผนกลยุทธ์เพื่อสร้างความแตกต่างจากคู่แข่งในตลาด และสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่ โดยต้องคำนึงถึงปัจจัยภายในและภายนอก และสอดคล้องกับแนวคิดของ Barney (1995) กล่าวว่า การวิเคราะห์ประเมินสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก SWOT Analysis ซึ่งเป็นเครื่องมือในการประเมินสถานการณ์สำหรับองค์กร หรือโครงการซึ่งช่วยผู้บริหารกำหนดจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weakness) จากสภาพแวดล้อมภายใน โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) จากสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือ กับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้จังหวัดอุดรธานียังต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ด้วยการจัดกิจกรรมไมซ์ ด้วยการสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อลดความเสี่ยงทางด้านเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนให้กับเมือง จากผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า การพัฒนาจุดเด่นสองมรดกโลก ซึ่งเป็นพื้นที่ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนต้องเข้ามาจัดการชุมชนด้วยกิจกรรมไมซ์ เพื่อสร้างความยั่งยืน คือชุมชนเมื่อเข้ามามีส่วนร่วมก็ได้ประโยชน์ โดยหน่วยงานภาครัฐเป็นฝ่ายสนับสนุน ส่วนภาคเอกชนสำคัญที่สุด คือ หอการค้า สภาอุตสาหกรรม รวมถึงทางสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ ควรเข้ามาสนับสนุนชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างกระบวนการรับทราบต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืนกับเมืองอย่างแท้จริง

6) ปัญหาและอุปสรรค ในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมไมซ์ คือ ระบบขนส่งสาธารณะไปยังแหล่งท่องเที่ยวยังไม่ครอบคลุมในหลายพื้นที่ ขาดแคลนป้ายบอกทางเข้าแหล่งท่องเที่ยวขาดการจัดกิจกรรมไมซ์ และการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง จากผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า การประชาสัมพันธ์ของจังหวัดอุดรธานียังน้อยอยู่ หน่วยงานแต่ละภาคส่วนควรมีการหารือร่วมกัน สำหรับการจัดงานพีชสวนโลก เมื่องานเข้ามาคนในพื้นที่ควรมีการเตรียมพร้อม และมีการประชาสัมพันธ์ให้รับทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับคนในพื้นที่ และให้ความรู้

แก่ชุมชน รวมถึงผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว เพื่อจะได้เตรียมพร้อมในการรองรับการจัดงาน และเป็นการสร้างภาพลักษณ์ในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Lycon Co., Ltd (2014) ได้สรุปปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาไมซ์ที่ดีในภาพรวมด้านภาพลักษณ์ว่า ภาพลักษณ์ และชื่อเสียงของเมืองของประเทศไทยในแง่ลบส่งผลต่อการขอเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมนานาชาติ หรืองานมหกรรม ดังนั้นแนวโน้มการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ของประเทศไทยจึงต้องให้ความสำคัญกับการสร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระยุทธ เศรษฐเสถียร (2560) กล่าวว่า เนื่องจากเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของเมืองคือปัจจัยสำคัญในการพัฒนา เมืองไมซ์ ประกอบกับอุตสาหกรรมไมซ์เป็นกลไกหลักของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ ต่อการสร้างรายได้และการจ้างงานให้แก่ประเทศ เพราะนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไมซ์มี เป้าหมายเฉพาะทางธุรกิจ มีอำนาจซื้อสูงและมีความต้องการสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ และ สอดคล้องกับแนวคิดของ ชัยรัช เนียมศิริ (2560) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน ผู้เดินทาง ท่องเที่ยวสามารถเลือกสถานที่ท่องเที่ยวได้ทุกประเภทที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ ส่วนการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไมซ์ ผู้เดินทางท่องเที่ยวมักเลือกแหล่งท่องเที่ยวตามเมืองใหญ่ที่พร้อมและมีสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบคมนาคมขนส่งที่มีประสิทธิภาพ การเข้าถึงที่มีความสะดวกสบาย และสามารถจัดกิจกรรมไมซ์ตอบ โจทย์วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวเชิงธุรกิจได้

2. ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วย 7 ประเด็นหลัก ดังนี้

1) ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม คือ การใช้พลังงานสะอาด การป้องกัน สิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อเมืองและคนรุ่นหลัง การสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองและใช้พลังงานทดแทน การใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการขนส่งโดยการลดคาร์บอนในเมืองและสถานที่จัดงาน ไมซ์ จากผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า จังหวัดอุดรธานีสร้างพื้นที่สีเขียวที่มีต้นไม้ มี สวนสาธารณะ มีการดูแลต้นไม้มากขึ้น และมีป่าไม้ มีอุทยาน รวมถึงทุกหน่วยงานให้ความสำคัญใน เรื่องของพื้นที่สีเขียว มีการปลูกต้นไม้ให้เกิดพื้นที่สีเขียวเพื่อลดคาร์บอนมีการท่องเที่ยวแบบรักษ์โลก มีการตระหนักรู้เพิ่มขึ้นกับสถานประกอบการต่างๆ ทั้งนี้จังหวัดอุดรธานีสามารถที่จะพัฒนาควบคู่ไป กับความยั่งยืนได้ คนในพื้นที่เริ่มที่จะเข้าใจ และซึมซับในเรื่องดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chris Russell (2018) กล่าวว่า ด้วยการทำให้เมืองและชุมชนพึ่งพาบทบาทสำคัญของพื้นที่สีเขียวที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยให้ประโยชน์กับความยั่งยืน ที่มีความเกี่ยวข้องในการปรับปรุงคุณภาพ อากาศและน้ำ การควบคุมอุณหภูมิ เพิ่มโอกาสในการพักผ่อนหย่อนใจ และผลประโยชน์ทางสังคม ตลอดจนการมีพื้นที่สีเขียวสาธารณะที่มีความสำคัญต่อการเชื่อมต่อภูมิทัศน์และสิ่งมีชีวิตของระบบ นิเวศน์ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Xiao Wei and Zhang Si (2017) กล่าวว่า การพัฒนา เศรษฐกิจทำให้เกิดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดร็อกไซด์อย่างกว้างขวาง เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศโลกที่ผิดปกติ พืชสวนและพื้นที่สีเขียวจึงเป็นส่วนสำคัญของสภาพแวดล้อม ทางนิเวศและมีบทบาทสำคัญในวัฏจักรคาร์บอนของเมือง ดังนั้นการมีส่วนร่วมสาธารณะในเมืองที่มีคาร์บอนต่ำนำมาซึ่งโอกาสใหม่ในการพัฒนาเมือง ด้วยการออกแบบสวนสาธารณะในเมืองที่มีคาร์บอนต่ำเป็นการประยุกต์เทคโนโลยีคาร์บอนต่ำ ประกอบด้วย 1) การปรับระบบเชิงนิเวศ 2) การกำจัดขยะ 3) ภูเขาประดิษฐ์ 4) การออกแบบเมืองฟองน้ำ 5) การบำบัดน้ำ 6) การวางแผนของระบบน้ำ (ระบบน้ำรีไซเคิล) 7) การสร้างสถาปัตยกรรมและการจัดการคาร์บอนต่ำเชิงนิเวศ และ 8) การลดความต้องการพลังงานทั้งหมดของสถาปัตยกรรม (การใช้พลังงานสะอาด การออกแบบบูรณาการ และ ผังเมืองภูมิปัญญา ได้แก่ สวนแบบโต้ตอบ การควบคุมอัจฉริยะ การขนส่งอัจฉริยะ บริการอัจฉริยะ)

2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์ มีการดำเนินการจัดงานไมซ์ มีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดงานไมซ์ มีการดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน และชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ในขณะที่การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นพื้นฐานของการสร้างความยั่งยืน แต่หากขาดความร่วมมือกันสนับสนุนระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ตลอดถึงการวางแผนแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนร่วมกัน อาจส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนของเมืองได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Cohen and Uphoff (1981) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนไว้ว่า สมาชิกของชุมชนต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องใน 4 มิติ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมตัดสินใจว่าควรทำอะไรและทำอย่างไร 2) การมีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนา รวมทั้งลงมือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจ 3) การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน และ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ และสอดคล้องกับแนวคิดของ รัถยานภิศ รัชตะวรรณและคณะ (2561) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนว่า เป็นกระบวนการ ในการดำเนินกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่งหรือการดำเนินการใดๆ อย่างมีประสิทธิภาพตามสิทธิและหน้าที่ของชุมชน ที่มีเป้าหมายหลักในการตอบสนองความต้องการร่วมกันของประชาชนโดยให้สอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิต ค่านิยม ประเพณี และทัศนคติของบุคคลในชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมมือกันดำเนินการ ติดตามประเมินผล และร่วมรับผิดชอบหรือร่วมใช้ผลประโยชน์จากการดำเนินงานนั้น นอกจากนี้จากผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ยังพบว่า การที่ชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมไมซ์ เพื่อให้เห็นศักยภาพของชุมชน เป็นการแสดงออกถึงวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และเอกลักษณ์ของชุมชน เช่น ชุมชนที่มรดกโลกบ้านเชียง มีอาหารพื้นถิ่น และที่พักแบบโฮมสเตย์ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มาเพื่อหาประสบการณ์ในชุมชน และเที่ยวมรดกโลก ซึ่งชุมชนได้มีส่วนร่วม ในการจัดงาน ที่สะท้อนวิถีวัฒนธรรมของชุมชน อัตลักษณ์ของชุมชน และยังสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนเป็นการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของพื้นที่ สอดคล้องกับการศึกษาของ จิรภา สุขนวนิช (2567) กล่าวว่า เนื่องจากอุตสาหกรรมไมซ์ หรือ MICE สังกัดสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เป็นธุรกิจที่ได้รับความสนใจ

อย่างมากในหลายประเทศ และประเทศไทยที่ริเริ่มการพัฒนาอย่างจริงจังในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้ประเทศไทยมีความได้เปรียบเชิงการแข่งขันโดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวในระดับชุมชน และท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็งจนสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยในหลายพื้นที่ ทั้งนี้การขยายตัวของอุตสาหกรรมไมซ์ในชุมชนทั้งภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคอีสาน และภาคกลางล้วนแล้วแต่มีความแตกต่างกันด้วยภูมิศาสตร์ทางพื้นที่ วัฒนธรรม ความเชื่อ และประเพณีนิยม ทำให้ความสนใจแต่ละจุดและความแตกต่างของผู้ร่วมงานมิได้หยุดอยู่กับที่ใดที่หนึ่งซึ่งชุมชนไทยสามารถพัฒนาแบบก้าวกระโดด ซึ่งสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) อาจจะต้องวิเคราะห์จุดร่วมและจุดต่างเพื่อความหลากหลายของกิจกรรม การนำเสนอเรื่องราวเพื่อเชิญชวนและประชาสัมพันธ์ การสร้างอิทธิพลทางความคิด จากพื้นฐานทางวัฒนธรรม และลักษณะพื้นที่ทางภูมิศาสตร์

3) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ มีการตั้งคณะทำงานระดับพื้นที่เพื่อสนับสนุนงานไมซ์ รวมถึงธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวการจัดกิจกรรมและงานต่างๆ ให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง ส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืน และต่อเนื่องในทุกภาคส่วน และการทำให้ธุรกิจไมซ์แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Petersen et al (2005) กล่าวว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมไมซ์ ได้แก่ ผู้จัดงาน ชัพพลายเออร์ ผู้เข้าร่วมงาน ผู้ซื้อ ตัวแทนขายและสื่อกลาง หน่วยงานอื่นๆ เช่น สมาคมการค้า สื่อเพื่อการค้าต่างๆ เป็นการบูรณาการการทำงานภายในห่วงโซ่อุปทานร่วมกัน ทั้งการ บูรณาการภายในที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดโครงสร้าง ขั้นตอนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภายในพื้นที่ ที่มีกระบวนการทำงานร่วมกัน และการบูรณาการภายนอก เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้จัดงานภายในพื้นที่กับ ชัพพลายเออร์ โดยมีจุดมุ่งหมายในการแก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกัน นอกจากนี้ผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า การสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จะต้องมีการวางแผนจัดตั้งผู้ดูแลรับผิดชอบหลัก หรือมีองค์กรหลักในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ในพื้นที่ สามารถพัฒนาเมืองไมซ์ และเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนของจังหวัด ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้มแข็งที่ยั่งยืนให้กับเมืองได้อย่างชัดเจน แต่ในขณะเดียวกันการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของจังหวัด ยังต้องให้ความสำคัญกับการจัดการเชิงระบบและการมีบุคลากรระดับมืออาชีพ เพื่อให้เมืองประสบความสำเร็จในการสร้างธุรกิจไมซ์ในพื้นที่ สอดคล้องกับการศึกษาของ ดลยา จาตรงกุล (2564) กล่าวว่า แนวปฏิบัติของผู้ประกอบการ และการมีส่วนร่วมของชุมชน ที่พบว่าแนวปฏิบัติของผู้ประกอบการมีอิทธิพลเชิงลบต่อ ความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จในการสร้างธุรกิจไมซ์ในพื้นที่ทั้งนี้เพราะถึงแม้แนวปฏิบัติของผู้ประกอบการจะแสดงถึงความตั้งใจในการปรับธุรกิจของตนเองเพื่อสนับสนุนอย่างเต็มความสามารถ แต่การจะทำให้ธุรกิจไมซ์สำเร็จได้ ต้องอาศัยการจัดการ

เชิงระบบขนาดใหญ่ทั้งด้านภูมิสถาปัตย์ รวมทั้งด้านอื่นในระดับสากล ที่ต่างชาติยอมรับ นอกจากนี้ ปัญหาในระดับการจัดการทรัพยากรที่จับต้องได้ ยังต้องมีบุคลากรระดับมืออาชีพสื่อสารภาษาต่างชาติ ได้ เพื่อรองรับนักธุรกิจ ซึ่งทั้งสองปัจจัยนี้ต้องอาศัยทั้งเงินทุนและความร่วมมือในระดับชาติ การใช้นักธุรกิจเฉพาะในท้องถิ่นคงไม่เพียงพอ

4) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ คือ การสร้างการรับรู้ในการจัดงาน โหม้ และ การจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่สร้างความยั่งยืน ประโยชน์ และผลกระทบด้านลบของการจัดงาน การจัดการความเสี่ยง และความปลอดภัยของการจัดงาน และการจัดงานอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่จังหวัดอุดรธานีจะเป็นเจ้าภาพ จัดงานพืชสวนโลกในปี 2569 สิ่งสำคัญจะต้องสร้างการรับรู้ และการประชาสัมพันธ์ให้เกิดความเข้าใจร่วมกันทั้งด้านประโยชน์ และผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ที่จะต้องควบคู่ไปกับการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานอีเวนต์ ที่สร้างความยั่งยืน ด้วยการจัดงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวคิดของ Jago and Shaw (1998) กล่าวว่า การสร้างการรับรู้ในการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ยังต้องให้ความสำคัญกับความยั่งยืนควบคู่ไปด้วย เนื่องจากการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ เป็นการจัดการกิจกรรมพิเศษ ที่มีการวางแผน กำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน ด้วยการทำให้กลุ่มคนมารวมตัวกัน เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ และความรู้ร่วมกัน ในการสร้างความสอดคล้องกับเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยเจ้าภาพจัดงานต้องมีศักยภาพความพร้อมของเมืองเพื่อรองรับผู้ชมงานจากทั่วโลก โดยการจัดงานดังกล่าวอาจเป็นการจัดงานที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว หรือ เกิดขึ้นบ่อยๆ ภายในระยะเวลาที่จำกัด เปิดโอกาสให้แขกผู้เข้าร่วมงานได้รับประสบการณ์ทางนันทนาการและสังคม ที่เหนือกว่าประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในทุกวัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Holmes, Hughes, Mair, & Carlsen (2015) กล่าวว่า การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ยังต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบในระดับท้องถิ่นและในวงกว้าง และในระดับของผลกระทบขึ้นอยู่กับประเภทและขนาดของงานอีเวนต์ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจเป็นจุดเริ่มต้นของการวัดและการบริหารจัดการเนื่องจากความสำเร็จของการจัดงานอีเวนต์เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและพื้นที่จัดงาน ในขณะที่เศรษฐกิจมีความสำคัญอย่างเห็นได้ชัด ผู้จัดงานและผู้เข้าร่วมงานก็ตระหนักถึงผลกระทบของงานอีเวนต์ในมิติที่กว้างขึ้น เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดงานสร้างผลกระทบเชิงลบน้อยที่สุด ขณะเดียวกันก็สร้างผลประโยชน์ในด้านสังคมด้านเศรษฐกิจ และด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุดจึงเกิดอีเวนต์สีเขียว หรืออีเวนต์รักษ์โลก (Green Event) เป็นการออกแบบการจัดงานอีเวนต์เพื่อลดผลกระทบเชิงลบด้านสิ่งแวดล้อม และมีศักยภาพเอื้อประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า การประชาสัมพันธ์การจัดงานของจังหวัดอุดรธานีค่อนข้างน้อย และไม่ต่อเนื่อง มีข้อจำกัด ดังนั้นจังหวัดจึงต้องประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการรับรู้ร่วมกันว่า

จังหวัดอุดรธานีเป็นเมืองไมซ์ที่ดี และเป็นเจ้าภาพจัดงานพีชสวโนโลก มีกิจกรรมอะไรในการจัดงานดังกล่าว และคนในพื้นที่จะได้อะไร และจะต้องเตรียมความพร้อมในเรื่องใดบ้าง

5) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด คือ การผสมผสานตัวอัตลักษณ์พื้นถิ่นในเมืองให้มีความโดดเด่น และชัดเจน มีความเหมาะสมกับการจัดงานไมซ์ เห็นคุณค่าอัตลักษณ์ของเมือง การช่วยกันพัฒนา และรักษา อัตลักษณ์ของเมือง ทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์ และการสืบทอดวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Aitken (2002) กล่าวว่า การมีอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด สามารถนำไปสู่การเป็นจุดหมายปลายทางอย่างยั่งยืนของนักเดินทางไมซ์ทั่วโลกได้ ด้วยการสร้างความเข้มแข็งให้กับแบรนด์ จุดหมายปลายทางที่เป็นเอกลักษณ์ และ สอดคล้องกับแนวคิดของ Kim and Lee (2014) กล่าวว่า การรับรู้ถึงแบรนด์และภาพลักษณ์ของเมืองไมซ์ มีผลเชิงบวกต่ออุตสาหกรรมไมซ์ โดยการจัดการแบรนด์นับว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อการเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้า และส่งผลโดยตรงต่อการสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกและความแตกต่างของแบรนด์สำหรับสถานที่จัดงาน เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถานที่ และเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมเมืองไมซ์ที่ยั่งยืนด้วยคนในพื้นที่ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของแบรนด์ในการรับผิดชอบต่อสังคม การสร้างภาพลักษณ์ของแบรนด์ถือเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการพัฒนาเมืองไมซ์ที่ยั่งยืน นอกจากนั้น อัตลักษณ์ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานสำหรับการสร้างสภาพแวดล้อมของตลาดที่ยั่งยืนในธุรกิจ (Balmer, 2008) ในขณะที่ผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า ด้านอัตลักษณ์ของเมือง ที่เด่นชัดเกี่ยวกับคนในพื้นที่มีเป้าหมายการแสดงอัตลักษณ์ของเมืองที่คล้ายกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกิจกรรมการจัดงานไมซ์ โดยจังหวัดอุดรธานีเป็นเมืองสงบ มีหลากหลายวัฒนธรรม หลายเชื้อชาติ ทั้งชาวไทย จีน และเวียดนาม ประกอบกับมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เป็นเมืองธรรมมะ ธรรมชาติ และวัฒนธรรม มีผู้มาเยี่ยมชมเมืองด้วยการศรัทธาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และนักท่องเที่ยวสายมู สะท้อนการเป็นเมืองสงบ ผู้คนที่เข้ามาเที่ยวมาแล้วเกิดความสุขสบายใจ เกิดอัตลักษณ์กับคำว่า “Healing” คือมาแล้วได้บำบัดทางร่างกายและจิตใจ คือมาแล้วทำให้เกิดความสุขสบายใจ สงบใจ ขณะเดียวกันการมีอัตลักษณ์ที่คล้ายคลึงกัน จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดงานบนพื้นฐานความเข้มแข็งของอัตลักษณ์ และทำให้เกิดความยั่งยืนกับพื้นที่เมืองไมซ์ สอดคล้องกับการศึกษา ของ Lim (2016) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญในการสร้างการตลาดที่ยั่งยืนคือบุคคลที่อยู่ในธุรกิจ และการบรรลุเป้าหมายเดียวกัน หากผู้ประกอบการ ร้านค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดอยู่ใกล้กัน สถานที่จัดงานไมซ์ มีเป้าหมาย และอัตลักษณ์ที่คล้ายคลึงกัน และหากงานไมซ์ได้รับการจัดตั้งขึ้นบนพื้นฐานของอัตลักษณ์ที่เข้มแข็ง ผู้เข้าร่วมงานทุกคนก็จะได้รับแรงบันดาลใจในการปรับปรุงพัฒนาความยั่งยืนของสภาพแวดล้อมเมืองไมซ์ นอกจากนี้คนในพื้นที่จะต้องแบ่งปัน อัตลักษณ์ร่วมกัน และเป้าหมายที่คล้ายกันจะเพิ่มประสิทธิภาพในกิจกรรมการจัดงานไมซ์ และกิจกรรมการให้บริการ

6) ด้านความพร้อมของสถานที่ คือ สถานที่จัดงานมีมาตรฐาน และมีความพร้อมในการจัดงาน มีให้เลือกมากมายตามความต้องการของผู้จัดงาน มีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์จัดงานที่มีมาตรฐาน มีมาตรฐานการบริการอย่างมืออาชีพ และมีความปลอดภัย และเข้าถึงง่าย ผลการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า สถานที่จัดงานมีมาตรฐานและมีความพร้อมในการจัดงาน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ร้อยละ 22.36 สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของสถานที่จัดงานมีมาตรฐานและมีความพร้อมในการจัดงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ Alananzeh (2019) กล่าวว่า จะต้องให้ความสำคัญกับการมีสถานที่ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทั่วโลก ด้วยการจัดงานอีเวนต์นานาชาติเป็นหนึ่งในขับเคลื่อนเศรษฐกิจภาคการบริการและ การท่องเที่ยวอย่างเข้มแข็งในเมืองไมซ์ โดยมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Elston (2012) กล่าวว่าขนาดผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากอุตสาหกรรมมีขนาดกว้าง เนื่องจากส่วนสำคัญอื่นๆ ของการท่องเที่ยวและการบริการ เช่น ที่พัก อาหารและเครื่องดื่ม การขนส่ง ตัวแทนท่องเที่ยวในท้องถิ่น ร้านค้าปลีก และสถานประกอบการอื่นๆ ได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรมไมซ์ในพื้นที่ ดังนั้นเพื่อเพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และสร้างโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจของจุดหมายปลายทางเมืองไมซ์จึงต้องลงทุนในการสร้างสถานที่จัดงานและการประชุม หรือสถานที่จัดงานและการประชุมที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะ เนื่องจากการเป็นแหล่งลงทุนทางการเงินเป็นจำนวนมากในสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ตลอดทั้งปี เพื่อดึงดูดผู้จัดงาน และผู้เข้าร่วมงาน ตลอดถึงผู้เข้าร่วมประชุมที่มีศักยภาพมายังสถานที่จัดงานไม่เพียงแต่เพื่อผลตอบแทนจากการลงทุนที่เป็นเชิงบวกเท่านั้นแต่ยังเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจสำคัญที่สถานที่นั้นมอบให้กับเมืองได้ อย่างไรก็ตามเมื่อการเติบโตของตลาดการบริการและการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น การแข่งขันในจุดหมายปลายทางที่แตกต่างกันเข้มข้นมากขึ้น จุดหมายปลายทางทั่วโลกต่างแข่งขันกันเพื่อเลือกเป็นสถานที่สำหรับจัดงานประเภทต่างๆ เช่น การประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล การจัดนิทรรศการ และการประชุมนานาชาติ (DiPietro et al., 2008) ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะเข้าใจลักษณะของสถานที่และคุณลักษณะเฉพาะที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้จัดงาน และความตั้งใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม (Wo, 2005)

7) ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล คือ การส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไมซ์ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่ การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมือง การเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไมซ์ การส่งเสริมธุรกิจไมซ์ร่วมกับธุรกิจบริการอื่นๆ การจัดงานไมซ์ในพื้นที่ให้มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี ผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า การสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล ด้วยการส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงาน เพื่อเพิ่มการค้าในระดับภูมิภาค คือจังหวัดอุดรธานีพยายามที่จะสร้างแม่เหล็กให้เกิงานเทศกาลอย่างต่อเนื่อง ด้วยการถ่ายทอดอัตลักษณ์ของพื้นที่ เช่นงานทุ่งศรีเมือง ที่จัดเป็นประจำทุกปี และยังมีงานอื่นๆ อีก

มากมาย สะท้อนถึงภาพจำและภาพลักษณ์ที่ดี ประกอบกับจังหวัดอุดรธานีมีความโดดเด่นเรื่องผ้าไหมมัดหมี่ และมีตลาดผ้าขนาดใหญ่ที่บ้านนาซำ เป็นศูนย์รวมผ้าของชุมชนท้องถิ่น และในด้านการเกษตร จังหวัดอุดรธานีมีตลาดเมืองทองตลาดภาคการเกษตรที่ใหญ่มาก ในขณะเดียวกันจังหวัดยังเป็นเมืองไมซ์ที่เป็นกลไกสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการประชุม การจัดงานอีเวนต์ต่างๆ และยังพบว่าผู้คนที่เข้ามาในจังหวัดอุดรธานีส่วนใหญ่เป็นนักเดินทางไมซ์ ที่มาจับจ่ายใช้สอยมากกว่านักท่องเที่ยว 2-3 เท่า สอดคล้องกับแนวคิดของ Richards & Palmar (2010) กล่าวว่า การคำนึงถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสังคม ที่เชื่อมโยงกับเทศกาล ทำให้เมืองได้มีการพัฒนาเมืองที่มีความสำคัญ หรือรวมเทศกาลวัฒนธรรมเป็นรากฐานที่สำคัญของการแสดงผลงานกิจกรรม นอกจากนั้น การจัดงานเทศกาลระดับนานาชาติ ที่สามารถสร้างงาน กระจายรายได้ กระตุ้นเศรษฐกิจให้กับเมืองตลอดถึงคนในพื้นที่ เป็นการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของเมือง เช่น งานเทศกาลดนตรี งานเทศกาลอาหาร งานเทศกาลวัฒนธรรม ซึ่งมีศักยภาพดึงดูดนักท่องเที่ยว กระตุ้นการใช้จ่าย ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้างรายได้ให้ผู้ประกอบการในท้องถิ่น นอกจากนั้นการพัฒนาเมืองด้วยการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ยังต้องมีการสร้างโปรแกรมเมืองขึ้นมาซึ่งถือว่ามีความสำคัญ หรือการแสดงผลงานของกิจกรรม สามารถส่งผลกระทบต่อตลาดและการสร้างแบรนด์ของเมือง เทศกาลยังดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ใช้จ่ายสูงกว่าสถานที่ท่องเที่ยวที่ตายตัว ซึ่งแสดงว่าเทศกาลอาจมีผลในการกระตุ้นเศรษฐกิจ (Antchak et al., 2019) สอดคล้องกับแนวคิดของ Hawary (2018) กล่าวว่า การสร้างสรรค์เศรษฐกิจของเมืองจำเป็นต้องสร้างภาพลักษณ์ หรืออัตลักษณ์ของเมือง โดยเครื่องมือที่ใช้ในการแสดงภาพลักษณ์ที่น่าสนใจของเมืองคือวัฒนธรรมของเมือง ซึ่งถือว่าการสร้างการตลาดและเป็นโอกาสใหม่สำหรับเมืองที่จะได้รับความนิยมมากขึ้น ดึงดูดผู้ชมมากขึ้นและกระตุ้นเศรษฐกิจ สอดคล้องกับแนวคิดของ Edrees (2016) กล่าวว่า เนื่องจากภาพลักษณ์เป็นพื้นฐานที่ช่วยสร้างสถานที่ทำให้เกิดธุรกิจ แหล่งท่องเที่ยว จึงสร้างโอกาสในการยกระดับและสร้างเอกลักษณ์ และ สอดคล้องกับแนวคิดของ Bramadat (2021) กล่าวว่า ทำให้เกิดโอกาสในการเป็นเมืองสร้างสรรค์ผ่านประสบการณ์เกี่ยวกับสถานที่ เช่น งานอีเวนต์ งานกีฬา กิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรม และบริบทเฉพาะด้าน โดยแนวทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการสร้างคุณค่าผ่านกิจกรรม เนื่องจากกิจกรรมสร้างมูลค่าโดยรวมมากกว่ามูลค่าทางเศรษฐกิจ ทำหน้าที่เป็นตัวกระตุ้นสำหรับการพัฒนาประสบการณ์ ค่านิยม และวิถีชีวิตร่วมกันรอบๆ เมือง โดยทำหน้าที่เป็นจุดรวมพลของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ

จากการศึกษาสถานการณ์ และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี พบว่า สถานการณ์การพัฒนาเมืองไมซ์ในปัจจุบันจังหวัดอุดรธานี มีแผนและนโยบายในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ ขณะเดียวกันจังหวัดอุดรธานีก็มีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน มีโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดถึงสิ่งอำนวยความสะดวกที่

เพียงพอ และเอื้อต่อการจัดงานไมซ์ สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของจังหวัดที่มีอยู่แล้ว ทั้งในเรื่องการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของเมือง คือการมีส่วนร่วมสาธารณะหนองประจักษ์ที่เป็นพื้นที่สีเขียว การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดกิจกรรมไมซ์ อย่างการจัดงานมรดกโลกบ้านเชียง และภูพระบาท ความเข้มแข็งจากการสนับสนุนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่ร่วมมือกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการจัดกิจกรรมไมซ์ รวมถึงการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ที่จะต้องให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ที่มีความชัดเจนและต่อเนื่อง ทางด้านอัตลักษณ์ที่มีความโดดเด่นคือแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และวัฒนธรรม ซึ่งจังหวัดอุดรธานีมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย อย่างพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยาพระธรรมวิสุทธิมงคลหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน และแหล่งท่องเที่ยว 2 มรดกโลก คือที่บ้านเชียงและภูพระบาท นอกจากนั้นยังมีความพร้อมในเรื่องสถานที่จัดงาน สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการจัดงานที่สร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล และสร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่ จากศักยภาพจังหวัดอุดรธานีดังกล่าว ที่มีความเข้มแข็งเป็นพื้นฐาน ประกอบกับสถานการณ์การเป็นเจ้าภาพจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกในปี 2569 จึงเป็นตัวกระตุ้นและดึงศักยภาพเดิมที่มีอยู่แล้วขึ้นมา แสดงให้เห็นว่าเมืองไมซ์จังหวัดอุดรธานีมีศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาให้เป็นจุดหมายปลายทางเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนอันนำไปสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติได้

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน **สู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี** พบว่า การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของตัวประกอบประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี จากกลุ่มตัวอย่าง 454 คน ด้วยแบบสอบถามตัวประกอบประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล ($\bar{X} = 4.23$; S.D.=0.60) เป็นองค์ประกอบที่มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความพร้อมของสถานที่ ($\bar{X} = 4.17$; S.D.=0.61) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด ($\bar{X} = 4.03$; S.D.=0.65) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($\bar{X} = 3.95$; S.D.=0.71) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ($\bar{X} = 3.81$; S.D.=0.72) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ($\bar{X} = 3.81$; S.D.=0.71) และด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.23$; S.D.=0.72) ตามลำดับ โดยแต่ละตัวแปรนั้นมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ยังพบว่าทุกตัวประกอบประกอบของ ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี มีค่าน้อยกว่า 1.25 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามนั้น มีความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือมีความแตกต่างกันน้อย

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม 2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน 3) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ 5) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด 6) ด้านความพร้อมของสถานที่ และ 7) ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล รวม 41 ตัวชี้วัด ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม พบว่า มีการขนส่งโดยคำนึงถึงการลดคาร์บอนในเมืองและสถานที่จัดงานไม่ซ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด รองลงมาคือ มีการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีการป้องกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อเมืองและคนรุ่นหลัง มีการใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจไม่ซ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเมือง มีการสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการปลูกต้นไม้และใช้พลังงานทดแทน และมีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมือง โดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการสร้างพื้นที่สีเขียวให้กับเมือง ด้วยการปลูกต้นไม้ในพื้นที่สาธารณะเพื่อลดปริมาณคาร์บอน การสร้างความตระหนักในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในเมือง และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้รักษาสิ่งแวดล้อม ควรมีทางเลือกให้ เช่น การใช้ถุงผ้า แทนถุงพลาสติก มีการสนับสนุนพฤติกรรมของคนในเมืองในการลดใช้ถุงพลาสติก สิ่งเหล่านี้จะเป็นการลดพฤติกรรมของคนในพื้นที่ได้ เช่น การแยกขยะ ซึ่งการเปลี่ยนพฤติกรรมของคนในพื้นที่ควรมีความรัดกุม นอกจากนั้น การรณรงค์ส่งเสริมให้ใช้รถสาธารณะ ควรผลักดันให้ผู้ประกอบการธุรกิจส่งเสริมในเรื่องการใช้รถไฟฟ้า รถไฮบริด หรือการขนส่งคาร์บอนต่ำในเมือง และควรดำเนินการในเรื่องของข้อกฎหมายให้ชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Xiao Wei and Zhang Si (2017) กล่าวว่า การพัฒนาเศรษฐกิจทำให้เกิดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดร็อกไซด์อย่างกว้างขวาง เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกที่ผิดปกติ พืชสวนและพื้นที่สีเขียวจึงเป็นส่วนสำคัญของสภาพแวดล้อม ทางนิเวศและมีบทบาทสำคัญในวัฏจักรคาร์บอนของเมือง ดังนั้นการมีสวนสาธารณะในเมืองที่มีคาร์บอนต่ำนำมาซึ่งโอกาสใหม่ในการพัฒนาเมือง ด้วยการออกแบบสวนสาธารณะในเมืองที่มีคาร์บอนต่ำเป็นการประยุกต์เทคโนโลยีคาร์บอนต่ำ และสอดคล้องกับแนวคิดของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (2565) ที่ให้ความสำคัญในการบริหารจัดการเมืองที่ดี โดยการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของเมืองให้มีความยั่งยืน ประกอบด้วย การจัดการพื้นที่สีเขียวและความหลากหลายทางชีวภาพ การจัดการขยะมูลฝอย การจัดการคุณภาพอากาศ การจัดการน้ำ และการขยายผลการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง โดยการส่งเสริมอาหารปลอดภัย การจัดตั้งแหล่งรองรับผลผลิตจากชุมชนเพื่อช่วยกระจายรายได้ไปยังผู้บริโภค การส่งเสริมคาร์บอนเครดิตโดยการ

พัฒนาพลังงานทดแทน การส่งเสริมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการใช้พลังงานทางเลือก

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า ชุมชนมีการดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด รองลงมาคือชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดงานไมซ์ ชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดงานไมซ์ ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์ และ ชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ชุมชนมีการดำเนินการจัดงานไมซ์ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ซึ่งเป็นหัวใจหลักของการมีส่วนร่วม โดยชุมชนมีส่วนร่วม ทางความคิด การตัดสินใจ การดำเนินการ และการติดตามประเมินผล ในการใช้ทรัพยากรในด้านต่างๆ ของชุมชน ให้เกิดประโยชน์ต่อคนในพื้นที่ สอดคล้องกับแนวคิดของ Kalsi and Kiran (2013) กล่าวว่า การพัฒนาเมืองไมซ์ให้มีความยั่งยืนได้นั้น ชุมชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการตลอดถึงการแสดงความคิดเห็นร่วมกันโดยองค์ประกอบสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชน ความเป็นตัวแทนของผู้เข้าร่วมของคนในชุมชน และ แรงจูงใจให้ชุมชนเข้าร่วม นอกจากนั้น Goldsmith et al (1999) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการเมืองว่า ต้องร่วมกับภาคส่วนอื่นๆ ในการปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายและดำรงอัตลักษณ์ของชุมชน โดยหน่วยงานยังคงรักษาเป้าหมายของแต่ละหน่วยงานไว้ได้ เนื่องจากหลักการการบริหารจัดการแบบบูรณาการของชุมชน คือ คุณภาพของบริการสาธารณะของชุมชน ด้วยการผนวกเอาหน่วยงานอื่นๆ มาร่วมปฏิบัติงานในเมือง โดยมีกระบวนการดำเนินงานการบริหารจัดการแบบบูรณาการประกอบด้วย หน่วยงานหรือองค์กรหลัก วัตถุประสงค์ร่วมหรือเป้าหมายร่วมกัน การประชุมปรึกษาหารือ ของหน่วยงาน ข้อตกลงร่วมกัน และแผนปฏิบัติการ โดยการบูรณาการดังกล่าวจะต้องอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน ทั้งนี้ผลการวิจัยเชิงคุณภาพยังพบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนเกี่ยวกับการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการจัดงานไมซ์ โดยการมีส่วนร่วมกับภาครัฐ และภาคเอกชนในการจัดกิจกรรมไมซ์ ทำให้ชุมชนสามารถสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และสร้างความยั่งยืนสู่ชุมชน

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้จัดกิจกรรมไมซ์ที่สร้างความยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด รองลงมาคือ การส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน การส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำให้อุตสาหกรรมแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมในการจัดกิจกรรมและงานต่างๆ ให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดงานไมซ์ ในพื้นที่ และการตั้งคณะทำงาน/คณะกรรมการระดับพื้นที่เพื่อสนับสนุนงานไมซ์อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้การสนับสนุนผู้มีส่วนได้ส่วน

เสียควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้จัดกิจกรรมไมซ์ที่สร้างความยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง เนื่อง ซึ่งส่งผลดีในการพัฒนาเมืองทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของเมือง สอดคล้องกับแนวคิดของ Kim, Choi, Kim and Choi (2022) กล่าวว่า การสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาเมืองไมซ์ได้อย่างยั่งยืนคือ การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ทั้งในส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น ที่สามารถส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมไมซ์ในพื้นที่ และการสนับสนุนจากภาครัฐยังมีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันของจุดหมายปลายทางเมืองไมซ์ นอกจากนี้ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า การสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดงานไมซ์ในพื้นที่ ซึ่งเป็นการสนับสนุนของภาครัฐและเอกชน ที่มีส่วนร่วมในการจัดงานไมซ์จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จัดในช่วงเวลาที่เหมาะสม และมีการเตรียมพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งในส่วนที่พัก โรงแรม และการขนส่งสาธารณะ

องค์ประกอบที่ 4 ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ พบว่า มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดงานไมซ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด รองลงมาคือ เรื่องการจัดงานไมซ์ที่สร้างความยั่งยืน ผลกระทบด้านลบของการจัดงานไมซ์ การจัดการความเสี่ยง และความปลอดภัยของการจัดงานไมซ์ การจัดงานไมซ์ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ และการจัดงานไมซ์อย่างต่อเนื่อง ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า การสร้างการรับรู้ การจัดงานอีเวนต์นานาชาติเกี่ยวกับการส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของเมือง ซึ่งการสร้างการรับรู้ดังกล่าวจะต้องมีความต่อเนื่อง ตระหนักรู้ในการเป็นเจ้าบ้านที่ดีรวมถึงมีความพร้อมด้านสาธารณูปโภค และการบริการ นอกจากนี้ การสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของเมือง และความสะอาด ในการเข้าสู่เมืองหรือสถานที่จัดงาน ซึ่งโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกคือปัจจัยหนึ่งในด้านความพร้อมในการจัดงานไมซ์ในพื้นที่ ประกอบกับ การรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงในการยกเลิกการจัดงาน และความปลอดภัยของเมือง จะต้องให้ความสำคัญในเรื่องมาตรฐานความปลอดภัยในด้านต่างๆ เพื่อเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของการจัดงาน และลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มจัดงาน ระหว่างงาน และ จัดงานเสร็จ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้ในเสน่ห์เมืองรองของประเทศไทยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในธุรกิจการประชุมองค์กรและการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การรับรู้องค์ประกอบของคุณลักษณะในเสน่ห์เมืองรองส่งผลต่อความพึงพอใจในธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านความพร้อมและศักยภาพของเมืองรองมากที่สุด ด้านส่วนประสมทางการตลาด 8Ps และแนวทางการบริหารจัดการเมืองรองประเทศไทยเพื่อรองรับธุรกิจ โดยได้แนวคิดในรูปแบบ “SMART” คือ S-ความปลอดภัยและมาตรฐาน M-การตลาด ประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์ A-การเข้าถึงสถานที่สะดวก การสร้างโครงสร้างพื้นฐาน R-ห้องพักและสถานที่จัดงาน T-แหล่งท่องเที่ยวโดดเด่นหลากหลายที่มีอัตลักษณ์ (ศุภวรรณ ตีระรัตน์ และสันติธร ภูมิภักดี, 2564) และสอดคล้องกับแนวคิดของ Baloglu and Love (2005) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่

สำคัญของเมืองจำนวน 5 เมืองในสหรัฐอเมริกา โดยนักวางแผนจะต้องระบุ จุดแข็งและจุดอ่อนของเมืองและความสำคัญของมิติการรับรู้ในแง่ของการตลาด ตำแหน่ง และกลยุทธ์การสื่อสารการประเมินการรับรู้ระหว่างคุณลักษณะที่สำคัญและประสิทธิภาพของเมืองที่เป็นสถานที่จัดงานอีเวนต์นานาชาติผ่านการวิเคราะห์ (Nadkarni and Long, 2007)

องค์ประกอบที่ 5 ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด พบว่า มีการผสมผสานตัวอัตลักษณ์พื้นถิ่นในเมืองมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด รองลงมาคือ การสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไม่ซ์การสร้างอัตลักษณ์ของเมืองให้มีความโดดเด่น และชัดเจน คนในพื้นที่ที่มีการสืบทอดวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่น เมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์ และการเห็นคุณค่าอัตลักษณ์ของเมือง ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า จังหวัดอุดรธานีมีอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัดเกี่ยวกับการสร้างความสม่ำเสมอในการระบุตัวตนของเมือง โดยระบุตัวตนอัตลักษณ์ของเมืองทั้งในมุมของนักท่องเที่ยว และมุมของนักวิชาการ การระบุตัวตนด้านสถานที่ท่องเที่ยว รวมไปถึงด้านวัฒนธรรม ทั้งนี้การสร้างคามเข้มแข็งของเมืองด้วยการมีอัตลักษณ์ที่เด่นชัดเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความยั่งยืนให้กับเมือง สอดคล้องกับแนวคิดของ Aitken (2002) กล่าวว่า อัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด เป็นการผสมผสานตัวอัตลักษณ์พื้นถิ่นในเมือง เพื่อสร้างความโดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ให้กับเมือง นอกจากนี้การมีอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด สามารถนำไปสู่การเป็นจุดหมายทางอย่างยั่งยืนของนักเดินทางไม่ซ์ทั่วโลกได้ด้วยการสร้างความเข้มแข็งให้กับแบรนด์ และจุดหมายปลายทางที่เป็นเอกลักษณ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ Korea National Tourism Organization (2019) กล่าวว่า การเป็นเมืองไม่ซ์ที่มีความยั่งยืน มีองค์ประกอบที่สำคัญในการกำหนดคุณค่าของอุตสาหกรรมไม่ซ์ 3 ประการคือ ประการแรก ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเมืองไม่ซ์โดยตรง ได้แก่ ปริมาณการค้าที่เพิ่มขึ้น การมีบทบาทสำคัญในการมีเงินตราต่างประเทศเข้ามา และการพัฒนาอุตสาหกรรมไม่ซ์ ประการที่สอง ผลกระทบที่เกิดทางอ้อมนำมาซึ่งการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น เช่น ภายในโรงแรม การจัดจำหน่าย และการท่องเที่ยว ประการที่สาม ผลกระทบที่จับต้องไม่ได้ ได้แก่ การยกระดับแบรนด์ระดับนานาชาติหรือระดับเมือง และการสร้างอุตสาหกรรมใหม่ๆ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Presbury and Edwards (2005) กล่าวว่า ควรให้ความสำคัญอย่างมากต่อการมีกลยุทธ์ที่สร้างความยั่งยืนด้วยการมีอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด และการมีโครงสร้างทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสังคมของจุดหมายปลายทาง

องค์ประกอบที่ 6 ด้านความพร้อมของสถานที่ พบว่า สถานที่จัดงานไม่ซ์ได้มาตรฐาน และมีความพร้อม ในการจัดงาน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด รองลงมาคือ สถานที่จัดงานไม่ซ์มีให้เลือกมากมายหลากหลายขนาดตามความต้องการของผู้จัดงาน มีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์จัดงานที่มีมาตรฐาน มีความปลอดภัย และเข้าถึงง่าย และมีมาตรฐานการบริการอย่างมืออาชีพ ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า จังหวัดอุดรธานีมีความพร้อมของสถานที่เกี่ยวกับสถานที่จัดงานมีสิ่ง

อำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ที่จัดงานอย่างมีมาตรฐาน ซึ่งรวมถึงการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในสถานที่จัดงาน ตลอดจนความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดความสะดวกสบายแก่ผู้มาร่วมงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ Alananzeh (2019) กล่าวว่า ความพร้อมของสถานที่จัดงานจะต้องให้ความสำคัญกับสถานที่จัดงานไม่ซีได้มาตรฐาน และมีความพร้อมในการจัดงาน เพื่อให้การจัดงานมีมาตรฐาน และได้รับความเชื่อมั่นในการจัดงาน นอกจากนี้ยังต้องให้ความสำคัญกับสถานที่ที่มีให้เลือกมากมายหลากหลายขนาดตามความต้องการของผู้จัด รวมถึงสถานที่จัดงานต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ในการจัดมีมาตรฐาน มีความปลอดภัย เข้าถึงง่าย และมีการบริการอย่างมืออาชีพ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้จัดงานตลอดถึงการเข้าร่วมงานได้รับการบริการที่สะดวกสบาย แสดงถึงความพร้อมของผู้จัดงานได้อย่างมาตรฐาน สอดคล้องกับแนวคิดของ Crouch, Del Chiappa and Perdue (2019) กล่าวว่า เมืองไม่ซียังต้องได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในการลงทุนที่มุ่งเน้น อย่งการก่อสร้างศูนย์ประชุมระดับภูมิภาคและระดับเมือง รัฐบาลท้องถิ่นลงทุนเงินจำนวนมาก ในการสร้างสถานที่จัดงานเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือนมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Sanders (2005) กล่าวว่าสถานที่จัดงานไม่ซีที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ จะมีผลกระทบเชิงบวก แต่ก็มีข้อกังวลบางประการ เช่น อุปทานล้นตลาด และความสามารถในการทำกำไร ซึ่งถือว่าเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงของซัพพลายเออร์ในพื้นที่ สอดคล้องกับแนวคิดของ Carlsen (2005) กล่าวถึงประเด็นต่างๆ ที่เมืองต้องเผชิญและควรพิจารณาเมื่อมีการวางแผน โดยมีปัจจัยสำคัญคือ 1) ความเป็นไปได้และเงินทุน 2) การออกแบบที่ตั้ง และการก่อสร้าง และ 3) การดำเนินงาน การจัดการ และการตลาด และ Fenich (2002) กล่าวว่า นอกจากการให้ความสำคัญกับขนาดของสถานที่แล้ว ยังเน้นย้ำถึงความเชี่ยวชาญด้านการจัดการซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญสำหรับความสำเร็จของสถานที่ โดยทั่วไปศูนย์การประชุมจะเป็นของรัฐหรือบริษัทเอกชน ศูนย์การประชุมขนาดใหญ่ส่วนใหญ่จะได้รับการจัดการโดยโครงสร้างกิ่งสาธารณะที่พยายามสร้างสมดุลระหว่างความต้องการของคนในพื้นที่กับความต้องการของผู้ใช้ในอุตสาหกรรมและซัพพลายเออร์

องค์ประกอบที่ 7 ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล พบว่า มีการส่งเสริมธุรกิจไม่ซีร่วมกับธุรกิจบริการอื่นๆ ในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจของเมือง มีค่านำหนักองค์ประกอบมากที่สุด รองลงมาคือ มีการส่งเสริมการจัดงานไม่ซีในพื้นที่ให้มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี มีการส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไม่ซี ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่ การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ และการส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไม่ซี เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของเมือง ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า จังหวัดอุดรธานีมีการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล ด้วยการส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไม่ซี ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่ ซึ่งการจัดงานในพื้นที่

จะต้องมีความต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจของเมืองที่เพิ่มขึ้น และส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของเมืองในระยะยาว ทั้งนี้จะต้องพัฒนาควบคู่กับการสร้างความยั่งยืนด้วยการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวคิดของ Martinho, Gomes, Ramos, Santos, Gonçalves, Fonseca, Pires and Solid (2018) กล่าวว่า การจัดงานอีเวนต์นานาชาติจะต้องคำนึงถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะได้รับผลกระทบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเสริมสร้างความตระหนักในการป้องกันขยะ ด้วยมาตรการของการป้องกันขยะ และกำหนดนโยบายสำหรับหลักการของเสียเป็นศูนย์ในการจัดงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ Zou, Meng, Bi and Zhang (2021) กล่าวว่า การจัดงานที่เกี่ยวข้องกับเทศกาลยังสามารถเสริมสร้างเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมและ ความเป็นชาติ มีการนำเอาทฤษฎีนิเวศวิทยาที่รวมถึงทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ความต้องการและการประเมิน โดยความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเทศกาล มีการประเมินความยั่งยืน เช่น เทศกาลโคมไฟใน 34 ภูมิภาคของจีน การวิจัยพบว่าด้านสิ่งแวดล้อม และการสนับสนุนของหน่วยงานท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเทศกาล และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Natalia (2017) กล่าวว่า การจัดงานเทศกาลนานาชาติ ยังเป็นการเพิ่มการค้าผ่านการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ สนับสนุนเครือข่ายธุรกิจและวิชาชีพ ดึงดูดนักลงทุนโดยการส่งเสริมภาพลักษณ์ของเมือง เกิดการฟื้นฟู ขยายตัว และการเติบโตของการเป็นจุดหมายปลายทางไมซ์ในระดับสากล เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการ อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่ความรู้ และส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ การจัดงานเทศกาลตลอดถึงกิจกรรมไมซ์จึงส่งผลต่อกระบวนการสร้างนวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจ และสังคม และวัฒนธรรม ก่อให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติ เกิดการพัฒนาในธุรกิจไมซ์ ธุรกิจการท่องเที่ยว และการลงทุน จึงเป็นการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองไมซ์ซิดี้ ดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ เพิ่มการค้าในระดับภูมิภาค และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถให้ธุรกิจบริการในพื้นที่

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี พบว่า กลยุทธ์ระดับองค์กรเกี่ยวกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ตามองค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลยุทธ์ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม คือ การพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนมุ่งลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดมาตรฐานสีเขียวในการก่อสร้างและดำเนินงาน ส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดการจัดการของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างพื้นที่สีเขียว การเปลี่ยนพฤติกรรมสู่ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาระบบขนส่งอัจฉริยะที่ลดคาร์บอน เพื่อยกระดับคุณภาพเมืองและสร้างความร่วมมือในระดับสากล ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า การจัดการเรื่อง

สิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่สำคัญมากกับการพัฒนาเมืองโมซ์จังหวัดอุดรธานีที่มุ่งสู่ความยั่งยืน ในขณะที่เมืองควรมีการบูรณาการร่วมกันจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน ในการขับเคลื่อนส่งเสริมกิจกรรมโมซ์ที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการพัฒนาเมืองสีเขียว ร่วมกับการสร้างมาตรฐานของเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกมิติ มุ่งสู่การสร้างเครือข่ายโมซ์ยั่งยืนในระดับนานาชาติ เพื่อยกระดับความน่าเชื่อถือ ด้านความยั่งยืนและนวัตกรรมสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เมืองจะต้องมีการกำหนดกลยุทธ์เป้าหมายการพัฒนาดังกล่าวให้มีความชัดเจนเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับแนวคิดของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (2567) ที่กล่าวถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีของเมือง เนื่องจากทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) 13 ประการ ซึ่งมีจุดหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมของเมืองคือ หมายเหตุที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็บโตได้อย่างยั่งยืน หมายเหตุที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ และหมายเหตุที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาพรวมของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ ปลอดภัย เด็บโตได้อย่างยั่งยืน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษ มีระบบการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบในระดับชุมชนและเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

นอกจากนั้นการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของเมืองโมซ์ ถือว่าเป็นปัจจัยหลักสำคัญในการประเมินศักยภาพของเมือง สอดคล้องกับแนวคิดของ จารุวรรณ สุวรรณศาสน์ (2564) กล่าวว่า ปัจจัยหลักในการประเมินศักยภาพของเมืองซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่รวมถึงตัวแปรด้านความพร้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติ เช่น สภาพอากาศ สถานที่ท่องเที่ยวและแหล่งวัฒนธรรม และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ศูนย์ประชุม ห้างสรรพสินค้า สถานบันเทิง โรงแรมห้าดาว เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัจจัย ที่ช่วยสนับสนุนในด้านการบริการและการต้อนรับในการเข้าถึงสถานที่จัดงาน รวมถึงการเดินทาง และยังรวมถึงด้านสถานที่ตั้ง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ความปลอดภัย ราคาห้องพัก ภาพลักษณ์ของเมือง และความคุ้มค่า ทั้งนี้การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของเมืองยังมีความเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Tinnish and Mangal (2012) กล่าวว่า การสนับสนุนปัจจัยสำคัญที่ทำให้งานโมซ์ยั่งยืนประสบความสำเร็จ องค์กรควรมุ่งเน้นเชิงกลยุทธ์ไปที่ความยั่งยืนในกระบวนการวางแผนและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะ ผู้วางแผนควรจัดหา ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและผลิตภัณฑ์ที่ได้รับมาตรฐานหรือได้รับการรับรอง และควรใช้วิธีการสื่อสารทั้งในรูปแบบออนไลน์และป้ายดิจิทัลในทุกที่ ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการได้รับการสนับสนุนจากสถานที่จัดงาน หน่วยงานภาครัฐ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม หรือสมาคมอื่นๆ ในการใช้ผลิตภัณฑ์จากการรีไซเคิล

2. กลยุทธ์ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผน ดำเนินงาน ประเมินผล และทำงานร่วมกับภาครัฐและเอกชน โดยเน้นการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม การส่งเสริมบทบาทชุมชนในฐานะเจ้าบ้าน และการพัฒนาทักษะไมซ์ เพื่อเชื่อมโยงอุตสาหกรรมไมซ์กับท้องถิ่นอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน การร่วมมือกันจากคนในท้องถิ่นยังเป็นการสร้างความโดดเด่นในการจัดงานไมซ์และงานอีเวนต์นานาชาติผ่านเอกลักษณ์ของพื้นที่ ชุมชนจึงไม่ใช่แค่ผู้สังเกตการณ์ แต่ควรเป็นหุ้นส่วนที่ร่วมพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ชุมชนควรทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การจัดงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น การให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมของชุมชนในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ยังเป็นการสร้างประสบการณ์ที่ดีแก่นักเดินทางไมซ์ เพื่อส่งเสริมความยั่งยืนให้แก่ชุมชน และสร้างความสำเร็จของอุตสาหกรรมไมซ์เชิงพื้นที่ได้ในระยะยาว สอดคล้องกับแนวคิดของ Xu (2010) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นการเชื่อมโยงกับหน่วยงาน หรือองค์กรอื่นๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้วยการนำเสนอนวัตกรรมใหม่ๆ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ได้จากอุตสาหกรรมไมซ์ รวมถึงธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจร้านอาหาร เป็นต้น โดยที่ผลิตภัณฑ์คือประสบการณ์ที่ได้รับ ซึ่งตอบสนองความต้องการด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และให้ประโยชน์ที่สอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Aldebert, Dang and Longhi (2011) กล่าวว่า การสร้างความเข้าใจร่วมกัน ในการถ่ายทอดความรู้เชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กับหน่วยงาน จากภาคอุตสาหกรรมอื่นๆ จำเป็นต้องอาศัยการทำงานร่วมกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Goldsmith (1999) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการเมืองว่าต้องร่วมกับภาคส่วนอื่นๆ ในการปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายและดำรงอัตลักษณ์ของชุมชน โดยหน่วยงานยังคงรักษาเป้าหมายของแต่ละหน่วยงานไว้ได้ เนื่องจากหลักการการบริหารจัดการแบบบูรณาการของชุมชน คือคุณภาพของบริการสาธารณะของชุมชน ด้วยการผนวกเอาหน่วยงานอื่นๆ มาร่วมปฏิบัติงานในเมือง

3. กลยุทธ์ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ การส่งเสริมเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนเน้นความร่วมมือแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายและแผนแม่บทที่สอดคล้องกับ SDGs สนับสนุนงบประมาณ มาตรการจูงใจ และนวัตกรรมสีเขียว ยกย่องธุรกิจบริการให้ผ่านมาตรฐานไมซ์ยั่งยืน ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่น สร้างความตระหนักรู้เรื่องความยั่งยืน พัฒนาองค์ความรู้และบุคลากร และผลักดันให้เมืองเข้าร่วมเวทีสากลเพื่อยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์เชิงพื้นที่ในทุกมิติ ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า ในขณะที่จังหวัดอุดรธานีมีความเข้มแข็งโดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ที่เป็นส่วนสำคัญ ในการขับเคลื่อนไมซ์ใน

พื้นที่ แต่ขณะเดียวกันควรมีการพัฒนาและสนับสนุนงานไมซ์อย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากงานไมซ์ มีความซับซ้อน และเกี่ยวข้องกับหลายภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน และองค์กรระหว่างประเทศ การได้รับการสนับสนุนและการมีบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสอดคล้องและต่อเนื่องจะช่วยให้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาเมืองไมซ์ ให้มีความยั่งยืนจะต้องประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ 1) ความมุ่งมั่น โดยหน่วยงานภาครัฐจะต้องเข้ามาสนับสนุน ตลอดถึงให้ความร่วมมือในบริหารจัดการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไมซ์ในพื้นที่ ทั้งในส่วนภาครัฐในท้องถิ่น และส่วนกลาง (Islam, 2008; Chiabai et al., 2013; Portney and Berry, 2010; Royo et al., 2014; Nam and Pardo, 2011; Sorensen and Torfing, 2016; Hendriks, 2014) 2) การตอบสนอง คือการคำนึงถึง การตอบสนองของภาครัฐ ที่จำเป็นจะต้องสร้างความสัมพันธ์ในการลดช่องว่างระหว่างคนในพื้นที่ เพื่อทำให้เกิดการปรับปรุงประสิทธิภาพต่างๆ ของโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองไมซ์ได้อย่างต่อเนื่อง โดยภาครัฐท้องถิ่นควรมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ เพื่อเป็นการรักษาความสัมพันธ์ที่จะทำให้เกิดความร่วมมือที่ดี ประสบผลสำเร็จได้อย่างยั่งยืน เนื่องจากจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและความไว้วางใจของหน่วยงานภาครัฐ (Kim and Lee, 2012; Zheng, 2015; Royo and Yetano, 2015) และ 3) การจัดการการปฏิบัติงาน คือพื้นฐานสำคัญในการเตรียมการ กำกับดูแล ตลอดจนการทำงานร่วมกัน ทั้งนี้ควรได้รับการสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมจากภาครัฐ ตลอดถึงความพร้อมในทุกด้านที่มีความจำเป็นในการดำเนินงานไมซ์ที่มีความครอบคลุมทั้งหมด ได้แก่ มาตรการการดำเนินการ สิ่งอำนวยความสะดวก โดยจะต้องมีการบูรณาการที่ผสมผสานทั้งส่วนโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยี และสังคม และระบบของการจัดการเมืองไมซ์ ตลอดถึงการเชื่อมโยงระหว่างขอบเขตของนโยบายต่างๆ และความสำคัญในการพัฒนาเมืองไมซ์ (Molinari, 2010; Nam and Pardo, 2011; Janowski, 2015; Lapidou, 2014; Karlsson, 2012) สอดคล้องกับแนวคิดของ จิรภา สุขชนวนิช (2566) กล่าวว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในส่วนของภาครัฐจะต้องมีนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ของหน่วยงานภาครัฐอย่างจริงจัง ได้แก่ 1) การพัฒนามาตรฐานการจัดการประชุมและนิทรรศการในระดับนานาชาติ 2) การยกระดับการแข่งขัน การจัดการประชุมและนิทรรศการในตลาดโลก 3) การสร้างและสนับสนุนความคิดเชิงสร้างสรรค์ด้วยนโยบายและการดำเนินการในแต่ละภูมิภาค 4) การสนับสนุนกับองค์กรต่างๆ เชิงระบบและกลไกทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสมาคม และ 5) การส่งเสริมและออกแบบกิจกรรมที่สามารถสร้างประสบการณ์แบบพิเศษ ในระดับท้องถิ่น

4. กลยุทธ์ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ คือ การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับไมซ์และ งานอีเวนต์นานาชาติอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นการให้ความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักรู้ในทุกมิติ โดยเน้น การสื่อสารเชิงกลยุทธ์ การอบรมภาคีท้องถิ่น การเผยแพร่ประโยชน์และ

ผลกระทบของการจัดงานไมซ์ และการใช้สื่อหลากหลายช่องทาง รวมถึงสื่อท้องถิ่นและออนไลน์ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมและรู้สึกเป็นเจ้าของร่วม พัฒนาระบบจัดการความเสี่ยงและความปลอดภัย พร้อมวางแผนการสื่อสารอย่างต่อเนื่องและมีระบบ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งและการสนับสนุนที่ยั่งยืนจากทุกภาคส่วน ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า การสร้างการรับรู้ ในการจัดงานอีเวนต์นานาชาติจังหวัดอุดรธานียังน้อย การส่งเสริมการสร้างการรับรู้ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญ ของการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การสร้างการรับรู้ที่เข้มแข็งไม่เพียงส่งผลให้เกิดการยอมรับ และการมีส่วนร่วมจากคนในพื้นที่เท่านั้น แต่ยังช่วยสร้างภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของเมืองในระดับสากล เพิ่มโอกาส ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวไมซ์ ผู้จัดงาน และนักลงทุนจากทั่วโลก สอดคล้องกับแนวคิดของ Csapo (2012) กล่าวว่า การยืนยันเชิงประจักษ์บางประการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดงาน และเมืองที่สำคัญ เน้นความสามารถของการจัดงานในการสร้างประสบการณ์เชิงบวกให้กับนักท่องเที่ยวและทำให้จุดหมายปลายทางมีชีวิตชีวา ซึ่งช่วยเพิ่มศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว และสอดคล้องกับแนวคิดของ Jago and Shaw (1998) กล่าวว่า การสร้างการรับรู้ในการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ยังต้องให้ความสำคัญกับความยั่งยืนควบคู่ไปด้วย เนื่องจากการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ เป็นการจัดกิจกรรมพิเศษ ที่มีการวางแผน กำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน ด้วยการทำให้กลุ่มคนมารวมตัวกัน เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ และความรู้ร่วมกัน ในการสร้างความสอดคล้องกับเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยเจ้าภาพจัดงานต้องมีศักยภาพความพร้อมของเมืองเพื่อรองรับผู้ชมงานจากทั่วโลก การจัดงานดังกล่าวอาจเป็นการจัดงานที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว หรือเกิดขึ้นบ่อยๆ ภายในระยะเวลาที่จำกัด เปิดโอกาสให้แขกผู้เข้าร่วมงานได้รับประสบการณ์ทางนันทนาการและสังคม ที่เหนือกว่าประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในทุกวัน

นอกจากนั้น The Hong Kong tourist board (2017) กล่าวว่า การจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างยั่งยืน ผู้มาเยือนยังต้องการประสบการณ์ที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว และพื้นที่เยี่ยมชม ปฏิภานของภาพลักษณ์ อัตลักษณ์ตัวตนของงานหรือสถานที่ในการจัดงาน ที่เรียกว่า “Brand DNA” ประกอบด้วย ความเข้มข้นของการจัดงาน หรือความหนาแน่นของผู้เข้าชมที่ไม่หยุดนิ่ง ความแตกต่างที่น่าหลงใหล ความหลากหลายที่กะทัดรัดลงตัว ความโดดเด่นที่กำลังเป็นกระแสนิยมที่มีความทันสมัย สอดคล้องกับแนวคิดของ Holmes, Hughes, Mair and Carlsen (2015) กล่าวว่า การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ยังต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นทั้งในเชิงบวกและเชิงลบในระดับท้องถิ่นและในวงกว้าง และในระดับของผลกระทบขึ้นอยู่กับประเภทและขนาดของงานอีเวนต์ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจเป็นจุดเริ่มต้นของการวัดและการบริหารจัดการเนื่องจากความสำเร็จของการจัดงานอีเวนต์เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและพื้นที่จัดงาน ในขณะที่เศรษฐกิจมีความสำคัญอย่างเห็นได้ชัด ผู้จัดงานและผู้เข้าร่วมงานก็ตระหนักถึงผลกระทบของงานอีเวนต์ในมิติที่กว้างขึ้น เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดงานสร้างผลกระทบเชิงลบน้อยที่สุด ขณะเดียวกันก็สร้าง

ผลประโยชน์ในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุดจึงเกิดอีเวนต์สีเขียว หรืออีเวนต์รักษ์โลก (Green Event) เป็นการออกแบบการจัดงานอีเวนต์เพื่อลดผลกระทบเชิงลบด้านสิ่งแวดล้อม และมีศักยภาพเอื้อประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับแนวคิดของ Jago, Leo and Shaw (1998) กล่าวว่า การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ เป็นการจัดงานอีเวนต์ที่มีขนาดใหญ่ระดับโลก สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลกเดินทางมาสู่ประเทศเจ้าภาพย่อมก่อให้เกิดทั้งผลกระทบทางบวกและทางลบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง

5. กลยุทธ์ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด คือ การพัฒนาไม่ใช้อย่างยั่งยืนควรผสมผสานอัตลักษณ์ท้องถิ่นของเมืองเข้าไปในทุกกระบวนการจัดงาน โดยเน้นการนำวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา และทรัพยากรในพื้นที่มาออกแบบกิจกรรมและสร้างประสบการณ์ที่เชื่อมโยงกับชุมชน พร้อมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น เพื่อสร้างความภาคภูมิใจและการสืบทอดวัฒนธรรมอย่างร่วมสมัย ทั้งนี้ควรพัฒนาแบรนด์เมืองไมซ์ที่มีอัตลักษณ์ชัดเจนในระดับสากลผ่านสื่ออย่างสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และกิจกรรมแบบมีส่วนร่วม เพื่อสร้างทุนวัฒนธรรม สร้างภาพลักษณ์ และยกระดับเมืองไมซ์ให้โดดเด่นในเวทีโลกอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่าจังหวัดอุดรธานี มีด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่โดดเด่น ทั้งทางธรรมชาติ ธรรมชาติและวัฒนธรรม ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน เนื่องจากอัตลักษณ์ที่แข็งแกร่งและชัดเจนจะช่วยสร้างความแตกต่าง ดึงดูด นักเดินทางไมซ์ และสร้างความจดจำให้เมืองในเวทีนานาชาติ ทั้งยังช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และชุมชนได้อย่างยั่งยืน ด้วยกลยุทธ์การสร้างอัตลักษณ์ที่รักษาสมดุลรากเหง้าความดั้งเดิมของท้องถิ่น ที่ไม่ใช่แค่การ ตกแต่งเมืองให้ดูดีในช่วงจัดงานเท่านั้น แต่ต้องฝังลึกในวิถีชีวิต วัฒนธรรม และการพัฒนาเชิงโครงสร้างของเมืองอย่างแท้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของ Ashforth and Mael (1989) กล่าวว่า การสร้างอัตลักษณ์ของเมืองไมซ์คือการสร้างความสม่ำเสมอในการระบุตัวตนของเมือง เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของเมืองในการจัดงานไมซ์ โดยอัตลักษณ์ทางสังคมของคนในพื้นที่มาจากการเห็นคุณค่าของตนเอง และช่วยกันพัฒนาอัตลักษณ์ นอกจากนี้ การสร้างอัตลักษณ์ของเมืองยังสร้างความภาคภูมิใจให้คนในพื้นที่ สอดคล้องกับแนวคิดของ Abrams, Hogg and Abrams (1988) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจในตนเองสามารถเพิ่มขึ้นได้ด้วยการสร้างความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นอกจากนี้แรงจูงใจจะกลายเป็นแหล่งที่มาของอัตลักษณ์ทางสังคมคือการรักษาภาพลักษณ์ของตนเอง ซึ่งทำให้คนในพื้นที่มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง การระบุตัวตนและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีได้ ในขณะที่ Shamir (1990) กล่าวว่า การระบุตัวตนส่งผลเชิงบวกต่อความเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน โดยกลุ่มทางสังคมประกอบด้วยคนจำนวนมากที่รู้สึกว่าคุณอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และอยู่ในกลุ่มอื่น แต่เมื่อคนในพื้นที่รู้สึกว่าคุณอยู่ในกลุ่มของตน พวกเขา

จะพยายามเข้าสังคมและปฏิบัติตามองค์กร การกระทำเหล่านี้ ทำให้เกิดการพัฒนาเอกลักษณ์ทางสังคม นอกจากนี้ Albert and Whetten (1985) กล่าวว่า สมาชิกองค์กร มีเอกลักษณ์ トラบไคที่มีความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแก่นแท้ ลักษณะเฉพาะที่ถาวรขององค์กร อัตลักษณ์นี้สามารถนำไปใช้ในหมู่สมาชิกและสามารถสะท้อนให้เห็นค่านิยม ความเชื่อ เป้าหมาย โครงสร้าง และสภาพแวดล้อมที่มีร่วมกัน ยิ่งคุณลักษณะขององค์กรชัดเจนและมีเสถียรภาพมากขึ้น และมีความสอดคล้องภายในมากขึ้นเท่าใด การทำให้เกิดอัตลักษณ์ภายในก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ในมุมมองของสังคมวิทยาและจิตวิทยา และ Ashforth (1985) กล่าวว่า จากรายงานจำนวนมากได้สรุปว่าความภาคภูมิใจในตนเองและความคล้ายคลึงกันระหว่างกลุ่มเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอัตลักษณ์ของเมืองไมซ์

6. กลยุทธ์ด้านความพร้อมของสถานที่ คือ การพัฒนาสถานที่จัดงานไมซ์ให้ได้มาตรฐานสากล จำเป็นต้องยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีให้ทันสมัย รองรับงานหลากหลายประเภท ตั้งแต่ขนาดเล็ก ถึงระดับนานาชาติ พร้อมส่งเสริมความยั่งยืนผ่านแนวคิดอาคารสีเขียวและระบบอัจฉริยะ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน เทคโนโลยีล้ำสมัย และมาตรฐานการบริการระดับสากล รวมถึงระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดและการเข้าถึงที่สะดวกสบาย เพื่อยกระดับประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมงานให้มีคุณภาพมั่นใจ และยั่งยืน ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า ภาพรวมจังหวัดอุดรธานีมีความพร้อมในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวก ขณะเดียวกันก็เป็นเมืองไมซ์ที่ได้มาจากการร่วมมือของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนร่วมกันขับเคลื่อน ขณะที่เรื่องของไมซ์ก็คือ การประชุม การแสดงสินค้า โดยศักยภาพของเมืองมีความพร้อมคือมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทั้งการคมนาคม และเรื่องของเศรษฐกิจ ด้วยศักยภาพดังกล่าว จึงเป็นจุดแข็งในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของการพัฒนาอุตสาหกรรมไมซ์ในเชิงความพร้อมของสถานที่ สอดคล้องกับแนวคิดของ Crouch (2019) กล่าวว่า การเป็นจุดหมายปลายทางไมซ์เข้ามามีบทบาทอย่างรวดเร็วด้วยการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรับประโยชน์จากธุรกิจดังกล่าว การได้รับและรักษาความได้เปรียบในการแข่งขันในสภาพแวดล้อมเมืองไมซ์ถือเป็นสิ่งสำคัญ เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวจุดหมายปลายทางไมซ์และนักการตลาดจะต้องตระหนักถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของจุดหมายปลายทางของตน เพื่อให้สามารถเตรียมและใช้กลยุทธ์ทางการตลาดที่เหมาะสมได้ และ Fenich and Bordelon (2008) กล่าวว่า การทำความเข้าใจว่าคุณลักษณะใดของจุดหมายปลายทางและศูนย์การประชุมและนิทรรศการที่มีอิทธิพลต่อผู้จัดงาน และการตัดสินใจของผู้เข้าร่วมเป็นสิ่งสำคัญที่สุด โดยคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดของจุดหมายปลายทางอาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับลักษณะของสถานที่ ทั้งนี้ Fenich (2002) ได้กล่าวว่า ผู้จัดงานและผู้เข้าร่วมประชุมจะต้องให้ความสำคัญต่อความพร้อมของสถานที่จัดงาน ได้แก่ ความพร้อมของห้องพัก คุณภาพการบริการของโรงแรม ความปลอดภัย ความสะอาด ความน่าดึงดูดใจ

ขนาดห้องประชุม ตำแหน่งของห้อง ค่าใช้จ่าย ภาพและเสียงที่ทันสมัย ระบบสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความบันเทิง สภาพอากาศ แสงสว่างที่สวยงาม และการสนับสนุนการส่งเสริมการขาย

7. กลยุทธ์ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล คือ การส่งเสริมธุรกิจไมซ์ในระดับเมือง ที่เน้นสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ทันสมัยและเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว พร้อมส่งเสริมการลงทุนใน Green MICE และการจัดงานนานาชาติด้วยสิทธิประโยชน์จูงใจ สนับสนุนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องให้เติบโตไปพร้อมกัน เช่น โรงแรม ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และการเดินทางขนส่ง พร้อมจัดกิจกรรมไมซ์ตลอดทั้งปี เชื่อมโยงกับเทศกาลท้องถิ่น เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างภาพลักษณ์เมืองไมซ์ ที่แข็งแกร่งและยั่งยืน ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า การสร้างความได้เปรียบจากการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ทั้งนี้ การสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาลยังเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนพัฒนาเมืองไมซ์ ยกระดับเศรษฐกิจ สร้างโอกาสทางการจ้างงาน กระตุ้นการใช้จ่าย และส่งเสริมภาพลักษณ์เมืองอย่างยั่งยืน ผ่านกิจกรรมที่มีเอกลักษณ์ และดึงดูดผู้เข้าร่วมงานทั้งในและต่างประเทศ สอดคล้องกับแนวคิดของ Natalia (2017) กล่าวว่า การจัดงานเทศกาลนานาชาติ เป็นการเพิ่มการค้าผ่านการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ สนับสนุนเครือข่ายธุรกิจและวิชาชีพ ดึงดูดนักลงทุนโดยการส่งเสริมภาพลักษณ์ของเมือง เกิดการฟื้นฟู ขยายตัว และการเติบโตของการเป็นจุดหมายปลายทางไมซ์ในระดับสากล เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการ อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่ความรู้ และส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ การจัดงานเทศกาล ตลอดถึงกิจกรรมไมซ์ ส่งผลต่อกระบวนการสร้างนวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจ และสังคม และวัฒนธรรม ก่อให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติ เกิดการพัฒนาในธุรกิจไมซ์ ธุรกิจการท่องเที่ยว และการลงทุนจึงเป็นการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองไมซ์ที่ดี ดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ เพิ่มการค้าในระดับภูมิภาค และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถให้ธุรกิจบริการในพื้นที่

นอกจากนี้การจัดงานเทศกาลที่สร้างความยั่งยืนยังเป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในเมือง สอดคล้องกับแนวคิดของ Zainab (2017) กล่าวว่า การจัดงานเทศกาลที่สร้างความยั่งยืนในรูปของการจัดกิจกรรม โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ด้วยการจัดการเมืองที่ครอบคลุมการอนุรักษ์แบบบูรณาการ ปรากฏในช่วงศตวรรษที่ 20 ซึ่งรวมถึงรูปแบบใหม่สำหรับการอนุรักษ์ และจัดการเมืองในการอนุรักษ์มรดกเมืองตามมุมมอง การจัดการเมืองแบบบูรณาการที่สามารถบูรณาการทั้งสามมิติของการพัฒนาที่ยั่งยืน (เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม) สามารถมองได้ว่าเป็นการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองในสภาพแวดล้อมประวัติศาสตร์ของเมือง ด้วยเหตุนี้ Mohammed and Saba (2021) กล่าวว่า การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาลจึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างความรู้ถึงเอกลักษณ์ที่รับประกันด้วยชุมชนในการรักษาไว้ เช่น เหตุการณ์

ทางประวัติศาสตร์ องค์ประกอบ แหล่งกำเนิดความเชื่อ ขนบธรรมเนียมและประเพณี ทั้งนี้ Martinho, Gomes, Ramos, Santos, Gonçalves, Fonseca, Pires and Solid (2018) กล่าวว่า ในการจัดงานอีเวนต์นานาชาติจะต้องคำนึงถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะได้รับผลกระทบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเสริมสร้างความตระหนักในการป้องกันขยะ ด้วยมาตรการของการป้องกันขยะ และ กำหนดนโยบายสำหรับหลักการของเสียเป็นศูนย์ในการจัดงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ Zou, Meng, Bi and Zhang (2021) กล่าวว่า การจัดงานที่เกี่ยวกับเทศกาลยังสามารถเสริมสร้างเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมและความเป็นชาติ มีการนำเอาทฤษฎีนิเวศวิทยาที่รวมถึงทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ความต้องการและการประเมิน โดยความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเทศกาล มีการประเมิน ความยั่งยืน เช่น เทศกาลโคมไฟใน 34 ภูมิภาคของจีน การวิจัยพบว่าด้านสิ่งแวดล้อม และการ สนับสนุนของหน่วยงานท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเทศกาล

จะเห็นได้ว่าศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์ นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี มีองค์ประกอบที่สำคัญทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านการจัดการทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อม ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการสร้างการ รับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด ด้านความพร้อมของสถานที่ และ ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล ที่คณะกรรมการขับเคลื่อนไม่ซ์จังหวัดอุดรธานี และเมืองไม่ซ์ อื่น สามารถนำไปพิจารณากำหนดนโยบาย กลยุทธ์แนวทางในการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืนที่สร้าง ความชัดเจน เป็นรูปธรรม ประกอบกับคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินเมืองไม่ซ์ สามารถนำ องค์ประกอบดังกล่าวไปพัฒนาเกณฑ์ประเมินเมืองไม่ซ์ เพื่อเป็นต้นแบบในการกำหนดเกณฑ์ใหม่ที่ สร้างความยั่งยืนให้กับเมือง จากศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืน ที่มี องค์ประกอบทั้ง 7 ด้านดังกล่าว จะทำให้เมืองไม่ซ์เกิดความมั่นคง และความเข้มแข็งบนพื้นฐานความ ยั่งยืนที่สร้างความดึงดูดใจในเอกลักษณ์และความโดดเด่นจากการเป็นจุดหมายปลายทางเมืองไม่ซ์ อย่างยั่งยืนอันนำไปสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติได้ในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย เรื่อง ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์ นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี เป็นประโยชน์จากข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย ทั้งในเชิงวิชาการ ในเชิง นโยบายและในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 สถานการณ์ความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์ นานาชาติ จังหวัดอุดรธานีนั้น นับว่าโดยภาพรวมจังหวัดอุดรธานีมีความพร้อมในการที่จะพัฒนาเป็น

เมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนเพื่อที่จะรองรับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอยู่แล้ว ทั้งในเรื่องของจุดเด่นที่มีศักยภาพ การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่ดีของเมือง ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจที่เป็นเมืองค้าขายและใกล้เคียงกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างประเทศลาว และเวียดนาม โครงสร้างพื้นฐานที่มีความพร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดถึงที่พักและสถานที่จัดงาน นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่แสดงถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และทางธรรมชาติที่โดดเด่น เช่น มรดกโลกบ้านเชียง มรดกโลกอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ทะเลบัวแดง เป็นต้น ซึ่งศักยภาพของเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนสามารถที่จะพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนอันจะนำไปสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติได้

1.2 ผลการศึกษาวิจัยพบว่า เมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน มีคณะกรรมการไม่ซ้อย่างยั่งยืนที่เข้มแข็งในการดำเนินการจัดกิจกรรมไม่ซ้อย่างยั่งยืน แต่ยังคงขาดความชัดเจนในเรื่องของนโยบายและแนวทางที่จะพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน ประกอบกับการขาดผู้ดูแลหลักที่จะรับผิดชอบโดยตรง ควรมีการหารือร่วมกันในการกำหนดแผน และนโยบายตลอดถึงการจัดตั้งผู้ดูแลรับผิดชอบหลัก เพื่อให้เกิดนโยบายและแนวทางในการปฏิบัติการที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน ซึ่งจะช่วยให้จังหวัดอุดรธานีมีศักยภาพความพร้อมในการเป็นเจ้าภาพจัดงานอีเวนต์นานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า การมีกลยุทธ์แนวทางในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี เป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างมาก เมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนต้องเร่งจัดทำนโยบายวางแผนการพัฒนาเมืองที่สร้างคามยั่งยืนที่สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อแสดงให้เห็นถึงศักยภาพความพร้อมในเชิงพื้นที่สำหรับการเป็นจุดหมายปลายทางเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน ทำให้เมืองเกิดภาพลักษณ์ที่ดี สามารถดึงดูดใจได้อย่างโดดเด่น และมีความพร้อมในการจัดงานอีเวนต์ระดับนานาชาติ

2. ข้อเสนอแนะประโยชน์เชิงวิชาการ

2.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ซึ่งประกอบไปด้วย แผนแม่บทเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน (MICE City) พ.ศ. 2567 ปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจในปี 2567 การเตรียมความพร้อมในการจัดงานพืชสวนโลก ปี 2569 จุดเด่นของจังหวัดอุดรธานี ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจ และปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมไม่ซ้อย่างยั่งยืนจังหวัดอุดรธานี ซึ่งคณะกรรมการไม่ซ้อย่างยั่งยืนจังหวัดอุดรธานี หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำความรู้จากการวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ไปใช้ในการพัฒนาแผนและนโยบายของจังหวัดได้

2.2 ผลการวิจัยในครั้งนี้ มีการนำแนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) มาเป็นฐานในการศึกษา เพื่อให้ได้องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ซ้อย่างยั่งยืนที่ชัดเจน มีความทันสมัย และเป็น

การต่อยอดองค์ความรู้ที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด ด้านความพร้อมของสถานที่ และด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล โดยสถาบันการศึกษาตลอดถึงหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำความรู้จากองค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน ไปใช้เพื่อประกอบการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวและอีเวนต์ หรือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของเมืองไม่ซ์ที่สร้างความยั่งยืน และสามารถนำไปเป็นต้นแบบโมเดลการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืนให้กับเมืองไม่ซ์อื่นได้

2.3 ผลการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงลักษณะกรอบแนวคิดในการวิจัยที่เกิดการบูรณาการทางแนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไม่ซ์ (MICE Industry) ในประเทศไทย แนวคิดเมืองไม่ซ์ แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และแนวคิดศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืน ให้เห็นองค์ประกอบที่สำคัญและชัดเจน ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด ด้านความพร้อมของสถานที่ และด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล นักวิจัยสามารถนำผลดังกล่าวไปเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติในบริบทอื่นได้

2.4 ผลการวิจัยในครั้งนี้ สถาบันการศึกษาสามารถนำผลการศึกษาศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ไปใช้ประกอบการเรียนการสอน ด้านการบูรณาการองค์ความรู้ใหม่สู่ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืน และด้านแนวทางการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนได้

3. ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

คณะกรรมการขับเคลื่อนไม่ซ์จังหวัดอุดรธานี หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำองค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน ไปพัฒนาเป็นแผนพัฒนาเมืองไม่ซ์ ตลอดถึงโครงการ และกิจกรรมที่ดำเนินการตามพันธกิจหน้าที่ของหน่วยงานเพื่อส่งเสริมศักยภาพเมืองไม่ซ์ให้มีความยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติในพื้นที่ได้ ดังนี้

3.1 คณะกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินเมืองไม่ซ์ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ สามารถนำองค์ประกอบศักยภาพการพัฒนาเมืองไม่ซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์

นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ไปพัฒนาเกณฑ์ประเมินเมืองไมซ์ เพื่อเป็นต้นแบบในการกำหนดเกณฑ์ใหม่ที่จะนำไปพัฒนาเมืองไมซ์ให้สามารถสร้างความยั่งยืนได้

3.2 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดตั้งหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพหลักในการเข้ามาดูแลเรื่องการพัฒนาเมืองไมซ์ของจังหวัดอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม เพื่อการทำงานที่คล่องตัว และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และลดปัญหาการจัดงานที่มีความซ้ำซ้อน เนื่องจากขาดการวางแผนร่วมกัน ประกอบกับถ้ามีเจ้าภาพหลักก็จะทำให้เกิดการพัฒนาเมืองไมซ์ให้มีความยั่งยืนได้ เนื่องจากมีความต่อเนื่องในการจัดงานที่มีฐานความเข้มแข็งของผู้รับผิดชอบหลัก ทำให้การจัดงานมีประสิทธิภาพ และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับเมือง

3.3 จังหวัดที่เป็นเมืองไมซ์สามารถนำองค์ประกอบศักยภาพการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ไปเป็นแนวทางในพัฒนาเมืองไมซ์ได้ตามบริบทของพื้นที่

3.4 ผู้บริหารในเชิงนโยบาย และคณะกรรมการไมซ์ประจำจังหวัดอุดรธานี ได้กลยุทธ์แนวทาง การพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ไปใช้ในการวางแผนกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนเพื่อรองรับการจัดงานอีเวนต์ระดับนานาชาติ

3.5 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่ที่สามารถพัฒนาจังหวัดอุดรธานีให้มีความคล่องตัว โดยภาคเอกชนต้องมีบทบาทในการเป็นผู้นำ เพราะความร่วมมือที่จะขับเคลื่อนได้ต้องมีการบูรณาการความร่วมมือด้วยภาคเอกชนและภาครัฐช่วยกันสนับสนุน ในขณะเดียวกันภาครัฐเป็นผู้นำแล้วภาคเอกชนตามก็ได้ แต่จะต้องทำงานร่วมกันอย่างคล่องตัวที่ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังถ้าเมืองมีนโยบายในการปฏิบัติ ภาคเอกชนก็ต้องให้ความร่วมมือ โดยการพลิกโฉมกิจกรรม ด้วยการจัดงานแบบยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทำให้จังหวัดอุดรธานีกลายเป็นผู้นำในการจัดงานไมซ์ได้อย่างยั่งยืน ตอบโจทย์การเป็นไมซ์ซิตี้ในการจัดงานได้อย่างมีมาตรฐานในทุกมิติของความยั่งยืนที่จะทำให้จังหวัดอุดรธานีอยู่ได้ด้วยตัวเองและอยู่ได้ในทุกสถานการณ์

3.6 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่ ร่วมมือกันขับเคลื่อนและให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองไมซ์ให้มีความยั่งยืน ด้วยการมีระดับความต่อเนื่องในการจัดงาน ส่งผลให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบข้อมูลอย่างต่อเนื่องในการเข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่ และอยากจะกลับมาเที่ยวใหม่ ซึ่งจะเป็ผลดีตอนมีการจัดงาน เป็นการสร้างมาตรฐานการคงอยู่อย่างต่อเนื่อง เพื่อพร้อมที่จะถูกยกระดับไปอีกต่อหนึ่ง จังหวัดอุดรธานีควรสร้างศักยภาพในเรื่องนี้ โดยสภาพการจัดงานหรือหลังจัดงานเสร็จก็ควรให้คงเดิม

3.7 คณะกรรมการการขับเคลื่อนไมซ์จังหวัดอุดรธานี ดำเนินการสร้างความเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมไมซ์ในระดับนานาชาติ และเน้นการทำเศรษฐกิจในเมืองมีความอย่างยั่งยืน ทำให้เกิด

การจัดงานมากขึ้น เกิดการสร้างรายได้กระจายสู่ภาคประชาชน และภาคเอกชน ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนที่มีความสำคัญกับการเป็นผู้นำในการจัดงานอย่างยั่งยืนในระดับนานาชาติ

3.8 คณะกรรมการการขับเคลื่อนมิชชันจังหวัดอุดรธานี ร่วมส่งเสริมจุดเด่น 2 มรดกโลก คือ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง และอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ให้เป็น Community MICE ซึ่งเป็นตัวหนึ่งในการสร้างความยั่งยืน คือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและได้ประโยชน์ ภาครัฐก็เป็นหน่วยสนับสนุน ประกอบกับการเข้ามาสนับสนุนจะต้องมีความต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการพัฒนา เพื่อสร้างกระบวนการรับทราบต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความยั่งยืนกับเมืองไมซ์

3.9 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพของจังหวัดอุดรธานี ด้วยการให้ผู้ประกอบการหรือนักลงทุนมองเห็นแล้วมาลงทุน หากมีการลงทุนจะทำให้เกิดการขับเคลื่อนในทางเชิงเศรษฐกิจ และดึงดูดให้คนมาลงทุนในพื้นที่มากขึ้น รวมถึงมีการจัดงานหรือให้มีการจัดอีเวนต์อย่างต่อเนื่อง และจะต้องมีปฏิทินตลอดทั้งปี ผ่านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ออกไปให้ได้รับทราบ ให้ได้รู้ช่วงเวลาจัดงานที่ชัดเจน เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของเมือง สร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่ และสร้างความยั่งยืน เกิดการพัฒนาเมืองไมซ์ได้อย่างต่อเนื่อง

3.10 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่ ร่วมสนับสนุนเรื่องนวัตกรรม และเทคโนโลยี เข้ามาพัฒนาเมืองไมซ์ เช่น การใช้แอปพลิเคชันในการจองที่พัก ร้านอาหาร รวมถึงการเดินทาง สิ่งเหล่านี้จะเป็นความยั่งยืนที่ตอบโจทย์กระแสสังคมใหม่ และตอบโจทย์ความต้องการของคนในพื้นที่ได้

3.11 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่ ยกระดับความสามารถทางการแข่งขัน สร้างความพร้อมของคนในพื้นที่ และความพร้อมของผู้ประกอบการ เน้นในเรื่องความหลากหลาย ด้านอัตลักษณ์ ด้านทุนวัฒนธรรม ที่สามารถสร้างประสบการณ์ที่มีค่า โดยนักเดินทางเพื่อธุรกิจ นักท่องเที่ยวคนรุ่นใหม่ไม่ได้มองที่ความคุ้มค่าทางการเงิน แต่เน้นที่ประสบการณ์ ประสาทสัมผัสทั้ง 5 สิ่งนี้คือประสบการณ์ความหลากหลาย คือต้องเอาทุนทางวัฒนธรรมมาสร้างอัตลักษณ์พื้นที่ขึ้น

3.12 ภาคการศึกษา และคณะกรรมการการขับเคลื่อนมิชชันจังหวัดอุดรธานี ส่งเสริมการสร้างความรู้สึกร่วมของคนในพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตระหนักรู้ และให้ความสำคัญในการพัฒนาเมืองให้มีความยั่งยืน โดยประชาชนคือฟันเฟืองที่สำคัญในการขับเคลื่อนเมืองไมซ์ รวมถึงการส่งไม้ต่อให้กับคนรุ่นต่อไป ความยั่งยืน ถึงจะเกิดขึ้น ด้วยการให้องค์ความรู้กับคนรุ่นต่อไปที่จะมารับไม้ต่อ ว่าจะขับเคลื่อนไปอย่างไร เพราะฉะนั้นในส่วนนี้คือเป็นสิ่งสำคัญคือเรื่องคน เพราะว่าโดยองค์ประกอบอื่นๆ ก็สามารถสร้างขึ้นได้ แต่ว่า ความคิดจิตสำนึกของคน ต้องค่อยๆ สร้างขึ้น ถ้าไม่มีความรู้สึกร่วมกันที่จะทำให้เกิดความยั่งยืนก็จะลำบาก และในเรื่องของไมซ์ก็ต้องมองเรื่องโครงสร้างพื้นฐานร่วมด้วย สิ่งเหล่านี้ถ้ามีงบประมาณหรือว่ามีแรงจูงใจในเรื่องของเศรษฐกิจ ภาคเอกชนก็พร้อมที่จะมาลงทุนในพื้นที่

3.13 คณะกรรมการการขับเคลื่อนมิชชั่นจังหวัดอุดรธานี รวมถึงเมืองมิชชั่นอื่นๆ สามารถนำโมเดลการพัฒนาเมืองมิชชั่นที่ยั่งยืน SMD7s (Sustainable MICE Development) องค์กรประกอบทั้ง 7 ด้าน ไปพิจารณาประยุกต์ใช้กับนโยบาย ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ อีกทั้งผู้บริหารในเชิงนโยบายทั้งในส่วน of จังหวัด และส่วนภูมิภาค สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการวางแผนขับเคลื่อนพัฒนาเมืองมิชชั่นให้เกิดความยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติได้

4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

4.1 การวิจัยเรื่อง ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองมิชชั่นอย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นผลจากการวิจัยในครั้งนี้ งานวิจัยครั้งต่อไปสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดการวิจัยที่เจาะลึกในประเด็นต่างๆ เรื่องการวิเคราะห์สถานการณ์ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองมิชชั่นอย่างยั่งยืนในปัจจุบัน ของจังหวัดอุดรธานี หรือจังหวัดอื่นที่มีความน่าสนใจ เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพขั้นพื้นฐานเชิงพื้นที่ ในการรองรับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ รวมถึงสามารถนำองค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองมิชชั่นอย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ทั้ง 7 ด้าน ไปศึกษาในเชิงลึกกับพื้นที่เพื่อปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน

4.2 การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยกับคณะกรรมการการขับเคลื่อนมิชชั่น คณะกรรมการการจัดงานพืชสวนโลก และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดอุดรธานีเท่านั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มเติมการศึกษาวิจัยกับ ผู้จัดงานชาวต่างชาติ เพื่อให้ทราบว่า ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองมิชชั่นให้มีความยั่งยืน สู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ สามารถดึงดูดผู้จัดงานชาวต่างชาติให้ร่วมงานหรือกิจกรรมมิชชั่นไปจัดในพื้นที่เป้าหมายได้จริงตามความต้องการของผู้จัดงานชาวต่างชาติได้

4.3 การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการวิจัยในเมืองมิชชั่นจังหวัดอุดรธานีเท่านั้น ควรมีการนำไปศึกษาเทียบกับเมืองมิชชั่นจังหวัดอื่นๆ เพื่อให้ทราบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองมิชชั่นอย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติในบริบทอื่นที่มีความแตกต่างกัน

4.4 การวิจัยในครั้งนี้ควรขยายขอบเขตการศึกษาให้ครอบคลุมพื้นที่ในระดับภูมิภาค เพื่อสำรวจศักยภาพเมืองมิชชั่นอย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ก่อให้เกิดภาพรวมของศักยภาพเมืองมิชชั่นอย่างยั่งยืนในแต่ละภูมิภาคอย่างละเอียดมากขึ้น หรือพื้นที่เมืองมิชชั่นที่มีบริบทใกล้เคียงกันทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศเพื่อให้สามารถทราบศักยภาพเมืองมิชชั่นอย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างครอบคลุมและตอบโจทย์ความต้องการของผู้จัดงานจากหลายพื้นที่ การศึกษาที่ครอบคลุมเช่นนี้อาจนำไปสู่แนวทางการพัฒนาศักยภาพเมืองมิชชั่นอย่างยั่งยืนในระดับภูมิภาค เพื่อดึงดูดผู้จัดงาน ตลอดถึงนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาสู่พื้นที่จัดงานได้

4.5 โมเดลการพัฒนาเมืองมิชชั่นที่ยั่งยืน SMD7s (Sustainable MICE City Development) องค์กรประกอบทั้ง 7 ด้าน เป็นแนวทางและเครื่องมือสำคัญที่ทำให้เกิดศักยภาพความ

พร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนเพื่อรองรับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ทั้งนี้สามารถนำไปพิจารณาประยุกต์ใช้กับเมืองไมซ์อื่นๆ โดยนำไปเป็นนโยบาย ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ ตลอดจนพัฒนาเกณฑ์การประเมินเมืองไมซ์ อีกทั้งผู้บริหารในเชิงนโยบายทั้งในส่วน of จังหวัด และส่วนภูมิภาค สามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาเมืองไมซ์ให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งเป็นฐานของความมั่นคง และความเข้มแข็งทางทรัพยากรเมืองที่มีศักยภาพ อันนำไปสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่เป็นจุดหมายปลายทางเมืองไมซ์ที่สร้างความยั่งยืนได้ในอนาคตได้อย่างแท้จริง

รายการอ้างอิง

- Abrams, D., & M.A., A., D.,. (1988). Comments on the motivational status of self-esteem in social identity and intergroup discrimination. *European Journal of Social Psychology*, 18(4), 317–334.
- Aitken, J. (2002a). *The role of events in the promotion of cities*. I. P. o. t. I. C.-E. a. P. M. S. Australia.
- Aitken, J. (2002b). *The role of events in the promotion of cities*. In *Proceedings of the International Conference-Events and Place Making*. Sydney: Australia.
- Al Hujran, O., Aloudat, A., & Altarawneh, I. (2013a). Factors Influencing Citizen Adoption of EGovernment in Developing Countries: The Case of Jordan. *International Journal of Technology and Human Interaction*, 9(2), 1–19.
- Al Hujran, O., Aloudat, A., & Altarawneh, I. (2013b). “Factors Influencing Citizen Adoption of EGovernment in Developing Countries: The Case of Jordan,” *International Journal of Technology and Human Interaction*, 9(2), 1–19.
- Alananzeh, O., Al-Badarneh, M., Al-Mkhadmeh, A., & Jawabreh, O. (2019). Factors influencing MICE tourism stakeholders’ decision making: The case of Aqaba in Jordan. *Journal of Convention and Event Tourism*, 20(1), 24–43.
- Albert, S., & Whetten, D. A. (1985). Organizational Identity. In *Research in Organizational Behavior*, 7, 263–295.
- Aldebert, B., Dang, R. J., & Longhi, C. (2011). Innovation in the tourism industry: The Case of Tourism. *Tourism Management*, 32(5), 1204-1213.
- Amin Pirmohammadzadeh, Saeid Kamyabi, & Mohammad Reza Zandmoghadam. (2021). Strategic Planning and Sociology in Improving the Quality of Life and Sustainable Development of Cities in Arid Regions Climates with Emphasis on
- MICE Tourism using Meta-SWOT and SOAR Techniques. *Iranian journal of educational Sociology*, 4(2), 224-233.
- Anas, M. S., Maddiah, N. A., Eizamly, N. U. E. N., Sulaiman, N. A., & Wee, H. (2020). Key success factors toward MICE industry: A systematic literature review. *Journal of Tourism, Hospitality & Culinary Arts*, 12(1), 188-221.

- Anavin, S., & Donrueai, K. (2018). "Sustainable MICE City Prototype Development, Chiang Rai Province," In *Proceeding of International MICE conference and forum, Bangkok*. Thailand, 125-136.
- Antchak, V., Ziakas, V., & Getz, D. (2019a). *Event portfolio management*. G. Publishers.
- Antchak, V., Ziakas, V., & Getz, D. (2019b). *Event portfolio management*. Goodfellow: Publishers.
- Anttiroiko, V., Valkama, P., & Bailey, S. J. (2013a). Smart Cities in the New Service Economy: Building Platforms for Smart Services. *AI and Society*, 29(3), 323–334.
- Anttiroiko, V., Valkama, P., & Bailey, S. J. (2013b). "Smart Cities in the New Service Economy: Building Platforms for Smart Services". *AI and Society*, 29(3), 323–334.
- Ashforth, B. E. (1985). Climate formation: Issues and extensions. *Academy of Management Review*, 10(4), 837–847.
- Ashforth, B. E., & Mael, F. (1989). Social Identity Theory and the Organization. *The Academy of Management Review*, 14(1), 20.
- Athiyaman, A. (1997). Linking Student Satisfaction and Service Quality Perceptions: The Case of University Education. *European Journal of Marketing*, 31, 528-540.
- Aure'lie, G. (2009). "An Analysis of the Development of MICE industry A case Study of Lyon, France." B. U. France: Universidad Rey Juan Carlos.
- Balmer, J. M. (2008a). Identity based views of the corporation: Insights from corporate identity, organizational identity, social identity, visual identity, corporate brand identity and corporate image. *European Journal of Marketing*, 42(9-10), 879–906.
- Balmer, J. M. (2008b). Identity based views of the corporation: Insights from corporate identity, organizational identity, social identity, visual identity, corporate brand identity and corporate image. *European Journal of Marketing*, 42(9-10), 879–906.
- Baloglu, S., & Love, C. (2005). Association meeting planners' perceptions and intentions for five major US convention cities: The structured and unstructured images. *Tourism Management*, 26, 743–752.
- Barney Jay B. (1991). "Firm Resources and Sustained Competitive Advantage." *Journal of Management*, 17(1), 99-120.
- Barney Jay B. (1995). "Looking inside for competitive advantage". *Academy of management executive*, 9(4), 49-61.

- Bland, J. M., & Altman, D. G. (1997). *Statistics notes: Cronbach's alpha*. *Bmj*, 572.
- Bourne, H., & Jenkins, M. (2013). Organizational values: A dynamic perspective. *Organization studies*, 34(4), 495-514.
- Burger, C., Dohnal, M., Kathrada, M., & Law, R. (2001). A Practitioners Guide to Time Series Method for Tourism Demand Forecasting: A Case Study of Durban, South Africa. *Tourism Management*, 22, 403-409.
- Byrne, B. M. (2005). Factor analytic models: Viewing structure of an assessment instrument from three different perspectives. *Journal of Personality Assessment*, 85(1), 17-23.
- Carlsen, J. (2005). Issues in dedicated convention center development with a case study of the Perth Convention and Exhibition Center, Western Australia. *Journal of Convention and Event Tourism*, 6(1-2), 45-61.
- Chantavanich, S. (2011). *Qualitative Research Data Analysis [In Thai]*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Chenglin Gao. (2020). *Study on the Sustainable Development of Space in Post International Horticultural Exhibition Age from Urban Perspective*, *Journal of Physics: Conference Series*. Retrieved 18 March 2023 from <https://iopscience.iop.org/article/10.1088/1742-6596/1575/1/012165/meta>
- Chiabai, A., Paskaleva, K., & Lombardi, P. (2013). "e-Participation Model for Sustainable Cultural Tourism Management: A Bottom-Up Approach," *International Journal of Tourism Research*, 15(1), 35-51.
- Chloe, L. n. d. (2009a). *Manual on Elective | - Meetings, Incentives, Conventions, and Exhibitions (MICE)*. Hong Kong: The Hong Kong Polytechnic University.
- Chloe, L. n. d. (2009b). *"Manual on Elective | - Meetings, Incentives, Conventions, and Exhibitions (MICE)." H. K. T. H. K. P. University.*
- Chris Russell. (2018). Botanic gardens and their contribution to the Sustainable Development Goals. *Published by: Botanic Garden Conservation International (BGCI)*, 15(1), 31-33.
- Chu, J. A. (1998). Rebuilding Shattered Lives: The Responsible Treatment of Complex Post-Traumatic and Dissociative Disorders. New York. *American Journal of Clinical Hypnosis*, 44(1), 79-80.

- Cimander, R. (2016). "Citizen Panels on Climate Targets: Ecological Impact at Individual Level," in G. Aichholzer, H. Kubicek, and L. Torres, eds, *Evaluating e-Participation. Frameworks, Practice, Evidence*. Retrieved 16 May 2024 from https://www.researchgate.net/publication/301269678_Citizen_Panels_on_Climate_Targets_Ecological_Impact_at_Individual_Level
- Clark, D. A. (2004). *Cognitive-Behavioral Therapy for OCD*, Guilford Press. New York: USA.
- Cohen, J. M., & Uphoff, N. T. (1981a). *Rural Development Participation: Concept and Measure For Project Design Implementation and Evaluation: Rural Development Committee Center for international Studies*. N. Y. C. U. Press.
- Cohen, J. M., & Uphoff, N. T. (1981b). *Rural Development Participation: Concept and Measure for Project Design Implementation and Evaluation: Rural Development Committee Center for international Studies*. New York: Cornell University Press.
- Covin, J. G., & Slevin, D. P. (1991). A Conceptual Model of Entrepreneurship as Firm Behavior. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 16, 7-25.
- Cronbach, & Lee Joseph. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. N. Y. H. a. Row.
- Crouch, G. I., Del Chiappa, G., & Perdue, R. R. (2019). International convention tourism: A choice modelling experiment of host city competition. *Tourism Management*, 71, 530–542.
- DATA FOR THAI. (2567). ข้อมูลและเทคโนโลยีเพื่อคนไทย. Retrieved 19 พฤษภาคม 2567 from <https://www.dataforthai.com>
- DiPietro, R. B., Breiter, D., Rompf, P., & Godlewska, M. (2008a). An exploratory study of differences among meeting and exhibition planners in their destination selection criteria. *Journal Convent. Event Tour*, 9(4), 258–276.
- DiPietro, R. B., Breiter, D., Rompf, P., & Godlewska, M. (2008b). An exploratory study of differences among meeting and exhibition planners in their destination selection criteria. *Journal Convent Event Tour*, 9(4), 258–276.
- Edrees, M. (2016). "The Role of Urban Design in Crowd Control: Case Study "Jamarat Area. *Emirates Journal of Engineering Research*, 21(1), 1-23.
- Elston, K., & Draper, J. (2012). A Review of Meeting Planner Site Selection Criteria Research. *Journal of Convention and Event Tourism*, 13(3), 203–220.
- Fenich, G. G. (2001). Towards a conceptual framework for assessing community attractiveness for conventions. *Journal of Convention and Exhibition*

Management, 3(1), 45–64.

Fenich, G. G. (2002a). *Convention center ownership and management: The case of the United States*. In *Convention Tourism: International Research and Industry Perspectives*; Haworth Hospitality Press: New York, NY, USA. Retrieved 16 May 2024 from

https://www.researchgate.net/publication/279511818_ConventionTourism_international_research_and_industry_perspectives

Fenich, G. G. (2002b). *Convention center ownership and management: The case of the United States*. In *Convention Tourism: International Research and Industry Perspectives*; Haworth Hospitality Press: New York, NY, USA. Retrieved May 16 2024 from

https://www.researchgate.net/publication/279511818_Convention_Tourism_international_research_and_industry_perspectives

Fenich, G. G., & Bordelon, B. M. (2008a). Is there an optimal type of ownership and organizational structure when developing convention and entertainment facilities. *Journal of Convention and Event Tourism*, 9(3), 182–198.

Fenich, G. G., & Bordelon, B. M. (2008b). Is there an optimal type of ownership and organizational structure when developing convention and entertainment facilities. *Journal of Convention and Event Tourism*, 9(3), 182-198.

Foster, D. (1985). *Travel and Tourism Management*. Macmillan.

Gilboa, S., & Herstein, R. (2012). Place status, place loyalty and well-being: An exploratory investigation of Israeli residents. *Journal of Place Management and Development*, 5(2), 141-157.

Glenn McCartney. (2010). *Event management: an Asian perspective*. S. M. Hill.

Grant, R. M. (1992). The strategic analysis of intangible resources. *Strategic Management Journal*, 13, 135-144.

Hair, P. S., Gronemus, J. Q., Crawford, K. B., Nyalwidhe, J. O., Cunnion, K. M., & Krishna, N. K. (2010). Potent inhibition of the classical pathway of complement by a novel C1q-binding peptide derived from the human astrovirus coat protein. *Molecular immunology*, 48(1-3), 305-313.

Hamel, G., & Prahalad, C. (1996). *Competing for the Future*. P. e. Harvard Business School Press, Boston (Massachusetts).

- Hawary, M. E. D. (2018). "Urban observatories and their role in managing the spatial development of areas of historical value, Policies and Programs," *International scientific journal in architecture, engineering and technology*, 1(1), 15.
- Hazel, D., & Mason, C. (2020). The role of stakeholders in shifting environmental practices of music festivals in British Columbia, Canada. *International Journal of Event and Festival Management*, 11(2), 181–202.
- Hendriks, F. (2014). "Understanding Good Urban Governance: Essentials, Shifts, and Values,". *Urban Affairs Review*, 50(4), 553–576.
- Holmes, K., Hughes, M., Mair, J., & Carlsen, J. (2015a). *Events and sustainability*. Routledge.
- Holmes, K., Hughes, M., Mair, J., & Carlsen, J. (2015b). *Events and sustainability*. Routledge.
- Hong Kong Tourism Commission. (2017). *Development Blueprint for Hong Kong's Tourism industry*. C. a. E. D. Bureau.
- Islam, M. S. (2008). "Towards a Sustainable E-Participation Implementation Model," *European Journal of Practice*. Retrieved 20 March 2024 from <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:oru:diva-43761>
- Jaeyoung A., Hany K., & Dongkeun H. (2021). Keeping the Competitive Edge of a Convention and Exhibition Center in MICE Environment: Identification of Event Attributes for Long-Run Success. *Sustainability*, 13, 1-17.
- Jaeyoung An, Hany Kim, & Dongkeun Hur. (2021). Keeping the Competitive Edge of a Convention and Exhibition Center in MICE Environment: Identification of Event Attributes for Long-Run Success. *Multidisciplinary Digital Publishing Institute*, 13(9), 1-17.
- Jago, L., Dwyer, L., Lipman, G., Van Lill, D., & Vorster, S. (2010). *Optimising the potential of mega-events: An overview*, *International Journal of Event and Festival Management*. Retrieved 20 March 2024 from <https://doi.org/10.1108/17852951011078023>
- Jago, L. K., & Shaw, R. N. (1998a). Special Events: A Conceptual and Definitional Framework. *Festival Management and Event Tourism*, 5((1-2)), 21-32.
- Jago, L. K., & Shaw, R. N. (1998b). Special Events: A Conceptual and Definitional Framework. *Festival Management and Event Tourism*, 5(1-2), 21-32.

- Janos Csapo. (2021). *"The Role and Importance of Cultural Tourism in Modern Tourism Industry,"* i. M. K. e. Chapters, Strategies for Tourism Industry - Micro and Macro Perspectives, Intech Open.
- Janowski, T. (2015). "Digital Government Evolution: from Transformation to Contextualization," *Government Information Quarterly*, 32(3), 221-236.
- Karlsson, M. (2012). "Democratic Legitimacy and Recruitment Strategies in Eparticipation Projects," in Y.Charalabidis and S. Koussouris, eds. *Empowering Open and Collaborative Governance*, 38(3), 3–20.
- Kim, I., Choi, S., Kim, D., & Choi, N. (2022a). How long do regional MICE events survive? The case of Busan. *Korea. Journal of Tourism Research*, 27(8), 807–822.
- Kim, I., Choi, S., Kim, D., & Choi, N. (2022b). How long do regional MICE events survive? The case of Busan Korea. *Journal of Tourism Research*, 27(8), 807–822.
- Kim, S., & Lee, J. (2012a). E-Participation, Transparency, and Trust in Local Government. *Public Administration Review*, 72(6), 819-828.
- Kim, S., & Lee, J. (2012b). "E-Participation, Transparency, and Trust in Local Government," *Public Administration Review*, 72(6), 819–828.
- Kim, Y.-W., Kim, B.-S., & Lee, S.-Y. (2014). The Impact of brand awareness and image of an exhibition and convention center on brand equity of the venue—Focused on KINTEX employees and experienced users. *Korea Trade Exhibition*, 9(1), 61–88.
- Korstanje, M. E., Raj, R., & Griffin, K. (2018). *Risk and Safety Challenges for Religious Tourism and Events*. CABI.
- KTO, K. N. T. O. (2019a). *The Economic Impact of Korea MICE Industry Report; Korea Mice Industry Outlook and Beyond KTO*. S. Korea.
- KTO, K. N. T. O. (2019b). *The Economic Impact of Korea MICE Industry Report; Korea Mice Industry Outlook and Beyond KTO*. Seoul: Korea.
- Kulendran, & Witt, S. F. (2001). Cointegration versus least squares regression. *Annals of Tourism Research*, 29(2), 291-311.
- Kyuree Kim, & Dongwoo Ko. (2020). How to Build a Sustainable MICE Environment Based on Social Identity Theory. *Sustainability*, 12(17), 1-15.
- Laspidou, C. (2014). *"ICT and Stakeholder Participation for Improved Urban Water*

- Management in the Cities of the Future*,” *Water Utility Journal*. Retrieved 16 May 2024 from https://www.ewra.net/wuj/pdf/WUJ_2014_08_08.pdf
- Lee, H., & Lee, J. S. (2017). An exploratory study of factors that exhibition organizers look for when selecting convention and exhibition centers. *Journal of Travel and Tourism Marketing* 2017, 34(3), 1-17.
- Lee, J., & Kim, S. (2014). “Active Citizen E-Participation in Local Governance: Do Individual Social Capital and E-Participation Management Matter” paper presented at the 47th Hawaii International Conference on System Sciences. Retrieved 16 May 2024 from https://www.researchgate.net/publication/262245436_Active_Citizen_E-Participation_in_Local_Governance_Do_Individual_Social_Capital_and_E-Participation_Management_Matter
- Lee, S. (2015). Research note: Quality of government and tourism destination competitiveness. *Tourism Economics*, 21(4), 881–888.
- Liang, Y. W., Wang, C. H., Tsaur, S. H., Yen, C. H., & Tu, J. H. (2016). Mega-event and urban sustainable development. *International Journal of Event and Festival Management*, 7(3), 152–171.
- Lim, W. M. (2016). A blueprint for sustainability marketing: Defining its conceptual boundaries for progress. *Marketing Theory*, 16(2), 232-249.
- Macmillan, T. T. (1971). “The Delphi Technique.”, Paper Presented at the annual meeting of the California Junior Colleges Associations Committee on Research and Development. C. Monterey.
- Martilla, J. A., & James., J. C. (1997). "Importance Performance Analysis." *Journal of Marketing*, 41(1), 77-79.
- Martinho, G., Gomes, A., Ramos, M., Santos, P., Gonçalves, G., Fonseca, M., & Pires, A. S. (2018). *Solid waste prevention and management at green festivals: A case study of the Andanças Festival, Portugal* Retrieved 25 March 2023 from <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0956053X17307687>
- McCartney, G. (2008). The CAT (Casino Tourism) and the MICE (Meetings, Incentives, Conventions, Exhibitions): Key development considerations for the convention and exhibition industry in Macao. *Journal of Convention and Event Tourism*, 9(4), 293–308.
- Mohammed, A., K., Al., G., & Saba J. N., A., K., . (2012). Black and Red Urban Spaces;

- Crime and Terrorism. *Turkish Journal of Computer and Mathematics Education*, 12(12), 4437-4451.
- Mohammed Abdul-Kadhum Al-Ghiyadh, & Saba J. Neamah Al-Khafaji. (2021). "Black and Red Urban Spaces; Crime and Terrorism,". *Turkish Journal of Computer and Mathematics Education*, 12(12), 4437-4451.
- Molinari, F. (2010). "On Sustainable eParticipation," in E. Tambouris, A. Macintosh, and O. Glassey, eds. International Conference on Electronic Participation. Retrieved 15 March 2024 from https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-642-15158-3_11
- Moradi, E., Ehsani, M., Saffari, M., & Norouzi, R. (2003a). How can destination competitiveness play an essential role in small island sports tourism development Integrated ISM-MICMAC modelling of key factors. *The Journal of Hospitality and Tourism Insights*, 6, 1222-1252.
- Moradi, E., Ehsani, M., Saffari, M., & Norouzi, R. (2003b). How can destination competitiveness play an essential role in small island sports tourism development Integrated ISM-MICMAC modelling of key factors. *The Journal of Hospitality and Tourism Insights*, 6, 1222-1252.
- Nadkarni, S., Koshina, R., M., & Moolchand, R. (2012). the Dynamics of Socio-Cultural Sustainability in Trinidad's Mice Market. *American International Journal of Contemporary Research*, 2(6), 44-56.
- Nam, T., & Pardo, T. A. (2011). "Smart City as Urban Innovation: Focusing on Management, Policy, and Context,". paper presented at the 5th International Conference on Theory and Practice of Electronic Governance Tallinn. Retrieved 14 March 2024 from https://www.researchgate.net/publication/221547712_Smart_city_as_urban_innovation_Focusing_on_management_policy_and_context
- Natalia, S. (2017). The internationalization of the Meetings-, Incentives-, Conventions- and Exhibitions- (MICE) industry: Its influences on the actors in the tourism business activity. *Journal of Economics and Management*, 27(1), 1732-1948.
- Natalia Smagina. (2017). The internationalization of the Meetings-, Incentives-, Conventions- and Exhibitions- (MICE) industry: Its influences on the actors in the tourism business activity. *Journal of Economics and Management*, 27(1), 1732-1948.

- Nicolaides, A. (2015a). *Tourism Stakeholder Theory in practice: instrumental business grounds, fundamental normative demands or a descriptive application*.
<https://uir.unisa.ac.za/handle/10500/20642>
- Nicolaides, A. (2015b). “*Tourism Stakeholder Theory in practice: instrumental business grounds, fundamental normative demands or a descriptive application*”.
 Retrieved 1 March 2024 from <https://uir.unisa.ac.za/handle/10500/20642>
- Nursiah Fitri. (2019). *Strategic Development Plan for MICE Destinations to Increase Comparative Advantage using the Cooper Method*. Retrieved 20 March 2024 from <https://www.researchgate.net/profile/Nursiah-Fitri/publication/346759078>
- Omar, A., Mohammad. A.B., Ahmad, A. M., & Omar, A. A. J. (2019a). Factors influencing MICE tourism stakeholders’ decision making: The case of Aqaba in Jordan. *Journal of Convention and Event Tourism*, 20(1), 24-43.
- Omar, A., Mohammad. A.B., Ahmad, A. M., & Omar, A. A. J. (2019b). “Factors influencing MICE tourism stakeholders’ decision making: The case of Aqaba in Jordan,” *Journal of Convention and Event Tourism*, 20(1), 24-43.
- Ozcelik, G., Aybas, M., & Uyargil, C. (2016). *High performance work systems and organizational values: Resource-based view considerations*. P.-S. a. B. Sciences.
- Paul Bramadat, M. G. J. M.-A. a. M. B. (2021). *Urban Religious Events: Public Spirituality in Contested Spaces*. B. Academic.
- Pereira, L., Jerónimo, C., Sempiterno, M., Lopes da Costa, R., Dias, Á., & António, N. (2021a). Events and festivals contribution for local sustainability. *Sustainability*, 13(30), 1520.
- Pereira, L., Jerónimo, C., Sempiterno, M., Lopes da Costa, R., Dias, Á., & António, N. (2021b). Events and festivals contribution for local sustainability. *Sustainability*, 13(3), 1520.
- Petersen, K. J., Handfield, R. B., & Ragatz, G. L. (2005). Supplier integration into new product development: Coordinating product, process and supply chain design. *Journal of Operations Management*, 23, 371–388.
- Porter, M. E., & Berry, J. M. (2010). “Participation and the Pursuit of Sustainability in US Cities,” *Urban Affairs Review*, 46(1), 119–139.
- Presbury, R., & Edwards, D. (2005a). Incorporating sustainability in meetings and event

- management education. *Int. Journal Event Management*, 1(1), 30–45.
- Presbury, R., & Edwards, D. (2005b). Incorporating sustainability in meetings and event management education. *Int Journal Event Management*, 1(1), 30-45.
- Reid, S., & Arcodia, C. (2002a). *Understanding the role of the stakeholder in event management*. p. a. t. E. R. C. In Events and place marketing, Sydney. UTS Sydney.
- Reid, S., & Arcodia, C. (2002b). *Understanding the role of the stakeholder in event management*. In Events and place marketing, presented at the Event Research Conference. Sydney: UTS Sydney.
- Richards, G., & Palmer, R. (2010). *Eventful cities: Cultural management and urban revitalization*. Routledge.
- Riza, M. (2015). “Culture and City Branding: Mega-Events and Iconic Buildings as Fragile Means to Brand the City”. *Open Journal of Social Sciences*, 3, 269-274.
- Rogers, T. (2003a). *Destination Industry*. Paper presented at the Conference. New York.
- Rogers, T. (2003b). *Destination Industry*. Paper presented at the Conference: A twenty-First Century. N. York.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1976). *On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity*.
- Rowe, D., & McGuirk, P. (1999). Drunk for three weeks: Sporting success and city image. *International Review for the Sociology of Sport*, 34(2), 125-141.
- Royo, S., Yetano, A., & Acerete, B. (2014). “E-Participation and Environmental Protection: Are Local Governments Really Committed,” *Public Administration Review* 71(1), 87–98.
- Saenthong, N. (2018). *Khumuprayuk chai rabop kanborihan ngan duai naeokhit Baep OKRs (Manual for applying the management system with the concept of OKRs)*. B. S.-e. P. C. Limited.
- Sanders, H. T. (2005). Convention mythology. *Journal of Convention and Event Tourism*, 6((1-2)), 99–143.
- Scott, J. A. (1990). *matter of record: Documentary sources in social research*. C. P. Press.
- SDGs Move Team. (2567). ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ SDGs. Retrieved 22 เมษายน 2567 from

<https://www.sdgmovement.com/intro-to-sdgs>

- Shamir, B. (1990). Calculations, Values, and Identities: The Sources of Collectivistic Work Motivation. *Human Relations*, 43(4), 313–332.
- Singh, K., & Kiran, A. (2013). E-Governance Success Factors: an Analysis of E-Governance Initiatives of Ten Major States of India. *International Journal of Public Sector Management*, 26(4), 320–336.
- Singh Kalsi, & Kiran, A. (2013). “E-Governance Success Factors: an Analysis of E-Governance Initiatives of Ten Major States of India,” *International Journal of Public Sector Management*, 26(4), 320–336.
- Solomon, M. R. (1990a). *Consumer Behavior*. N. J. Prentice-Hall.
- Solomon, M. R. (1990b). *Consumer Behavior*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Song, H., Witt, S. F., & Jensen, T. C. (2003). Tourism Forecasting: Accuracy of Alternative Econometric Models. *International Journal of Forecasting*, 19, 123–141.
- Sorensen, E., & Torfing, J. (2016). “Co-Initiation of Collaborative Innovation in Urban Spaces,” *Urban Affairs Review* Accessed. Retrieved 1 March 2024 from <https://doi.org/10.1177/1078087416651936>
- Stewart, D. W., & Shamdasani, P. N. (2015). *Focus groups: Theory and practice (3rd ed)*. U. S. o. A. S. P. Ltd.
- Thailand Convention and Exhibition Bureau. (2012). *TCEB's 5-Year (2012-2016)*. M. P. Report.
- Tinnish, S. M., & Mangal, S. M. (2012). Sustainable event marketing in the MICE Industry: A Theoretical Framework. *Journal of Convention and Event Tourism*, 13(4), 227–249.
- UN-Habitat, U. (2016). *World Health Organization, UNISDR, UN Women, UNEP, et al. SDG goal 11 monitoring framework*. Retrieved 1 March 2023 from <http://unhabitat.org/sdg-goal-11-monitoring-framework/>
- United Nations. (2020). *Sustainable Development Goals Geneva Switzerland*. Retrieved 1 March 2023 from https://www.un.org/sustainabledevelopment/wpcontent/uploads/2019/01/SDG_Guidelines_AUG_2019_Final.pdf.
- United Nations Industrial Development Organization. (2002). *Corporate social Responsibility Geneva Switzerland United nations*. Retrieved 12 June 2023 from [https://open.unido.org/api/documents/4692413/download/CORPORATE%20SOCIAL%20RESPONSIBILITY%20%20IMPLICATIONS%20FOR%20SMALL%20AND%20MEDIUM%20ENTERPRISES%20IN%20DEVELOPING%20COUNTRIES%20\(22727](https://open.unido.org/api/documents/4692413/download/CORPORATE%20SOCIAL%20RESPONSIBILITY%20%20IMPLICATIONS%20FOR%20SMALL%20AND%20MEDIUM%20ENTERPRISES%20IN%20DEVELOPING%20COUNTRIES%20(22727)

en.

- Voss, G. B., Cable, D. M., & Voss, Z. G. (2000). Linking organizational values to relationships with external constituents: A study of nonprofit professional theatres. *Organization science*, 11(3), 330-347.
- Weber, K. (2000). Meeting planner's perceptions of hotel chain practices and benefits. *Cornell Hotel and Restaurant Administration Quarterly*, 41(1), 32-38.
- Wiklund, J., & Shepherd, D. (2005). Entrepreneurial Orientation and Small Business Performance: A Configurational Approach. *Journal of Business Venturing*, 20, 71-91.
- Wu, A., & Weber, K. (2005a). Convention center facilities, attributes and services: The delegates' perspective. Asia Pacific. *Journal of Tourism Research*, 10(4), 399-410.
- Wu, A., & Weber, K. (2005b). Convention center facilities, attributes and services: The delegates' perspective. Asia Pacific. *Journal of Tourism Research*, 10(4), 399-410.
- Xiao Wei and Zhang Si. (2017). *International High- Performance Built Environment Conference – A Sustainable Built Environment Conference 2016 Series (SBE16), iHBE 2016 Green daring city, taking the tenth China (Wuhan) international garden EXPO design as examples*. Retrieved 20 March 2024 from <https://www.sbe16sydney.be.unsw.edu.au/Proceedings/32200.pdf>
- Xie, P., & Sinwald, A. (2016). *Perceived impacts of special events by organizers: A qualitative approach*. I. J. o. E. a. Festival.
- Xu, J. B. (2010). Perceptions of tourism products. *Tourism Management*, 31(5), 607-610.
- Yang Leping, Z. J. (2008). *Impact of Major Event Projects on Urban Development*. U. Problems.
- Yang Rui. (2011). *Landscape Urbanism: Ecological Strategy as the Seed of Urban Development Transformation Chinese Garden*. Retrieved 25 March 2023 from https://www.springer.com/journal/10980?gclid=CjwKCAjw9J2iBhBPEiwAErwpeUGntZ12kRKv7IEFkGDxAF17WxeMzPK34Q7aYp6j2FEmg952g5VpBx_oCK6cQAvD_BwE.
- Yusuke Kitamura, Selim Karkour, Yuki Ichisugi, & Norihiro Itsubo. (2020). Carbon Footprint Evaluation of the Business Event Sector in Japan. Sustainability. *Multidisciplinary Digital Publishing Institute*, 12(12), 1-24.
- Zainab Hussein Ra'ouf, A. M. A.-M. (2017a). *Factors affected trends of Contemporary Mosques Architecture*. Retrieved 20 March 2023 from

- <https://www.iasj.net/iasj/download/713dee4917b26337>
- Zainab Hussein Ra'ouf, A. M. A.-M. (2017b). *Factors affected trends of Contemporary Mosques Architecture*. Retrieved 20 March 2023 from <https://www.iasj.net/iasj/download/713dee4917b26337>
- Zhan Qinchuan, & Meng Yuanyuan. (2012). *A Study of Landscape Planning and Design of 2011 Xi'an International Horticultural Exposition on the Promotion of Xi'an Comprehensive Strength*. Retrieved 26 March 2023 from <https://www.archdaily.com/126952/xian-international-horticultural-expo-2011>
- Zheng, Y. (2015). "Explaining Citizens' E-Participation Usage Functionality of E-Participation Applications," *Administration and Society*. Retrieved 11 March 2024, from <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/0095399715593313>
- Zou, Y. G., Meng, F., Bi, J., & Zhang, Q. (2021). *Evaluating sustainability of cultural festival tourism: From the perspective of ecological niche*. Retrieved 25 March 2023 from <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1447677021000966>
- เปรมนีย์ จันทร์สกลิน. (2564). กรุงเทพมหานครกับการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน. วารสารความเป็นธรรมทางสังคมและความเหลื่อมล้ำ, 2(2), 34-50.
- เยาวลักษณ์ ชาวบ้านโพ. (2560). ความสามารถด้านการแข่งขันในอุตสาหกรรมไมซ์ของประเทศไทย. วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา, 7(1), 56-65.
- เสรี วงษ์มณฑา, & วิทยานันท์ พอค้า. (2560). แนวทางการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศไทยให้เป็นเมืองเป้าหมายของไมซ์ (MICE). วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 39(1), 96-112.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (2566-2570). Retrieved 1 มกราคม 2566 from <http://nscr.nesdc.go.th/nesdp>
- ไกรสร วันละ. (2564). การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศไทย. วารสาร มจร บาลีศึกษาพุทธโฆสปริทรรศน์, 7(3), 56-66.
- กรมประชาสัมพันธ์. (2566). การขับเคลื่อนอุตสาหกรรม MICE ผลักดันไทยเป็นจุดหมายปลายทางการจัดการประชุมใน 4 ภูมิภาค. Retrieved 20 พฤษภาคม 2566 from <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/69615>
- กรมส่งเสริมคุณภาพและสิ่งแวดล้อม. (2566a). คู่มือการประเมินเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน. Retrieved 5 พฤษภาคม 2566 from <https://www.moac.go.th/news-preview-441991792898>
- กรมส่งเสริมคุณภาพและสิ่งแวดล้อม. (2566b). คู่มือการประเมินเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน. Retrieved 5 พฤษภาคม 2566 from <https://actionforclimate.deqp.go.th/downloads/1786/>

- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. (2565). การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองที่ยั่งยืน: ประสบการณ์ แนวทาง และบทเรียนการพัฒนาเมืองสู่รางวัลอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อมเมืองที่ยั่งยืน รางวัลเทศบาลน่าอยู่อย่างยั่งยืน และรางวัลเทศบาลด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน. Retrieved 20 เมษายน 2566 from https://www.tei.or.th/file/library/Sustainable_Urban_Environmental_Management_70.pdf
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2566a). ไทยพร้อมเป็นเจ้าภาพจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2569. <https://www.moac.go.th/news-preview-441991792898>
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2566b). ไทยพร้อมเป็นเจ้าภาพจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2569. Retrieved 5 พฤษภาคม 2566 from <https://www.moac.go.th/news-preview-441991792898>
- กรุงเทพธุรกิจ. (2566). สร้างสรรค์ธุรกิจ MICE ให้รักษโลกด้วย BCG Model ได้อย่างไร. Retrieved 12 พฤษภาคม 2567 from <https://www.bangkokbiznews.com/corporate-moves/business/business/1094345>
- กลุ่มนโยบายและแผนกองยุทธศาสตร์. (2562). รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กันหา พุทธิพิงศกร, กนกวรรณ เกาะคู่, ทิพวรรณ สำเภารอด, & พนิดา โถทอง. (2564). แนวทางในการพัฒนาเมืองไมซ์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมอุตสาหกรรม. วารสารมหาจุฬานาคร-ทรรศน์, 7(12), 406-420.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2554). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Window. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยารักษ์ ลิมโสภาสมณี. (2567). กระบวนการพัฒนาตัวแบบแผนที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี. สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย, 6(1), 37-52.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2566). สรุปสถานการณ์ท่องเที่ยวตลาดในประเทศ (เดือนมกราคม-มีนาคม 2566). Retrieved 25 พฤษภาคม 2566 from <https://tatreviewmagazine.com/article/dom-q2-2023/>
- จังหวัดอุดรธานี. (2563). คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดอุดรธานีสู่ความเป็นเมืองไมซ์ซิตี้. Retrieved 19 พฤษภาคม 2567 from <http://www.udonthani.go.th/main/news231164-2/>
- จารุวรรณ สุวรรณ. (2564a). นวัตกรรมบริการภาครัฐเพื่อพัฒนาเมืองให้มีศักยภาพในการแข่งขันอุตสาหกรรมไมซ์. Retrieved 25 พฤษภาคม 2566 from <https://cgi/viewcontent.cgi?article=6183&context=chulaetd>
- จารุวรรณ สุวรรณ. (2564b). นวัตกรรมบริการภาครัฐเพื่อพัฒนาเมืองให้มีศักยภาพในการแข่งขันอุตสาหกรรมไมซ์. Retrieved 25 พฤษภาคม 2566 from
- จิรภา สุขนาถวิษ. (2566). นโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ของหน่วยงานภาครัฐ. สมาคมรัฐ

- ประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย, 5(9), 96-109.
- จิรนนท์ นาคสมทรง. (2563). เศรษฐกิจหมุนเวียนบนทางสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและบทบาทของการบัญชี. วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 12(3), 157-172.
- จุมพล พูลภัทรชีวิน. (2530). เทคนิคการวิจัยแบบ EDR. วารสารวิจัยสังคมศาสตร์, 3(1), 34-57.
- จุมพล พูลภัทรชีวิน. (2548). อนาคตศึกษาและการวิจัยอนาคต. รัฐสภาสาร, 30(7), 66-70.
- จุมพล พูลภัทรชีวิน. (2559). การวิจัยเชิงอนาคต (*Futures Research*). ในเอกสารประกอบการอบรม สัมมนาวิชาการ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัช เนียมศิริ. (2560). การพัฒนาศักยภาพเชิงบูรณาการของจังหวัดขอนแก่นสู่ความเป็นเมืองไม่ซ์. Retrieved 12 เมษายน 2567 from http://www.dsdw.go.th/doc_pr/ndc_25602561/PDF/837
- ชาย โพลิตา. (2556). ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- ฐิติพร พันธุ์ท่าช้าง. (2564). การพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนกรณีศึกษา กรณีศึกษากรุงเดลี และเมืองชัยปุระ สาธารณรัฐอินเดีย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา, 9(1), 279-299.
- ณฤทธิ์ เจียอาภา. (2562a). *How to Turn Risks into Opportunities in the Disruptive Era. EET*. Retrieved 11 เมษายน 2567 from <http://www.setsustainability.com/libraries/789/item/-2>
- ณฤทธิ์ เจียอาภา. (2562b). *How to Turn Risks into Opportunities in the Disruptive Era. EET*. Retrieved 11 เมษายน 2567 from <http://www.setsustainability.com/libraries/789/item/-2>
- ดวงนภา มกรานุรักษ์. (2554). อนาคตภาพการอาชีวศึกษาไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2554-2564). ว. ข. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดุขฎี ช่วยสุข, & ดลฤทัย ไกวรรณกุล. (2558). การพัฒนาศักยภาพไม่ซ์ในจังหวัดขอนแก่นเพื่อรองรับการเป็นไม่ซ์ที่ดีของประเทศไทย. วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 10(1), 15-29.
- ธันยนันท์ สมบูรณ์รัตนโชค, & ชัยณรงค์ ชัยจินดา. (2567). การประยุกต์ใช้ BCG MODEL กับธุรกิจให้บริการโรงแรมเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในยุคปกติใหม่ได้อย่างยั่งยืน. วารสารสหศาสตร์ศรีปทุม ชลบุรี, 10(1), 18-31.
- ธันวดี สุขสาโรจน์. (2561). โครงการการศึกษาแนวทางเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาเมืองสู่ความยั่งยืนผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม กรณีศึกษาเมืองสาละยา จังหวัดนครปฐม. มหาวิทยาลัยมหิดล: นครปฐม.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2560). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. พิมพ์ครั้งที่ 17. นนทบุรี: เอส.อาร์.พริ้นติ้ง แมสโปรดักส์.
- ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ. (2554). วิธีวิทยาการวิจัยทางสังคมศาสตร์. นครปฐม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- นฤมล เกษมสุข. (2560). ดัน “ท่องเที่ยว4.0” เคลื่อนเศรษฐกิจ. Retrieved 1 มกราคม 2566 from <https://www.bangkokbiznews.com/business/756663>
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2554). ธุรกิจไมซ์ (MICE BUSINESS). นนทบุรี: เพียร์นซ์ข้าหลวง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). "การวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน" การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร: สุริยาสาน.
- ปรีชา อัสวเดชากร, สรชัย พิศาลบุตร, & เสาวรส ใหญ่สว่าง. (2550). การสร้างและประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม (พ. 2, Ed.). กรุงเทพมหานคร: วิทย์พัฒน์.
- ปาจริย์ ชัยชุมพล. (2558). รูปแบบสถานที่จัดงานที่เหมาะสมกับการเป็นเมืองแห่งไมซ์ของอำเภอหาดใหญ่จังหวัดสงขลา.
- ปาริฉัตร พึ่งเหยี่ยว. (2564). การศึกษารูปแบบกลยุทธ์การพัฒนาโรงแรมเพื่อส่งผลกระทบต่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษาโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร.
- พงษ์ธร เครือฟ้า. (2562). การออกแบบเรขศิลป์ สำหรับงานอีเวนต์โดยประยุกต์ใช้ทุนวัฒนธรรม: กรณีศึกษา จังหวัดราชบุรี (วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณติต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. Retrieved 10 กรกฎาคม 2567 from <https://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/69674>
- พิมพ์พรรณ สดจารินพ้ง. (2553). การจ้ดนำเที่ยว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พิมพ์พรรณ สดจารินพ้ง. (2553). การจ้ดนำเที่ยว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ภัทรธมนต์ พลรงค์, จิตพนธ์ ชุมเกตุ, & เกิดศิริ เจริญวิศาล. (2565). การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวกับการจัดงานอีเวนต์. วารสารศิลปการจัดการ, 6(3), 1406-1422.
- มิ่งสรรพ ขาวสะอาด, อัครพงศ์ อ้นทอง, พรทิพย์ เจริญวิทย์, กุลดา เพ็ชรวรรณ, & นกุล เครือฟู. (2556). เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการท่องเที่ยว. เชียงใหม่: ลีคอินดิไซน์เวิร์ค.
- รังสรรค์ ลิเปี้ยว. (2564). การบูรณาการแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมระดับโลก. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 11(1), 171-194.
- ร้ถยานภิศ รัชตะวรรณ, ธมลวรรณ แก้วกระจก, วรรณรัตน์ จงเขตกิจ, ปิยะพร พรหมแก้ว, ดาลิมา สำแดงสาร, & ดลปภัฏ ทรงแลิส. (2561). กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสุขภาวะ. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้, 11(1), 233.
- ฤทัย อ่อนพุทธา. (2567). โมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Economy). Retrieved 12 พฤษภาคม 2567 from https://www.nstda-tiis.or.th/methodology_developm/bcg-economy/
- วรางคณา ผลประเสริฐ และคณะ. (2554). การจัดการเชิงกลยุทธ์ในการบริหารโรงพยาบาล.
- วราลี ศรีสมบัติ. (2555). เศรษฐศาสตร์จุลภาค. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนตติ้ง.
- วิโรจน์ สารัตนะ. (2566). Future Research Leaders. กรุงเทพฯ : หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎิบัณติต

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.

- วิจิตรบุษบา มารมย์. (2560). การประเมินองค์ความรู้ด้านเมืองยั่งยืนในประเทศไทย *A Knowledge Assessment on Sustainable Cities in Thailand*. น. ศ. ค. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิชชุดา มาชู. (2564). การพัฒนาศักยภาพเมืองไม่ซ์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีสู่การเป็นเมืองไม่ซ์ของประเทศไทย. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 17(1), 89-97.
- วิลเลียม ดี.เอกเกอร์ส, & สตีเฟน โกลด์สมิท. (2552). การบริหารเครือข่ายภาครัฐ (*Governing by networking*) (จักร ดิงศักดิ์, แปล). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดบุ๊ค.
- วีระยุทธ เศรษฐเสถียร. (2560). ศักยภาพและความพร้อมของเมืองเชียงใหม่กับธุรกิจการจัดประชุมไม่ซ์. วารสารบัณฑิตวิจัย, 8(1), 199-215.
- ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ, & เกิดศิริ เจริญวิศาล. (2567). การบูรณาการเมืองไม่ซ์ที่ดีด้วยมิติของ SDGs. วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 6(1), 28-39.
- ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ, & สันติธร ภูริภักดี. (2567). การสำรวจความพร้อมของจังหวัดอุดรธานีกับการเป็นเจ้าภาพจัดงานพีชสวนโลกในปี 2569. วารสารวิชาการการตลาดและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 11(1), 103-124.
- ศิวพร กลิ่นมาลัย, & พรีตร แก้วลาย. (2567). เกณฑ์การประเมิน และคัดเลือกจุดหมายปลายทางไม่ซ์. วารสารวิจัยและศึกษาปัตยกรรมวางแผน, 21(2), 245-262.
- ศุภวรรณ ตีระรัตน์, & ประสพชัย พสุนนท์. (2563). การวิเคราะห์ปัจจัยความพร้อมของเมืองรองรับการตัดสินใจจัดงานไม่ซ์ของประเทศไทย : มุมมองผู้ประกอบการธุรกิจภาคกลางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้. วารสารร่วมพฤษ มหวิทยาลัยเอกรก, 38(2), 22-33.
- ศุภวรรณ ตีระรัตน์, & สันติธร ภูริภักดี. (2564). การรับรู้ในเสน่ห์เมืองรองของประเทศไทยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในธุรกิจการประชุมองค์กรและการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 16(3), 337-347.
- ศูนย์พัฒนาธุรกิจเพื่อความยั่งยืน. (2567). การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้เสีย และการวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ. Retrieved 25 พฤษภาคม 2567 from <https://setsustainability.com/page/Stakeholder-engagement>
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2549). พีชสวนโลกสร้างเม็ดเงินสะพัดในเชียงใหม่. Retrieved 25 พฤษภาคม 2567 from <https://www.kasikomresearch.com/th/analysis/k-econ/business/Pages/7615.aspx>
- สมาคมพีชสวนระหว่างประเทศ. (2566). เกี่ยวกับ AIPH. Retrieved 6 พฤษภาคม 2566 from <https://aiph.org/about>
- สหประชาชาติ. (2566a). โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ. Retrieved 24 ตุลาคม 2566 from <https://www.unep.org/regions/asia-and-pacific/regional-initiatives/supporting-resource-efficiency/sustainable-cities>
- สหประชาชาติ. (2566b). การประชุมสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน. Retrieved 4 พฤษภาคม

2566 from <https://www.un.org/en/conferences/environment/rio1992>

สังวร ปัญญาติลก, วลัย ขวลิตรำรง, & สุพพตา ปิยะเกศิน. (2539). เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุดรธานี. (2565). คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดอุดรธานี. Retrieved 19 พฤษภาคม 2567 from <https://www.opsmoac.go.th/udonthani-regulation-files-442891791845>

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กลุ่มพัฒนากรอบแนวคิดทางทฤษฎี เศรษฐศาสตร์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. (2546). กรอบแนวคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. Retrieved 20 พฤษภาคม 2566 from <https://sep.nesdc.go.th/Book/2548/KBook-12546.pdf>

สำนักงานจังหวัดอุดรธานี. (2567a). แผนขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว จังหวัดอุดรธานี ปี พ.ศ. 2568-2569. อุดรธานี : กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด.

สำนักงานจังหวัดอุดรธานี. (2567b). แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ. 2566-2570). Retrieved 5 เมษายน 2567 from [http://www.udonthani.go.th/main/wp-uploadfile/strategy/Development_Plan66-70\(Recover67\).pdf](http://www.udonthani.go.th/main/wp-uploadfile/strategy/Development_Plan66-70(Recover67).pdf)

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2566). โมเดลเศรษฐกิจใหม่ BCG. Retrieved 16 มีนาคม 2566 from https://www.nstda.or.th/home/knowledge_post/bcg-by-nstda/

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม และนิทรรศการ. (2567a). *Festival Economy* สร้างเสริมเศรษฐกิจไทยด้วยงานเทศกาล. Retrieved 12 พฤษภาคม 2567 from <https://intelligence.busesseventsthailand.com/en/blog/festival-economy>

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม และนิทรรศการ. (2567b). ทีเส็บ เผย 5 ยุทธศาสตร์ 3 กลยุทธ์ ขับเคลื่อนไมซ์ไทย ปี 68 เพิ่มรายได้ พิชิตอันดับไมซ์แห่งเอเชีย. Retrieved 6 มิถุนายน 2568 from <https://www.busesseventsthailand.com/th/press-media/news-press-release/detail/1631-5-3-68>

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2562a). *MICE Game Changer* การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ของประเทศไทย (*Thailand's MICE Industry*). ใน. ฉ. (น.1).

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2562b). รายงานฉบับประมาณประจำปี 2561.

Retrieved 1 พฤษภาคม 2566 from <https://www.busesseventsthailand.com/files/annual-reports/TCEB-AR2018-JULY07.pdf>

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2564a). หลักเกณฑ์การประเมินเมืองเพื่อเป็นเมืองไมซ์ที่ดี. Retrieved 1 พฤษภาคม 2566 from <https://elibrary.tceb.or.th/getattachment/3494941c-229e-480e-ba81-ae96b71a3aad/6243.aspx>

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2564b). หลักเกณฑ์การประเมินเมืองเพื่อเป็นเมืองไมซ์ที่ดี. Retrieved 1 พฤษภาคม 2566 from <https://elibrary.tceb.or.th/getattachment/3494941c-229e-480e-ba81-ae96b71a3aad/6243.aspx>

[480e-ba81-ae96b71a3aad/6243.aspx](https://www.businesseseventsthailand.com/th/press-media/news-press-release/detail/1386)

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2565a). การจัดงานเมกะอีเวนต์และเทศกาลนานาชาติ. ก. กู๊ดเฮตพรีนติ้งแอนด์แพคเกจจิ้ง.

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2565b). ประเทศไทยได้รับการคัดเลือกให้จัดงานพีชสวโนโลก ปี 2569 ที่อุดรธานี. Retrieved 3 มีนาคม 2566 from <https://www.businesseseventsthailand.com/th/press-media/news-press-release/detail/1386>

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2565c). ประเทศไทยได้รับการคัดเลือกให้จัดงานพีชสวโนโลก ปี 2569 ที่อุดรธานี. Retrieved 3 มีนาคม 2566 from <https://www.businesseseventsthailand.com/th/press-media/news-press-release/detail/1386>

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2566a). MICE อุตสาหกรรมไมซ์ นิยามบทใหม่แห่งการสร้างสรรค์การจัดงานอีเวนต์. Retrieved 10 มีนาคม 2566 from <https://www.businesseseventsthailand.com/index.php/th/press-media/news-press-release/detail/1088-mice-is-the-new-definition-of-event->

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2566b). “MICE” อุตสาหกรรมไมซ์ นิยามบทใหม่แห่งการสร้างสรรค์งานอีเวนต์. Retrieved 5 มกราคม 2566 from <https://www.businesseseventsthailand.com/index.php/th/press-media/news-press-release/detail/1088-mice-is-the-new-definition-of-event->

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2566c). คู่มือการจัดงานอย่างยั่งยืน. Retrieved 15 พฤษภาคม 2566 from [https://www.micecapabilities.com/mice/uploads/attachments/Thailand_Sustainable_Events_Guide_\(TH\).pdf](https://www.micecapabilities.com/mice/uploads/attachments/Thailand_Sustainable_Events_Guide_(TH).pdf)

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2566d). ที่เสืบมุงด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีเสริมการตลาดไมซ์ทั้งในและต่างประเทศ. Retrieved 9 กรกฎาคม 2567 from <https://www.businesseseventsthailand.com/th/press-media/news-press-release/detail/1521->

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2566e). บริการด้านนวัตกรรม. Retrieved 9 พฤษภาคม 2566 from <https://intelligence.businesseseventsthailand.com/th>

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2566f). ประเทศไทยได้รับเลือกเป็นเจ้าภาพจัดมหกรรมพีชสวโนโลก 2569 ที่อุดรธานี แลนด์มาร์คอีเวนต์ครั้งแรกในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง. Retrieved 1 พฤษภาคม 2566 from <https://www.businesseseventsthailand.com/th/press-media/news-press-release/detail/1386>

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2566g). หลักเกณฑ์การประเมินเมืองเพื่อเป็นไมซ์ซิตี้. Retrieved 1 มกราคม 2566 from <https://elibrary.tceb.or.th/th/Publication/Destination/6243>.

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2567a). MICE Cities กลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสู่การยกระดับไมซ์ไทยด้วย Soft Power. Retrieved 9 พฤษภาคม 2567 from

<https://intelligence.businesseventsthailand.com/en/blog/mice-cities>

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2567b). แผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570). Retrieved 1 มกราคม 2566 from

https://www.businesseventsthailand.com/uploads/image_file/file/230420-file-pkVWj6bZw.pdf

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2567c). โมเดลเศรษฐกิจ BCG คืออะไร และเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ได้อย่างไร. Retrieved 12 พฤษภาคม 2567 from

<https://www.businesseventsthailand.com/th/support-solution/success-story/detail/636-what-is-bcg-economy-model-how-is-it-related-to-mice-industry>

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ. (2567d). การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์จังหวัดอุดรธานี. Retrieved 9 พฤษภาคม 2567 from <https://ms.udru.ac.th/udonmice/wp-content/uploads/2021/11/chapter1.pdf>

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน). (2559). วิชาการจัดการประชุมและนิทรรศการ. ก. บริษัทเอเอ็นทีออฟฟิศเอ็กเซลส.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี. Retrieved 2 กุมภาพันธ์ 2566 from <http://nscd.nesdc.go.th/ns/>

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566a). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสาม พ.ศ. 2566-2570. Retrieved 3 มีนาคม 2566 from https://www.nesdc.go.th/download/Plan13/Doc/Plan13_DraftFinal.pdf

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566b). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสาม พ.ศ. 2566-2570. Retrieved 3 มีนาคม 2566 from https://www.nesdc.go.th/download/Plan13/Doc/Plan13_DraftFinal.pdf

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2567). ดัชนีการพัฒนาด้านการเดินทางและการท่องเที่ยว ปี 2567 (TRAVEL AND TOURISM DEVELOPMENT INDEX 2024). Retrieved 6 มิถุนายน 2568 from <https://www.businesseventsthailand.com/th/press-media/news-press-release/detail/1631-5-3-68>

สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี. (2566). แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ. 2566-2570). Retrieved 25 เมษายน 2566 from

http://www.udonthanilocal.go.th/system_files/256/d9666fa5dddc3130144d36dcd785c97a.pdf

สุนทรีย์ ทับมาโนช. (2562). จังหวัดชลบุรี สสพ. ดูนานสวนลอยฟ้า สวนนงนุช และหอประชุมนานาชาติ. Retrieved 10 มกราคม 2563 from <http://thainews.prd.go.th/th/news/detail/TCATG191219154442746>

สุรัชสานุ ทอมี, & ประสพชัย พสุนนท์. (2563). การรับรู้ของหน่วยงานภาครัฐของจังหวัดนครราชสีมาที่มีต่ออุตสาหกรรมไมซ์และความสำคัญของปัจจัยตามเกณฑ์การประเมินเมืองไมซ์ (MICE City) ของสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.). ศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 15(2), 105-118.

- องการบริหารส่วนจังหวัด. (2568). คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานส่งเสริม และขับเคลื่อน
อุตสาหกรรม MICE จังหวัดอุดรธานี. Retrieved 15 มกราคม 2568 from
<https://udonpao.go.th/driveindustry65-06-13/>
- อนาวิน สุวรรณะ, & ดลฤทัย โกวรรณะกุล. (2561). การพัฒนาต้นแบบเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน จังหวัด
เชียงราย,การประชุมวิชาการระดับนานาชาติ 1st International MICE Conference Forum
2018. 125-136. ก. สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ.
- อังคณ บุญเกิด. (2561). ศักยภาพของอุตสาหกรรมบริการในแหล่งท่องเที่ยวภาคตะวันตก เพื่อ
พัฒนาเป็นไมซ์ซิตี้ในประชาคมอาเซียน. ๓. ค. 9.

ภาคผนวก

ที่ อว 8618/2741

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตฤทัย โกวรรณะกุล

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความ อนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2738

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน พันโทรายุส ศรีวัฒนสุวรรณ

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความ อนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2735

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ดร.ศราวุธ ผิวแดง

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2732

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพ์สิริ ชูศรีโหม

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความ อนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2729

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นางอรชร ว่องพรรณงาม

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความ อนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2726

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นางสาวอารีรัตน์ มนตรีปรีชาชัย

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2724

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นางสาวสุรัชธานี ทองมี

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความ อนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2722

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2720

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นางพรพิมล กังวานตระกูล

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์ นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความ อนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2718

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นายทินกร ทองเฒ่า

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2716

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นายนิมิตร โชติพิณิจ

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2714

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ดร.สืบพงศ์ สมิตพันธ์

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2712

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ผู้ประกอบการห้างหุ้นส่วนจำกัด ชัชวาล ทวีร์

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความ อนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2710

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ท้องเที่ยวและกีฬาจังหวัดร้อยเอ็ด

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความ อนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2708

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นางสาวฐิตารีย์ พิมพ์รัตน์

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2706

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ว่าที่ร้อยตรีจตุรภัทร รัตนวิสาสนนท์

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2704

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นายสุทัศน์ แพรสุรินทร์

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงกรกฎาคม 2568 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ หมายเลขโทรศัพท์ 09 8269 5154 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2740

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญฤทัย ครองยุติ

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรี บัณฑิตสาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี"

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2737

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ เหมาะประมาณ

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี"

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2734

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ดุสิตพร ฮกทา

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลัง ดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี"

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะ ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2731

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.พิมอร แก้วแดง

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลัง ดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี"

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะ ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2728

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

13 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.นรเพชร พองอ่อน

ด้วยนางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี"

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.0 3259 4031

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม EDFR ในรอบที่ 2

แบบสอบถามในรอบที่ 2

เรื่อง “ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี” เป็นหนึ่งในการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของ นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ เพื่อศึกษาสถานการณ์และข้อมูลด้านการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ซึ่งข้อมูลในแบบสอบถามนี้ได้จากการสังเคราะห์สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลในรอบการสัมภาษณ์ครั้งที่ 1

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้สร้างขึ้นจากการสังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนการสัมภาษณ์รอบที่ 1 ซึ่งแบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 : ความเห็นที่มีต่อศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ตอนที่ 3 : ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามครั้งนี้ ข้อมูลทุกอย่างจะถูกเก็บเป็นความลับสูงสุดเป็นระยะเวลา 1 ปีหลังจากเสร็จสิ้นการวิจัย และข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะถูกใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือในการตอบคำถามให้ถูกต้อง ครบถ้วน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าสำหรับการให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาเติมข้อมูลเกี่ยวกับท่านในช่องว่าง

1. ชื่อ..... สกุล.....

2. ประเภทองค์กร

- ☐ 1) ภาครัฐ/องค์การมหาชน/องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- ☐ 2) ภาคการศึกษา: มหาวิทยาลัย/ศูนย์บริการทางวิชาการ
- ☐ 3) ภาคเอกชนในพื้นที่เมืองไมซ์
- ☐ 4) ผู้จัดงาน/กิจกรรมไมซ์ที่นำงานเข้าสู่พื้นที่เป้าหมายเมืองไมซ์

3. ประสบการณ์ในการขับเคลื่อนเมืองไมซ์

- ☐ 1) 1-2 ปี
- ☐ 2) 3-4 ปี
- ☐ 3) มากกว่า 5 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความเห็นที่มีต่อศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

คำชี้แจง

2.1 ขอให้ท่านประเมินระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยมีเกณฑ์ประเมินเป็น 5 ระดับ

1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นแนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต ได้จริงน้อยที่สุด

2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นแนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต ได้จริงน้อย

3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นแนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่าง
ยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต ได้จริงปานกลาง

4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นแนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่าง
ยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต ได้จริงมาก

5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นแนวโน้มศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่าง
ยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคต ได้จริงมากที่สุด

2.2 โปรดให้คำตอบว่า แนวโน้มแต่ละด้านสามารถนำไปใช้ในการประเมินได้เหมาะสม โดยทำ
เครื่องหมาย ✓ ในช่องใดช่องหนึ่ง

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น (เลือกได้ 1 ช่อง)					ความเหมาะสมที่จะนำไป ศึกษาศักยภาพความพร้อม ในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่าง ยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์ นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี		เหตุผลอื่นๆ (ถ้ามี)
	1	2	3	4	5	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	
1) ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม								
1. การใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจไมซ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม								
2. การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทางของเมือง								
3. การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม								
4. การไม่สร้างสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อคนรุ่นหลังของเมือง								
5. การสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการลดพลังงาน								
6. การสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม								
7. การขนส่งคาร์บอนต่ำไปยังเมืองและสถานที่จัดงานไมซ์								
2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน								
8. การมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์ของชุมชน								
9. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชน								
10. การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการจัดงานไมซ์ของชุมชน								

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น (เลือกได้ 1 ช่อง)					ความเหมาะสมที่จะนำไป ศึกษาศักยภาพความพร้อม ในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่าง ยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์ นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี		เหตุผลอื่นๆ (ถ้ามี)
	1	2	3	4	5	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	
27. การจัดการความเสี่ยงในการยกเลิกการจัดงาน และความปลอดภัยของเมือง								
28. การสร้างการรับรู้ในการจัดงานไม่ซ้ำ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างต่อเนื่อง								
5) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด								
29. การผสมผสานตัวอัตลักษณ์พื้นถิ่น								
30. การสร้างอัตลักษณ์ของจังหวัดให้มีความโดดเด่น และชัดเจน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั้งในและต่างประเทศ								
31. การสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไม่ซ้ำ								
32. การสร้างความสม่ำเสมอในการระบุตัวตนของเมือง								
33. การเห็นคุณค่าของตนเอง และช่วยกันพัฒนาอัตลักษณ์ของเมือง								
34. คนในพื้นที่มีการแบ่งปันอัตลักษณ์ร่วมกัน								
35. เมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์								
36. การส่งต่อทุนวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่น								
6) ด้านความพร้อมของสถานที่								
37. สถานที่จัดงานไม่ซ้ำได้มาตรฐานในการจัดงาน								
38. สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีความแตกต่าง และมีให้เลือกมากมายหลากหลายขนาดตามความต้องการของผู้จัดงาน								
39. สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์จัดงานอย่างมีมาตรฐาน								
40. สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีการบริการที่มีมาตรฐานอย่างมืออาชีพ								
41. สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีความพร้อม และพอเพียงในการจัดงาน								
42. สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีความสะดวกในการเข้าสู่เมือง								
43. สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีสิ่งอำนวยความสะดวกเรื่องที่พัก								
44. สถานที่จัดงานไม่ซ้ำมีความปลอดภัย								

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น (เลือกได้ 1 ช่อง)					ความเหมาะสมที่จะนำไป ศึกษาศักยภาพความพร้อม ในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่าง ยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์ นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี		เหตุผลอื่นๆ (ถ้ามี)
	1	2	3	4	5	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	
7) ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล								
45. การส่งเสริมการจัดงานไม่ซ้ำด้วยความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของงานอีเวนต์ และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ								
46. การส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไม่ซ้ำ ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่								
47. การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ								
48. การส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงาน เพื่อเพิ่มการค้าในระดับภูมิภาค								
49. การส่งเสริมธุรกิจไม่ซ้ำร่วมกันในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเมือง								
50. การจัดกิจกรรมไม่ซ้ำให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่ และกลุ่มเป้าหมายเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวไม่ซ้ำ								
51. การส่งเสริมการจัดกิจกรรมไม่ซ้ำในพื้นที่ให้มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวไม่ซ้ำ								

ตอนที่ 3 : ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่าง
ยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณสำหรับข้อมูลอันมีค่าประกอบการวิจัยครั้งนี้

การประเมินความสอดคล้อง (Index of consistency: IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

เพื่อพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรื่อง ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัด

อุดรธานี

ผู้วิจัย นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 ระดับการศึกษา ปริญญาตรีบัณฑิต

หลักสูตร การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ถูกพัฒนามาจากการสังเคราะห์ผลข้อมูลจากการศึกษาวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dep Interview) กับผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ในจังหวัดอุดรธานี
2. แบบสอบถามชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
3. โดยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัย
4. แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย อยู่ในระดับใด โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้อง ดังนี้

- +1 สอดคล้อง ว่าประเด็นหัวข้อคำถามมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้สร้างเครื่องมือในงานวิจัย
- 0 ไม่แน่ใจ ว่าประเด็นหัวข้อคำถามมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้สร้างเครื่องมือในงานวิจัย
- 1 ไม่สอดคล้อง ว่าประเด็นหัวข้อคำถามมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้สร้างเครื่องมือในงานวิจัย

ขอขอบพระคุณ

ผู้วิจัย

ผู้ประสานงาน: นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ

E-mail: Siriwan.sa@udru.ac.th

เบอร์โทรศัพท์: 098-2695154

แบบประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบสอบถาม)
เรื่อง ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ
จังหวัดอุดรธานี

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด พร้อมระบุ
ข้อเสนอแนะเพื่อที่จะเป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

ส่วนที่ 1 :ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อ	ประเด็นหัวข้อคำถาม	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่สอดคล้อง -1	
1	เพศ - ชาย - หญิง				
2	อายุ - ต่ำกว่า 25 ปี - 25 – 35 ปี - 36 – 45 ปี - 46 – 55 ปี - มากกว่า 55 ปี				
3	ระดับการศึกษา - ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี - ระดับปริญญาตรี - สูงกว่าระดับปริญญาตรี				
4	ประเภทขององค์กร - ภาครัฐ/องค์การมหาชน/องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น - ภาคการศึกษา: มหาวิทยาลัย/ศูนย์บริการทางวิชาการ - ภาคเอกชนในพื้นที่เมืองไมซ์ - ผู้จัดการ/กิจกรรมไมซ์ที่ทำงานเข้าสู่พื้นที่เป้าหมายเมืองไมซ์				
5	ประเภทของธุรกิจในพื้นที่เมืองไมซ์ ธุรกิจที่พักแรม - โรงแรมริมทางหลวง (Motor Hotel) - โรงแรมที่พักต่างอากาศ (Resort Hotel) - โรงแรมศูนย์กลางของเมือง (City Hotel) - โรงแรมประจําสนามบิน (Airport Hotel)				

ข้อ	ประเด็นหัวข้อคำถาม	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่สอดคล้อง -1	
	ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม - ธุรกิจอาหารจานด่วน (Fast-Food Restaurants) - ธุรกิจอาหารบุฟเฟต์ (Buffets) - ธุรกิจประเภทคอฟฟี่ช็อป (Coffee Shops) - ธุรกิจอาหารเฉพาะกลุ่มเชื้อชาติ (Ethnic Restaurants) - ธุรกิจอาหารไทย (Thai Food) ธุรกิจท่องเที่ยว - ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ (Domestic) - ธุรกิจนำเที่ยวเข้าประเทศ (Inbound Tour) - ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Outbound Tour) ธุรกิจขนส่ง - ธุรกิจขนส่งรถตู้ - ธุรกิจขนส่งรถยนต์ - ธุรกิจขนส่งรถนำเที่ยว - ธุรกิจขนส่งรถประจำทาง - ธุรกิจขนส่ง อื่นๆ				
6	ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเมืองไมซ์หรือเคยเกี่ยวข้องกับการจัดงานในเมืองไมซ์ - 1-2 ปี - 3-4 ปี - มากกว่า 5 ปีขึ้นไป				
7	ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมไมซ์ที่เคยเข้าร่วม - การจัดประชุมขององค์กร (Meeting) - การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive) - การจัดประชุมนานาชาติ (Conventions) - การจัดงานแสดงสินค้า (Exhibitions) - การจัดงานอีเวนต์ (Event) - การจัดงานเทศกาล (Festivals) - การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (International Event)				

ส่วนที่ 2 : ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ข้อ	ประเด็นหัวข้อคำถาม	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่สอดคล้อง -1	
1. ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม					
1	มีการใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจไมซ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเมือง				
2	มีการจัดการขยะในเมืองตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง				
3	มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม				
4	มีการป้องกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อเมืองและคนรุ่นหลัง				
5	มีการสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการปลูกต้นไม้และใช้พลังงานทดแทน				
6	มีการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม				
7	มีการขนส่งโดยคำนึงถึงการลดคาร์บอนในเมืองและสถานที่จัดงานไมซ์				
2. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน					
1	ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์				
2	ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดงานไมซ์				
3	ชุมชนมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการจัดงานไมซ์				
4	ชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดงานไมซ์				
5	ชุมชนมีการดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน				
6	ชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี				
3. ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย					
1	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสนับสนุนช่วยเหลือเครือข่ายธุรกิจไมซ์				
2	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งคณะทำงาน/คณะกรรมการระดับพื้นที่เพื่อสนับสนุนงานไมซ์อย่างเป็นรูปธรรม				

ข้อ	ประเด็นหัวข้อคำถาม	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่สอดคล้อง -1	
3	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดงานไมซ์ในพื้นที่				
4	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว				
5	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมในการจัดกิจกรรมและงานต่างๆ ให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง				
6	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน				
7	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำให้อุตกิจไมซ์แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม				
8	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้จัดกิจกรรมไมซ์ที่สร้างความยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง				
4. ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ					
1	มีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่สร้างความยั่งยืน				
2	มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ				
3	มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบด้านลบของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ				
4	มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่				
5	มีการสร้างการรับรู้ในการจัดการความเสี่ยง และความปลอดภัยของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ				
6	มีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างต่อเนื่อง				
7	มีการสร้างการรับรู้ในการกำหนดช่วงระยะเวลาการดำเนินการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่ชัดเจน				

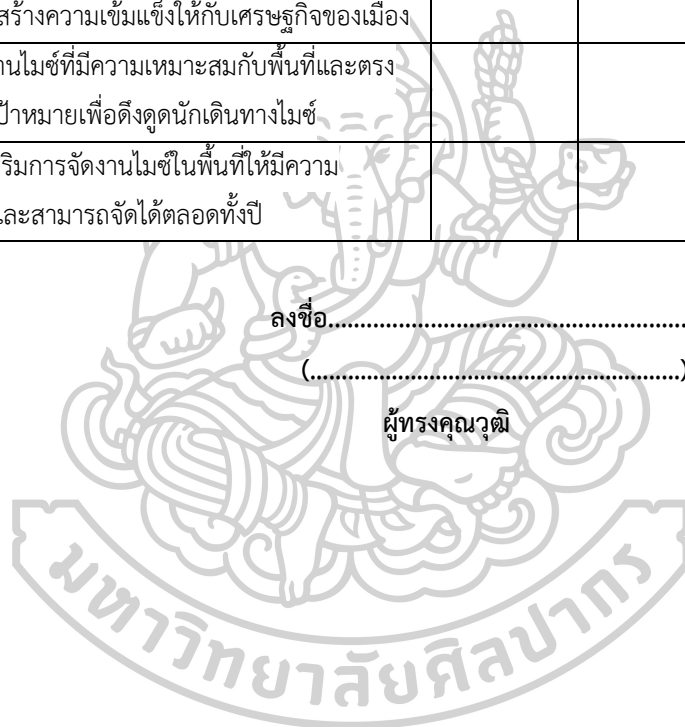
ข้อ	ประเด็นหัวข้อคำถาม	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่สอดคล้อง -1	
5. ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด					
1	มีการผสมผสานตัวอัตลักษณ์พื้นถิ่นในเมือง				
2	มีการสร้างอัตลักษณ์ของเมืองให้มีความโดดเด่น และชัดเจน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งใน และต่างประเทศ				
3	มีการสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไม่ซ์				
4	มีการสร้างความสม่ำเสมอในการระบุตัวตนของเมือง				
5	มีการเห็นคุณค่าอัตลักษณ์ของเมือง				
6	มีการช่วยกันพัฒนา และรักษาอัตลักษณ์ของเมือง				
7	เมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์				
8	คนในพื้นที่มีการสืบทอดทุนวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่นเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านอัตลักษณ์ของเมือง				
6. ด้านความพร้อมของสถานที่					
1	สถานที่จัดงานไม่ซ์ได้มาตรฐาน และมีความพร้อมในการจัดงาน				
2	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีให้เลือกมากมายหลากหลายขนาดตามความต้องการของผู้จัดงาน				
3	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์จัดงานที่มีมาตรฐาน				
4	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีมาตรฐานการบริการอย่างมืออาชีพ				
5	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีความสะดวกในการเดินทางเข้าสู่เมือง				
6	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีห้องพักอำนวยความสะดวก				
7	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีความปลอดภัย และเข้าถึงง่าย				
8	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือการประชุม				
7. ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล					
1	มีการส่งเสริมการจัดงานไม่ซ์ด้วยความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของงานอีเวนต์ และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ				

ข้อ	ประเด็นหัวข้อคำถาม	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่สอดคล้อง -1	
2	มีการส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไมซ์ ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่				
3	มีการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ				
4	มีการส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไมซ์ เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของเมือง				
5	มีการส่งเสริมธุรกิจไมซ์ร่วมกับธุรกิจบริการอื่นๆ ในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจของเมือง				
6	มีการจัดงานไมซ์ที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่และตรงตามกลุ่มเป้าหมายเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวไมซ์				
7	มีการส่งเสริมการจัดงานไมซ์ในพื้นที่ที่มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี				

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

(Content validity of IOC from the experts)

เรื่อง “ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ
จังหวัดอุดรธานี”

ข้อ	ประเด็นหัวข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
ส่วนที่ 1 :ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล									
1	เพศ - ชาย - หญิง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	อายุ - ต่ำกว่า 25 ปี - 25 – 35 ปี - 36 – 45 ปี - 46 – 55 ปี - มากกว่า 55 ปี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3	ระดับการศึกษา - ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี - ระดับปริญญาตรี - สูงกว่าระดับปริญญาตรี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4	ประเภทขององค์กร - ภาครัฐ/องค์การมหาชน/องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น - ภาคการศึกษา: มหาวิทยาลัย/ศูนย์บริการทางวิชาการ - ภาคเอกชนในพื้นที่เมืองไมซ์ - ผู้จัดการ/กิจกรรมไมซ์ที่ทำงานเข้าสู่พื้นที่เป้าหมายเมืองไมซ์	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
5	ประเภทของธุรกิจในพื้นที่เมืองไมซ์ ธุรกิจที่พักแรม - โรงแรมริมทางหลวง (Motor Hotel) - โรงแรมที่พักต่างอากาศ (Resort Hotel) - โรงแรมศูนย์กลางของเมือง (City Hotel)	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้

ข้อ	ประเด็นหัวข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
	- โรงแรมประจำสนามบิน (Airport Hotel) ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม - ธุรกิจอาหารจานด่วน (Fast-Food Restaurants) - ธุรกิจอาหารบุฟเฟต์ (Buffets) - ธุรกิจประเภทคอฟฟี่ช็อป (Coffee Shops) - ธุรกิจอาหารเฉพาะกลุ่มเชื้อชาติ (Ethnic Restaurants) - ธุรกิจอาหารไทย (Thai Food) ธุรกิจท่องเที่ยว - ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ (Domestic) - ธุรกิจนำเที่ยวเข้าประเทศ (Inbound Tour) - ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Outbound Tour) ธุรกิจขนส่ง - ธุรกิจขนส่งรถตู้ - ธุรกิจขนส่งรถยนต์ - ธุรกิจขนส่งรถนำเที่ยว - ธุรกิจขนส่งรถประจำทาง - ธุรกิจขนส่ง อื่นๆ								
6	อายุ - ต่ำกว่า 25 ปี - 25 – 35 ปี - 36 – 45 ปี - 46 – 55 ปี - มากกว่า 55 ปี	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
7	ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมไมซ์ที่เคยเข้าร่วม	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่							

ข้อ	ประเด็นหัวข้อคำถาม	1	2	3	4	5	รวม	IOC	ความหมาย
	- การจัดประชุมขององค์กร (Meeting) - การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive) - การจัดประชุมนานาชาติ (Conventions) - การจัดงานแสดงสินค้า (Exhibitions) - การจัดงานอีเวนต์ (Event) - การจัดงานเทศกาล (Festivals) - การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (International Event)								
ส่วนที่ 2 : ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี									
1. ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม									
1	มีการใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจไมซ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเมือง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	มีการจัดการขยะในเมืองตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3	มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4	มีการป้องกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อเมืองและคนรุ่นหลัง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5	มีการสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการปลูกต้นไม้และใช้พลังงานทดแทน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	มีการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7	มีการขนส่งโดยคำนึงถึงการลดคาร์บอนในเมืองและสถานที่จัดงานไมซ์	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
2. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน									
1	ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ข้อ	ประเด็นหัวข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
2	ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดงาน ไมซ์	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3	ชุมชนมีส่วนร่วมในการแบ่งปัน ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการจัดงานไมซ์	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4	ชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการ จัดงานไมซ์	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5	ชุมชนมีการดำเนินการจัดงานไมซ์ของ ชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และ ภาคเอกชน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	ชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในการเป็น เจ้าบ้านที่ดี	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3. ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย									
1	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสนับสนุนช่วยเหลือ เครือข่ายธุรกิจไมซ์	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งคณะทำงาน/ คณะกรรมการระดับพื้นที่เพื่อสนับสนุน งานไมซ์อย่างเป็นรูปธรรม	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการ สนับสนุนการจัดงานไมซ์ในพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการ สนับสนุนธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
5	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมในการจัด กิจกรรมและงานต่างๆ ให้เป็นไปตามอัต ลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้เกิดการจัด งานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้มีส่วนร่วม ในการทำให้ธุรกิจไมซ์แสดงความ รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
8	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้จัดกิจกรรม ไมซ์ที่สร้างความยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ข้อ	ประเด็นหัวข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
4. ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ									
1	มีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่สร้างความยั่งยืน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3	มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบด้านลบของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
4	มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5	มีการสร้างการรับรู้ในการจัดการความเสี่ยง และความปลอดภัยของการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	มีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่างต่อเนื่อง	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
7	มีการสร้างการรับรู้ในการกำหนดช่วงระยะเวลาการดำเนินการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่ชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5. ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด									
1	มีการผสมผสานตัวอัตลักษณ์พื้นถิ่นในเมือง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	มีการสร้างอัตลักษณ์ของเมืองให้มีความโดดเด่น และชัดเจน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งใน และต่างประเทศ	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3	มีการสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไมซ์	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4	มีการสร้างความสม่ำเสมอในการระบุตัวตนของเมือง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5	มีการเห็นคุณค่าอัตลักษณ์ของเมือง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ข้อ	ประเด็นหัวข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
1	มีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไมซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่ สร้างความยั่งยืน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	มีการช่วยกันพัฒนา และรักษาอัตลักษณ์ของเมือง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7	เมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่าง สร้างสรรค์	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
8	คนในพื้นที่มีการสืบทอดทุน วัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่นเพื่อสร้างความ เข้มแข็งด้านอัตลักษณ์ของเมือง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6. ด้านความพร้อมของสถานที่									
1	สถานที่จัดงานไมซ์ได้มาตรฐาน และมี ความพร้อมในการจัดงาน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	สถานที่จัดงานไมซ์มีให้เลือกมากมาย หลากหลายขนาดตามความต้องการ ของผู้จัดงาน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3	สถานที่จัดงานไมซ์มีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์จัดงานที่มี มาตรฐาน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4	สถานที่จัดงานไมซ์มีมาตรฐานการ บริการอย่างมืออาชีพ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5	สถานที่จัดงานไมซ์มีความสะดวกใน การเดินทางเข้าสู่เมือง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	สถานที่จัดงานไมซ์มีห้องพักอำนวยความสะดวก	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7	สถานที่จัดงานไมซ์มีความปลอดภัย และเข้าถึงง่าย	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
8	สถานที่จัดงานไมซ์มีสภาพแวดล้อมที่ เอื้อต่อการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม นอกเหนือการประชุม	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ข้อ	ประเด็นหัวข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
1	มีการส่งเสริมการจัดงานไมซ์ด้วยความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของงานอีเวนต์ และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	มีการส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไมซ์ ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3	มีการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4	มีการส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไมซ์ เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของเมือง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5	มีการส่งเสริมธุรกิจไมซ์ร่วมกับธุรกิจบริการอื่นๆ ในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจของเมือง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	มีการจัดงานไมซ์ที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่และตรงตามกลุ่มเป้าหมาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7	มีการส่งเสริมการจัดงานไมซ์ในพื้นที่ให้มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม

แบบสอบถามออนไลน์ (ขั้นตอนที่ 2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี)

เรื่อง “ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี”

ผู้วิจัย นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 ระดับการศึกษา ปริญญาตรีบัณฑิต

หลักสูตร การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่อยู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 64 ถนนทหาร ตำบลหมากแข้ง เมือง อุดรธานี 41000

เบอร์โทรศัพท์ 098-269-5154

สถาบันรับรองจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ถูกพัฒนามาจากการสังเคราะห์ผลข้อมูลจากการศึกษาวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dep Interview) กับผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์ในจังหวัดอุดรธานี

2. แบบสอบถามชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล 2 เดือน คือ เดือนมิถุนายน – กรกฎาคม 2568 โดยมีข้อคำถามส่วนที่ 1 จำนวน 7 ข้อ และในส่วนที่ 2 จำนวน 7 ด้าน 51 ข้อย่อย

4. ผู้วิจัยจะรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยไม่ให้รั่วไหลในลักษณะระบุตัวบุคคลได้ โดยไม่มีการระบุชื่อ หรือรหัสตัวเลขใดๆ ที่เชื่อมโยงถึงตัวบุคคล ซึ่งข้อมูลดังกล่าวที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับ และการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงเป็นภาพรวมเท่านั้น ผู้วิจัยจะเก็บเอกสารที่เป็นกระดาษไว้ในตู้เก็บเอกสารที่มีแม่กุญแจล็อก และเก็บถูกกุญแจไว้ที่ผู้วิจัยคนเดียว และเก็บไฟล์ข้อมูล ไฟล์สแกนเอกสาร ไฟล์รูปภาพ ไฟล์เสียง ไว้ในโน้ตบุ๊กส่วนตัว ที่มีรหัสผ่านซึ่งผู้วิจัยทราบคนเดียว เมื่อโครงการสิ้นสุดไปแล้ว 1 เดือน แบบสอบถาม

ทั้งหมดจะถูกทำลาย โดยผู้วิจัยจะรวบรวมเอกสารที่เป็นกระดาษทั้งหมดนำเข้าเครื่องย่อยทำลายเอกสาร และ
ลบไฟล์ข้อมูล ไฟล์สแกนเอกสาร ไฟล์รูปภาพ ไฟล์เสียง ในโน้ตบุ๊กส่วนตัวทั้ง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับข้อมูลตามความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐ 1) ชาย

☐ 2) หญิง

2. อายุ

☐ 1) ต่ำกว่า 25 ปี

☐ 2) 25 – 35 ปี

☐ 3) 36 – 45 ปี

☐ 4) 46 – 55 ปี

☐ 5) มากกว่า 55 ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ 1) ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

☐ 2) ระดับปริญญาตรี

☐ 3) สูงกว่าระดับปริญญาตรี

4. ประเภทขององค์กร

☐ 1) ภาครัฐ/องค์การมหาชน/องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

☐ 2) ภาคการศึกษา: มหาวิทยาลัย/ศูนย์บริการทางวิชาการ

☐ 3) ภาคเอกชนในพื้นที่เมืองไมซ์

☐ 4) ผู้จัดการ/กิจกรรมไมซ์ที่ทำงานเข้าสู่พื้นที่เป้าหมายเมืองไมซ์

5. ประเภทของธุรกิจในพื้นที่เมืองไมซ์

ธุรกิจที่พักแรม

☐ 1) โรงแรมริมทางหลวง (Motor Hotel)

☐ 2) โรงแรมที่พักต่างอากาศ (Resort Hotel)

☐ 3) โรงแรมศูนย์กลางของเมือง (City Hotel)

☐ 4) โรงแรมประจำสนามบิน (Airport Hotel)

ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม

☐ 1) ธุรกิจอาหารจานด่วน (Fast-Food Restaurants)

☐ 2) ธุรกิจอาหารบุฟเฟต์ (Buffets)

☐ 3) ธุรกิจประเภทคอฟฟี่ช็อป (Coffee Shops)

☐ 4) ธุรกิจอาหารเฉพาะกลุ่มเชื้อชาติ (Ethnic Restaurants)

☐ 5) ธุรกิจอาหารไทย (Thai Food)

ธุรกิจการท่องเที่ยว

☐ 1) ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ (Domestic)

☐ 2) ธุรกิจนำเที่ยวเข้าประเทศ (Inbound Tour)

☐ 3) ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Outbound Tour)

ธุรกิจขนส่ง

☐ 1) ธุรกิจขนส่งรถตู้

☐ 2) ธุรกิจขนส่งรถยนต์

☐ 3) ธุรกิจขนส่งรถนำเที่ยว

☐ 4) ธุรกิจขนส่งรถประจำทาง

☐ 5) ธุรกิจขนส่ง อื่นๆ

6. ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเมืองไมซ์หรือเคยเกี่ยวข้องกับการจัดงานในเมืองไมซ์

☐ 1) 1-2 ปี

☐ 2) 3-4 ปี

☐ 3) มากกว่า 5 ปีขึ้นไป

7. ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมไมซ์ที่เคยเข้าร่วม

- ☐ 1) การจัดประชุมขององค์กร (Meeting)
- ☐ 2) การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive)
- ☐ 3) การจัดประชุมนานาชาติ (Conventions)
- ☐ 4) การจัดงานแสดงสินค้า (Exhibitions)
- ☐ 5) การจัดงานอีเวนต์ (Event)
- ☐ 6) การจัดงานเทศกาล (Festivals)
- ☐ 7) การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (International Event)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีความหมายในการเลือกดังนี้ 5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม						
1.1	มีการใช้พลังงานสะอาดในการทำธุรกิจไมซ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเมือง					
1.2	มีการจัดการขยะในเมืองตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง					
1.3	มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม					
1.4	มีการป้องกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อเมืองและคนรุ่นหลัง					
1.5	มีการสร้างพื้นที่สีเขียวในเมืองด้วยการปลูกต้นไม้และใช้พลังงานทดแทน					
1.6	มีการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบูรณาการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
1.7	มีการขนส่งโดยคำนึงถึงการลดคาร์บอนในเมืองและสถานที่จัดงานไมซ์					
2. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน						
2.1	ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์					
2.2	ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดงานไมซ์					

ข้อ	ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.3	ชุมชนมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการจัดงานไม่					
2.4	ชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดงานไม่					
2.5	ชุมชนมีการดำเนินการจัดงานไม่ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และ ภาคเอกชน					
2.6	ชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี					
3. ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย						
3.1	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสนับสนุนช่วยเหลือเครือข่ายธุรกิจไม่					
3.2	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งคณะทำงาน/คณะกรรมการระดับพื้นที่เพื่อสนับสนุน งานไม่อย่างเป็นรูปธรรม					
3.3	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดงานไม่ในพื้นที่					
3.4	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว					
3.5	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมในการจัดกิจกรรมและงานต่างๆ ให้เป็นไปตาม อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง					
3.6	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้เกิดการจัดงานไม่อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน					
3.7	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำให้ธุรกิจไม่แสดงความ รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม					
3.8	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งเสริมให้จัดกิจกรรมไม่ที่สร้างความยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง					
4. ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ						
4.1	มีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไม่ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่สร้าง ความยั่งยืน					
4.2	มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดงานไม่ และการจัดงานอี เวนต์นานาชาติ					
4.3	มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบด้านลบของการจัดงานไม่ และการ จัดงานอีเวนต์นานาชาติ					
4.4	มีการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานไม่ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่					
4.5	มีการสร้างการรับรู้ในการจัดการความเสี่ยง และความปลอดภัยของการจัด งานไม่ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ					
4.6	มีการสร้างการรับรู้ในการจัดงานไม่ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติอย่าง ต่อเนื่อง					

ข้อ	ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4.7	มีการสร้างการรับรู้ในการกำหนดช่วงระยะเวลาการดำเนินการจัดงานไม่ซ์ และการจัดงานอีเวนต์นานาชาติที่ชัดเจน					
5. ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด						
5.1	มีการผสมผสานตัวอัตลักษณ์พื้นถิ่นในเมือง					
5.2	มีการสร้างอัตลักษณ์ของเมืองให้มีความโดดเด่น และชัดเจน เพื่อดึงดูดนัก เดินทางทั้งใน และต่างประเทศ					
5.3	มีการสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไม่ซ์					
5.4	มีการสร้างความสม่ำเสมอในการระบุตัวตนของเมือง					
5.5	มีการเห็นคุณค่าอัตลักษณ์ของเมือง					
5.6	มีการช่วยกันพัฒนา และรักษาอัตลักษณ์ของเมือง					
5.7	เมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์					
5.8	คนในพื้นที่มีการสืบทอดวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่นเพื่อสร้างความเข้มแข็ง ด้านอัตลักษณ์ของเมือง					
6. ด้านความพร้อมของสถานที่						
6.1	สถานที่จัดงานไม่ซ์ได้มาตรฐาน และมีความพร้อมในการจัดงาน					
6.2	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีให้เลือกมากมายหลากหลายขนาดตามความต้องการ ของ ผู้จัดงาน					
6.3	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์จัดงานที่มี มาตรฐาน					
6.4	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีมาตรฐานการบริการอย่างมืออาชีพ					
6.5	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีความสะดวกในการเดินทางเข้าสู่เมือง					
6.6	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีห้องพักอำนวยความสะดวก					
6.7	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีความปลอดภัย และเข้าถึงง่าย					
6.8	สถานที่จัดงานไม่ซ์มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม นอกเหนือการประชุม					
7. ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล						
7.1	มีการส่งเสริมการจัดงานไม่ซ์ด้วยความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของงาน อีเวนต์ และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ					
7.2	มีการส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไม่ซ์ ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และ การลงทุนในพื้นที่					
7.3	มีการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ					

ข้อ	ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
7.4	มีการส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงานไม่ซ์ เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของเมือง					
7.5	มีการส่งเสริมธุรกิจไม่ซ์ร่วมกับธุรกิจบริการอื่นๆ ในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจของเมือง					
7.6	มีการจัดงานไม่ซ์ที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่และตรงตามกลุ่มเป้าหมายเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวไม่ซ์					
7.7	มีการส่งเสริมการจัดงานไม่ซ์ในพื้นที่ที่มีความน่าสนใจ และสามารถจัดได้ตลอดทั้งปี					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

*****ผู้วิจัยขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม*****

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (ขั้นตอนที่ 1 เพื่อการศึกษาสถานการณ์และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี)

เรื่อง “ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี”

ผู้วิจัย นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 ระดับการศึกษา ปริญญาตรีบัณฑิต

หลักสูตร การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่อยู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 64 ถนนทหาร ตำบลหมากแข้ง เมือง อุดรธานี 41000

เบอร์โทรศัพท์ 098-269-5154

สถาบันรับรองจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล 2 เดือน คือ เดือนมิถุนายน – กรกฎาคม 2568 โดยมีข้อคำถามส่วนที่ 1 จำนวน 7 ข้อ และในส่วนที่ 2 จำนวน 5 ข้อ และใช้เวลาสัมภาษณ์ 1 ชั่วโมง
3. ผู้วิจัยจะรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยไม่ให้รั่วไหลในลักษณะระบุตัวบุคคลได้ โดยไม่มีการระบุชื่อ หรือรหัสตัวเลขใดๆ ที่เชื่อมโยงถึงตัวบุคคล ซึ่งข้อมูลดังกล่าวที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับ และการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงเป็นภาพรวมเท่านั้น ผู้วิจัยจะเก็บเอกสารที่เป็นกระดาษไว้ในตู้เก็บเอกสารที่มีแม่กุญแจล็อก และเก็บลูกกุญแจไว้ที่ผู้วิจัยคนเดียว และเก็บไฟล์ข้อมูล ไฟล์สแกนเอกสาร ไฟล์รูปภาพ ไฟล์เสียง ไว้ในโน้ตบุ๊กส่วนตัว ที่มีรหัสผ่านซึ่งผู้วิจัยทราบคนเดียว เมื่อโครงการสิ้นสุดไปแล้ว 1 เดือน แบบสัมภาษณ์ทั้งหมดจะถูกทำลาย โดยผู้วิจัยจะรวบรวมเอกสารที่เป็นกระดาษ

ทั้งหมดนำเข้าเครื่องย่อยทำลายเอกสาร และลบไฟล์ข้อมูล ไฟล์สแกนเอกสาร ไฟล์รูปภาพ ไฟล์เสียง ใน
โน้ตบุ๊กส่วนตัวทั้ง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง

2. อายุ.....ปี (อายุเต็ม)

3. ระดับการศึกษา

☐ 1) ประถมศึกษา

☐ 2) มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - ม.3)

☐ 3) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - ม.6)

☐ 4) ปวช.

☐ 5) อนุปริญญา (ปวส.)

☐ 6)ปริญญาตรี

☐ 7) สูงกว่าปริญญาตรี

☐ 8) อื่นๆ

(ระบุ).....

4. ประเภทขององค์กร

☐ 1) ภาครัฐ/องค์การมหาชน/องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

☐ 2) ภาคการศึกษา: มหาวิทยาลัย/ศูนย์บริการทางวิชาการ

☐ 3) ภาคเอกชนในพื้นที่เมืองไมซ์

☐ 4) ผู้จัดการ/กิจกรรมไมซ์ที่นำงานเข้าสู่พื้นที่เป้าหมายเมืองไมซ์

5. ประเภทของธุรกิจในพื้นที่เมืองไมซ์

ธุรกิจที่พักแรม

☐ 1) โรงแรมริมทางหลวง (Motor Hotel)

☐ 2) โรงแรมที่พักต่างอากาศ (Resort Hotel)

☐ 3) โรงแรมศูนย์กลางของเมือง (City Hotel)

☐ 4) โรงแรมประจำสนามบิน (Airport Hotel)

ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม

- ☐ 1) ธุรกิจอาหารจานด่วน (Fast-Food Restaurants)
- ☐ 2) ธุรกิจอาหารบุฟเฟต์ (Buffets)
- ☐ 3) ธุรกิจประเภทคอฟฟี่ช็อป (Coffee Shops)
- ☐ 4) ธุรกิจอาหารเฉพาะกลุ่มเชื้อชาติ (Ethnic Restaurants)
- ☐ 5) ธุรกิจอาหารไทย (Thai Food)

ธุรกิจการท่องเที่ยว

- ☐ 1) ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ (Domestic)
- ☐ 2) ธุรกิจนำเที่ยวเข้าประเทศ (Inbound Tour)
- ☐ 3) ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ (Outbound Tour)

ธุรกิจขนส่ง

- ☐ 1) ธุรกิจขนส่งรถตู้
- ☐ 2) ธุรกิจขนส่งรถยนต์
- ☐ 3) ธุรกิจขนส่งรถนำเที่ยว
- ☐ 4) ธุรกิจขนส่งรถประจำทาง
- ☐ 5) ธุรกิจขนส่ง อื่นๆ

ธุรกิจ อื่นๆ

☐

6. ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเมืองไมซ์หรือเคยเกี่ยวข้องกับการจัดงานในเมืองไมซ์

- ☐ 1) 1-2 ปี
- ☐ 2) 3-4 ปี
- ☐ 3) มากกว่า 5 ปีขึ้นไป

7. ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมไมซ์ที่เคยเข้าร่วม

- ☐ 1) การจัดประชุมขององค์กร (Meeting)
- ☐ 2) การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive)
- ☐ 3) การจัดประชุมนานาชาติ (Conventions)
- ☐ 4) การจัดงานแสดงสินค้า (Exhibitions)
- ☐ 5) การจัดงานอีเวนต์ (Event)
- ☐ 6) การจัดงานเทศกาล (Festivals)
- ☐ 7) การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ (International Event)

ส่วนที่ 2 ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ
จังหวัดอุดรธานี

ข้อคำถาม

1. สภาพการณ์ความพร้อมปัจจุบันในการพัฒนาเป็นเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในแต่ละด้านเป็นอย่างไร

- ด้านศักยภาพทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของเมืองไมซ์

.....

- ด้านนโยบายและแผนในการพัฒนาเมืองไมซ์

.....

- ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมืองไมซ์.....

- ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาเมืองไมซ์.....

2. การขับเคลื่อนเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในปัจจุบันเป็นอย่างไร

- จังหวัดอุดรธานีมีแนวทางและแผนในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนในปัจจุบันอย่างไร

.....

- จังหวัดอุดรธานีมีแนวทางและแผนในการรองรับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติในปัจจุบันอย่างไร

.....

3. แนวโน้มการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในอนาคตเป็นอย่างไร

- จังหวัดอุดรธานีมีแนวทางและแผนในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนในอนาคตอย่างไร

.....

- จังหวัดอุดรธานีมีแนวทางและแผนในการรองรับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติในอนาคตอย่างไร

.....

4. ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไมซ์อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี ในแต่ละด้านเป็นอย่างไร

1) ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และไม่สร้างสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษต่อคนรุ่นหลังของเมืองเป็นอย่างไร

.....

- มีการสร้างพื้นที่สีเขียวในเมือง ด้วยการลดพลังงาน เช่น การลดปริมาณคาร์บอน การสร้างระบบนิเวศในเมืองให้ดีขึ้น หรือไม่

.....

- มีการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกระบวนการความยั่งยืนในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือไม่ อย่างไร

.....

- มีการขนส่งคาร์บอนต่ำไปยังเมืองและสถานที่จัดงานไมซ์หรือไม่ อย่างไร.....

2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

- การมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานไมซ์ของชุมชนเป็นอย่างไร.....

- การมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชนเป็นอย่างไร.....

- การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการจัดงานไมซ์ของชุมชนเป็นอย่างไร.....

- การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานไมซ์ของชุมชนเป็นอย่างไร.....

- การดำเนินการจัดงานไมซ์ของชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน เป็นอย่างไร.....

3) ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

- มีประสบการณ์ในการจัดงานไมซ์ หรือไม่ อย่างไร.....

- มีเครือข่ายเชื่อมโยงกับองค์กรธุรกิจไมซ์หรือไม่ อย่างไร.....

- มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดงานไมซ์ในพื้นที่หรือไม่ อย่างไร.....

- มีการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ และการบริการด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการจัดงานหรือกิจกรรมไมซ์หรือไม่ อย่างไร

.....

- มีการส่งเสริมในการกิจกรรมและงานต่างๆ เป็นไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง หรือไม่ อย่างไร

.....

- มีการส่งเสริมทำให้เกิดการจัดงานไมซ์อย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วนหรือไม่ อย่างไร.....

- มีส่วนร่วมในการทำให้ธุรกิจไมซ์แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมหรือไม่ อย่างไร

.....

4) ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ

- การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจัดงานไมซ์ของเมืองเป็นอย่างไร.....

- การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินเมืองไมซ์เป็นอย่างไร.....

- การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่กับการจัดงานไมซ์เป็นอย่างไร.....

- การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของเมือง สภาพแวดล้อมของเมือง และความสะดวกในการเข้าสู่เมืองหรือสถานที่จัดงานไมซ์เป็นอย่างไร.....

- มีการจัดการความเสี่ยงในการยกเลิกการจัดงาน และความปลอดภัยของเมืองหรือไม่ อย่างไร.....

5) ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด

- เมืองมีการสร้างอัตลักษณ์ให้มีความเหมาะสมกับการจัดงานไมซ์หรือไม่ อย่างไร.....

- มีการสร้างความสม่ำเสมอในการระบุตัวตนของเมือง ด้วยการเห็นคุณค่าของตนเอง และช่วยกันพัฒนาอัตลักษณ์ของเมือง หรือไม่อย่างไร.....

- คนในพื้นที่มีการแบ่งปันอัตลักษณ์ร่วมกัน และมีเป้าหมายที่คล้ายกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกิจกรรมการจัดงานไมซ์หรือไม่ อย่างไร.....

- เมืองมีทุนวัฒนธรรมที่โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์หรือไม่ อย่างไร.....

6) ด้านความพร้อมของสถานที่

- สถานที่จัดงานไมซ์ได้มาตรฐานในการจัดงานหรือไม่ อย่างไร.....

- สถานที่จัดงานไมซ์มีความแตกต่าง และมีให้เลือกมากมายหลากหลายขนาดตามความต้องการของผู้จัดงานหรือไม่อย่างไร.....

- สถานที่จัดงานไมซ์มีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ที่จัดงานอย่างมีมาตรฐานหรือไม่ อย่างไร

.....

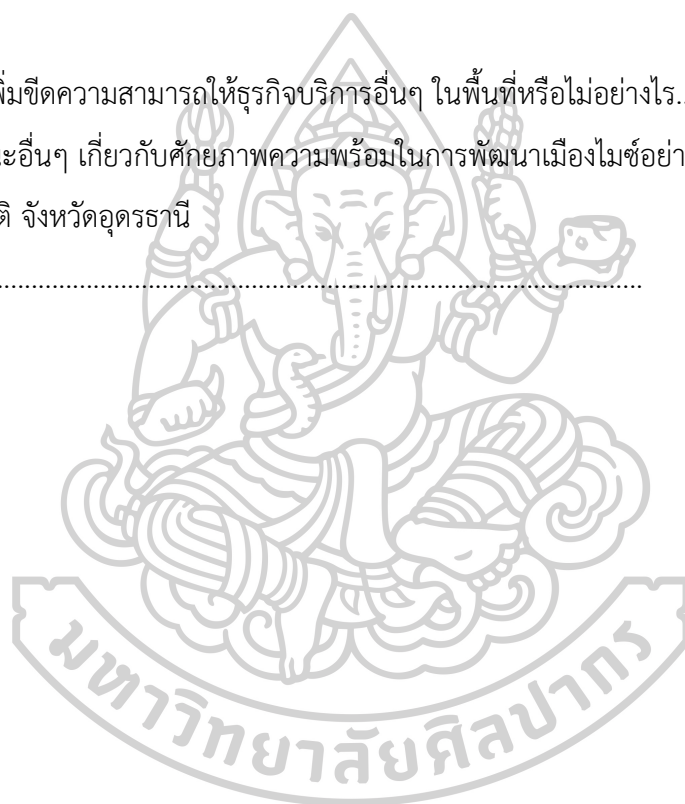
- การบริการในสถานที่จัดงานไมซ์มีมาตรฐานอย่างมืออาชีพหรือไม่ อย่างไร.....

7) ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล

- มีการส่งเสริมการจัดงานไม่ซ้ำด้วยความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของงานอีเวนต์ และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่หรือไม่ อย่างไร.....
- มีการส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายธุรกิจไมซ์ ธุรกิจบริการท่องเที่ยว และการลงทุนในพื้นที่หรือไม่ อย่างไร.....
- มีการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ หรือไม่อย่างไร.....
- มีการส่งเสริมให้เมืองเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดงาน เพื่อเพิ่มการค้าในระดับภูมิภาค หรือไม่ อย่างไร.....
- เมืองมีการเพิ่มขีดความสามารถให้ธุรกิจบริการอื่นๆ ในพื้นที่หรือไม่อย่างไร.....

5. ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ซ้ำอย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

.....

การสนทนากลุ่ม (ขั้นตอนที่ 3 เพื่อนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่
การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี)

เรื่อง “ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัด
อุดรธานี”

ผู้วิจัย นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ รหัสประจำตัว 651230027 ระดับการศึกษา ปริญญาตรีบัณฑิต

หลักสูตร การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่อยู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 64 ถนนทหาร ตำบลหมากแข้ง เมือง อุดรธานี 41000

เบอร์โทรศัพท์ 098-269-5154

สถาบันรับรองจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำชี้แจง

1. แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่มชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล 2 เดือน คือ เดือนมิถุนายน – กรกฎาคม 2568 โดยมีข้อคำถามส่วนที่ 1 จำนวน 3 ข้อ ส่วนที่ 2 จำนวน 2 ข้อ และในส่วนที่ 3 จำนวน 3 ข้อ และใช้เวลาในการสนทนากลุ่ม 1 ชั่วโมง
3. ผู้วิจัยจะรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยไม่ให้รั่วไหลในลักษณะระบุตัวบุคคลได้ โดยไม่มีการระบุชื่อ หรือรหัสตัวเลขใดๆ ที่เชื่อมโยงถึงตัวบุคคล ซึ่งข้อมูลดังกล่าวที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับ และการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงเป็นภาพรวมเท่านั้น ผู้วิจัยจะเก็บเอกสารที่เป็นกระดาษไว้ในตู้เก็บเอกสารที่มีแม่กุญแจล็อก และเก็บลูกกุญแจไว้ที่ผู้วิจัยคนเดียว และเก็บไฟล์ข้อมูล ไฟล์สแกนเอกสาร ไฟล์รูปภาพ ไฟล์เสียง ไว้นาฬิกาส่วนตัว ที่มีรหัสผ่านซึ่งผู้วิจัยทราบคนเดียว เมื่อโครงการสิ้นสุดไปแล้ว 1 เดือน การสนทนากลุ่มทั้งหมดจะถูกทำลาย โดยผู้วิจัยจะรวบรวมเอกสารที่เป็นกระดาษ

ทั้งหมดนำเข้าเครื่องย่อยทำลายเอกสาร และลบไฟล์ข้อมูล ไฟล์สแกนเอกสาร ไฟล์รูปภาพ ไฟล์เสียง ในโน้ตบุ๊กส่วนตัวทั้ง

ส่วนที่ 1 ประเด็นคำถามเกี่ยวกับศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

1. ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน จังหวัดอุดรธานี
 - 1.1 การสร้างความยั่งยืนให้กับเมืองไม่มีความสำคัญหรือไม่ อย่างไร.....
 - 1.2 เมืองไม่ซ์จังหวัดอุดรธานี ควรพัฒนาในเรื่องใดเพื่อให้เกิดความยั่งยืนขึ้นกับเมือง.....
 - 1.3 เมืองไม่ซ์จังหวัดอุดรธานี มีศักยภาพความพร้อมในการเป็นเมืองอย่างยั่งยืน หรือไม่ อย่างไร
2. การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
 - 2.1 การจัดงานอีเวนต์นานาชาติมีความสำคัญอย่างไรกับเมืองไม่ซ์จังหวัดอุดรธานี.....
 - 2.2 จังหวัดอุดรธานีมีศักยภาพความพร้อมในรองรับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ หรือไม่ อย่างไร...
3. องค์ประกอบศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี
 - 3.1 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร กับองค์ประกอบในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนทั้ง 7 ด้าน ของจังหวัดอุดรธานี
 - ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
 - ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน
 - ด้านการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
 - ด้านการสร้างการรับรู้การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ
 - ด้านอัตลักษณ์ของเมืองที่เด่นชัด
 - ด้านความพร้อมของสถานที่
 - ด้านการสร้างเศรษฐกิจด้วยงานเทศกาล

3.2 องค์ประกอบทั้ง 7 ด้านในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนจังหวัดอุดรธานี มีความเพียงพอเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร และหากไม่ควรเพิ่มเติมในเรื่องใด.....

ส่วนที่ 2 กลยุทธ์ในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

1. แนวทางการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี เป็นอย่างไร

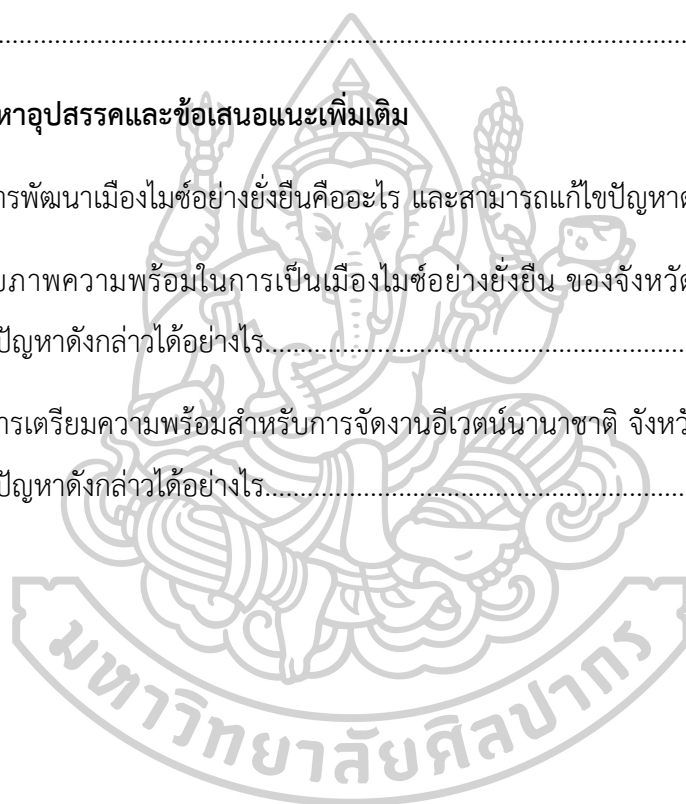
2. กลยุทธ์ในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี เป็นอย่างไร.....

ส่วนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ปัญหาในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนคืออะไร และสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร.....

2. ปัญหาศักยภาพความพร้อมในการเป็นเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน ของจังหวัดอุดรธานีคืออะไร และสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร.....

3. ปัญหาในการเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานีคืออะไร และสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร.....

ภาพการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลจากสำนักงานจังหวัดอุดรธานี

การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลจากสำนักงานจังหวัดอุดรธานี

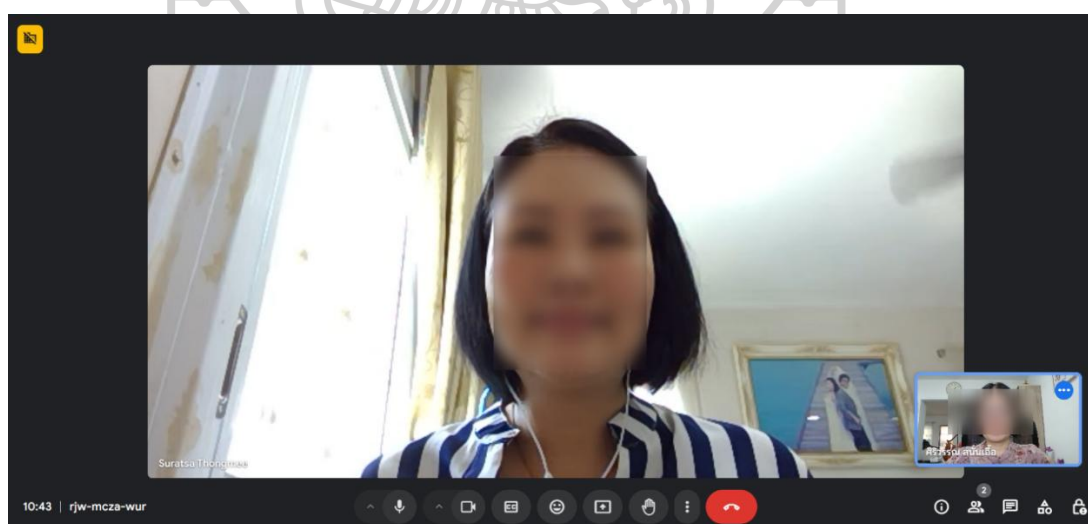
การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลจากศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรอุดรธานี

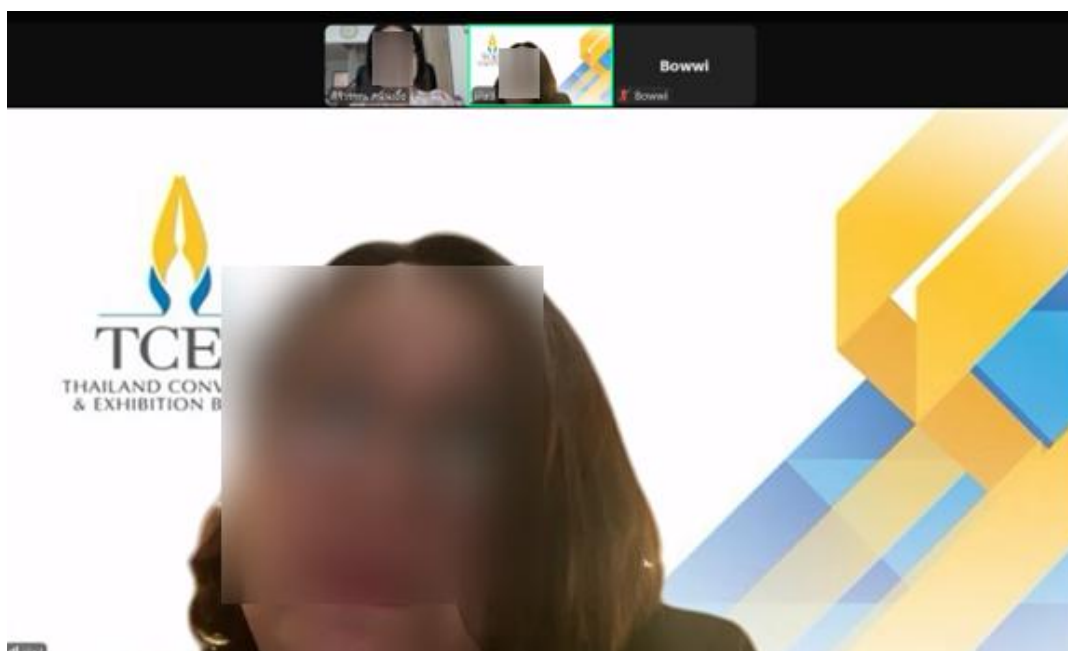
การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลจากสภาอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี

การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ

การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ ภาคกลาง

การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลจากฝ่ายพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมไมซ์

การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลจากศูนย์ความเป็นเลิศอุตสาหกรรมไมซ์และอีเว้นท์เชิงธุรกิจ (CEMBEI)

คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลจากสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุดรธานี

การสัมภาษณ์เชิงลึกจากองค์การบริหารส่วนตำบลกุดสระ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลจากสมาคมโรงแรมไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนอุดรธานี

การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี

ภาพการเก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม
ณ ห้องประชุมกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ชั้น 5 อาคาร 1 ศาลากลางจังหวัดอุดรธานี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร. 09 8547 9738

ที่ อว 8603.16/ 3 / 57

วันที่ ๙ มิถุนายน 2568

เรื่อง ผลการพิจารณาการขอรับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เรียน นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ (นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ)

ตามที่ท่านได้ส่งโครงการวิจัยเรื่อง ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงาน อีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี (เลขที่โครงการ REC 68.0324-060-2424) ไปยังสำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรม และการสร้างสรรค์ เพื่อขอรับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากรแล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักงานบริหารการวิจัยฯ ขอแจ้งผลการพิจารณา ให้ทราบว่าโครงการวิจัยดังกล่าว เป็นโครงการวิจัยที่มีลักษณะได้รับการพิจารณาแบบรวดเร็ว (Expedited review) จึงออกหนังสือรับรองให้กับ โครงการวิจัยดังกล่าวตามเอกสารแนบ โดยขอให้ดำเนินการ ดังนี้

1. รายงานความก้าวหน้าของโครงการวิจัยทุก 6 เดือน
2. รายงานแจ้งปิดเมื่อโครงการเสร็จสิ้น
3. ผู้วิจัยต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในหนังสือรับรองจากคณะกรรมการฯ แล้วเท่านั้น หากมีการเปลี่ยนแปลงจากเอกสารที่ได้รับรองดังกล่าว ต้องแจ้งต่อคณะกรรมการฯ พิจารณาก่อนเริ่มดำเนินการวิจัย และหากคณะกรรมการฯ พบว่ามีการดำเนินการวิจัย ไปก่อนได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ผลการดำเนินการวิจัยนั้น ถือเป็นโมฆะ

อนึ่ง เมื่อหนังสือรับรองหมดอายุและผู้วิจัยยังดำเนินการวิจัยไม่แล้วเสร็จ หากผู้วิจัยประสงค์ จะขอต่ออายุเอกสารรับรองโครงการวิจัย ผู้วิจัยต้องยื่นเสนอขอต่ออายุการรับรองโครงการไม่เกิน 30 วัน หลังจาก วันหมดอายุการรับรอง กรณีที่ผู้วิจัยไม่ยื่นเสนอขอต่ออายุการรับรองโครงการเกิน 30 วัน หลังจากวันหมดอายุ การรับรองจะถือว่าผู้วิจัยมีความประสงค์ปิดโครงการ ซึ่งผู้วิจัยจะไม่สามารถดำเนินการวิจัยนั้นต่อไป หากผู้วิจัย ต้องการดำเนินการวิจัยต่อ ต้องยื่นโครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาใหม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ หากผู้วิจัยมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่นางสาววาริ จิตต์รัตนสุข โทร. (เบอร์สำนักงาน) 09 8547 9738

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อัครมงคลพร)
ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

รหัสโครงการ : REC 68.0324-060-2424

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) : ศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืนสู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี

ชื่อโครงการ (ภาษาอังกฤษ) : Potential Sustainable MICE Development for International Events in Udon Thani Province

ผู้วิจัยหลัก : นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ

สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์

สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เอกสารที่รับรอง :

1. แบบแบบเสนอโครงการวิจัยเพื่อการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ฉบับภาษาไทย) เวอร์ชัน 02 ฉบับลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2568
2. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (ขั้นตอนที่ 1 เพื่อการศึกษาสถานการณ์และศักยภาพความพร้อมในการพัฒนาเมืองไม่ใช้อย่างยั่งยืน สู่การจัดงานอีเวนต์นานาชาติ จังหวัดอุดรธานี) เวอร์ชัน 01 ฉบับลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2568
3. ประวัตินักวิจัย

ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยยึดหลักเกณฑ์ตามรายงานเบลมอนต์ และมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมายข้อบังคับ และข้อกำหนดภายในประเทศ โดยขอให้รายงานความก้าวหน้าของโครงการวิจัยทุก 6 เดือน และรายงานผลการวิจัยเมื่อโครงการเสร็จสิ้น

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อัครมมงคลพร)
ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

หมายเลขใบรับรอง COA 68.0605-035

วันที่รับรอง : 5 มิถุนายน พ.ศ. 2568

วันหมดอายุ : 4 มิถุนายน พ.ศ. 2569

สำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรมและการสร้างสรรค์

6 ถนนราชมรรคาใน ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000

โทร. 09 8547 9738

Email : humanethics@su.ac.th

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาวศิริวรรณ สนั่นเอื้อ

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2550 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการท่องเที่ยวและโรงแรม (เกียรตินิยมอันดับ 2)

คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พ.ศ. 2553 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผลงานตีพิมพ์

1. ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ และเกดศิริ เจริญวิศาล. (2567). การบูรณาการเมือง
ไม่ซีซีด้วยมิติของ SDGs. วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรธานี, 6(1), 28-39.

2. ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ และสันติธร ภูริภักดี. (2567). การสำรวจความพร้อม
ของจังหวัดอุดรธานีกับการเป็นเจ้าภาพจัดงานพีชสวนโลกในปี 2569.

วารสารวิชาการการตลาดและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี, 11(1), 103-124.

3. ศิริวรรณ สนั่นเอื้อ และพิทักษ์ ศิริวงศ์. (2567). คตินิยมของธุรกิจและ
สินค้าเกี่ยวกับวัตถุมงคลของแหล่งท่องเที่ยวเชิงจิตวิญญาณ

กรณีศึกษา: วิหารหลวงพ่อบาสำเร็จศักดิ์สิทธิ์ จังหวัดสระบุรี.

วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 6(2), 53-65.